

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Biavls Tidende

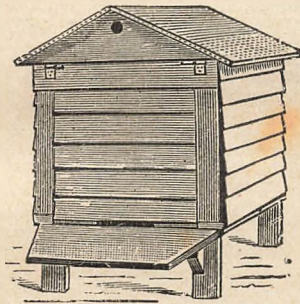
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks Biavlerforening.

Redigeret af
N. S. Kristensen.

1913.

47. Aargang.

Med mange i Teksten indtrykte, oplysende Billeder.

ROSKILDE
J. Wreschners Bogtrykkeri
1913

Forfattere.

- A. 214.
Andersen, A. P. 155, 198.
Andersen, Chr. 10, 11, 230.
Andersen, J. 240.
Andersen, Jens 87.
Andersen, S. 118.
Andresen, Chr. 270.
Anthonsen, M. 30.
Arnesen, J. 15.
Arnkjær, C. 43, 228.
A. Z. 72.
Bach, Chr. 262.
Bech, J. C. C. 215.
Bech, S. H. 182.
Bennetsen, B. 29.
Benton, C. D. 48.
Bodholdt, Anton 16.
Borum, K. J. 214.
Brunnich 77.
Byer, J. L. 225.
Case, W. W. 169.
Castens, D. 20, 31, 96.
C. N. 30, 72.
Christensen, Anders 76.
Christensen, N. P. 165.
Daugaard, Erik 228.
Davis, W. G. 258.
Didriksen, Chr. 33.
Ditlevsen, S. 165, 167.
Doolittle, G. M. 34, 63, 107, 127, 137.
E. L. 184.
Greve, Jan. 53, 60, 84, 89, 108, 121, 129, 223.
Grønning, C. J. 265, 266.
H. 210.
Hadlow, F. W. 226.
Hansen, Carl 57, 249.
Hansen, F. V. 215.
Hansen, H. P. 42.
Hansen, M. J. 26, 41.
Hansen, N. P. 175.
Hansen, Ole 227.
Hansen, P. 83, 153, 172, 188.
Hartz, A. 241.
Hause, S. D. 45.
Heidelberg, A. 31, 86.
Henriksen, Jens 260.
Henriksen, Nielsen 10.
Herrod, W. 223.
Habo, J. 138.
Høg, N. Sørensen 228.
Fosse 245.
F. V. H. 248.
J. 71.
Jacobsen, Jens 86.
Jacobsen, Christian 43, 230, 231, 259.
Jensen, H. C. 177.
Jensen, J. K. N. 183, 230.
Jensen, Joh. 17.
Jensen, K. 184.
Jensen, Pedersen, P. 230.
Jensen, R. 244.
Josefsen, G. 243.
Jørgensen, Jørgen 228.
Jørgensen, Peter 227.
K. 140, 214.
Kjær, Chr. 31, 183.
Kristensen, Kristian 27.
Kristensen, N. M. 229.
Kristoffersen, J. P. 245.
Krogsgaard, R. 16, 85, 184, 229, 261.
Knudsen, Knud 260.
Knudsen, Søstrene 16.
Larsen, Jens 243, 247.
Larsen, Rasmus 166, 206, 227, 231, 267.
Larsen, Vald. 227.
Linde, R. 92.
L. O. 72.
L. P. B. 135.
Lüders, F. 35, 229.
Maase, G. 109.
Maaszen, A. 113.
Madsen, J. 229, 257.
Matthiasen, J. O. 86.
Meyer, Magnus 217.
Miller, Arthur C. 39, 52, 156.
Miller, C. C. 172, 195.
Musbech, L. 112.
Møller, Gerh. 183.
N. 29.
Nielsen, A. (Hillerslev) 244.
Nielsen, A. (Vejrstrup) 159.
Nielsen, A. M. 159.
Nielsen, C. 58, 74.
Nielsen, N. Chr. 102, 231.
Nielsen, N. J. 183.
Nielsen, P. 31.
Nielsen, S. J. 245.
Nielsen, Th. 61, 154.
Nilsson, N. 83.
Olsen, J. P. 246.
Olsen, Laurits 260.
Olsen, O. H. 212.
Pedersen, J. J. 165.
Pedersen, K. 39.
Pedersen, P. 260.
Pedersen, P. H. 15, 16, 42, 242.
Petersen, A. 135.
Petersen, Aug. 15, 76, 244.
Petersen, Hans 215.
Perkins, H. 24.
K. 187.
Rasmussen, Chr. 14, 50, 256, 257, 259, 2.
Rasmussen, M. 86, 245.
Rhiger, A. H. 245.
Root, E. R. 141.
Rosenkjær, P. N. 193.
Rydberg, C. S. 146.
Schattuck, E. H. 22.
Schmidt, P. L. 214.
Simmins, S. 21.
Simonsen, N. 72, 167.
Smith, Jaz 210.
Small, A. V. 125.
Sommer, Anna 98, 243.
Spencer, R. M. 207.
Stissing, S. A. 103.
Sørensen, N. 160.
Sørensen, S. 43, 228.
Söderlund, J. H. 87, 245.
Timseberg, Jos. 255.
Thomsen, C. 71.
Torpdahl, Miiter 270.
Vedso, J. 37, 91.
Werner, J. 260, 268.
Wilder, J. J. 171.
Williams, Wm. 81.

Indholdsfortegnelse.

- Aalborg Amts BF. 55, 182.
Aarhus Amt 262.
Afskrællemaskinen 254.
Afskrællingsgafflen »Badenia« 76.
Afspærringsgitre 117.
Alslev BF. 29.
Aisted m. fl. Herreders BF. 30.
Anerkendelse 184.
At give Sværme tilbage 112.
August-Eftersynet 182.
Avl af ægte Dronninger 221.
Aviscentre 35.
- B**aarse Herreds BF. 135.
Bedre Bier 137.
Beretning fra Fællesledelsen 249.
Bestyrelsesmøde i DBF. 53.
Bevillinger 97.
Biaaret 1912 8.
Biaaret og Biavlén 227, 243, 259, 270.
Biavlén i Danmark 233.
— i Holbæk Amt 95.
— i Nr. Bork Egnen 11.
— paa Als 50.
Biavl i Japan 138.
Biavlerens Vinterarbejde 10.
Biavlskursus i Baarse Herred 135.
— Fjellerup 214.
— Han Herred 164.
— Janderup 214.
— Jerslev 231.
— Lendum 183.
— Løgstrup 183.
— Malt 182.
— Maribo 210.
— Mørkøv 231.
— Nors 165.
— Nr. Bindelev 183.
— Silkeborg 214.
— Simmerbølle 214.
— Sjørring 165.
— Slingerup 150.
— S. Omme 231.
— Tim 183.
— Wedellsborg Birk 165.
- Biernes Betydning 167.
Biernes Betydning for Frugtavlén 126.
Bier paa Ballonfærd 84.
Bier paa Christiansø 99.
Bier som posser 16.
Bigaardenes Bedømmelse 17.
Biløve i De forenede Stater 160.
Bipestkursus 64.
Bipestkursus i Ringsted 147.
Birægter og Bipest 248.
Bivoks og Jordvoks 43.
Blomsterstøvet's Betydning 121.
Bornholm BF. 54.
Bortfløjede Bisværme 101.
- Centralmøde 162, 185, 202, 218.
Cyprierne og deres Krydsninger 21.
- D**anske Bigaarde 111.
DBF.s Bestyrelsesmøde 53.
DBF.s Biavlsskole 28.
DBF.s Biavlsskole i Odense 190.
DBF.s Regnskab 116.
De fynske Bivenner 71, 271.
Deltagerne i Bipestkursuset 149.
Deltagerne i Centralmødet 187.
Den alsiske BF. 14.
Den europæiske Bipest 45.
Den fynske BF. 214.
Den første Sværm 118.
Den hamburgske Honningforskningsproces 38.
Den lille Bacille 58, 74.
Den sorte Farve 258.
De samvirkende BF. i Ringkøbing Amt 29.
Det betaler sig at avertere 207.
Drivfodring 70.
Droner 101
Droneslaget 199.
Dronningbygning 76.
Dronningceller 160.
Dronninger med lang Levetid 63.
Dronningindførelse 108, 156, 164, 242.
Dronningløse Familier 213.
Dronningløshed 101.
Dronningskifte 117.
Dronning Syltning 146.
Døde Bier paa Flyvebrættet 11.
Dødsdømte Bier 213.
- Eftersyn 54, 71.
Eftertrækket 182.
Elbo m. fl. Herreders BF. 271.
En Bifamilie, som var stærkere ved Udvintringen 118.
Et Spørgsmaal 129, 227.
Et Tilfælde fra min Bigaard 212.
- F**ejesværme 174.
Fjellerup-Glæsborg BF. 30.
Flere Dronninger i en Familie 268.
Flytning af Bier 53.
Flyvelamhed 91.
Fra Centralmødet 240.
Fra det europæiske Fastland 92.
Fra gl. Københavns Amt 177.
Fra Honningindustrien 209.
Fra Nordsiesvig 230, 241, 246.
Fra Norge 247.
Frederiksborg Amis BF. 29, 175.
Fodring 11, 41, 54, 70, 100, 199, 214.
Fodring i det fri 199.
- Forbedring af Bierne 195.
For Begyndere 222.
Forening af Bier 206, 213.
Forraad 199.
Forsendelse af Bier 141.
- G**amle Tavler 101.
Gerlev m. fl. Herreders BF. 272.
Giv Bierne Vand 172.
Gl. Københavns Amts BF. 86.
Gl. Roskilde Amts BF. 13.
Glumsø og Omegns BF. 30.
Graa Honning 154.
Grenaa og Omegns BF. 14.
Grønning, C. J. 73.
- H**ads Herreds BF. 72.
Hadsten og Omegns BF. 160.
Han Herredernes BF. 55, 164, 165.
Hansen, Carl 5.
Hansen, P. 6.
Herning og Omegns BF. 72.
Hindring af Sværme 117.
Hjørneklodsernes Længde 263.
Hjørring Amts BF. 71, 183.
Holbæk Amts BF. 231.
Holdere af »T. f. B.« 166.
Holstebro og Omegns BF. 14.
Honning 151.
Honningbien 115, 130, 145, 162, 178, 197.
Honningbiernes Muskler 77.
Honningens Anvendelse 242.
Honningens Behandling 134, 215.
Honningforfalskning 83.
Honningløsne 200.
- Honningsalg 150.
Honning og Margarine
Horsens og Omegns BF. 262.
Houind, P. S. 97.
Hvem bør holde Bier 27.
Hvetbo Herreds BF. 86, 261.
Hvilke Bier skal sendes med Dronningen 107.
Hvorfra stammer Myresyren 124.
Hvorfor Kunstsværmen ikke vilde lykkes 20.
Hvor langt flyver Bierne paa Træk 141.
Hvorledes Bierne fører Vokskællene 60.
Hvorledes der kan avles gode Dronninger 24.
Hvor skal Kunsttavlerne indhænges 263.
Hultangen 130.
Hø som Pakmateriale 10.
- I** Eftertrækegne 231.
Ildbrand i Bigaarden 96.

Indgangen 12, 246.
Indvitring 253.
Ingen Sværm i fem Aar 48.
Insekternes Styrke 214.
Janderup Sogns BF. 214.
Jensen, Joh. 7.
Jerlev m. fl. Herreders BF. 86.
Kan det betale sig at drive Storbiavl 81.
Kandisfoder 214.
Kandiskage 12, 246.
Kan man faa Sværme til atklumpe sig 128.
Kan Sværmning forhindres 172.
Kapitelstaksten for 1912 44.
Kaukasiske Bier 171.
Kredsformænd i DBF. 64.
Kunstigt og naturligt Læ 225.
Kunsttavler 100.
Kunsttavler fra Lemvig 118.
Kunstsværme 133, 150.
Kurmetode for Bipest 169.
Landmands-Almanakken 232.
Langlands BF. 42, 214.
Lang Levetid 34.
Lavnormalrammen 26, 37, 41.
Lemvig og Omegns BF. 30, 214.
Lendum og Omegns BF. 183, 272.
Lidt om Stor-Biavl 155.
Lov om Bipest 87.
Lyngrækket 266.
Lysol mod Øen Wights Sygdommen 226.
Læplantning 265.
Læs Tidsskriftet 33.
Mac Evoy, Wm. 201.
Malt og Omegns BF. 182.
Maribo Amts BF. 29.
Meddelelse fra Fællesledelsen 57.
Meddelelse fra Udenrigsministeriet 262.
Medlemsbidragets Størrelse 263.
Millers Dronningindførelsesmetode 243.
Min fuldkomne Fodrer 210.
Mus 246.
Musegraa Honning 140.
Musegraa Lindehonning 109.
Møde i Aakirkeby 54.
— Aalborg 55.
— Aalestrup 31.
— Blokhus 86.
— Bubbel 247.
— Egtved 86.
— Esbjerg 86.
— Fjerritslev 55.
— Frederikshavn 71.
— Grenaa 14.
— Haudrup 13.
— Hedegaard 30.
— Hillerød 29.
— Holbæk 55.
— Holstebro 14.

— Horsens 262.
— Høng 231.
— København 86.
— Lemvig 30.
— Maribo 42.
— Nr. Nebel 30.
— Nymølle Kro 14.
— Odense 71.
— Randers 13, 85.
— Roskilde 13.
— Rødkøbing 42.
— Silkeborg 55.
— Skern 42, 231.
— Skive 42.
— Stege 29.
— Støense 214.
— Særslev 72.
— Torrup 29.
— Tryggelev 214.
— Vejle 13.
— Viborg 42.
— Viby 247.
Møl 70.
Møller, F. 105.
Naar begynder Biaaret 193.
New Zeelands Love 16.
Nordisk Biavlskalender 15.
Nordthy BF. 165.
Nr. Bork og Omegns BF. 30.
Nyt Middel mod Bipest 113.
Nøgne Bier 208.
»Om Biavl« 247.
Overgemte Forraadstavler 85.
Overvitringspørgsmaalet 39, 52.
Pakning 70, 231, 246.
Patent Cigarrøret 167.
Plantning 16.
Portugisisk Bivoks 118.
Prisen paa forfalsket Bivoks 102.
Ramsø Tune Herreds BF. 13.
Randers Amts BF. 85.
Randers og Omegns BF. 13, 86.
Renselsesudflugt 28.
Regnskab fra Fællesledelsen 148.
Rensning af Bunden 41.
Ribe Amts BF. 86.
Ribe og Omegns BF. 30.
Rinds Herreds BF. 31, 86, 262.
Ro 12.
Røglæseren 198.
Røveri 16, 71, 163, 199, 231.
Salg af Kunsttavler 83.
Salling Herreds BF. 42.
Salgsforeningen 153, 188, 217.
Salgsforeningen og dens Fremtid 175.
Sildige Sværme 182.
Silkeborg og Omegns BF. 56, 214.
Skanderborg og Omegns BF. 29.
Skern og Omegns BF. 231.
Skovby Herreds BF. 72.
Sne 12, 28.

S. Omme BF. 42, 231.
Sorø Amts BF. 272.
Storbiavl 61.
Stouby og Omegns Husmandsft. 260.
Sukker som Bifoder 123.
Sumatras Malajer 102.
Svage Stader 199.
Svar paa Spørgsmaal 267.
Svar til en Biavler i Norge 39.
Svendborg Amts BF. 271.
Sværme 117, 164.
Sværmer Bierne uden Droner 127.
Sværmming og Sværmmforhindring 89.
Sydthy BF. 165.
Symphytum asperrimum 15.
Tagene 214.
Tak 102.
Tavlehonning 124.
Tavlesporen 269.
Tilintetgørelse af Bifamilie 223.
Tilskud fra DBF. 28.
Tilskud fra Landbrugslotteriet 168.
Tilsynsmænd 98.
Tim og Omegns BF. 183.
Tobaksdyrkning og Tobakshonning 22.
Tomme Tavler 23.
Udgifterne ved Bipestens Bekæmpelse 253.
Udslyngede Tavler 134, 199.
Udslyngning 163.
Udslyngning af Afskrællingen 96.
Udstilling i Aalborg 182.
— Ejby 247.
— Fjerritslev 165.
— Flensborg 236.
— Frederikssund 261.
— Hadsten 261.
— Hurup 165.
— Mørke 261.
— Odense 272.
— Pandrup 261.
— Sindal 271.
— Randers 165.
— Stouby 260.
Udvidelse af Pladsen 85, 117.
Ulfborg og Omegns BF. 30.
Underlige Spøgelser 247.
Vallø og Omegns BF. 271.
Vandfodring 12, 70.
Varmen 42, 85, 101.
Vejle Amts BF. 13, 273.
Vends Herreds BF. 247.
Viborg Amt 159.
Viborg og Omegns BF. 42, 183.
Vinterforraad 164, 214.
Vinterlejet 214.
Vismarlunds BF. 271.
Vore Bigaarde 257.
Wedellsborg Birks BF. 165.
Yngelspredning 257.
Øen Wights Sygdommen 255.
Østvendssysels BF. 71.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 1.

15. Januar 1913.

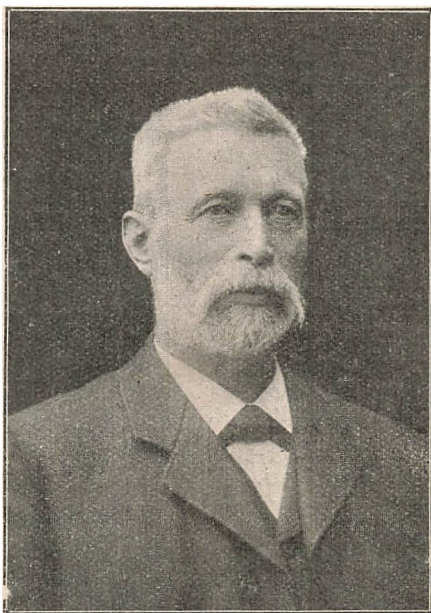
47. Aarg.

Carl Hansen. P. Hansen. Joh. Jensen.

Det, der særlig præger D. B. F., er dens stolte og saglige Arbejde. Det saglige indtager i Foreningen, som det sig hør og bør, Førstearangspladsen, derfor er det ogsaa en sjælden Begivenhed naar der sker Forandring i Foreningens Bestyrelse. Dog, Tiden kræver sin Ret, ogsaa inden for D. B. F.s Bestyrelse, der maa skiftes en Gang imellem. Dog har der vist aldrig noget Nytaar, i de 46 Aar Foreningen har bestaaet, bragt saa store Forandringer som Nytaar 1913. Foreningen skiftede Præsident, fik en ny-Vicepræsident og et nyt Bestyrelsesmedlem. De tre Pladser er besat af Mænd, der alle i en Række af Aar har udført et stort Arbejde i Biavls-sagens Tjeneste, og deres Navne kendes ikke alene gennem „T. f. B.“, men ogsaa gennem Dagspressen af en-

hver interesseret Biavler her i Landet. For at vore Læsere kan lære disse Mænd nærmere at kende vil vi i dette Nummer bringe et Billede og en kort Levnedbeskrivelse af hver af dem.

Folketingsmand Carl Hansen er født paa sin nuværende Bopæl ved Holstejns-

Præsident, Folketingsmand Carl Hansen.

minde den 8. Januar 1850. Hans Fader var den paa Egnen ret kendte Rebslager A. H. Hansen. C. H. lærte Faderens Haandværk og overtog i 1879 Bedriften efter Faderens Død. Da han i 1895 valgtes til Formand for Præstø m. fl. Amters Brandforskring, nedlagde han Rebslageriet, som jo hører til de Haandværk, den nyere Tids Maskindrift har overflødiggjort.

Det offentlige Liv tog tidligt C. H.s Evner i Brug. I Skolekommissionen indvalgtes han

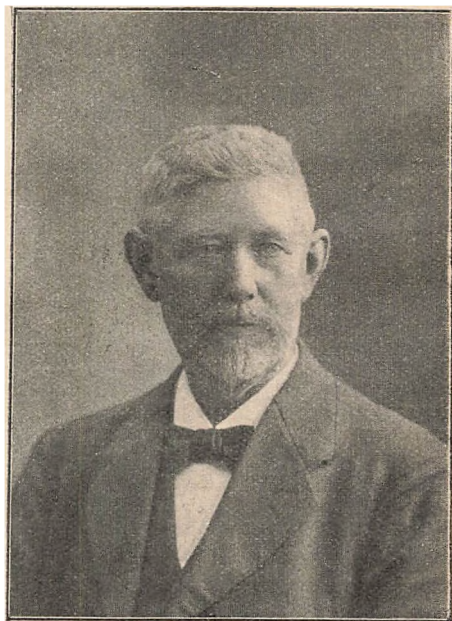
i 1883. Valgtes derefter til Sogneraadet, hvis Formand han var fra 1886 til 1892. I Foraaret 1892 valgtes han til Medlem af Sorø Amtsråd, i hvilket Raad han havde Sæde til 1910. Den 16. Juni 1903

valgtes han til Folketingsmand for Vordingborgkredsen, hvilken Stilling han siden har beklædt. Ogsaa paa Rigsdagen har man haft Brug for hans Evner; bl. a. var han i 1909 Ordfører for Forsvarslovene, og siden 1910 har han været Medlem af Folketingets Finansudvalg.

Biavlen har alle Dage været en af hans kæreste Beskæftigelser. Vi lader ham selv fortælle: Min Fader var en dygtig Biavler efter Datidens Skik. 12—16 Straakuber overvintrede vi gerne i min Barndom, og de var som Regel kraftige — Fader holdt ikke af Smaastader —, og naar de sværmede i Sommeren, saa var der Liv. Jeg kendte som Dreng ingen større Fornøjelse end at være med, naar Bierne sværmede, særlig naar jeg kunde faa Lov at indfange en Sværm, der havde sat sig højt til Vejrs. De stak mig selvfølgelig en Gang imellem, men jeg kan aldrig huske, at jeg af den Grund har haft et „blaat Øje“. Paa min 12-aarige Fødselsdag forærede Far mig mit første Bistade — en sildig „Jomfrusværm“, som dog overvintrede godt og sværmede tidligt næste Aar — tidlige og gode Sværme betingede jo den Gang et godt Udbytte paa Øerne —, og siden den Tid har jeg været Biavler for egen Regning. I 1866 saa jeg det første Stade med bevægelig Tavlebygning, et sølle Stade for Resten. Det stammede fra Bornholm og var hjembragt til Holsteinsminde af den nuværende Forstander for Høng Højskole, Anders Jørgensen. Det var en firkantet, liggende Halmkube, pudset udvendig og indvendig med Kalkmørtel og med Plads til 12—14 Tavler. De var højst upraktiske, men gav dog nogle Fordele frem for Kuberne. Det næste Skridt var Lavstaderne af Træ med rigtige Rammer i Underrum og smaa do. i Pakrummet. Saa kom Trugstaderne, og saa snart jeg saa dem, lavede jeg resolut mine Lavstader om til Trugstader, men det gik ikke af uden Lærepeng. Staderne var for daarlige og Rammerne for smaa og Bifolkene for sent udviklede. Saa lavede jeg mig nye Huse med store Rammer — men paa Rammemaalet blev jeg Rebel. Alle de „anbefalede“ Maal prøvede jeg, om det saa var „høj Normal“ (uha!), men først da jeg fandt paa at lægge 10×12“ Rammen paa Siden, fik jeg et Maal,

som passede mig. Samtidig forsøgte jeg Krydsning med fremmede Biracer, og det gav mere Honning i Spanden, saa det holder jeg mig til endnu. — Med Bipesten stiftede jeg første Gang Bekendtskab i 1886. Den Gang slap jeg let over det ved at bruge Svovlpotten, men senere kom den igen baade hos mig selv og andre — i 1902—1906 havde jeg hvert Aar 3—4 angrebne Stader —, men nu har vi dog nogenlunde Fred, takket være Bipestloven.“

I mange Aar har C. H. været Medlem af Sorø Amts BF. og Bestyrelsesmedlem i denne Forening. I 1903 valgtes han til Medlem af Bestyrelsen for DBF., og samtidig blev han valgt til Medlem af det af Centralmødet nedsatte 3 Mands Udvalg, hvis Opgave var at forberede en Bipestlov. Udvalget valgte ham til Formand, ligesom han senere, da Landbrugsministeriet nedsatte et Udvalg til Udarbejdelse af et Forslag til en Lov om Bekæmpelse af Bipest, blev valgt til Formand for dette. Til Slut vil vi kun nævne, at C. H. siden 1904 som Formand for DBF.s Bipestudvalg har ledet alt Arbejdet med Bipestens Bekæmpelse her i Landet.

Vicepræsident, Torveassistent P. Hansen.

Torveassistent, Gartner Peter Hansen, København, er født i Allersløv ved

Præstø den 11. November 1851. Hans Forældre var fattige Husmandsfolk. Hans Moder døde i 1861, og Faderen, der havde Tilnavnet „Fyenbo“, grundet paa, at han stammede fra Gudme ved Svendborg, udvandrede senere til Amerika.

Allerede som 12-Aars Dreng kom H. ud at tjene som Kreaturvogter; han maatte saaledes en Sommer vogte ca. 200 Gæs, hvad der var det værste Arbejde, han nogensinde har haft. Paa egen Kost og Logi modtog han herfor 1 Rdl. = 2 Kr. pr. Uge med en uafbrudt Arbejdstid fra Kl. 4 Morgen til 9 à 10 Aften uanset Vejrliget. Som Følge heraf kom han yderst sjældent i Skole. Fra sit 12.—14. Aar, da han blev konfirmeret, var han kun 13 Gange i Skole, og efter Konfirmationen kom han straks ud at tjene som Dreng hos en Gaardejer i Stavreby (den sydligste By paa Sjælland), hvor han det første Aar tjente for en Løn af 12 Rdl. og et Par Strømper med en Arbejdstid af mindst 16 Timer i Døgnet.

Hans Principal var, som Bønder den Gang var flest, men hans Madmoder, som Gaardkonen den Gang kaldtes, var fra et Hjem, hvor Børnene havde nydt en god Undervisning og Opdragelse. Sønerne havde gentagende Gange om Vinteren været paa Hindholm Højskole, og da Drengen ved flere Lejligheder havde sagt til hende, at han ikke kunde finde sig i det ensformige Arbejde, som det var, sammen med Karlen at staa Dag ud og Dag ind og tærsk med en Plejl m. m., ligesom hun havde lagt Mærke til, at Drengen havde gode Evner, saa lykkedes det hende ved Brødrenes Hjælp at skaffe ham en Friplads paa Hindholm Folkehøjskole, hvortil han kom i Maj 1868. I 4 Semestre gennemgik han Skolens 4 øverste Afdelinger, og om Sommeren deltog han i Arbejdet i Haven. Paa Forstanderens Anbefaling fik han i Foraaret 1870 Plads som Gartnerelev i et stort Gartneri paa Stokkerup ved Klampenborg, hvor han var nogle Aar, først som Elev og senere som Medhjælper.

I 1873 meldte han sig til Tjeneste ved Livgarden, og efter at være bleven forfremmet til Underkorporal hjemsendtes han i Oktober 1874 og fik saa Plads som Gartner paa Montebellow i

Helsingør, senere paa Ordruphøj ved Charlottenlund.

I 1877 bosatte han sig i København som Blomster-, Frugt- og Delikatesshandler, i hvilken Branche han virkede indtil Foraaret 1887, da han fik Plads i Magistratens Tjeneste som Torveassistent, en Stilling, han har bestridt til Dato.

Som Medlem af Københavns Skytteforening deltog han i 1881 i den skandinaviske Skyttefest i Nyborg, hvor han var indkvarteret hos Arrestforvareren, der havde stor Interesse for Havebrug, og ved Samtale med denne fik H. Idéen til Kolonihaverne, men der hengik flere Aar, før det lykkedes ham at faa realiseret Planen. Nu har H. i over 20 Aar været Formand for „Det københavnske Haveselskab“, der har 5 store Anlæg af Kolonihaver med over 1500 Havelodder paa et Areal af ca. 37 Tdr. Land, fordelet paa forskellige Steder i København. Foruden dette Selskab findes nu i København ca. 70 andre lignende Haveselskaber med ca. 10,000 Kolonihaver, og i Landets øvrige Købstæder findes et lignende Antal, der omspænder Tusinder af Tdr. Ld.

I flere Aar var H. Redaktør af Fagblade, dels „Vort Havebrug“ og dels „Nordisk Havebrugstidende“. I 1898 fremkom han i „Vort Havebrug“ med Planer og Forslag om Oprettelse af Skolehaver, ligesom han var Medstifter af Foreningen „Skolehaven“. Samme Aar lagde han Grunden og Planerne til „Arbejderboliger i Villastil“, ligesom han i dette Aar i „Vort Havebrug“ havde aftrykt en Afhandling om „Blomsters Befrugtning“ af Entomologen H. von Schilling, der aabnede hans Øjne for, hvilken Betydning Biavl har for Have- og Landbrug, specielt for Frugtavlen.

H. har siden 1903 været Medlem af Bestyrelsen for Gl. Københavns Amts BF. og i de sidste 3 Aar dens Formand. Hans Arbejde for at føre Honninghandelen ind i et sundt Spor, til Gavn baade for Sælger og Køber, er kendt af „T.f.B.“s Læsere.

Lærer Joh. Jensen, Gug, er født i 1865 og Søn af Husmand Jens Svendsen, Svanfolk, Skibsted Sogn, Aalborg Amt. Til sit 20. Aar tjente J. paa Landet, men kom saa paa Bælum Højskole i 1885, hvorfra han efter 3 Vin-

Bestyrelsesmedlem, Lærer Joh. Jensen.

tres Forløb tog Præliminæreksamen, medens han arbejdede om Sommeren. Efter $\frac{1}{2}$ Aars Ophold i Tyskland, hvor han tjente sit Ophold ved forskelligt Arbejde, blev J. Lærer ved Bælum Højskole, indtil han i 1892 efter en Vinters Læsning paa Vesterbros Seminarium tog Lærereksamen; kom derefter tilbage til Bælum Højskole. Var om Vinteren Forstander paa Fjellerad Højskole, hvorfra han flyttede til sit nuværende Embede. Ved Siden af sin Gerning som Lærer har J. taget Del i Husmandsbevægelsen, har været med til at oprette og været Formand for Sognets Husmandsforening; har holdt en Del Foredrag, baade i Biavlerforeninger og i flere Husmandsforeninger. Har holdt Aftenskole i 14 Aar. Har været med til at oprette Sognets Bogsamling, som tæller ca. 900 Bind, og er Formand for den samt Repræsentant for Danmarks Folkebogsamling i Aalborg Amt. Er i Bestyrelsen for Sognets Sygekasse og Medlem af Værgeraad og Menighedsraad.

J. nærer megen Interesse for Naturen, og det har været en af Hovedgrundene til, at han i 1895 blev Biavler. I flere Aar maatte han kæmpe med Bipesten, da en af hans Naboer havde et Par smittede Stader, som ikke var

til at faa fjernet; omsider lykkedes det dog, og siden den Tid har der ikke været Sygdom i hans Bigaard, der for Tiden bestaar af 17 Stader. Da J. begyndte paa Biavl, meldte han sig straks ind i Biavlerforeningen, og i 1901 valgtes han til Formand for Aalborg Amts BF. og er tillige Leder af Arbejdet til Bipestens Bekæmpelse i Aalborg Amt.

Biaaret 1912.

Udbyttet af Biavlen i 1911 for hele Landet kunde regnes for et Middelaar. Gennemsnitsudbyttet for de fleste Bigaarde var mellem 12—17 kg pr. Familie. Megen Honning var af graagrøn Farve uden Spor af Honningsmag, hvad der i høj Grad nedsatte dens Værdi som Handelsvare. Efteraaret var tørt og varmt, saa der var god Lejlighed til at ordne Familierne til Vinter. Den 5. Januar holdt Vinteren sit Indtog med Sne og stærk Frost, og særlig i Begyndelsen af Februar var Vinteren streng. Termometret viste nogle Nætter \div 25 Gr. C. Den haarde Vinter fik dog hurtig Ende; allerede i Slutningen af Februar holdt Bierne Renselsesudflugt og de fleste Steder under gode Forhold. Trods den stærke Frost og den slette Honning overvintrede Bierne godt. I Marts var der mange milde Dage, paa hvilke Bierne hjembar Blomsterstøv. April bragte mange kolde Dage med Regn, Hagelbyger og Sne, nogle Nætter endog \div 8 Gr. C. Naar undtages nogle faa Dage i Slutningen af Maaneden var Maj kold og mørk, ligeledes de første 20 Dage af Juni. Solhverv, den 21. Juni, bragte Sol og Sommer med stærkt Træk, men mange Familier var ogsaa hos de mindre paapassende Biavlere ved at gaa til Grunde af Mangel paa Føde. Med Juli Maaned blev Vejret vekslende mellem tung, trykkende Luft med Tordenbyger og stærkt Regnfald. Sidste Halvdel af Juli var varm og Vejret ret stadigt, derefter blev Vejret regnfuldt og koldt. Sidste Halvdel af September bragte Frost om Natten og stille Vejr med Sol om Dagen. 3. Oktober var det Vinter, stærk Frost og Snefald. I Aarets 3 sidste Maaneder var Vejret me-

get ustadigt, mørkt og taaget, og næsten daglig Regn.

Foraarstrækket. Frugttræerne var de fleste Steder fattige paa Blomster. Løvetanden (Mælkebøtten) var rig paa Blomster, men paa Grund af det kolde, regnfulde Vejr kunde Bierne langt fra udnytte dens rige Blomsterflor; ligeledes gav de korsblomstrede Frøplanter: Turnips og Kaalrabi kun et ringe Udbytte.

Agerkaal var der megen af, mange Marker, hvor der ikke tidligere var set Agerkaal, var helt gule af dens Blomster, men heller ikke den gav væsentligt Træk ud over det daglige Forbrug. I flere Bigaarde fandtes Masser af Trækbier liggende døde i de Dage Bierne fløj paa Agerkaal, formentlig paa Grund af, at Agerkaalen blev sprøjtet, mens den blomstrede.

Hvidkløver og Alsike gav i Dagene 21.—24. Juni megen Honning, men det stærke Træk hørte derefter mange Steder pludseligt op paa Grund af, at Markerne blev slaet.

Linden gav imod Sædvane ikke saa lidt Honning; det var særlig de sildig blomstrende Træer, der blev stærkest besøgt af Bierne.

Lyng'en gav kun et ringe Udbytte. Den var rig paa Blomster, men Vejret var koldt og regnfuldt hele Tiden, mens den blomstrede.

Sværmenes Antal har været under middel. Hos mange Familier gik Udviklingen i Slutningen af Maj og første Halvdel af Juni helt i Staa paa Grund af Mangel paa Føde.

Udbyttet kan i Gennemsnit næppe sættes til mere end 15 til 17 kg for Sommertrækegnenes Vedkommende. Selv om enkelte Biavlere meddeler, at de har faaet 30 til 40 kg pr. udvintret Familie, saa er der andre, som har maattet nøjes med 10 kg, og enkelte har maaske ikke engang hostet saa meget. For de rene Eftertrækegne var Udbyttet langt under Middelhøst. Honningen var lys af Farve og meget velmagende paa en enkelt Undtagelse nær.

Udstillinger er der holdt mange af, de fleste smaa og i Forbindelse med Landboforeningernes Dyrskuer eller Husmandsforeningernes Produktudstillinger. De fleste af disse Biavlsudstillinger har sikkert været saa alsidige, saa de har været baade vejledende og

belærende for de besøgende; men til nogle af disse Udstillinger har der dog manglet den fornødne Tilslutning fra Biavlnes Side, saa de langt fra har været det, man har Lov til at fordre af en Udstilling.

Biavlsskolerne var begge godt besøgt. Vejret var i den Tid, der blev holdt Skole i Viborg, baade koldt og regnfuldt. Af 4-Dages Kursus er der i 1912 afholdt 40 med Understøttelse af DBF.; til de fleste af disse Kursus har Tilslutningen været god.

Bipesten. I Løbet af Vinteren blev Viborg og Aarhus Amter erklæret for smittet af Bipest, saa nu er de 17 af Landets Amter, hvori der er paavist Pest, inde under Bipestloven. Det kolde, regnfulde Vejr lagde, særlig for Sommertrækegnenes Vedkommende, ret betydelige Hindringer i Vejen for Arbejdets Udførelse. Det var i næsten alle Tilfælde nødvendigt at fodre Bierne, medens de byggede.

Tidsskriftets Holderantal steg i Aarets Løb til over 7000.

Virksomheden i 1913. Paa Grund af, at Tilskudet saavel fra Staten som fra det Raben-Levetzauseke Fond for 1912 og 1913 er formindsket med en Tredjedel, henholdsvis 1000 og 100 Kr., var der ikke Midler til at fortsætte Virksomheden i samme Omfang som i de nærmest foregaaende Aar. Der vil i 1913 kun blive afholdt Biavlskole i Odense, og til korte Kursus kan der i Aar kun anvendes 600 Kr. mod 800 Kr. i 1912. Tidsskriftet vil i 1913 udgaa i Lighed med de to foregaaende Aar, og endelig vil Biavls-Ordbogen begynde at udkomme. Til Hjælp til Arbejdet i Kredsen vil der ogsaa i Aar blive udbetalt et Tilskud af 60 Øre for hver Tidsskriftholder, der er anmeldt til Redaktøren inden 1. Maj. Som hidtil har enhver ny Tidsskriftholder Ret til hos sin Kredsformand at faa, aldeles gratis, et Eksp. af Ledetraad i Biavl og en hæftet Aargang af „T. f. B.“ Bipesten vil i Henhold til Bipestloven blive bekæmpet i saa stort et Omfang, som de til Raadighed staaende Midler tillader det.

Vi haaber, at det nye Aar maa blive et godt Aar for Biavlsagen, saa denne vedblivende gaar fremad i Medlemsantal, og hertil paakalder vi alle vore Læses Hjælp; sørg for at faa Naboer,

Venner og Slægtninge, som har Bier, med i vor Forening, til Gavn for dem selv og for Biavlen i vort Land. Hermed en hjertelig Tak til de mange, som hidtil har støttet Biavlsagen. Et rigtig glædeligt Nytaar ønskes alle Medlemsbladets Læsere.

Biavlerens Vinterarbejde.

Af Niels Henriksen, Østerskovby.

Naar Bierne er godt indvintrede, saa behøver de i Vintertiden kun Ro. Dette gælder ikke Biavleren. I Vinterens Løb er der en Del af tage ivare for den Biavler, som vil have Orden i sine Sager om Sommeren. Naar man kommer hos mange „Biavlere“ om Sommeren, faar man stadig at se en Masse gammel Tavlebygning i meget slet traadede Rammer. Hvorfor? Fordi Biavlerne tager den med Ro om Vinteren. Det er forkert at skulle til at traade Rammer og købe Vokstavler i Hovedtrækket.

Rammerne skal traades forsvarligt; dette Arbejde lader sig udmærket udføre ved Lys.

Man skal om Vinteren vide, hvor mange Tavler man skal bruge næste Sommer ($\frac{1}{2}$ kg pr. Stade). Man skal i Tide skrive sin Bestilling, saa at man kan faa Tavlerne loddet forsvarligt i Rammerne, til Bierne kan begynde at trække dem ud. Det er forkert at vente med at tænke paa Kunsttavler, til man ikke har flere udbyggede Tavler at hænge ind i Staderne. I den Tid, da man udvider Yngelreden, da skal de nye Tavler tages i Brug. De gode udbyggede Tavler, man har, skal bevares til Hovedtrækket. Naar jeg fremhæver gode, mener jeg selvfølgelig virkelig gode Tavler. De fleste Biavlere er saa nænsomme med at smelte Tavler; mange har den Opfattelse, at al Voksbygning, som hænger i en Ramme, er en god Tavle; jeg har set det; men enhver bør vide, at Tavlerne ikke maa være hullede, sorte eller bølgede, saa at Cellerne er meget uregelmæssige. Naar man fik Lov til at sortere de Tavler fra, der ser saaledes ud, saa blev vist Halvdelen af mange Biavleres Tavler kasserede.

Endvidere bør man om Vinteren tænke over, om man skal have udvidet Stadeantallet eller fornyet Huse; i saa Tilfælde bør man til sin Kredsformand eller Fabrikant sende sin Ordre i god Tid.

En Ting er meget sparsomt benyttet: Dronninggitre. Det b'iver mere og mere nødvendigt at bruge dette udmærkede Hjælpemiddel. Derfor bør man beregne, hvor meget man skal bruge heraf i den kommende Sæson. Jeg plejer at sende min Ordre tillige med Nytaarshilsenen og har da de bestilte Varer i Hænde et Par Maaneder før jeg har Brug derfor; men hellere 2—3 Maaneder for tidligt end 1 à 2 Uger for sent. Det er langt lettere at have Orden i Sagerne, naar man tager Tiden i Agt og ikke venter til den 11. Time; saa er man udsat for at faa travlt med andre Ting eller komme til at vente, til Skade for sig selv. Dette kan forebygges ved at bruge Vinteren til Forberedelse.

Hø som Pakmateriale.

Af Chr. Andersen, Nr. Bork, Tarm.

Det har altid været mig baade til Gavn og Fornøjelse at læse Biavlslærer J. C. Grønnings Artikler om Biavl, men i hans sidste Artikel, Side 276 i Nummeret for 15. December er der noget, som jeg ikke synes om. Ja, det forundrer mig ikke, at G. skriver, at „Hø i løs Tilstand er noget Griseri“. Hvor det dog tit og ofte har voldt mig Besværighed, naar jeg har været ude at arbejde med Bierne og har truffet Stader, der har været pakket med løst Hø. Hø er et godt Pakmateriale, men det skal anbringes i Sæk eller Pose, som passer til Stadet. Jeg har brugt Hø paa den Maade i 23 Aar og er godt tilfreds dermed, mine Bifamilier har altid overvintret godt. Hakkelse er ogsaa udmærket til Pakning over Familierne, men der skal være bundet eller syet for Sækken og ikke være Huller i den, saa Hakkelsen løber ud. Selvfølgelig bruger jeg ogsaa aflagte Klædningsstykker til Pakning.

Jeg er fuldstændig enig med G. i, at en tyk og varmeholdig Pakning er Bierne bedst tjent med.

Biavlen i Nr. Bork Egnen.

Af Gaardejer Chr. Andersen, Nr. Bork.

Nu i Sommer var det 23 Aar siden, jeg begyndte at drive Biavl, og jeg har i den lange Række af Aar erfaret, at Biavlen ved Siden af andet Arbejde kan give en god Indtægt. Selv i de daarligste Bjaar har jeg faaet en god Løn for mit Arbejde. For at Biavlen kan blive lønnende, er det nødvendigt, at man kender Biernes Levevis og Samfundsforhold og ved, naar de forskellige Arbejder skal udføres, samt holder kraftige Familier, hellere faa og stærke end mange og svage. Det fornødne Kendskab til Biernes Pasning er let at erhverve nu til Dags, der er jo dygtige Biavlere rundt om i hele Landet. Det var ikke saaledes i de første 11 Aar, jeg var Biavlere; da var der kun et Biavlsmøde her i Egnen, saa det var ikke let for Begynderen at faa nogen Vejledning.

Mit Kendskab til Biavl fik jeg gennem „T. f. B.“ og Fører i Biavl. I 1900 talte jeg en Dag med Købmand P. Jensen Pedersen, Nr. Bork, om han ikke kunde have Lyst til at tage med til Landmandsforsamlingen i Odense og se den store Biavlsudstilling, og jeg fortalte ham, at jeg havde høstet over 1000 Pd. Honning af 11 Stader i 1894, saa det kunde nok betale sig at drive Biavl. P. J. P. fulgte med til Odense og tog samme Aar paa Biavlsskolen i Roskilde, hvor han lovede Redaktøren at oprette en BF. for Nr. Bork og Omegn. Da han henvendte sig til mig derom, troede jeg ikke, at denne Forening vilde faa nogen Fremgang, men P. J. P. fik mig med, da han vilde have, at jeg skulde være behjælpelig med den praktiske Vejledning omkring i Sognene. Medlemsantallet steg til over 200.

I det Land, jeg i Fjor rensede for Pest, var 2 hele Bigaarde døde. Staderne med alt Biværket stod som Smittekilde, det ene Sted 3, det andet Sted 4 Stader; rundt omkring var alle Familier smittet af Pest. Saadanne Bigaarde foraarsager Biavlen stor Skade. Jeg synes, at der nu er rig Lejlighed for Biavlerne til at lære at behandle Bjerne for Pest, da der hvert Aar kommer Tilsynsmænd ud i alle Amter, Bornholm undtagen, for at bekæmpe

Pesten. Det vil gavne meget, om Egnens Biavlere kom til Stede og saa, hvorledes Tilsynsmænd arbejder.

For at forbedre Trækket saar jeg hvert Aar 8 à 10 Pd. Hvidkløver, og ved Siden deraf har jeg en lille Lucerne-mark. Lyngen har mine Bier ogsaa Adgang til. Hvidkløverhonningen synes jeg bedst om, men jeg er enig med Biavlslærer Grønning i, at den blandede Honning, det er den, Køberen i Almindelighed sætter mest Pris paa, naar den er velbehandlet og fint krystalliseret.

Gavnlig Vink.

Vejret (12. Januar) har ogsaa i den sidst forløbne Maaned været mørkt og regnuft; kun de to sidste Dage har det været lidt Vinter med Frost og Sne. Bjerne har holdt sig fuldstændig i Ro. Salget af Honning igennem Salgsforeningen har, som det var ventet, i de sidst forløbne 6 Uger kun været ringe, men det menes, at Begæret fra de Handlende efter Honning i Lighed med de foregaaende Aar atter vil komme, nu da Juletravlheden og Nytaar opgørelsen er overstaaet. Nu har vel ogsaa alle de Biavlere udso'gt, der tager deres Honning til Købstaden og sælger den til, hvad Pris de Handlende byder.

Døde Bier paa Flyvebrættet. I mildt Vintervejr hænder det ikke saa sjældent, at man hos enkelte Stader ser nogle (5—20) døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette hidrører da oftest fra, at Bjerne har hø'edt en Udflugt og paa deres Vej inde paa Stadets Bund fundet disse døde Bier liggende. At de levende da slæber de døde ud, er nærmest et Tegn paa, at Familien er stærk. De døde Bier er i Almindelighed gamle og udslidte, saa de alligevel ikke havde nogen Værdi for Familien. Hvis de udslæbte Biers Antal er meget større, og disse er tilsløede af det bekendte brune Skarn, da kan dette tyde paa Bugløb hos Bjerne. I dette Tilfælde bør man paa en Dag med mildt, stille Vejr forsigtig aabne Stedet, rense Bundbrættet og Indgangen. Derefter lægges et Stykke blød Kandiskage i Foderaabningen, og til Slut pakkes Stedet meget omhyggeligt, ogsaa oven over Foderet.

Fodring. I enhver ve'passet Bigaard vil der ikke være nogen Grund til at fodre med Honning og Sukker i Januar, da Biernes Forbrug paa denne Aarstid kun er meget ringe (ca. 1/2 kg maanedlig, og hvis Bifamilien derfor ved Indvintringen 1. Oktober endogsaa kun har haft 6 kg Forraad, vil den næppe endnu lide nogen Nød, hvis dette da findes nogenlunde he digt bragt i Tavlerne. Hvis en Biavlere imidlertid har en Familie, der er indvintret med endnu mindre Forraad, eller hvis Forraadet er uheldig fordelt i Tavlerne, da kan han ogsaa paa denne Aarstid frelse Familien fra Hungersdøden ved

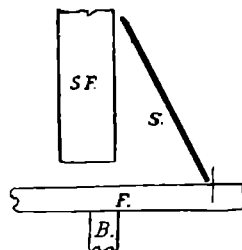
lige over Biernes Sæde at nedlægge en Kandiskage eller Honningtavle. Bierne maa naturligvis have fri Adgang til dette Foder, men Vinterlejet bør iøvrigt tildekkes omhyggeligt, for at Biernes Varme ikke skal undvige. Efter højest 14 Dages Forløb maa man se til Foderklumpen og forny den, hvis det meste af den er forbrugt.

Kandiskage. I en Gryde hældes 3 Pægle Vand, og deri kommer 3 kg lyst Kandis eller lyst, rent Kandisgrus. Smelt det under jævnlig Omrøring over en svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Iden for langsomt at afkøles, og samtidig tilsættes $\frac{1}{4}$ kg Honning. Naar Siruppen i Gryden er begyndt at stivne, hvilket ses ved, at den bliver lysere, bør man røre i den paany og derefter hælde den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter faa Timers Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kage, som let kan brydes i Stykker eller deles med en Kniv. Papiret anbringes, for at Kagen ikke skal klæbe ved Tallerkenen. I Stedet for Tallerkener kan anvendes Træforme, der er 4 cm høje og 10 à 16 cm brede og har samme Længde som Rammernes Overlist i Huset; altsaa til 10×12 " Stedet er Kassen 31,5 cm lang til Kvadratfodstødet 36,5 cm og til Lavnormal 39 cm. Er Kandiskagen i saadan en Form eller Kasse, saa er det let at tætte baade foran og bag ved Kassen, enten med Dæklærredet eller med Dækbrætter.

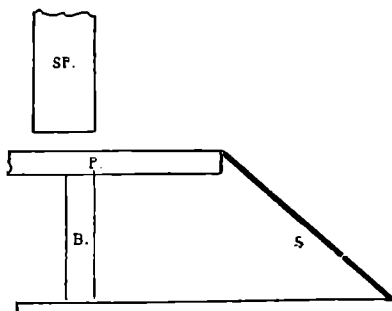
Ro er en af Hovedbetingelserne for, at Bierne kan overvinde godt, og derfor bør Biavleren sørge for, at Bierne bliver saa lidt som muligt forstyrrede i Vintertiden, og særlig gælder det om at have fuldstændig Ro i Bigaarden, naar det er stærk Frost, thi enhver Bi, som forlader Bilyngen, stivner af Kulde, og hver Gang Bierne bliver forstyrrede i deres Vintefro, tager de mere Næring til sig og vil derfor let komme til at lide af Bugløb. Derfor bør særlig Stød mod Husene og Op lukning af Tagene undgaaes. Flyver Hønsene op paa Husenes Tage, bør man indhegne Bihusene med et Staaftaadsnet, eller hvis Bihusene staar i en Række og er omtrent ens høje, kan man beskytte dem mod Hønsenes Opflyvning ved at anbringe et Staaftaadsnet over Husenes Tage. Mod Angreb af insektædende Fugle (Musvitten m. fl.) beskyttes Bierne ved at anbringe et Par Skruer i Husets Forside ca. 30 cm over Flyvehullet. Paa dem hænges et Stykke Fiskenet, der er saa langt, at det naar ned over Flyvebrættet. Det fastholdes til Flyvebrættets Ender med et Par Skruer eller smaa Søm. Se til Staderne en Gang imellem, om der ikke er et eller andet at rette, men husk paa ikke at lukke op for Staderne, uden at det er nødvendigt. Ligger der flere døde Bier i Flyvehullet, saa rens det. Brug til at rense med et Stykke af en Hegntraad, der er bøjet i en Vinkel.

Sne er der i Vinter ikke faldet ret meget af, men efter Aarstiden maa vi vente, at der snart vil falde mere. Naar Solen i klart Vejr skinner paa Sneen omkring Staderne, tilbagekastes Solstrålerne ofte saaledes, at

de lyser igennem Stadets Indgang og lokker Bierne frem til Renselsesudflugt. Dette bør saa vidt muligt forhindres, fordi et stort Antal Bier vil stivne paa Sneen. Indgangen til Stedet bør dog ikke lukkes, da dette vil forhindre Luftfornyelsen i Stedet. Derimod kan man anbringe et Skyggebræt paa Flyvebrættet, saaledes at Solstrålerne holdes ude, medens Luften har fri Adgang til Indgangen.

Er der ingen Sne, og vejret egner sig til en Renselsesudflugt, bør Skyggebrættet fjernes og sættes paa skraa fra Jorden op mod Stadets Flyvebræt. Det saaledes opstillede Bræt vil forhindre mange Bier i at falde ned paa Jorden, hvor de stivner af Kulde og dør.

Indgangene bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftfornyelse. Hertil udkræves vel ikke nogen meget stor Aabning, men jo mindre denne er, des lettere sker det, at den tilstoppes af døde Bier og Vokssmuld. Derfor foretrækker vi at holde Indgangen aaben paa denne Aarstid i en Bredde af 15 à 21 cm. Hos Stader, der staar stærkt udsat for Blæst, kan der dog være Anledning til at indskrænke Bredden til 5 à 10 cm, men man bør da jævnlig med en i Vinkel bøjet Jærntraad rense Indgangen, for at Luftfornyelsen kan foregaa uhindret. I modsat Fald udsætter man sig for, at Bierne bliver urolige og kommer frem selv i koldt Vejr, hvorved mange gaar til Grunde.

Vandfodring. Hvis en Bifamilie er rigtig indvintret, vil den ikke mangle Vand i Vintertiden. Det sker alligevel ikke saa sjældent, naar der ikke er fodret med Sukker, at et eller flere Stader lider af Tørstnød. Dette viser sig derved, at et stort Antal Bier i koldt Vejr bruser stærkt op og kommer frem paa Flyvebrættet uden at flyve op til Renselsesudflugt. Da det samme Tegn kan antyde Luftmangel, bør man i de'te Tilfælde først rense Indgangen for Smuld og døde Bier og aabne den helt samt efterse, om Indskuddet eller Vinduet fremdeles er løftet 3 mm fra Bunden, saa at der er Adgang

til svag Luftveksling ogsaa ad denne Vej. Hvis Bierne derved kommer i Ro i Løbet af en Times Tid, kan det ikke antages, at de lider af Tørst. Vedbliver Uroen derimod, da bør man vandfodre Bierne. Hertil anvendes en almindelig Medicinflaske eller anden snæverhalset Flaske, der rummer $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ l. Den skylles omhyggeligt og fyldes derpaa helt med kogt Vand, der er afkølet til 30—40 Grader. Halsen overbindes med et enkelt Lag tæt Lærred, og Tomme-fingene sættes over Mundingen, medens man vender Flasken med Bunden opad. I denne Stilling anbringes Flasken i Foderaabningen, som derefter tilpakkes omhyggeligt. Tørstnød hidrører ofte fra en uheldig Anbringelse af Forraadet, saaledes at der er forlidt i de Tavler, hvorpaa Bierne er lejrede. Naar Bierne da søger Forraadet paa de yderste koder Tavler, finder de dette krystalliseret. Det kan da ikke opløses uden Tilsætning af Vand. Da Vandfodring om Vinteren meget let fremkalder for tidlig Yngelansætning, bør den ikke uden Nødvendighed anvendes før i den milde Aarstid (Foraaret).

Fra Kredsene.

Ramsø-Tune Herreds B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Haudrup Forsamlingshus den 22. December f. A. Formanden, A. P. Andersen, Gadstrup, bød Velkommen og fremlagde det reviderede Regnskab for 1912, som godkendtes enstemmig. Virksomheden havde bestaaet i Afholdelse af to godt besøgte Møder, i Maj i Gadstrup og i August i Darup. Ved førstnævnte Møde holdtes der Foredrag af Dronningavler A. Nielsen, Vejstrup, og Redaktør N. S. Kristensen, hvorefter der foretoges Genstande til en Værdi af 50 Kr. til Medlemmerne. Ved det andet Møde holdtes der Foredrag af Fabrikant J. P. Jensen, Darup, og Redaktør N. S. Kristensen. Der var solgt 3 Bihuse til Smaakaarsfolk paa de sædvanlige Betingelser. Bipesten havde vist sig forskellige Steder indenfor Foreningens Omraade, bl. a. i Rerslev, Stærkinde, Tune, Gadstrup m. fl. Steder, hvorfor der i 1913 vil blive udsendt en Tilsynsmand for at bekæmpe Sygdommen. Det vedtoges i 1913 at indkøbe 2 Bihuse, som sælges paa billige Vilkaar til Smaakaarsfolk, samt at anvende 50 Kr. til Bortlodning.

Til Medlem af Bestyrelsen i Stedet for Sædemager Chr. Jørgensen, Ørsted, der ikke vilde modtage Genvalg, valgtes Fabrikant J. P. Jensen, Darup. Til Revisor genvalgtes Maler Johan Hansen, Sno'delev Hastrup. Som Delegerede til DBF. valgtes Formanden og Portør F. E. Nielsen, Gadstrup. Til Suppleant N. S. Kristensen. Til Kasserer i Stedet for Portør Nielsen, der fraflytter Egnen, valgtes Stationsforstander Birch, Gadstrup St.

Efter Generalforsamlingens Slutning holdt Redaktør Kristensen et Foredrag om Bier og Biavl, illustreret af en Række meget interessante Lysbilleder. Foreningen tæller 82 Medlemmer.

Gl. Roskilde Amts B.F. afholdt den 15. Decbr. Generalforsamling i Højskolehjemmet i Roskilde. Ti Medlem af Bestyrelsen genvalgtes Gariner A. Larsen, Rørbæk, og til Revisor Lærer Thiesen, Roskilde. Arbejdet med Bipestens Bekæmpelse var fortsat i 1912. Der var undersøgt 274 Familier; der paavistes Pest i 38, 9 Familier blev svovlede, 23 satte paa Ledere. 26 Stader blev efterbehandede og 23 rensede. Bipesten optraf særlig i Egnen omkring Rygaard, hvor den bliver vanskelig at udrydde, da der i Skovene findes en Del Bifamilier i hule Træer, hvorfra Bipesten spredes i Egnen. Efter at forskellige Spørgsmaal Biavlen vedrørende var drøftede, sluttede Generalforsamlingen.

Randers og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling den 7. December. Regnskabet, der fremlagdes i revideret Stand, godkendtes. Til Bestyrelsesmedlem valgtes Skrædder A. Kristensen, Asferg, og genvalgtes Skomager M. Jensen, Haslund. A. Kristensen valgtes tillige som Kasserer. K. Piilgaard, Jebjerg, og J. P. Jensen, Hald, valgtes som Revisorer. Som Delegerede ved Amtsföreningsmødet valgtes A. Kristensen, J. P. Jensen og J. Jakobsen.

Vejle Amts B.F. afholdt Generalforsamling paa Vejle Højskolehjem den 4. ds.

Foreningen har mistet sin dygtige Formand, Inspektør H. O. Hansen, der er forflyttet til Holbæk. I hans Sted ledede Sekretæren Generalforsamlingen. Han beklagede under Generalforsamlingens enstemmige Tilsætning Tabet af Foreningens energiske Formand. Der var Enighed om, at Hansen havde været en god Mand for Foreningen og havde en væsentlig Del i, at Foreningen var en af de største i Landet og en af de Hovedkredse, der gjorde mest for sine Medlemmer. Sekretæren oplyste, at Foreningen tæller ca. 300 Medlemmer, fordelt i Kredse over en stor Del af Vejle Amt. Den største af Kredsene er Ringgive med over 50 Medlemmer.

Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Virksomheden for 1913 drøftedes, og forskellige Beslutninger toges desangaaende. Opmærksomheden vil i særlig Grad blive rettet paa Bekæmpelsen af Bipesten. Der er endnu Strækninger her i Egnen, hvor der er meget Arbejde at gøre i den Retning.

Man vedtog at tildele Chr. Christensen, Sti'bjerg, der for en Rejning havde været paa Biavlsskole i Fjor, 10 Kr., der i 1912 var vedtaget som Tilskud til Ophold paa Biavlsskolen i Odense.

Man vil som hidtil fortsætte med Tilsyn af Medlemmernes Bigaarde ved Foreningens Tilsynsmand. Det vedtoges ogsaa at holde mindst to Kursus: et for Kredsene i Ringgive-Randbødal og et nærmere Vejle med Hover som Samlingssted. Viser der sig Interesse for Kursus andre Steder, tager Bestyrelsen Bestemmelse herom, for saa vidt der bliver Midler til Afholdelse af flere Kursus.

En Del Forandringer i Lovene vedtoges, hvoraf den vigtigste er en Forhøjelse af Medlemsbidraget med 25 Øre. Det viser sig, at Foreningen ikke med det bestaaende Medlemsbidrag kan fortsætte sit Arbejde som

hidtil, og man fandt det derfor heldigere at forhøje Medlemsbidraget end at indskrænke Arbejdet.

De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, P. Hansen, Mejsling, Nis Lund, Harresø, og Th. Schmidt, Randbøldal, genvalgtes; i Stedet for Inspektør Hansen valgtes Landinspektør Jensen, Vejle.

Revisorerne, Snedker V. Boesen og Sko-tøjsfabrikant Larsen genvalgtes.

Til Delegerede valgtes: Landinspektør Jensen, Snedker Boesen og Chr. Christensen, Stilbjerg. Suppleanter: Th. Schmidt, Randbøldal, Jes Mortensen, Baastlund, og Fru Andersen, Hoppallehus.

Bestyrelsen valgte Landinspektør Jensen, Vejle, til Formand og Kasserer og P. Hansen, Mejsling, til Næstformand.

Holstebro og Omegns B.F. holdt Generalforsamling paa Højskolehjemmet i Holstebro den 19. December.

Formanden, Tømrermester L. Lauritzen, Holstebro, aflagde Regnskabet, der balancerede med 592 Kr. 48 Øre. Tilskudet fra Hovedforeningen udgjorde 47 Kr. 40 Øre og Medlemskontingen 128 Kr. I Sparekassen henstaar 257 Kr. 54 Øre, og Kassebeholdningen udgør 73 Kr. 03 Øre. Regnskabet godkendtes enstemmig.

Formanden aflagde derfor Meddelelse om Foreningens Virksomhed. Foreningen har 79 Medlemmer. I det forløbne Aar er der afgaaet 6 Medlemmer og indmeldt 6 nye.

Taleren mindedes afdøde Urmager E. Andersen, Vinderup, hvem han karakteriserede som en varm Ven af Biavlssagen. (Forsamlingen rejste sig.)

Til Medlem af Bestyrelsen genvalgtes Tømrer N. Nielsen, Dalgard, og Tømrer Lauritzen, og i Stedet for P. Bjerre valgtes Postbud Jespersen. Formanden genvalgtes med alle Stemmer.

Til at repræsentere Foreningen paa Aarsmødet og paa Aarsmødet i Randers valgtes Formanden, og til Afholdelse af hans Udgifter bevilgedes 25 Kr.

Med Henblik paa Honningsalget vedtoges det at indkøbe et Parti Etiketter, hvis Brug efter Forsamlingens Formening vilde gavne Honningsalget.

I det kommende Aar afholdes der ikke Foredrag af fremmede Foredragsholdere. Til Gengæld tilbød Banevogter Nielsen, Hjerm, Niels Engholm, Idom, og Tømrer Lauritzen, Holstebro, i Juni Maaned næste Aar gratis at give praktisk Undervisning i Biavl i deres Bigaarde.

Grenaa og Omegns B.F. afholdt den 14. December f. A. sin aarlige Generalforsamling paa Afholdshotellet i Grenaa. Formanden, Kr. Axel Mortensen, aabnede Mødet ved at byde Forsamlingen Velkommen og aflagde derefter Beretning om Amtsforeningens Møde samt meddelte, at Tilskudet var indbetalt. Foreningen havde ladet afholde 3 Møder, nemlig i Hessel, Voldby og Ørum med Biavlslærer Søndergaard fra Ribe som Foredragsholder. Kassereren, A. Andersen, oplæste Regnskabet; det udviste i Indtægt 177 Kr., i Udgift 147 Kr. 30 Øre. Kassebeholdningen 29 Kr. 70 Øre. Til Med-

lem af Bestyrelsen genvalgtes Musiker A. Andersen, Gjerrild, Ludvig Rasmussen, Grenaa, Tømrer Chr. Pallesen, Grenaa, og valgtes Arbejdsmand Niels Hansen, Aalsø. Revisoren, A. Rasmussen, Gjerrild Mark, genvalgtes. Til Delegerede til Amtsforeningens Møde i April 1913 valgtes Konduktør Daugaard, Grenaa, Musiker A. Andersen, Gjerrild, og Arbejdsmand N. Hansen, Aalsø. R. Krogsgaard, Aistrup, antoges som Fabrikant af Vokstavler. Formanden gav derefter nogle Oplysninger om Biavlens og Honningudbyttet i 1912.

Den alsiske B.F. afholdt den 1. December 1912 sin aarlige Generalforsamling i Nymølle Kro. Formanden, R. Iversen fra Adserballe, gav en Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar og fremhævede, at Sommeren i Sammenligning med den forrige havde været ret gunstig for de stedlige Biavlere, og at Honningudbyttet i Aar havde været det dobbelte, saa at man vel nok kunde regne med et Udbytte paa ca. 45 Pund af hvert passet Stade. Bipesten er vel endnu ikke helt udryddet, men det er en glædelig Kendsgerning, at den dog er i Tilbagegang, især i Als Sønderherred, hvor der i de senere Aar er gjort et ihærdigt Arbejde, og det maa haabes, at vi her paa Als i en nær Fremtid maa blive helt fri for denne Sygdom. Blot alle Biavlerne vilde slutte sig til B.F. og selv hjælpe med til at faa den udryddet, da var der vundet meget. Medlemsantallet er vokset fra 140 til 150, og Antallet af Bifolk er nu ca. 600. Foredrag, forbunden med praktisk Undervisning i Birøgt, er bleven afholdt i Svenstrup, Tandslet, Sønderborg og Stenderup. Moderne var godt besøgt og vidnede om stigende Interesse for Biavlens. Formanden havde som Delegeret og Dommer deltaget i Udstillingen i Fiensborg. Den finansielle Status var tilfredsstillende, idet der trods de store Udgifter var en Kassebeholdning af ca. 50 Mark og derforuden et Forråd af Kunststavler.

Regnskabet forelagdes og revideredes af Mejeribestyrelsen Riggelsen i Svenstrup og Jensen i Ketting. Efter at man havde fundet samme rigtigt, meddeltes Formanden Decharge. Formanden genvalgtes enstemmig til denne Post for yderligere 3 Aar.

Derpaa drøftedes, hvilke Arbejder der skulde optages i det kommende Aar. Det blev besluttet at foretage en Præmiering af Bigaarde, og der valgtes et Udvalg, som to Gange i Sommerens Løb skal underkaste de anmeldte Bigaarde et grundigt Eftersyn. Endvidere skal der afholdes 3-4 Foredrag med praktisk Undervisning. Bekæmpelsen af Bipesten skal optages planmæssigt, saaledes at der hvert Aar renses 2 til 3 Sogne grundigt. Der begyndes i det kommende Aar med Kegnæs, Lysabild og Tandslet.

Efter Drøftelsen af nogle mindre Foreningsanliggender sluttede Formanden med en Tak til de fremmødte. Chr. Rasmussen.

Ekko fra Staderne.

Stend, den 16. Decbr. 1912.

Mine 8 Familier (7 Huse og 1 Kube) kom udmærket godt gennem Vinteren og udviklede sig kraftigt i den tidlige Vaar. Træblomstringen gav dog ikke meget, heller ikke Hindbær og Kløver. For mit Steds Vedkommende var det Lyngen, som gav det meste. Køligt Vejr paa Forsommeren sinke Sværmenes Fremkomst, men da de kom, var de næsten ikke til at styre. Sommeren maa regnes for noget bedre end middelgod. Mit Honningudbytte i Aar er omsat i Kr. 320,00. Dertil kommer Sværmene.

Sender Dem og alle mine Venner fra Biavlsskolen i Roskilde 1906 de bedste Ønsker om et godt Bjaar 1913. J. Arnesen.

Spørgsmaal og Svar.

I Efteraaret læste jeg i et Par af de lokale Dagblade om en ny Foderplante *Symphytum asperrium*, som skal kunne slaas 4 Gange aarligt og give et meget stort Udbytte. Planten skal være hjemmehørende i det sydlige Rusland. Hvorfra kan man faa Frø eller Planter og hvorledes formere den?

E. O. S.

S.: Forannævnte Plante har været dyrket her i Landet som Foderplante for mange Aar siden. Den dyrkes endnu som Prydplante i en Del Haver og findes vidvoksende flere Steder her i Landet, bl. a. i Kjetinge og Vesterborg paa Lolland, i Nykøbing paa Falster, ved Mariager og Blegkilde ved Aalborg. Den hører til Kulsukkerfamilien, er meget ru og har en næsten tornagtig Behaarung; de nederste Blade er meget store. Planten, der stammer fra Kaukasien, er fleraarig og bliver 60—150 cm høj. Fordrer god Jord, der ikke er for tør. Helst Mosejord. Formeringen sker let ved Deling eller Rodskud samt ved Frøudsæd. Kan faas hos de større Gartnere.

Jeg har haft Bier i flere Aar og haft et jævnt godt Udbytte af dem trods det ringe Kendskab, jeg har til, hvorledes de skal passes. Da der ikke er nogen BF. her paa Egnen, har jeg hele min Viden om Pasning af Bier fra „T. f. B.“ og „Fører i Biavl“. Nu vilde jeg gerne i Biavlsskole til Sommer, men kan jeg deltage i den uden at være Medlem af nogen Forening (jeg holder „T. f. B.“)? Naar og hvor vil Biavlsskolen blive afholdt, og paa hvilke Betingelser kan jeg faa Lov til at deltage?

J. M.

S.: DBF.s Biavlsskole, som varer i 14 Dage, vil i sidste Halvdel af Juli Maaned blive afholdt i Odense. Tid og Sted vil senere blive meddelt i „T. f. B.“. Da De er Tidsskriftholder, er De Medlem af DBF. og vil derfor faa fri Undervisning. Ubemidlede Deltagere kan faa Understøttelse til Hjælp til Rejse og Ophold. Blanketter til Ansøgning kan faas ved Henvendelse til „T. f. B.“s Redaktør.

Et og Andet.

Honningudbytte 1912. I Langelands BF. er i 1912 af 755 Bifamilier høstet 18,880 Pd. Honning, i Gennemsnit 25 Pd. pr. Stade. Optællingen er sket sognevis ved Sogneformændene. Det mindste Udbytte i et Sogn pr. Stade gav 15 Pd., det største (Strynø) 56 Pd. En saadan Optælling hvert Aar er interessant og burde foretages i DBF. Det vækker Interesse for Biavlens udover Biavlernes Kreds med tørre Tal hvert Aar at kunne paavise Biavlens direkte Udbytte og Betydning. Det forskellige Udbytte i Sognene giver Lejlighed til Betragtninger om Biavlernes Dygtighed, Trækforhold, Bisyddomme m. m. F. Eks. Strynø. Det store Udbytte der skyldes sikkert Hvidkløveren, som Strynøboerne er Specialister i at avle. I Juli Maaned kan man paa Strynø se Hvidkløvermarker, som vil fryde enhver Biavler.

Opkrævning af Medlemskontingent. I November sendes fra Formanden til Sogneformændene en Sogneliste med Anmodning om Opkrævning inden 15. December. Paa den Maade undgaar man her de kedelige Restancer. P. H. Pedersen.

I Meddelelsen om Faaborg og Omegns BF.s Generalforsamling („T. f. B.“ December Nummer, Side 278) er anført: „Kontingentet vil blive opkrævet ved Postopkrævning.“ Men dette gælder kun for de Medlemmer, som bor ved Corinth; hos alle andre af Foreningens Medlemmer vil Kontingentet blive opkrævet af Sogneformændene. Samtidig meddeles, at J. Andersen er valgt til Sogneformand for Lyø.

Nordisk Biavlskalender er af passende Størrelse og synes mig praktisk indrettet; Indholdet vekslende paa en tiltalende Maade, og der er jo Masser af gode Ting i den for Biavlere, selv om et og andet, navnlig i de maanedige Arbejder, særlig for Marts' og Aprils Vedkommende, ikke kan følges snorret af alle Egenes Biavlere (jeg maa f. Eks. altid indsnævre Pladsen hos Bierne ved Stikkelsbærlomstringen i Stedet for at udvide den). Kaenderen vil sikkert være et fortrinligt Hjælpemiddel til at faa flere Biavlere til at føre Bog over Arbejdet i Bigaarden samt til at lære dem at kende, hvilke Familier der giver bedst Udbytte, og som man bør mere fra for at faa det mest mulige ud af sin Biavl; og Bogens Pris synes mig at være passende i Forhold f. Eks. til udenlandske Lommebøger af samme Slags. Aug. Petersen.

Nordisk Biavlskalenders første Aargang, der er trykt i Lommebogsformat, er baade praktisk og godt udarbejdet. Alle de, som har skrevet Stof til Bogen, er hver paa sit Omraade kendte, dygtige Mænd.

En Lommebog for Biavlere har hidtil været savnet, men Savnet er nu afhjulpet paa en tilfredsstillende Maade. Foruden de mange fortrinlige Artikler om forskellige Biavlsspørgsmaal er der „Biavlsskasebog“ samt praktisk indrettede „Staderubrikker“ til

noget med Bierne. Endvidere findes der Noteringsblade og meget mere samt de som et nødvendigt Onde uundgaaelige Kundgørelser.

Bogen er smukt udstyret og stærkt indbundet. Prisen er 1 Kr. Den faas hos Udgiveren, Redaktør N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde.

„T. f. B.“s Læsere vil jeg varmt anbefale at købe Bogen. En Lommebog med Kaender skal jo alle have. Haandværkere, Landmænd m. fl. har i mange Aar kunnet faa Lommebøger, som var dem passende. Biavlerne har paa det Omraade hidtil været Stedbørn.

Biavlerne bør — i deres egen Interesse — købe denne Bog. Udøverne modtager gerne Forslag om Forandringer i dens Indhold til næste Aar.

Foreningsformænd, Tilsynsmænd og Biavlslærere bør alle uden Undtagelse eje og benytte Bogen, og enhver af dem har en moralsk Pligt til at virke for dens Udbredelse.

Med Glæde medgiver jeg „Nordisk Biavlskalender 1913“ min bedste Anbefaling. R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund.

New Zeelands Love om Bier er meget strenge, særlig angaaende Bekæmpelse af Bipest og andre Bisygdomme, som har raset stærkt i Landet. Honningen er i Reglen meget billig, 4 Pence (30 Øre) pr. Pd. Her er Arbejde nok til alle Hænder, og alt Arbejde bliver godt betalt. Biavl som Bieerhverv er der ikke noget ved, det er kun ved at drive Biavl i det store, at det kan betale sig. Anton Bodholdt.

Røveri. Lørdag den 24. August havde vi en Bifamilie, der blev overfaldet af Rovbier og fuldstændig ødelagt, saa at der ikke var en Draabe Honning eller levende Bi tilbage. 3 Dage efter, henimod Aften, begyndte Røveriet paany. Vi gjorde, hvad vi kunde, for at standse det og dækkede det angrebne Stede med et Lagen; det gik ogsaa saa nogenlunde, men næsten alle Staderne var i stærkt Oprør og fløj sent om Aftenen. Onsdag Morgen (4de Dag) var alt roligt, men noget hen paa Eftermiddagen begyndte Uroen igen. Vi tog saa raa Karbolsyre og en Pensel og smurte Karbolsyre paa alle de Steder, hvor Bierne forsøgte at trænge ind. Vi smurte ogsaa noget paa Stadernes Forsider over Flyvehullerne, da det næsten saa ud, som om Rovbierne vilde trænge ind i alle Husene. Virkningen var forbløffende, der blev Ro overalt lige med det samme, men ogsaa den sidst overfaldne Familie var ødelagt. Der var kun faa levende Bier og Dronningen tilbage. Vi har endnu 17 Familier, der staar paa en lille Plads.

Søstrene Knudsen, Idestrup.

Bier, som poser sig uden paa Stedet. Det hænder ikke saa sjældent i smukt Vejr, at Bierne i stort Antal ligger udenfor Stedet paa Flyvebrættet og paa Stadets Forside uden at tage sig noget for. Hvis disse Lediggængere kunde bringes til at arbejde, kunde de samle ikke saa lidt Honning. W.

Foster, en af Gleanings faste Medarbejdere, anbefaler følgende Fremgangsmaade. En udbygget Tavle sættes udenfor Stedet tæt op til Biklyngen; Bierne vil da meget snart forlade denne og samle sig paa Tavlen. Naar man har faaet flere Tavler, f. Eks. otte, fyldte med Bier (det forudsættes da, at der er flere Stader, hvorpaa Bierne udvendig poser sig), hænger man dem ind i et Stede, som enten flyttes saa langt bort, at Bierne ikke vender tilbage til deres gamle Plads, eller i nogle Dage sættes ned i en mørk Kælder med Flyvehullet spærret med Græs eller Mos. Tre eller fire Timer efter tager Bierne meget villigt imod en ubefrugtet Dronning. En paa denne Maade dannet Familie arbejder med samme Iver som en Sværm.

Plantning af Buske paa Jernbaneskraaninger og lignende Steder ser man ofte paa Biavlernes Ønskeseddel. Men Drøftelsen af denne Sag i Sogne- og Amtsråd, i Jernbanebestyrelser og lignende Steder standser gerne ved Bekostningen. Nægtes kan det heller ikke, at Beplantningen af en mange km lang Jernbanetrækning maa blive bkostelig ved Indkøb af Planter og Udørelse af Arbejde. Den Udgift faar man vist ingen „Styrelser“ til at gaa med til, hvor betydningsfuld Sagen i sig selv end synes at være. For at en god Sag skal komme i Gang, bør man begynde i det smaa. Biavlerne kan selv begynde. En Biavler, der bor i Nærheden af en Jernbaneskraaning er Ignende Steder, hvor kun Tidsler og Følfoed gror, bør søge at faa Tilladelse til paa disse Steder at plante den for Biavleren saa værdifulde Snebærbusk. Eksemplet smitter. Og inden man ser sig til, kan store Strækninger uden større Udgifter være bevoxsede af smukke og nyttige Buske. Snebærbusken vokser næsten i enhver Have og formeres ved Rodskud. P. H. Pedersen.

Foreningsmeddelelser.

Se Omslagets 4de Side.

Indhold af dette Nummer:

Biaaret 1912.....	8
Biavlerens Vinterarbejde.....	10
Biavlen i Nr. Bork Eggen.....	11
Carl Hansen. P. Hansen. Joh. Jensen.....	5
Ekko fra Staderne.....	15
Et og Andet.....	15
Fra Kredsen.....	13
Gavnige Link.....	11
Hø som Pakmateriale.....	10
Spørgsmaal og Svar.....	15

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 2.

15. Februar 1913.

47. Aarg.

Bigaardenes Bedømmelse.

Efter Opfordring af flere Delegerede skal jeg tillade mig at fremkomme med en Redegørelse for Bedømmelsen af Bigaarde i Aalborg Amt. Sagen har efter min Mening den største Betydning for Biavlen, men er endnu ikke slaet ret igennem, saa den har faaet den Udbredelse, den fortjener. Den første Begyndelse til denne Sag ligger langt tilbage i Tiden. For 15 Aar siden, i 1898, har Aalborg Amts BF. fat paa Tanken, rejst af Biavlslærer J. C. Bech, og siden har vi hvert Aar haft Bedømmelse og kan nu vanskelig tænke os at undvære den. Saa fast er den groet i vor Bevidsthed som et gavnligt Led, at bliver der Valg mellem at opgive vor aarlige Udstilling af Produkter og Redskaber, da opgiver vi den sidste.

Hvor vidt Tanken er naaet i det øvrige Land, ser jeg mig ikke i Stand til at oplyse; Tidsskriftet bringer lidet eller intet Referat om denne Sag. Nu og da kommer der Forespørgsel fra Foreninger, men jeg er tilbøjelig til at tro, at den ikke er benyttet i ret stor Udstrækning.

Naar vi sætter saa stor Pris paa denne Gren af vor Virksomhed, der koster os med en rund Sum 300 Kr. aarlig foruden de 50 Kr., som de konkurre-

rende bidrager, saa er det, fordi den fører mod det Maal, vi ønsker: saa mange veldrevne Bigaarde som muligt. Ved at præmiere Bigaardene enten med Penge eller Medaljer, udpeger vi en Række Bigaarde rundt i Amtet som Mønstergaarde, der er værd at efterligne. Resultatet er ganske forbavsende godt. Kappestriden er vakt. Fik min Nabo 1. Præmie i Fjor, maa jeg se at faa den ad Aare, og Resultatet bliver en kendelig Fremgang for de Egne, der stadig og i længere Tid har holdt paa med Bedømmelse. Den gode Fremgang skyldes vel ogsaa den Undervisning, der ligger deri, og som er vort andet Hovedformaal. Det ligger i Sagens Natur, at skal Bedømmelsen være god og retfærdig, maa der en grundig Undersøgelse til med Notering af fundne Mangler, saaledes at Ejeren gøres opmærksom paa Fejlene baade mundtlig og skriftlig. At dette er lige saa vigtigt som det første Punkt, fremgaar deraf, at mange Begyndere lader sin Bigaard bedømme, ikke for at æske Præmie, men for at nyde godt af Undervisningen, og den Tanke er god nok, at Begyndere som ældre kan høste sine Fordele. Begynderen gennem Undervisningen, den dygtige ved sin Stræben for at faa sin Sølvmedalje (1. Pr. 5 Aar i Træk). Dersom vi nu ser tilbage over

de 14 Aars Virksomhed, kan vi som Hovedresultat sige, at Biavlen, d. v. s. de veldrevne Bigaarde, har formeret og forbedret sig kendeligt, især i de Kredse, der har benyttet Bedømmelsen mest. At vi ikke tager fejl heri, beviser de bedømte Bigaardes Mængde og det Antal Points, de faar. I Begyndelsen bedømtes ca. 40, nu over 100 aarlig, og dette Tal kunde let forøges, men vi holder lidt igen for ikke at bunke Præmierne sammen paa enkelte Egne; men endnu bedre bevises det gennem selve Bedømmelsen. Til at begynde med naaede de bedste Bigaarde op til 84 à 85 Points, nu slutter Præmielisten med det samme Antal, og de øverste gaar op i 90erne. Indtrykket er saa meget desto paalideligere, som det er samme System og samme Dommer, vi har benyttet hele Tiden. Naar vi nu er saa glade for Bedømmelsen, og den har virket til vor Tilfredshed, skyldes det vel for en stor Del vor dygtige Amtsdommer, Biavlslærer J. C. C. Bech, der i alle de Aar har rejst Amtet rundt, i Førstningen sammen med Biavlslærer J. C. Jensen Barmer; de fik tilsammen 25 Kr. for hele Bedømmelsen. Nu rejser Bech alene og faar 200 Kr., som endda er en ret beskedent Sum for det store og ansvarsfulde Arbejde.

Jeg tror, den bedste Oversigt over Arbejdets Gang faas ved at anføre og

Bedømmelse og Præmiering af hele Bigaarde er af meget gammel Dato her i Landet, idet Landhusholdningsselskabet i Tiden 1790—1810 uddelte et ret betydeligt Antal Præmier for „veloverførte Bier“ (velovervintrede Bifamilier). DBF. synes i sine første Leveaar ikke at have skænket Præmiering af hele Bigaarde ret megen Opmærksomhed; først i 1884 ses denne Sag at være optaget til Drøftelse i en enkelt Kreds og i „T. f. B.“ Ifølge Referat i „T. f. B.“ 1884 Side 30 afholdt Gl. Roskilde Amts BF. den 15. Marts 1884 et Møde, hvor Spørgsmaalet „om Præmiering af hele Bigaarde og dermed i Forbindelse af praktisk Undervisning for Biavlerne“ var til Forhandling. Sagen blev indledet af „T. f. B.“'s nuværende Redaktør. Spørgsmaalet behandlede temmelig udførligt, idet flere talte for, andre imod. De sidste særlig paa Grund af de dermed forbundne Udgifter. Foranlediget herved omtalte cand. phil. Herm. Borries under Mærket Filomella i Maj-Nummeret 1884 denne Maade at præmiere paa i Elsass og i tyske Kredsforeninger. I „Biavls-Tidende“ 1886, Side 86, findes en Artikel om Præmiering af hele Bistande, hvor der er fremsat Plan for Præmiering samt Overslag over de dermed forbundne Udgifter m. m.

gennemgaa de Paragrafer af Loven, som omfatter Sagen.

Amtsforeningen deles i Kredse paa mindst 5 Medlemmer. Har en Kreds mindst 20 Medlemmer, har den Ret til at sende 2 Delegerede. Hver Kreds vælger sig en Formand, der tillige er Delegeret, og en Dommermedhjælper, der er Amtsdommeren behjælpelig med at bedømme Bigaardene i sin Kreds samt en Suppleant for hver.

Dette med Amtskredsen delt i Smaakredse med egen Bestyrelse, er en meget praktisk Ordning, der burde være almindelig. Derved savnes aldrig Mellemlid, hvor Bestyrelsen kan henvende sig, og derfra kan Naboejeren drages med ind under Organisationen enten som Led af den bestaaende eller som ny Kreds. Ordningen med den lokale Dommer, der i sin Kreds er sidestillet med Amtsdommeren, er af Betydning for Samarbejdet, og den fornødne Lokalkendskab faas; samtidig kan det virke opdragende paa Kredsdommeren, saa han kan blive sin Kreds til Nytte ved de under Bedømmelsen erhvervede Kundskaber, ligesom det er af den største Betydning, at Kredsen selv er interesseret i og deltager i Arbejdet.

Hver Bedømmelse former sig ofte som et Møde med flere Deltagere.

§ 24. Medlemmernes Eigaarde kan bedømmes, naar Beslutning derom og Plan for Bedømmelsen er vedtaget af Delegeretmødet i Marts. Den, som ønsker sin Bigaard bedømt, maa inden den angivne Frist (20. Maj) indsende Begæring derom samt 50 Øre til Foreningens Sekretær. De 50 Øre, der skal ydes for Bedømmelsen, er tænkt som et Vederlag for Bekostningen og virker tillige som en Stopper for altfor stor Tilgang. Det har hidtil staaet ethvert Medlem frit, om han vil lade bedømme eller ej, men det kan blive nødvendigt at begrænse denne Ret, f. Ekspl. til en Bigaard i hver Kreds og 2 i de større. Vi er ved Grænsen for, hvad der kan magtes af en Dommer, nemlig 100 Bigaarde.

§. Alle Trugstader i en Bigaard skal medregnes ved Bedømmelsen, og der skal være mindst to.

Genstand for Bedømmelse er kun Trugstadeformer med ældre Familier eller Sværme med Æg, Larver og forsejlet Yngel.

Syge og dronningløse Stader samt Dronetavler med Yngel holdes udenfor Bedømmelsen.

Denne Paragraf er lidt svævende og har ofte været under Diskussion. Dette med, at Dronetavlerne holdes udenfor Bedømmelsen skal forstås saaledes, at de tælles ikke med som Yngeltavler, men er der for mange af den Slags, trækker de fra paa indvendig Orden.

§. Ved Bedømmelsen skal Ejeren eller Bipasseren være til Stede for at deltage i Behandlingen, ellers kan højeste Points ikke opnaas for Behandling. Den Ejer, der ikke selv passer sine Bier, kan faa Præmien udbetalt, men Diplomet skal bære Bipasserens Navn. Den Biavler, der tilkendes 1. Præmie det ene Aar, kan ikke faa den eventuelle Præmie udbetalt næste Aar, men faar i Stedet en Tillægspræmie.

1. Pr. i 5 paa hinanden følgende Aar giver Sølvmedalje, i 3 Aar Bronce-medalje.

Da dette her er skrevet for dem, der muligvis kunde have Lyst til at tage Sagen op, føler jeg mig forpligtet til at pege paa de Mangler, som efter min Mening hæfter ved vore Regler, og denne Paragraf er vor mest uheldige. Den er i Strid med vor Opfattelse af Præmiering af Produkter, hvor det forlanges, at hver Mand skal være Ejer og Producent af det udstillede, og i Strid med vort Formaal: at uddanne Folk til dygtige og selvstændige Biavlere; den kommer slemt paa tværs af al Retfærdighed derved, at en enkelt eller enkelte Professionals kan passe en Del Bigaarde, som der saa æskes Præmie af, saa der ikke bliver lige Spil i Konkurrencen.

Endvidere er den i sig selv vrøvlet. Enhver Ejer, der passer sine Bier, faar Karakter for Behandlingen, men her kommer en Bestemmelse, der giver en Mand Points og Præmie for Ting, som han slet ikke befatter sig med, naar blot han har Penge til at lønne en dygtig Biavler. Endnu har den holdt sig, men jeg haaber, den ad Aare vil forsvinde; og naar den har holdt sig, saa er det, fordi den ikke har voldt saa megen Skade, som den giver Anledning til.

Instruks for Dommerne: Bedømmelsen foretages af 2 Dommere, en Amtsdommer og en Kredsdommer. Be-

dømmelsen foregaar til den Tid, Delegeretmødet fastsætter (fra 6.—24. Juni); der tages Sigte paa at tilendebringe Bedømmelsen, inden Magasinerne sættes paa. Bedømmelsen ledes af Amtsdommeren. Han bestemmer Tiden for Bedømmelsen ved Meddelelse til Kredsformanden, der igen indvarsler Kredsens Medlemmer, Kredsdommeren og Ejeren. Amtsdommeren fører Dommerprotokollen eller for Nemheds Skyld Lister. I Tilfælde af Uenighed mellem Dommerne har Kredsdommeren Ret til at indsende særskilt Bedømmelse.

Amts-, Kredsdommer og Ejer udfører i Forening den nødvendige Behandling, dog saaledes, at Amtsdommeren har Opsynet med alle de eftersete Stader og Ejers Behandling.

Ejeren maa være villig til at give forlangte Oplysninger om Bigaarden, særlig om Bipesten.

I alle Staderne i Bigaarden skal Yngeltavlerne være optalt og noteret Dagen før Bedømmelsen. Dommerne efterter da et passende Antal Stader efter eget Skøn. Dog skal der altid efterses to Stader. Findes der væsentlige Uoverensstemmelser mellem Ejers Opgivelser og Dommernes Undersøgelse, tabes Retten til Præmie.

Amtsdommeren giver Ejeren en Afskrift af Bedømmelsen paa et dertil medbragt Skema og besvarer de til ham rettede Spørgsmaal fra Ejers eller de øvrige tilstedeværendes Side.

Dommerne har nu virket efter den Instruks saa godt som uforandret i de 14 Aar, Bedømmelsen har været, uden nævneværdige Klager, ikke en eneste offentlig og uden en eneste særskilt Dom fra Kredsdommerens Side.

Plan for Bedømmelsen: Det er en Selvfølge, at her er optaget de almindelige Fordringer, der bør stilles til enhver veldreven Bigaard. Det vigtigste er vel den Værdi, der tillægges de enkelte Poster. Derom kan der jo diskuteres, men Tallene er lette at forandre; vore har aldrig været forandret, ja, om jeg husker ret, aldrig diskuteret; dette borger dog for, at vi nogenlunde træffer det rette. Indvendig Orden 15 Points. Der tages følgende Hensyn: Der maa ikke findes Møl, Spor af Bugløb eller Voks paa Rammernes udvendige Side. Tavlerne skal være lige og smukt udbyggede, ikke for

gamle, hullede eller med for meget Dronevoks. Afstanden mellem Bærelisternes Midtpunkter $1\frac{5}{12}$ ". Selve Bærelisten $\frac{7}{8}$ " bred. Mellem Dækbræt og Bærelist og mellem Sidelist og Væg $\frac{1}{4}$ ". Mellem Bundlist og Bund $\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$ " (bør altid være $\frac{3}{4}$ ").

Yngelrummet maa paa de tre Sider være omgivet af et mindst 2" bredt Pakrum, der skal være fyldt med passende Materiale. Dommerne opgiver Rammernes Maal til Bestyrelsen. Udvendig Orden 6 Points. Husene maa være tætte og vel vedligeholdte med Maling og alt. Flyvehullets Højde $\frac{1}{3}$ " og af passende Bredde. Stedet bør staa vandret efter Siden og med svag Hældning fremefter. Pladsen lun og hyggelig. Behandling af Stedet 15 Points. Ejeren bør behandle sine Bier behændigt og hensigtsmæssigt efter Nutidens Fordringer samt besvare Spørgsmaal indenfor den alm. Biavls Omraade. Bifolkets Styrke 15 Points. Alle Tavlerne skal være besat med Bier under fornødent Hensyn til, hvor mange der kan antages at være paa Træk

Yngeltavlerne tælles og divideres med Stadernes Antal, hvorefter de ganges med 3. Dette Facit indføres i Dommerbogen.

Eks.: I 9 Stader findes 84 Yngeltavler, som giver $84 : 9 \cdot 3 = 28$ Points. Der ganges med 3 for at give Yngeltavlerne Overvægten over de andre Points; uden denne Gangning kom Yngellejets Udvikling til at nøjes med $9\frac{1}{3}$ Points, altsaa kun lidt mere end den udvendige Orden.

Tavlerne regnes efter Lavnormal, og andre Maal ansættes dertil. Tavlerne skal være normalt belagte med Æg og Yngel. Paabegyndt Æglægning eller en lille Plet Yngel tælles ikke med.

Det vilde vist snart være paa Tide at udskyde alle Stadeformer, som ikke har et af de tre anbefalede Maal.

Før der divideres med Stadeantallet, divideres dette med 2. Ovenstaaende Eksempel gælder altsaa for en Bigaard med 18 Stader. Dette er indført, for at de smaa Bigaarde bedre kan konkurrere med de større.

Endnu skal blot tilføjes, at siden Bigaardenes Antal gik op til henved 100, delte vi Amtet i to omtrent lige store Dele, saaledes at hver Halvdel opføres paa hver sin Liste med lige

mange og lige store Præmier paa hver, uanset hvor mange Points der findes. Som Regel er den sidst bedømte Halvdel den højeste. Derved opnaas, at der bliver mindre Tidsforskel paa Bedømmelsen, og i nogen Grad bødes der paa Egnesnes forskellige Trækforhold, saaledes at den gennemgaaende magre og sene Vesteregner kan vinde med den frodige Østegn.

Saaledes er da de Bestemmelser, vi har arbejdet efter og sporet betydelig Fremgang ved, og der er ingen Tvivl om, at den samme Fremgang vil blive de Egne til Del, der tager Sagen op paa lignende Vis. Kan den ikke magtes økonomisk, saa prøv at lade andre Op-gaver ligge. Det kan vist ogsaa med Rette paastaas, at Sagen giver flere Medlemmer, og da især sikrere og bedre Medlemmer. Skønt Aalborg Amt ingenlunde tør rose sig af sit Medlemsantal, saa tør vi sige, at Fremgangen er stadig og stabil. Den virker altsaa ligesom Tidsskriftet, der ligeledes giver dygtigere og stadigere Medlemmer.

Ved Joh. Jensen, Gug.

Hvorfor Kunstsværmen ikke vilde lykkes.

Af D. Carstens.

Den 4. August 1912 dannede jeg, som saa ofte tilforn, en dejlig Kunstsværm med Masser af unge Bier og flere Tavler med Honning og Blomsterstøv.

Stedet med Kunstsværmen blev sat paa Pladsen, hvor det stærke Stade, der havde afgivet Bierne, havde staaet, og jeg tænkte mig, hvor glad Skovrideren, der havde bestilt Kunstsværmen, vilde blive for den. Efter 8 Dages langsom Fodring blev Sværmen, der imidlertid havde modtaget en ung Italiener-Dronning, eftersat; men hvem skildrer min Overraskelse, da jeg saa, at samtlige Tavler var ganske blottede for Honning og Sukkeropløsning, medens kun en Flade paa den midterste Tavle, saa stor som en Tokrone, var belagt med Æg. Iøvrigt var Bierne, trods denne den yderste Armod, ved forbavsende godt Mod og forholdt sig rolige; jeg

var knap saa velvillig stemt, men jeg tog dog fat igen med Fodring, et Glas af den fuldkomne Fodrer hveranden Dag. Min Tid var derefter stærkt optaget, og først i Begyndelsen af September saa jeg igen til min Kunstsværm; nu maatte den da være i Orden. Men nej, der var hverken Yngel eller Forraad. Nu lovede jeg mig selv at have Fyren rigtig i Kikkerten, gav den et Glas Foder igen samme Aften, og næste Morgen ganske tidlig besøgte jeg igen Bigaarden. Allerede paa Afstand hørte jeg en ildevarslende Summen, og da jeg kom derind, fandt der et vældigt Rykud og Rykind Sted mellem Stamstaden og Kunstsværmen — og Gaarden var løst. I over 4 Uger har denne familiær-venskabelige Forbindelse været opretholdt mellem de to Familier; Stamstaden havde paa denne ualmindelige Maade sørget for sin Høstfodring, og Tømningen af Foderglasset har da fundet Sted i de første Morgentimer, saa ofte der har været givet Kunstsværmen et Glas. Det bemærkes, at under dette Røveri forholdt alle andre Bifamilier sig i Ro.

Sværmen blev nu frataget sin Dronning og slaaet ud paa Stamstadets Flyvebræt, hvorefter Foreningen gik glat for Haanden.

Derfor lykkedes den Kunstsværm ikke.

Cyprierne og deres Krydsninger.

Samuel Simmins skriver om de cypriiske Bier, at de praktisk talt er immune mod Øen Wights Sygdommen og vistnok ogsaa mod Yngelsygdommene (Bipest).

Han vil dog ikke anbefale de rene Cypriere. De forsegler ikke det Forraad, som gives dem til Vinterbrug, og de Delinger, man faar af dem, har et mørkt, vandigt, uappetitligt Udseende, fordi Laagene ligger lige ind paa Honningen. Dertil kommer, at æglæggende Arbejdere optræder meget hurtigt hos dem, naar de ikke har en Dronning i Stedet, til Dels ogsaa, selv om de har en Dronning. Krydsninger af cypriiske Bier og Italienerne vil det der-

imod være værd at prøve. Selv om de muligvis vil kunne angribes af Øen Wights Sygdommen, vil de ikke bukke under for den, naar de blot faar lidt Tilsyn.

Om Cyprierne og deres Krydsninger skriver han følgende: „Jeg ved om en Familie, en Krydsning mellem Cypriere og Italienerne, som samlede over 350 Pd. Honning, men naar Cyprierne alligevel ikke kom i almindelig Yndest, havde det sin gode Grund. Naar cypriiske Dronninger parrede sig med Droner af den almindelige indfødte Birace, noget, som meget almindeligt hændes i vore indenlandske Bigaarde, fik Bigaardens Ejer en formelig Hvepserede at arbejde med, og han ønskede at han havde en Ringbrynje paa, hver Gang han forsøgte at aabne deres Stade. Italienske Krydsninger var som legende Kattekillinger i Sammenligning med disse smaa Djævle, hvis Tusinder af Lanser trængte igennem hans sædvanlige Rustning.

Men hvis Biavlren kan faa de cypriiske Dronninger krydsede med rene italienske eller krainske Droner, vil han i det første Krydsningsled finde den samme Uimodtagelighed for Sygdom som hos de rene Cypriere, og disse Bier er baade meget lette at behandle og Honningsamlere af første Rang. Krainerkrydsningerne er de bedste for den, som vil producere Tavlehonning, medens de italienske Krydsninger eger sig bedst for den, som vil producere udslynget Honning.

For nogle Aar siden købte jeg over 30 Familier, som blev solgt som „Cypriere“, men i Virkeligheden var krydsede med Italienerne og var større end de rene Cypriere. De var saa godmodige og saa gode Arbejdere, som jeg blot kunde ønske mig dem. Men deres Hovedfortrin var dog deres Uimodtagelighed for Bipest. Skønt Bipesten optraadte kronisk i Naboskabet, viste disse Bier ikke det mindste Spor af Sygdommen, og det blev mig forsikret, at de altid havde været fri for den.“

Tobaksplanter i Blomst under Dække, set paa nært Hold. Naar en Bi henter Honning fra en Tobaksblomst, forsvinder den i Dybet af Blomsterbægeret, bliver der maaske et helt Minut og flyver derfra lige hjem til Stedet. Man vil heraf let kunne forstaa, hvilken Betydning Tobaksavlens har for Biavlens, naar den enkelte Blomst er saa rig paa Nektar.

Tobaksdyrkning og Tobakshonning.

Af E. H. Shattuck.

Ordet Tobakshonning kan lyde lidt underligt, og de Biavlere, som ikke har sat sig grundigt ind i Sagen, bliver lidt urolige, naar de faar høre, at Tobaksplanten faar Lov til at blomstre og som Følge deraf til at yde Nektar. Der er mange af dem, som mener, at den sildige Sommerhonnings og Efteraars-honningsens Aroma derved i nogen Grad vil forringes.

Denne Frygt blandt Biavlerne i Connecticutdalen er det, som har bragt mig til at skrive denne Artikel i det Haab, at den vil blive læst af en stor Del af de Biavlere, som lever i Tobaksdistriktet.

I Løbet af de sidste Aar har Aktieselskaber og velhavende Landmænd begyndt at dyrke den saakaldte „skyggelvoksende“ Tobak, som vokser i en Slags Telte af enorm Udstrækning. Man har ogsaa begyndt at „plukke“ Bladene af „Udendørs“-Tobakken. Ved begge disse Fremgangsmaader faar Planten Frihed til at blomstre og sætte Frø.

Indtil disse to Metoder blev indført, blev al Tobak i Connecticutdalen topskaaren, og Sideskudene blev plukket af, efterhaanden som de kom frem. Derved blev alle Blomster borttagne paa alle Planter i Plantagen, maaske med Undtagelse af nogle faa, som blev sparet for Frøudvindingens Skyld.

Tobaksplantens Blomster befrugter sig selv, idet hver enkelt Blomst dertil benytter en stor Del af sit eget Blomsterstøv. Naar Tobaksavleren ønsker at faa „rent“ Frø, som virkelig svarer til dette Navn, trækker han en stor Papirpose ned over de unge Blomster. Efterhaanden som Stænglerne vokser i Længden, gaar han langs efter Rækkerne og trækker Papirposen noget op for at give Blomsterne Plads til at udvikle sig. Paa denne Maade holdes Insekterne borte, og Frøene faar Moderplantens Karaktertræk uden nogen fremmed Indblanding. Man kunde mene, at naar Planterne ikke behøver Insekternes Hjælp til Bestøvningen, vil ogsaa Nektarafsondringen blive ubetydelig, da den kun plejer at være rigelig i de Blomster, som trænger til Insekternes Hjælp for at faa Blomsterstøvet overført fra den ene Blomst til den anden. Men det er en Kendsgerning, at To-

baksblomsterne i gode Somre udsondrer Nektar i Overflod, og det maa derfor vistnok være til Gavn for Planter, at Bierne besøger Blomsterne og bringer Blomsterstøv fra Blomst til Blomst. Der frembringes derved utvivlsomt kraftigere og mere spiredygtigt Frø. Jeg antager, at Tobaksdyrkerne til deres Sorg vil erfare, at de, hvis de længe vedbliver at avle Frø under Papirposer, vil faa mindre kraftige og haardføre Planter. Lyder ikke dette rimeligt? Den Tobaksdyrker, som avler „skyggevekset“ Tobak alene for Bladeens Skyld, lader der ikke være Aabninger i Dækket over Planterne, for at Bierne skal kunne komme til dem, da han ingen væsentlig Fordel har deraf. Men til Trods for alt, hvad han gør, er Tobaksfelterne saa vidtstrakte, at der altid bliver Aabninger nok for de flittige smaa Insekter, saa at de kan hente mere eller mindre af Nektaren.

Man maa erindre, at der ikke høstes Frø af disse umaadelige Tobaksplantninger. Der udtages et mindre Stykke Land, paa hvilket det Frø, som vedkommende behøver til Udsæd, avles.

I Aaret 1912 vil der alene i Hartford-distriktet blive en Tilvækst af adskillige Hundrede Acres Land, hvor der dyrkes Tobak efter disse nye Metoder; de har nemlig vist sig meget fordelagtige, og de paa denne Maade vundne Tobaksblade sælges med Lethed og til stigende Priser. Dette bliver for Biavleren en ny og altid voksende Honningkilde, og det oven i Købet just paa en Tid af Aaret, da der i Almindelighed er en Afbrydelse i Honningtrækket i denne Egn. Tobakken yder Nektar imellem Boghvedetrækket og Trækket fra Efteraarsblomsterne, som Gyldenris, Asters osv., og i enkelte Aar samler Bierne store Mængder Honning fra Tobakken. Er Sommeren kold og tør, saadan som den var i 1911, kommer der derimod kun lidt Honning fra Tobaksplantagerne. I 1911 var Honninghøsten i denne Egn ringe, hvad alle Slags Honning angaar. I 1910 arbejdede derimod Bierne fra min Bigaard i stort Antal paa Tobakken; af enkelte Familier høstede jeg endog 100 Pd. Honning i Delinger fra denne Honningkilde.

Der vil gaa adskillige Aar hen, før Tobakshonningens Værd bliver fuldtud anerkendt. Hvorvidt denne nye Hon-

ningkilde fremtidig vil være til Fremhjælp eller til Skade for Biavlens, er et Spørgsmaal, som den nærmeste Fremtid vil besvare. Den, som ikke selv har set de udstrakte Telt-Plantager, som er skudt op som ved Trolddom, kan ikke gøre sig nogen Forestilling om, hvilke rivende Fremskridt denne Industri gør.

Et er sikkert, til at frygte Tobakshonningen har Biavlerne ingen som helst Grund. Al den tidligt indbaarne Delingshonning er færdig til at blive taget af Staderne, før Tobakken begynder at yde Honning, og Efteraarshonningen har man i Connecticut i Reglen ladet Bierne beholde som Vinterforraad. Tobakshonning vil være en særdeles god Hjælp i saadanne Aar, da Efteraarstrækket slaar fejl eller ophører tidligt paa Grund af tidlig Kulde. Bierne overvintrer fortrinligt paa denne Honning. Hvis man har faaet Delinger fyldt under Trækket paa Tobakken, vil de ganske vist kunne sælges lige saa let som Boghvedehonningen, da Honningen er noget lysere af Farve end Boghvedehonningen og til mange Slags Brug staar ved Siden af, om ikke over, de andre, mørkere Honninger. Hvis Biavleren af en eller anden Grund ikke ønsker at have den i Delingerne, kan han sætte et Honningmagasin paa, slynge Honningen ud og anvende den saaledes, som det passer bedst for ham.

Her er ikke mange store Bigaarde. Det almindelige Antal Familier i en Bigaard er 20. Men hvis Tobaksdyrkingen vedbliver, og Planterne faar Lov til at blomstre, vil der med Fordel kunne holdes mange flere Bier end nu. Flere Familier er om Vinteren døde paa Grund af for lidt Vinterforraad end af nogen anden Aarsag, da et godt Efteraarstræk snarere er en Undtagelse end en Regel. Den nye Honningkilde vil fylde Yngellejet med Forraad for Vinteren, Bierne vil formere sig hurtigere, og Udsigterne til, at Biavlens vil lønne sig, vil blive bedre.

Hvorledes der kan avles gode Dronninger under ugunstige Forhold.

Genomlarvningensmetoden. — „Mormon“-Befrugtningsstadet.

Af H. Perkins.

Alle Dronningavlsmetoder burde frem for alt tage Sigte paa at avle gode, kraftige Dronninger med lang Levetid. Billighed, Paalidelighed og rask Produktion er ogsaa Ting, som ikke maa tabes af Syne. Det er forholdsvist let at avle gode Dronninger, naar Vejret er gunstigt og Familierne er stærke og modne til Sværmning. Langt vanskeligere er det at opnaa det samme Resultat tidligt eller sent paa Sommeren eller i et ugunstigt Aar. Det er særlig disse sidste Forhold, jeg i denne Artikel har for Øje.

Efter min Mening er Tilvejebringelsen af gode Dronningceller det vigtigste Led i Dronningavlens. For at opnaa dette maa man baade forstaa at vælge de rigtige, stærke Familier til Udbygningen af Dronningcellerne og at holde disse i den rette Stemning for dette Arbejde. Jeg har aldrig været i Stand til at faa jævnt gode Dronningceller i andre end stærke Familier, enten over et Dronninggitter eller i Yngelrummet paa en Tid, da Bierne gjorde Forberedelser enten til at sværme eller til at opføde en Erstatningsdronning.

Naar jeg vil avle Dronninger tidligt paa Aaret, træffer jeg Forberedelser dertil allerede Vinteren forud ved at ordne Staderne i Grupper, fem eller seks i hver Gruppe. Om Foraaret eller saa snart der gennemsnitlig er fem Yngeltavler i hvert Stade, opsøger jeg den stærkeste Familie i hver Gruppe.

En varm Dag, omtrent ved Middagstid, naar Bierne flyver i Mængde, tager jeg en eller to Tavler med tildækket Yngel fra de to Familier, som staa hver paa sin Side af den stærkeste Familie, og hænger dem ind til denne. De to Familier, fra hvilke Tavlerne blev taget, flyttes derpaa saa langt bort, at de tilbagevendende Bier nødes til at gaa ind i den stærke Familie, som skal bruges til at bygge Dronningceller, saa snart den største Del af Yngelen i de indhængte Yngeltavler er kommen ud

af Cellerne. To Dage senere behandler jeg, hvis Vejret tillader det, de øvrige Familier i Gruppen paa samme Maade som de to først flyttede og giver ogsaa nu de udtagne Yngeltavler til den Familie, som jeg har udvalgt til at udbygge Dronningceller. I Løbet af kort Tid vil denne Familie have sit Magasin fyldt med unge Bier, hvad der just er Vilkaaret for at faa gode Dronningceller udbyggede i et Magasin.

Man maa dog give Agt paa, at Tingen ikke overdrives. De forstærkede Familier maa fodres rigeligt, især i ugunstigt Vejr; saa tidligt paa Aaret kan man nemlig ikke stole paa, at Bierne skal finde saa meget Honning ude, at de stimuleres til at bygge Dronningceller.

Saa snart mine Cellebyggere har et Magasin fuldt af Bier, hænger jeg to Tavler med delvis utildækket Yngel ind i Magasinet, for at der skal samle sig mange Bier i det og lægger et Dronninggitter under Magasinet. Den anden Dag derefter er Bierne færdige til at begynde at arbejde, og jeg hænger da et Sæt omlarvede Dronningceller ind imellem de to Yngeltavler.

Hvis Antallet af de Celler, som ved denne Fremgangsmaade bliver antaget af Bierne, ikke er tilfredsstillende (noget, som ofte er Tilfældet tidligt paa Aaret), tager jeg min Tilflugt til „Sværnkassen“. For dem, som ikke allerede ved det, skal jeg her forklare, hvad en Sværnkasse er. Det er en lille Kasse, indrettet til at optage tre Rammer (bedst gøres den af et gammelt Honningmagasin). Dens Bund er et Stykke Jærtraaddug, og til Laag bruger jeg et Bræt.

I Sværnkassen indhænges en Honningtavle og en Tavle fyldt med tynd Sukkersirup. Den sidstes Bestemmelse er at forsyne Bierne med Vand. I Mellemrummet mellem de to Tavler rystes omtrent tre Potter Bier ned; de holdes indelukkede i Kassen i seks Timer, før Dronningcellerne bliver hængt ind til dem; de beholder disse til om Morgen. Hvis Vejret er koldt, bør Kassen ikke staa ude i det fri. Om Morgen vil, hvis alt gaar godt, Cellerne være antagne og færdige til at gives til den genstridige Celleudbygger. Sværnkassens Bier gives tilbage til den Familie, hvorfra de er tagne.

En viserløs Familie af Middelstyrke uden utildækket Yngel eller naturlige Viserceller vil gøre samme Nytte. Under ugunstige Forhold er det ofte umuligt at faa endog stærke Familier til at bygge gode, lange, med Foder vel forsynede Dronningceller ved en enkelt Gangs Omlarvning. For at overvinde denne Vanskelighed bruger jeg, hvad jeg kalder for „Genomlarvningsmetoden“, som jeg skal beskrive i det følgende:

Naar jeg venter, at jeg vil blive nødt til at bruge denne Metode, bruger jeg til den første Omlarvning to Dage gamle Larver og lader Bierne arbejde paa dem i 30 Timer. Jeg tager da Cellerne ud og bringer dem ind i Omlarvningsrummet og afskærer med en varm Kniv den nederste Ende af Dronningcellerne for at formindske Dybden. Med en ganske lille Hage, gjort af Tavletraad, tager jeg derpaa Larven ud af Cellen og rører om i Dronningfoderet med en flad Pind for at sprede den klare Vædske, som altid angiver en Dronninglarve af noget fremskreden Alder.

Jeg venter omtrent fem Minuter, for at Overfladen af Dronningfoderet kan faa Tid til at stivne lidt, og bringer derpaa nye Larver, som er komne af Æg fra min Avlsdronning, ind i Cellerne. Jeg har altid en Sværnkasse eller noget lignende i Beredskab for de genomlarvede Celler, og først fra denne kommer de til Celleudbyggeren af den Grund, at Bierne er meget sendrægtigere til at begynde at arbejde paa disse Celler end paa saadanne Celler, som kun er omlarvede én Gang.

Genomlarvningen bruger jeg kun, naar det er umuligt at faa udbygget gode Dronningceller paa nogen anden Maade, thi den kræver meget og møjsommeligt Arbejde. Men de Resultater, som opnaas derved, betaler Besværet.

Der er mange Biavlere, som fejlagtigt tror, at den Masse, som findes paa Bunden af de Dronningceller, hvoraf de unge Dronninger er udkrøbne, er et Vidnesbyrd om, at Cellen har indeholdt en større Mængde Larvefoder, end Yngelen behøvede; men dette er ikke altid Tilfældet. Det, som findes i Cellen, er ofte intet andet end en af Foderet udskilt Rest og kan findes i Celler, hvis Beboere er døde af Hunger, førend de kunde krybe ud.

Naar en Dronningcelle er tillukket, arbejder Naturen selv paa at føre Larvens Udvikling til Ende, uden at den tager Føde til sig. Hvis Foderforraadet har været knapt, vil Dronningen blive en slet udviklet Dronning. Hvis det har været altfor knapt, vil der ikke komme nogen levende Dronning ud af Cellen. Hvis Foderforraadet var tilstrækkeligt eller mere end tilstrækkeligt, vil Dronningen blive fuldkommen udviklet, men det er ogsaa det hele.

Til Udbygning af Dronningceller benytter jeg ofte Familier, som er i Færd med at skifte Dronning. Men jeg tager altid Cellerne fra dem, saa snart de er bleven tillukkede, for ikke at faa dem ødelagt paa samme Maade, som naturlige Erstatningsceller ofte bliver. Jeg benytter ogsaa Familier, som gør Forberedelser til at sværme. De Dronningceller, som findes i dem, bliver da tilintetgjorte, og et Sæt omlarvede Celler bliver givet Familien i deres Sted. Herved opnaar jeg udmærkede Resultater, men dette kan selvfølgelig kun gøres i Sværmetiden.

Viserløse Familier, selv om de er stærke, betragter jeg som min sidste Tilflugt, naar det gælder at faa Dronningceller udbygget. Jeg benytter dem kun, naar alle andre Metoder slaar fejl, hvad de ofte gør, især naar det lider mod Enden af Sommeren.

Under saadanne Forhold er det, at Genomlarvningen bliver en god Hjælp for Biavleren, fordi den nøder Bierne til at holde Dronningcellerne aabne i et længere Tidsrum, end det ellers sker, og i hele denne Tid bringer de stadig nyt Dronningfoder ind i Cellerne.

Til tidlig Befrugtning af de unge Dronninger bruger jeg et Stade, som jeg selv har konstrueret. Det er en Kasse til 10 Rammer med 3 lodrette Savsnit i hver af Sidevæggene, $\frac{1}{2}$ “ dybe og med en indbyrdes Afstand af $3\frac{1}{2}$ “. I Bundbrættet er der 3 tilsvarende Indsnit. I disse Indsnit indskydes 3 tykke Blikplader, ved hvilke Stedet bliver delt i 4 fuldstændig adskilte Afdelinger, hvoraf hver har Plads til 2 Rammer. I hver af Stadets 4 Vægge er der et Flyvehul. Hver Afdeling har sit særskilte Dække, og alle disse dækkes igen af et Laag, som dækker den hele Kasse. Jeg synes godt om dette Stade, fordi jeg kan bruge de samme Rammer i det

som i de almindelige Stader. Jeg kan derfor give det Tavler fra hvilket som helst Stade i Bigaarden og til Hovedtrækket med Lethed forene de smaa Familier i Afdelingerne til én Familie. Det kan tillige med Lethed omgøres til et torummet Overvintringsstade. Der behøves dertil intet andet end at tage to eller flere af Blikindskudene ud og lukke to af de fire Flyvehuller. Varmen forplanter sig let fra den ene Afdeling til den anden igennem Blikpladen, og derfor bliver et saadant Stade et næsten lige saa godt Overvintrings-stade som et Stade med en kraftig Familie i. I Sommertiden vil man kunne benytte et meget mindre og billigere Befrugtningsstade. Mormon-Stadet passer bedre for en Biavler, som avler nogle faa Hundrede Dronninger, end for en Dronningavler, som avler Dronninger i større Mængde.

Med Hensyn til min Genomlarvningsmetode vil jeg udtrykkelig sige, at jeg ikke har til Hensigt at faa nogen til at tro, at jeg kan gøre det bedre end Naturen selv, thi det kan jeg ikke. Jeg finder ofte det Dronningfoder, som ligger igen i de genomlarvede Celler, efter at Dronningen er krøben ud, som en hvid og plastisk Masse og mere end tilstrækkeligt til at fylde en Cellekop af Træ. Jeg har ofte haft Celler, som, naar Dronningen krøb ud, maalte $1\frac{1}{4}$ i Dybden, men jeg har aldrig frembragt nogen uformelig stor Dronning, og jeg har aldrig kunnet finde, at de paa denne Maade avlede Dronninger var det allermindste bedre end Dronninger, som var avlede i naturlige Sværmeceller. Men jeg tror, jeg ved denne Metode er i Stand til at avle jævnt gode Dronninger paa en Tid, da det ellers vilde være umuligt at gøre dette paa nogen anden Maade.

Hvis jeg ikke tager fejl, er Genomlarvningen ogsaa bleven praktiseret af andre Biavlere i en eller anden Skikkelse. Idéen til denne Fremgangsmaade fik jeg først af John Nippert, tidligere bosat i Phoenix, Arizona. Detaillerne har jeg selv udformet.

Mange Enkeltheder i Metoden bør maaske forandres efter de forskellige Sted- og Vejrforhold. De Biavlere, som har Lyst til at prøve den, faar afgøre dette selv og prøve sig frem.

Lavnormalrammen.

Af M. J. Hansen, Fangel St.

„Saa, skal vi nu have Rammesnak igen!“

Ja, saaledes er der sikkert en og anden, der siger ved sig selv, naar han ser Overskriften paa min Artikel, men jeg skal da straks trøste vedkommende med, at det ikke er Rammens Størrelse, ej heller eventuelle Kommaer, jeg her vil omtale; disse Spørgsmaal, tror jeg ogsaa, har været tilstrækkeligt drøftede.

Nej, det er Afstandsmaalene, eller rettere sagt Manglen paa Afstandsmaalere, jeg her vil kaste mig over.

Jeg har nu arbejdet med Lavnormalrammen i 7 Aar og altid gjort min yderste Flid med Hensyn til Traadningen og Fastlodningen af Kunsttavlerne, men desuagtet er det af og til hændet, at jeg har faaet en eller flere Tavler meget daarligt udbygget, endog hos Sværme under gode Trækforhold, og jeg har tit forundret og ærgret mig derover. Jeg er nu ikke længer i Tvivl om, at Grunden i mange Tilfælde har været unøjagtig Afstand mellem Tavlerne, for som bekendt findes der ingen Afstandsmaalere i de nederste Hjørner af den anbefalede og af Fabrikantene leverede Lavnormalramme; Grunden dertil har jeg aldrig kunnet faa nogen fyldestgørende Forklaring om; i hvert Fald tror jeg ikke, at Fordelene derved kan opveje Skaden og Ulempen, det volder.

Selv de nøjagtigst lavede Rammer kan af en eller anden Grund faa en Smule Skævhed, det være nok saa lidt; det volder straks Ulempe, naar en saadan Ramme bliver anbragt i Yngellejet, og der ingen Afstandsmaalere findes til at holde den i den rette Stilling; og det er ikke blot den skæve Tavle, det gaar ud over, men begge Nabotavlerne lider ogsaa derved. Et Sted bliver Afstanden for stor, et andet for lille; Resultatet bliver i det ene Tilfælde, hvor Afstanden er for stor, at Bierne anbringer Vildbygning o. lign., og i det andet Tilfælde, hvor den er for lille, bliver Cellerne for korte, naar der skal være Bivej, og der bliver da ingen Yngel paa det Sted. Yngellejet bliver følgelig mere omfangsrigt og fordrer

da større Bistyrke til at holde det varmt.

Noget andet er det med Magasinrammerne; der spiller det knap saa stor en Rolle, om en Tavle er en Smule for tynd eller for tyk i det ene Hjørne; dog, der ønsker jeg ogsaa disse Tavler saa regelmæssige som muligt. Jeg begyndte sidste Sommer at forsyne de nye Rammer til Underrummet med Afstandsmaalere i alle fire Hjørner (Hjørneklodser), og det er min Bestemmelse, efterhaanden som de andre bliver udrangeret af Yngellejet, da kun at bruge dem til Magasinerne. Endelig synes jeg da ogsaa, det er en Ulempe, naar man skal flytte Stedet, at Tavlerne kan bevæge sig og slaa sammen, saa en Del Bier, og maaske endog Dronningen, kan komme i Klemme.

Skulde der være de største og fleste Fordele ved at bruge Lavnormalrammen, som den nu er, i Stedet for med fire Afstandsmaalere, da vilde jeg være glad ved gennem „T. f. B.“ at faa Oplysning om disse; jeg har talt med mange Lavnormal-Biavlere om Spørgsmaalet, men de fleste har delt min Anskuelse derom.

Hvem bør holde Bier.

Af Kristian Kristensen, Tjenestekarl, Stilbjerg.

Jeg er ofte kommen i Tanker om ovenstaaende Emne, som blev ført frem til Diskussion en Aften det Aar, jeg var paa Højskole. Jeg ved ikke, om der var ret mange af os Elever, som selv havde Bier, men saa meget er vist, at en stor Del af os syntes, at Biavlens hørte Landbruget til; men en af Eleverne syntes, at det slet ikke var for Landmænd. „Nej“, sagde han, „Biavl for Landmænd duer ikke; jeg synes, at det kunde være en passende Beskæftigelse for Døgne og Jordmodermænd, jeg mener, at de har den Tid til Raadighed, som fordres for at drive Biavl, de sidste i Særdeleshed, efter min Mening.“ Hans dristige Udtalelse vakte jo vild Jubel. Jeg har ofte tænkt paa denne Diskussion og trøster mig med, at ikke mange er af denne Elevs Mening. Jeg har hørt siden, at han er bleven en ivrig Biavler, skønt han ikke er nogen

af de nævnte Dele, men Landmand. Jeg for mit Vedkommende synes, at alle, som har lidt Jord og Tid til Raadighed, burde have et Stade eller to. Jeg har tidligere set en Artikel her i Bladet: „Er Biavl en passende Beskæftigelse for Kvinder?“ Forfatteren af denne Artikel mener, at det er et passende Arbejde for Kvinder. Jeg er af samme Mening og vilde gerne med det samme have Lov til at sige nogle Ord til de Gaardmænd og Husmænd, som har Tjenestefolk i deres Brød — jeg ved nemlig, at der af mange af dem, der er Holdere af „T. f. B.“: „Er Biavl ikke en passende Fritidssyssel for Tjenestefolk?“ Jeg tror det, og det kan du, Husbond, som har Bier, let vække Interessen for hos dine Tjenestefolk, for Bierne er en meget underholdende Fritidssyssel. Man hører i vor Tid saa tit Tale om, at Tjenestefolk ikke anvender deres Fritid, som de burde. Jeg, der selv er Tjenestekarl, kan tale med af Erfaring; jeg har begyndt Biavl for et Par Aar siden, og jeg maa sige, at bedre har jeg ikke anvendt Fritiden før. Vi Tjenestefolk har jo altid en Del Tid til egen Raadighed, og anvendt paa rette Maade kan vi faa meget ud af den ved at drive Biavl. Nu skal du høre, hvordan jeg begyndte. Jeg købte en Sværm Krainerbier hos Formanden for BF. her i Sognet, som jeg gav 10 Kr. for; jeg havde købt et Bihus, Rammemaal 10×12, af en af vore dygtigste Stadefabrikanter. Sværmen kom heri, og da jeg ikke selv havde ret meget Kendskab til Biavl, fik jeg af min Husbond Lov til at tage et Kursus i Biavl sidste Sommer. Han har selv 6 Stader, som jeg nu passer for ham. Han skrev til mig, medens jeg var paa Biavlsskolen, om hvad han skulde gøre, thi Bierne sværmede hver Dag, og en Sværm var fløjet i Retning efter Nordpolen. Ja, det er vist noget, som mange Biavlere siger: „hvad skal vi gøre for at faa saa meget ud af Bierne som mulig?“ Jeg vil skynde mig at sige: „Tag et Kursus i Biavl!“ Det vil du aldrig fortryde; det er jo nok i den travle Tid af Aaret, at Kursuset holdes, men det er jo tillige i den skønneste Tid. Der er vel nok en Del Biavlere, som ikke kan være hjemmefra i 14 Dage, men du, Tjenestekarl og Tjenestepige, du kan fæste dig saadan, at du kan faa saadan et Kursus; det er jo

en herlig Tur at komme til Odense, og du kan søge Understøttelse dertil, saa at Turen for dig ikke bliver ret dyr. Staten giver jo Penge til saadanne korte Kursus, hvorfor saa ikke udnytte dem i fuldeste Maal? Jeg tror, at hvis vi kunde opnaa at faa 2—3 Deltagere paa Biavlsskole fra hver Sognekreds, vilde Bipesten, hvis den meldte sig, hurtigt blive behandlet, og vi kunde faa et gunstigere Resultat, end som det nu er Tilfældet.

Saa til Slut: Vi unge, der engang i Tiden haaber at faa eget Hjem, hvor vilde det ikke være rart, om vi da kunde sætte Honning paa Bordet. Den Honning, vi selv spiser, er jo meget mere værd end den, vi sælger. Der er et gammelt Ord, der siger: Hvor Solen kommer, der kommer Lægen ikke. Vi kunde sætte i Stedet: „Hvor man har Honning nok, er Lægen overflødig.“ Hvis nu en eller anden skulde faa Lyst til at forsøge at drive Biavl, er Hensigten med disse Linier naaet.

DBF.s Biavlsskole.

Ifølge Centralmødets Bestemmelse vil DBF. i Aar lade afholde Biavlsskole i Odense. Skolen ventes afholdt 14.—26. Juli.

Formiddagen fra Kl. 9—12 vil blive anvendt til Foredrag med „Fører i Biavl“ som Grundlag, og der vil blive lagt særlig Vægt paa at lære Deltagerne at drive lønnende Biavl samt at kende Bipesten og Maaden at bekæmpe den paa.

Om Eftermiddagen fra Kl. 2½ til Kl. 5½ vil der blive givet praktisk Undervisning i forskellige Bigaarde, som er stillet til Raadighed for Skolen.

I Aftenmødet fra Kl. 7—8½ vil det i Bigaardene udførte Arbejde blive forklaret, og tillige vil her være Lejlighed for Deltagerne til at faa Underretning om Punkter, som maatte ønskes nærmere forklarede.

Ophold kan faas i Skolens Nærhed for 1½ til 2¼ Kr. pr. Døgn.

DBF. giver Elever, der er Medlemmer af Foreningen, fri Undervisning. Til Hjælp til Rejse og Ophold kan ubemidlede Elever vente at faa Understøttelse. Skemaer til Ansøgning om Understøttelse kan faas ved Henvendelse til Redaktør N. S. Kristensen. Ansøgning om fri Undervisning paa Skolen bedes stilet til DBF.s Bestyrelse og inden 20. Marts d. A. indsendt til Foreningens Sekretær, C. Bjerregaard, Fredericia.

Alle Oplysninger angaaende Biavlsskolen, Ophold m. m. kan erholdes ved Henvendelse til Redaktør N. S. Kristensen.

Tilskud fra DBF. 1913.

De Foreninger, der i Aar maatte ønske Tilskud til Forskoler i Amts- eller Herredsforeningerne, bedes om inden 20. Marts d. A. til medundertegnede Sekretær at indsende Begæring herom.

Carl Hansen, C. C. Bjerregaard,
Præsident. Sekretær.

Gavnlig Vink.

Vejret (9. Februar) har i de sidst foreløbne 4 Uger været vekslende mellem Frost, Sne, Regn og Taage. I flere Dage i Februar har Solen nu og da skinnet; den 6. og 7. har en Del Familier i Landets forskellige Egne holdt Renselsesudflugt under gunstige Forhold. Salget af Honning gennem Salgsforeningen er f. T. bedre end i December og Januar Maaned. Der har i den sidste Tid særlig været Efterspørgsel efter 1ma Honning i ½ kg Glas. Af større Vægte findes der endnu tilstrækkeligt paa Lager. Det tilraades Medlemmerne at henvende sig til Kommissionæren, inden de indsender Honning.

Renselsesudflugt. Naar Jorden er fri for Sne, vil det være særdeles ønskeligt, om Bierne kan holde en god Renselsesudflugt (hvis de ikke allerede har holdt en saadan Udflugt), thi derved vil de langt bedre være i Stand til at taale den Vinter, der endnu fremdeles maa ventes. Vi advarer dog imod kunstig at fremkalde en saadan Udflugt, f. Eks. ved at aande ind gennem Indgangen eller ved at banke paa Flyvebrættet. Den eneste Maade, hvorpaa vi tilraader at fremlokke Bierne til en saadan Udflugt, er ved at borttage Skyggebrættene fra Indgangene og rense de sidstnævnte for Smuld og døde Bier ved Hjælp af en i Vinkel bøjet Hegntraad inden nogen som helst Uro. Skyggebrættet anbringes paa skraa fra Jorden op imod Stadets Flyvebræt. Hvis Jorden er dækket af et Snelag, bør man paa ingen Maade fremskynde en saadan Udflugt, men derimod søge at hindre den ved Skyggebrætter foran Indgangene. Ved meget stærkt Solskin i stille Vejr kan det dog ske, at Solstraalerne finder Vej ind i et Stæde og lokker Bierne ud. Kommer de frem i Mængde og begynder at summe i Luften, da lokkes derved ogsaa de andre Familier i Bigaarden frem. Sker dette, da bør man snarest mulig strø Aske, Hakkelse eller Halm foran Staderne; oven paa Asken eller Halmen bør man lægge gamle Presenninger, Dækkener eller Maatter til Bierne at sidde og rense sig paa. Nøjes man med at anbringe Halm, er der mange af Bierne, som kommer ind mellem Halmen, og naar Solen ikke skinner paa dem, saa stivner de af Kulde. At hindre en saadan Udflugt paa Sneen ved at lukke Stædet vil næsten altid være den visse Død for Bifamilien. Saa maa dog hellere, naar galt skal være, nogle Hundrede Bier gaa tabt, thi deraf gaar en kraftig Bifamilie ikke til Grunde.

Sne. Hvis Sneen lægger sig i et tykt Lag omkring og over Staderne, behøver man ikke lige straks at tage den bort, da den i stærk Kulde yder Bierne en fortrinlig Beskyttelse uden at hindre Luftens Tilgang. Bivær Vejret derimod mildt efter Snefaldet, da vil Sneen falde altfor tæt sammen omkring Staderne. Dette har to Ulemper, nemlig dels at Bierne faar det saa varmt, at de altfor tidligt begynder at ansætte Yngel, dels at Luften igennem den tæt sammenpakkede Sne ikke faar tilstrækkelig Adgang til Indgangen. I dette Tilfælde bør derfor Sneen fjernes i det mindste foran Indgangen, og hvis Sneelaget holder sig i meget lang Tid, bør det tillige fjernes omkring Staderne.

Fra Kredsene.

Alslev B.F. afholdt Generalforsamling i Torrup den 18. Januar. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Medlemmer, der ikke holder Tidsskriftet, betaler 1 Kr. i Kontingent. Til Bestyrelse genvalgte Chr. Henningsen og Lærer Novrup. Som Delegerede til Generalforsamlingen i Esbjerg valgtes B. Bennetsen, J. Bovbjerg og Chr. Hansen. Til Efteraaret afholdes et Uddlyngningskursus med Bovbjerg som Lærer. Voks afsendes i Fællesskab og indleveres til Chr. Hansen inden 1. April. Bovbjerg foretager det sædvanlige Foraars eftersyn. Medlemmer maa lade B. afhente i paatrængende Tilfælde.

B. Bennetsen.

De samvirkende B.F. i Ringkøbing Amt afholdt den 12. Januar Generalforsamling i Vemb. I Stedet for Stationsforstander Møller, Vemb, valgtes Assistent Petersen, Vemb, til Formand; de øvrige Bestyrelsesmedlemmer genvalgte.

Skanderborg Omegns B.F. afholdt Søndag den 29. Decbr. 1912 Generalforsamling. Regnskabet for 1912 fremlagdes og godkendtes. Det vedtoges at afholde en Forskole i 4 paa hinanden følgende Dage, Tid og Sted fastsættes af Bestyrelsen. Det aarlige Sommermøde afholdes hos P. J. Nielsen, Stilling. Til Bestyrelsesmedlemmer genvalgte K. Basse og A. P. Rosendal, til Revisor N. Skovlund. Til Delegeret valgtes Formanden. Til Formand genvalgte S. J. Nielsen.

Det meddeltes ved Mødet, at Prisen paa Honning i Aar havde været 70 à 75 Øre pr. Pd. Nogle af Medlemmerne havde ikke ud-solgt endnu.

Frederiksborg Amts B.F. afholdt sin ordinære Generalforsamling paa Missionshotellet i Hillerød den 2. Februar. Formanden, Glarmester P. Hansen, Hillerød, aabnede Generalforsamlingen og gav Meddelelse om Foreningens Virksomhed i 1912. Derefter oplæste Kassereren, Snedker V. Christiansen, Fredensborg, Regnskabet; det udviste en Indtægt af 509 Kr. 46 Øre og en Udgift af 541 Kr. 90 Øre. Det godkendtes enstemmig. Foreningen havde ved Aarets Slutning 245 Medlemmer med 212 Holdere af „T. f. B.“

Kredsformændene i 7.—16. Kreds genvalgte alle. En ny Kreds for Lønholt og Omegn dannedes med Frk. Jakobsen, Lønholt, som Kredsbestyrer. Som Repræsentanter for Foreningen ved DBF.s Aarsmøde i Randers 1913 valgtes Formanden og Fru Olsen, Helsingør, og som Suppleanter V. Christiansen, Fredensborg, og P. Hansen, Esrom. Til Revisorer valgtes Købmand Sundstrøm, Hillerød, og Portør P. Jensen, Fredensborg. Til Noteringsudvalget genvalgte Fru Olsen, Helsingør, V. Christiansen, Fredensborg, og Snedker Jul. Jensen, Hillerød. Det vedtoges i Sommeren 1913 at afholde 2 Kursus paa 4 Dage hver, i Helsingør og Smidstrup, med Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, som Leder.

Ved et derefter afholdt Bestyrelsesmøde genvalgte til Formand Glarmester Hansen, Hillerød, til Næstformand Husflidslærer N. P. Andersen, Smidstrup, og til Kasserer Snedker V. Christiansen, Nørredam, Fredensborg.

Møns Herreds B.F. afholdt sin ordinære halvaarlige Generalforsamling i Stege den 18. Decbr. Formanden, Lærer Carsten Nielsen, bød velkommen til de faa, der trods vedholdende Regn og Bæst var mødt. Dernæst aflagde han Beretning om Foreningens Virksomhed. Foreningen har med Tilskud fra DBF. afholdt et Kursus i Juni Maaned med Lærer P. N. Rosenkjær, Stenløse, som Leder. Der var udelte Tilfredshed med Hr. R.s Undervisning, hvilket tydeligt viste sig ved, at Deltagerne mødte trofast alle 4 Dage. Der var 25 Deltagere. Ved Generalforsamlingen udtaltes Ønsket om, at man atter til næste Aar kunde faa Hr. R. til at lede et lignende Kursus. Baaaret har for Møns Vedkommende været et Middelaar, omkring ved 40—50 Pd. pr. Familie. Paa Foraarsgeneralforsamlingen vedtoges det, at Bestyrelsen skulde fastsætte en Honningpris. Dette er ogsaa sket, idet Bestyrelsen i de lokale Blade har bekendtgjort, at man ansaa en Pris af 1 Kr. 50 Øre pr. kg som passende. Dette har sikkert bidraget til, at flere Biavere har faaet mere for deres Honning i Aar end tidligere, hvor den ofte er solgt til 50 Øre pr. Pd., hvilket maa siges at være altfor lidt i Forhold til Priserne paa andre Næringsmidler. I Aar har Tilsynsmanden efterset Staderne paa Østmøn og ingen Pest fundet, saa Øen maa vistnok kunne erklæres fuldstændig fri for Pest.

Regnskabet, der balancerede med 255 Kr. 24 Øre og sluttede med en Kassebeholdning paa 18 Kr. 40 Øre, godkendtes enstemmig.

Til Bestyrelsen genvalgte: Smedemester Petersen, Stubberup, Tømrermester Iversen, Udby, og Gaardejer Kr. Nielsen, Svendsmark. Revisoren, Skovrider Hansen, Nordfeld, genvalgte.

Til Sogne- eller Byformænd valgtes: For Stege Landsogn: Fisker Th. Madsen, Svendsmark; Gaardejer L. P. Andersen, Udby; Gaardbest. Fr. Larsen, Tjørnemark, og Ud-deler H. Hansen, Nøbølle. For Fanefjord Sogn: Gaardbest. Mads Hansen, Hovmarken. For Damsholte Sogn: Gdr. J. P. Nielsen, Sparresminde. For Ke'dby Sogn: Parcl. H. J. Skov, Ulemark, For Eme'u de Sogn: Skovrider Hansen, Nordfeld. For Borre

Sogn: Karetmager Lützhøft, Sønderby. For Magleby Sogn: Købmand Larsen, Magleby. C. N.

Ribe og Omegns B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 5. Januar hos Gæstgiver Puggaard Petersen.

Formanden, Fru Maren Bejer-Hansen, bød den ret talrige Forsamling Velkommen.

Kassereren, Gasværksbestyrer Lindberg, fremlagde det reviderede Regnskab, som balancerer med 604 Kr. 73 Øre og enstemmig godkendtes. Af Regnskabet fremgaar, at der i 1912 er udført et ret stort Arbejde paa Biavlssagens Omraade. Foreningen tæller 49 Medlemmer.

I Juni Maaned blev alle Bistader, 406 Stkr., efterset for Bipest; der fandtes 7 pestsyge Stader og 16 uddøde eller drukkede; de syge Familier blev sat paa Ledere, og de uddøde Stader desinficeredes. Pestsygdommen er nu omtrent udryddet her i Kredsen. For 6 Aar siden, da Foreningen begyndte Kampen mod den, var næsten hvert femte Stade angrebet. Udgifterne, som ikke har været ganske smaa, er til Dels afholdt af Staten (ifølge Bipestloven), dels ved velvillig Støtte fra Ribe Byraad, Spare- og Laanekassen for Ribe By og Omegn og Landboforeningen.

I Juli lod Foreningen ved Biavlslærer Bovbjerg afholde et 5 Dages Kursus i Biavl med én Dags praktisk Undervisning paa forskellige Steder i Kredsen. Kursuset afsluttedes med et velbesøgt Foredrag i Ribe, og alle de mødte, ca. 50 Biavlere, var enige om, at de havde haft et godt Udbytte deraf. Formanden bragte de tilstedeværendes Tak til Hr. Bovbjerg. Til Medlemmerne har Foreningen indkøbt og uddelt til Indkøbspris Vokstavler og nye Bihuse. Af Vokstavler er der forbrugt 1260 Stkr., omsat i Vægt 105 kg, til en Værdi af ca. 387 Kr.

Formanden og Kassereren, som efter Tur afgik, genvalgtes. Til Delegerede ved Amtsmødet i Esbjerg Paaskelørdag valgtes Visensberg i Kærbøl og Fabrikarbejder D. Lorensen, Ribe; som Suppleanter: Snedker Clemmensen og Hans Ludvigsen, Ribe.

Paa Forslag af Formanden blev Bestyrelsen udvidet med et Medlem; til samme valgtes Sergent Aller, Vedsted.

Arbejdsplanen for 1913 kom i det væsentligste til at lyde som i 1912: Kamp for Udryddelse af Bipesten ved alle til Raadighed staaende Midler og Eftersyn af alle Bistader i Kredsen ved Tilsynsmand H. Mikelsen fra Ansager, som i de to foregaaende Aar har foretaget Eftersynet grundigt og godt.

Generalforsamlingen sluttede med fælles Kaffeord, hvor der herskede en gemytlig og livlig Diskussion paa Biavlens Omraade.

Fjellerup-Glæsborg B.F. afholdt den 30. Decbr. 1912 sin aarlige Generalforsamling i Hedegaard Skole. Det reviderede Regnskab, der balancerede med 119 Kr. 55 Øre, fremlagdes og godkendtes. Efter Tur afgik M. Anthonsen, Fjellerup, som Formand, C. Hansen, Fjellerup, som Næstformand, som begge genvalgtes. Til at repræsentere Foreningen paa Delegeretmødet i Randers første Lørdag i April valgtes C. Hansen, Fjellerup, B. Frederiksen, Glæsborg,

J. Hansen, Tvedhusene, med A. Andersen, Glæsborg, som Suppleant. Det vedtoges at holde et Diskussionsmøde i Hedegaard Skole i Marts, men ellers i samme Spor som tidligere. Det vedtoges endvidere at fastsætte en fast og ensartet Pris paa Honningen til Eftersommeren, naar Honningudbyttet kunde ses, f. Eks. Kr. 1,20 à 1,30 pr. kg.

M. Anthonsen.

Ulfborg og Omegns B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 18. Januar. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Farver Jensen og Smedemester Chr. Ingversen, genvalgtes.

Glumsø og Omegns B.F. afholdt den 27. Januar sin aarlige Generalforsamling. Formanden, Lærer Lambert, Tyvelse, gav Beretning over Virksomheden i Aarets Løb. Regnskabet oplæstes og godkendtes enstemmig. I Stedet for Lærer Lambert, der nægtede at modtage Genvalg, valgtes Handelsingartner Th. Pedersen til Formand og Skomager P. Nielsen til Kasserer.

Lemvig og Omegns B.F. afholdt den 4. Januar ordinær Generalforsamling i Lemvig Afholdshjem. Efter at Formanden havde budt velkommen, fremlagdes Regnskabet i revideret Stand, som godkendtes. Derefter foretoges Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Gaardejer J. Olesen, Gudum, og Urmager M. Nielsen, Tørring, der afgik efter Tur. Begge genvalgtes. Til Centralmødet bestemtes det ingen Delegeret at sende. Angaaende Foreningens Virksomhed for 1913 vedtoges at lade afholde et 4 Dages Kursus med Stabssergent Bjerregaard og Biavlslærer Nielsen som Ledere af Kursuset i hver 2 Dage.

Biavlslærer Nielsen skal for Tillæg af Bi-gaarden og for hans Arbejde ved foranævnte Kursus have et Vederlag af 25 Kr. Endvidere vedtoges at lade afholde 2 Møder i Kredsen efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse. Til Eftersyn af Bipest tilskylder Foreningen et Beløb af 25 Kr.

Alsted m. fl. Herreders B.F. afholdt Generalforsamling den 12. ds. Regnskabet for 1912 fremlagdes og godkendtes. Det vedtoges at afholde et 4 Dages Kursus i Juni hos Gartner Petersen, Skuerup. I Stedet for Gartner Jacobsen, Solvang, der nægtede at modtage Genvalg, valgtes Tømrer Fr. Johansen, Pedersborg. Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes Ledvogter Kristensen og Uddeler L. Kristensen. Valgt blev Sadelmager Larsen og Portør Bransborg, Fjenneslev, Gartner Kristensen, Alsted, og Smed Kristiansen, Stenille. Som Delegerede valgtes Gartner Jacobsen, Solvang, Tømrer Fr. Johansen, Pedersborg, og Portør Bransborg, Fjenneslev. Til Suppleant valgtes Gartner Petersen, Skuerup.

Nr. Bork og Omegns B.F. holdt Generalforsamling i Nr. Nebel den 22. Januar 1913. Det fremlagte Regnskab godkendtes enstemmig. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Chr. Hansen, Lønborg, og P. J. Poulsen, Lunde, genvalgtes. Som Revisor valgtes Kbmd. P. Jensen Pedersen, Nr. Bork. Det paalagdes

Formanden at indsende et Andragende til Bipestudvalget om at faa et større Tilskud til Hjælp til Bipestens Bekæmpelse. I Ribe Amt omfatter Foreningen en Strækning af 2—3 Mils Bredder og 5 à 6 Mils Længde, og indenfor dette Omraade findes der Bipest, men kun et ringe Antal Stader er bleven undersøgt af Mangel paa Midler. Det overlodes til Bestyrelsen at anvende Foreningens Midler til Bipestens Bekæmpelse, 1 Dags Møder og Arbejder paa døde Punkter. Som Delegerede til Centralmødet i Randers valgtes: Formanden, pens. Lærer J. Th. Andersen, Gaardejer Chr. Andersen, Nr. Bork, og Husmand J. P. Pedersen, Nr. Nebel Mark. Suppleant blev C. Andersen, Lønne. Det vedtoges, at Medlemsbidraget skal være indbetalt til 1. Marts hvert Regnskabsaar. Enhver, som ikke har betalt til den Tid, maa finde sig i at faa en Postopkrævning. Generalforsamlingen i 1914 skal afholdes i Nr. Bork.

Rinds Herreds B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Aalestrup den 30. December f. A. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. De 3 afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, A. Heidelberg, J. Christensen og J. P. Thomassen genvalgtes. Som Delegerede til DBF.s Centralmøde i Randers valgtes Skrædder A. Heidelberg og Chr. Laustsen, Østerbølle, som i Rejseundersøttelse blev bevilget 25 Kr. til Deling. Som Repræsentant til Mødet i Viborg Amts B.F. valgtes Heidelberg. Det vedtoges at afholde en Forskole til Sommer. Tid og Sted vil senere blive bestemt. I Stedet for Møder vedtoges det at foretage Bedømmelse af Bigaarde i Foreningen. Enhver, som har 2 Stader, faar Ret til at deltage mod at betale 10 Øre pr. Stade. Heidelberg valgtes til Dommer mod en Betaling af 50 Øre pr. Tidsskriftholder. Det vedtoges, at Kredsmedlemmerne skal vejlede Dommeren uden Vederlag. Følgende Resolution vedtoges: Det forbydes saavel Bestyrelsesmedlemmer som Medlemmer af Rinds Herreds B.F. at bruge Foreningens Navn til Indkøb af Varer af hvilken som helst Art.

A. Heidelberg.

Ekko fra Staderne.

Viborg, den 7. Februar.

En Del af Bifamilierne her i Byen, ikke dem alle, holdt Renselsesudflugt den 6. ds.
Chr. Kjær.

Lemvig, 6. Februar.

I Dag holdt mine Bier en vellykket Renselsesudflugt. Vejret var smukt, Solskin og stille og Jorden fri for Sne. Jeg saa ikke til Forraadet, fordi jeg ved, at de alle har Forraad nok. Derimod gjorde jeg forskellige andre lagttagelser, som jeg straks noterede i Nordisk Biavlskalender. P. Nielsen.

Revsvingende, den 6. Februar.

I Gaar saa jeg til mine Bier. Ved flere af Staderne var der i de Øjeblikke, hvor den svage Februar-Sol brød frem, nogen Rensel-

sesudflugt. Jeg kiggede lidt til dem alle og saa fyldte Fodertavler overalt; kun hos et af Staderne, et meget stærkt Italienerfolk, havde Døden holdt sit Indtog paa Grund af Fodermangel. Jeg havde dog i Oktober konstateret ca. 15 kg Forraad hos denne Familie, saa her maa være stødt noget til, mulig Dronningmangel, og deraf følgende Vinteruro med stort Forbrug af Foder. Men iøvrigt var det øjensynligt, at alle Familier var usædvanlig kraftige, men at de ogsaa alle havde tæret stærkt paa Forraadet, og vil jeg tilraade alle i den kommende Tid at have et Øje med Staderne, for at der kan hjælpes, hvor der trænges.

D. Carstens.

Foreningsmeddelelser.

Langelands B.F. afholder ordn. Generalforsamling paa Landmandshotellet i Rudkøbing 8. Marts Kl. 10 Fmd. Beretning om Aaret 1912. Fremlæggelse af Regnskabet for 1912. Planlægning af Arbejdet i kommende Aar (Bipearbejdet, Møder, Forskole?). Voks modtages til Bytning. Bestillinger paa Kunsttavler, Bihuse m. m. modtages. NB. 14 Biboliger, „Langlandsstaden“, 10×12, vil den Dag kunne tages i Øjesyn og købes af Medlemmer af B.F. Eventuelt: Forhandling om „Biavlerens Regnskab“.

P. H. Pedersen.

Tobøl B.F. afholder sin ordinære Generalforsamling torsdag den 20. Februar d. A. Eitmd. Kl. 3 $\frac{1}{2}$ i Villebøl Skole. Bestyrelsen bedes give Møde Kl. 3. Dagsorden: Regnskabet fremlægges. Valg af Bestyrelse i Stedet for Chr. P. Jørgensen og Jens Schmidt, der begge afgaar efter Tur. Valg af 1 Revisor i Stedet for Oversergent Buch, der afgaar efter Tur. Valg af Delegerede. Eventuelt. Efter endt Generalforsamling Foredrag, hvor alle er velkomne.

J. Madsen.

NB. De Medlemmer af Tobøl Kreds, der ikke har betalt deres Kontingent for 1913, bedes snarest betale det til Formanden.

Aalborg Amts B.F. afholder Delegeretmøde paa Højskolehjemmet i Aalborg Lørdag den 15. Marts Kl. 1. Bestyrelsesmøde Kl. 12 $\frac{1}{2}$. Af Dagsordenen fremhæves: Formandens Beretning. Regnskabs Godkendelse. Valg af Bestyrelse (Bech, Stissing, Jensen). Valg af Revisor (P. Jensen). Bigaardenes Bedømmelse (Valg af Dommere). Udstilling og Udstillingskomité. Biavlskolens Plan og Leder. Forarbejdning af Voks og Levering af Kunsttavler. Eventuelt.

Emner, der af de Delegerede ønskes indgivet til Forhandling, skal være Formanden i Hænde 8 Dage før Mødets Afholdelse.

Kredsformændene bedes hurtigst muligt bringe Kredsen i Orden, holde Møde og bestemme Biavlslærer, Tid og Sted for Mødets Afholdelse for at have det i Orden inden Mødet. Joh. Jensen.

Skern og Omegns B.F. afholder Generalforsamling paa Missionshotellet i Skern

Lørdag den 1. Marts Kl. 3 Eftmd. Dagsorden: Regnskabet aflægges. Valg af to Bestyrelsesmedlemmer. Delegeretvalg. Forskelligt. Virksomhedsplan for 1913.

N. Chr. Nielsen.

Gerlev m. fl. Herreders B.F. De Medlemmer, der i 1913 ønsker gratis Underretning i Biavl hjemme i deres egen Bigaard, anmodes om til undertegnede Formand at sende Begæring desangaaende inden 25. Marts, saafremt en saadan Begæring ikke allerede er sendt. Endvidere bedes meddelt, hvem af Foreningens Medlemmer der ønskes til at foretage Undervisningen.

Medlemmer, der er indmeldt i 1912 eller 1913, som ikke har faaet en ældre Aargang af Tidsskriftet, kan paa Forlangende faa en saadan fuldstændig gratis, naar sendes et Brevkort til undertegnede.

Fællesindkøb af Stader og Redskaber foretages i Lighed med tidligere Aar. Der spares 10 pCt. ved at bestille gennem Foreningens Formand. Kunsttavler haves som sædvanlig paa Oplag, og Lageret er i Aar saa stort, at alle Medlemmer kan faa Tavler.

R. Krogsgaard, Aistrup pr. Hadsund.

Holbæk Amts B.F. D'Hrr. Fabrikanten, der maatte ønske at give Tilbud paa Levering af Kunsttavler, Forarbejdning af Voks til Kunsttavler samt Levering af Stader og Redskaber til Holbæk Amts B.F. bedes inden 8. Marts d. A. sende Prøve med Opgivelse af Pris pr. kg Kunsttavler samt Arbejdsløn pr. kg Voks til Tavler og Prisfortegnelse paa Stader og Redskaber. Kunsttavlerne skal leveres med Garanti for, at de er fabrikerede af ægte Bivoks. Alle Bestillingerne udsendes mod Efterkrav til Medlemmerne.

Rasmus Larsen.

Holbæk Amts B.F. De Medlemmer, som ønsker at deltage i Fællesindkøbet af Stader, Redskaber og Kunsttavler eller ønsker Voks forarbejdet til Tavler, bedes indsende Begæring derom til undertegnede inden 8. Marts d. A. Hønningspande vil senere blive udbudt.

„Solhøj“, Kidserup, Holbæk, i Februar.

Rasmus Larsen.

Holbæk Amts B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling i „Kronprinsen“, Holbæk, Tirsdag den 11. Marts Kl. 1 Eftmd. Dagsorden: Regnskabet for 1912 fremlægges til Godkendelse, og Meddelelser angaaende Foreningens Virksomhed gives. Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for dem, der efter Tur fratræder. Valg af Revisorer. Valg af Dommer. Forslag om Eftersyn af Medlemmernes Bifamilier. Forslag om Bigaardenes Bedømmelse. Forslag fra et Medlem om Forhøjelse af Formandens Løn. Eventuelt.

Kl. 4 pr. holder Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, Foredrag med Fremvisning af Lysbilleder, hvortil enhver, som har Interesse for Biavl, indbydes.

Bestyrelsesmøde afholdes samme Dag og Sted Kl. 11 Fmd., hvortil Bestyrelsesmedlemmerne indvarsler. Rasmus Larsen.

Hobro og Omegns B.F. afholder Generalforsamling den 23. Februar Kl. 2 Eftmd.

hos Gartner A. Pedersen. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Valg af Delegeret til Centralmødet m. m. A. Pedersen.

Viborg og Omegns B.F. afholder Generalforsamling paa Afholdshotellet i Viborg Søndag den 2. Marts Kl. 1 Eftmd. Dagsorden: Regnskabet for 1912 fremlægges til Godkendelse, og Meddelelse om Foreningens Virksomhed gives. Valg af Bestyrelse. Virksomhedsplan for 1913 bestemmes. Eventuelt.

Medlemmerne anmodes om at møde talrigt, da der er Ting af Vigtighed, som der vil blive taget Bestemmelse om. Chr. Kjær.

Hjørring Amts B.F. holder Generalforsamling 3. Paaskedag, den 25. Marts, Kl. 1½ i Frederikshavn paa Centralhotellet.

Følgende forhandles: Meddelelse om Arbejdet i 1912. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Arbejdsplan for 1913. Valg af Bestyrelsesmedlemmer. Valg af Revisor. Valg af Delegeret.

Badskær Skole, den 6. Februar 1913.

N. Jensen.

Vesterhæsing og Omegns B.F. afholder Generalforsamling hos B. K. Sager A. Nielsen, Hillerslev Bro, Søndag den 9. Marts Kl. 1½ Eftmd. Regnskabet for 1912 fremlægges til Godkendelse. Medlemsbidrag for 1913 betales. Valg af Formand. Fællesindkøb af Redskaber. Virksomhedsplan for 1913. Eventuelt. A. Nielsen.

Skovby Herreds B.F. afholder Generalforsamling 2. Paaskedag Kl. 2 Eftmd. paa Afholdshotellet i Særslev. Dagsorden: Meddelelse om Foreningens Virksomhed. Regnskabet for 1912 fremlægges til Godkendelse. Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Laurits Olsen, Kosterlev, og Rasmus Hansen, Hørritslev Fæled, som afgaar efter Tur. Valg af Revisor. Valg af Delegerede til Centralmødet. Foreningens Virksomhed for 1913 bestemmes. I Henhold til Bestemmelsen fra Efteraarsmødet fremsættes Forslag om ny Love for Foreningen. Medlemmerne anmodes om at møde saa talrigt som muligt, for at Generalforsamlingen kan være beslutningsdygtig. Bliver den ikke det, vil der blive afholdt et nyt Møde en Time senere, hvor Lovene da vedtages med alm. Stemme flertal. Laurits Olsen.

Indhold af dette Nummer:

Bigaardenes Bedømmelse.....	17
Cyprierne og deres Krydsninger.....	21
DBF.s Bavlsskole.....	28
Ekko fra Staderne.....	31
Fra Kredsen.....	29
Foreningsmeddelelser.....	31
Gavnlig Vink.....	28
Hvorfor Kunstværmen ikke vilde lykkes....	20
Hvorledes der kan avles gode Dronninger under ugunstige Forhold.....	24
Hvem bør holde Bier.....	27
Lavnalrammen.....	26
Tobaksdyrkning og Tobakshonning.....	22
Tilskud fra DBF.....	28

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 3.

15. Marts 1913.

47. Aarg.

Læs Tidsskriftet.

Jeg er uden Tvivl i Overensstemmelse med det store Flertal af DBF.s Medlemmer, naar jeg udtaler, at vi i „T. f. B.“ har et af de vigtigste Led i Arbejdet for at fremme Interessen for Biavl; men man kan dog ogsaa undertiden faa Lejlighed til at konstatere, at en og anden blot blader Bladet løseligt igennem, men ellers kun læser en enkelt Artikel, hvis Overskrift særlig tiltrækker sig vedkommendes Opmærksomhed. Endvidere und'ader særdeles mange — ogsaa blandt dem, der virkelig læser Bladet — at opbevare samme, skønt man ofte i en eller anden Forlegenhed, naar noget usædvanligt indtræffer, vilde kunne finde en Artikel om vedkommende Emne i en ældre Aargang; og et godt Raad i en snæver Vending kan som bekendt ofte være til uvurderlig Nytte. Det turde maaske derfor ikke være ganske unødvendigt at søge efter Aarsagen til denne Ligegyldighed og fremhæve Grundene til, at man bør studere Bladet omhyggeligt.

En af Aarsagerne turde maaske findes deri, at naar en Biejer indmelder sig i en stedlig Biavlforening, da kan Hensigten hejmed være højst forskellig, f. Eks. ved Ordre gennem For-

eningen at faa Rabat paa nye Bistaeder og Redskaber, at kunne deltage i eventuelle Udstillinger, Biavlsforedrag m. m., medens Tidsskriftet betragtes som noget mere underordnet. Jeg vil dog heroverfor tillade mig at fremhæve, at en meget stor Del af det aarlige Kontingent medgaar til Anskaffelse af Tidsskriftet, at de enkelte Medlemmer altsaa dog ofrer et Beløb derpaa, og intet kunde da synes naturligere, end at man til Gengæld søger at faa det størst mulige Udbytte deraf, og dette sker selvfølgelig ved at læse Bladet omhyggeligt igennem, hvilket ogsaa maa anbefales af mange andre Grunde. Tidsskriftet indeholder jo nemlig ikke alene de fornødne fundamentale Oplysninger for Begyndere i Faget, men bringer tillige Artikler af Interesse for de, der er kommen ud over Begyndelsesstadiet. Dernæst kan man altid være a jour med, hvilke Stadeformer der er de mest anvendte, samt eventuelt, hvilke nye Biavlsredskaber der bliver opfundet, alt i den Hensigt at forøge Udbyttet og lette Arbejdet for Biejerne. Det kan ogsaa være meget lærerigt at læse og eventuelt deltage i de Diskussioner om forskellige Forhold Biavlens vedrørende, der ofte findes i Bladet, ligesom det har sin Betydning at faa Oplysning om Honningudbyttets Størrelse

og Hønningens Pris i de forskellige Egne af Landet. Tidsskriftet bør i det hele taget være det fælles Organ for alle DBF.s Medlemmer, og denne Op-gave synes jeg egentlig, Bladet udfyl-der paa tilfredsstillende Maade. Det maa i denne Sammenhæng tages i Be-tragtning, at samme Stadforn og sam-me Arbejds metode ikke passer lige godt for alle Biejere og navnlig ikke for alle Egne af vort Land, men i denne Hen-seende maa Læserne selvfølgelig selv udvise den fornødne Kritik overfor de forskellige Artikler.

Naar man imidlertid først rigtigt har faaet Øjnene op for, hvilket værdifuldt Indhold vort Tidsskrift yder, og i no-gen Tid har læst hvert udkommende Nummer af Bladet, da tror jeg næppe, at mange vil undlade det i Fremtiden. Det er jo dog saaledes, at kun ved at forene det praktiske Livs Erfaringer med den fornødne teoretiske Viden faar man den rette Forstaaelse af Biernes Liv og Færden og det rette Indblik i, hvorfor og i hvilken Hensigt man paa et givet Tidspunkt bør udføre et be-stemt Arbejde, samt hvilke Faktorer der i Særdeleshed betinger et godt Udbytte af Biavl en og lærer at forstaa, hvor viseligt alt er indrettet i Naturens store Husholdning. Først da vil Bi-avl en vise sig at være ikke alene af stor pekuniær Betydning, men ogsaa i høj Grad kunne bidrage til at give vort Liv et rigere Indhold.

Chr. Didriksen, Ørsted.

Lang Levetid vigtigere end stor Frugtbarhed.

Af G. M. Doolittle.

„Jeg maa regne mig for en Begyn-der, men har stor Interesse for Arbej-det paa at forbedre Biracen. Mine Dronninger har skuffet mig med Hen-syn til Frugtbarhed, og jeg ønskede gerne, at De vilde skrive noget om dette Emne.“

„Et Stade fuldt af Yngel paa den rig-tige Aarstid er et frydefuldt Syn for enhver Biavler. Frugtbare Dronninger er derfor noget, som næsten alle Bi-avlere, og ikke mindst Begyndere, ønsker

sig. Jeg har en levende Erindring om, hvorledes jeg med vidt opspærrede Øjne og aaben Mund plejede at læse om Dronninger, som var i Stand til at holde 10 Langstrøthammer fyldte med Yngel Uger, ja Maanedere igennem uden Afbrydelse. Da jeg havde faa, maaske ingen Dronninger, hvorom dette kunde siges, tænkte jeg ofte, at mine Bier ikke var saa gode, som de burde være, og derfor købte jeg Dronninger hos Dronningavlere, som paastod, at de havde den mest frugtbare Bistamme, som fandtes i Verden. Men de Dron-ninger, jeg fik, var ikke meget bedre end mine egne.

Naar der for Tredjeparten af et Aar-hundrede siden blev talt om de Egen-skaber, en god Birace eller Dronning maaite besidde, blev næsten altid Dron-ningens Frugtbarhed nævnt som den første og vigtigste. Men enkelte af os har siden den Tid forandret vor Mening meget og mener nu, at der er andre Ting, som er vigtigere end stor Frugt-barhed hos Dronningen. Enkelte paa-staar endog, at man ofte opnaar den store Frugtbarhed hos Dronningen paa Bekostning af andre vigtige Egenskaber. Der er faa Biavlere, som ikke har gjort den Erfaring, at det slet ikke altid er den frugtbareste Familie, som giver det største Udbytte.

Nu ser jeg mere paa Arbejdsbiernes Egenskaber end paa Dronningens Frugt-barhed, thi jo flere uduelige Arbejds-bier man har, desto værre er det for Biavleren. Enkelte af de ældre af vore ledende Biavlere er tilbøjelige til at holde fast ved de Meninger, som var i Pris for halvthundrede Aar siden. Men der er i det hele faa Mennesker, som er mere villige til at optage nye Me-ninger og forbedrede Metoder end Bi-avlerne. Men hvilke Meninger vi nu end har, saa staar det dog fast, at den Bifamilie, som hvert Aar samler den største Mængde Honning og forbruger mindst af det indsamlede for at holde sig i god Stand mellem og efter Hon-ningstrækkene, er den fordelagtigste og derfor den eneste, af hvilken man bør avle Dronninger. Hvis man derfor vil arbejde paa at bringe sine Bier op til den højeste Grad af Godhed, er det nødvendigt at vide, hvilke Egenskaber der maa sættes højest, naar det gælder at skaffe sig gode Honningsamlere.

For omtrent tyve Aar siden havde jeg i min Bigaard Døtre af en Dronning, hvis Bier stod over alle de andre i Dygtighed som Honningsamlere, men gentagne Undersøgelser viste, at disse Dronninger næppe naaede op til Gennemsnittet, hvad Æglægningen angik. Med Undtagelse af en eller to af dem var 6 Langstrothammer det højeste Antal Yngelrammer i deres Stader. Og jeg begyndte at studere paa, hvad vel Grunden hertil kunde være. Jeg stod op tidlig om Morgenen, idet jeg havde en Mistanke om, at jeg vilde finde dem i Arbejde, medens de Familier, som havde en større Mængde Yngel og Bier, endnu sov. Men de var ikke tidligere ude om Morgenen end de andre og syntes heller ikke til nogen Tid af Dagen at arbejde med nogen voldsom Iver. De holdt det gaaende med et jævnt Træk hele Dagen igennem uden tilsyneladende at udmærke sig frem for de andre Bier i denne Henseende. Og saaledes holdt de paa, ikke i en Uge, en Maaned eller et enkelt Aar, men de var bestandig i Spidsen med Hensyn til det Overskud, de gav, og det uagtet de havde færre Bier og ikke flere Arbejdstimer end de andre Familier. Seks Yngeltavler syntes hos dem at give lige saa gode Resultater som otte eller ni i Stader med andre Dronninger. Dette var mig uforklarligt, indtil det i August Maaned et Aar blev nødvendigt at bytte Dronning i et af disse Stader. Da den nye Dronnings Bier var noget forskellige fra Stadets gamle Bier i Farve, løste dette Dronningbytte Gaaden. Jeg fandt nemlig mange af den forrige Dronnings Bier i ivrigt Arbejde med at bringe Honning ind lige til Slutningen af Juni Maaned det følgende Aar. Biernes lange Levetid sparede det Arbejde, den Honning og det Blønstørstøv, som er nødvendig til Opføddingen af de to eller tre overskydende Tavler Yngel, som blev opfødt i de frugtbare Dronningers Stader, og denne Besparelse tjente til at forlænge den Tid, i hvilken Bierne gjorde Tjeneste som Trækbier. Hvad min Udbigaard angaar, fandt jeg ogsaa, at den i Forhold til Stadets Rumindhold ringe Mængde Yngel (i min Udbigaard bruger jeg et 10 Rammers Langstrothstade) formindskede Biernes Sværme-lyst, og dette var en stor Fordel. Der

behøvedes ogsaa mindre Varme til at udruge en ringere Mængde Yngel i det tidlige Foraar. Alt dette bidrog til at forlænge Biernes Liv, og dette gav igen større Honningudbytte med mindre Udlæg til at skaffe det nødvendige Antal Arbejdsbier.

Efter at jeg havde faaet Rede paa i det mindste nogle af de Egenskaber, som gør en Bifamilie til en Honningssamler af første Klasse, begyndte jeg at arbejde paa at bringe disse Dronninger til at skaffe til Veje det største Antal Bier i den rigtige Arbejdsalder paa den Tid, da Hovedtrækket eller Hovedtrækkene indtræffer i min Egn, men til andre Tider kun den Bistyrke, som just er nødvendig til at holde Familien i god Stand, saaledes som jeg en eller et Par Gange tidligere har fortalt Læserne. Og dette sidste er slet ikke det mindst vigtige; det er en af de største Fordele, man kan naa ved Arbejdet paa at forbedre Biracen.

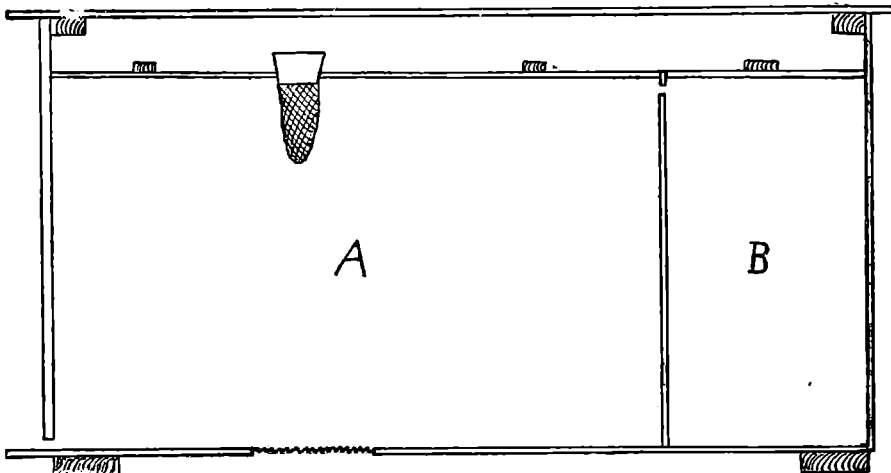
Avlscentre.

I Sammenligning med Fortidens Kubebiavl indtager Nutidens Biavl et højt Stade og giver den Biavler, der forstaaer sine Ting, et pænt Vederlag for den anvendte Tid. Det er dog ganske sikkert, at Fremtiden vil bringe Biavleren Kendskab til Fremgangsmaader, der i endnu højere Grad end de hidtil kendte vil forøge Udbyttets Størrelse. Som en Sag, der i denne Forbindelse bør tages op til Overvejelse og vel gennemførte Forsøg, maa nævnes: Kontrol med Avlen.

Forstaaende Landmænd har gennem Kontrolforeningsarbejdet hævet Mælkenes Fedtprocent og væsentlig opnaaet dette smukke Resultat ved kun at anvende Dyr med udpræget høj Fedtprocent til Avl. Biavleren maa gennemføre noget lignende; vel ved jeg, at mange vil smile ved Tanken om Kontrol med Dronningers Befrugtning, og dog maa Sagen tages op, thi det er den eneste sikre Vej til forøget Udbytte af vore Bier. Opgaven maa kunne løses af en af vore velledelede Amtsforeninger. Det gælder væsentlig kun om at finde et isoleret og dog for en Postrute godt beliggende Sted for Oprettelse af et Avlscenter. Naar Stedet er fundet —

det maa ved passende Afstand til nærmeste Bigaard og Udryddelse af mulige vildtlevende Bifamilier sikres mod Besøg af fremmede Droner —, anbringes under en kyndig Mands Opsyn en kraftig Bifamilie af yderig Afstamning og med bedste Racepræg. En saadan Bifamilie burde rettest indkøbes fra et udenlandsk Avlscenter, hvor paalidelig Stamtavle kan faas; derved maa Skuffelser ved senere Slægtleds Udartning vel for en Del kunne undgaas. Denne Bifamilies Droner anvendes til Befrugtning af Avlsforeningens Jomfrudronninger; eventuelt kan Centerledelsen drive nogen Dronningavl, men hans Hovedbeskæftigelse maa være at modtage tilsendte Dronninger, rettere Dronningceller, sørge for og kontrollere de unge Dronningers Befrugtning og atter

tilbagesende de respektive Medlemmer de til Parring indsendte Dronninger. Hvorledes indsendes Jomfrudronningerne eller Dronningcellerne? Dette er ikke vanskeligt. Af 1 cm tykke Brædder laves en Kasse, som Tegningen angiver, af Størrelse omtrent som en almindelig $\frac{1}{1}$ Cigaræske. Figuren viser en saadan Kasses Længdesnit. Der maa dog advares imod at fremstille disse Kasser som Hustlidsarbejde; derved vil de blive for uensartede, hvilket vil volde Centerlederen unødigt Arbejde ved Undersøgelse af Dronningens Tilstand. I Schweiz, hvor Centerarbejdet er langt fremskredet, haves forskellige gode Modeller til Parringskasser, og det vilde være heldigst, at disse fremstilledes af øvede Træarbejdere efter bedste Model.

Forsendelseskasse.

Rummet A er bestemt til at optage en lille affejet Sværm dannet af unge Bier, i dets Bund findes en 1 dm² stor Aabning, dækket med bitæt Net; i Forsiden et lille Flyvehul, 3 cm bredt og forsynet med Skyder eller til at lukke med en Klods. Foroven dækkes Rummet af et tyndt Bræt, forsynet med et Hul, der lukkes med en Prop. Rummet B, der er behandlet med smeltet Voks for at tætte Træets Porer og Samlinger, er bestemt til at optage en Foderdejg, der fremstilles ved at ælte Flormelis sammen med smeltet Honning, indtil det bliver som en stiv Grød. Foderdejgen dækkes med en gennemhullet Træspaan. Skillevæggen mellem A og B er foroven gennembrudt, saaledes, at Bierne har Adgang til Fo-

derrummet. Kassen dækkes med et Laag, der er hævet 2 cm fra det indre Dække. Fremgangsmaaden ved Parringskassens Benyttelse er: Rummet B fyldes omtrent med Foderdejg, Træspaaner lægges over Dejgen. I Rummet A, der forsynes med en Byggeanvisning af gamle Tavler, ikke saa gerne af Kunsttavler, affejes saa mange unge Bier, at de efter at have samlet sig danner en Klynge omtrent som en Mands knyttede Haand (er man lidt øvet, kan Bierne selv løbe ind gennem Flyvehullet). Dækket lægges over Rummet A, og en moden Dronningcelle fra den bedste Familie fastloddes behændigt paa den udtagne Props nedre Ende, hvorefter Proppen med Cellen atter anbringes i Dækbrættets Hul.

Laaget lægges paa Kassen, efter at der over det indre Dækbræt er anbragt et Stykke Vat eller lignende daarlig Varmeleder. Nu stilles Kassen paa et skyggefuldt og køligt Sted og bringes henimod Aften til Avlscentret, eller den sendes næste Morgen med Posten, efter at Centerlederen forud er underrettet om Forsendelsens Ankomst. Efter nogle Dages godt Vejr kan Biavleren atter modtage sin Kasse, der nu, om alt er gaaet vel, har en Dronning, der er udruget i Biernes Klynge og befrugtet af en ægte Drone af bedste Afstamning. Efter Opgivelse fra Schweiz er Tabet af Dronninger under Parringsudflugt kun ringe, hvorimod der er naaet smukke Resultater i Retning af forhøjet Ydeevne. Der findes vel nok indenfor de almindeligste Biracer gode Familier, hvoraf der vil kunne dannes gode Stammer, men Maalet bør dog vistnok være at søge at oparbejde den gamle brune danske Birace. Det vilde være kedeligt, om de indførte Biracer skulde føre til, at vor Biavl i Henseende til Ensartethed skulde faa samme uheldige Præg, som vor Hønseavl har, hvor der findes en Uendelighed af Racer, hvilket atter har ført til, at den almindelige Hønseflok, Flokken ved Gaardmands og Husmands Dør, viser en Farvesammensætning uden Lige. Med Hensyn til ovenomtalte Avlsmetodes Brugbarhed kan jeg meddele, at jeg i det smaa har forsøgt den i de fire sidst forløbne Aar, og jeg er meget glad ved Resultatet, uagtet jeg ikke har kunnet gennemføre Tanken om Avlscentre.

Kærshus, i Februar 1913.

F. Lüdgers.

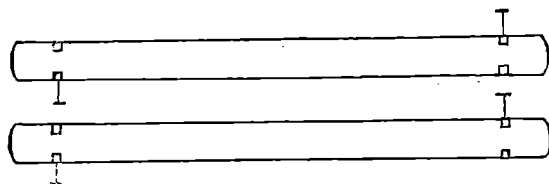
Lavnormalrammen.

Af J. Vedsø, Driftebrohus.

I Nr. 2 af „T.f.B.“ har Hr. M. J. Hansen, Fangel St., skrevet en Artikel om Afstandsmaalene i ovennævnte Ramme, og da jeg har haft den Ramme i min Bigaard, siden den blev indført her i Landet af daværende Redaktør Erslev, skal jeg tillade mig at fremkomme med mine Erfaringer i det foreliggende Spørgsmaal. Den Gang

jeg gik over til Lavnormalrammen, brugte jeg Højnormal. Overgangen var derfor temmelig let, da det paa en Maade var samme Rammemaal med den Forskel, at førstnævnte var høj og smal, medens den sidste var lav og bred. Med andre Ord, man lagde blot Højnormalrammen paa Siden, da den saa var nøjagtig som Lavnormal baade i Bredde og Højde udvendig. Det fulgte derfor af sig selv, at da der var Hjørneklodser i Højnormalrammen, blev disse siddende, og de nye Rammer af Lavnormal, som blev forarbejdet, fik derfor ogsaa saadanne i alle fire Hjørner. Det skal dog bemærkes, at det var paa et Tidspunkt, da de skarpe Hjørneklodser endnu ikke var fremkommen, ellers er det maaske ikke helt sikkert, at man var gaaet frem paa den Maade. I en Del Aar vedblev jeg at bruge Lavnormalrammen med fire Hjørneklodser, men er da senere gaaet derfra og kun beholdt dem foroven. Der kan vel siges noget for og imod, hvorledes man bruger Afstandsmaalere, enten i alle fire Hjørner af Rammen eller kun i de to øverste Hjørner, da begge Dele har sine Fordele og Mangler. Hjørneklodserne styrker Rammerne, siger man, men dette, synes jeg, er af underordnet Betydning, naar denne er lavet af ikke altfor tyndt Træ, da Voksbygningen jo afstiver den og giver en saadan Fasthed, at Hjørneklodserne er uden synderlig Betydning i den Retning, saa snart som Udbygningen af Kunsttavlen er besørget af Bierne, hvilket under normale Forhold jo ikke tager lang Tid. Skævhed kan opstaa af enhver Ramme, men det kan rettes, naar der er Hjørneklodser overalt, blot ved at skyde Glasdøren fast til, saa hele Bygningen kommer til at sidde med alle Hjørneklodser imod hverandre. Dette kan ganske vist ikke gøres, naar der mangler Afstandsmaalere forneden, men saa til Gengæld har man den Fordel at kunne tage en hvilken som helst Ramme op uden at flytte de andre, hvilket har mange Fordele i en større Bigaard under de forskellige Arbejder med Bierne.

I en lang Aarrække har der nu været brugt Afstandsstifter, modsat paa Tavlebærerne, saa det er ligesom fastslaaet, at det er noget, som hører Lavnormalrammen til. Almindelig bliver

Tavlebærer til Lavnormal med Afstandsstifter anbragt paa den Maade, som har været almindelig i den sidste Snes Aar.

da Sidelisterne tappet op i Tavlebæreren og giver derved den hele Ramme end mere Fasthed over sig. Men at den under Forsendelse eller Opbevaring kan trykkes, saa den bliver vindskæv, kan let indtræffe, hvilket man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, forinden den indhænges til Bjerne. Er Rammen saaledes, at den passer let i Stedet, har fremstaaende Bundliste og Kramper under Tavlebæreren, saa Sidelisten holdes en Bigang fra Sidevæggen, vil den ved sin egen Vægt hænge i lodret Stilling under Kunsttavlens Udbygning. Det gælder derfor netop om, at saadanne Stader staar vandret opstillet, da Tavlerne ellers kan blive skævt udbyggede i disse. Ved Flytning af Staderne kan det maa ske være, at det har sine Fordele, at der er Afstandsmaalere overalt i Rammerne; men i de allerfleste Bigaarde staar Bihusene opstillet paa samme Plads Aar efter Aar. Naar Lavnormalrammen derfor nu, som før nævnt, har haft Afstandsstifter i en lang Arrække, maa jeg sige, at det ikke er mig bekendt, om det er i den Form, den er anbefalet af DBF., eller det er noget, som senere er kommet til og ligesom har givet denne Ramme sit Særpræg derved. Imidlertid foretrækker dog vist de fleste at bruge den saaledes, og det hører til Undtagelserne, at jeg faar Bestilling af Lavnormalstader med Hjørneklodser i Rammerne, og endnu langt sjældnere med saadanne i alle fire Hjørner af disse, hvoraf jeg slutter, at man er tilfreds med den Maade og anser den for mest praktisk under de forskellige Forhold.

Lavnormalrammen har hele Tiden, siden den i 1886 blev indført her i Landet, kun været anbefalet med Stifter som Afstandsmaalere i Tavlebæreren og uden Afstandsmaalere forneden i Rammen. Ved Anbringelsen af Afstandsstifterne er der i Aarenes Løb sket den Forandring, at disse formentlig paa Grund af en Fejltagelse blev anbragt

modsat den Side i Tavlebæreren, som „T. f. B.“ og Fører i Biavl anbefalede, samt at Afstandsstifterne, der i de første Par Aar var anbragt ca. 5 cm fra Tavlebæreren Ender, er bleven flyttet til det Sted i Rammen, hvor de nu findes. Se „T. f. B.“ 1886, Side 7, 1909 S. 273 og 1910 S. 93. Red.

Den hamborgske Honningforfalskningsproces

Som bekendt fandt der i 1911 i Hamborg en stor Honningforfalskningsproces Sted, som endte med Domfældelsen af de tre anklagede Wichmann, Frohloff og Meyer til Bøder paa henholdsvis 3000 Mk., 1500 Mk. og 100 Mk. og Konfiskering af Fade med Honning til en Værdi af 30,000 Mk. Der blev indlagt Revision mod Dommen ved Rigsretten i Leipzig, og samme henviste sidste Foraar Sagen til Genoptagelse i Hamborg*). Den 2. December 1912 begyndte Processen igen, og efter seks Dages Forhandling faldt Dommen, som lød paa de samme Bøder, som var fastsat ved den i 1911 fældede Døm; desuden dømtes Wichmann og Frohloff til at betale en Købmand Winkelmann, som var optraadt som Bianklager og ligeledes havde indlagt Revision, en Skadeserstatning paa 10,000 Mk. Dermed er Sagen imidlertid endnu ikke ude af Verden, thi der vil nu begynde en Række Retssager i Form af Fornærmelses- og Presseprocesser, saa at (Domstolene endnu i længere Tid vil faa godt af denne Historie, som til Dags Dato er kommen Falsknerne dyrt at staa. Vi Biavlere kan kun glæde os ved, at man engang rigtig har faaet Tag i et Par af de mange, som skader Biavlen ved Fremstilling og Salg af forfalsket Honning.

*) Se T.F.B. 1912 Side 192, 20. I.

Svar til en Biavler i Norge.

Af Kr. Pedersen, Tved.

I Besiddelse af Deres ærede Skrivelse finder jeg Anledning til følgende Bemærkninger:

1. At lave Indgangen paa Siden af Stedet anser jeg for en Vinding med Hensyn til Behandlingen, idet man saa er fri for at flytte Tavlerne tilbage, naar de er undersøgte, forudsat at Stedet ikke er fuldt besat. Jeg mener ikke, at det har nogen Betydning for Udbyttet.

2. Nielsens Opstablingsstade sætter jeg ikke højt, det kan jo kun bruges til Lavnormal, da jeg anser det at være for meget at sætte eller udvide med 12" høje Rammer over eller under hinanden (som De har). En Biavler i Jylland anskaffede for en Række af Aar siden en Del Terningkasser, □, Opstabling. Han var glad for dem, men efter hans Død høres intet om den Stadforn. Nielsens Stade kan være billigt for en Husflidsmand, idet Skelettet kun er Lister, beklædt med Pap, men har tillige for de fleste Biavlere den Ulempe, at man ved Behandlingen skal skille det ad; det finder jeg ikke er praktisk!

3. I Tiden ved 1870 fandtes der her i Landet en Del sammensatte Bøliger, nemlig 3-Etagers Højstader med Plads til 18—21 Rammer $8\frac{1}{2} \times 7\frac{1}{2}$ ". Der anbragtes ofte 2 Stader over hinanden i Skure eller Pavilløner. Da vi først i 80'erne indførte Trugstadeformene i vore Bigaarde, forsvandt Pavillønerne. Ved Højstadet, hvor alle Tavlerne skulde tages ud af Stedet, lød det sig gøre, men naar vi behandler Bierne indendørs, kan det jo ikke lade sig gøre at have 2 Lag Stader over hverandre. Tilmed forlanges der nu langt bedre Lys ved Behandlingen end i den Tid, og det er altid knapt med Lys i Skure og Pavilløner.

4. Vi har her i Landet været noget vel langt ude med at skaffe Læ! Ja, Læ er godt, men det skal være naturligt Læ. Træplantning, men ikke Plankeværk! Bag Plankeværket lokkes Bierne til for tidlig Virksomhed og Udflugter, hvorved der tabes en Masse Bier, naar de kommer udenfor Plankeværket, og det har kostet mange Bier Livet. Erfaringen har ogsaa vist, at Stader bag

Plankeværket lider langt mere af Fugtighed end bag en Tjørnehæk.

En Bemærkning om Fugtighed: Sæt aldrig Glasruden op til Vinterlejet; anbring først Træinds kudet og derefter Vinduet udenfor. Træet tager imod nogen Fugtighed. Glasset laver Fugtigheden til Vand, og Vand avler Mug, der ødelægger Tavlerne.

Overvintringsspørgsmaalet.

Formodninger i Stedet for Kendsgeneringer. Nødvendigheden af fuldstændigere Oplysninger, før man kan gøre sikre Slutninger.

Af Arthur C. Miller.

I.

En Række Artikler om Overvintringen, som fandtes i „Gleanings“, var interessant, i Særdeleshed fordi den kastede et skarpt Lys over den unøjagtige „Formodningsmetode“, efter hvilken de Mennesker, som ikke er opøvede i Videnskabsmændenes nøjagtige Metoder, plejer at drage deres Slutninger. Saa længe man opgør sig sine Meninger efter de oftest fejlagtige, ufuldkomne og ufuldstændige Iagttagelser, saa længe vil heller ikke den derpaa byggede Praksis kunne give sikre, paalidelige Resultater.

En Opregning af de Faktorer, som Forfatterne af disse Artikler ikke har taget Hensyn til, vil stille Iagttagelsernes Ufuldstændighed i klart Lys. Den ene undlader at nævne Tykkelsen og Beskaffenheden af den Pakning, han har brugt, en anden siger intet om Beskaffenheden af den Yderkasse, han har benyttet, om den er gjort af tykke eller tynde Brædder, om den er lufttæt eller ikke, om den er beklædt med vandtæt Papir, om hvilken Farve den har osv. En anden, som opgiver en og anden af disse Ting, undlader til Gengæld at sige, om Yngellejet har et lufttæt Dække, eller om det var dækket med en Pakramme eller Puder, og om Bierne har en Gennemgang mellem Dækket og Rammerne, eller om der ingen Bivej var. Jeg skal endnu nævne nogle faa lignende Ting, som f. Eks., at der intet siges om, hvorvidt Stedet har kold eller varm Bygning, intet om Flyvehullets Størrelse, eller mod hvil-

ken Himmelegn det vender, intet om de fremherskende Vinde, om der indtræffer Storme eller andre usædvanlige atmosfæriske Forhold, intet om Stadernes Størrelse, om Dronningerne var gamle eller unge, om Yngeløpføddningen ophørte tidligt eller sildigt, om der var meget eller kun lidt Blomsterstøv i Stedet, om Foderforraadet's Art og Mængde, om der var byttet Rammer efter Trækkets eller Fodringens Afslutning, om der hersker fugtigt Vejr eller Taage i vedkommende Egn, eller om det modsatte er Tilfældet, om Sne-mængden var over eller under det sædvanlige den største Del af Vinteren osv.

Enhver af de ovenfor nævnte Ting har deres Betydning for Resultaterne, og hvor faa endog af de vigtigere blandt dem er bleven omtalt af Artiklernes Forfattere. Den ene tilskriver hovedsagelig en enkelt af ham nævnt Omstændighed sit Held, medens den næste lægger Vægten paa noget ganske forskelligt. I Virkeligheden er det meget muligt, at disse to Mænd har haft en god Overvintring til Trods for de Foranstaltninger, som de tilskriver saa stor Betydning for Udfaldet.

De i Artiklerne nævnte Metoder for Maaling af Temperaturen i Stadets Indre er højst ufuldkomne. At lægge et Termometer ovenpaa Rammernes Bærelister over Biklyngen giver alene Temperaturen paa et enkelt Sted i Stedet, nemlig i Nærheden af Biklyngens øverste Del; men hvor nær, derom siger Forfatteren os intet. Naaede Biklyngen lige op til Rammernes øverste Kant, eller naaede den endog op over den? Eller var Bierne en, to eller tre Tommer nedefor en tommetyk Bæreliste? Var Puderne lagt lige ned paa Termometret og Rammerne, eller var der et Luftrum? Blev Termometret aflæst gennem en Glas-skive, eller blev det taget ud? Der er kun en eneste paalidelig Maade at undersøge Temperaturen i Staderne paa; man maa bruge særlig dertil indrettede Termometre med lange Rør og anbringe flere saadanne i Stedet, saa at man kan aflæse Luftens Temperatur i Nærheden af Stadets Bund, i dets Midte og i dets øverste Del, baade i Nærheden af Biklyngen og i nogen Afstand fra denne. Med andre Ord: man

maa finde Temperaturen baade i Biklyngen og i Luften lige over den. Hvis man bruger Pakning af Avner eller andet Materiale, bør man ogsaa finde Temperaturen i Pakningen lige over Biklyngen og i nogen Afstand fra denne.

Disse særlig til dette Brug indrettede Termometre er saaledes indrettede, at den Del af dem, paa hvilken Temperaturen aflæses, er ovenfor Pakningen; Aflæsningen kan derfor foretages, uden at Termometret tages ud, eller Bierne foruroliges. De maa aflæses flere Gange i Døgnet, saavel Nat som Dag, i det mindste om Efteraaret og Foraaret; i koldt Vejr kan 6 Gange i 24 Timer være tilstrækkeligt.

De „Kurver“, som er optegnede efter disse Aflæsninger i Stader, som er beskyttede paa forskellig Maade, kan da sammenlignes med lignende Kurver fra Stader, som ingen Beskyttelse har. Naar man saa ogsaa har Lufttemperaturen i det fri, kan man opnaa en paalidelig Grundvold for det praktiske Arbejde.

Hr. Britton gør Rede for, hvorledes det gik med de med Glas tildækkede Stader, fra hvilke han borttog Overpakningen for senere at erstatte den med mørk Tjærepap. Det sørgelige Resultat af dette Eksperiment kunde han have tænkt sig forud. Der maatte samle sig Fugtighed paa det kolde Glas, og derfra maatte Fugtigheden dryppe ned paa Bierne. Med et Flyvehul saa lille, som han havde det, og med otte til tolv Tommers Pakning paa Siderne kunde det umulig gaa anderledes. Under saadanne Omstændigheder kunde det sorte Papir ingen virkelig Hjælp bringe. Hans Beretning om, hvorledes det gik med Familierne i nogle af hans Huse, tjener til at henvende Opmærksomheden paa den Kendsgerning, at Bier paa dette Sted var omgivne af en Temperatur af omtrent 8 Gr. R. den hele Vinter igennem.

Som Eksempler paa, hvorledes Bier kan trives under Vilkaar, som staar i den mest direkte Modsætning til Teorierne om den varme Paknings Nødvendighed, kan følgende nævnes. Jeg har maaske berettet derom før, men det fortjener at gentages. I den vestlige Del af New York blev to Bifamilier tidligt om Sommeren opstillet i to

skabliggende Opbygninger, som alene tjente til at beskytte dem mod Solen. Her blev de staaende, overladt til dem selv. Fire til fem Flyvehuller, omtrent 3" høje og 12" brede, gav Adgang til en rigelig Luftcirkulation tværs igennem Skabene. Deres Bund var 18" over Jorden. Bierne sad i 10 Rammers Langstrothstader, som hvilede paa 3" Lister og øventil var uden nogen Slags Dækning. Da jeg saa dem i Marts, kunde der ses en Del Voksbygning over Bærelisterne; Bierne naaede op til denne Voksbygning og hang ned under Tavlerne, rene Kæmpfamilier. De havde fuldt op af Luft, kan man vide, men ingen Fugtighed.

Det andet Tilfælde ligner mere Hr. Brittons Eksperiment. Et Langstrothstade af Glas til 10 Rammer med et Dæksel af Jærtraaddug var opstillet omtrent to Fod over Grunden. Oven paa Stedet var der sat en Kasse, som paa hver Kant var næsten en Fod videre end Stedet selv. Den forreste Side af denne Kasse var udskaaret, saa at der kun var en smal Liste igen øverst oppe. Stedet havde ingen Bund. I dette Stade var der en stærk Bifamilie. Beskyttet mod Solen paa alle Sider undtagen Forsiden, med fri Luftveksel rundt om, med kolde Glasvægge, et Flyvehul af 14" Længde og $1\frac{1}{2}$ " Højde og med et Tag af Jærtraaddug, som gav Luften Adgang til at cirkulere tværs igennem Stedet; trods dette trivedes denne Familie udmærket tre Somre og Vintre i Rad, indtil den blev overflyttet til et andet Stade. Dette var i Rhode Island.

Lavnormalrammen.

Svar til M. J. Hansen, Fangel St.

Naar De i Deres Artikel om Lavnormalrammen anker over, at der ingen Afstandsmaalere findes forneden paa den originale Lavnormalramme, da giver jeg Dem fuldstændig Ret. Det er Rammens største Fejl. Men det er over 10 Aar siden, at vi begyndte at anbringe Hjørneklodser i denne ligesom i de andre Rammer, ganske vist kun paa Forlangende. Men siden jeg for 3 a 4 Aar siden selv gik helt over til Lavnormal, har jeg brugt Hjørneklodser

baade foroven og forneden i Rammen. Det er saa behageligt at kunne skyde det hele sammen med Indskudet, saa er alt paa rette Plads.

Jeg har ofte tænkt paa at gennemføre det helt ved at anbringe Hjørneklodser i alle Lavnormalrammer, men det har sine Vanskeligheder med at forandre paa noget, som en Gang er bleven autoriseret. Kristjan Pedersen.

Tilskud fra DBF. 1913.

De Foreninger, der i Aar maatte ønske Tilskud til Forskoler i Amts- eller Herredsforeningerne, bedes om inden 20. Marts d. A. til medundertegnede Sekretær at indsende Begæring herom.

Carl Hansen, C. C. Bjerregaard,
Præsident. Sekretær.

Gavnlig Vink.

Vejret (10. Marts) har i sidste Halvdel af Februar og i de første 10 Dage af d. M. været ret stadigt med skarp Vind og i Reglen høj Himmel. Sol om Dagen og ofte endog ret stærk Frost om Natten. Paa enkelte særlig milde Dage har Bierne været noget ude. Overvintringen har ifølge de indkomne Beretninger været god, og der findes i en Del Stader ret betydeligt med Yngel. Paa Grund af det kolde, regnfulde Vejr i August og September maa det ventes, at der nu i Foraaret viser sig at være mange dronningløse Familier. Nu stiger Forbruget af Forraad Dag for Dag. Sørg for, at ingen Familie har under 4 kg Forraad.

Fodring. Hvis man ikke er aldeles sikker paa, at Bierne har Forraad nok for en Maaned, saa bør man en Dag med varmt, stille Vejr aabne for Stedet. Dette sker lettest ved, at man borttager Pakningen og blæser lidt Røg ned til Bierne. Derpaa tager man enten Tæppet eller et Par Dækbrætter til Side. Er der 5—7 cm Forraad i hver af de besatte Tavlegader, saa er der Forraad nok til længere Tid. (Er Honningen krystalliseret i Tavlerne, bør der fodres med Vand.) Til Fodring saa tidligt paa Aaret bør benyttes svært Foder (1 kg Kandis til $1\frac{1}{2}$ l Vand). Man bør fodre om Aftenen med lunkent Foder, og det bør anbringes tæt ved Bilklyngen.

Rensning af Bunden. I Marts eller April indtræffer der i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflugt af Bierne. Paa saadan en mild Dag uden Snelag bør man rense Stadernes Bund ved at udage Bagdøren og Pakningen, løfte Vinduet lidt og derpaa forsigtig føre en Spatel, et Stykke Baandjern eller en i Vinkel bøjet Hegnstraad ind

under Rammerne og dermed udrense Smuldet. Denne Rensning frier Bierne for et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Voksmøllenes Udvikling. Det udrensede Voksmuld bør man ikke kaste fra sig ved Siden af Staderne, men samle det i en Kasse for senere at rense de døde Bier fra. Til Rensning bør benyttes en Kasse af Blik eller Træ. Til Sold i Kassen kan benyttes et af Soldene i Udslyngningsmaskinen. Voksmuldet kan enten smeltes og renses i en Stegeovn eller gemmes, til Solvokssmelteren kan arbejde.

Varmen er i det tidlige Foraar af en meget stor Betydning for et Bifolks Trivsel. Derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr, og Arbejdet bør udføres saa hurtigt, som muligt. Varmen stiger opad; som en Følge deraf er Yngellejet straks afkølet til Luftens Temperatur, saa snart Pakningen og Dækket har været borttaget en kort Tid. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt. Husk paa, at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bifolkens Udvikling i Foraarstiden.

Fra Kredsene.

Maribo Amts B.F. afholdt Lørdag den 18. Januar sin aarlige Generalforsamling i Maribo. Formanden, Bestyrer Hansen, Skovnæs, bød velkommen og aflagde Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar samt oplæste det reviderede Regnskab, der balancerede med Kr. 680,86 og udviste et Overskud af Kr. 71,05. Regnskabet godkendtes enstemmigt. Til Bipestens Bekæmpelse var anvendt 297 Kr. Medlemsantallet i 1912 var 713 med 433 Tidsskriftholdere. Der var afholdt 19 Møder med Foredrag, som var besøgt af 259 Mænd og 45 Kvinder. Der var afholdt et 5 Dages Kursus i Kraghave, Nykøbing, med 12 Deltagere. Biavlslærer Aug. Petersen har ledet Kursuset. Der var anskaffet en Honningetiket, som Foreningens Medlemmer kan faa hos Kredsformændene. Til Bestyrelse genvalgtes: Lærer Jensen, Vejringe, Smed Nielsen, Bruserup, Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, og Biavler N. K. Romme, Rørbæk, samt nyvalgte Lærer Rasmussen, Tillitze, i Stedet for Gaardejer Lars Eriksen, Ønslev, der ikke ønskede Genvalg. Som Suppleant valgtes Parcellist R. Jørgensen. Til Revisor genvalgtes Lærer Knudsen, Nagelsti.

Det vedtoges at afholde et 5 Dages Biavlskursus i Maribo i første Halvdel af Juni Maaned, hvortil hver Kreds har Ret til at sende et Medlem. Undervisningen er gratis. Det vedtoges, at Kredse med indtil 20 Medlemmer faar i Tilskud af Foreningen til Møder indtil 5 Kr., større Kredse indtil 8 Kr. Resten af Udgiften ved Møderne afholdes af Kredsene. Iøvrigt vil Arbejdet i Kredsene blive fortsat som hidtil.

Efter Generalforsamlingens Slutning afholdtes Bestyrelsesmøde, hvor Bestyrer Hansen genvalgtes som Formand og Biavlslærer Aug. Petersen som Næstformand.

H. P. Hansen.

Salling Herreds B.F. afholdt i Begyndelsen af Februar sin aarlige Generalforsamling i Skive. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Det balancerede med 411 Kr. 62 Øre. Det vedtoges, at Foreningens Vandrelærere skal foretage Biogt i Aar i Lighed med de foregaaende Aar. Til Vandrelærere antoges J. Chr. Stouby, Aasted, og M. Torpedahl, Haasum Torp. Endvidere vedtoges det, at der maatte afholdes 3 Forskoler paa samme Vilkaar som i 1912. Til Medlem af Bestyrelsen genvalgtes J. Chr. Stouby og til Revisor A. C. Skov samt valgtes Landbrugslærer E. Haugegaard. Til Delegeret til Centralmødet valgtes Formanden, K. Sønderup, Vejby, og til Suppleant J. Villadsen Jensen, Aasted.

S. Omme B.F. afholdt Generalforsamling den 25. Januar d. A. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Til Medlem af Bestyrelsen valgtes Fr. Holm, Kirkeby, N. Madsen, Roulund, A. Pedersen, Trælund. Den afgaaede Revisor genvalgtes.

Det vedtoges at afholde et 4 Dages Kursus til Sommer.

Skern og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling den 1. Marts i Skern Missionshotel. Formanden oplæste Regnskabet, der udviste en Indtægt paa 220 Kr. 50 Øre og en Udgift paa 137 Kr. 70 Øre, Overskud 82 Kr. 80 Øre. Regnskabet godkendtes. Det vedtoges, at der i sidste Halvdel af Juni Maaned skal afholdes et 4 Dages Kursus paa Borris Landbrugsskole samt et 2 Dages Kursus et andet Sted i Kredsen (Stedet vil nærmere blive bekendtgjort). Bestyrelsen fik Bemyndigelse til at Foreningens Kasse at tilstaa 1 à 2 Deltagere hver 10 Kr. i Understøttelse til et Ophold paa Biavlskolen i Odense. Til Medlem af Bestyrelsen genvalgtes Joh. P. Toft, Stauning, og i Stedet for Jens Olesen, der ikke ønskede Genvalg, valgtes Landpost Mikkelsen, Borris. M. Toft genvalgtes til Revisor, og valgt blev Lærer Lillélund, Skern. Til at repræsentere Foreningen ved Ringkøbing Amts samvirkende B.F.s Møde valgtes Formanden og som Suppleant Landpost Møller, Fæster.

Viborg og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling den 2. Marts d. A. i Viborg Aiholdshotel. Det reviderede Regnskab, der udviste et Overskud paa Kr. 94,97 og balancerede med Kr. 376,44, godkendtes. Det ved Lodtrækning afgaaende Bestyrelsesmedlem, Gartner M. Jensen, genvalgtes. Det besluttedes at afholde en 4 Dages Forskole i Løgstrup i første Halvdel af Juni Maaned d. A. samt at anvende indtil Kr. 25,00 til Eftersyn af Medlemmernes Bihuse.

Langelands B.F. afholdt aarlig Generalforsamling paa Landmandshotellet i Rudkøbing 8. Marts. Beretning blev givet for 1912. Aarsregnskabet fremlagdes og godkendtes. Biavlsmoder holdes 5. Juni hos R. Bendtsen, Stoense og paa Sydlangeland i Juli samt Forskole i Simmerbølle 4 Eftermiddage, eventuelt de samme Dage som Fjerkræudstillingen i Rudkøbing. A. Larsen og C. Kaae leder Bipestarbejdet igen i Aar. Det vedtoges at købe nogle fremlagte Bø-

ger til Biavlsbogsamlingen for Langeland. H. Christensen, C. Kaas og Lærer Pedersen valgtes til at foreslaa Priser paa Honning i kommende Sommer; det vedtoges at offentliggøre denne Notering i de lokale Blade. Købmand H. Christensen fører for Fremtiden Biavlsredskaber til Salg. Lærer Pedersen, Simmerbølle, modtager inden 1. April Voks til Bytning og Bestilling af Kunsttavler samt Bestilling paa Bihuse.

P. H. Pedersen.

Ekko fra Staderne.

Bøvl, S. Omme, 10. Febr.

Den 6. Februar holdt Bierne en vellykket Renselsesudflugt her paa Egnen. Sneen var borte, og det var prægtigt Vejr med Solskin. Vi fik i 1912 for lidt Udbytte af Lynge; det var Regn og Blæst hele Tiden, medens den blomstrede, men Honningudbyttet var alligevel tilfredsstillende. Sommertrækket bliver Aar for Aar bedre paa denne Egn. Her bruges megen Mergel, og Hvidkløveren gror helt frodigt. Der er ogsaa kommen Liv i Biavl, siden BF. blev oprettet; nu er her ca. 100 Stader mere, end der var for 4 Aar siden, da Foreningen begyndte. Forskolen, vi lader afholde, giver jo ogsaa Biavlerne god Lejlighed til at faa Kendskab til, hvorledes Bierne skal passes.

Christian Jacobsen.

Tessebølle Skole, Herfølge, 6. Marts.

Den milde Vinter med Solskinsvejr paa Dage, da der i Almindelighed ikke har ligget Sne, har været særdeles heldig for Bierne her paa Egnen. Af 13 Familier, hvoraf 2 Aflæggere med ganske faa Bier, er de alle godt overvintrede, og deres Livlighed paa en enkelt Solskinsdag bebuder en tidlig Udvikling. Men Musvitterne er en saadan Dag mødt i Flok paa en Snes Stykker og har trods af Forfølgelse sikkert dræbt adskillige Tusinde. Af de Bier, de ødelægger, fortæller de Mird:teparten, men under Træerne ligger mange, der er dræbt, og mange, der som Stakler kravler om uden at kunne flyve.

C. Ankjær.

Magleby, Klippinge, 8. Marts.

Den 5. Marts holdt mine Bier Renselsesudflugt paa et Par Familier nær. Jeg turde ikke aabne for Staderne, men haaber, at alle Familierne er i bedste Velgaaende. De er indvintrede med ca. 15 à 16 kg Forraad (2,5 kg mere end tidligere), da jeg ikke vilde risikere, som sidste Aar, at maatte nødtodre i Maj og Juni.

S Sørensen.

Spørgsmaal og Svar.

I Juli Maaned satte jeg en Kubefamilie, Sværm fra St. Hansdag, til Nedbygning. Ved Indvintringen viste det sig, at Bierne ikke var gaaet ned i Huset; jeg lod alligevel Kuben blive staaende i Huset i den Tanke,

at saa havde jeg ingen Ulejlighed med dem til Foraaret. Men nu er det Tilfælde indtruffet, at jeg inden 15. April skal have flyttet mine Bier 1 Mil bort pr. Vogn. Kan jeg lade Kuben blive staaende paa Rammerne i Huset under Flytningen?

C. B.

S.: Selv om der er pakket godt omkring Kuben, naar den staar paa Rammerne i Huset, vil den let forskyde sig saa meget under Flytningen, at der et eller andet Sted bliver saa stor en Aabning, at Bierne kan slippe ud; den ny og skøre Tavlebygning, der er i Kuben, er udsat for at rystes løs. Inden Flytningen bør De tage Kuben ud af Huset; sæt den med Spidsen nedad i en Kurv eller Kasse, læg over Kubens Aabning et Stykke Bobinet eller aabent Tøj, som fastbindes med Sejlgarn, saa Bierne ikke kan komme ud. Skulde Kuben forsendes pr. Bane eller Dampskib, anvendes bitæt Jærntraaddug i Stedet for Bobinet. Stop med Halm eller Trældud om Kuben, saa den staar fast. Behandlet paa denne Maade lider Bierne ingen Skade ved Flytningen.

Er der stor Forskel paa Udseendet af ægte Bivoks og Jordvoks (Ceresin), og hvad Forskel er der paa Prisen pr. kg i større Partier?

A. P.

S.: Jordvoks er i Reglen, saavel i Farve som i Brudet, af samme Udseende som velbehandlet ægte Bivoks, saa det kun af særlig dygtige Vokskendere eller ved Analyse-ning kan paavises, at det ikke er Bivoks. Pristforskellen er f. T. Kr. 2,20 à 2,30 pr. kg. Ægte Bivoks i store Partier kan f. T. næppe fremskaffes under Kr. 3,20 à 3,30 pr. kg.

Brevkasse.

„Tidsskrift for Biavl“ udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og 15.) i April—September.

Kredsformænd. Da den sædvanlige Liste over Kredsformænd vil blive optaget i Nr. 4 (1. April), anmodes Kredsformændene om inden den 20. Marts at tilmelde Redaktionen af „T. f. B.“ enhver Forandring, som ønskes foretaget i den i Nr. 4 forrige Aar optagne Liste.

Medaljer og Diplomer. Til Kredsudstillinger kan hos DBF.s Sekretær faas Broncemedaljer à Kr. 2,50, Sølvmedaljer à Kr. 10,00 og Diplomer à 20 Øre.

Ledetraad i Biavl (5. Oplag). Det bemærkes, at i Henho'd til Centralmødets Vedtagelse af 2. September 1911, saa har enhver ny tiltrædende Tidsskriftholder Ret til at faa et Eksemplar af Ledetraad i Biavl gratis hos den Kredsformand, hvortil Medlemsbidraget er betalt.

Ønsker en Kreds at anvende Skriftet enten til gratis Uddeling til Ikke-Tidsskriftholdere eller til Salg, kan det Antal Eksemplarer, der ønskes, faas til Købs hos Redaktøren for 15 Øre pr. Stk.

DBF.s Biavlsskole. Andragende om Understøttelse til Hjælp til Rejse og Ophold paa DBF.s Biavlsskole i Odense skal i Jylland være indsendt inden den 1. Maj, i Fyn inden den 15. Maj. Blanketter til Ansøgning og nærmere Oplysning faas ved Henvendelse til Redaktøren.

DBF. Bestyrelsesmøde afholdes i København den 25. Marts.

Et og Andet.

Eksport af Biavlsredskaber. Fra et Firma i Kobe, Japan, har jeg faaet Meddelelse om, at der for Tiden er stor Efterspørgsel i Japan efter Biavlsredskaber, specielt Maskiner til at fabrikere Vokstavler paa. Der skrives, at f. T. er det mest Amerika, der forsyner Markedet der, men at der formentlig ogsaa maatte være Forretning at gøre for danske Fabrikanter i denne Branche. Eventuelle Reflektanter bedes tilskrive: Danske Handels Kompagni, 38 Naka Machi, P. O. Box 120, Kobe, Japan. København, i Januar 1913.

P. Hansen.

Kapitelstaksten for Aaret 1912 er for Honning fastsat saaledes: Ribe Amt 1 Kr. 55 Øre. Ringkøbing Amt 1 Kr. 36 Øre. Vejle Amt 1 Kr. 33 Øre pr. Pot. 1 Pot Honning er ca. 3 Pd.

Rettelse. I Nummer 1, Side 15, 2. Spalte, er nederste Linie falden ud, hvorfor bør tilføjes: „Notering, hver Gang man foretager sig“.

Foreningsmeddelelser.

Randers og Omegns B.F. Ny Tidsskriftholder, som inden 1. Maj indsender Medlemsbidraget, 2 Kr., erhoder gratis tilsendt Ledetraad i Biavl. Ældre Medlemmer anmodes om at virke for Tilgang af ny Medlemmer. Ved Foraarsgeneralforsamlingen uddelles gratis en heftet Aargang af „T. f. B.“ til ethvert nyt Medlem; ønskes Aargangen sendt pr. Post, maa vedkommende selv betale Forsendelsen. And. Christensen, Asferg, Faarup.

Horns Herreds B.F. afholder Møde i Skibby Kro Søndag den 16. Marts Kl. 2 Eftmd. Dagsorden: Foredrag med Lyssilder af Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde. Derefter Generalforsamling med Dagsorden i Henhold til Lovene.

Anst m. fl. Herreders B.F. afholder Bestyrelsesmøde i Bække Kro Lørdag den 22. Marts, Eftmd. Kl. 1. Dagsorden: Biavlslærerne. Arbejdsplan for 1913.

A. Hansen.

Elbo m. fl. Herreders B.F. Tilbud paa Levering af Kunsttavler, Pris paa Forarbejdning af Voks til Tavler, Prøve af Kunsttavler med Opgivelse af Pris pr. kg bedes undertegnede tilsendt inden 7. April d. A. Tavlerne skal være af garanteret rent,

ægte Bivoks og leveres fragtfrit i Fredericia. Bestilling paa Tavler og Indlevering af Voks modtages til 14. April d. A.

Der vil i Aar blive afholdt et Møde i hver Kreds. Anmeldelse om Møder med Opgivelse af Tid og Sted bedes sendt undertegnede inden 7. April d. A. C. Bjerregaard.

Ribe Amts B.F. afholder Generalforsamling paa Højskolehjemmet i Esbjerg Lørdag (Paaskelørdag) den 22. Marts Kl. 12,30 Eftmd. Bestyrelsesmøde afholdes samme Dag og Sted Kl. 12,15 Eftmd. Af Dagsordenen fremhæves:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Regnskabet fremlægges til Godkendelse.
3. Budgettet for næste Aar: a) Forskoler, b) Møder, c) Oparbejdelse af Biavl paa døde Punkter, d) Tilskud til Kredsene.
4. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer (Klitting, Kristiansen og Mathiasen afgaar efter Tur).
5. Valg af en Revisor (Lambertsen afgaar efter Tur).
6. Valg af Delegerede til Centralmødet.
7. Udvalget, som ansatte Priserne paa Honning i 1912, aflægger Beretning.
8. Udvalget, der har taget sig af Forhandlere, der sælger forfalsket Honning, aflægger Beretning.
9. Eftersyn af det i 1909—10 og 1911 for Bipest rensede Landomraade (indledes af Lærer Novrup).

Kredsene anmodes om at sende Delegerede til Mødet (1 Delegeret for hver 10 Medlemmer. Dog har ingen Kreds Ret til at sende mere end 3 stemmeberettigede Medlemmer, men ethvert Foreningsmedlem kan overvære Mødet.

De, der ønsker Sager behandlet paa Mødet, bedes indsende Meddelelse til Formanden inden Mødets Afholdelse.

Lokalforeninger, der ønsker Understøttelse til Forskoler, Møder m. v., bedes indgive Begæring derom til Formanden inden Mødets Afholdelse.

Tinghøj Skole v. Varde, d. 10. Febr. 1913.

M. Rasmussen.

Foreningsmeddelelser fortsættes paa Omslagets 3. og 4. Side,

Indhold af dette Nummer:

Avlscentre.....	35
Brevkasse.....	43
Den hamburgske Honningsforfalskningsproces	38
Ekko fra Staderne.....	43
Et og Andet.....	44
Fra Kredsene.....	42
Foreningsmeddelelser.....	45
Gavnlig Vink.....	41
Lavnnormalrammen.....	41
Lang Levetid vigtigere end stor Frugtbarhed	34
Lavnnormalrammen.....	37
Læs Tidsskriftet.....	33
Overvintringsspørgsmaalet.....	40
Spørgsmaal og Svar.....	43
Svar til en Biavl i Norge.....	41
Tilskud fra DFB 1913.....	40

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 4.

1. April 1913.

47. Aarg.

Den europæiske Bipest i Staten New York*).

Italiensk Blod er nødvendigt, hvis Sygdommen skal blive varigt helbredet. Det er ikke nødvendigt at tilintetgøre Tavlerne.

Af S. D. House.

Da det kan anses for sikkert, at den europæiske Bipest i Sommer vil vise sig for første Gang i mange Bigaarde, kan det maaske være til Nytte for en eller anden, at jeg fortæller lidt om de Erfaringer, jeg har gjort med Hensyn til denne Sygdom, og om, hvorledes det her lykkedes mig at helbrede den. Saa vidt jeg ved, findes Sygdom-

men nu i 45 Distrikter i Staten New York og i 39 af Unionens Stater og desuden i Kanada. En saa vidtspredd og saa ødelæggende Sygdom kan vi ikke ofre Opmærksomhed nok, hvis vi skal kunne have noget Haab om at standse dens Ødelæggelser. Jeg vil derfor fortælle om nogle Tilfælde, som viser, at det væsentlig beror paa Indførelse af italienske Bier, om denne Sygdom skal kunne helbredes og udryddes. Den europæiske Bipest vil ikke ophøre at udbrede sig, førend denne Verdensdels Biavlere skrider til at italiensere deres Bigaarde, før Sygdommen bryder ud hos dem. Mange Biavlere forsømmer at føre sig de Fremgangsmaader til Nytte, som anbefales dem af de Biavlere, som selv har været i Ilden og købt deres Erfaringer med stort Tab af Tid og Penge.

Der er i den senere Tid ofte blevet sagt til mig: „Havde jeg blot fulgt Deres Raad og italienseret min Bigaard, vilde jeg have sparet adskillige Hundrede Dollars.“ Jeg vil ikke paa-staa, at Italienerne er fuldstændig uimodtagelige for Sygdommen; det er de ikke. De forskellige Stammer af italienske Bier varierer i denne Henseende lige saa meget som i andre Henseender. Saa langt vil jeg dog gaa som til at sige, at en Bigaard, som

*) Den Bipestsygdom, som de amerikanske Biavlere kalder for „den europæiske Bipest“, er den samme, som hos os gaar under Navnet „den lille Bacil“ eller „sur Yngel“. Uagtet vi paa flere Punkter ikke er enig med Forfatteren af denne Artikel og ikke deler hans Anskuelse, at italiensk Blod er nødvendigt, hvis denne Sygdom skal varigt helbredes, har vi optaget denne Artikel efter „Gleanings“. Metoden at gøre Stader, der er angrebne af denne Slags Bipest, dronningløse, og derpaa efter kortere eller længere Tids Forløb indføre enten en italiensk Dronning eller en Dronningcelle fra en italiensk Familie er langt fra ny; den har ogsaa i flere Aar haft sine Talsmænd her i Landet.

Sygdommen har en meget stor Udbredelse saavel i den gamle som i den nye Verden; man kender dens Virkning, men ikke Aarsagen til dens Fremkomst. Red.

bestaar af rene italienske Bier, ikke vil faa Sygdommen, medmindre den bliver direkte indført. Paa den anden Side vil Sygdommen ikke blive varigt helbredet, hvilken Metode man end bruger, hvis man ikke indfører italienske Dronninger. En normal Familie af rene Italienerne vil heller ikke blive tilintetgjort af Sygdommen, selv om den ikke faar nogen anden Hjælp end den, som den kan faa af et godt Honningtræk.

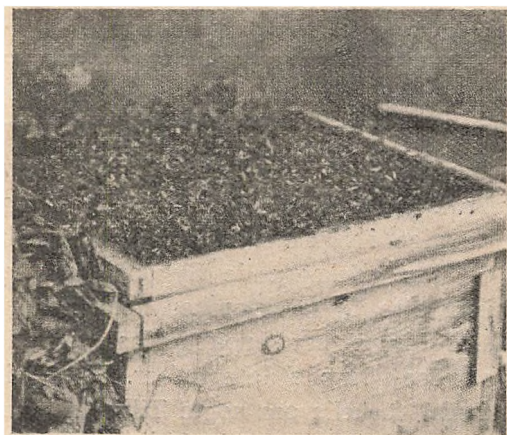

Fig. 1. En italiensk Familie, som holdt sig fuldstændig sund, skønt den i 3 Aar stod i en Bigaard, hvori der var 160 Familier, som var angrebet af den europæiske Bipest.

Fig. 1 viser en italiensk Familie i min Hjemmebigaard, en af tre Familier, som ikke blev angrebet af europæisk Bipest, uagtet Sygdommen i tre Aar rasede i denne Bigaard. Til en Tid var 160 Familier haardt angrebne af Bipesten. Dronningen i denne Familie var paa den Tid, da dette Billede blev taget, 7 Aar gammel og en Datterdatter af den Rødske Rødkløverdronning, hvis Bier var saa berømte for deres Dygtighed som Honningssamlere. Fig. 2 er en af hendes Yngeltavler. Bierne skilte sig ved den tre Uger senere.

Fig. 3 viser et af de Stader, hvori Bipesten først viste sig i Foraaret 1905, samt en Yngeltavle fra dette Stade. Dette Stade var et af fjorten Stader, som jeg havde købt i Efteraaret 1904, og det eneste af mine Stader, hvis Rammer har denne Form. Jeg har beholdt dette Stade med dets Tavler for at vise det til besøgende og bevise for disse, at europæisk Bi-

pest kan blive varigt helbredet, uden at Tavlerne tilintetgøres. Omkring den 1. Maj 1905 var der i dette Stade en Familie af de almindelige sorte eller brune Bier, og omtrent 90 pCt. af Cellerne havde døde Larver paa et eller andet Alderstrin. Omtrent paa denne Tid blev Dronningen borttaget og dræbt. Ti Dage derefter fik Stadet en moden italiensk Dronningcelle, og nogen Tid efter havde det udkrybende Yngel, som saa sund ud. Men da Dronningen fyldte Tavlerne med Æg for anden Gang, fandt jeg en og anden død Larve. Ved nærmere Undersøgelse fandt jeg, at 40 Familier, som var bleven behandlet paa denne Maade, endnu havde Sygdommen. Jeg affejede straks de fleste af disse fyrretyve Familier. Det i Fig. 3 afbildede Stade havde saa faa Bier, at det ikke vilde lønne sig at affeje Familien. Jeg tog dog Dronningen bort, og da jeg noget senere havde en særlig god Dronningcelle og intet Sted at gøre af den, gav jeg den til denne svage Familie, hvis fleste Bier nu var Italienerne, faldne efter den Dronning, som de før havde faaet. Da den nye Dronnings Yngel saa ganske sund ud, bestemte jeg mig til at lade Familien staa urørt for at se, hvorledes det vilde

Fig. 2. En Yngeltavle fra en Familie med en 7 Aar gammel Dronning.

gaa. Resultatet blev, at den befriede sig selv for Sygdommen, og den har

været sund den hele Tid siden. Jeg havde imidlertid fejlet den største Del af Familierne i denne Bigaard af paa nye Rammer med Kunsttavler. Den mod Bierne vendende Del af Staderne og Bundbrædderne blev afsviet ved Ild, og jeg gjorde mig under hele Behandlingen megen Umage for ikke at udbrede Sygdommen videre. Da Sommeren var til Ende, opdagede jeg, at mange af de behandlede Familier havde faaet Sygdommen igen. Disse Familier havde beholdt de samme Dronninger, som de havde haft, før de blev affejlet.

Det følgende Foraar viste Sygdommen sig i hver eneste Familie, i hvilken der var det mindste Spor af sort Blod, medens alle rene Italienerne var fri for den. Samme Foraar var to af mine Udbigaarde stærkt angrebne af Sygdommen, og de ovenfor nævnte Erfaringer gentog sig nu blandt et Antal af flere Hundrede Familier. I Løbet af de 4 sidste Aar har jeg gjort en Del Iagttagelser omkring i Bigaardene i mit Naboskab, og jeg har altid fundet europæisk Bipest der, hvor der var sorte Bier. F. A. Salisbury i Syrakusee, New York, har haft fra 6 til 15 italienske Familier, og han har aldrig fundet syg Yngel i nogen af sine Familier. Samtidig har Sygdommen raset paa alle Sider af hans Bigaard. Det Sted, hvor Sygdommen først optraadte i dette Distrikt, var blot to (engelske) Mil fjernet fra hans Bigaard, og derfra har den udbredt sig til hver eneste anden mig bekendt Bigaard i Distriktet.

Hvis den europæiske Bipest begynder at vise sig i Maj, og den største Del af Yngelen er angreben, vilde jeg øjeblikkelig tage Dronningen bort. 10 til 15 Dage senere (Tiden vil være afhængig af Biracen; de sorte eller brune Bier bruger dobbelt saa lang Tid til at rense Cellerne, som de italienske, enkelte Krydsninger gør det ganske hurtigt) tilintetgør jeg Dronningcellerne i Stedet og giver det en næsten moden Dronningcelle fra en god italiensk Familie eller en ubefrugtet ung Dronning. Den Tid, som medgaar, før den nye Dronning begynder at lægge Æg, har stor Betydning for Kuren, fordi Bierne i den Tid viser større Iver for at fjerne Resterne af den døde Yngel og pølere Cellerne, da de venter, at

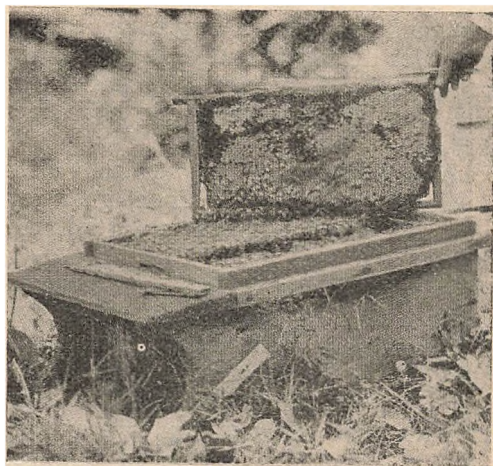

Fig. 3. En gammel Tavle, hvor europæisk Bipest først begyndte i S. D. Houses Bigaard.

der snart vil blive Yngel at opføde igen. Paa den Tid, da den unge Dronning begynder Æglægningen, vil ogsaa al den ikke angrebne Yngel være kommet ud af Cellerne. Hvis Familien er fattig paa Bier, sætter jeg en anden svag, viserløs Familie over den med et Dronninggitter mellem de to Yngelrum. Det øverste af de to Stader gør senere Tjeneste som Honningmagasin.

Jeg finder ofte enkelte spredte Celler med død Yngel fra den nye Dronning. Men saa snart Stedet har faaet et tilstrækkeligt Antal italienske Arbejdsbier, forsvinder de døde Larver. Jeg har haft gode Resultater af at fodre, naar den nye Dronning begyndte at lægge Æg, hvis der paa den Tid ikke var noget Honningtræk.

Hvis Sygdommen først viser sig ved Kløvertrækkets Begyndelse, fejer jeg Bierne ned i et nyt Stade. Dersom Familierne ikke er stærke nok til at gøre godt Arbejde under Honningtrækket, fejer jeg to Familier ned i et Stade, idet jeg affejer Tavlerne vekselvis fra hvert af de to Stader og dræber Dronningen i den værst angrebne Familie. Den smittede Yngel sætter jeg over det nye Stade og lader den krybe ud, for saa vidt der endnu er nogen Yngel, som er sund nok dertil, og giver derpaa Bierne en Dronningcelle som ovenfor sagt. Senere bør Dronningen kun have Adgang til det ene af de to Yngelrum og holdes indelukket i dette

ved Hjælp af et Dronninggitter. Er der gamle og stærkt angrebne Tavler, anbefaler det sig at smelte dem til Voks, da Vokset vil betale de Kunsttavler, som maa bruges i de smeltede Tavlens Sted.

Hvis Sygdommen bryder ud, efter at Hovedtrækket er til Ende, gaar jeg frem paa samme Maade som tidligere paa Aaret.

Naar Sygdommen først er kommen til Udbrud i en Bigaard, bør der ikke af nogen som helst Grund ske noget Bytte af Yngeltavler fra tilsyneladende sunde Familier til andre Stader, da Sygdommen ikke sjældent findes i en Familie, uden at den er bleven opdaget der. Ved et Tavlebytte udsætter man sig derfor før at føre Sygdommen ind i Familier, som ellers kunde have undgaet den.

Man kan ogsaa komme til at smitte sunde Familier ved at give Dronningceller til Familier, som har afgivet Sværme i Løbet af Sommeren. Jeg har set Familier, som ikke har vist det mindste Tegn til, at de havde Sygdommen, undtagen just i Dronningceller, og i saa Tilfælde ikke, førend Cellen var lukket. Aarsagen hertil er, tror jeg, en dobbelt. Før det første bruger Dronninglarven en større Mængde Foder end Arbejderlarven, og derved forøges Faren for, at Smitten kan bringes ind med Foderet, og dernæst er det mindre let at opdage Sygdommen hos Dronninglarven, fordi dens Celle lukkes i en tidligere Alder end Arbejderlarvens, og fordi Larven derfor sædvanlig først dør, efter at dens Celle er bleven lukket, medens den største Del af Arbejderlarverne dør, før Cellen faar sit Laag. En Del Familier fjærner den døde Larve straks, og vi vil derfor ikke kunne opdage Sygdommen, før det er for sent.

De Familier, som er bleven affejede ved Honningtrækkets Begyndelse med den Dronning, de havde, da Sygdommen brød ud i Stedet, bør gøres viserløse og faa en æglæggende italiensk Dronning. Ingen Dronning, hvis Bier har ladet Sygdommen sætte sig fast i Stedet, bør have Lov at leve, da en saadan Familie sikkert vil faa Sygdommen igen, hvorledes den end bliver behandlet. Enten er Dronningen selv smittet af Sygdommen, eller dens Bier

har ingen Modstandskraft mod den. Jeg har taget Dronninger fra syge Familier og indført dem i sunde med det Resultat, at Sygdommen efter meget kort Tids Forløb viste sig i disse sidste. Jeg har ogsaa taget Dronningen bort af en syg Familie og ladet Bierne opføde en Dronning af deres egen Yngel og siden fundet den nye Dronnings Yngel stærkt angrebet af Sygdommen lige fra Begyndelsen af.

Saa snart en Larve er angrebet af Sygdommen, forandrer dens Farve sig fra perlehvid til flødegul. Midt paa Larven ses der en skarpt begrænset gul eller brunlig Plet, og Larven lægger sig snart ned paa Cellens Bund og dør. Den bliver nu mere flad af Form og mørkere i Farve. Massen bliver vandig, og det er nu vanskeligt for Bierne at faa den ud. Men det varer ikke længe, før den tørrer ind til en mørk Skorpe. Larven begynder i Almindelighed at vise Tegn til Sygdommen, efter at den er fem Dage gammel, undertiden først, efter at Cellen er tillukket. Det er disse i de tillukkede Celler døde Larver, som Bierne har saa ringe Lyst til at rense ud. Det er ogsaa i Virkeligheden næsten umuligt for dem at faa saadan en blød, klæbrig Masse ud af Cellen. Naar der gaar nogen Tid, tørrer Massen ind, saa at Bierne kan faa den ud. Det er disse Celler, som gør, at Sygdommen er til Stede, efter at Familien er taget i Kur.

Naar sorte Bier tages i Kur, bør der mindst gaa 25 Dage hen, i hvilke der ikke bliver lagt Æg i Stedet.

Ingen Sværm i fem Aar.

Af C. D. Benton.

Jeg er Murer og er derfor borte fra mit Hjem en stor Del af Dagen. Da jeg tænkte paa at holde Bier, blev det sagt mig, at Bierne vilde sværme, og at jeg vilde miste Sværmene, fordi jeg ikke var hjemme og kunde passe paa dem. Men i de fem Aar, i hvilke jeg nu har haft Bier, har jeg ikke haft en eneste Sværm.

Mine første to Familier sad i enkeltvæggede Stader, og hver varm Dag syntes Bierne at lide under Heden. Naar jeg stillede Brædder op mod

Stadet for at skaffe Skygge, saa det ud til, at Bierne befandt sig bedre, og naar jeg stillede flere Brædder op, blev Resultatet endnu bedre.

Da jeg for nogle Aar siden skulde bygge et Hus til mig selv, spekulerede jeg adskilligt over, hvorledes jeg skulde indrette mig for at skaffe mig en Bygning, som kunde holde sig varm om Vinteren og kølig om Sommeren, og Resultatet blev, at jeg byggede de yderste Vægge saaledes, at der blev to Luftrum i dem. Forskellen mellem dette Hus og Huse, der er byggede paa den almindelige Maade, er meget iøjnefaldende. Jeg tænkte da, at det maatte kunne gaa an at indrette et Stue paa samme Maade, og jeg lavede mig derfor to Stader med tredobbelte Vægge. Det inderste Mellemrum fyldte jeg med Korksmuld, det yderste lod jeg være tomt.

Saa snart det lod sig gøre, flyttede jeg mine to Familier over i de nye Stader, som hvert havde Plads til 8 Rammer. En af Familierne iagttog jeg meget omhyggeligt for at faa Rede paa, hvad Dronningen tog sig for. Efter at hun havde fyldt den forreste Tavlegang paa begge Sider med Æg, gik hun over paa Tavlens Udside. Jeg blev da bange for, at Yngelen af de Æg, som blev lagt paa Udsiden af Tavlen, vilde blive ødelagt af Kulden, hvis der indtraadte en Vejrforandring. Jeg hængte derfor en tom Tavle ind imellem de to Yngeltavler; Dronningen tog øjeblikkelig denne Tavle i Brug. Den hele Sommer igennem blev jeg ved med at indhænge tomme Tavler i Yngellejets Centrum, og ingen af Familierne sværmede, uagtet den ene af dem var meget stærk.

Det følgende Aar købte jeg tre Familier til; jeg vilde nemlig ikke dele nogen af de to første, da dette vilde hindre mig i at gøre Prøve paa min Sværmeforhindringsplan. Heller ikke denne Sommer fik jeg nogen Sværme. Alle Familierne fik tomme Tavler indhængt i Midten af Yngellejet. Flyvehullerne var den hele Tid blot $\frac{3}{8}$ “ høje og 4“ lange, og gamle Biavlere i Naboskabet sagde til mig, at mine Familier vilde komme til at sværme af Mangel paa tilstrækkelig Luftveksel. Men det viste sig, at de tog fejl. Thi uagtet jeg prøvede forskellige Biracer,

saasom Kaukasiere, Banatbier, almindelige brune Bier, Krydsninger, guldgule og læderfarvede Italienerne, var Resultatet altid det samme — ingen Sværming.

Det tredje Aar havde jeg 23 Familier at gøre Forsøg med. Jeg satte dem i Stader med endog lige indtil 24 Rammer, idet jeg altid hængte tomme Tavler ind i Yngellejets Centrum, som tidligere omtalt, og — der blev ingen Sværming. I fem Aar har jeg nu behandlet Bierne paa denne Maade og altid med det samme Resultat.

Alexander siger, at Sværmecceller forøger Biernes Sværme lyst. Det er rigtigt, og Celler, byggede før et Dronningbytte, forøger Biernes Tilbøjelighed til selv at bytte Dronning, ligesom Viserceller fra en god Honning-Dronning forøger Biernes Samlerflid. Da jeg ingen Sværme har haft, har jeg ingen Dronninger avlet af Sværmecceller. Alle mine Dronninger er komne fra Familier, som ikke havde noget Ønske om at sværme, og som altsaa maatte foretage et Dronningbytte, hvis de skulde kunne bestaa. Naturen sørger selv for en Fortsættelse af Familiens Liv derved, at Bierne opfører en ny Dronning, som kan afløse den gamle, og nogen Sværming er ikke nødvendig. Jeg tror ikke, at „Ikke-Sværming“ strider imod Naturen, thi jeg er enig med Pratt, som engang udtalte, at Sværming ikke er nogen Formering. I tre Aar har jeg nu avlet Dronninger af Erstatningsceller og brugt Droner, avlede af Erstatningsdronninger, og jeg har bemærket, at der er en mærkbar Forskel mellem den Alder, hvori Bierne nu bytter Dronning, og den Alder, hvori de gjorde det tidligere. Sidste Sommer var jeg ikke i Stand til at beholde nogen eneste Dronning, som var mere end et Aar gammel, uden ved nøje at passe paa, naar der blev bygget Erstatningsceller, og udskære disse.

Nu kan der maaske være nogen, som tror, at alle mine Familier var svage, og at dette var Aarsagen til, at de ikke sværmede. Men i saa Tilfælde skulde jeg have Lyst til at vide, hvad disse Folk vilde regne for svage Familier. Naar Bierne den hele Tid har otte til tolv Tavler, hvori der er Yn-

gel, og naar særlig en Dronning i et Stade med 24 Rammer stadig har 18 Rammer i Brug til Yngelopfødnings, da kalder jeg ikke saadanne Familier for svage Familier.

Til Dronningavl bruger jeg blot Æg af fembaandede, gyldne italienske Dronninger, som er mindre end et Aar gamle. For Avlsdronninger betaler jeg 10 Dollars (Kr. 37,30).

I det tidlige Foraar indskrænker jeg Pladsen i alle mine Stader, saa at Bierne ikke har flere Tavler, end de kan bedække fra Tavlebæreren til Bundlisten. Jeg bruger Indskudsdøre paa den ene eller paa begge Sider af Biklyngen og bruger Resten af Tavlerne til Honningrummet. Ved at indhænge tomme Tavler i Yngellejets Midte udvider jeg det af Bierne optagne Rum, indtil det hele Stade er fuldt. Den første Uge efter, at Dronningen er begyndt at lægge Æg, synes en Tavle at være fuldstændig nok. Naar Yngelopfødningsen er kommen godt i Gang, har en Gennemsnitsdronning nok med to nye Tavler om Ugen. Naturligvis er der nogen Forskel. Sidste Sommer havde jeg en Dronning, som behøvede fire Tavler om Ugen. Naar Stadet er fuldt af Bier og Honning, tager jeg den yderste Tavle bort paa begge Sider for at skaffe Plads for de to tomme Tavler i Midten. De udtagne Tavler bliver enten udslængede eller benyttede i Smaastader.

Alle mine Stader har tredobbelte Vægge. Jeg antager, at dette har mere at gøre med Sværmforhindringen end Yngelspredningen. Denne sidste frembringer nemlig stærkere Familier, som i Tidens Løb kommer til at mangle Plads. Jeg indser derfor ikke, hvorfor Bier, som bliver behandlet paa denne Maade, ikke tilsidst skulde sværme, dersom de ikke befandt sig i et Stade, som blev holdt køligt ved Hjælp af de tredobbelte Vægge.

Til foranstaaende Artikel finder vi Anledning til at bemærke, at vi er enig med Forfatteren i, at Yngelspredningen ikke har været den egentlige Grund til, at Bierne ikke har sværmet. Forfatteren meddeler jo, at hans Familier den hele Tid har været meget stærke. I 80erne, samtidig med Indførelsen af Trugstadet og Kunsttavlen, blev Yngelspredning ret almindelig her i Landet, og mange ældre Biavlere vil erindre den store Skade, ufornuftig Yngelspredning gjorde i

mange Bigaarde. Maalet for Yngelspredningen var at faa kraftige Familier til Hovedtrækkets Begyndelse, men i mange, vistnok de fleste, Tilfælde blev Resultatet det modsatte af, hvad der tilsigtedes. Red.

Biavlen paa Als.

I Sønderborg Kreds.

Af Chr. Rasmussen, Sønderborg.

Sammen med Kreaturtællingen den 2. December 1911 fandt der ogsaa en Tælling af Bifamilier Sted, som i særlig Grad interesserede mig som Biavler, da det ved denne Tælling vilde vise sig, om Biavlen her hos os gik frem eller tilbage. Vel lod forskellige glædelige Tegn i de sidste Aar formode en Fremgang, men paa den anden Side var Tilbagegangen fra 1543 Bifamilier i Aaret 1900 til 1242 i 1907 samt to daarlige Honningaar i Tidsrummet 1907—12 synes at vise i modsat Retning. Dagpressen bragte efter Tællingen Beretninger om Tællingens Resultater, som delvis var ret nedslaaende, da mange meldte Tilbagegang. I nogle af Meddelelserne var der fremsat Formodning om, at Tællingen ikke var helt rigtig. Saaledes viste Tællingen for Sønderborg By kun 12 Familier, uagtet her paa nævnte Tidspunkt fandtes 23.

Da jeg paa vor Generalforsamling i Nymølle fortalte dette, mente flere af de tilstedeværende, at heller ikke for deres Kommuner var de offentliggjorte Tal rigtige. Dette foranledigede mig til at optage en ny Statistik paa dette Omraade, og jeg rettede en Henvendelse til mig bekendte Biavlere, hos hvem jeg turde haabe at finde Interesse for Sagen, med følgende to Spørgsmaal: 1) Hvor mange Biavlere er der i Kommunen? 2) Hvor mange Bifamilier? Det var mig nemlig om at gøre at faa et muligt nøjagtigt Billede af Biavlens nuværende Standpunkt i vor Kreds (Amt), hvilket ikke blot fremgaar af Bifamiliernes Antal, men ogsaa først og fremmest af Tallet paa Biavlerne med deres Stader. Forespørgslen gjaldt samtlige By- og Landkommuner, hvis Tal er 70. Fra 65 er der indgaaet Svar. For de 5 manglende Kommuners Vedkommende er Opgivel-

sen efter Tællingen den 2. December forrige Aar bestemmende, og med Hensyn til Biavlerne er der taget et Gennemsnitstal efter de øvrige 65 Kommuner, saa Opgørelsen vil være temmelig nøjagtig.

Efter Fortegnelsen over Tællingen den 2. December, som stilledes mig til Raadighed fra Landraadskontoret, skulde Kredsen have 1295 Bifolk (Huse og Kuber), saa at der i de sidste 5 Aar har fundet en Tilvækst Sted paa 53 Stader. Biavlernes Optælling viser, at Stadeantallet er betydeligt højere, nemlig 1430, og Biavlernes Tal beløber sig til 417.

Det er et glædeligt Tegn, at der i de sidste Aar er indtraadt en Vending til det bedre, at Biavlen her i Kredsen igen er i Tiltagen, saa at vi kan nære Haab om, at Stadeantallet fra 1900 vil være genvundet i en nær Fremtid, ja at det muligvis bliver betydeligt højere. Trækforholdene er her ikke daarligere end andet Steds; jeg tør endog paastaa, at de delvis er bedre. Store Strækninger ligger endnu udrykket, og store Skatte lader sig endnu hæve af vor Jord ved Hjælp af Biavlen, blot vi selv vil. Det er ingen Undskyldning, at Forholdene i andre Kredse og paa andre Steder er lignende, ja maaske endnu daarligere; lad os bare kun se paa os selv og paa de Egne, som kunde tjene os til Forbillede, det alene højner og fører fremad.

Hvorledes staar det saa til med Biavlen paa de enkelte Egne af Kredsen og i de enkelte Kommuner? Ja, det er nu helt forskelligt, ogsaa med Hensyn til Kommuner, som ligger ved Grænsen af hinanden, hvor altsaa Trækforholdene ikke kan gøre Udslaget. I den ene Kommune finder man et ret betydeligt Antal Biavlere, hvorimod man i Nabokommunen ikke finder en eneste. Og hvad er Grunden? Hvor der findes Biavlere, som driver Sagen med Liv og Lyst, og hvor der hersker Foreningsliv, der vil Biavlssagen ogsaa fremmes, men hvor Livet staar stille, der vil der snart mærkes Tilbagegang. Den rigtige Biavler bør arbejde hen til, at ogsaa andre bliver delagtige i den Glæde og Nytte, som denne Selsættelse byder ham selv; hvem der vilde handle modsat, vilde være Egoist og dermed dokumentere sig som en,

der havde forfejlet sit Hverv som Biavler.

Vi vil engang se, hvorledes Bistaderne fordeler sig paa de enkelte Kommuner. Som Nr. 1 (i det mindste relativt) staar Tandslet med 65 Bifolk og 25 Biavlere. Derpaa følger Sottrup med 61, Holm med 56, Ullerup med 56, Skelle med 51 Folk og henholdsvis 18, 16, 8 og 9 Biavlere. Svenstrup tæller 16 Biavlere med 46 Bifolk. Syv Kommuner har mellem 31 og 40 Bifolk, og det store Flertal paa 57 har endogsaa færre end 30. I Kommunerne Almsted, Helved, Lebøl, Smøl og Mølmark findes ikke en eneste Bifamilie. 12 Kommuner har færre end 10 Stader, nemlig Nygaard 1, Staugaard 2, Gammelgab, Egersund og Mintebjerg hver 3, Synved og Syrst hver 4, Bøgeskov og Klinting hver 6, Hundslev 8, Kettingsskov og Østerby-Sønderby hver 9. I 25 Kommuner findes fra 11 til 20 og i 15 findes fra 21 til 30 Bifolk. Deraf fremgaar, at der i hele Kredsen blandt de 70 Kommuner kun findes 13 med over 30 Bistader.

Vil vi tage en Sammenstilling efter Sogne, da finder vi paa Kajnæs de færreste Bifamilier, kun 23. For flere Aar tilbage, da man endnu dyrkede Raps, var det helt anderledes. Men jeg kan ikke tro, at Trækforholdene skulde være saa daarlige der, at Biavlen ikke kunde være lønnende endnu. Som Nr. 2 fra neden kommer det store Sogn Dybbøl med 29 Bifolk. Halvøen Broager er ligeledes med Undtagelse af Byen Skelle meget tyndt besat. Jeg vil ikke anføre flere Sammenligninger, men kun sige at der paa hele Linjen drives altfor lidt Biavl. Maaske en eller anden Sortseer ved en forøget Udvidelse befrygter en Overbefolkning, som er aldeles ubegrundet her hos os, hvor Biavlen kun drives som Bierhverv. For Als og Sundeveds Vedkommende kan vi godt have det tredobbelte Antal Stader af, hvad vi nu har. Kendsgerninger beviser det jo. Biavlerne i Tandslet høster ikke mindre af deres Bier end deres Nabokolleger i Majbøl, Mintebjerg, Mommark og Lysabild og Biavlerne i Ullerup ikke mindre end dem i Bøgeskov. Vi ser altsaa, at der her ligger store Værdier, som uden Møje, ja med Fornøjelse kan og bør hæves.

Jeg vil maaske senere i en Afhand-

ling komme tilbage til Biavlens Rentabilitet og denne Gang kun kort fremhæve, hvad Biavlen i Fjor har indbragt dens Dyrkere her i Kredsen (hvortil der straks skal bemærkes, at 1912 for os var et Aar under Middelhøst). Vi tør regne med, at ethvert velpasset Stade har bragt 30 Pd. Honning; det udgør af rundt 1400 Stader 42,000 Pd. Honning til en Værdi af 42,000 Mk. Derfra regnes Udgift pr. Stade 5 Mk. (Efteraarsfodring, Tavler og lign.), altsaa ialt 7000 Mk., saa der bliver 35,000 Mk. tilovers, som for Størstedelen jo dog er kommen Smaakaarsfolk tilgode. Kunde vi nu blot naa saa langt, at vi i Gennemsnit pr. Kommune har 40 til 50 Bifamilier, da havde vi det dobbelte Antal som i Dag, omtrent 3000 Folk, som efter et Gennemsnitsudbytte af 25 Pd. aarlig vilde indbringe Kredsen 75,000 Mk., af hvilke nu aarlig over Halvdelen gaar tabt, fordi saa mange frygter for en lille Smule Arbejde i deres Fritid og for et Par lumpne Bistik.

Overvintringsspørgsmaalet.

Af Arthur C. Miller.

II.

Talsmændene for en stærk Pakning anmodes om at forklare, hvorledes Bifamilierne i de to ovennævnte Tilfælde kunde leve, ja endog være usædvanlig stærke og sunde. Jeg vil blot haabe, at de ikke vil tale alle paa en Gang. Jeg vil ogsaa bede dem ikke komme med den Indvending, at „én Svale ikke gør nogen Sommer“; thi der var tre af dem, og den ene holdt ud tre Somre og — Vintre.

Fire Ting kan dog anses for at være sikkert bevist ved Artiklerne i Septemburnummeret, nemlig Nødvendigheden af, at der er tørt i Stedet, Fordelen af visse Forholdsregler for at forebygge, at Fugtigheden fortætter sig ovenover Biklyngen, Nødvendigheden af, at der skaffes Læ mod Vinden, og at Varmen i Pakningen over og i Nærheden af Staderne forøges, naar flere Stader stilles tæt sammen i et stort Fællesstade eller en Kasse med en for alle fælles Pakning. Men, men — ligger Paknin-

gens Værd deri, at den holder Bierne varme om Vinteren, deri, at den holder dem varme om Foraaret og Efteraaret? Om Efteraaret, naar de lægger den sidste Haand paa Værket med at ordne og forsegle Vinterforraadet, og om Foraaret under Yngelopføddningen?

Tænk Dem om to Gange, før De svarer! At Pakning er nyttig fra tidligt om Foraaret til sent ud paa Efteraaret, kan anses for at være temmelig sikkert bevist; men hvor megen Pakning der bør bruges, derom er der endnu Uenighed. Nogle vil have det hele Stade, Magasinerne medindbefattet, indenfor Vægge med Pakning mellem Stadet og Væggene; andre vil nøjes med dobbelte Vægge, og atter andre mener, at Pakning over Magasinerne er tilstrækkeligt.

De Resultater, som foreligger, gaar i Retning af, at Familier i helt tildækkede Stader, selv om de kun er beskyttede ved et ned over Stadets Sider naaende Laag eller ved en tyndvægget Yderkasse, trives bedre end de Stader, som kun har Magasinerne tildækket. Hvis dette er rigtigt, er der god Grund til at tro, at Familiens Forfatning fra Efteraar til Foraar, med andre Ord „Overvintringen“, i høj Grad er afhængig af, hvorledes Familien er beskyttet om Foraaret og Efteraaret. Med andre Ord, en god Overvintring sikres mere, ved at Bierne holdes varme i den Tid, da de gør deres Forberedelser for den kolde Aarstid, og i den Tid, da de bereder sig for Honningtrækket, end ved at søge at holde dem varme i selve Vintertiden.

Vi har endnu kun ringe og brudstykkewis Kundskab om Forholdene i Stedet i Tiden fra Efteraar til Foraar, begge disse Tider medregnet. Før vi faar nøjagtigere Kundskab herom, kan vi ikke med nogen Sikkerhed sige, hvilke Forholdsregler der vil være til virkelig Nytte for Bierne. Før vi faar nøjagtigere Kendskab til disse Forhold, er der lige saa stor Sandsynlighed for, at de ofte kostbare Foranstaltninger, vi træffer for at sikre os en god Overvintring, ingen virkelig Nytte gør, som for, at vi undlader at gøre just det, som vilde være til virkelig Hjælp. Eller for at benytte en moderne Taleform: Uden nøjagtigt

Kendskab til Tingene kan vi ikke faa lagt en rationel „Krone-og-Øre“-Grundvold for vor Biavl.

Hvis vore Forsøgsstationer vilde bruge deres Pengemidler og Apparater til at skaffe os dette nøjagtige Kendskab, vilde de yde os en større Hjælp, end de hidtil har gjort. Saa-danne Undersøgelser er just deres Sag, og de kan udføre dem meget bedre, end de Biavlere, der driver Biavl som Erhverv, kan gøre det, selv om de har det nødvendige Kendskab. Vi maa søge at faa dem til at opgive deres nu paa Slump drevne Undersøgelser og faa dem til at lægge alt ind paa at udfinde de virkelige Kendsgerninger for os angaaende Overvintringen.

Flytning af Bier om Vinteren paa Slædeføre.

Det har tidligere været den almindelige Mening, at Bier ikke burde flyttes om Vinteren, fordi de ved Flytningen vilde bringes i Uro, kaste sig over Foderet og overfylde deres Indvolde med den Følge, at de vilde faa Bugløb, inden Foraaret kom.

Redaktøren af „Gleanings“, E. Root, mener, at dette ikke er rigtigt. Han har i den sidst forløbne Vinter flyttet en stor Mængde Familier midvinters paa Slæde med det allerbedste Resultat. Hvis det blot er koldt nok, bliver Bierne kun lidet forurologet. Han foretrækker en Temperatur af fra \div 10 til \div 3 Gr. R.

Han har kunnet flytte saa mange som 60 til 70 Familier paa en Slæde. Staderne maa fastgøres godt og ordnes saaledes, at den medfølgende Biavler har bekvem Adgang til alle Staders Flyvehuller. Den bedste Tid for Flytningen, siger Root, er lige efter et let Snefald. Den lette og løse Sne, som falder ved nogle Graders Kulde, er nemlig det bedste Middel til at lukke Flyvehullerne med. En Haandfuld saadan Sne bør kastes ned over hvert Stades Flyvehul, før det bliver læsset paa Slæden. Naar alle Stader er kommet paa Slæden, maa Flyvehullerne undersøges paany, og der maa kastes mere Sne paa, hvis der i noget Stade viser

sig Bier, som kommer ud. En Del Sne bør ogsaa tages med paa Slæden til muligt Brug under Kørslen. Sneen er et udmærket Middel til Lukning af Flyvehullerne. Hvis en eller anden Familie skulde komme i stærkere Ophidselse paa Grund af Flyvehullets Lukning, smelter Varmen i Stedet Sneen, og der bliver tilstrækkelig Ventilation. Men midt paa Vinteren er der kun ringe Fare herfor.

Sidste Vinter flyttede Root en hel Bigaards Familier i en Temperatur af ca. \div 14 Gr. R. fra en Udbigaard og satte dem ned i en Overvintringskælder. Han har, siger han, aldrig haft Bier, som har overvintret bedre end disse. Da Foraaret kom, var de de bedste og stærkeste af alle hans Bi-familier, til Trods for at de om Efteraaret havde været meget svage.

Bestyrelsesmøde i DBF.

afholdtes i København den 25. Marts; alle Bestyrelsens Medlemmer samt Redaktøren og Sekretæren var mødt.

1. Regnskabet for 1912 fremlagdes og drøftedes.

2. I Henhold til Centralmødets Bestemmelse bevilgedes Amts- og Herredsforeningerne et Tilskud af 60 Øre for hver Tidsskriftholder, som var anmeldt til Redaktøren inden 1. Maj 1913. Det overdroges til Sekretæren at foretage Fordelingen, der optages i „T. f. B.“ for 15. Maj d. A. Maribo Amts BF. bevilgedes ekstra 25 Kr.

3. Der bevilgedes efternævnte Foreninger Tilskud til Forskoler paa Betingelse af, at hver Skole (Kursus) afholdes i mindst 4 paa hinanden følgende Dage og med mindst 10 faste Deltagere. Undervisningen skal være planmæssig og Ledelsen overtages af dygtige Biavlere. Tilskudet fastsattes til 20 Kr. pr. Kursus.

2 a. Frederiksborg Amt; 3 a. Holbæk Amt, hver 40 Kr.

2 c. Horns Herred; 4 b. Alsted m. fl. Herreder; 5 a. Sydsjælland; 5 c. Baarse Herred; 5 e. Vallø og Omegn; 6. Bornholm; 7 b. Den fynske BF.; 7 g. Wedellsborg Birk; 8. Svendborg Amt; 9. Maribo Amt; 10. Aalborg Amt; 11 a. Hjørring Amt; 11 c. Lendum; 12 a. Morsø; 12 b. Nordthy; 12 d. Han Herred; 13 e. Rind Herred; 13 g. Viborg; 14 f.

Skanderborg; 16 b. Anst m. fl. Herreder; 17 a. Lemvig; 17 c. Thim; 17 f. Skern; 18 a. Vejle Amt; 18 c. Elbo m. fl. Herreder; 18 d. Kolding og Omegn, hver 20 Kr.

Da der af Centralmødet kun var bevilget 600 Kr. til Afholdelse af Kursus i 1913 (i 1912 800 Kr.), saa Bestyrelsen sig ikke i Stand til at bevilge Tilskud til efternævnte Foreninger:

5 d. Møens Herred; 11 b. Hvetbo Herred; 13 i. Ø. Ørum; 17 k. Timring; 17 l. Herning; 18 c. S. Omme.

4. De indkomne Andragender om fri Undervisning paa Biavlsskolen i Odense bevilgedes.

5. Centralmødet i Randers 1913 vedtoges det at afholde 2. og 3. August.

Gavnlig Vink.

Vejret (27. Marts) var i Tiden fra 10. til 22. Marts meget koldt og ustadigt med Regn og Hagelbyger, stærk Blæst, ofte Storm. Natten mellem den 22. og 23. rasede et stærkt Tordenvejr over Sjælland, Fyn og omliggende Øer og forårsagede en Del Ildebrande. De efterfølgende Dage har bragt stærk Sol, stille Vejr og nogen Nattefrost. Bierne har i disse solrige Dage været noget ude, og særlig den 26. saas de i travl Virksomhed med at samle Blomsterstøv og Nektar fra forskellige Foraarsblomster, bl. a. Hestehov, Følfoed, Arabis alpina m. fl. I det gode Vejr vil Yngelreden udvide sig stærkt i alle Stader, som er rigeligt forsynet med Forraad.

Eftersyn. Vi maa advare mod at foretage dette Eftersyn altfor grundigt tidligt paa Aaret, og kun paa en Dag, naar det er mildt, stille Vejr. Det, man skal opnaa derved, er jo kun disse tre Ting: Oplysning om en god Dronnings Tilstedeværelse, Forraadets Tilstrækkelighed og Udrensning af Smuld og døde Bier. Dette kan jo opnaas ved at udtage Glasdøren bag ved Bierne og derpaa skyde de bageste Tavler én for én et Par Tommer tilbage, indtil man naar en Yngeltavle. Hvis denne indeholder samlet forsejlet Arbejdsyngel, da ved man, at Familien har en god Dronning. Er Vejret meget mildt, kan man tillige trække denne Yngeltavle lidt tilbage for at iagttage Yngelen paa næste Tavle. I alle de saaledes behandlede Tavler har man samtidig haft Lejlighed til at se Forraadmængden. Tavlerne skydes nu forsigtig tilbage til deres gamle Plads. Er de bageste helt tomme, udtages de for at indskrænke Pladsen i Stedet. Dog bør der være mindst 2 Tavler bag den sidste Yngeltavle paa denne Aarstid. Derefter renses Bunden for alle Urenheder ved at skyde en Spatel eller et 4 cm bredt Baandjærn ind under Tavlerne og dermed forsigtig udskrabes Smuldet. Det udskrabede bør ikke kastes ud i Bihaven, men

samles i en Kasse for senere, efter at være rensat for de døde Bier, at smeltes og renses, da det indeholder noget Voks. Finder man ved Undersøgelsen en Familie, der slet ikke har Yngel, uagtet den har Forraad, maa det antages, at en saadan Familie enten er dronningløs eller har en slet Dronning. Har den efter at være fodret i en Uge med lunkent Foder endnu ikke Æg i Tavlerne, bør en saadan Familie forenes med en anden nærstaaende Familie, idet Bierne fra det dronningløse Stade indhænges om Aftenen i det gode Stade tæt op til Yngelen, men adskilt fra de fremmede Bier ved et bitæt Indskud (af Jærntraad eller Træ med Aabninger, der er højst 3 mm brede). Begge Hold Bier maa være forsynede med Forraad. To Dage efter optages dette Indskud om Aftenen.

Fodring. Familier, der ved Undersøgelsen nu viser sig at have mindst 4 kg Foder, behøver foreløbig ikke at fodres, undtagen de trænger til Vand. Er Forraadet hos en Familie mindre, f. Eks. kun 1 à 2 kg, da bør den straks fodres eller forsynes med en forsejlet Honningtavle. I et mildt Foraar kan man allerede godt paa denne Aarstid begynde at fodre med flydende Foder, hvis man da ikke har hengemte Forraadstavler. Foder-sirup kan laves af lyst Kandis, der opløses i kogende Vand, 1 l Vand til 1 kg Sukker. Foderet bør gives lunkent ved Aftenstid; som Foderapparat kan anvendes et Honningglas, der fyldes lige til Randen og overbindes med et enkelt Lag Lærred og sættes lodret i Stadets Foderaabning. Hvis en saadan forraadsfattig Familie endnu har lidt Honning kan det meget godt lade sig gøre uden Skade at fodre den med denne Sukkersirup alene. Har Familien derimod slet ingen Honning, da vil det være særdeles gavnligt, om man cimen samtidig kan give den en Tavle med lidt Honning, eller man kan tilsætte Siruppen nogen Honning, thi der er ingen Tvivl om, at Honning er langt bedre yngeldrivende Foder end Sukker. For hver Uge, der nu gaar, vil Naturen jo tilbyde mere Nektar; derfor er Honningens Tilstedeværelse naturligvis mest nødvendig i Maanedens Begyndelse.

Fra Kredsene.

Bornholms BF. holdt sin aarlige Generalforsamling paa „Kanns Hotel“ i Aakirkeby den 11. Marts. Regnskabet balancerede med 550 Kr. 44 Øre. Indtægt: Kassebeholdning den 1. Januar 1912 89 Kr. 04 Øre, Bidrag fra Bornholms Spare- og Laanekasse i Rønne 50 Kr., fra Bornholms landøkonomiske Forening 50 Kr. og fra Hovedforeningen 71 Kr. 40 Øre, Medlemsbidrag 290 Kr., ialt 550 Kr. 44 Øre. Udgift: 126 Eksp. af „T. f. B.“ 189 Kr., Birøgt 20 Kr. 80 Øre, Tilskud til et Biavlskursus 25 Kr., Delegeretmødet i Vejen 80 Kr., 15 Eksp. af „Bifolket“ 9 Kr. 75 Øre, Bekendtgørelser 46 Kr. 12 Øre, Sekretærløn 50 Kr., andre Udgifter 16 Kr. 37 Øre, Beholdning den 31. Decbr. 113 Kr. 40 Øre, ialt 550 Kr. 44 Øre. Regnskabet godkendtes enstemmigt.

Frk. Anna Sommer afgik som Bestyrelsesmedlem, men genvælges, ligeledes Revisorerne H. M. Koefoed, St. Klintegaard, og Skrædder Julius Jensen, Østerlars. Foreningens faste Biavlslærere er: Fru Martha Olsen, Stenbækken, Allinge, Janus Jensen, „Lunds Minde“, Lobbæk, H. J. Larsen, Sogneskoven, Bodilsker, Oluf Jensen, Aaløse, Nybro, H. P. Henriksen ved Rødbro, Gudhjem (for Rø Sogn), Skrædder Julius Jensen ved Stavehøl (for Østerlars Sogn), Fru Petersen, Bygaden, Aakirkeby, og Hans Nielsen, Sursænkebro i Nyker.

Til Delegerede for Treaaret 1913—15 valgtes Formanden og Fru Petersen, Bygaden, Aakirkeby, og som Suppleant Frk. Anna Sommer. Det vedtoges at lade afholde to Biavlskursus, hvert paa 4 Dage, et paa Værmelandsgaard og et paa Østerlars Hovedskole, hvis et tilstrækkeligt Antal Deltagere melder sig, og man kan faa en Biavlslærer efter Ønske. Ligeledes vedtoges det at fortsætte med Birøgt, dog saaledes at Nybegyndere har Ret til at faa deres Bier tilset to Gange aarlig de tre første Aar, men ikke længere, og at ældre Medlemmer kan faa deres Bier røgtet én Gang, i Foraaret, naar de melder det til den nærmest boende Biavlslærer, men at derefter al Birøgt for Foreningens Regning ophører.

Næste Aars Generalforsamling holdes i Rønne eller Aakirkeby efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse. Georg Josefsen.

Aalborg Amts B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 15. ds. paa Højskolehjemmet. Formanden, Lærer Jensen, Gug, aflagde Beretning for det forløbne Aar. Aaret betegnedes som et daarligt Bjaar, men de høje Priser, indtil 80 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg, bødede noget derpaa. Der havde været afholdt 35 Møder i Foreningen og afholdt Udstilling i Aalborg som sædvanlig samt desforuden en pæn lille Udstilling i Skelund. Arbejdet for Bipesten gaar sin jævne og rolige Gang med godt Udbytte og saa godt som uden Klager. Foreningen tæller 465 Medlemmer. Regnskabet fremlagdes; det balancerede med 1046 Kr. og sluttede med et lille Underskud. Præmiebeløbene til Bigaardene var 140 Kr., til Produkter 76. Der var bedømt 92 Bigaarde. Landboforeningerne gav 270 Kr. i Tilskud, Amtet 50 Kr. og Aalborg og Omegns Sparekasse 50 Kr. Regnskabet godkendtes enstemmigt. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Bech, Stissing og Mejerist Jensen, genvælges enstemmigt. Hjeds genvælges som Revisor. Som Delegerede til Centralmødet valgtes Formanden, Bech, Stissing med Gartner Petersen, Hobro, og Klingbech, Gudum, som Revisor. Til Noteringsudvalg valgtes Bech, Jensen, Barmer, og N. Hansen, Skelund. Biavlslærerne er Bech, Joh. Jensen, Karen Jensen, Solberg, og Niels Hansen, Skelund, til hvem Kredsen bør henvende sig for at faa Møder afholdt, der er dem bevilget. Den gamle Plan for Møderne vedtoges. Det vedtoges at afholde Udstilling i Aalborg som sædvanlig med Krag, Opperstrup, Klingbech, Gudum, og Jensen, Badskjær, som Dommere. Planen forandredes derhen, at de, der tilkendes Medaljer, faar ikke Pengebeløbet udbetalt,

og der udbetales ikke 1. Præmietagerne Beløbet 2 Aar i Træk, hverken for Bigaarde eller Produkter. Ekstrapræmie falder bort. Som Leverandør af Vokstavler antoges Snedker J. F. Nielsen, Assedrup, til en Pris af 3,80 Kr. pr. kg at levere og 60 Øre pr. kg for Forarbejdning, hvis Voks og Bestilling er ham i Hænde inden 15. April, ellers 10 Øre mere pr. kg. De, der ønsker Bigaarde bedømt, maa indsende Begæring derom inden 20. Maj tillige med 50 Øre.

Holbæk Amts B.F. afholdt den 11. Marts sin aarlige Generalforsamling i Holbæk. Formanden fremlagde det reviderede Regnskab, der udviste en Indtægt af 1010 Kr. 33 Øre. Udgift 878 Kr. 65 Øre. Overskud 131 Kr. 68 Øre. Foreningens Medlemsantal var i 1912 306 Medlemmer med 288 Tidsskriftholdere, en Fremgang paa 82 Tidsskriftholdere sidste Aar. Der var af Tilsynsmændene efterst 914 Familier, hvoraf 76 havde Pest, samt afholdt 2 Forskoler, 1 i Snerlinge og 1 i Højby, med tilsammen 24 Deltagere. Af Biavls møder er der afholdt 7; sammen med Husmandsforeningerne er der afholdt Udstillinger i Asnæs og Søndersted. Takkemand J. Chr. Lorentsen, Mørkøv, og Formanden afgik som Bestyrelsesmedlemmer, men genvælges; valgte blev Cyklehandler K. Madsen, Asnæs, og Lærer S. P. Sørensen, Jerslev. Revisorerne genvælges. Til Udstillingsdommere valgtes: Bmd. M. Andreasen, Katrinedal, Skomager A. Andersen, Udby, Smed A. P. Jensen, Aagerup; Suppleant S. Hansen, Tølløse. Til Ansættelse af Normalpris for Honning valgtes Snedker Nielaussen, Holbæk, J. Chr. Lorentsen, Mørkøv, Sadelmager Møller, Snerling, Urmager A. Christensen, Højby, Mejeribest. Hansen, Gørlev. Udstillinger og Møder overlodes det til Bestyrelsen at bestemme. Det vedtoges, hvis Foreningen opnaar Tilskud til Forskoler, da at afholde 3, 1 i Jerslev og 1 i Mørkøv; den 3. bestemmes af Bestyrelsen. Som Lærere valgtes S. Hansen, Tølløse, og Chr. Th. Laursen, Skaverup. Det vedtoges, at der bliver foretaget et Eftersyn af Medlemmernes Biavler, hvis det kan naas i det kommende Foraar. Medlemmerne har Ret til ved en af Foreningens udsendt kyndig Biavler at faa to af deres Stader tilset; ønskes flere Stader tilset, betaler vedkommende 10 Øre pr. Stade. Det vedtoges, at Formanden faar som Foreningens Sekretær 20 Øre pr. Medlem. Paa det efter Generalforsamlingen afholdte Bestyrelsesmøde genvælges R. Larsen, Kildserup, til Formand, Bødker H. Kr. Jørgensen, Øndløse, til Næstformand. Derefter holdt Redaktør N. S. Kristensen Foredrag med Fremvisning af Lysbilleder, der fulgtes med stor Interesse. R. Larsen.

Han-Herredernes B.F. afholdt den 1. Februar Generalforsamling og 30 Aars Stiftelsesfest paa Fjerritslev Afholdshjem. Formanden oplæste Regnskabet, som godkendtes, samt oplæste en Fortegnelse over Bestyrelserne i de 30 Aar, Foreningen har bestaaet.

Der blev overrakt Mogens Imer, Vester Ullerup, en forsvovet Chokoladekande fra Foreningens Medlemmer. M. Imer har gjort

et betydeligt Arbejde for Biavlssagen i Han-Herrederne, har været i Bestyrelsen i 29 Aar, de sidste 15 Aar som Formand, til han for et Aar siden af Helbredshensyn trak sig tilbage.

Paa Opfordring af M. Imer blev der sendt en Hilsen fra Generalforsamlingen til Lærer Ligend, Holme Skole pr. Vester Thorup, og Gaardejer Jens S. Vestergaard, som af Helbredshensyn begge var forhindret i at være til Stede.

Det vedtoges at afholde Biavlskursus i Fjerritslev til Sommer samt at afholde Udstilling sammen med Landboforeningens Dyrskue som sædvanlig.

Til Formand valgtes Bødker N. Kristensen, Fjerritslev, da P. Brix, Klim, ikke ønskede Genvalg.

Derefter samledes man om Kaffebordene.

Silkeborg og Omegns B.F. afholdt den 6. December sin ordinære Generalforsamling i Silkeborg. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. H. Rhiiger afgav Beretning om Bipesten i Silkeborg og Omegn. Han genvalgtes til at efterse Bigaardene og bekæmpe Pesten i 1913. K.

Brevkasse.

„Tidsskrift for Biavl“ udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og 15.) i April—September.

DBF.s Biavlsskole. Andragende om Understøttelse til Hjælp til Rejse og Ophold paa DBF.s Biavlsskole i Odense skal i Jylland være indsendt inden den 1. Maj, i Fyn inden den 15. Maj. Blanketter til Ansøgning og nærmere Oplysning faas ved Henvendelse til Redaktøren.

Kredsformænd. Paa Grund af, at der i dette Nummer er optaget en 4-sidet Prislister, kommer Fortegnelsen over Kredsformænd først i Nummeret for 15. April. Red.

Foreningsmeddelelser.

Salgsforeningen. Kommissionæren meddeler, at Salget i de sidst forløbne 14 Dage har været godt, men der findes endnu et ret betydeligt Kvantum Honning paa Lager.

Rinds Herreds B.F. Enhver Biavler indenfor Rinds Herreds B.F. kan komme i undertegnede Bigaard den 2. og 4. Søndag i hver Maaned fra Kl. 10 til 12 og deltage i praktisk Biavl. Oplysning om Biernes Røgt og Pasning gives.

Biavler, Banarbejder J. P. Thomsen, Aalestrup.

Hvetbo Herreds og Omegns B.F. afholder sin ordinære Foraarsgeneralforsamling paa Hotel „Nordsøen“ i Blokhus Tirsdag den 8. April Kl. 3. Dagsorden: Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Beret-

ning om Foreningens Virksomhed i 1912. Foreningens Virksomhed for 1913 bestemmes. Lovændring. Valg af Bestyrelse. Valg af Revisorer. Eventuelt. J. O. Matthiasen.

Skovby Herreds B.F. I Stedet for Auktion foranstalter Foreningen et Fællesindkøb af Bistader og Redskaber samt Voks. De af Medlemmerne, der ønsker ad denne Vej at forsyne sig med ovennævnte Genstande, maa inden 20. April sende Meddelelse derom, og hvad de ønsker købt, til Laurits Olsen, Kosterlev pr. Jullerup St.

Erbo m. fl. Herreders B.F. Tilbud paa Levering af Kunsttavler, Pris paa Forarbejdning af Voks til Tavler, Prøve af Kunsttavler med Opgivelse af Pris pr. kg bedes undertegnede tilsendt inden 7. April d. A. Tavlerne skal være af garanteret rent, ægte Bivoks og leveres fragtfrit i Fredericia. Bestilling paa Tavler og Indlevering af Voks modtages til 14. April d. A.

Der vil i Aar blive afholdt et Møde i hver Kreds. Anmeldelse om Møder med Opgivelse af Tid og Sted bedes sendt undertegnede inden 7. April d. A. C. Bjerregaard.

Aalborg Amts B.F. De Medlemmer, som ønsker deres Bigaarde bedømt i Aar, bedes anmelde det til undertegnede inden Maj Maanedes Udgang, vedlagt 50 Øre. Bedømmelsen vil blive paabegyndt først i Juni efter Grundlovsdagen d. A. af undertegnede. Alle Yngeltavlerne skal ifølge Vedtægten være optalt og noteret paa Husene, før Amtsdommeren kommer. Alle Biavlere bør lade deres Bigaarde bedømme for at lære den rette Behandling.

Aalborg, Peder Barksogade 32^a, d. 15. Marts 1913. J. C. C. Bech, Amtsdommer.

Aalborg Amts B.F. Bigaarden er paa Landboforeningens Forsøgs- og Forevisningsmark. Biavlsskolen begynder Lørdag den 3. Maj d. A. og vedbliver hele Sommeren hveranden Lørdag fra Kl. 1 til 3 Eftmd. til ind i September. De Medlemmer, der ønsker praktisk Vejledning i Biavl, opfordres til at møde hver Gang for at faa det størst mulige Udbytte af Undervisningen. Nye Medlemmer optages i Foreningen ved Henvendelse enten til Kredsformændene eller til undertegnede.

Peder Barksogade 32^a, Aalborg. J. C. C. Bech, Biavlslærer.

Foreningsmeddelelser fortsættes paa Omslagets 3. Side.

Indhold af dette Nummer :

Bestyrelsesmøde i DBF.....	53
Biavlen paa Als.....	50
Brevkasse.....	56
Den europæiske Bipest i Staten i New York	45
Flytning af Bier om Vinteren paa Slædeføre	53
Foreningsmeddelelser.....	56
Fra Kredsen.....	54
Gavnlig Vink.....	54
Ingen Sværm i 5 Aar.....	48
Overvintringsspørgsmaalet.....	52

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 5.

15. April 1913.

47. Aarg.

Meddelelse

fra Fællesledelsen af Danmarks Biavlerforeninger.

Bipestudvalget har nu udarbejdet Virksomhedsplanen for 1913, og ifølge denne vil Arbejdet blive genoptaget i hele Landet med Undtagelse af Bornholm.

Udvalget har fordelt det til Raadighed staaende Beløb mellem Kredsorganisationerne saaledes, at de Amter, som først blev erklæret for smittet af Bipest, er tildelt forholdsvis mindre Beløb end de senere tilkommene Amter.

Nordsjælland (Københavns, Frederiksborg og Hølbæk Amter)	1300
Sydsjælland (Sorø og Præstø Amter)	1150
Maribo Amt	300
Fyns Stift (Odense og Svendborg Amter)	800
Syddjælland (Ribe og Vejle Amter)	1500
Nordjylland (Hjørring og Thisted Amter samt Kjær Herred) . .	1100
Aalborg Amt (undtagen Kjær Herred)	500
Randers Amt	500
Ringkøbing Amt	1100
Viborg Amt	1000
Aarhus Amt	700

Yderligere Beløb kan ikke ventes be-

vilgede, men det er en selvsagt Ting, at Kredsorganisationerne har Lov til selv at tilskyde saa stort et Beløb, som de evner, og Udvalget ønsker at henvende Opmærksomheden paa, at det er Lovens Forudsætning, at Biavlerne selv igennem deres Organisationer direkte eller indirekte bidrager til Arbejdets Fremme, og at navnlig Administrationsudgifter—Udgifter til Møder, Bekendtgørelser, Porto m.v. — bør bæres af Kredsen.

Udvalget anmoder nu Kredsorganisationerne om snarest muligt at lægge en Plan for Arbejdet i Aar og at indsende denne til Bipestudvalgets Godkendelse. Dette sidste vil være nødvendigt, for at Fællesledelsen til enhver Tid kan følge Arbejdets Gang.

Da Bipestloven af 1908 ophører den 31. Marts 1914, anmodes Kredsorganisationerne om at lægge deres Arbejdsplan saaledes, at enhver Egn inden for deres Omraade, som ikke tidligere er undersøgt, og hvori der formenes at findes Bipest, bliver undersøgt og de angrebne Stader behandlet.

Med Hensyn til Renholdelsen af det i de foregaaende Aar eftersete Landomraade, da formener Udvalget, at de Bigaarde, hvori der i Fjor fandtes Bi-

pest, ogsaa bør efterses i Aar, eventuelt sammen med nærliggende Nabo-bigaarde. Derimod vil det være Tids-spilde — og tillige altfor bekosteligt — atter i Aar at efterse alle de Bigaarde, der tidligere fandtes sunde.

Udvalget anbefaler at søge at formaa stedlige dygtige Biavlere til at udføre dette Eftersynsarbejde, enten gratis eller mod et ringe Vederlag. Tilsynsmænd kan da tilkaldes, hvor der findes mistænkelige Forhold, og det anbefales ligeledes at sikre sig en eller flere af de lettest bevægelige Tilsynsmænd — yngre Mænd, Cyklister — til dette Arbejde.

Til dette Eftersynsarbejde maa ikke gerne anvendes ud over en Ottendedel af det til Raadighed staaende Beløb, Resten bør anvendes til at undersøge og rense et nyt Landomraade i Tilslutning til det tidligere rensede Land.

Arbejdet maa forberedes i god Tid, saaledes at der kan begyndes, saa snart Vejrforholdene og Biernes Udvikling tillader det, og som Regel bør Behandlingen af de angrebne Familier slutes, naar der er indsamlet saa megen ny Honning, at Biavlerne lider større Tab.

Udvalget har anset det for heldigt at ansætte Tilsynsmændenes Løn saaledes:

1) Fri Rejse pr. Jærnbane eller Dampskib (3. Klasse), 1 Gang fra sin Bolig til Arbejdspladsen og tilbage igen, for saa vidt Arbejdspladsen ligger uden for det Amt, hvori Tilsynsmanden bor.

2) 1 Kr. for hver Arbejdsdag med Tillæg af 1 Kr. for hver Nat, Tilsynsmanden logerer uden for Hjemmet.

3) For Undersøgelse af et Bifolk 25 Øre. For Behandling efter Mac Evoys Metode eller for Svovling af et Bifolk 1 Kr. For Efterbehandling 50 Øre. For Rensning og Desinficering af uddøde, pestsmittede Stader (dog ikke Straakuber) 50 Øre. Særligt Vederlag for andet Arbejde gives ikke, og i Vederlaget for Behandling og Svovling er tillige indbefattet Vederlag for Desinficeringen af de paagældende Boliger.

Angaaende Desinficering af uddøde Stader bemærkes, at saadan Desinficering kun bør foretages af Tilsynsmanden i Bigaarde, hvor der er fundet Bipest og i Egne, hvor Bipesten er stærkt udbredt, samt at han maa sørge for, at saadan Tavlebygning uskadeliggøres. Der maa ikke betales noget Vederlag for Rensning af brugte Bihuse og Kuber og heller ikke for Desinficering af Bihuse, der har rummet Bifolk, som Tilsynsmanden har svovlet eller behandlet.

Det er en Selvfølge, at Tilsynsmanden maa vaage over, at Bipestlovens § 3 i meget nøje overholdes af alle Biholdere.

Med Hensyn til Medhjælp for Tilsynsmændene, da har det vist sig, at man naaede videst og fik det meste Arbejde udført for de anvendte Beløb, hvor man overlod Tilsynsmændene at antage og lønne den Medhjælp, de havde Brug for, og denne Fremgangsmaade anbefales det ogsaa at følge i Aar; men det maa paases, at ingen Biavlere opbejærer noget Vederlag for det Arbejde, han udfører i sin egen Bigaard. I Kredse, hvor der kun er faa Tilsynsmænd til Raadighed, anbefales det især at anvende kyndige Biavlere som Medhjælpere.

Der vil ogsaa i Aar blive tilstillet Kredsorganisationerne et Beløb — ca. to Tredjedele af det bevilgede Beløb — til Udredelse af Omkostningerne, medens Resten kan ventes senest en Maaned efter, at udførligt Regnskab fra Kredser foreligger.

En Fortegnelse over de Tilsynsmænd, de enkelte Kredse vil kunne raade over, vil blive tilsendt til Organisationerne, og disse maa da selv forhandle med de respektive Tilsynsmænd om Tiden for Arbejdets Paabegyndelse m. v. Tilsynsmændene bør forsynes med Lister og Kunsttavlestrimler til Ledere samt Lysol til Desinficering, hvorimod Tilsynsmændene selv maa forsyne sig med de nødvendige Redskaber.

Carl Hansen.

Den lille Bacille.

Af Lærer Chr. Nielsen, Næstved.

Det var i Sommeren 1901, saa vidt jeg husker, at jeg første Gang gjorde Bekendtskab med den lille Bacille. Siden da er Bekendtskabet Aar efter Aar blevet fornyet, og jeg har set, antager jeg, mere end 200 Tilfælde og haft Lejlighed til at behandle vel omkring 50 Bifamilier, angrebne af denne Sygdom. Da den nu er saa almindelig i Størstedelen af Sydsjælland, har det ikke været vanskeligt for mig i min Virksomhed som Biavlere og Biavlerefor- eningsformand at faa nøje Kendskab til

denne Bacilles Ytringsformer og betydelig Erfaring i dens Behandling, og det er da disse Kundskaber om Sygdommen og disse Erfaringer, som jeg herved lader komme frem, idet jeg tilføjer, at jeg har tøvet saa længe med at fretrføre dem, da saa meget ved denne Bipestsygdom synes mystisk, og da det ikke er lykkedes for mig at finde Regler for Sygdommens Smittefarlighed, saa at jeg den Dag i Dag staar mere uforstaaende end nogensinde tidligere overfor de Veje, ad hvilke Smitstoffet indføres og udvikler Sygdommen indenfor de enkelte Familier.

Der er den Særegenhed ved den lille Bacille, at den i Almindelighed dræber Yngelen, umiddelbart inden Cellen med Larven bliver forsegleet, altsaa i Larvens femte og sjette Levedøgn. Helt udtagelsesvis dør Larven først, efter at Cellen er lukket, dog, saa vidt jeg kan skønne, inden Forpupningen foregaar. Endvidere er det let for Bierne at slæbe den døde Larve ud og rense Cellen fuldstændig, saa hvis Familien er stærk, vil man kun finde et Minimum af døde Larver i Familien, nogle faa Stykker, selv om man af Yngelens Spredthed kan slutte, at mange flere er gaaet samme Vej. Det vil derfor undertiden være umuligt at paavise, at Stedet er angrebet, thi den ene Dag findes der døde Larver, men den næste er de fjernet, og selv om man i Dag mærker sig Celler med døde Larver, er de oftest i Morgen tomme. Man forstaar saaledes let, at Sygdommen i stærke Familier ofte bliver overset. Ydermere synes Indholdet af de døde Larver at være en sand Lækkerbid for Bierne; det er meget almindeligt, at den døde Larve straks bliver udsuget og den tomme Larvehud slæbt ud af Stedet, saa det undertiden er lettere at paavise Sygdommens Tilstedeværelse ved de tomme Larvehuder udenfor Stedet end ved døde Larvers Tilstedeværelse inde i Stedet. Man kan som Regel ikke se paa Larven, at den er syg, undertiden kun ane det, ved at dens Stilling i Cellen er unormal; først naar den er død, taber den sin Perlemorsglans og synker ned paa Cellens Underside og ser lidt mere graa ud end de levende Larver.

En Familie skal være betydelig medtaget af Sygdommen, hvis den ikke fjer-

ner de døde Larver i Løbet af det første Døgn; men jo længere Larven faar Lov til at ligge, des mørkere bliver den; dog har jeg aldrig fundet de døde Larvers Udseende saa mørkt, at Udtrykket „sort Yngel“, med hvilket Navn Sygdommen undertiden betegnes, tilnærmelsesvis har været berettiget.

Efterhaanden faar Familien for faa unge Bier, Larverne faar Lov at ligge i Cellerne, og jeg har set Tavler, der har været helt fulde af døde Larver. Man fejler aabenbart i at tro, at samtlige i samme Yngelperiode udklækkede Larver er døde samtidig; nej, men der, hvor de unge Bier kryber ud, bliver Cellerne igen belagt, mange af Larverne dør, medens der i andre Celler ligger døde Larver fra forrige Yngelperiode, og saaledes faar Tavlen efterhaanden det ovenfor beskrevne Udseende. Bierne er modløse, og Stadets Undergang er uundgaaelig. Om Udseendet af de Celler, hvor Larven er død efter Forseglingen, vil jeg sige, at da Larven dør, inden den er forpuppet, faar Cellelaaget aldrig det nedsunkne Udseende som ved den store Bacille, men kan undertiden have det gennemhullede Cellelaag ligesom denne. Naar man ved Hjælp af en Tændstik undersøger en saadan Celles Indhold, vil dette i meget, blandt andet i Farven, ligne den store Bacilles, men Indholdet er ikke sejt som hos denne, og man vil næsten altid kunne se Larvehuden, der holder Massen sammen som en Klump, der kan fjernes hel, saa Bierne kan rense ogsaa en saadan Celle, hvad der er umuligt for dem, hvis det er den store Bacille.

Endnu en Ejendommeighed ved den lille Bacille vil jeg pege paa, nemlig Biernes Villighed til Dronningskifte, saa snart den lille Bacille er til Stede i Stedet; det er saa paafaldende, at det faar mig til nøje at undersøge, om den lille Bacille ikke skulde være til Stede, naar et Stede, der ellers har en ung og god Dronning, viser Tilbøjelighed til Skifte. Bierne opfører Dronningceller inde paa Tavlerne som ved almindeligt Dronningskifte, men i langt større Antal end ellers. Det er, som om de ved, at der er Fare paa Færde, og at det skal være et Lykketræf, om de naar at faa en levende ung Dronning frem. Procentvis dør der nemlig langt flere Larver i

Dronningcellerne end i Arbejdercellerne, men paa Grund af den hurtigere Udvikling bliver de næsten alle forseglede, før Larverne dør. De forseglede Dronningceller faar ofte Lov at sidde i flere Uger uden at blive brudt; det er, som om Bierne ikke kan opgive Haabet om, at en Dronning skal blive født; men jeg tør nok sige, at det er undtagelsesvis, at dette sker. Jeg har kun erfaret det i to Tilfælde. Den ene Gang var der af 19 Dronningceller levende Larver i kun 3; men Familien var meget lidt angreben. Den anden Gang kunde jeg, da jeg ikke havde Lejlighed til at følge Udviklingen, kun konstaterere, at Stedet havde faaet en ung, levedygtig Dronning, medens et Antal Celler, jeg husker ikke hvor mange, endnu sad med de døde Larver i.

Om Tiden, paa hvilken man kan vente at finde Sygdommen, vil jeg sige det, at man som Regel forgæves vil søge den i første Yngelomgang, selv om ogsaa Stedet har været angrebet Aaret forud. I anden Omgang derimod vil den som Regel vise sig og tage til for hver ny Omgang, hvis den i det hele taget faar nogen synderlig Magt i Familien det Aar. I overvintrede Stader vil det være i April og Maj, at den er stærkest fremtrædende, da efter den Tid Familien enten vil være hensygnende eller have faaet saa mange Bier ud, at den saa nogenlunde kan magte Sygdommen, og dens Spor bliver da mindre. Man kan i en Sværm eller i en Familie, der er sat paa Ledere, glæde sig over de helt forseglede Yngeltavler og saa 14 Dage efter hænge med Næbbet, naar man ser Mængder af Larver af anden Yngelomgang ligge døde i Cellerne, medens de af samme Alder i Yngellejets Udkant af første Omgang er sprællevende. Man fristes til at udbyde med Revueforfatteren: „Sig mig, hvor kan det være?“

Hvorledes Bierne fører Vokskællene fra Bagkroppen hen til Munden.

Det har længe været kendt, at Vokset udsvedes som smaa Vokskæl paa Undersiden af de fire midterste Led

eller Ringe i Biernes Bagkrop. Hvorledes disse Vokskæl transporteres fra Bagkroppens Ringe hen til Kæberne, hvor de videre behandles, derom har der derimod været forskellige Meninger. Nogle har ment, at det var andre Bier, som udførte dette Arbejde, andre, som f. Eks. Cowan, troede, at Bierne brugte den nederste Kant af Bagbenenes Skinneben og det saakaldte „Øre“ paa den øverste Kant af Bagbenets nederste brede Led som en Slags Tang, hvormed den greb Vokskællene og førte dem hen til det forreste Benpar.

Nu har Dr. Casteel ved Kontoret for Insektkundskab i Washington bragt Klarhed i dette Spørgsmaal.

Biernes Bevægelser ved Overførelsen saavel af Blomstærstøvet som af Vokskællene er saa hurtige, at det er umuligt at skelne dem for det ubevæbnede Øje. Derfor benyttede Dr. Casteel ved sine Undersøgelser et for begge Øjne indrettet Forstørrelsesglas, som satte ham i Stand til klart at se alle Biens Bevægelser.

Han fandt da, at det var det nederste brede Led paa Bagbenet, med hvilket Bien løsgjorde Vokskællet. Med de stive Haar eller Børster paa dette Led gennemborede den Skællet, og ved en ejendommelig Bevægelse af Bagbenet blev dette derpaa bragt saa langt frem, at det kunde gribes af det forreste Par Ben, hvorpaa det blev bearbejdet eller tygget af Kæberne. Medens disse Bevægelser blev udført, stod Bien paa tre Ben, nemlig paa det midterste Benpar og det ene Bagben; begge de forreste Ben og det andet Bagben udførte de nødvendige Bevægelser.

Den ovenfor omtalte „Tang“ har intet med disse Bevægelser at gøre.

Dr. Casteel bekræfter ogsaa den allerede før gjorte lagttagelse, at der er visse Aldre i Biens Liv og visse Tider af Aaret, da disse Vokskæl udsøndres i rigeligere Mængde end til andre Tider. Derfor vil der være Tider, da Bierne ikke vil kunne opføre Voksbygning i synderlig stor Udstrækning, selv om de bliver rigeligt fodrede.

Et Parti af Th. Niensens Bigaard, Hornskrogsgaard, Ullerslev.

Kan det betale sig at drive Storbiavl?

Af Th. Nielsen, Hornskrogsgaard,
Ullerslev.

Om ovennævnte Emne er der i de sidste Par Aar fremkommet to Artikler, nemlig i T. f. B. Nr. 9 1911 og i Nr. 8 1912 af henholdsvis Peder Hansen, Espe, og A. P. Andersen, Gadstrup. De Erfaringer, de to Mænd har gjort, gaar, særlig for den sidstes Vedkommende, nærmest i Retning af, at det er en meget betænkelig Sag at holde mange Bifamilier. Da min Opfattelse af dette interessante Spørgsmaal ikke falder sammen med deres, har jeg faaet Lyst til at skrive et Par Ord om denne Sag.

Det første Spørgsmaal, der melder sig, er: Hvor mange Bifamilier kan der med Fordel holdes paa en Plads. Før jeg giver mig i Lag med dette Spørgsmaal, vil jeg sige et Par Ord om min egen Biavl. Jeg begyndte at drive Biavl i 1903, men havde hjulpet til med at passe Bier i ca. 10 Aar i Forvejen, saa jeg var nogenlunde inde i Biavlen, da jeg begyndte. Iøvrigt viser hosstaaende Regnskab min Biavls Udvikling:

Aar	Antal Stader	Udgiit	Pd. Honning	Indtægt
1903	4	95,28	95	45,50
1904	9	67,30	266	133,50
1905	13	20,95	500	222,95
1906	15	85,00	612	255,40
1907	31	123,50	202	102,20
1908	35	127,53	1920	901,20
1909	48	305,83	540	313,85
1910	50	164,10	2125	1085,84
1911	65	265,27	1120	668,40
1912	75	422,81	3218	1818,85
(1913: 100)	Talt	1677,57	10598	5547,69

Nettofortjeneste Kr. 3870,12.

Naar jeg har fremsat mit Regnskab, er det ikke, fordi jeg mener, at det er særlig fint, hvilket jo den stærke Udvidelse i sig selv forbyder, men ogsaa det, at min øvrige Virksomhed i Sommertiden ofte har bevirket, at jeg kun har faaet det alernødvendigste Arbejde udført ved Bierne og har maattet undlade en hel Del Ting, som særlig i daarlige Biaar i ikke ringe Grad kan forbedre Udbyttet. Dette giver mig Grund til at tro, at andre Biavlere paa en lige saa god Egn som denne kunde have faaet endnu større Udbytte, end jeg kan opvise. Men selv med mit Regnskab som Grandlag finder jeg, at Arbejdet med Bierne er godt betalt.

Jeg har ikke kunnet mærke, at Gennemsnitsudbyttet pr. Stade er blevet mindre, efterhaanden som jeg har udvidet mit Stadeantal, og her staar altsaa mine Erfaringer i afgjort Mod-

strid med, hvad P. H. gør gældende. At 2 Stader paa en Plads giver mere pr. Stade end 10, kan jeg ikke gaa med til, hvis der overhovedet i den paagældende Egn er Mulighed for lønnende Biavl. Fordi der i en Bys forskellige Haver kan tælles 10 Stader, tror jeg ikke, at disse Biavlere behøver at være bange for af den Grund ikke at høste normalt Udbytte af Bierne.

Under Henvisning til den Tid, da Hovedtrækket begynder at tage af, skriver P. H.: „Tænk vi os, at to Stader under de Forhold har samlet sig hver 25 Pd., bliver det 50 Pd.; men var der nu 20 Stader paa samme Plads, vilde de ikke være gaaet frem med en 2 à 3 Pd. hver; nej, baade det, og hvad de ellers kunde samle, var gaaet med til det daglige Forbrug, saa de Bier vilde finde, at det var meget daarlige Tider og standse Yngelansætningen altfor tidligt.“

Jeg har svært ved at tro, at 2 Stader kan samle 50 Pd. paa en Plads, hvor 20 Stader omtrent vil gaa til Grunde. Hvis der i det hele taget er noget at trække af, kan 2 Stader aldeles ikke overkomme at samle det meste af den Honning, der findes i deres Flyvekreds, hvad P. H. synes at forudsætte. I 1911, da Hovedtrækket slog helt fejl paa Grund af ustadigt Vejr, samlede mine Bier fra de sidste Dage i Juli til midt i August over 1000 Pd. Honning foruden det meste af, hvad de havde Brug for til Vinterforraad, og hvad har de saa ikke selv brugt i samme Tidsrum. Midt i Juli er jo Agerkaal og det bedste af Kløvertrækket forbi, og naar 65 Stader, som jeg den Gang havde paa én Plads, under saadanne Trækforhold kunde samle saa meget, som de gjorde, saa er det klart, at de ikke kan overkomme at samle al den Honning, der er til Stede i Blomsterne i det bedste Hovedtræk; og det er Hovedtrækket, det kommer an paa. Slaar dette fejl, maa man nøjes med et ringe Udbytte, enten man saa har faa eller mange Bifamilier.

Min Erfaring er da den, at paa en god Egn har man ikke nødig at være bange for Overbefolkning, fordi man holder 50—60 Stader paa et Sted. Her forudsætter jeg selvfølgelig, at der ikke findes andre Bier, i det mindste i en god Fjerdingvejs Afstand.

Jeg har med Vilje valgt Overskriften „Kan det betale sig at drive Storbjavl“ i Stedet for „Biavl som Hovederhverv“, fordi Arbejdet med Bierne kun finder Sted i 3 à 4 Sommermaaneder og kan, selv om man har et ret betydeligt Antal Bifamilier, ikke være ens Hovedbeskæftigelse. Ved at bruge 2 à 3 Eftermiddage om Ugen i Maj og Juni og noget mere i Udslyngningstiden kan der passes et ret betydeligt Antal Bifamilier, naar alt, hvad der kan ordnes om Vinteren, i Forvejen er bragt i Orden. Jeg har selv lavet mine Bihuse, hvad der er en stor Lettelse, naar man vil anlægge en større Bigaard. Den Mand, der vil leve alene af Biavl, vil jeg med A. P. A. beklage, men mest, fordi han da vil gaa ledig den meste Tid af Aaret. Jeg finder ikke som A. P. A., at det er en af Biavlerens vigtigste Pligter at holde sig indenfor det Stadeantal, han kan passe i sin Fritid, idet jeg gaar ud fra, at en fornuftig Biavler ikke formerer stærkere, end at han med Fordel kan faa Bierne passet. Biavl er en god Fritidssyssel, det er sandt; vel en af de bedste, der findes; men det er ogsaa en Syssel, som det nok kan gaa an at anvende lidt af sin Arbejdstid paa. Jeg kan ikke se andet, end at enkelte Biavlere, f. Eks. blandt Husmænd og ligestillede, som bor paa en god Egn for Biavl, godt kan holde ikke saa faa Bifamilier med Fordel. Men en Biavler, som vil have et større Antal Stader, skal helst være Herre over sin Arbejdstids Inddeling, saa at han kan arbejde med Bierne, naar det passer dem, og ikke naar det passer Biavleren. Biavl er ikke Akkordarbejde, men fordrer Biavlerens Nærværelse til den rette Tid. Selv om Biavl kan give en ret god Indtægt, saa er det dog nødvendigt, at den forbindes med et andet Erhverv, som maa danne Grundlaget, naar Biavlen i daarlige Aar fuldstændig slaar fejl. At forlade sit Haandværk og kaste sig over Biavlen er et Eksperiment, som næppe vil gaa godt for nogen; men hvis en Mand i en Aarrække har haft en mindre Bigaard med godt Resultat og finder, at han nok kan overkomme at passe et større Antal Stader, og Egnens Trækforhold og andre Biavleres Nærværelse tillader det, da er der ikke noget at sige til, at han udvider, naar

det kun sker saa langsomt, at Bierne betaler sig selv og helst giver noget Udbytte ved Siden af. Saa vinder Biavleren Erfaring, samtidig med at han har mere Hold paa, hvor det bærer hen.

Dronninger med lang Levetid.

En Samtale med Doolittle. (Glean.)

„Har jeg ikke Ret i, at enhver Forbedring af Biracen beror mere paa det rigtige Valg af Avlsdronning end paa noget andet? Dronerne er det jo umuligt at kontrollere. Og er det ikke rigtigt, at man, hvis man vil opnaa at faa Bier med lang Levetid, maa avle af Dronninger, som ogsaa har lang Levetid?“

„Jo, det er vist rigtigt.“

„Men naar dette er rigtigt, hvoraf kommer det da, at næsten hver eneste Dronningavler og de allerfleste af vore dygtigste Biavlere raader til, at man ikke skal lade nogen Dronning leve mere end to Aar? Der er endog mange, som paastaar, at alle Dronninger bør byttes ved Enden af Honningtrækket efter det første Aars Æglægning.“

„Ja, ogsaa jeg har undret mig over dette. Jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorledes det skulde blive muligt at opnaa nogen stor Forbedring af Biracen i en Bigaard, hvor der bliver avlet nye Dronninger hvert eller hvert andet Aar for med dem at erstatte alle de Dronninger, som blev avlet et eller to Aar forud. Jeg har mange Gange lagt Mærke til, at de Familier, som holdt deres Stader godt befolkede. Sommeren igennem med ikke mere Yngel, end der kunde rummes i fem eller seks Langstrothammer, og som samlede den største Mængde Honning, altid havde Dronninger, som opnaaede en højere Alder, hvis blot Biavleren tillod dem at leve. Men Sagen er, at de allerfleste Biavlere har faaet Teorien om de meget frugtbare Dronningers Overlegenhed saaledes indbanket i sig, at de ikke lader nogen Dronning, som ikke viser sig ualmindelig frugtbar, overleve sin anden Vinter. Og Følgen deraf er, at den Gaas, som lagde Guldægget, ikke

faar nogen Anledning til at vise sin Overlegenhed over de andre. Det er Dronninger, som lever 4 til 5 Aar, som vi lægger til Grund for vor Avl, naar vi lægger an paa at skaffe os Bier, som giver den største Honninghøst med den mindste Bistyrke og det mindste Forbrug af Honning og Arbejdskraft til Yngelopfødning. Der forbruges en stor Mængde Honning af usle Familier til Optødning af en Mængde Larver, der skriver sig fra Æg af Dronninger, som ikke er brugbare mere end halvandet eller to Aar. Og de længe levende, værdifulde Dronninger, hvis Yngelmængde næppe naar op til Gennemsnittet, kan man være vis paa bliver dræbt af de Biavlere, som siger os, at alle Dronninger bør erstattes med nye efter et eller højst to Aars Æglægning, dersom vi vil have de bedste Resultater: Stader fulde af Yngel.“

„Men vil De raade til at avle Dronninger af en Dronning, som er fire til fem Aar gammel?“

„Jeg vil ikke paastaa, at en Dronning i en saa langt fremskreden Alder er bedre egnet for Dronningavl, end hun var i en yngre Alder. Derimod vil jeg sige: Hvis Dronningen er yngre, kan jeg ikke være vis paa, at hun har en saa lang Levetid, som jeg ønsker. Naar en Dronning af en Stamme, som udmærker sig ved lang Levetid og stor Dygtighed i at samle Honning, har levet lige til Femaarsalderen, venter jeg, at dens Afkom, baade Arbejdsbier og Dronninger, ogsaa vil udmærke sig ved sin lange Levetid.

Der er to Ting, af hvilke man temmelig sikkert kan slutte sig til, om en ung Dronning vil vise sig at have en kort eller en lang Levetid. Dersom man i den første Halvpart af den første Majnaaned, hvori en ung Dronning lægger Æg, finder, at dens Familie udvikler sig godt, medens andre Familier svinder ind (alle Familier maa naturligvis have haft samme Betingelse og samme Fodertorraad i Løbet af Vinteren og maa være lige stærke ved Foraarets Begyndelse). Man vil da ikke være langt fra det rigtige, om man antager, at de Familier, som udvikler sig godt, har Dronninger og Arbejdsbier, som efter al Sandsynlighed vil faa en lang Levetid, medens de øvrige Familiers Dronninger ikke duer til Avl.

Det andet Mærke paa, at en ung Dronning vil leve længe, er følgende: Dersom man, efter at en ung Dronning har begyndt at lægge Æg, og efter at Sværmetiden er forbi, indhænger i Stedet en Ramme med en Byggeanvisning med Arbejdervoks, og det da viser sig, at Rammen bliver udbygget med Arbejderceller, da fortjener Dronningen at prøves videre. Dersom der derimod bliver bygget Dronevoks, venter jeg mig ikke meget af Dronningen ud over hendes første eller andet Aar.“

„Men tror De ikke, at der er andre Ting, som har Indflydelse paa Biernes Levetid?“

„Jo, ganske vist. Men Dronningen er Hovedsagen. Arbejderlarverne lige saa vel som Dronninglarverne maa selvfølgelig blive godt ernærede. De har utvivlsomt lagt Mærke til, at de netop udkrøbne Larver i nogle Familier bliver meget bedre ernærede end i andre. Jeg har i mine bedste Dronningers Familier set Larver, som har haft saa store Mængder Foder i deres Celler, at man kunde tro, at de havde faaet Dronningfoder. De laa formelig og flød i det flødelignende Foder næsten lige til den fjerde Dag af deres Liv. I andre Familier forsynes derimod Larverne saa sparsomt med Føde, at man næsten behøver et Forstørrelsesglas for at se, om der overhovedet findes Foder i Cellerne for de smaa, seks til tyve Timer gamle Larver. Jeg behøver ikke at fortælle Dem, at jeg ikke uunder nogen Omstændighed anser disse underernærede Larver skikkede til at bruges til Dronningavl. Af saadanne Larver faar man ikke Dronninger, som lever fire til fem Aar. Dersom saadanne Larver opfødes til Dronninger, faar de en saa kort Levetid, at Bierne efter 6 Maaneders eller højst et Aars Forløb selv dræber dem for at prøve paa at skaffe sig noget bedre.“

Bipest-Kursus.

Da det vil være af stor Betydning for Bipestens Bekæmpelse, om der i alle Egne af Landet fandtes dygtige Biavlere, som kendte Bipesten og fuldtud forstod Maaden at bekæmpe den paa, og som tillige var skikkede til at skride ind

overalt, hvor der fandtes Bipest i deres Egn, og da Antallet af uddannede Tilsynsmænd viser sig at være for ringe, idet en Del af dem af forskellige Aarsager ikke længer kan deltage i Arbejdet, har Udvalget anset det for formaalstjenligt atter i Aar at lade afholde et Kursus til Uddannelse af Tilsynsmænd. Til dette Kursus ønskes som Deltagere dygtige og paalidelige Biavlere fra hele Landet, som venter at have saa megen Tid til Raadighed, at de kan være behjælpelig med at bekæmpe Bipesten i den Egn, hvori de bor.

Kursuset vil, hvis et passende Antal kvalificerede Deltagere melder sig, blive afholdt i en Fortræksegn; Stedet er endnu ikke bestemt, men formenes at blive Midtsjælland. Det begynder Mandag den 26. Maj Kl. 9 $\frac{1}{2}$ Formd. og varer i 11 Dage.

Deltagerne i dette Kursus faar fri Undervisning samt af DBF. fri Rejse frem og tilbage paa 3. Klasse og desuden 10 Kr. til Hjælp til Afholdelse af Udgifterne ved Opholdet, dog saaledes, at disse Tilskud helt eller delvis bortfalder, saafremt vedkommende fra anden Side faar en Understøttelse, der overstiger 10 Kr. Understøttelse til Hjælp til Rejse og Ophold ved dette Kursus kan søges paa sædvanlig Maade gennem Landboforeningerne. Ansøgning om Deltagelse i dette Kursus indsendes inden 5. Maj d. A. til Redaktør N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde.

Kredsformænd i DBF.

I. Københavns Amt:

1a. Gl. Københavns Amts BF.: Torveassistent P. Hansen, Jagtvej 59², København L., F. Grosserer Fritz Jørgensen, Kirkevej 22, Charlottenlund, N.F. Bomforpagter S. Andersen, Vangede Bom, Gentofte, K. Inspektør J. Fr. Schlage, Brønsholmsdal, Kokkedal. Assistent M. Jensen, Musesæt, Lyngby.

1b. Gl. Roskilde Amts BF.: Proprietær H. Hansen, Nymølle, Hedehusene, F. Gaardejer Chr. Petersen, Hove, Viksø, N.F. Fabrikant J. Vedsø, Dristebrohus, Skensved, K.S. N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde. Gartner A. Larsen, Rørbæk, Frederikssund.

1c. Ramsø-Tune Herreds BF.: A. P. Andersen, Gadstrup, F. Stationsforstander Birk, Gadstrup, K.S. Gartner H. Sørensen, Kildebrønde, Taastrup. Fabrikant J. P. Jensen, Darup, Roskilde. Træskomager H. Olsen, Kr. Skensved.

II. Frederiksborg Amt:

2a. Frederiksborg Amts BF.: Glarmester P. Hansen, Hillerød, F. Husflidslærer N. P. Andersen, Smidstrup, N.F. Snedker V. V. Christiansen, Nørredam, Fredensborg, K.S. Typograf P. Jørgensen, Græsted. Parcellist J. Larsen, Fjellingstrup. Karetmager O. Svendsen, Tisvilde. Dyr.æge Gram, Helsing. Landmand Laurits Petersen, Maarum. Stenbrygger P. Hansen, Skovhusene, Esrom. Møllersvend S. Thøgersen, Brederød. N. Aagesen, Villa Kronedal, Helsingør. Vejmand A. Jensen, Horsørød. Tømrermester P. Pedersen, Lillerød. Gaardejer M. Olsens Enke, Haagendrup. Skovfoged Balsløw, Adserbo. Gaardejer P. Hansen, Tipperup. Frøken Jacobsen, Lønholt.

2b. Slangerup og Omegns BF.: Lærer C. Bagger, Hørup, Slangerup, F.S. Partikulier N. Nilausen, Frederikssund. Smedemester L. Andersen, Hjørnlunde, Slangerup. Gaardbestyrer P. Hansen, Strø, Skævinge. Gaardejer Kristiansen, Lystrup.

2c. Horns Herreds BF.: Smed Martin Pedersen, Skibby, F. Gartner Frederiksen, Lyngerup, Frederikssund, N.F. Tømrermester N. Nielsen, Skibby, K. Hmd. N. Iversen, Dalby. Bødker C. Knudsen, Ferslev. Tømrer P. Pedersen, Sønderby. Hmd. O. Hansen Jørgensen, Gerlev, Frederikssund.

III. Holbæk Amt:

3a. Holbæk Amts BF.: Husejer R. Larsen, „Solhøj“. Kilderup, Holbæk, F.S. Bødker Hans Kr. Jørgensen, Ondløse, Mørkøv, N.F. Hmd. N. P. Jensen, Viskinde, Værsløv. Tækkemand J. Chr. Lorentsen, Mørkøv. Snedker Chr. Th. Larsen, Skaverup, Asminderup. Skomager C. Madsen, Høve, Asnæs. Murer Jørgensen, Ourø. Lærer A. Nielsen, Gørlev. Skomager N. Rasmussen, Regstrup. Hmd. P. Petersen, Baarup, Kr. Eskildstrup. Biavler A. Petersen, Skippinge, Hørve. Barber J. Jørgensen, Kundby, Sandby. Gmd. H. P. Madsen, Bakkely, Mørkøv. Agent A. Johansen, Mørkøv. Lærer L. Larsen, Overby, Nykøbing. Ungkarl Th. Jensen, Rørvig, Nykøbing. Fisker H. Nielsen, Melby Nordstrand. Tømrer N. P. Petersen, Svallerup, Kalundborg. Landpost N. P. Johansen, Fuglede St. Cyklehandler J. P. Sørensen, Jyderup. Biavler J. Chr. Nielsen, Saltbæk, Kalundborg. Tømrer H. C. Nielsen, Gislinge. Tømrer Edv. Nielsen, Stenstrup, Højby. Træskomager S. Hansen, Tølløse. Parcellist J. P. M. Lind, Lumbsaas, Nykøbing. Lærer Illemann, Braede, Nykøbing. Smed A. P. Jensen, Aagerup, Vipperød. Tømrer G. Petersen, Torendrup, Grevinge. Frk. Kristine Andersen, Stenlille. Skomager C. Sloth, Holbæk. Hmd. J. Jørgensen, Ugle-
rup, Holbæk. Skomager A. Andersen, Udby, Holbæk. Skomager Tobiasen, Hagedsted, Maarsø. Bmd. O. Olsen, Brændholt, Ugerløse. Murermester O. P. Petersen, Svinninge. Sadelmager A. Møller, Snertinge. Bancarbejder J. C. Larsen, Svebølle. Student F. Fenger, Soderup, Tølløse. Lærer S. P. Sørensen, Jerslev. Cyklehandler K. Madsen, Asnæs. Gdr. M. P. Petersen, Skovgaard, Bjørstrup.

3b. Samsø BF.: Bødker O. P. Olsen, Brundby, Koldby, F.S. Købmand Chr. Beyer, Nordby, Tranbjerg. Lærer Olsen, Onsbjerg,

Koldby. Parcellist M. J. Mortensen, Ørby, Koldby. Maler J. Th. Jensen, Pillemark, Koldby.

IV. Sorø Amt:

4a. Sorø Amts BF.: Gaardejer Th. Jacobsen, Erdrup, Korsør, F. Gartner Petersen, Slotsalléen, Sagelse, S. Skomager Hans Nielsen, Stude, Forlev. Chr. Brink, Skelskør. Købmand P. C. Pedersen, Havnegade, Korsør. Uddeler Jensen, Gerlev. Gaardejer Laur. Larsen, Vaiby. Gaardejer R. Nielsen, Faardrup. Tømrer Knudsen, Sneslev. Uddeler J. Vejager, Høve. Gmd. V. Madsen, Venslev. J. Bertelsen, Tjæreby. Pastor Lund, Magleby. N. Chr. Nielsen, Kjelstrup, Hylde-
mark. Gunnar Nielsen, Hulby. Maren Bertelsen, Flakkebjerg. Lærer Hedebo, Gudum. Mejeribestyrer N. Jensen, Aarslev, Havrebjerg. Smed Chr. Hansen, Lindebjerg, Sorø. Hmd. Chr. Sørensen, Haarslev, Sandved. Musiker H. Hansen, Skørpinge, Flakkebjerg. Landpost Petersen, Dalmose. P. M. Andresen, Vinstrup Overdrev. Lærer Mathiasen, Forlev. Gartner Olsen, Frølund. Møller Kristiansen, Kanehøj Mølle. Væver H. Hansen, Stignæs. Postkører R. Rasmussen, Boeslunde. J. Jensen, Holsteinsborg, Rude.

4b. Alsted m. fl. Herreders BF.: Tømrer Fr. Johansen, Pedersborg, F.S. Ledvogter Kristiansen, Troldholm, Sorø. Portør Bransborg, Fjenneslev. Smed Christiansen, Stenlille. Gartner Christensen, Alsted, Ringsted. Sadelmager Larsen, Fjenneslev. Uddeler L. Kristensen, Nordrup, Slagelse.

4c. Midtsjællands BF.: Gaardejer H. S. Hansen, Nordrup, Ringsted.

V. Præstø Amt:

5a. Sydsjælland: Lærer Chr. Nielsen, Næstved, F.S. Jens Hansen, Sandby, Toksværd, Olstrup. Graver J. Jensen, Herlufmagle. Fabrikant Hansen, Lou. Hmd. P. Nielsen, Biscov, Tappernøje. Hmd. Lars Hansen, Kostræde, Lou. Hmd. H. P. Hansen, Holme Sibberup, Olstrup. Lærer Sørensen, Ristrup, Næstved. Fr. Rubert, Haslev.

5b. Storehedinge og Omegns BF.: Urmager S. Sørensen, Magleby, Klippinge, F.S. Husmand H. Jacobsen, Frøslev. Tømrer N. P. Nielsen, Lyderslev. Gmd. Chr. Nielsen, Bjælkerup. Jordbruger N. Nielsen, Skøringen. Fisker L. Nielsen, Bøgeskov, Høltug, Storehedinge.

5c. Baarsø Herred: Gmd. L. P. Bonde, Skovhusene, Langebæk, F.S. Karetmager Larsen, Mern. Sadelmager N. Nielsen, Viemose. Slagter P. Jensen, Kallehave. Gmd. L. Hansen, Væstenbæk.

5d. Møens BF.: Førstelærer Carsten Nielsen, Tjørnemark, Stege, F. Tømrer Iversen, Udby, Stege. Gdr. Kr. Nielsen, Svendsmark. Fodermester Madsen, Egelykke. Smed Pedersen, Stubberup.

5e. Vallø og Omegns BF.: Lærer N. Hansen, Valløby, F. Malermester Westphal, Vedskølle, N.F. Hmd. Vilh. Nielsen, Strøby Egede, S. Skovfoged Dixon, Lellinge. Skomager H. Olsen, Øby. Skomager Petersen, Vedskølle. Skomager Andersen, Tessebølle. Tømrer O. Petersen, Valløby. Hmd. L. Jakobsen, Enderslev. Skovfoged Poulsen, Grubberholm. Hjulmand Chr. Jensen, Herfølge. Husejer R. Larsen, Aashøj. Gartner

H. P. Andersen, Hastrup. Sparekassebogholder Heger, Køge. Landpost J. P. Nielsen, Alkestrup. Parcellist A. Isaksen, Højelse. Hmd. Chr. Larsen, Øby. Hmd. J. Børgesen, Ejby.

5f. Glumsø og Omegns BF. (Tybjerg Herred): Gartner Petersen, Glumsø, F. Skomager Jørgensen, Glumsø. Skomager Nielsen, Glumsø, NF.K. Skomager N. Kristoffersen, Aasø. Træskomand K. Madsen, Vrangstrup. Gaardejer J. Jacobsen, Næsby. Hmd. Chr. Nielsen, Sandby Skov.

5g. Fakse og Omegns BF.: Tømrer Chr. Sørensen, Favreby, Fakse Ladeplads, F.S.

VI. Bornholms Amt:

Bornholms BF.: Førstelærer G. Josefson, Østerlars Hovedskole, F.S. Frk. Anna Sommer, Rønne. Gaardejer P. Blem, Verme-landsgaard. Ibsker-Svaneke: Chr. Henriksen, Svaneke. Østermarie: Oluf Jensen, Aa'øse. Østerlars-Gudhjem: Jul. Jensen, Stavehøl. Olsker-Allinge: Fru Marthe Olsen, Stenbækken, Allinge. Rønne: Chr. Madsen, Vesetsgade, Rønne. Vestermarie: Janus Jensen, „Lunds Minde“, Lobbæk. Klemens: Fru Ipsen, Skarpeskade. Nyker: Hans Bistrup, Ypernelund. Aaker-Aakirkeby: Janus Kofoed, Aakirkeby. Pedersker: Skomager G. Pedersen, Sømarken, Pedersker. Ny-lars: J. L. Kofoed, Gadegaard. Bødilsker-Neksø: H. J. Larsen, Sonneskoven. Povlsker: Mejeribestyrer A. Due. Rø: Gaardejer Karl Rømer. Knudsker: H. Larsen, Sudsænkebro.

VII. Odense Amt:

7a. De fynske Bivener: Partikulier A. Zinglensen, Odense, F.S. Møler Hansen, Allerup Torup. Snedker Chr. Jacobsen, Torup. Gartner Johansen, Odense. Tømrer M. Carlsen, Rovnebjerg. R. Rasmussen, Stige. M. Hansen, Fangel Mark. V. Jervelund, Ejby. Lærer Rosenkjær, Fruens Bøge. Smed Gregersen, N. Halluf. Bødker Chr. Andersen, Højme Mark. Snedker P. Nielsen, Højby. Formand A. C. Andersen, Odense. Lærer Klausen, Odense.

7b. Fynske BF.: Gartner A. C. Andersen, Nyborg, F.S. Kølstrup: Væver Kristen Andersen, Kølstrup. Rolfsted: Hmd. J. H. Nielsen, Ferritslev. Hindsholm: Møller Madsen, Hersnap, Dalby. Nordfynske: Biavler R. P. Hansen, Stats-huset, Gundestrup, Otterup. Vindinge: Tømrer L. Hansen, Kogsbølle, Nyborg. Gislev: Gmd. Jh. P. Albretsen, Fjellerup, Ryslinge. Flødstrup: Væver R. Ch. Hansen, Mullerup, Ullerslev. Gartner Westerskov, Flødstrup. Stubberup: Gmd. Karl Christensen, Stubberup, Dalby. Midskov: Fisker P. Rasmussen, Midskov, Mesting. Revninge: Drejer Jacob Rasmussen, Revninge. Partikulier J. Rasmussen, Rynkeby. Dregstrup: Tømrer R. M. Poulsen, Bregnør, Kerteminde.

7c. Skovby Herreds BF.: Laurits Olsen, Kosterselev, Julierup. F. Rasmus Hansen, Harritslev Fælled, NF. Partikulier C. F. Abildgaard, Bogense, K. Skrædder R. Steffensen, Julierup. Mejeribestyrer Jeppesen, Særslev. Landmand A. Jensen, Lettehus. Væver Julius Pedersen, Aabjerg. Snedker Nielsen, Haars-

lev. Murer N. P. Nielsen, Søndersø. Gmd. C. P. Hansen, Skaastrup. Vi.h. Jensen, Søndersø. Julius Jakobsen, Moderup. Gmd. H. Chr. Poulsen, Brendrup.

7d. Assens Amts BF.: Landpost R. Chr. Hansen, Glamsbjerg. Poul Rasmussen, B'angstrup. Skovfoged Hasenf. ss, Voesebjerg. Lærer Madsen, Høed. Lærer Jørgensen, Mellemalle. Væver R. J. Hansen, Tommerup. Skomager Madsen, Kjøng.

7e. Vends Herreds BF.: Landpost Jens Larsen, Nr. Aaby, F.S. Murer K. Henriksen, Gamborg Korsvej, Kauslunde. Snedker H. P. Rasmussen, Rørslev, N. Aaby. Landmand Axel Buch, Skrillinge, Middelfart. Hjulmand J. Theil, Ejby St.

7g. Wedellsborg Birks BF.: Hmd. J. J. Pedersen, Lunge Skov, Gelsted, F. Skovfoged P. Hansen, Bakkehus, Gelsted, S.K.

VIII. Svendborg Amt:

8. Svendborg Amts BF.: Fabrikant Kr. Peder er, Tved, Svendborg, F.S. Svendborg: V. Lund, Sct. Jørgensvej, Svendborg. Ringe: Tømrer J. P. Rasmussen, Gjestele. V. Hæsing: Bikkenslager A. Nielsen, Hillerseve. Højrup. V. Skjerninge: J. H. Bregnedal, Tømrer, Allerup. Lange-lund: Lærer Pedersen, Simmerbølle, Rudkøbing. Faaborg: Drejer M. Hansen, B'erne. Ærø: Biavler L. H. Lauritsen jun., Vindeballe Mark, Ærøskøbing. Allested: Skrædder Hansen, Allested.

IX. Maribo Amt:

9. Maribo Amts BF.: Bestyrer Hansen, Skovnæs, Maribo, F. Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge. Nysted, NF. Førstelærer Jensen, Vejringe, Stubbekøbing. Lærer Rasmussen, Tillitze, Nakskov. Smed J. Nielsen, Bruserup, Væggerløse. Tøfemager N. Krudsen, Romme, Rørbæk, Saksøbing. Landmand J. Nielsen, Hejringe, Horslunde. Gaardejer R. Sørensen, Hoby, Nakskov. Gartner Petersen, Søholt, Burse. a. Væggerløse: Smed J. Nielsen, Bruserup, Væggerløse. b. Ønslev: Partikulier P. Seier, Eskildstrup. c. Taars: Tøfemager N. Knudsen, Romme, Rørbæk, Saksøbing. d. Stokke-marke: Landmand Joh. Nielsen, Hejringe, Horslunde. e. Bregninge: Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, Nysted. f. Thoreby: Lærer P. Knudsen, Nagelsti, Nykøbing. g. Maribo og Omegn: Bestyrer Hansen, Skovnæs, Maribo. h. Horslunde: Snedker J. P. Jensen, Nøbbet, Horslunde. i. Aastrup: Parcellist P. Tønnesen, Særslev, Stubbekøbing. j. Aageby og Opager: Maler E. Jørgensen, Bjerreskov, Sølested. k. Nykøbing: Skomager P. Jacobsen, Systofte, Nykøbing. l. Hyldtofte: Landpost Kaa'lund Ravn, Rødby. m. Gløslunde: Gdr. R. Sørensen, Hoby, Nakskov. o. Fejø: Bødker Mogenssen, Fejø. p. N. Vedby: O. Walter, Nr. Alslev. q. Karleby: Tømrer P. Larsen, Karleby. Nykøbing. f. r. Femø: Gdr. H. R. O. Hansen, Femø. s. Ø. Ulslev: Skovfoged Juul, Ø. Ulslev, Nysted. v. Slemminge: Ungkarl P. Romme, Sorteby, Saksøbing. x. Nørre: Parcellist R. Jørgensen, Nørre, Rødby. y. V. Ulslev: Partikulier P. Krønge, V. Ulsted, Nysted. z. Tillitze: Lærer Rasmussen, Tillitze, Nak-

skov. æ. Gedesby: Parcellist Carl O'sen, Gedesby, Gedser. ø. Kippinge: Partikulier N. Jensen, V. Kippinge, Nr. Alslev.

X. Aalborg Amt:

10. Aalborg Amts B.F.: Lærer Joh. Jensen, Gug Skole, Gug, F. Mejeribestyrer N. C. Jensen, V. Hassing. Bialvslærer J. C. C. Bech, Aalborg, S.K. Damskrædde i de Karen Jensen. Søbjerg. Træhandler S. A. Sissing, Aars. Søndertranders: Landpost P. Jensen, S. Tranders, Gistrup. Gunderup: Gaardbestyrer C. Kragh, Oppedstrup, Gistrup. Gudum: Partikulier S. Klingbech, Gudum, Vaarst. Sønder Kongerslev: Snedker A. Kærgaard, Mygdal, Kongerslev. Skelund: Snedker N. Hansen, Skelund. Mou: Mejeribestyrer L. P. Nielsen, Mou. Størvorde: Snedker P. Jensen, Størvorde. Klarup: Hmd. J. Nielsen, Klarup. Sønderholm: Vært J. Poulsen, Sønderholm. Trængstrup: Partikulier S. Pedersen, Trængstrup, Støvring. Skivum: Kæstmager J. C. Thomsen, Vægger. Væggerby: Gdr. H. Christensen. Ravnkilde: Skrædder Fr. Andersen, Ravnkilde, Arden. Vokslev: Ungkarl K. Christensen, Simsted, Nibe. Barmer: Havedyrker Joh. Chr. Jensen, Barmer, Sebbesund. St. Aistrup: Møller Kr. Kristensen, Vidrup, St. Aistrup, Halkjær. Skjorbæk: Gaardejer Peder Jacobsen, Skjorbæk, Halkjær. Aars: Træhandler S. A. Stissing, Aars. Øster Hornum: Tømremester J. Enggaard, Godhaab. Oudrup: Træhandler J. Jensen, Vindblæs. Vilsted: Gaardejer K. Vestergaard, Fald Hede, Gatten. Nørager: Lærer Ulrik, Grynderup, Nørager. Vognsild: Mejeribestyrer Mikkelsen, Vestrup, Østrup. Lavns: Fisker P. Jensen, Lavns, Hvalpsund. N. Sundby: Landmand N. C. P. Hjeds, N. Uttrup. Gøl: Lærer Chr. Berg, Gøl n. Skole, Gøl. V. Hassing: Mejeribestyrer Jensen. Holtet: Hmd. L. Raun, Holtet, Hals. Vested: Manufakturhandler J. P. Kristensen, Vested, Birke. se. Østerhassing: Fru Kirstine Jensen, Østerhassing, Gandrup. Haverslev: Lærer J. Rasmussen, Haverslev, Arden. Hobro: Gartner A. Pedersen, Ny Vej, Hobro. Tylstrup: Hmd. L. Karlisen, Tylstrup, N. Hede.

XI. Hjørring Amt:

11a. Hjørring Amts B.F.: Lærer N. Jensen, Bædkær, Dybvad, F. Lærer J. P. Jensen, Elling, Frederikshavn, N.F.S. Bødker J. Heidmann, N. Bindslev, Sindal. Bialvslærer Chr. Bach, Stenum, Bønderslev. Landmand J. Chr. Hansen, Pinden, Jerslev. Overpostbud Mikkelsen, Hjørring, K.

11b. Hvetbo Herreds B.F.: J. O. Mathiasen, Rendbæk, Sa'tum, F.S. Kr. Rasmussen, Rendbæk. Lærer Rendbæk, Faarup. Mejeribestyrer Andersen, Pandrup. N. A. Børgesen, Tranekær. M. Larsen, Helledi. M. Pedersen, Hune Torp. Chr. Ulrich, Truslev Kjær. J. P. Jensen, Skjulsmark. Gartner H. Madsen, V. Hjermeslev.

11c. Lendum og Omegns B.F.: Gaardejer Jørgen Jørgensen, Burholt, Sindal, F.S. Købmand Chr. H. Vrængemose, Pedersgave, Lendum, K. Bødker Chr. Axel- sen, Ø. Senheden. Hmd. Flor Nielsen, Len-

dum. Lærer M. Frederiksen, Hørnsted, Sindal.

11d. Østvendssyssel B.F.: Gaardejer C. Thomsen, Fæbroen, Agersted.

XII. Thisted Amt:

12a. Morsø B.F.: Træhandler A. Hovmøller, Nykøbing J.

12b. Nordthys B.F.: Lærer S. Ditlevsen, Elsted, F. Husejer Kr. Frøkjær, Stentoft, Tingstrup. Husejer A. Kr. Andersen, Sjørring. Gaardejer K. Nielsen, Kortegaard, Sperring. Hmd. Kr. P. Nielsen, Hinding. Gdr. A. Pedersen, Skinnerup. Skrædder J. P. Bisgaard, Silstrup.

12c. Sydthys B.F.: Gdr. N. Sørensen-Høj, Spolum, Bedsted, F. Char'es Barslev, Hvidbjerg. Hu mand Ludvig Sørensen, Røfs. Skomager P. Bjerregaard, Heltborg. Boelsmand J. Fromsgaard, Sundby. Frøken Louise Hansen, Dover. Skrædder Barslev, Ug'ev. Hmd. Severin Madsen, Barslev. Skomager Jørgensen, Jegindø. Hmd. A. Kjærgaard, Kobberø. N. Jørgensen, Barslev. Hmd. A. Agesen, Bedsted. Smed J. Korsgaard Nielsen, Grurup.

12d. Han Herreds B.F.: Bødker Kristensen, Fjerretslev, F.S. Købmand P. Brix, Klim St., N.F. N. Kristensen, Frøstrup. Andreas Nielsen, Øslev, Fjerritslev. Jens P. Porup, Hjørdal, Fjerritslev. Smed Salvesen, Bratberg, Skovgaard. Otto Helligsen, Øland, Halvrimmen.

XIII. Viborg Amt:

13a. Braarup B.F.: K. Vilumsen, Naderup, Rødkær, bro, F. Kr. Jensen, Ans. Skomager Sjørlev, Grønbæk, Silkeborg.

13b. Kjellerup B.F.: Danielsen, Dalsgaard, F.S. Gmd. A. Østermark, Kjellerup. Træhandler S. Antonsen, Kjellerup. Partikulier P. Degn, Kærsholm. Sadelmager P. Petersen, Thorning.

13c. Tapdrup B.F.: L. Pedersen Hald, Tapdrup, Viborg, F.

13d. Salling Herreds B.F.: N. Dalsgaard, Dalby, Skive, F.S. Tømmer J. C. Stouby, Aasted, Durup. K. Sønderup, Vejby, Skive. Smed Nielsen, Ginnerup, Rødding. Laust Mølgaard, Tastum.

13e. Rinds Herreds B.F.: Skrædder-mester Heidelback, Hvam, F.K. J. Kristensen, Simsted. Baneformand J. P. Thomsen, Aalestrup. J. Jensen, Gedsted. Snedker Holm, Hvilsom. Skrædder Christensen, Klejtrup. A. Andersen, Nyrup, Korsø.

13f. Vorning-Vinge B.F.: Jens Chr. Sørensen, Rise, F. P. Bak Uhus, Sjørring, K. Kr. Nielsen, Stengaard, Bigum. Ingeborg Lauritsen, Faulum. Smed P. Hallerup, Vinge.

13g. Viborg og Omegns B.F.: Husejer Chr. Kjær, F.K. Gartner M. C. Jensen, Viborg, N.F. Lærer Werner, Viborg, S. Gaardejer N. N. Mathisen, N. Rind, Skals. Jordbruger M. P. Nielsen, Elbæk, Skals. Gaardejer Frd. Vestergaard, Fiskbæk, Løgstrup. Gaardejer P. Sørensen, Stanghede, Bakkelund. Fabriksarbejder Kr. Ravn, Dol- lerup.

13h. Højslev B.F.: Landpost L. P. Jensen, Højslev, F.S.

13i. Ø. Ørum og Omegns B.F.: Kristian Pedersen, Ø. Viborg, F.S.

13j. Lysgaard Herreds B.F.: Ur- mager Kristensen, Karup St., F.S. N. Chr.

Nørgaard, Hesselund. Gdr. J. P. Jeppesen, Høgd. d.

13k. Hovbjerg Herreds BF.: Maskinsmed Chr. Christensen, Thorsø, F. Murrur S. Mandrup, Haurum. Gdr. J. J. Frandsen, Sall. Sadelmager Nielsen, Aidt. Mejeribestyrer J. Munk, Drøbro.

XIV. Aarhus Amt:

14a. Aarhus og Omegn: Rastaurator Th. C. Kramer, Aarhus, F.S.

14b. Silkeborg og Omegns BF.: Købmand P. Kirkegaard, Silkeborg, F. Handelsgartner Simonsen, Silkeborg, S.K. Gaardejer Chr. Dyhr, Møllerup, Laven. Købmand Nedergaard, Funder. Skomager H. Rhiger, Laver, NF. Muremester H. Jensen, Silkeborg. Politibetjent H. Bak, Silkeborg. Gdr. N. K. Rasmussen, Sørring.

14c. Hundslund BF.: S. P. Sørensen, Kjargaard, Hundslund, F.S. Tømmer G. Sørensen, Gylling. N. Rasmussen, Svinballe, Hundslund.

14d. Hads Herred: Snedker J. F. Nielsen, Assedrup, F. Købmand N. Simonsen, Odder, K. Møller N. Christensen, Dybvad.

14e. Horsens og Omegns BF.: Skovfoged F. Lüders, Kærshus, Horsens, F. E. Kristensen, Tolstrup, NF. Bødker A. Møller, Hornsyld, S. Erik Kristensen, Tolstrup, Tvingstrup. M. Andreasen, Haarup, Brædstrup. Slagter H. Bak, Hatting. N. P. Rasmussen, Glud, Horsens. M. Sørensen, Lundumskov, Lundum. P. Jespersen, Vestbirk, Østbirk. R. P. Rasmussen, Aaes, Tvingstrup. Murer H. Sørensen, Nim. Skomager J. H. Jensen, Kleis Mark, Gramrode. Sadelmager Matz, Stenderup. Hønseriejer P. N. Petersen, Lund. Fotograf P. Madsen, Rask Mølle. Karetmager E. Møller, Bjerre, Jyll. S. Jensen, Føvlung, Bredstrup.

14f. Skanderborg og Omegns BF.: Bmd. S. J. Nielsen, Stilling, F.S. Murer K. S. Basse, Hørning. Gartner J. Nielsen, Stjør, Harlev. Snedker N. Kold, Hørning. Murer A. P. Rosendal, Skanderborg.

14g. Vrads Herreds BF.: P. Pedersen, Kjærsgaard, N. Snede, F.S. Thisted Knudsen, N. Snede, NF. K. Trouelsen, Hallundbæk. J. P. Jensen, Bjørnskov. K. Mosgaard, Kreibjerre. N. Møller, Hedegaard. L. Larsen, Hvillum. K. Jensen, Hammer. J. Jonassen, Hygd.

14h. Gjern Herreds BF.: Husejer S. P. Pedersen, Dalby, Gjern. Husejer N. Knudsen, Gjern. Husejer H. Th. Kristensen, Naarup, Hammel.

14i. Kaløvig BF.: Bavlslærer J. Pedersen, „Skovly“. Lystrup. Snedker N. Therkelsen, Segalt. Løgtien. Tømmer Skovgaard-Andersen, Løgtien. Mejeribestyrer Jensen, „Lykkesholm“, Løgtien.

14j. Tørring BF.: Gartner P. Larsen, Tørring St., F.S.

XV. Randers Amt:

15. Randers Amts BF.: Købmand J. S. Rasmussen, Auning St., F. Fisker R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund, NF.S. Blikkenslager N. Sørensen, Hadsten, K. C. Møller, Fjellerup, Grenaa. K. A. Mortensen, Gjerrild, Grenaa. A. C. Berthelsen, Kolind. Byriel Nielsen, Broløs, Mariager. J. Jensen, Kærende, Nimtofte. Mejerist Jensen, Hornslet.

15a. Randers og Omegns BF.: Skomager J. Jacobsen, Spenrup, F. Træskomager J. Jensen, Kærende. Smed P. C. Jensen, Kristrup. K. Munk, Østervang, Randers. Skomager M. Jensen, Haslund.

15b. Kolind BF.: A. C. Berthelsen, Kolind, F.

15c. V. Tørslev og Omegns BF.: Skrædder Byriel Nielsen, Broløs, Mariager, F. Snedker Lauris Axelsen, Gjettrup, Hobro, NF. Gaardejer S. Sørensen, Gjettrup, Hobro, K. Gaardejer A. Nielsen, V. Tørslev, Mariager.

15d. Gerlev m. fl. Herreders BF.: R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund, F.S. Chr. Deghn, Udbyneder. Drejer A. Jensen, Kastbjerg. Fisker J. Nielsen, Udbyhøj. Billedhugger Løffgren, Hadsund. L. Nielsen, Assens, Mariager. J. Poulsen, Ilshøj, Ø. Tørslev. J. Jensen, Dalbyover.

15e. Auning og Omegns BF.: Købmand J. S. Rasmussen, Auning, F.S. Skomager N. B. Jensen, Auning, NF. Landpost J. Rasmussen, Mørke. Partikulier F. Thisted, Thorsager. Gaardejer P. Pedersen, Andi.

15f. Grenaa og Omegns BF.: Murer Kr. Axel Mortensen, Stokkebro, Gjerrild, F.S. Gartner J. Andersen, Grenaa, NF. Musiker A. Andersen, Gjerrild, K. Fisker Ludvig Rasmussen, Grenaa. Karetmager S. Rasmussen, Ørum. Arbejdsmand N. Hansen, Aalø. Fisker Laurits Rasmussen, Grenaa.

15g. Fjellerup-Glæsborg BF.: M. Arthønsen, Fjellerup, F.S. Maler Hansen, Fjellerup. Uddeler R. Frederiksen, Glæsborg.

15h. Hadsten og Omegns BF.: Blikkenslager N. Sørensen, Hadsten, F.K. Husejer P. Sørensen, Hadsten, NF. Husejer N. Kr. Kristensen, Ødum. A. Timmermann, Skjød. Lærer Andersen, Føldby, Hinnerup.

15i. Hornslet og Omegns BF.: Mejeribestyrer Jensen, Hornslet, F. Bogbinde Chr. Grønneemark, Hornslet, S. Urmager Pedersen, Karlby. Smed P. Rasmussen, Karlby. Kusk N. Jørgensen, Rosenholm.

15k. Rougsø Herreds BF.: Chr. Didriksen, Ørsted, F.K. Mejeribestyrer Rasmussen, Ørsted. Bmd. R. V. Rasmussen, Voer. Bavl M. Carlsen, St. Sjørup. Blumensaat, Udby.

15l. Tødbjerg og Omegns BF.: Karetmager V. Sørensen, Tødbjerg, Hjortshøj.

XVI. Ribe Amt:

16a. Ribe Amts BF.: Lærer Rasmussen, Tinghøj, Varde, F. Lærer Klinting, Slebsager, Varde, K.S. Købmand Kristiansen, Tistrup. Blikkenslager H. M. Mathiasen, Nordby, Fanø. Lærer Novrup, Alslev, Varde. Lærer Lambertsen, Tved, Ribe. Sergent Madsen, Tobøl, Holsted. Hmd. Bech, Langeskov, Brørup. Lærer A. P. Holm, Jedsted, Gredstedbro. Ribe: Gasværksbestyrer M. Lindberg, Ribe. Nordby: Blikkenslager H. M. Mathiasen, Nordby, Fanø. Sønderho: Fangmester N. J. Antonisen, Sønderho, Fanø. Malt: Hmd. S. H. Bech, Langeskov, Brørup. Vejrup: Bavlslærer C. J. Grønning, Vejrup, Bramminge. Skads: Skrædderm. E. A. Nielsen, Andrup, Esbjerg. Tobøl: Sergent Madsen, Tobøl, Holsted. Alslev: Gdr. Bennet Bennetsen, Alslev, Varde. Hostrup: Gdr. Eske M. Eskesen, Hostrup.

Guldager. Janderup: Gdr. P. L. Schmidt, Kærup, Janderup. Varde: Bygmester Th. Pedersen, Bymarken, Varde. Faaborg: Lærer Otte P. E. Mgaard, Vreuderup, Varde. Øse: Hmd. P. Chr. Nielsen, Haltrup, Varde. Ansager: Træhandler H. M. Mikkelsen, Ansager, Varde. Tjæreborg: Skrædderm. L. Frandsen, Tjæreborg. Darum: Mølle-ejer N. Kjør, Darum, Bramminge. Horne: Lærer N. K. Hansen, Horne, Tistrup. V. Nebel: Gdr. M. C. Schmidt, V. Nebel, Guldager. Seem: Kr. Lønborg, Seem, Ribe. Obbekjær: Sergent Nielsen, Obbekjær, Ribe. Esbjerg: M. Mathiasen, Svendsgade 3, Esbjerg. Tistrup: Jørgen Lykkebjerg, Gej, Tistrup. Thorstrup: Skræddermester J. Pedersen, Sig. Gjording: Træhandler Anders Kr. Thomsen, Gjording. Jernved: Gdr. Chr. Poulsen, Ny Puggaard, Gredstedbro.

16b. Anst. m. fl. Herreders BF.: Gaardejer A. Hansen, Gammelby, F. Lærer Nissen, Skodborghus, NF. Mejeribestyrelse Christensen, Gjesten, S. Vejen: Pens. Lærer Dissing, Gammelby: Kr. Bondegaard, Skodborghus: Lærer Nissen. Læborg: Fr. Sørensen. Anst.: Smed Rost. Gamst: N. Lynggaard. Gjesten: S. Kristensen. Egholt: Th. Thomsen. Kragelund: H. N. Skou. Asbo: P. Jensen. Lindknud: Klaus Jensen. Houborg: Laurids Simonsen. Åastrup: M. Nørgaard, Brørup: A. Holm. Vorbasse: Proprietær Straarup. Hejensvig: J. Kr. Nielsen. Grindsted: Ouf Kristensen. Eg: Gdr. Karl Jensen. Billund: Kr. M. Kristiansen. Urup: Hmd. N. J. Olsen. Klag: M. L. Jensen.

17c. Vamdrup og Omegns BF.: H. B. Brorsen, Vamdrup, F. Sergent Jensen, Holte, Vamdrup, NF. H. Johansen, Vamdrup, K. Købmand Ølholm, Ø. Vamdrup, N. Adriansen, V. Vamdrup.

XVII. Ringkøbing Amt:

17a. Lemvig og Omegns BF.: Gaardejer K. J. Borum, Faberg, F. Cykelfabrikant A. Jepsen, Lemvig, NF. To dass's ent Lund, Lemvig, S.K. Urmager N. M. Nelsen, Tørring. Seminarielærer Kirkegaard, Nr. Nissum. Lærer J. K. Jensen, Engberg. Gaardejer J. Olesen, Vium, Gudum. Stationsforstander Wittrup, Bækmarkbro. Lærer Jørgensen, Borup. Smed K. Davidsen, Hygum.

17b. N. Bork og Omegns BF.: Pens. Lærer J. Th. Andresen, Lundtang, Lunde, Jyll. F.S. Hmd. Chr. J. Christensen, Houstrup. Skrædder S. Chr. Madsen, Oksbøl. Oksbøl: Kristen Kristensen, Oksbøl. Mosevraa: Hans P. Knudsen, Mosevraa, Oksbøl. Lundtang: J. Th. Andresen, Lundtang, Lunde, Jyll. Dejrup: Peder M. Pedersen, Dejrup, Nr. Nebel. N. Nebel: J. Peder Pedersen, N. Nebel. Lønne: Karl Andersen, Lønne. N. Nebel. S. Bork: Søren Chr. Mortensen, S. Bork, Tarm. N. Bork: Jesper L. Jespersen, N. Bork, Tarm. Hemmet: Jens Chr. Nielsen, Hemmet, Tarm. Vium: Anders Sørensen, Vium, Tarm. Fjerbæk Lønborg: Chr. Hansen, Fjerbæk Lønborg, Tarm. Tarm: J. Chr. Hansen, Tarm. Lyhne: Th. Madsen, Lyhne, Tarm. Strellev: Andreas Hansen Adsbøl, Strellev, Øgød. Hee: Anders Andersen Houer, Hee, Muldbjerg. Houstrup: Chr. J. Christensen,

Houstrup, N. Nebel. Lydum: Jens Vandborg, Lydum, N. Nebel. Ølgod: Lærer Bloch, Ølgod. Oksby: Jens Jepsen, Oksby, Oksbøl.

17d. Ringkøbing og Omegns BF.: Emil Høy, Smedegade, Ringkøbing.

17e. Tim og Omegns BF.: Skomager J. K. N. Jensen, Tim St., F. Landpost A. Petersen, Stadil. Landbruger J. Iversen, Tim. Smed N. Asmussen, Thorsted. Fiskemester Vesby Nilson, Tim St.

17f. Skern og Omegns BF.: Lærer N. Chr. Nielsen, Gauer, Skern, F.S. Hmd. Carl Madsen, Sædding. Landpost A. Møller Andersen, Klokkeemose. Hmd. J. P. Toft, Stauning. Gartner J. Kristensen, Hanning. J. Graakjær Jespersen, Videbæk. Landpost Mikkelsen, Borris. Smed S. Knudsen, N. Vium. Mejeribestyrelse Sørensen, Faster.

17g. Holstebro og Omegns BF.: Tømrer L. Lauritzen, Holstebro, F. Gaardejer N. Knudsen, Engholm, Idom, NF. Fotograf Vorbeck, Holstebro, S. Banevogter P. Chr. Nielsen, Hjerm. N. Nielsen, Dahlgaard, Borbjerg. P. Bjerre, Naur. Poul Krog, N. Felding. C. Ure, Tvis. J. Bach, Frøjkvej, Holstebro.

17i. Ulfborg og Omegns BF.: Smed Chr. Iversen, Ulfborg, F. Farver P. Jensen, Ulfborg. S. Bødker M. Andersen, K. O. Kirk. A. Pinvig.

17j. Vemb og Omegns BF.: Stationsforstander Møller, Vemb, F. Assistent J. P. Petersen, Vemb, S.K. Kr. Jensen, L. Stenum, Raasted, Vemb. Karoline Sønderby, Gørding, Vemb. Formand Jensen, Bur.

17k. Timring BF.: J. Lund, Nøvling, Skibbild, F. M. Kjærdgaard, Timring, NF. Købmand L. M. Andersen, Vidbjerg, K. L. Kr. Spandet, Timring. Lærer J. Chr. Jensen, Sinding.

17l. Herning og Omegns BF.: Væver Chr. Nielsen, Nygade, Herning, F.S. Fabrikant Frandsen, Herning. Købmand Kjær, Herning. Poul Høst, Snebjerg. Opsynsmand J. P. Jensen, Musæet, Herning.

17m. Hodsager BF.: Karl Pedersen Birrkjær, Hodsager, Holstebro, F. P. Hansen, Hallundbæk. P. D. Kristensen, Hodsager.

XVIII. Vejle Amt:

18a. Vejle Amts BF.: Landinspektør A. M. Jensen, Kirketorvet, Vejle, F. And. Andersen, Forretningsf., Vejle Amts Folkeblad, S. Niss Lund, Gaardejer, Harresøholm. P. Hansen, Skrædder, Mejslinge. Th. Schmidt, Uldhandler, Randbøldal. Vejle: J. Petersen, Klodsemager, Gormsgade. Hover: A. Ludegaard, Gaardejer. Bastrup: P. Nielsen, Smed. Grejs: J. R. Jensen, Smed. Daugaard: N. Sørensen, Skrædder. Vonge: Chr. Assenholdt, Karetmager. Hørup: N. Nielsen, Gaardejer. Vinding: Davidsen, Skrædder. Skibet: Chr. Sørensen, Hmd., Jenum. Randbøl: Th. Schmidt, Uldhandler, Randbøldal. Ringgive: Jess Mortensen, Musiker, Baastlund. Hedensted: Thomsen, Skrædder. Vindelev: Chr. Topager, Tømrer. Jellinge-Harresø: Niss Lund, Gaardejer, Harresøholm. Jerlev: P. Hansen, Skrædder, Mejslinge. Give: H. E. Nielsen, Gaardejer. Thyregod: Sørensen, Urmager.

18b. Brande BF.: C. H. Thomsen, Brande, F. P. Chr. Poulsen, Brandlund. Snekker Hansen, Sølyst, Brande.

18c. Elbo m. fl. Herreders BF.: Gaardejer E. Petersen, Tavlov, F. Gaardejer P. Henriksen, Børkop, NF. C. C. Bjerregaard, Fredericia, S. S. Vilstrup: Fru Buch. Tavlov: Skrædder Ra. smussen. Børup: Maler A. Jensen. Smidstrup: Hmd. A. Hansen. Gauerslund: Landpost Rasmussen. Gaarslev: Murer S. Sørensen. Vejlbj: Væver Sørensen. Erit-sø: Skrædder Hansen. Mosevraa: Gaardejer J. Fischer. Herslev: Væver Kjær. Studsdal: Hmd. A. Jensen.

18d. Kolding og Omegns BF.: Lærer M. M. Tarp, Harte, F. S. Oliemøller Henningsen, Agrupskov, NF. Træskohandler S. P. Hansen, Frederiksgade, Kolding. Fabrikant Hansen, Aakærdal, Lunderskov. Gaardejer P. Bukh, Vonsild, Kolding. Gdr. H. N. Geertsen, Hjarup, Kolding. Musiker Brems, Kolding. Landpost Bajsner, Ejstrup. Kæretmager R. Hansen, Skanderup, Lunderskov. Hmd. Fr. Ingvarthsen, Alminde. Sagter Egholm, Ødis, Kolding. H. P. Juhl, Viuf, Kolding. K. Poulsen, Starup, Kolding. Snekker Holm, Sønder Stenderup, Kolding. M. P. Larsen, Vester Nebel, Kolding. Sergeant Frandsen, Frederikshøj, Taps. Skrædder Frølund, Vejstrup. Bmd. S. Jensen, Ferup, Nyvang, Kolding. Lærer Olsen, Ferup, Ejstrup. Telefonarbejder N. Roed, Brandrupdam.

18e. S. O m m e og O m e g n s BF.: Christian Jacobsen, Bøvl Mark, F. S. K. Lind, Mødbjerg. O. H. Madsen, Bøvl Mark. A. Simonsen, Kirkeby Mark. Fr. Holm, Kirkeby. N. Madsen, Rouslund.

18f. Jerlev Herreds BF.: Værkfører P. Hansen, Egtved, F. Købmand L. P. Lund, Egtved, K. Mejeribestyrer M. Hansen, Jordrup. J. Nielsen, Jensen, Rygbjerg. H. C. Jensen, Vandel. N. Sørensen, Bøiling. Skovfoged Eriksen, Rygbjerg. H. C. Jensen, Vandel. N. Chr. Jensen, Tudvad.

XIX. Slesvig:

19a. Nordslesvig: Købmand H. Mik-kelsen, Aabenraa, F. A. C. Andreazen, Vej-bæk, Faarhus, S. P. Hansen, Syngsten. Hans Mathiesen, Traasbøl, Sundevad. And. Petersen, Bremsmai, Kliplev. Vismar-lund: L. Kjelsmark, Skrystrup, F. P. Duus, Vismarlund, S. Sundevad. Andr. Stø-bæk, F. P. Petersen, Størtun, S. Gram: Gabelgaard, Kastrup. Sønderballe: Andr. Petersen, S. Rødding: Lærere emer. Th. Buchholtz, F. J. P. Gram, København.

19b. Als n. Herred: Bødkermester H. Petersen, Guderup, F. Mathis Graa, Holm-skov, NF. Peter Smidt, Lauensbymark, S. Nicolaj Jørgensen, Østerholm, K. Jens Jensen, Østerund. H. Chr. Jørgensen, Øksbøl. Jørgen Christensen, Bransbøl. Jørgen Thomsen, Hagensbjerg. Hans Gudemos, Stevning.

19c. Den alsiske BF.: Parcelist R. Iversen, Adserballe, Augustenborg, F. K. Gdr. H. Smidemand, Støbroykke, Guderup, NF. Hans P. Brandt, Tandsholm, Tandslæt, S.

19d. Hellevad: Lærer A. Hartz, Skov-by, F. August Petersen, Klautoft. Otte Ol- sen, Tanderup, NF. C. P. Jessen, Klautoft, Hellevad, S.

19e. Brenderup.

Et F. efter Navnet betyder Formand, NF. Næstformand, S. Sekretær og K. Kassierer.

Gavnlig Vink.

Vejret (11. April) har i Tiden fra 27. Marts til 10. April været godt for Bierne. Solskin og stille Vejr om Dagen og i Reg-len nogen Frost om Natten. Ja, paa enkelte Dage har Vejret været helt sommerligt. Som en Følge af det gode Vejr er Plantevæksten ogsaa langt fremme i Forhold til Aarstiden. I Dag, den 11. April, er det helt Vinter med ret stærk Frost og Sne samt en gen-nemtrængende Bæst. Efter de indkomne Beretninger at dømme er alle de Stader, der i Efteraaret blev fodrede med 3 à 4 kg Kan-dis, overvintret godt; derimod klager flere over, at hos de Familier, som ikke er fodre-de i Efteraaret med Kandissirup, er For-raadet krystalliseret i Tavjerne. Mange Bi-avlere klager over, at de store Familier har brugt en Mængde Foder i Vinterens Løb, fordi de har ynglet stærkt; en enkelt Medde-lelse lyder paa, at de stærkeste Familier i Bigaarden er døde paa Grund af Mangel paa Forraad.

Fodring med flydende Foder bør altid foretages om Aftenen for ikke at hindre Røvbier. Saa længe det er godt om Natten, foretrækker vi altid at fodre fraoven, idet man ved at fodre paa den Maade faar Fode-ret anbragt nær ved Bilklyngen, saa Bierne kun har et kort Stykke Vej til det. Ved Fodring, hvad enten den foretages fraoven eller franeden i Stedet, bør der sørges for, at saa lidt som muligt af Varmen undviger, og at man benytter saadanne Foderapparater, at Bierne ikke bliver tilsølede af Foderet eller drukner i det.

Drivfodring. I saadanne Egne, der tilbyder et meget ringe tidligt Træk, men et meget godt Foraarstræk (paa Frugttræer og Frugtbuske eller senere paa Agerkaa), kan det betale sig at fodre ogsaa saadanne Familier, der ikke savner Forraad, kun for at fremme Yngelansætningen. Denne Art Fo-dring bør fortsættes, indtil godt Træk ind-træder. Hos Stader, der endnu har forseglede Fodertavler, kan man fremskynde Yngel-ansætningen alene ved at afskrælle Cel-laene af nogle faa Hundrede Celler en Gang hver Uge.

Vand. Hvis der ikke i Bigaarden eller i dens umiddelbare Nærhed findes Vand, som Bierne kan hente uden at være udsat for at drukne, bør der sørges for, at de kan faa let Adgang til det ved at henstille i eller tæt ved Bigaarden et Fad med rent Vand, i hvilket der lægges nogle smaa Træklodser, Smaasten eller Mos, hvorpaa Bierne kan sidde, medens de opsuger Vandet.

Pakning. Netop i denne Tid, Bierne yngler, behøver de mest Varme i Yngelreden, derfor bør Pakningen baade oven over Bierne og bag ved Glasdøren være pakket saa tæt

som muligt. Hvis man fodrer gennem en Foderaabning foroven, bør der pakkes omhyggeligt omkring Fodreien, for at Varmen ikke skal undslippe ad denne Vej. Af samme Grund bør man paa denne Aarstid være meget forsigtig med at adskille Yngeltavlerne ved Undersøgelse af Stedet, thi de ved foregaar altid en betydelig Afkøling af Yngelen.

Eftersyn bør foretages, saa snart Vejet tillader det, for at se, om der er tilstrækkeligt med Forraad i Staderne, og tilige bør man rense Stadernes Bund for Vokssmuld, thi derved ødelægges Voksmøllarvernes bedste Uaviklingssted. Pladsen imellem Tavlebærerne og Voksdugen er ogsaa et godt Tilflugtssted for Voksmøllarver og bør derfor efterses paa en Dag med lidt og stille Vej.

Røveri. Hos svage Bifamilier kan der undertiden indfinde sig Røvere om Forraaret, inden det rigtige Træk begynder. Dette kan i Almindelighed standses ved at indskrænke Indgangen hos det angrebne Stade til 5 cm Bredde.

Møl. Nu gælder det om at passe paa sit Forraad af ædre, hengemte, udbyggede Tavler, at ikke Møllarver skal ødelægge dem. Det sikreste Middel er at ophænge alle disse tomme Tavler i et lille Kammer, der er saa tæt tillukket som muligt. Midt paa Gulvet stilles en Jærnpande med Tørvegløder, og derpaa kaster man en Haandfuld Svovl (i smaa Stykker eller som Svovlbomme), hvorpaa man hurtigt forlader Kammeret og tillader Døren tæt. Den næste Dag udluftes Kammeret. Har man ikke et saadant Kammer til Raadighed, kan man indhænge Tavlerne i Kasser, i hvilke man med en Røgbæser eller Røgpuster indblæser Svovldampe.

Sørg nu for at have de nødvendige Stader, Rammer, Magasiner, Redskaber og Kunsttavler parate til den forestaaende travle Tid for Biavl.

Fra Kredsene.

Hjørring Amts B.F. afholdt 3. Paaskedag, 25. Marts, sin aarlige Generalforsamling paa „Centralhotellet“ i Frederikshavn.

Formanden, Lærer Jensen, Badskjær, bød Velkommen og omtalte den glædelige Forøgelse af Interessen for Biavlssagen, der viser sig ved stadig større Tilgang af Medlemmer, selv om vore Generalforsamlinger ofte er svagt besøgt.

Han omtalte derefter forrige Aars daarlige Udbytte af Biavl, der vel i Gennemsnit kan sættes til ca. 15 Pd. pr. Stade. Det er et af vore ringeste Aar, idet den stadige Fugtighed i Træktiden hindrede Biernes Arbejde og derved Udbyttet.

I sidste Aar har været afholdt et godt besøgt Biavlkursus i Hjørring til stort Gode for Egnen, og det vakte Interesse, saa flere tager fat paa den ædle og rentable Drift. Ligeledes blev der i Hjørring i 1912 under Landboforeningens „Vendssysel“ afholdt en

udmærket Udstilling, der var righoldig og fremviste mange udmærkede Produkter.

Da Kassereren, Overpostbud Mikkelsen, Hjørring, var forhindret i at møde, opæste Formanden Regnskabet. Det udviste en Indtægt af 347 Kr. 86 Øre og en Udgift af 376 Kr. 64 Øre, altsaa et Underskud paa 23 Kr. 78 Øre. Regnskabet godkendtes enstemmigt.

I Udarbejdelse af Arbejdsplan for 1913 vedtoges det at afholde et 4 Dages Biavlskursus i Nr. Bindslev, Sindal. Kursuset afholdes i en Uge fra Tirsdag til Fredag og tilrettelægges af Formanden, Træhandlende Jensen og Bødker Heidmann, N. Bindslev. Ved Henvendelse til en af sidstnævnte kan tilrejsende faa Kost og Logi anvist Mødedagene. Lovrigt er Foreningen villig til at lade afholde Møder med praktisk Vejledning i Biavlsdrift i andre Egne, naar de om fremsættes skriftlig Anmodning til Bestyrelsen.

De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Lærer Jensen, Badskjær, Bødker Heidmann, Bindslev, og Overpostbud Mikkelsen, Hjørring, genvalgtes. Ligeledes genvalgtes den afgaaende Revisor, Tømmer S. Sørensen, Hjørring.

Som Delegerede til Hovedforeningens Centralmøde valgtes Lærer Jensen, Eling, og ved Lodtrækning mellem tre, der havde lige mange Stemmer, Lærer Jensen, Badskjær, og Biavlslærer Back, Stenum, med Ledvogter Rasmussen, Hjørring, som Suppleant.

Næste Aars Generalforsamling afholdes i Hjørring.

Lærer Jensen, Badskjær, genvalgtes til Formand. Han vil om 2 Aar have beklædt denne Stilling i 40 Aar.

Østvendssysels B.F. afholdt den 4. dennes Generalforsamling. Det vedtoges, at der i Løbet af Juni skal afholdes et Møde af Biavlslærer Chr. Bach, Stenum, med Foredrag og praktisk Vejledning og et lignende Møde i Slutningen af Honningsæsonen, hvor der vil blive foretaget Udslyngning af Lynghonning og Udtromning af et Kubefolk samt holdt Foredrag om Indvintring. Endelig blev det vedtaget at formaa en Biavlslærer til at rejse omkring i Kredsen til hvert enkelt Medlem og efterse Staderne, paavise Manglerne samt meddele, hvorledes disse bedst afhjælpes.

C. Thomsen.

Selskabet „De fynske Bivener“ holdt Generalforsamling den 19. Januar i Odense. Formanden, Partikulier A. Zinglersen, bød velkommen og opæste Regnskabet for 1912, som godkendtes. Derefter Valg af Bestyrelsesmedlemmer og Revisorer. Valgte blev: Møller Hansen, Alstrup Torup; Snedker Chr. Jacobsen, Torup; Gartner Johansen, Odense; Tømmer M. Carlsen, Ravnebjerg; R. Rasmussen, Stige; M. Hansen, Fangel. Revisorerne genvalgtes. Til Delegerede genvalgtes Formanden og pens. Lærer Rosenkjær.

Det bestemtes at afholde det første Møde i Aar paa Fyns Stifts Husmandsskole den 25. Maj med Foredrag af Lærer Rosenkjær. Medlemmerne opfordredes til at deltage i det Kursus, som DBF. lader afholde i Odense i Juli Maaned, ligesom Medlemmerne erindres om at forberede sig paa at deltage i

en Udstilling, som vil blive afholdt i Odense i Oktober Maaned.

Flere ny Medlemmer optoges.

Efter Generalforsamlingens Slutning holdt Redaktør Kristensen et udmærket Foredrag med Lysbilleder om Biavl. Derefter deltog 20 af Foreningens Medlemmer i et Fællesmaaltid og tilbragte derefter et Par Timer i Selskabelighed.

A. Z.

Hads Herreds BF. afholdt Generalforsamling den 27. Januar. Til Medlemmer af Bestyrelsen valgtes J. P. Jørgensen, Aistrup, og G. Sørensen, Gylling. Regnskabet fremlægdes og godkendtes. Det vedtoges at søge at faa Biavlslærer Chr. Bach, Ste-num, til at afholde Foredrag, naar der i Sommer bliver foretaget Eftersyn af Staderne. Det bestemtes at afholde de sædvanlige Maanedsmøder omkring i Herredet. Det første Møde afholdes i Neder Randsløv Mølle Søndag den 27. April; de forannævnte Møder af Biavlslærer Bach bestemtes afholdt i Gylling og Bedder.

N. Simonsen.

Skovby Herreds BF. afholdt Generalforsamling d. 24. Marts i Særsløv. Regnskabet fremlægdes og godkendtes. Indtægt 271 Kr. 06 Øre, Udgift 113 Kr. 47 Øre, Formue 157 Kr. 59 Øre; desuden ejer BF. Biavlsredskaber for 11 Kr. 38 Øre. Fornuet fremgangen i det forløbne Aar er 36 Kr. 99 Øre. Endvidere har BF. efter Regnskabets Slutning modtaget 50 Kr. fra Husmandsforeningen i Anledning af Fællesudstillingen. Foreningen havde i 1912 samme Tidsskriftholderantal som i 1911, nemlig 77.

Det vedtoges at vedbyve med Fællesindkøb af Stader, Biavlsredskaber og Vokstavler. Anmeldelse derom maa ske inden 20. April. Der afholdes Biavlsmøder paa følgende Steder: i Skamby Søndag d. 18. Maj; i Branderup Søndag d. 8. Juni; i Haarlev Søndag d. 29. Juli samt et Møde i Kusterslev i Juli sammen med Deltagerne i DBF.s Biavlsskole. Det vedtoges at anvende indtil 80 Kr. til Bipestens Bekæmpelse. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer og Revisorerne genvægtes. Som Delegerede til Centralmødet i Randers valgtes L. Olsen, Kusterslev, og Larsen, Skovby Mejeri. Til Distriktsformand for Øse og Skovhastrup valgtes Johs. Petersen, Ørbæk Mark.

Hvis der er tilstrækkelig Tilslutning til en Udflugt til Jylland — med Dampskib fra Børgense —, vil en saadan blive foretaget i Slutningen af Juni Maaned. Nye Love for Foreningen vedtoges.

L. O.

Herning og Omegns BF. afholdt Generalforsamling den 10. Marts. Regnskabet for 1912 fremlægdes og godkendtes. De to afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Væver Chr. Nielsen, Herning, og P. Høst, Snejbjerg, genvægtes. Det vedtoges at afholde et Kursus i Juni Maaned, hvis der medte sig tilstrækkelig med Deltagere. Til Revisorer valgtes Gartner J. Andersen, Herning, og Skrædder S. M. Ildskov, Ikast. Derefter holdt Stabssergent C. Bjeregaard, Fredericia, Foredrag, som blev paahørt med stor Opmærksomhed.

C. N.

Brevkasse.

DBF.s Biavlsskole. Andragende om Understøttelse til Hjælp til Rejse og Ophold paa DBF.s Biavlsskole i Odense skal i Jylland være indsendt inden den 1. Maj, i Fyn inden den 15. Maj. Blanketter til Ansøgning og nærmere Oplysning faas ved Henvendelse til Redaktøren.

„T. f. B.“s Artikler. Vi ser gerne, at saavel Dagblade som Uge- og Maanedblade optager Artikler efter „T. f. B.“ Derved hjælper de os med vort Arbejde til Biavlsagens Fremme. Men vi vil sætte Pris paa, om alle Blade, som optager vore Artikler, ogsaa vil anføre Kilden, hvorfra de er taget.

Red.

Foreningsmeddelelser.

Bipesten. „De samvirkende BF. i Ribe og Vejle Amter“ holder Repræsentantmøde paa Missionshotellet i Kolding Tirsdag den 29. April Kl. 2 $\frac{1}{2}$, angaaende Fordelingen af Statstilskud og Arbejdsplan. Tilsynsmænd maa deltage i Mødet.

Harte Skole pr. Kolding, d. 9. April 1913.

M. M. Tarp.

Salgsforeningen meddeler, at Salget af Honning i indeværende Maaned har været særdeles godt, men Lageret er endnu saa rigeligt forsynet med Honning, at det endnu i nogen Tid kan tilfredsstille Efterspørgslen.

Hobro og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 4. Maj Kl. 2 Eftmd. hos Gaardejer M. Vestergaard, Hørby. Til Stede kommer Lærer Joh. Jensen, Gug, og holder Foredrag samt giver praktisk Vejledning i Foraarsbehandlingen. Alle Biavere i i. c. b. des venligst.

NB. Kl. 11 vil der hos A. Pedersen, Hobro, blive Lejlighed til at se et Stade, som har ynglet hele Vinteren.

Foreningsmeddelelser fortsættes paa Omslagets 3. Side.

Indhold af dette Nummer:

Bipest-Kursus	64
Brevkasse	72
Den lille Bacille	58
Donninger med lang Levetid	63
Fra Kredsene	71
Foreningsmeddelelser	72
Gavn'ige Vink	70
Hvorledes Bierne fører Voksskællene fra Bagkroppen hen til Munden	60
Kan det betale sig at drive Storbavl?	61
Kredstormænd i DBF.	64
Meddelelse fra Fællesledelsen af Danmarks Biavlerforeninger	58

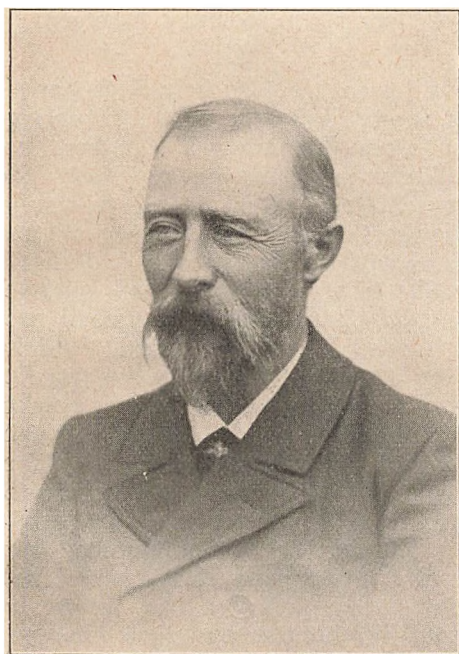

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 6.

1. Maj 1913.

47. Aarg.

C. J. Grønning.

Tiden løber; hvem tænker vel, at Biavlslærer Grønning den 30. April i Aar fylder 70 Aar. Af dem, der saa ham cyklende paa Vejen gennem Askov til Diskussionsmødet i Skibelund sidste Efteraar, tænkte vist ingen paa, at det var en Mand saa nær ved de 70. Og at G.s Interesse for Biavlen, trods de 7 Gange 10, endnu er stor, fremgaar af, at han i Oktober 1912 cyklede den 16 Mil lange Vej fra sit Hjem til Flens-

borg for at se Biavlsudstillingen, som han studerede alle 3 Dage, den var aabnet. G. er ikke gammel, trods det han fylder 70 Aar.

Grønning er født den 30. April 1843 i Vissenbjerg Sogn ved Odense, kom 3 Aar gammel tillige med sine Forældre til Holsted i Nærheden af hans nuværende Hjem. Kun 12 Aar gammel kom han i Lære hos en Sadelmager i Middelfart, som hans Fader havde lært hos. Det var en streng Tid; indtil han blev konfirmeret, gik han i Skole om Formiddagen og arbejdede paa Værkstedet om Eftermiddagen. Lektier og Musik maatte læres i Fritiden, og den var ham kun knapt tilmaalt. Om Sommeren var Arbejdstiden fra Kl. 5 Morgen til Kl. 8 Aften og om Vinteren fra det blev lyst til Kl. 10 Aften med Undtagelse af Mandag og Lørdag Aften. Dog, Læretiden fik ogsaa Ende. Som Svend arbejdede G. forskellige Steder og aftjente sin Værnepligt som Infanterist i Nyborg.

Det, som først vakte G.s Interesse for Biavl, var Hofjægermester A. Bruns Afhandling i Almanakken for 1859. Da G. blev gift, bestemte han sig til at drive Biavl efter den nye Metode, men det var ikke let at faa Kendskab til, hvorledes Bihusene skulde indrettes og Bjerne passes; der var jo ingen i Nær-

heden, som kendte til andet end Kubebiavl. G. var saa heldig at faa fat i en Bibog, som han læste grundig, og efter Tegningerne i denne lavede han sig nogle Brunske Tvilling-Lavstader i 3 à 4 Etager med Tavlebærere 1" brede og 1 1/4" tykke. Rammer kendte man ikke til, heller ikke til Kunsttavler eller Udslyngningsmaskine.

For at lære praktisk Biavl besøgte G. flere dygtige Biavlere paa Fyn og i Østjylland, men særlig fik DBF.s daværende Formand, Overdriftsinspektør F. Møller, Aarhus, en stor Indflydelse paa ham, idet G. ikke alene fik Oplysning om, at der var en Forening, hvis Mål var at fremme Biavlen, og at der udgaves et Tidsskrift for Biavl, men ogsaa fik en grundig Vejledning i Trugstaden og dets Behandling.

Aaret 1878 var et udmærket Aaar for hele Landet, og et bedre Aaar kan ikke mindes i Vestjylland. Det store Udbytte henledte manges Opmærksomhed paa Biavlen. G. vilde ikke nøjes med at passe sine egne Bier, men vilde søge, at saa mange som muligt blev delagtig i den Indtægtskilde, som Biavlen, drevet efter det nye System, viste sig at være. Han sammenkaldte Egnens Biavlere i Januar 1879 og fik oprettet en BF. for Vejrup og Omegn. Han er endnu Formand for denne Forening.

G. valgtes i 1886 ind i DBF.s Bestyrelse som Vicepræsident; denne Post beklædte han til i 1895. Han udtraadte af Bestyrelsen i 1898 paa Grund af, at ifølge de nugældende Love ingen, som faar Løn af Foreningen, maa være Medlem af Bestyrelsen.

G. begyndte allerede i 1879 at holde Møder og skrive til de lokale Blade om Biavl. I 1887 blev han Biavllærer for DBF. og tillige en god Medarbejder ved „T. f. B.“. Hans Artikler for Begyndere i Vestjylland er velkendte af alle Bladets Læsere. Hans Virksomhed som Biavllærer var i nogle Aar meget stor, idet han afholdt ca. 150 Møder hver Sommer; ligeledes har han udført et betydeligt Arbejde ved Bipestens Bekæmpelse samt i en Række af Aar været Lærer ved DBF.s Biavlsskole. Af G.s Opfindelser er hans Bipibe ubetinget det bedste. Den fremkom paa en Tid, da man ikke kendte noget ordentligt Røgapparat, men maatte hjælpe sig

med en almindelig Pibe, hvorpaa blev anbragt en Røgspids.

Det er et meget stort Arbejde, G. i Aarenes Løb har udført til Biavlssagens Fremme i Danmark og Slesvig, og at han ikke er bleven træt deraf, men har bevaret Interessen for den Sag, han som ung fik kær, har vi stadig Beviser paa.

Vi er sikker paa, at mange vil ønske G. til Lykke i Anledning af hans 70-aarige Fødselsdag og ønske, at han endnu i mange Aar vil kunne færdes iblandt Bierne og Biavlerne.

Den lille Bacille.

Af Lærer Chr. Nielsen, Næstved.

II.

Da jeg for godt en halv Snes Aar siden første Gang fik denne Bipepestsygdom i min Bigaard i 2 Familier, behandlede jeg dem begge efter Mac Evoy's Metode. Den ene, der var svag, døde kort efter, at den var sat paa hele Kunsttavler; den var naturligvis for lille til at gennemgaa den Kur, det havde jeg ikke dengang Forstand paa. Den anden Familie var kraftig og ikke videre angreben. Den blev sat paa Leder; men næste Dag i godt Solskin sværmede den og blev fangen i en Kube, hvor den fik Lov at sidde i 4 Dage, hvilken Tid jeg brugte til at sæbevaske Huset og desinficere det. Den femte Dag efter, at de var afborstede, blev Huset forsynet med Kunsttavler i nye Rammer, og Sværmen blev kastet ud foran Flyvebrættet og gik i Hus paa almindelig Vis. Den udviklede sig godt, fik hurtigt 4 Tavler fyldt med smukt ansat og siden heltud forsejlet Yngel; men i anden Yngelomgang viste Sygdommen sig atter i højere Grad end før, og da det saa blev for sent at gøre mere ved den det Aar, døde den om Vinteren paa Grund af Dronningløshed; jeg kunde i alt Fald ikke opdage nogen anden Dødsarsag. Det er eneste Gang, jeg har forsøgt Mac Evoy's Metode mod den lille Bacille, og det bliver sikkert ogsaa sidste; thi hvad jeg siden har set af Resultater af denne Behandlingsmaade af denne Bipepestsygdom, har vist samme Resultat. Lad mig med det samme nævne et Par Til-

fældie fra Sommeren 1911. En af vore Tilsynsmænd behandlede i en Bigaard paa 12 Familier de 11, der var syge af den lille Bacille, efter Mac Evoy's Metode. I Foraaret 1912 tilsaa jeg sammen med en anden Tilsynsmand denne Bigaard. Den Familie, som havde været sund Aaret forud, var fremdeles sund; alle de behandlede Stader, hvoraf et Par var døde om Vinteren og et var drønningløst, var igen syge som Aaret forud. Man forstaar, at Ejeren frabad sig den samme Behandling som Aaret forud. Samme Aar, 1911, behandlede en anden Tilsynsmand i en Bigaard paa 15 Familier de 12, som var syge af den lille Bacille, ogsaa efter Mac Evoy's Metode. Ved Eftersyn af denne Bigaard i 1912 sammen med ovennævnte Tilsynsmand var Antallet 14, hvoraf 2 drønningløse; 1 Familie var sund, medens Resten, og blandt dem alle de behandlede, var syge. Jeg maa tilføje, at jeg med Bestemthed ved, at den udtagne Bygning umiddelbart efter Behandlingen i 1911 blev omsmeltet, da jeg kort efter Behandlingen fra begge modtog det derved indvundne Voks i Bytte paa Kunsttavler. Det er et Par Eksempler af mange, som jeg har oplevet. Retfærdigheden byder mig at meddele, at jeg har set et eneste godt Resultat af denne Behandlingsmaade, hvor Familien uden Dronningskifte var helbredet; det saa jeg i Fjor i Haslev. I en Bigaard var et Stade efter Ejerens Udsagn behandlet for den lille Bacille efter denne Metode, og han mente at kunne indestaa for, at Dronningen ikke var skiftet, og det viste ikke Spor af Sygdom. Det er det eneste lykkelige Tilfælde, jeg har set blandt de mange ulykkelige. Jeg maa saaledes slaa fast, at Mac Evoy's Metode har vist sig resultatløs overfor denne Bipestsygdom.

De følgende Par Aar efter de først omtalte Tilfælde optraadte Sygdommen atter i en Bigaard i en halv Snes Stader; men saa behandlede jeg Sygdommen udelukkende ved Indførelsen af nye Dronninger, dels Italienerne, dels Krainere, dels brune og altid med godt Resultat. Saa forsvandt Sygdommen hos mig; men rundt omkring hærgede den, og flere Bigaarde gik helt til Grunde. Saa skete det i Sommeren 1909, at en Nabobiavlner havde et sygt

Stade, og der blev til ham indforskrevet en italiensk Dronning. Samme Dag, som den skulde komme, fandt vi hos en anden Nabobiavlner et Stade, der var drønningløst og angrebet af den lille Bacille. For at hjælpe lidt paa Stade Nr. 2 gav vi det den Dronning, vi kasserede i Stade Nr. 1; saa var det Meningen siden at kassere den; men hvor forbauset blev vi ikke, da det viste sig, at begge Stader var bleven sunde. Jeg er i det heldige Tilfælde at have en Tilsynsmand til Vidne, baade paa, at Sygdommen var den lille Bacille, og at Dronningen fra det ene pestsmittede Stade gjorde det andet pestsmittede Stade sundt. Siden da har jeg byttet Dronninger fra syge Stader med Dronninger fra sunde Stader og faaet til Resultat, at de syge er bleven sunde og de sunde ikke syge. I Fjor fik jeg den lille Bacille i tre Stader i min Udbigaard. Jeg indførte to sunde Dronninger fra min Hjemmebigaard og de to smittede Dronninger i deres Sted i de sunde Familier. Jeg havde det Uheld, at en af hvert Hold blev dræbt af Bierne, hvorfor de to og to blev slaaet sammen; men Resultatet blev, at de syge blev raske, og jeg fik ikke Bipest i min Hjemmebigaard, thi den smittede Dronning lever endnu i bedste Velgaaende i en talrig Familie ude i min Have. Den tredje Families Dronning blev benyttet til en Kunstsværm herhjemme i min Bigaard, og den trives meget godt med den. Den blev erstattet med en Krainer-Dronning, der døde kort efter Indførelsen. Saa fik Familien en forsegleet Dronningcelle, og den deraf udløbne Dronning har gjort Familien sund. Jeg købte sidste Sommer en Familie, som var angrebet af den lille Bacille. Da en Nabobiavlner havde en ung Dronning af Krainerafstamning i en Familie, som ligeledes var angreben, overlod han mig den, da han indførte en ny Dronning i sin Familie, og jeg gav den til min syge Familie. 3 Uger efter blev den skiftet, men Familien var bleven sund og er det, saa vidt jeg ved, fremdeles.

Det vil være indlysende, at jeg efter disse og mange flere Resultater, jeg har oplevet, kun kan anbefale at skifte Dronning for at helbrede for den lille Bacille. Jeg har brugt Italienerne, Krainere og brune Dronninger med lige

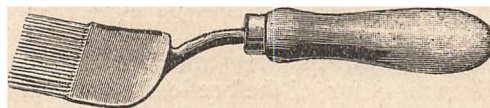
godt Resultat; jeg har brugt ubefrugtede Dronninger og Dronningceller og opnaaet Helbredelse; det har vist sig lige godt. Jeg har holdt Tavler fra syge Familier borte fra sunde, og nogle er alligevel bleven syge. Jeg har indhængt tomme Tavler og Tavler med syg Yngel i sunde Familier, og de er ikke bleven syge. Jeg mener, at jeg til Tider har gjort, hvad en Biavler kan gøre for at blive fri for Sygdommen, men har alligevel faaet den. Til andre Tider har jeg gjort, hvad jeg kunde, for at udbrede den i min Bigaard, det er ikke lykkedes mig. Sygdommens Lunefuldhed faar min Forstand til at staa stille, men jeg frygter ikke Sygdommen længer; det har vist sig, at et Stade, der blev behandlet med en Dronningcelle, gav det største Udbytte, som jeg det Aar oplevede her paa Egnen; blot maa man være opmærksom paa Sygdommen og tage sine Forholdsregler i Tide.

Til sidst blot dette: Jeg synes, Navnet „Aaben Bipest“ vilde være passende for denne Bipestsygdom til Forskel fra „Lukket Bipest“, der da vilde betegne den store Bacille.

Afskrællingsgaflen „Badenia“.

Af Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

Om ovennævnte Redskab til Afskrælling af forseglede Honningtavler bedes om Plads til nogle Oplysninger i Bladet, da det er mig umuligt at besvare de mange Forespørgsler pr. Brev. „Badenia“ fremviste jeg paa mine Rejser i 1912 og lovede efter at have prøvet den ved Honninghøsten sidste Aar at udtale mig om dens Brugbarhed, og da her var over 1100 Pd. at høste, fik jeg jo god Lejlighed til at bedømme den. Jeg maa da sige, at den er overmaade let at haandtere, og Arbejdet gaar over dobbelt saa hurtigt og er mindre anstrengende for Haanden end Arbejdet med Skrællekniven. Jeg tager sikkert aldrig mere uden stor Nødvendighed

Afskrællingsgaflen „Badenia“.

Kniven i Brug for mit personlige Vedkommende, og for hvem der har mange Bier, er den især at anbefale, da det jo er et trættende Arbejde at skrælle i lang Tid. Der medgaar lidt mere Honning i Afskrællingen, end naar man bruger Kniven langsomt; jeg antager, at vi havde en 15—20 Pd. Afskrællingshonning mere, som vi afsmeltede og solgte 10 Øre billigere pr. Pd. end den anden, og der var stærk Rift om den „kogte Honning“, saa Tabet blev højst 1 à 2 Kr., men Besparelsen i Tid og Behageligheden og Fornøjelsen er sikkert langt mere værd. Gaflen er forriklet og har spidse Staalnaale, som er loddede fast, saa at det hele danner en jævn Flade, hvorover Vokslaagene glider let opad, saa at man kan afstryge den paa Kanten af Afskrællings-spanden eller en Træliste, og det gaar lettest, naar man skræller imod Cellerne fra Tavlebæreren og nedad mod Bundlisten; Tavlerne bliver smukt jævne, og den gaar let igennem baade paa nye og gamle Tavler. Prisen er ikke uoverkommelig; den vil antagelig være omkring Kr. 1,15 à 1,20 her i Landet, og i Tyskland er den overordentlig yndet, hvilket fremgaar af, at der for Tiden skal være over 100,000 i Brug af den Type, hvilket ikke undrer mig efter den Prøve, jeg nu endelig fik i Sinds at anstille med den sidste Aar, og jeg beder alle Forespørgere tage disse Linjer som mit Svar ang. dens Brugbarhed.

Dronningbytning.

Af And. Christensen, Asferg.

I „T. f. B.“ 1895, Side 165, findes en Artikel af Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, under Overskrift: Indavl m. m., som jeg nylig har læst, og som jeg beder andre Biavlere, som er i Besiddelse af nævnte Aargang, gennemlæse. Meget er forandret siden 1895, og særlig hvad Bipesten angaar er det en Kendsgærning, at Mac Evoys Metode, rigtig anvendt, kan helbrede for denne Sygdom, og at Dronningen efter Behandlingen ikke fører Smitten med sig. Men nu Indavl. I en Artikel i „T. f. B.“ 1910, Side 45, lader det til, at Forfatteren af denne Artikel ikke er saa bange

for, at Indavl i flere Slægtled har nogen skadelig Indflydelse paa vore Biers Levedygtighed og Ydeevne. Der raades dog til at søge for at forny Dronninger og Droner fra de bedste Familier, god Pasning og rigeligt Forraad; men iagttager man dette, saa gaar det nok, om Bierne end er nok saa beslægtede igennem flere Slægtled.

Nu kommer jeg til det, jeg egentlig vil skrive om, nemlig Bytning af Dronninger. Det er jo desværre en Kendsgerning, at vore Trækforhold bliver daarligere Aar for Aar, og Vejrforholdene er jo langtfra gunstige; i vort ustadige Klima indtræffer det ofte med koldt og regnfuldt Vejr i den Tid, de Planter blomstrer, som giver Hovedtrækket. Naar dertil kommer, som det mange Steder er Tilfældet, mange Aars Indavl, daarlig Pasning, ældre, udslidte Dronninger, gammel Tavlebygning, mangelfuld Pakning og utilstrækkeligt Forraad, ja, saa er det jo ikke saa underligt, at vor Biavl gaar tilbage. Men det maa vi søge at raade Bod paa, og det kan vi paa alle de nævnte Omraader undtagen paa Vejrforholdene, det er vi ikke Herrer over. Indavl maa vi søge at undgaa enten ved at købe Dronninger af Dronningavlerne eller ved at bytte Dronninger med andre dygtige Biavlere, saaledes at vi faar fremmed Blod, selvfølgelig fra særlig gode Bifamilier, indført i vore Bi-gaarde. Takket være DBF.s Biavlsskole er der nu mange dygtige Biavlere i alle Egne af Landet, som ikke alene driver en lønnende Biavl, men ogsaa forstaar at avle gode Dronninger.

At anskaffe sig et Par smaa Kasser til 6 à 8 Rammer og et Par Indskud samt i Slutningen af Træktiden at danne et Par Smaafamilier, hvor man kan faa et Par unge Dronninger befrugtede, er jo ikke saa bekosteligt, og i August eller allerførst i September kan vi have Dronningerne færdige til Bytning. Hvad om f. Eks. ti Medlemmer af Randers Amts BF. gjorde et Forsøg i den Retning. Jeg tror, vi vil faa baade Gavn og Glæde deraf. Jeg vil derfor slaa til Lyd for, at vi gjorde et Forsøg i den Retning. Skal vi købe Dronningerne, bliver det gerne stillet i Bero, da Pengene jo som bekendt for manges Vedkommende vanskelig kan undværes. I Kubebiavlens Tid var Forholdene helt

anderledes, idet Eftersværmeene tit fløj langt borte fra Moderstædet, og de unge Dronninger blev befrugtede af fremmede Stammers Hanbier. Nu derimod undgaar vi Sværmning saa meget som muligt for at faa et stort Udbytte af Honning, for det kan vi ikke faa uden ved at holde sammen paa de store Familier. Forplantningen foregaar derfor indenfor en snævrere Kreds, hvor alle Bifamilierne er beslægtede. Der kan jo siges: ja, den Sag er let at klare, vi har Biavlere nok, der sælger Dronninger, og ellers kan vi faa dem forskrevne fra Italien og Krain osv.; men dels er Pengespørgsmaalet, som jeg tidligere har omtalt, her afgørende, og tillige holder jeg nu mest paa vor egen hjemlige Race. Desuden ved jeg af Erfaring, hvor vanskeligt det er at faa en Dronning at købe, naar man trænger til den. Derfor, hvis der er andre Biavlere, der bedre end jeg vil skrive enten for eller imod i denne Sag, vil det glæde mig.

Til foranstaaende Artikel finder vi Anledning til at bemærke, at af alt det interessante og belærende, der fremkommer ved Pasningen af Bierne, er Dronningavl langt det interessanteste og mest belærende. Ene af den Grund kan det anbefales at følge Forfatterens Raad at have et Par Smaakasser med Indskud, som kan benyttes til Befrugningsstader. Man kan hertil anvende et Par Magasinkasser, saa mangler der kun Indskudene til at begrænse Pladsen med. En saadan Dronningavl i det smaa vil (fraset de Goder, Forfatteren venter sig) hjælpe godt til med at føre den danske Biavl frem.

Artiklen Indavl i „T. f. B.“ 1910, Side 45, synes Forfatteren helt at have misforstaaet; der findes i nævnte Artikel aldeles ikke nogen Udtalelse om „Følgerne af Indavl i flere Slægtled“. Det menes derimod, at Indavl ikke er saa almindelig, som mange Biavlere antager, og der henvises til, at Dronningavlerne klager over, at det næsten er helt umuligt at holde Racerne rene; det fremhæves særligt, at en Del Biavlere benytter Indavl som Skærmbret, naar deres Bifamilier gaar til Grunde, medens den virkelige Aarsag er Sult, Bipest, Dronningløshed o. lign. Red.

Honningbiernes Muskler.

Af Dr. Brännich.

En af de vigtigste af de Egenskaber, som adskiller Planteriget fra Dyreriget, er Evnen til frivillig Bevægelse. Det er alene de allerlaveste Organismer, for hvilke dette Skelnemærke ikke holder Stik. Der er nemlig et stort Antal

Bakterieformer, som ikke kan regnes med til Dyreverdenen, men som alligevel besidder Evnen til at forandre Plads.

De Organer, ved hvilke de lavere Dyr sættes i Stand til at bevæge sig, kaldes Muskler. At Musklerne i det hele Dyrerige er bygget efter et fælles Mønster, er øjensynligt. Men der er paa samme Tid en betydelig Forskel med Hensyn til den Maade, hvorpaa særlige Klasser af Muskler har udviklet sig. Saaledes har Hvirveldyrene for de ufrivillige Bevægelser (Indvælde, Pulsaarer osv.) en egen Slags Muskler, de glatte Muskler, som bestaar af Celler paa et lavere Udviklingstrin. For de frivillige Bevægelser har de en anden Slags Muskler, de velkendte stribeformede Muskler, som bestaar af dyriske Celler paa et meget højt Trin af Udvikling.

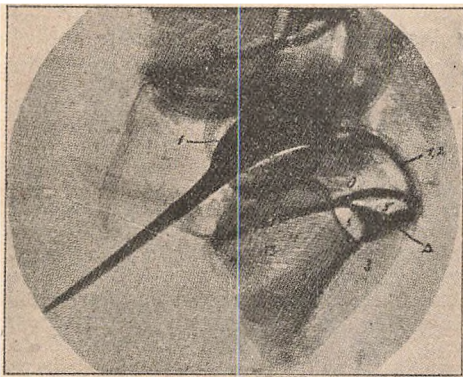

Fig. 1. En Bibraad med dens Muskler; 1, 2 Lancetten og Skeden; 3, 4 de Muskler, som trækker Braaden tilbage; 5 den Muskel, som driver Braaden frem; O aflagt Plade, Δ trekantet Plade; □ firkantet Plade.

Bierne og de med dem beslægtede Insekter har to Slags Muskler, som er meget forskellige fra hverandre. Efter deres Bygning vil jeg for Kortheds Skyld kalde dem rørformede Muskler og knippeformede Muskler. Den førstnævnte Slags Muskler findes overalt i Biernes Legeme. Den sidstnævnte Slags Muskler findes i Knipper i Biernes Bryst og gør der Tjeneste som Flyvemuskler. Begge Slags Muskler staar i den frivillige Bevægelses Tjeneste. Ufrivillige Muskler er endnu ikke opdagede i Biernes Legeme.

Vi vil først se lidt paa de mere almindeligt forekommende rørformede Muskler. Til Forskel fra Flyvemusk-

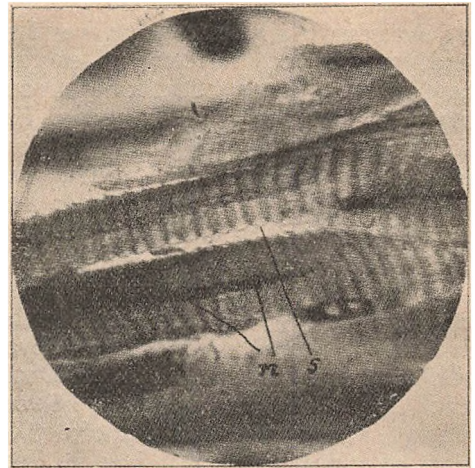

Fig. 2. Rørformede Muskelfibre; n Kærner; r Sarcolemm.

lerne findes disse som enkelte Fibre eller Trevler; de er rigtignok ofte forenede i Grupper, men hver enkelt Fiber synes alligevel at have en vis Uafhængighed. I Billedet af en Bibraad vil man kunne skelne et stort Antal af disse tynde Muskelfibre, som her er forenede i løse Bundter. Hver Fiber bestaar af et hult Rør af yderst ringe Tværmaal. En overordentlig fin Kanal gennemløber Fiberen efter dens hele Længde. Den er fyldt med Protoplasma*) og med Tusinder af Kærner, som ligger i Række ved Siden af hverandre, saa at de ser ud som en Perlestør.

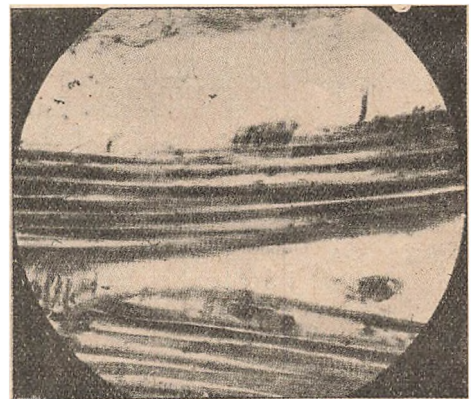

Fig. 3. Rørtormet Muskel.

* *) Protoplasma er den slimede Masse, som danner Hovedindholdet af alle levende Plante- og Dyrer-celler. Til Protoplasmaet og den eller de i dette indesluttede „Kærner“ er Cellernes hele Livsvirksomhed knyttet.

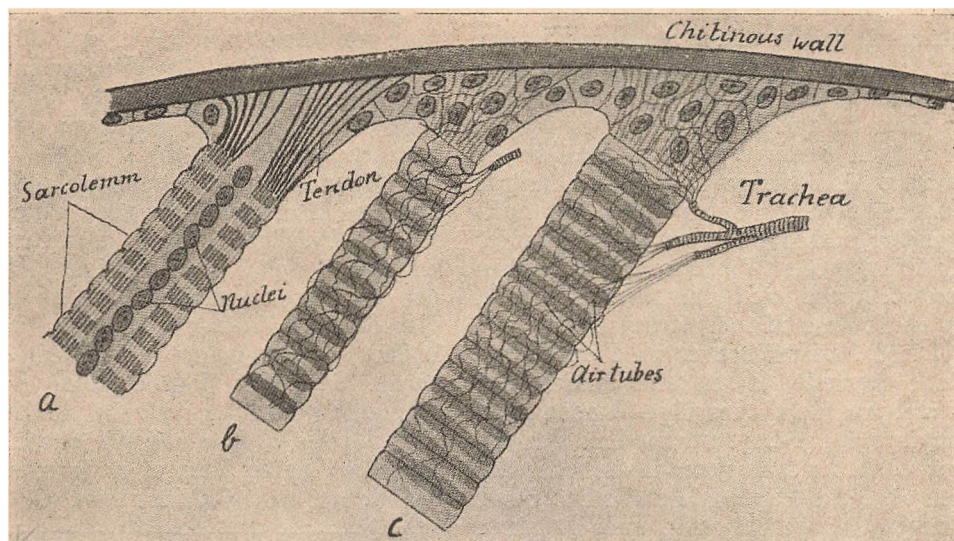

Fig. 4. Skematisk Billede af de rørformige Muskler.

Muskelfiberens Bygning er meget indviklet. I Fig. 3 vil man ved første Øjekast blive opmærksom paa en meget tydelig Tværstrikning, som ogsaa kan ses i Fig 1, men ikke saa stærkt forstørret. Strikningen fremkaldes derved, at der vekselvis ligger Skiver af tilsyneladende mørk og lys Farve ved Siden af hverandre; denne Veksling i Farve er begrundet i større og mindre Evne til at bryde Lyset. Hver mørk Skive sammen med Halvdelen af den ved Siden af den liggende lyse Skive indeholder en Kærne og danner i Forening med den lyse en sam-

menhængende Skive, og det er let at se, at vi her har med en enkelt, højt udviklet Celle at gøre. Dette vil blive aldeles klart, naar vi ser paa Fig. 2 eller den skematiske Fig. 4; thi enhver af disse Skiver er omgivet af en tynd Hinde, det saakaldte Sarcolemm. Men naar vi betragter Bygningen af de smaa Skiver nærmere, vil vi finde, at den er endnu mere indviklet. Hver Muskelfiber viser nemlig foruden den nævnte Tværstrikning ogsaa en tydelig Længdestrikning, Fig. 2 og 3.

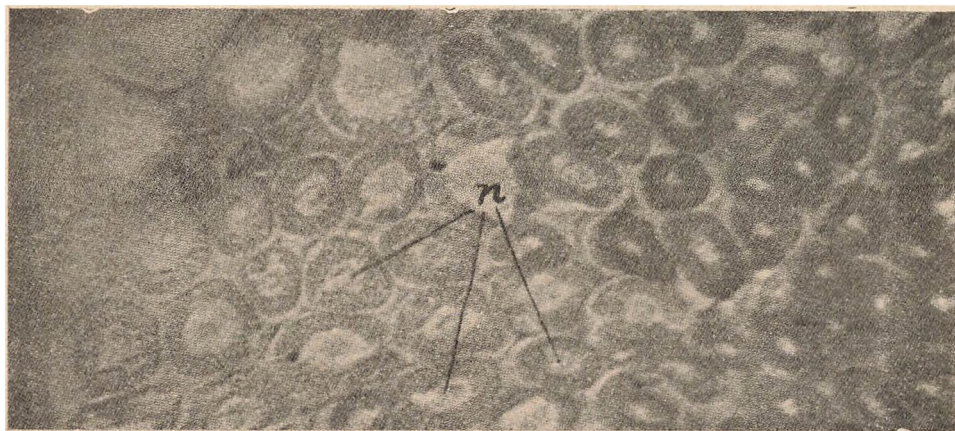

Fig. 5. Rørførmig Muskel, Tværnit.

Denne Længdestribning har sin Grund i, at hver Skive bestaar af mange tynde Stave. Et Tværnit igennem et stort Antal rørformige Muskler (se Fig. 5) viser de tynde Stave som en Række af meget smaa Punkter. Mellem de enkelte Muskelfibre er der en Mængde Luftrør, som danner yderst fine Luftkanaler, som i bugtede Linjer slynger sig langs mellem Fibrerne, saa at de kan forsyne disse med den nødvendige Ilt og skille dem af med Kulsyren.

Disse Muskelfibre er med deres ene Ende fæstede til en eller anden Del af det haarde, hornagtige Panser, som omgiver Biens Legeme, medens den anden Ende er fastvokset til en eller anden af Biens Legemsdele (Følehornene, Tungen, Vingerne osv.), som Musklen er bestemt til at bevæge. Ved en kraftig Sammentrækning af Muskelknippet bliver det yderste Punkt bevæget i en eller anden Retning. Den modsatte Bevægelse frembringes ved en Slappelse af Muskelknippet i Forening med en samtidig Sammentrækning af den modstaaende Muskel. Til enhver Muskel eller Gruppe af Muskler svarer der en eller flere Muskler, som frembringer den modsatte Bevægelse. Saaledes har den Muskel, som driver Braaden frem (Protusoren) to modsvarende Muskler, som virker til at drage Braaden tilbage (Retroctorerne).

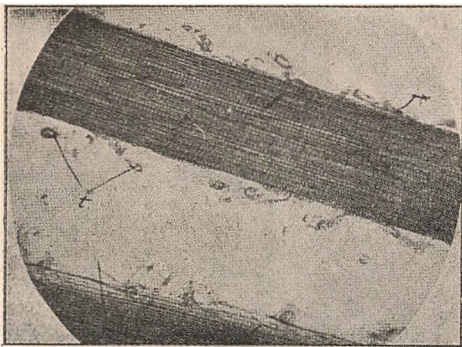

Fig. 6. En Fiber af en knippeformig Muskel; t et Luftrør.

De knippeformige Muskler staa paa et højt Trin af Udvikling. Deres Bygning ligner Bygningen af de strikede Muskler hos Hvirveldyrene. Man kan skelne mellem en meget tydelig Længdestribning og en ikke mindre udpræget Tværribning. Længdestrib-

ningen har sin Grund i den store Mængde fine Fibrer, hvoraf Muskelknippet er dannet. Tværribningen fremkommer derved, at hver Fiber bestaar af Skiver med stærkere og svagere Lysbrydningsevne. Nogle Kærner ligger temmelig regelmæssigt spredt mellem Fibrerne, hvad der ikke kan ses saa tydeligt i Fig. 6, men derimod kommer tydeligt frem i Fig. 7. Knippet er ikke omgivet af nogen Hinde (Sarcolemm), men der er en Mængde Luftrør, som trænger ind imellem Knipperne. Se f. Eks. Fig. 8, som viser et Tværnit gennem Brystet af en Drone. Fig. 9 viser disse Luftrør i stærk Forstørrelse; deres Vægge er forstærkede ved yderst fine Chitinstringe*).

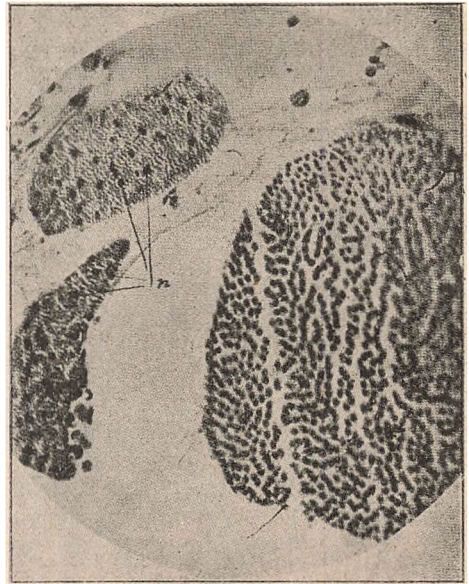

Fig. 7. Tværnit af en Fiber i en knippeformig Muskel; n Kærner.

Fra disse Luftrørsforgreninger udgaar der en stor Mængde yderst fine Luftrør, der som smaa Træer sender deres Grene ind i Muskelknippets Indre. I Fig 8 og 9 er alene Chitinstringene imprægnerede med Sølv ved en særegen Farvningsmetode. Da de fineste Luftrør fuldstændig mangler Chitinstringe, ser man intet til dem paa Billedet. Hvis ogsaa disse fineste Luftrørforgreninger havde været farvede, vilde der intet andet have været

*) Chitin er det haarde Stof, som danner Hovedbestanddelen af Insekternes Hudskelet. Det kan hverken opløses i Vand, Vinaand, Æter eller fortyndede Syrer.

at se paa Billedet end et tæt Væv af sorte Linjer. Det er alene i disse yderst fine Luftrør, at Iltten optages, og Kulsyren udskilles.

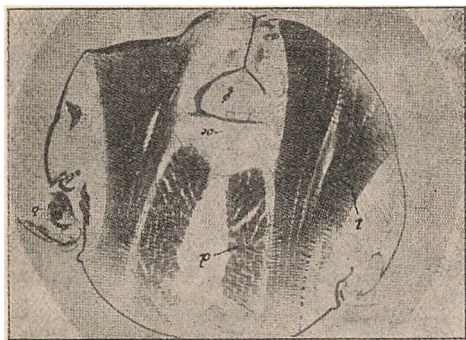

Fig. 8. Tværsnit af en Drones Bryst; l den Muskel, som løfter Vingen op; d den Muskel, som sænker Vingen ned; h Vingeroden; o, e Spiserøret; g Nerveknude.

Flyvemusklernes overordentlig rigelige Forsyning med Luftrør viser, hvilken stor Betydning Opsugningen af Ilt og Udsondringen af Kulsyre i Musklerne har. Det er da ogsaa et uhyre Arbejde, Flyvemusklerne har at udføre, da der skal en overordentlig Kraftanspændelse til, for at et Legeme, som er tungere end Luften, skal kunne hæves i Vejret og flyve.

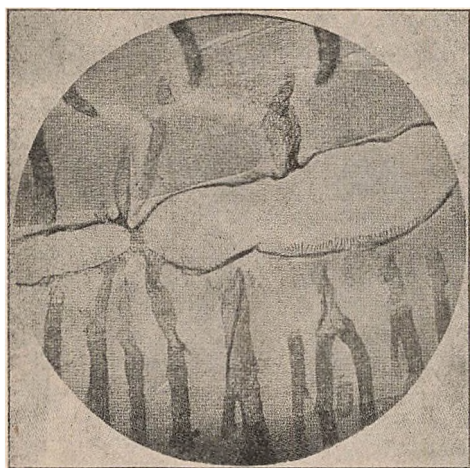

Fig. 9. Luftrør i en knippeformig Muskel.

Naar vi tænker paa, hvor overordentlig hurtigt de fire Vinger bevæger sig, vil vi let forstaa, at de temmelig enkelt byggede rørformige Muskler ikke er tilstrækkelige, men at der her behøves Organer, som har en betydelig højere Udvikling.

Brystet har tre Par Aandehuller (Stigmata), og Aandedrættet maa foregaa paa en saadan Maade, at Flyvemusklernes vekselvise Virksomhed kan fremkalde en Udaanding og Indaanding af den nødvendige Luft. Saa længe en Bi flyver, foregaa der sandsynligvis ingen Ind- og Udaanding gennem Bagkroppens Aandehuller; naar dens Vinger er i Hvile, aander den derimod alene med Bagkroppen. Før en Bi flyver op, fylder den sin Bagkrop med frisk Luft; derved formindsker den sit Legemes Vægt i Forhold til Luftens. (Gleanings.)

Kan det betale sig at drive Storbiavl?

Af Wm. Williams, Nakskov.

Under nævnte Overskrift fremkommer Hr. Th. Nielsen, Hornskrogsgaard, Ullerslev, med en Artikel i „T. f. B.“ af 15. April, og da det er et Emne af betydelig Vigtighed for Biavl, kunde det maaske interessere Bladets Læsere at høre lidt mere om Honningproduktion i større Mængder.

Jeg selv har ganske vist ikke megen Erfaring i Biavl i Danmark endnu, da jeg har lært og dreven Biavl i Amerika, hvor jeg har opholdt mig i en Del Aar. Nu har jeg i Sinde at forsøge mig her til Lands, og selv om Forholdene her og i U. S. A. ikke er fuldstændig de samme, da der derovre findes udstrakte Skove, Enge og Sletter, hvor et større Antal Stader har en vid Flyvekreds, saa tror jeg dog sikkert, at der ogsaa findes Egne her i Landet, hvor en større Bigaard kan trives og drives med Fordel.

I Nærheden af New York og i Staten New Jersey drives megen Storbiavl, som mest er baseret paa Kløver, Lucerne, Boghvede og andre af Farmerne dyrkede honningdydende Planter; der findes jo ogsaa en stor Del vildtvoksende Blomster og Træer, som støtter Biavlren, men det samme findes her i Landet, og jeg tvivler ikke paa, at en dygtig Biavler, som er lokaliseret i en Egn, der ikke er overbefolket med Bier, og hvor der er jævnt godt Træk, kan holde ca. 75 Stader paa et Sted med

Fordel. Fordelen maa man jo ikke glemme at nævne, da der vel kun er faa, som holder Bier for Fornøjelsens Skyld.

I U. S. A. plejer man at regne med ca. 100 Stader i en Bigaard og $\frac{1}{2}$ Mil til den nærmeste Udbigaard, men i New Jersey har jeg set 500 Stader i en Bigaard, som ejes af Mr. Alexander, der er en af Landets største Biavlere og ejer ca. 7000 Stader; hans Honningproduktion er enorm og beløber sig til flere Vognladninger aarlig. Under saa store og udstrakte Forhold kan vi selvfølgelig ikke drive Biavl her, men at Biavl kan udvides betydeligt i Danmark, antager jeg for sikkert; og der er flere med mig, som tør paastaa, at her aarlig gaar store Værdier tabt i Form af Nektar, som kunde udvindes og gøres i Penge ved Hjælp af et passende Antal Stader med gode Bier. Biernes Kvalitet spiller vel Hovedrollen i Biavl, forudsat at Manden bag Stedet forstaar at haandtere dem. Derovre i Vesten bruger man nu næsten udelukkende Italienerne, og efter min Erfaring overgaar de langt de gamle brune Bier i alle Retninger; om de Arter, som bruges her i Landet, kan jeg ikke udtale mig, da jeg altid har holdt mig til de gule Italienerne, som er udmærkede Honningsamlere.

Efter Hr. Th. Niensens Regnskab har hans 75 Stader i 1912 givet et Gennemsnitsudbytte af over 18 Kr. pr. Stade; det er lige 5 Dollars, som er mere, end de faar i U. S. A., hvor man er særdeles tilfreds med 10 Cents = 35 Øre pr. Pd. af udslynget Honning. Forholdene i Ullerslev er vel nok gode for Biavl, men der er mange Egne, som er lige saa gode og maaske bedre, og der er andre, som kan gøre det samme.

Amerikanerne bruger omtrent alle Langstroths Stader, saa der er ikke megen Diskussion om Størrelsen af Rammerne eller Indretningen af Stedet; der findes mange Fabriker, som laver Bihuse, men de er alle ens og passer til hinandens Rammer, Laag og Bunde; man bruger som Regel et 8 Rammers Stade til Tavlehonning og et 10 Rammers til udslynget Honning, og der afviger Bund og Laag jo lidt, men Langstroths Standard-Ramme bruges overalt, hvad selvfølgelig er meget praktisk. For det meste bruges kun Stader med

enkelte Vægge, ca. 1" tykke, men i de nordlige Stater er der dog mange, som overvintrer Bierne i en Kælder eller ogsaa pakker dem ind paa forskellig Maade. I de sydlige Stater, f. Eks. Texas, bruger man om Sommeren at beskytte Staderne mod den stærke Sol ved at dække dem med et stort Bræt, som laves af tyndt, billigt Materiale; paa de varmeste Dage arbejder Bierne kun tidligt om Morgenen og hen imod Aften; midt paa Dagen er det for varmt for dem, og jeg tror, at Tørken og Varmen skader mere der end Kulden og Fugtigheden her. Jeg har selv drevet Biavl i Teksas i 2 Aar, og der findes Hundreder af Personer, som udelukkende lever af Biavl. Texas kan jo ikke sammenlignes med Danmark, men jeg har tillige drevet Biavl i Oregon, som er meget fugtig og ingenlunde varmere end Danmark, og Vinteren er nærmest som her. Jeg købte i Foraaret 1912 4 Bifamilier af en Farmer; de fandtes i nogle tynde Pakkasser, som i flere Aar havde staaet paa et tyndt, raadtent Bræt paa Jorden; men trods den Behandling var de i en udmærket Stand, og en Familie havde 6 ret store selvbyggede Tavler (uden Rammer) med Yngel, men de var ogsaa rene Italienerne. Det maa bemærkes, at Foraaret var meget tidligt der i Fjor. Jeg overførte dem saa i moderne Langstroth-Stader og solgte mere Honning fra dem, end jeg havde betalt for dem; samtidig formerede jeg dem til 9 Stader, som jeg solgte sidste Efteraar for 27 Dollars, ca. 100 Kr.; det var jo ingen høj Pris, men 4 Stader giver heller ikke meget Arbejde. Jeg havde en større Bigaard samtidig, og kunde man faa samme Pris for Honning der som her, saa var det let nok at drive Biavl som Hovederhverv.

Med dette mener jeg altsaa ikke, at det er raadeligt for nogen paa denne Brødegrad at basere sin Eksistens paa Biavl alene, men en Del dygtige Biavlere kunde med Lethed holde et større Antal Stader, end de som Regel har nu, og jeg vilde ønske, der var flere, som vilde optage dette Spørgsmaal, da flere Bier giver flere Penge. Efterhaanden som det bliver moderne at lægge større Arealer ud med Lucerne, fremkommer der en ny og udmærket Græsgang for Bierne.

Salg af Kunsttavler.

I Gl. Københavns Amts BF. har det ofte været bragt paa Bane, at Bestyrelsen burde forsyne Medlemmerne med Kunsttavler af ægte Bivoks til billigst mulige Pris. I den Anledning tilskrev jeg i Begyndelsen af April d. A. cand. pharm. L. Krogh i Lemvig i Henhold til hans Annonce i „T.f.B.“ med Anmodning om at sende os en Prøve og Pris pr. 100 kg, og modtog jeg under den 5. April 1,080 kg Kunsttavler à 4,00 = 4,32 med Tilbud om Levering efter medfølgende Prøve til 320 Kr. pr. 100 kg franco København i fri Emballage, naar mindst 25 kg aftages paa en Gang.

Da denne Pris forekom Bestyrelsen ualmindelig billig, besluttedes det at lade Prøven analysere, og der foretoges nu fra V. Steins analytisk-kemiske Laboratorium, dateret 26. April 1913, følgende Erklæring:

Hr. Torveassistent P. Hansen, Jagtvej 59.

Jeg tillader mig herved at meddele Resultatet af Undersøgelsen af 2 Prøver Voks, nemlig den af dem den 10. ds. indsendte Prøve Bivoks og en af mig indkøbt, af Hr. cand. pharm. L. Krogh, Lemvig, med Postoprævning under Adresse: Gl. Københavns Amts Biavlerforening, Jagtvej 59², København, fremsendt Prøve Kunsttavler.

Der fandtes:

	Bivoks	Kunst- tavler
Syretal	17,7	4,2
Føræbningsstal	90,4	22,3
Æthertal	72,7	18,1
Forhold mellem Æthertal og		
Syretal	4,1	4,3
Jodtal	9,6	2,8
Buchertal	2,6	0,9
Indhold af Alkohol og Kul- brinter	49,7 %	85,3 %
Liebermann-Storchs Reaktion for Harpax	negativ	negativ

Efter de ved Undersøgelsen udviste Forhold er Kunsttavlerne en Blanding af Ceresin eller Paraffin med Bivoks i et Mængdeforhold af omtrent 3 Dele Ceresin eller Paraffin og 1 Del Bivoks.

Ærbødigst

Gunner Jørgensen.

Af den her anførte Analyse vil det ses, hvor vanskeligt det er for en Bestyrelse at indlade sig paa at indkøbe Kunsttavler til Fordeling eller Salg til

deres Medlemmer, og haaber vi, at ærede Medlemmer af Gl. Københavns Amts BF. vil tilgive os, at vi ikke kan indlade os paa at forhandle Kunsttavler.

København i April 1913.

P. B. V.:
P. Hansen.

Honningforfalskning.

Det er en kendt Sag, at saadan bedrives til Skade for Biavlen for ussel Vindings Skyld og for at bedrage Konsumenterne, men i Almindelighed ved Biavleren kun, at saadant Bedrageri udføres i ret stort Omfang, men ikke, hvorledes det udføres. Der synes derfor at være Grund til med et Eksempel at vise Maaden, hvorpaa det udføres, og kaste nogle Lysstraaler over et Arbejde, som ifølge sin Natur helst udføres i Skumringen.

Grosserer B. P. G. Malmø udfører rationel Honningtilvirkning paa følgende Maade: Ægte Bihonning indkøbes til billigste Pris og sammenkoges med lige Dele tysk Kunsthonning, som kan faas til 60 Øre pr. kg. Den sammenkogte og sammenrørte Masse fyldes paa Kar, som forsynes med Etiketter i gult, rødt og Guld, omtrent som vore gamle Etiketter. At denne Etiket oplyser om, at Honningen er „åktä och inköpt av svenska biodlare“, er en væsentlig Del af Geschæften. En raadden Rotte præsenterer sig jo noget bedre, naar den er forgyldt. Honning, fremstillet paa denne Maade, sælger B. P. G. Malmø i Partier til Kr. 1,25 og i Detail til Kr. 1,75 pr. kg. Selv mener han, at Fremgangsmaaden ikke er „fullt ärligt, men ganska lönande“. Ifølge almindeligt Begreb synes det at være fuldtud uærligt, fuldstændig Bedrageri. At det lønner sig, betvivles ikke, og kanske en saa drifftig Virksomhed burde yderligere belønnes, til Eks. med Adelskab. Det vilde da være passende i Vaabenet at have en Sirupstønde med en Bunke Guld paa den øverste Bund.

Nogle mener kanske, at jeg her har udsat mig for Trykfrihedspaatale. Jeg vilde ønske det, thi jeg kan bevise, at det er sandt, hvad jeg har sagt.

Hvad her er meddelt, er kun et Eksempel paa, hvorledes Biavlen skades

og Publikum bedrages. Det er vanskeligt at oplyse Publikum om, hvor ilde det lader sig tage ved Næsen, hvor let det lader sig narre. Vi har ansøgt om Beskyttelse for vor Honning, og Beviser for Nødvendigheden af en saadan Beskyttelse kan uden Vanskelighed gives. Men Regeringen synes ikke villig til at tage Sagen i sin Haand. Skal vi blive ved at vente, maa vi vel forsøge at faa Sagen ført frem ad anden Vej. Det er ingen Dag for tidligt, at samvittighedsløse Personer hindres i uforstyrret med falske Varer og Svig at bedrage Honningkøberne. (Bitidningen.)

Gåsebäck, den 9. April 1913.

N. Nilsson.

Bier paa Ballonfærd.

Den franske Ballonfører Lejeune, som i Løbet af 4 Aar foretog omtrent 90 Ballonopstigninger og omkom i 1911 derved, at hans Ballon af et Vindstød blev kastet imod en Fabriksskorsten, hvis Lynafleder rev Ballonhylstret op, saa at Ballonen faldt til Jorden, fortæller i sin Bog „Mit nye Hjem — Æthieren“, at han ofte traf Insekter oppe i de højere Luftlag. En Gang traf han i en Højde af 1300 m en Sommerfugl, en Citronsværmer. Den tumlede ned paa Kanten af en Sandsæk, hvor den længe blev siddende fuldstændig ubevægelig. Da Ballonen naaede en Højde af 2000 m, var den ikke længer i Stand til at holde sig fast, men sank ned i Bunden af Ballonkurven. Uden at berøre dens Vinger lagde Lejeune den ned i en liden Æske, som han derpaa stak ind i sin Brystlomme, hvor det var varmt. Da han fire Timer senere landede med Ballonen, var det første, han gjorde, at gengive sin bevingede Rejsekammerat Friheden. Æsken blev aabnet og Sommerfuglen sat ned paa Jorden, hvorfra den kort efter hævede sig op og flagrede omkring mellem de duftende Kløverblomster.

„Aldrig“, siger Lejeune, „har jeg siden truffet Insekter i en saadan Højde. Den eneste Gang, jeg saa et Par Bier stige endnu højere, kan jeg ikke regne med, da det var mig selv, som forførte

dem til den for dem fordærlige Flugt op i de uendelige Højder. Det gik saaledes til: En varm Julidag sejlede jeg af Sted i næsten umærkelig Vind i omtrent 800 m Højde. Da hørte jeg pludselig to Bier summe omkring mit Hoved, muntre og veltilfredse. Det er ikke ofte, Luftskipperen møder disse flittige Smaadyr i en saadan Højde over Jorden. Insekternes største gennemsnitlige Flugthøjde er efter mine Iagttagelser kun 500 m. Nu traf jeg næsten 1 km højt to af de kære Honningsamlerinder. Ved Siden af mig paa Ballonkurvens Rand laa der et Stykke Chokolade, hvormed jeg netop havde gjort mig tilgode. Snart havde Bierne lugtet den søde Lækkerbidsken, satte sig paa den og sugede deraf, fløj op og vendte igen tilbage. Med stor Forsigtighed for ikke at skræmme mine smaa Ledsagere bort kastede jeg Ballast ud. Ballonen steg. Bierne mærkede det derved fremkaldte Luftdrag, svævede ubestemte omkring Ballonkurven, men blev mig dog tilsidst tro. Deres Troskab blev ilde lønnet. Højere og højere lod jeg mit letvingede Fartøj stige, stedse højere. Om os blev det koldere og koldere. Nu var 1800 m naaet, og Termometret viste $\div 1$ Gr. Bierne havde sat sig paa et af de stramtspændte Forbindelsestøve, løb som forstyrrede frem og tilbage paa det, som om de søgte efter et varmere Ly. 2000 m! Termometret stod nu paa $\div 2$ Gr. Da var den ene Bis Kræfter udtømt. Endnu holdt den sig fast med Benene, men vaklede frem og tilbage i Lufttrækket. Saa styrtede den ned i Dybet, pilsnart. Den anden fulgte den kort efter. Stakkels flittige Skabninger! Det grusomme Menneske benyttede Eder til et Eksperiment. Og de I faldt døde ned mellem det grønne Græs, skrev Eders Forfører i sin Notitsbog: „18. Juli 1910 lokkede jeg ved Hjælp af et Stykke Chokolade 2 Bier op til en Højde af 2000 m, hvor de stivnede paa Grund af Kulden.“

Gavnlig Vink.

Vejret (25. April). I Ugen efter den 11. April var Vejret stadigt med stærk Frost om Natten og meget koldt om Dagen; samtidig med Regnen den 19. blev Vejret mildere, og siden er det stadig blevet mere sommerligt. Varmen har bragt Fart baade i Bierne og i Plantevæksten. Bierne har i de sidste Dage fløjet meget stærkt og indbaaret ret betydeligt med Blomsterstøv. Løvetanden saavel som Stikkelsbærbusken er nu i Blomst. Alle Vegne fra meldes om dronnirgløse Stader samt om en Mængde Familier, som antages at være indvintret med 15 kg Forraad og derover, har helt øpspist. At skaffe Dronninger ved Køb til viseløse Familier er ikke muligt; det bedste, der kan gøres, er at forene det dronnirgløse Stade med en anden Familie. Enhver Biavler bør snarest undersøge sine Stader for at se, hvorledes det staar til med Forraadet. Er dette næsten oprubt, saa bør man ikke nøjes med at give en saadan Familie $\frac{1}{2}$ eller 1 kg Sukkersirup om Ugen, da det kun er lige til at holde Familien i Live med, men ikke tilstrækkeligt, saa den kan udvikle sig og blive birig til Hovedtrækket. Giv Familien $\frac{3}{4}$ kg Fodersirup hver Aften og vedbliv med Fodringen, til den har mindst 3 à 4 kg Forraad i Tavlerne. At Familierne har rigeligt med Forraad, er en Hovedbetingelse for at faa et godt Udbytte af Bierne.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør ske med Forsigtighed, saa længe Nætterne er kolde. Hos stærke Familier kan man dog godt udvide Pladsen med en Kunsttavle, saa snart den bageste Tavle ved Middagstid, paa en Dag, naar Bierne flyver, viser sig nogenlunde belagt med Bier. Hos mindre stærke Familier bør man ikke udvide Pladsen, førend Bierne fuldstændig besætter alle Tavlerne. Vi foretrækker næsten altid at udvide Pladsen i Yngelreden med Kunsttavler, det er den letteste Maade at forny Tavlebygningen paa, og tillige faar man paa den Maade særdeles gode og regelmæssige Tavler. Ved Indhængning af ældre, udbyggede Tavler sker det ofte, at Tavlegaderne bliver meget uregelmæssige paa Grund af de udbyggede Tavlernes Ujævnhed. Tillige bør man ogsaa være meget forsigtig med at anvende overgemte, udbyggede Tavler i Yngelreden, naar man ikke er aldeles sikker paa, at de er fri for Bipest, Mølæg og Larver. Overgemte, halvt udbyggede Kunsttavler bør ikke indhænges til Bierne førend i Hovedtrækket, og saadanne Tavler bør lige saa vel som overgemte Kunsttavler enten i nogle Minutter holdes over en Kedel med kogende Vand eller lægges paa et Sted, hvor Solen skinner, til Tavlerne bliver gule og bløde.

Varmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel og Udvikling; derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt, og fjern ikke Pakningen, førend Hovedtrækket er meget stærkt. Glem

ikke, at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bifolkets Trivsel.

Overgemte Forraadstavler. Hvis man endnu har Tavler, der helt eller til Dels er fyldte med Honning, da er det nu den rette Tid til at faa dem tømte, idet man anbringer en saadan Tavle i hvert Stade tæt op til Yngelen. Er disse Tavler gode Arbejdstavler, da kan de forblive paa denne Plads og saaledes indgaa i Yngelreden. Indeholder de derimod meget Dronevoks eller er sorte og hullede, da bør de flyttes tilbage, inden de bliver belagt med Æg. Dette undgaas lettest, naar de allerede ved Indhængningen anbringes lidt længere borte fra Yngelen, som den bageste Tavle i Huset.

Fra Kredsene.

Randers Amts B.F. afholdt den 5. April Delegeretmøde paa Østergades Afholdshotel i Randers.

Formanden, Købmand J. S. Rasmussen, Auning, bød Velkommen. Der var mødt Delegerede fra 8 af Amtets 10 Foreninger. Kassereren, N. Sørensen, Hadsten, oplæste det reviderede Regnskab, der balancerede med 283 Kr. 80 Øre. Efter en kort Diskussion vedtoges dette enstemmigt. Præmielisten fra Udstillingen i Sommer oplæstes af Formanden. R. Krogsgaard, Aistrup, er i 1912 tilkendt Foreningens Ærespræmie for Honning.

Som Bestyrelsesmedlemmer genvalgte Anton Jensen, Fjellerup; B. Nielsen, Brøløs; K. A. Mortensen, Gjerrild; N. Sørensen, Hadsten, og R. Krogsgaard, Aistrup. I Stedet for J. Jensen, Overfussing, valgtes J. Jacobsen, Spentrup. Til Revisor valgtes Pastor Knudsen, Ørum. Marius Jensen, Haslund, J. C. Pedersen, Raaby, og Formanden valgtes til Medlemmer af Udstillingskomitéen. Til Dommere ved Udstillingen sammen med Dyrskuet valgtes Chr. Degn, Udbyneder; Maler Hansen, Fjellerup; Anton Jensen, Kastbjerg, og Niels Kristensen, Ødum, sidstnævnte som Suppleant. Til at repræsentere Foreningen paa Centralmødet i Randers valgtes Formanden, N. Sørensen, Hadsten, og R. Krogsgaard, Aistrup, med Mortensen, Gjerrild, og Jensen, Hornslet, som Suppleanter.

Et Forslag fra Auning Kreds om, at Udstillerne selv skal betale Fragten ved Forsendelse til Udstillingen, vedtoges enstemmigt; dog lader Foreningen Sagerne afhente paa Banegaarden som sædvanlig. At Formanden tillige skulde være Kasserer, vedtoges enstemmigt. Foreningens Forskole vedtoges det at lade afholde i Hadsten; en Del Stemmer faldt paa Vester Tørslev.

Bestyrelsen foreslog, at Kontingentet til Amtsföreningen skal betales inden 14. Maj. Dette Forslag vedtoges efter Anbefaling af R. Krogsgaard, og det vedtoges at yde indtil 30 Kr. til Arrangering af Centralmødet.

Formanden afgav Beretning om Arbejdet med Bipestens Bekæmpelse. Der er fortsat

med Arbejdet i Lighed med tidligere Aar. Der er undersøgt Bier hos 295 Biholdere med 958 Bifamilier. 94 Familier var angrebne af Pest, deraf er de 22 dræbt ved Svovling og 72 behandlede efter Mac Evovls Metode. Desuden er 49 uddøde Bifamiliers Boliger desinficerede af Tilsynsmændene.

Virksomheden i 1913 vedtoges det at fortsætte i Lighed med 1912.

Der afsluttedes med fælles Kaffebord, hvor der holdtes en Del Taler. R. Krogsgaard.

Ribe Amts B.F. afholdt Paaskelørdag sin aarlige Generalforsamling i Esbjerg. Af Formændens Beretning fremgik det, at Foreningen nu har 25 Kredse med 500 Medlemmer, hvoraf 408 er Tidsskriftholdere. Der er afholdt 46 Møder, og 1212 Bifamilier er undersøgt. Der er afholdt 6 Forskoler (i Tobøl, Ribe, Faaborg, Jernved, Tjæreborg og Ansager) med god Tilslutning. I Ribe deltog 40 Biavlere i Kursuset.

Regnskabet godkendtes. Thorstrup Kreds bevilgedes ekstra 10 Kr. for veludført Arbejde til Biavlens Fremme.

Det vedtoges at afholde Forskoler i Gredstedbro, Gørding, Nordby, Janderup, Øse og Næsbjerg. Møder afholdes af Amtsforeningen i Varde, Starup, Hostrup, Malt, Darum, Horne og Esbjerg.

I Tilskud til Kredsene vedtoges det at uddele 60 Øre pr. Tidsskriftholder, hvis Kassebeholdningen ikke derved gaar under 25 Kr. Hvis saa er, forholdsvis mindre. Næstingsudvalget (Mikkelsen, Holm og Rasmussen) genvalgtes. Tilsynsudvalget for Salg af forfalsket Honning (Bovbjerg, Grønning og Lambertsen) genvalgtes. Et Andragende fra Sem Biavlerkreds om Hjælp til Bipestens Bekæmpelse toges tilbage.

Af Bestyrelsen afgik efter Tur Klinting, Kristiansen og Mathiasen. Lærer Klinting nægtede at modtage Genvalg. Valgt blev Mathiasen, Nordby, Mikkelsen, Ansager, og Elmgaard, Faaborg. Lambertsen genvalgtes til Revisor. Som Repræsentanter til Delegeretmødet valgtes foruden Formanden Sergent Madsen og Lærer Novrup. Ved Bestyrelsesmødet genvalgtes Lærer Rasmussen, Tinghøj, som F., Lærer Lambertsen, Tved, som NF, og valgte Lærer Elmgaard, Vrønderup, som Kasserer og Lærer Novrup, Alslev, som Sekretær. M. Rasmussen.

Jerlev m. H. Herreders B.F. afholdt Generalforsamling den 9. April i Høj-skolehjemmet i Egtved. Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes J. Nielsen Jensen og L. P. Lund, Egtved. Til Revisor Chr. Hesselballe og til Delegeret L. P. Lund. Regnskabet godkendtes enstemmig. Betalingen for Tilsyn fastsattes til 1 Kr. for 2 Gange Eftersyn af 2 Stader og 10 Øre pr. Stade udover de to. N. Sørensen antoges som Tilsynsmand for Egtved Sogns sydlige og vestlige Del, N. Chr. Jensen for Tudvad og Vork og begge for Vorbasse og Randbøl Sogne. Saafremt Husmandsforeningen og Haveselskabet afholder Udstilling, gaves der Bestyrelsen Fuldmagt til en Tilslutning til denne.

Randers og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling den 5. April d. A. Det vedtoges at lade afholde Møder med prak-

tisk Undervisning følgende Steder, nemlig: Grundlovsdagen hos Ludvig Kristensen, Stjerner, Randers, og hos Grønning, Aarslev, samt i Hvesten Kro. Endvidere vedtoges det at udsende Vandrelærer i indtil 8 Dage. De Medlemmer, som ønsker det, kan ved Henvendelse til undertegnede inden 15. Maj faa deres Bifamilier gratis eftersete. Jens Jakobsen, Spentrup.

Hvetbo Herreds B.F. holdt Generalforsamling i Blokhus paa Hotel „Nord-søen“ Tirsdag den 8. April. Regnskabet, der balancerede med 361 Kr. 75 Øre, fremlagdes og godkendtes, hvorefter Formanden afgav Beretning om Virksomheden sidste Aar. For den kommende Sommer skal der slutes Overenskomst med en kyndig Mand om at efterse Bigaardene hos de Medlemmer, der ønsker det. Bestyrelsen havde allerede forhandlet med Biavlslærer Chr. Bach, Ste-num, om Eftersyn for 25 Øre pr. Stade.

Der skal i Løbet af Sommeren holdes 3 Møder, nemlig et i Blokhus, et i Rendbæk og et i Nørre Saltum, og der skal atter i Aar afholdes Biavlsudstilling i Pandrup.

Lovene ændredes saaledes, at Formanden skal tage Medlemsbidraget paa Postopkrævning hos de Medlemmer, der ikke har meldt sig inden hvert Aars 15. December. Bestyrelsen og Revisorerne genvalgtes enstemmig. Næste Generalforsamling holdes i Pandrup Afholdshotel. J. O. Mathiasen.

Rinds Herreds B.F. lader afholde Forskole i Klejstrup i Dagene 17.—20. Juni. Alle interesserede Biavlere maa indtegne sig hos Skrædder Christensen, Klejstrup, eller A. Heidebach, Hvam, inden den 31. Maj. Ethvert Medlem har fri Adgang, Ikke-Medlemmer maa betale 1 Kr.

Endvidere lader undertegnede afholde Møder i sin egen Bigaard (enten hjemme eller ude), som begynder den 19. Maj, i Tiden fra Kl. 1 til 3 Eftmd. og fremdeles hver Mandag, for saa vidt Vejret tillader det, indtil den 1. September. Enhver interesseret Biavler er velkommen. A. Heidebach.

Gl. Københavns Amts B.F. afholdt den 10. April Generalforsamling i Søpavillon-nen. Til Dirigent valgtes Redaktør N. S. Kristensen. Formanden, Torveassistent P. Hansen, aflagde Beretning om Virksomheden i 1912, hvorefter Kassereren, Bomforpagter S. Andersen, oplæste det reviderede Regnskab, der enstemmig godkendtes. Det vedtoges at afholde Møder følgende Steder: 1. Juni hos Inspektør J. F. Schlage, Brønsholmsdal, Kokkedal. 15. Juni hos Instrumentmager H. Larsen, Solsikkevej. 6. Juli hos J. P. Larsen, Villa „Haab“, Emdrup. 20. Juli hos Fabrikant Lindgren, Fuglevad Vandmølle, Lyngby. Alle Steder Kl. 2 Eftmd. De 3 afgående Bestyrelsesmedlemmer, S. Andersen, J. F. Schlage og M. Jensen, genvalgtes. Til Delegerede genvalgtes P. Hansen, S. Andersen og Grosserer Fritz Jørgensen. Til Suppleant valgtes Musæumsassistent M. Jensen, Lyngby. Revisorerne genvalgtes.

Ekko fra Staderne.

Næsbyhoved-Broby, Odense, d. 20. April.
Ved Foraarseftersynet viste det sig, at Bierne flere Steder har overvintret mindre godt. Hvor der ikke er fodret i Efteraaret, er i mange Stader en Del af Honningen krystalliseret og Stadernes Bund dækket med Honningkrystaller og døde Bier. Den hurtige Afslutning af Trækket sidste Sommer gav et daarligt Vinterleje, naar Bifamilien var henvist til sig selv. Godt behandlede Stader har overvintret tilfredsstillende og har allerede indhaaret en Del Blomsterstøv.

Jens Andersen.

Grillby, Sverige, 25. April.

Den nu forløbne Vinter har været god for Bierne her i den mellemste Del af Sverige. Kun faa Bifamilier er døde. Yngelansættningen begyndte tidlig, saa at Familierne er usædvanlig birige. Vi haaber paa et godt Bjaar.

J. H. Söderlund.

Brevkasse.

Lov om Bipestens Bekæmpelse (8. Maj 1908) indeholder følgende Bestemmelser, som gælder alle Amter i hele Landet (Bornholm undtagen):

§ 3. a) Det paahviler Ejeren af ethvert Stæde, der er angrebet af Bipest, eller som frembyder Mistanke om denne Sygdoms Tilstedeværelse, uopholdelig at gøre Anmeldelse herom til den af Landbrugsministeren anerkendte Fællesledelse for Biavlforeninger her i Landet.

Endvidere er det i Henhold til § 3, 4. Stk., forbudt at afhænde, udlaane eller bortgive Boliger, Bier, Tavler eller Redskaber fra smittede Bigaarde uden Tilladelse fra Fællesledelsen eller dennes Tilsynsmand.

Ifølge Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 8. Maj 1909 er det i Henhold til § 4 i foranævnte Lov i alle Amter i Landet forbudt:

at lade Fodring af Bier foregaa i det fri, at anbringe Tavler, Honningbeholdere eller lignende Genstande, gennem hvilke Smitte kan befordres, paa en saadan Maade, at Bier kan faa Adgang til dem, at lade uddøde Stader saa vel som Biboliger med tom Tavlebygning henstaa saaledes, at Bier kan faa Adgang til dem.

DBF.s Biavlsskole. Ansøgning om fri Undervisning paa DBF.s Biavlsskole i 1913 indsendes til Skolens Leder, Redaktør N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde.

Endnu kan Biavlere fra Fyn og Sjælland indsende Ansøgning om Hjælp til Rejse og Ophold paa DBF.s Biavlsskole. Skemaer til Ansøgning kan faas ved Henvendelse til Red.

Tilsynsmanden bør medføre: Lister til Tavlebærere: 125 cm lange, 8×8 mm svære.

Kunsttavlestrimler, af ægte Bivoks, til Ledere: 25 cm lange, 15 mm brede.
Runde Traadsøm: 2 cm lange (til Sammenslaaning af Lister til Tavlebærer og til Afstandsmaalere).

Lysol til Desinficering: blandes med koldt Vand. 3 pCt. Lysol til Huse og Redskaber, 1 pCt. til Hænderne.

Cellebeskyttere til Indfangning og Opbevaring af Dronninger.

Samt Autoriseringsbevis, Arbejdsbog, Protokol — og Røglæser.

Et og Andet.

Maskine til Afskrælling af Honningtavler. Ifølge Statstidende af 7. April d. A. har Biavler N. P. Christoffersen, Haarlev St., Præstø Amt, under 29. Oktober 1912 indgivet Ansøgning om Patent paa en af ham opfundet Maskine til Afskrælling af Honning.

Foreningsmeddelelser.

Lendum og Omegns BF. De Medlemmer, der kunde ønske deres Bigaarde eftersete og bedømte, bedes anmelde det til undertegnede inden 20. Maj d. A., vedlagt 50 Øre. Bedømmelsen vil blive paabegyndt sidst i Maj af undertegnede.

Burholt, Lendum, den 16. April 1913.

Jørgen Jørgensen.

Wedelsborg BF. afholder Forskole i Dagene 12.—15. Juni d. A. under Ledelse af Stabssergent C. Bjerregaard. Deltagerne anmodes om at møde den 12. Juni Kl. 2 Eftmd. pr. hos undertegnede.

P. Hansen, Skovtøged, Bakkehus.

Allested og Omegns BF. holder Møde 2. Pinsedag (12. Maj) Kl. 2 Eftmd. hos Sognefoged R. Godske, Nr. Søby. Alle, som interesserer sig for Biavl, er velkommen. Medlemmerne bedes give talrigt Møde. Nye Medlemmer optages.

H. Hansen.

GI. Roskilde Amts BF. afholder Generalforsamling i Roskilde Højskolehjem Søndag den 25. Maj Kl. 3 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Dagsorden: 1. Regnskabet for 1912 fremlægges til Godkendelse. 2. Plan for Virksomheden i 1912. a. Salg af Bihuse. b. Bekæmpelse af Bipesten. 3. Forskellige Meddelelser.

NB. Det forventes, at der ogsaa i Aar vil blive solgt en Del Bihuse til ubemidlede Medlemmer paa samme Betingelser som i de foregaaende Aar, nemlig mod en Betaling af 5 Kr. ved Husets Modtagelse og 5 Kr. inden 1. September 1914.

De Medlemmer, der ønsker et Hus paa nævnte Betingelser, anmodes om at indsende Begæring derom inden den 25. Maj til et af Bestyrelsens Medlemmer. Husene vil blive leveret den 1. Juni. Ønskes Stader af andre Maal end 10×12, bedes dette opgivet.

Rinds Herreds BF. De Medlemmer, som ønsker deres Bigaard bedømt, anmodes om at meddele det til undertegnede inden Maj Maanedts Udgang. Vedkommende maa have mindst 2 Stader og betaler 10 Øre pr. Stade. Bedømmelsen vil blive paabegyndt i Juni lige efter Grundlovsdagen af undertegnede. Alle Biavlere bør lade deres Bigaard bedømme for at lære den rette Behandling.

A. Heidelback, Hvam.

Ribe Amts BF. afholder Bipestmøde i Bramminge paa Hotel Kikkenborg Lørdag d. 10. Maj Kl. 12,45. Til dette Møde indbydes herved Foreningens Bestyrelse, Kredsformænd og Tilsynsmænd. Dagsorden: Bipestarbejdet i 1913.

M. Rasmussen.

Faaborg og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 18. Maj Kl. 2 Eftm. hos Drejer M. Hansen, Bjerne Mark. Da flere vigtige Emner foreligger, bl. a. Udstillingen, bedes Medlemmerne møde talrigt.

Bestyrelsen.

Selskabet „De fynske Bivenner“ holder Møde Søndag den 25. Maj Kl. 2 Eftmd. paa Husmandsskolen ved Odense. Foredrag af Lærer Rosenkjær. Talrigt Møde ventes. Nye Medlemmer optages.

A. Zinglarsen.

Holbæk Amts BF. D'Hrr. Fabrikanten og Forhandleren, der maatte ønske at give Tilbud paa Levering af Honningspande i forskellige Størrelser til Foreningens Medlemmer, bedes inden 15. Maj at indgive deres Tilbud til undertegnede. Bestillingerne afsendes til hver enkelt mod Efterkrav.

„Solhøj“, Kidserup, Holbæk, i April.

Rasmus Larsen.

Vesterhæsing og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 18. Maj Kl. 1 $\frac{1}{2}$ Eftmd. hos Landpost Frederik Hansen, Højrup. Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, vil holde Foredrag. Enhver, som interesserer sig for Biavl, er velkommen. Det resterende Medlemsbidrag bliver betalt ved dette Møde.

A. Nielsen.

Maribo Amts BF. afholder et 5 Dages Biavlskursus i Maribo fra 11.—15. Juni d. A. med Biavlslærer Aug. Petersen som Leder. Til dette Kursus har hver Kreds Ret til at sende et Medlem. Undervisningen er gratis. Ved Indmeldelsen betales 1 Kr., som tilbagebetales, naar vedkommende deltager i Undervisningen i alle 5 Dage; hvis ikke, fortabes Kronen. Kredsformændene anmodes om inden 25. Maj at meddele Amtsformanden, om de ønsker at sende et Medlem og hvem. Deltagerne bedes møde paa Hotel „Søro“ i Maribo den 11. Juni Formd. Kl. 9.

Skovnæs pr. Maribo, d. 19. April 1913.

H. P. Hansen.

Maribo Amts BF. fortsætter Bipestens Bekæmpelse den 26. Maj d. A. Biavlernes Opmærksomhed henledes paa Bipestlovens § 3 a: „Det paahviler Ejeren af ethvert Stade, der er angrebet af Bipest, eller som frembyder Mistanke om denne Sygdoms Tilstedeværelse, uophødelig at gøre Anmeldelse herom til Tilsynsmændene under Adresse:

Biavlslærer Joh. Nielsen, Hotel du Nord, Sakskøbing.

Skovnæs pr. Maribo, 19. April 1913.

H. P. Hansen.

Maribo Amts BF. Til Underretning for Kredsformændene meddeles herved Navnene paa Foreningens Biavlslærere: Førstelærer R. Jensen, Vejringe, Stubbekøbing. Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, Nysted. Biavlslærer Joh. Nielsen, Hejringe, Horslunde. Biavlslærer J. P. Hansen, Hillestolpe, Holeby. Biavlslærer O. Walther, Nørre Alslev. Skomager P. Jakobsen, Systofte, Nykøbing F. Parcelist P. Skaaning, Rodemark, Stubbekøbing. Biavlslærer N. K. Romme, Rørbæk, Sakskøbing, og Husejer N. Henriksen, Ø. Skovby, Nakskov, til hvem de bedes henvende sig, naar der ønskes afholdt Møder.

Skovnæs, 19. April 1913.

H. P. Hansen.

Hobro og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 4. Maj Kl. 2 Eftmd. hos Gaardejer M. Vestergaard, Hørby. Til Stede kommer Lærer Joh. Jensen, Gug, og holder Foredrag samt giver praktisk Vejledning i Foraarsbehandlingen. Alle Biavlere indbydes venligst.

NB. Kl. 11 vil der hos A. Pedersen, Hobro, blive Lejlighed til at se et Stade, som har ynglet hele Vinteren.

S. Omme BF. agter at lade afholde et 4 Dages Kursus til Sommer, for saa vidt der melder sig et tilstrækkeligt Antal Medlemmer som Deltagere i alle 4 Dage. Indmeldelse bør ske til undertegnede inden den 25. dennes. Kursuset ventes afholdt i sidste Halvdel af Juni, en Eftermiddag hver af efternævnte Steder: Frederik Holm, S. Omme; J. Frandsen, V. Norge; Chr. Mølgaard, Engebak; A. Pedersen, Trælund. Husk, Indmeldelse skal ske inden 25. dennes.

Christian Jacobsen.

Vester Hæsing og Omegns BF. De bestilte Tavler og Redskaber kan nu afhentes hos Formanden.

Foreningsmeddelelser fortsættes paa Omslagets 3. Side.

Indhold af dette Nummer:

Afskrælningsgaffen »Badenia«	76
Bier paa Ballonfærd	84
Brevkasse	87
Den lille Bacil	74
Dronningbytning	76
Honningbiernes Muskler	77
Honningforfalskning	83
Ekko fra Staderne	87
Et og Andet	87
Fra Kredsen	85
Foreningsmeddelelser	87
Gavnlig Vink	85
C. J. Grønning	73
Kan det betale sig at drive Storbavl?	81
Salg af Kunsttavler	83

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 7.

15. Maj 1913.

47. Aarg.

Sværming og Sværmforhindring.

Mine Bier har deres Plads paa en smal Afsats paa en temmelig stejl Fjeldside, ca. 350 Fod over Søen. Fjeldsiden skraaner saaledes, at Solen skinner fra Morgen til Aften. Honningtrækket er kun sjældent egentlig godt før under Lyngblomstringen i August. Men i de mange Haver og Træplantninger i Bigaardens nærmeste Omegn finder Bierne næsten altid, naar blot Vejret tillader dem at flyve ud, saa megen Honning, at de kan holde Yngelopfødnngen i Gang, og Blomsterstøv har de i Overflod fra det tidlige Foraar til det sildige Efteraar.

Disse Trækforhold i Forening med Bigaardens Beliggenhed paa den aabne Fjeldside med Sol fra Morgen til Aften skyldes det sandsynligvis, at mine Bier lider af en utæmmelig Sværmelyst. Hede-bier og Krainere har naturligvis, til liden Glæde for mig, sværmet rent rasende. En Krainerfamilie drev det saaledes til at sværme to Omgange i en og samme Sommer, første Gang i Juni, sidste Gang i August, og sendte ialt ud 9 Sværme, uagtet Eftersværmingen ved den første Sværming blev standset, før den var til Ende, ved Udskæ-

ring af Viserceller. Men ogsaa Bier af mindre sværmelystne Racer blev sværmelystne, saa snart de kom herop i Højden til mig. En Gang forskrev jeg en Dronning fra Lærer H. H. Hoffmann, Lolland, hvis Bier havde Ord for at være lidet sværmelystne, for at forsøge, om en Indblanding af sværmetrægt Blod kunde hjælpe noget. Lollænderne viste sig at være meget gode Bier, og jeg havde ellers al Grund til at være fornøjet med dem. Men sværme gjorde de, ganske som alle andre Bier plejer at gøre her hos mig.

Havde Staderne endda ikke givet mere end 1 eller 2 Sværme, kunde der have været nogen Mening deri. Men 3,4, ja, indtil 7 Sværme af et Stade horte til det ganske almindelige. Bibøgerne plejer at fortælle, at Sværmingen kan vare op til 14, i sjældne Tilfælde 18 Dage; hos mig var det meget almindeligt, at en Familie fornøjede sig med at sende Eftersværme ud indtil 3 Uger efter Forsværmens Afgang; ja, det hændte enkelte Gange, at den sidste Eftersværme først kom ud den 26. eller 27. Dag, efter at Forsværmens var kommen ud.

At Forsværmene sværmede igen efter nogle faa Ugers Forløb, var en meget almindelig Ting. Det eneste, som nogenlunde sikrede mig mod Sværming,

var, at Familien havde en i det samme Aar af den selv opfødt ung Dronning, og selv i dette Tilfælde hændte det, til Trods for den Gravenhorstske Regel, en og anden Gang, at en Familie sværmede for anden Gang i den samme Sommer og lod sin unge Dronning gaa ud med Sværmen.

I et saadant Overmaal af Sværmning kan jo en Biavler kun finde sig, saa længe han er en Begynder, og Begyndertiden varede maaske noget længe for mig af den Grund, at jeg for Størstedelen maatte erfare mig selv frem gennem alle Biavlens Vanskeligheder og Overraskelser uden at kunne faa Raad eller Vejledning af nogen ældre Biavler, der allerede sad inde med Erfaringerne. Saa længe man ønsker at formere, har man jo heller ikke saa meget imod at faa en Del Sværme. Men Sagen blev mig dog snart for broget, og jeg begyndte at tænke paa at sætte Skranker for dette meningsløse og besværlige Sværmeraseri.

Det første Middel, jeg greb til, var at standse Eftersværmningen ved Udskæring af Visercellerne. Forsværmen satte jeg da enten ved Siden af Moderstadiet eller i dette (dansk Trugstade til 18 Rammer) bag Moderfamilien og skilt fra denne ved en Ramme beklædt med dobbelt Jærtraaddug. Naar første Eftersværme kom ud, skar jeg alle Viserceller ud og slog Eftersværmen tilbage. Til Dels oppebiede jeg ikke Eftersværmens Komme, men skar alle Visercellerne paa en nær ud 7 à 8 Dage efter Forsværmens Afgang. Jeg kunde da ogsaa uden nogen større Vanskelighed samtidig skaffe mig Reservedronninger ved at danne en liden Aflægger og give den en moden Visercelle eller en lige af Cellen udkrøben ung Dronning.

Efter 3 til 4 Ugers Forløb (i Slutningen af Juni eller en af de første Dage i Juli) forenede jeg igen Forsværmen med Moderfamilien, som da altsaa havde en ung, æglæggende Dronning; dette kunde ske blot ved at borttage Jærtraaddugsrammen, som skilte de to Familier ad. For det meste tog jeg den gamle Dronning bort før Foreningen, men det hændte ogsaa, at jeg sparede mig Umagen dermed og overlod til Bierne selv at skille sig af med den ene Dronning i det Haab, at det

saa godt som altid vilde blive den gamle Dronning, som blev dræbt, hvis da den unge Dronning duede noget.

Med Resultaterne af denne Fremgangsmaade havde jeg al Grund til at være tilfreds. De saaledes forenede Familier sværmede saa godt som aldrig, og jeg fik et Stade, som i den herværende Hovedtræktid, den sidste Halvdel af Juli og hele August, havde en stor Mængde Trækbier just i den rigtige Alder.

Men der klæbede dog en Mangel ved Fremgangsmaaden. Der maatte fremdeles holdes Vagt over Sværme, idet Staderne fik Lov til i det mindste at sende en Forsværme ud. Derfor har jeg i de sidste Aar forladt den og bruger nu en Fremgangsmaade, ved hvilken jeg hindrer al Sværmning. Fremgangsmaaden er følgende:

Naar en Familie er sværmemoden — helst venter jeg, til den har Dronninglarver, som fylder Cellerne —, tager jeg Dronningen bort og danner for den en Aflægger af 2 til 3 Tavler med tildækket Yngel. Alle paa Tavlerne siddende Bier følger med. Denne Aflægger sætter jeg enten bag i Moderstadiet eller lige ved Siden af dette. 8 til 9 Dage efter bortskærer jeg alle Viserceller i Moderstadiet paa en nær og kan da tillige benytte Anledningen til at skaffe mig en Reservedronning for det Tilfælde, at der kunde indtræffe et Uheld ved Befrugtningen af Moderstadets nye Dronning. Efter fire til fem Ugers Forløb forenes Aflæggeren med Moderstadiet paa samme Maade, som jeg tidligere forenede Forsværmen med dens Moderfamilie.

Ved denne Fremgangsmaade opnaar jeg omtrent det samme som ved at lade Forsværmen komme ud, saaledes som ovenfor fortalt, men slipper alt Bryderi med at vogte paa og indfange Sværme. Ved Foreningen faar jeg en Familie, som just i den bedste Træktid er rig paa Bier, ikke mindst paa Trækbier. Alle Stadets Bier bliver holdt sammen, og der er desuden i nogen Tid opfødt Yngel, avlet af to Dronninger. En paa denne Maade behandlet Familie kan derfor, hvis Forholdene er nogenlunde gunstige, give særdeles godt Udbytte.

Mod disse forholdsviis smaa Aflæggere kan der vel gøres en Del teoreti-

ske Indvendinger. Det vilde saaledes være heldigere, om de havde haft en Del ældre Bier med. Naar jeg alligevel bruger dem, er det dels, fordi det saa let og hurtigt lader sig gøre at faa dem i Stand, dels fordi Moderstادت paa denne Maade ikke lider nogen nævneværdig Svækkelse, hvad der i mere end én Henseende er en Fordel. At Moderfamiliens nye Dronning bliver opfødt i et bistærkt Stade under næsten fuldstændig normale Forhold, bidrager saaledes vistnok til, at den bliver en vel udviklet, kraftig Dronning. Det er desuden ganske forbausende, hvor godt disse af unge Bier og tildækket Yngel bestaaende Aflæggere kan arbejde sig op. Efter ca. 5 Ugers Forløb kan de ved Foreningen med Moderfamilien tilføre denne en ganske betydelig Forstærkning baade af Bier og Yngel.

Jeg vil ikke paastaa, at dette er den bedst mulige Behandling, man kan give de Familier, af hvilke man ikke vil formere. Men jeg tror, jeg tør sige, at den under de her raadende Trækforhold og med den stærke Tilbøjelighed til at sværme, hvoraf Bierne her lider, er en meget brugbar Fremgangsmaade, som kan give meget tilfredsstillende Resultater.

Jan Greve.

Flyvelamhed.

Af J. Vedsø, Driftebrohus.

Det sker undertiden, at der i Bigaarden findes mange krybende Bier, som af og til forsøger at flyve, men falder ned paa Jorden og bliver liggende eller rettere kryber omkring, til de helt onkommer. I 1912 har dette Forhold vist sig i langt højere Grad end almindeligt i flere Egne af Landet og tidligere paa Aaret, end man ofte har set, nemlig lige før eller i Begyndelsen af Hovedtrækket, medens der som Regel kun ses døde Bier i nogen Mængde, efter at det bedste Træk har vedvaret en Tid, saa at man deraf kan slutte, at det maa være en naturlig Følge af, at deres Vinger er opslidt af den vedvarende Flyvning. Fra flere Sider er der rettet Spørgsmaal til mig om, hvad jeg antog, at Grunden kunde

være til denne store Dødelighed saa tidligt paa Sommeren, og som Regel har vedkommende afsluttet med, at det maatte vist stamme fra Agerkaalens Sprøjtning, da det netop var paa den Aarstid, at Flyvelamheden var paa sit Højdepunkt. Det kan maaske være vanskeligt med fuld Sikkerhed at udtale sig om det foreliggende Spørgsmaal; dog tillader jeg mig i høj Grad at betvivle, at dette Forhold har noget at gøre med nævnte Sprøjtning af Agerkaalen. Rent overfladisk set forekommer det mig at stride imod Biernes Natur og fine Lugtesans, som de utvivlsomt er udrustet med, at de ikke var i Stand til at kunne tage saadanne Forholdsregler, som var nødvendige for at undgaa Berøring med saadanne Blomster, der var bleven oversprøjtede med en saadan Vædske. I min Egn er, saa vidt mig bekendt, ikke foretaget Sprøjtning af Agerkaal indenfor Biernes Flyvekreds, og dog var det ligefrem forbausende at se den Mængde Bier, som i sidste Halvdel af Juni fandtes krybende paa Jorden i Bigaarden og dens Nærhed.

Men hvor kan da Grunden til det omhandlede Spørgsmaal ligge? vil man maaske spørge. Aaret var jo meget forskelligt fra de almindelige derved, at det foregaaende Aars vedvarende Tørke, og maaske i Forbindelse dermed den stærke Frostperiode i en Del af Vinteren, havde haft Indflydelse paa, at Kløveren de fleste Steder til Dels var bleven ødelagt eller slet ikke kommen i Vækst, ligesom Rugen ofte var tynd. Dette havde til Følge, at der kom en hel Mængde Ukrudtsplanter, som kun undtagelsesvis ses paa vel-drevne Jorder, og en af disse, nemlig Blaa-kornen, var til Stede i saa rigeligt Antal, at Markerne ikke sjældent var helt blaa af denne Blomst. Blaa-kornen søges meget af Bierne, og lige i min Bigaards Nærhed var der Overflod af den i en Græsmark paa flere Tønder Land. Denne Græsmark blev imidlertid høstet som Hø, og det var interessant at se, at fra den Dag, Maskinen afhuggede alle Blomsterne, var Flyvelamheden ligesom ophørt i de første Dage derefter, trods det at Vejret var godt. Efter et Par Dage var det, som der atter igen begyndte en Del Bier at krybe paa Jorden, men

dog kun i forholdsvis ringe Mængde. Dette tilskriver jeg den Omstændighed, at Bierne fra den Tid maatte søge længere bort og derfor enten gik tabt paa Marken eller kom hjem i saa ringe Antal, at Dødeligheden ikke synderlig kunde spores ud over det normale i en Bigaard, hvorfra der er et jævnt godt Træk.

Det kunde være interessant, om andre Biavlere vilde fremkomme med deres Iagttagelser i det omhandlede Spørgsmaal, saa man ligesom kunde blive klar over, om Blaa-kornen med sine takkede og skarpe Blade, der ellers regnes for en god Biplante, er af en saadan Bygning, at den, naar den er til Stede i stor Udstrækning, da kan medvirke til, at Biernes Vinger beskadiges i højere Grad, end de i Almindelighed bliver ved Besøg i andre honningdydende Blomster.

Fra det europæiske Fastland.

Af R. Linde.

Europas Biavl har et Fortrin frem for den amerikanske deri, at den har en Fortid. Hvis det da i Virkeligheden er et Fortrin! Jeg ved ikke; maaske er det slet ikke noget Fortrin. Men en Hindring kan det dog i ethvert Tilfælde ikke være.

Medens den europæiske Biavl har en Fortid, har det unge, fremadstræbende Amerika en stor og virkelig Nutid. Naar man træffer sammen med en gammel Biavler paa denne Side af Havet (Artiklens Forfatter er Tysker), begynder han straks at fortælle om gamle Dage — vidunderlige Fortællinger fra den forgangne Tid —; da var der Honning i saadan Mængde, at ingen, som ikke selv har oplevet det, kan danne sig en Mening derom. Han vil fortælle, at han mangan Gang ikke vidste anden Udvej end at grave Huller i Jorden under sine Kubestader for at skaffe Bierne Plads til Tavlebygning til at lagre al den Honning i, som blev bragt ind. Hans Hukommelse er helt og holdent fyldt med denne Slags Erindringer, og han har blot et medlidende Smil for de nye Biavlsmetoder. Der er natur-

ligvis ogsaa en yngre Slægt af Biavlere, hvis Interesser gaar i en anden Retning; om dem skal jeg fortælle mere i senere Artikler.

Mange forskellige Metoder. I vor Verdensdel er der saa mange forskellige Metoder og saa mange forskellige Redskaber, som er i almindelig Brug indenfor Biavolverdenen, at Forskellen i Racer, Stater, Sprog, Klima og Trækforhold ikke er nok til at forklare denne Mangfoldighed. Den er forvirrende for os, som hører hjemme i denne Verdensdel, hvor meget mere maa den da ikke være det for Biavlerne paa den anden Side af Havet. Jeg har let ved at forstaa, hvor vanskeligt det maa være for amerikanske Biavlskribenter at opsamle nyttige og interessante Ting fra europæiske Bi-Tidsskrifter.

Det vil blive min Opgave efterhaanden at beskrive de vigtigste Systemer og Redskaber, som er i almindelig Brug her, og lejlighedsvis at gøre opmærksom paa, om og i hvilken Udstrækning amerikanske Idéer har faaet Indgang i den europæiske Biavl, og jeg siger vel ikke for meget, naar jeg vover at udtale det Haab, at man muligvis nu og da i disse Artikler vil finde noget, som ikke vil være ganske uden Nytte for den praktiske Biavl i eders Verdensdel.

Nutidens Studium af Biernes Anatomi. Da jeg i „Gleanings“ i den 1. Marts læste en Artikel, som saa stærkt indvirkede paa mig, og som var skrevet om Biernes Anatomi (og jeg læste Artiklen gentagne Gange), følte jeg mig overbevist om, at de nyere Forskere paa dette Omraade er komne ind paa et nyt Spor, som i Tidens Løb og ved Udholdenhed vil føre dem til Resultater, som er meget forskellige fra de Resultater, hvortil de fleste tidligere Forskere kom.

Det, som udmærker disse nye Forskere, synes at være deres store Alvor og deres nøgterne Selvbegrænsning. Mellem de nyere amerikanske og europæiske Forskere synes der at være fuld Overensstemmelse ikke alene i denne Henseende, men ogsaa med Hensyn til det Maal, de har stillet sig. Hittil har der ogsaa været Overensstemmelse mellem dem med Hensyn til de Resultater, hvortil deres Forskning har ført dem.

Jeg vil særlig henlede Biavlernes Opmærksomhed paa det Arbejde, som udføres af det kongelige Institut for Biavlsforskning i Erlangen. Dette Instituts Leder er Dr. Enoch Zander, Professor i Zoologi. Han har lige udgivet en „Haandbog i Bikundskab“, i hvilken han nedlægger Resultaterne af de Undersøgelser, han nu har drevet i 15 Aar. Den tredje Del af denne Bog, som handler om Bilegemets Anatomi, betegner et nyt Skridt fremad i Kendskabet til Biernes Legemsbygning. En i Sandhed videnskabelig Stræben og en bestandig Villighed til at foretrække at tilstaa sin Uvidenhed frem for at fortabe sig i bundløse teoretiske Spekulationer — dette er det, som giver dette Arbejde dets Præg. Et andet Fortrin ved dette Værk, som udmærker det frem for ældre Værker om samme Genstand, er dets stadige Henviisning til de anatomiske Forhold hos de med Biene beslægtede Insekter. Det sammenlignende Studium af Biernes Organer, sammenholdt med de tilsvarende Organer hos Biernes Slægtninge i Insektverdenen, aabner et vidt og interessant Udsyn og vil vise sig mere frugtbringende end Studiet af Bien som et enestaaende Vidunder; den er jo i Virke-

ligheden kun en enkelt Del af en underfuld Verden.

Ved Imødekommenhed af Prof. Zander er jeg bleven sat i Stand til at gengive nogle mikroskopiske Fotografier.

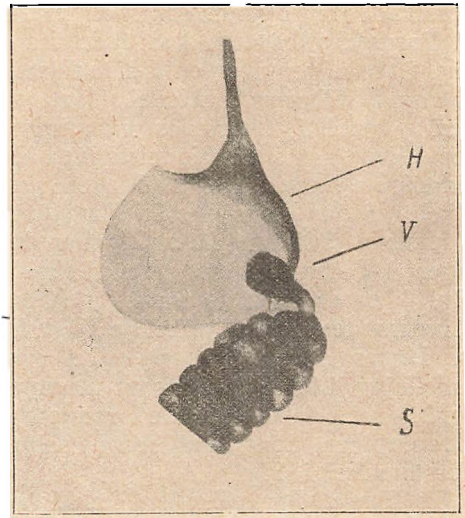

Fig. 1. H. Honningmave; V. Mavemund; S. Chylus-Mave, i deres naturlige Stilling i Biens Legeme. Fotograferet efter et mikroskopisk Præparat; ti Gange forstørret.

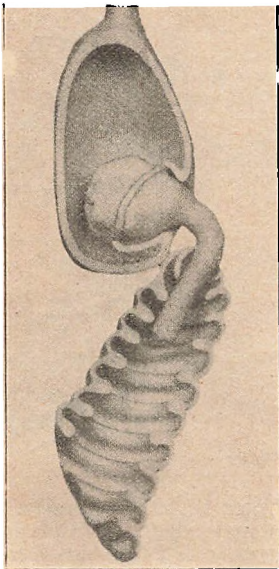

Fig. 2. Forbindelsen mellem Honningmaven og Chylus-Maven. Tværsnit af en Model, tilhørende Universitetet i Erlangen, Tyskland.

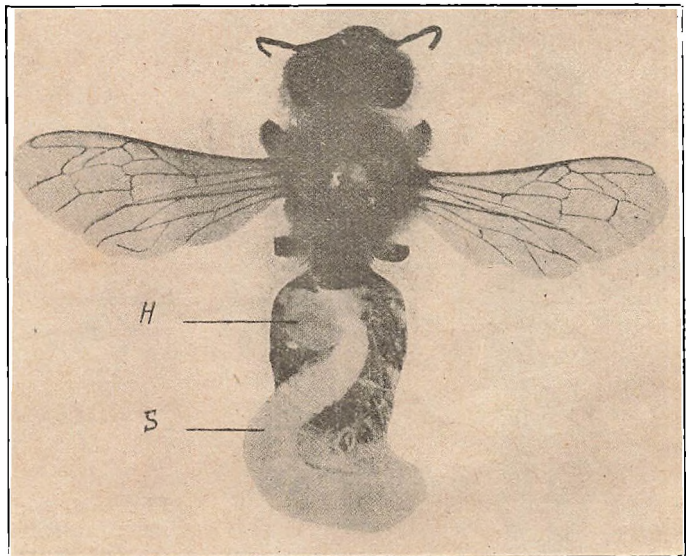

Fig. 3. Honningmavens (H) og Chylus-Mavens (S) Beliggenhed i Biens Bagkrop.

Fig. 1 er et Fotografi af et mikroskopisk Præparat af Honningmaven, Mavemunden og den virkelige Mave eller Chylus-Maven. Dette Billede viser tydeligt den naturlige Beliggenhed af den saakaldte Mavemund med dens Krydsspalte, gennem hvilken Føden kan føres ned fra Spiserøret. En klar Forstaaelse af Bygningen af disse Dele af Fordøjelseskanaalen kan man faa af Fig. 2, som gengiver en Universitetet i Erlangen tilhørende Model. Her ses særlig tydeligt, hvorledes Honningmaven bliver sat i Forbindelse med den virkelige Mave, Chylus-Maven, ved Hjælp af den halslignende Mavemund.

Hvilken Stilling disse Organer indtager i Biens Bagkrop, ses i Fig. 3. Fig. 4 er et Mikrofotografi af Kroen, Mavemunden og den virkelige Mave hos en Hveps (*Vespa caba*). Det giver Anledning til en interessant Sammenligning med de tilsvarende Organer hos Honningbienen, som man ser i samme Forstørrelse i Fig. 1.

En Elev af Prof. Zander, Dr. Metzger, som har gjort Honningbiens Mavemund til Genstand for sit særlige Studium, har

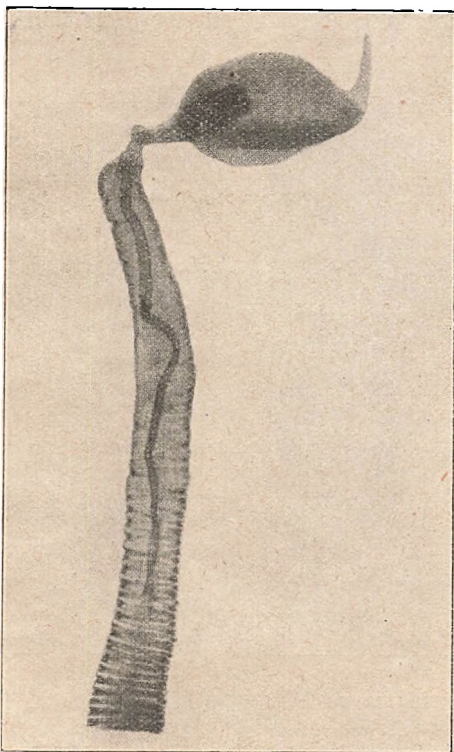

Fig. 4. Kro, Mavemund og Chylus-Mave hos en Hveps; forstørret ti Gange.

bragt et meget interessant Træk af Honningmavens og Mavemundens Udviklingshistorie for Lyset. Medens disse Organer hos det fuldt udviklede Insekt har deres Plads i Bagkroppen, begynde de deres Udvikling næsten helt og holdent i Brystkassen. Hos Puppen ses begge disse Organer paa Puppens tidligste Udviklingstrin som svage Uvidelser af Fordøjelseskanaalen. Kort Tid før Adskillelsen mellem Brystkasse og Bagkrop bliver fuldstændig, trækker Honningmaven sig ned i den øverste Del af Bagkroppen. Figureerne 5 til 8 vil hjælpe til at tydeliggøre denne Udvikling.

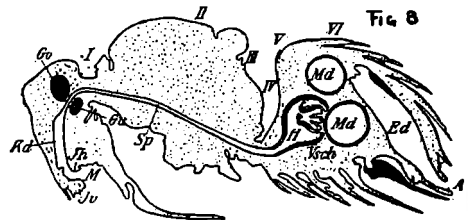
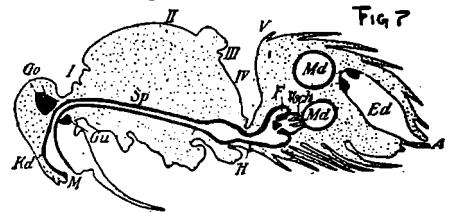
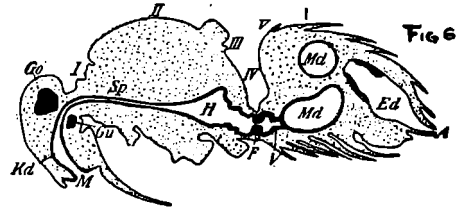
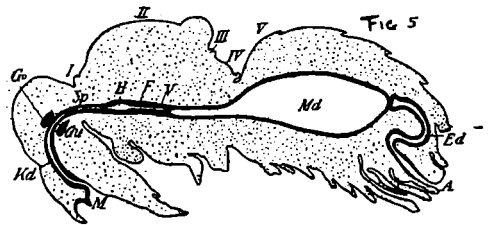

Fig. 5--8. Udviklingen af Honningmaven og Mavemunden i Puppestadiet. H. Honningmave; V. Mavemund; Md. Chylus-Mave.

En anden Elev af Prof. Zander gjorde Biens Flyveredskaber til Genstand for særligt Studium. Han opdagede et vidunderligt Apparat, som endog staa højt over den sammensatte

som er virksom ved Bibraaddens Bævægelse.

Prof. Zander har ogsaa gjort Bibraaddea til Genstand for en særlig Undersøgelse, og ogsaa her viste det sig, at Sammenligningen med tilsvarende Redskaber hos andre Medlemmer af de Aarevingedes Familie frembød meget af Interesse. Undersøgelsen af Bibraaddens Udvikling viste sig at kaste Lys over den 11. og 12. Ryg- og Bugplades Forsvinden hos den fuldvoksne Arbejdsbi.

De faa Eksempler, jeg her har givet, vil retfærdiggøre, at jeg har ofret saa megen Plads paa disse Undersøgelser, som ganske vist fortjener at blive paaagtede af alle fremskridtsvenlige Biavlere, ikke alene af dem, som tilhører de to Verdensdele, mellem hvilke disse Artikler søger at slaa Bro.

Om Biavlen i Holbæk Amt.

Naar om kort Tid Frugtbuskene kommer i Blomst, vil man paa enhver nogenlunde varm Solskinsdag høre en munter Summen, naar man kommer i Nærheden af en blomstrende Busk. Denne Summen hidrører fra den almindelige Honningbi, der i travl Virksomhed flyver fra Blomst til Blomst, samlende Nektar og Blomsterstøv i de lige udsprungne Blomster og samtidig bringer det befrugtende Støv fra Blomst til Blomst og derved bevirker, at der bliver langt mere Frugt end i Egne, hvor der ingen Bier findes. En Gang imellem høres en dyb Brummen, den stammer fra en Humlebi, en befrugtet Hun, der nylig af Solvarmen er bleven vækket af sin Vintersøvn og er kommen frem af den Sprække i Muren eller i et Træ, som den har overvintret i; nu er den ude for at samle det fornødne Stof til dermed at paabegynde sit Bo. Kommer den ind i Stuen, blød saa et Stykke hvidt Sukker i Vand eller Te, sæt det hen til den; naar den har suget sig mæt, lak saa Vinduet op, at den kan flyve sin Vej. Den har sin store Mission at udføre i Verden, det er dens Afkom, der til Sommer skal befrugte Røukløverens Blomster.

Bierne udfører et stort Arbejde i Naturens Husholdning, og den Nytte, de

bringer ad den Vej, kan ikke maales, men er vistnok meget større end den Indtægt, som Biavleren faar for sin udslængede Hønning. Og dog er Biavlen det af Danmarks Bierhverv, som ikke alene er det interessanteste, men ogsaa det mest lønnende. Statistiken viser, at der i Holbæk Amt i 1903 var 1271 Biholdere med 4790 Bifamilier; 6 Aar efter, i 1909, var der 1208 Biholdere, men Tallet paa Bifamilierne var steget til 4866. Disse to Tællinger viser altsaa, at Biholdernes Antal er i Tilbagegang, men da Bifamiliernes Antal samtidig er steget, er det et Bevis paa, at en Del Biavlere finder deres Fordel ved at udvide Bedriften. Biavlen er en lønnende Syssel, men der skal Kendskab til at passe Bierne.

Undersøger vi Forholdene nøjere, viser det sig, at den moderne Biavl har størst Udbredelse i Arts, Løve og Samsø Herred og mindst i Merløse og Skjæppinge Herred; sidstnævnte Sted viser Tællingen 1909 201 Bifamilier i Kube og kun 358 i Huse. Heraf maa drages den Slutning, at Svovlpraasens Tid endnu ikke er forbi, da saa mange ikke har forladt det gamle System.

For at fremme Biavlssagen, vejlede Begyrderen og den lille Biavler gøres der nu for Tiden et stort Arbejde i Holbæk Amt. Holbæk Amts BF. lader hvert Aar afholde flere Møder med Foredrag og praktisk Undervisning, deltager sammen med Husmandsforeningerne i et Par Udstillinger, desuden lader den hver Sommer afholde to belærende Kursus, som hver varer i fire Eftermiddage. Den udsender Tilsynsmænd til at undersøge Biholdernes Stader, og som uden Vederlag behandler de Familier, der er angrebne af Bipest, denne for Biavlen saa ødelæggende Sygdom. I 1912 blev ialt 913 Familier undersøgt, af disse var 77 angrebne af Pest. I en Egn (Tudse Næs), hvor 148 Familier blev undersøgt, blev 52 erklæret for smittet af Sygdommen. For at vejlede Begyrderen og den lille Biavler og derved at højne Kendskabet til Biavlen og tillige at komme Bipesten til Livs udsender Holbæk Amts BF. i Aar som Vardrelærere dygtige Biavlere, der gratis tilser to af hvert Medlems Bistader og giver Raad og Vejledning i, hvorledes disse skal behandles; ønsker en større Biavler alle sine Stader tilset,

kan han faa det ved at betale 10 Øre pr. Familie, som han har ud over to. Det er en let og billig Maade at faa Vejledning paa.

Af Amtets 1200 Biholdere er endnu kun 350 Medlemmer af BF.; 850 — altsaa noget over $\frac{2}{3}$ — staar udenfor. Men det er at vente, at mange af disse i egen Interesse vil slutte sig til BF., som nu har Repræsentanter i alle Egne af Amtet. Medlemsbidraget er kun 2 Kr. pr. Aar; for dette lille Bidrag bliver man ikke alene delagtig i Foreningens foran nævnte Goder, men faar tillige ved Indmeldelsen i Foreningen Ledetraad i Biavl, en Bog paa 80 trykte Sider, gratis og faar ligeledes gratis Foreningens Medlemsblad, „T. f. B.“, der udgaar 18 Gange om Aaret med 300 Sider Tekst. Desuden kan ethvert Medlem deltage i Foreningens Fællesindkøb, hvorved spares 10 pCt.

Vi vil anbefale enhver, som har Bier, at indmelde sig i Foreningen.

(Efter Holbæk Amts Avis.)

Ildebrand i Bigaarden.

Af Stationsforstander D. Carstens.

Det var den 19. Juli i den korte, men dejlige danske Sommer 1912, at jeg om Eftermiddagen ved Tretiden kom cyklende fra Ørbæk, hvor jeg som Bidskter havde aflagt et Besøg for at kure paa 4 peetsyge Bifamilier, og saa en Røgsøgle stige op fra min Bigaard ved Refsvindinge Station, medens min Hustru og mine Feriegæster var travlt beskæftigede med at bære Vand fra Stationen og hen til Bigaarden. Min Hustru kom mig rædselsslagen i Møde og fortalte, hvorledes Ilden kort forud var bleven opdaget af en af mine Dreng.

Hurtig, men fattet — jeg havde jo assureret, hvad min Kone tilfældig var uvidende om — ilede jeg til Brandstedet; men da var Ilden slukket, takket være mine raske Dreng. Den havde da fortæret et prægtigt 10 × 12 Stude med Italienerbier; kun Bunden, Flyvebrættet og to Halvsidewægge var tilbage, og ude under Flyvebrættet sad en forskræmt lille Klump Bier uden Dronning. 4 Magasiner, halvfyldt med Honning, og 14 nye Yngeltavler gik i Løbet. Ilden havde haft fat i Nabo-

stedet, og her havde den ødelagt den ene Sidewæg, og Tavlerne nærmest denne var smeltede ved Varmen; Bierne her havde dog ikke taget Skade.

Ilden er formentlig opstaaet ved en Gnist fra Dathæ-Røgblæseren; jeg behandlede Stedet Kl. 10 $\frac{1}{2}$ samme Dags Førmiddag; den har da forarsaget en Gløden i Sække-Dækmaterialet, der først ved 2 $\frac{1}{2}$ -Tiden har faaet Luft til at blusse op.

Jeg fik fuld Erstatning af Brandassuranceselskabet.

Et Apparat til Udslyngning af Afskrælningerne.

Det her omtalte Apparat er bestemt til at optage de Afskrælninger, som man vil udslynge i en almindelig Slynge-maskine. Det er konstrueret af en amerikansk Biavler, D. R. Hardy. Afskrælningerne brydes først i smaa Stykker ved Hjælp af en dertil indrettet Træspade og kommer derefter i Buret. Hardys Bur bestaar af en Træramme af Størrelse som en almindelig Yngelramme, beklædt med finmasket fortinnet Jærtraaddug paa begge Sider. I Rammens øverste Liste, saadan som den staar i Udslyngeren, er der udskaaet et Hul, gennem hvilket ved en særskilt dertil indrettet Tragt de sønderbrudte Skrællingestykker bliver pressede ind i Buret. Det fyldte Afskrælningsbur sættes derpaa ind i Udslyngeren, ganske saaledes som en almindelig Honningtavle, og Hønningen slynges ud paa samme Maade, som den udslynges af en afskrælllet Honningtavle. Hardy har paa denne Maade faaet Afskrælningerne omtrent fuldstændig rensede for Honning. Afskrælningsburet er af den bekendte Mædarbejder ved „Gleanings“ R. F. Holtermann blevet en Smule ændret. Han har nemlig i Stedet for at presse Afskrælningerne ned igennem et Hul i en af Rammelisterne, indrettet hele den ene Jærtraaddugsvæg til at skydes ind og ud, saa at Buret lettere kan fyldes.

Redaktionen af Gleanings tror, at dette Afskrælningsbur vil blive til stor Nytte for Biavlerne.

P. S. Houlind.

Som en Befrielse efter flere Aars svære Lidelser (Rygmarvstæring) er fhv. Lærer og Proprietær P. Sørensen Houlind den 29. April afgaaet ved Døden i sin Villa ved Slagelse.

H. var en Gaardmandssøn fra Lemvigegnen. Efter at have taget Lærereksamen kom han i 1870 til Slagelse som Friskolelærer. Her stiftede han en Ungdomsforening, som mange endnu mindes med Tak. I 1880 blev H. Lærer og Kirkesanger i Boslunde og levede her i et godt og selskabeligt Forhold til Beboerne. Paa Grund af et Halsonde søgte han, ca. 50 Aar gammel, sin Afsked som Lærer og købte Proprietærgaarden Johannesdal, som han drev i en Række af Aar, indtil han paa Grund af Svagelighed solgte den og flyttede til Slagelse.

H. var meget gæstfri og selskabelig, og han samlede sig mange Venner. Han var gift to Gange, men hans Ægteskaber er barnløse.

H. var en arbejdsom Natur, der interesserede sig for meget. Mange vil mindes hans smukke, velpassede Have ved Boslunde Skole. H. var ogsaa i sin Tid en ivrig Politiker og har gentagne Gange været opstillet som Venstres Kandidat til Folketinget, men han naaede ikke at blive valgt. H. fik sin

første Bifamilie i 1879 og blev straks en meget interesseret Biavler. Han kæmpede i lang Tid med Bipesten. En Tid havde han 27 Bifamilier. I 1901 høstede han 1500 Pd. Honning af 16 Familier. H. har udført et meget betydeligt Arbejde til Biavlssagens Fremme i Løbet af de 25 Aar, han var Formand for Sorø Amts BF. Han var en god Taler og dygtig Skribent. I mange Aar var han Delegeret ved DBF.s Centralmøder. Han arbejdede trofast for Biavlssagens Fremme, saa længe hans Helbred tillod det. Den 5. Maj blev han under stor Deltagelse begravet paa Boslunde Kirkegaard. Æret være hans Minde!

Bevillinger

paa Tilskud fra DBF. for 1913 tilstaaes efternævnte Foreninger som følger — med 60 Øre pr. Tidsskriftholder, anmeldt til 1. Maj 1913:

1 a. Gl. Københavns Amt Kr. 124,80. — 1 b. Gl. Roskilde Amt 88,80. — 1 c. Ramsø-Tune Herred 43,00. — 2 a. Frederiksborg Amt 129,60. — 2 b. Slangerup og Omegn 15,60. — 2 c. Horns Herred 22,80. — 3 a. Holbæk Amt 240,00. — 3 b. Samsø 18,00. — 4 a. Sorø Amt 91,80. — 4 b. Alsted m. fl. Herreder 42,60. — 4 c. Midtsjælland 11,40. — 5 a. Sydsjælland 78,00. — 5 b. Storehedinge 36,60. — 5 c. Baarse Herred 19,20. 5 d. Møens Herred 41,40. — 5 e. Vallø og Omegn 35,40. — 5 f. Glumsø og Omegn 16,80. — 5 g. Faxe 23,40. — 6. Bornholm 70,20. — 7 a. Selskabet „De fynske Bivenner“ 37,20. — 7 b. Den fynske BF. 27,00. — 7 c. Skovby Herred 49,80. — 7 d. Assens Amt 31,80. — 7 e. Vends Herred 37,80. — 7 g. Weddellsborg Birk 21,00. — 8. Svendborg Amt 210,00. — 9. Maribo Amt 255,00. Ekstra 25,00. — 10. Aalborg Amt 162,00. — 11 a. Hjørring Amt 53,40. — 11 b. Hvetbo Herred 28,20. — 11 c. Lendum og Omegn 34,80. — 11 d. Østvendysssel 11,40. — 12 a. Morsø 30,60. — 12 b. Nordthy 27,60. — 12 c. Sydthy 39,00. — 12 d. Han Herreder 33,60. — 13 a. Baarup 10,80. — 13 b. Kjellerup 13,20. — 13 d. Salling Herred 30,00. — 13 e. Rindø Herred 34,20. — 13 f. Vorning-Vinge 9,00. — 13 g. Viborg 45,00. —

13 i. Ø. Ørum 16,20. — 13 j. Lysgaard Herred 6,00. — 13 k. Hovbjerg 7,80. — 14 a. Aarhus og Omegn 24,00. — 14 b. Silkeborg 22,80. — 14 c. Hundslund 6,60. — 14 d. Hads Herred 30,00. — 14 e. Horsens og Omegn 63,00. — 14 f. Skanderborg og Omegn 25,80. — 14 g. Vrads Herred 9,00. — 14 h. Gjern 11,40. — 14 i. Kaløvig 12,60. — 15. Randers Amt 210,00. — 15 k. Rougsø Herred 13,20. — 16 a. Ribe Amt 214,20. — 16 b. Anst m. fl. Herreder 36,60. — 16 c. Vamdrup 7,20. — 17 a. Lemvig og Omegn 67,20. — 17 b. N. Bork og Omegn 87,60. — 17 c. Tim 20,40. — 17 f. Skjern 30,00. — 17 g. Holstebro 51,60. — 17 i. Ulfborg 15,00. — 17 j. Vemb 15,00. — 17 k. Timring 8,40. — 17 l. Herning 15,60. — 18 a. Vejle Amt 115,20. — 18 b. — Brande 8,40. — 18 c. Elbo m. fl. Herreder 28,80. — 18 d. Kolding og Omegn 58,20. — 18 e. S. Omme 31,80. — 18 f. Jerlev Herred 25,20. — 19 a. Nordslesvigs BF. 115,80. — 19 b. Als n. Herred 33,00. — 19 c. Den alsiske BF. 12,60. — 19 d. Hellevad 6,00. — 19 e. Byllerup 6,00.

Ialt 79 Foreninger med 6417 Tidsskriftholdere og en samlet Bevilling paa Kr. 3850,20.

Med Hensyn til Bevillinger til Forskoler henvises til „T. f. B.“ Nr. 4 for 1. April 1913, Side 53—54.

Ifølge Centralforeningens Bestemmelse af 17. Septbr. 1898 kan ovennævnte Tilskud anvendes til Foredrag og Møder, Birøgt og Udstillinger o. lign., dog saaledes, at der gives fyldestgørende Oplysninger om Pengenes Anvendelse.

Kvitteringsudkast (eksempelvis):

For Tilskudet af 60 Øre pr. Tidsskriftholder:

N. N. Forening har af DBF. for 1913 modtaget i Tilskud Kr., hvorfor kvitteres.

Beløbet er anvendt til Afholdelse af n. n. (5) Møder med Foredrag og praktisk Undervisning, til Birøgt af n. n. (100) Bifamilier, til 1 Udstilling.

., den 1913.

Formand.

For Tilskudet til Forskoler:

N. N. Forening har af DBF. for 1913 modtaget i Tilskud til 1 Forskole Kr. 20,00, hvorfor kvitteres.

Forskolen har været afholdt den 12.—15. Juni 1913 (skal være mindst 4 paa hinanden følgende Dage) med 10 Elever under Ledelse af (Navn).

., den 1913.

Formand.

C. Bjerregaard.

Tilsynsmænd.

I Henhold til § 5 i Lov af 8. Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest har Landbrugsministeriet ved Skrivelse af 9. Maj d. A. til Fæilesledelsen meddelt nedenævnte Autorisation som Tilsynsmænd:

Jensen, J. P., Skomager, Kongsted, Rønede.

Johansen, Fr., Tømrer, Pedersborg, Sorø.
Nielsen, Chr., Lærer, Villa „Egesborg“, Næstved.

Nielsen, P., Biavler, Broskov, Tappernøje.
Petersen, J. Fr., Husmand, Mulstrup, Ringsted.

Sørensen, S., Urmager, Magleby, Klippinge.

Tilsynsmændene er i Aar fordelt saaledes: Nordsjælland (København, Frederiksborg og Holbæk Amter) 10, Sydsjælland (Sorø og Præstø Amter) 8, Fyn (Odense og Svendborg Amter) 9, Maribo 2, Aalborg 3, Nordjylland (Hjørring og Thisted Amter samt Kjær Herred) 6, Randers Amt 4, Sydjylland (Ribe og Vejle Amter) 10, Ringkøbing Amt 8, Viborg Amt 6, Aarhus Amt 5.

Udvalget har ogsaa i Aar fordelt Tilsynsmændene saaledes, at de saa vidt muligt er kommen til at arbejde i deres Hjemegn. Men da der i flere Amter (Maribo, Viborg og Aarhus) endnu er for faa Tilsynsmænd, har det været nødvendigt at maatte tage Tilsynsmænd til Hjælp fra andre Egne for at kunne faa Arbejdet udført i rette Tid.

Bier paa Christiansø!

Af Anna Sommer, Rønne.

Det er jo en bekendt Sag, at Bierne spiller en betydelig Rolle ved Befrugtningen af mange Planters og Træers Blomster, ja, at adskillige Planter overhovedet kun ved Insekternes Hjælp kan blive befrugtede og bære Frø, idet disse ved at flyve fra Blomst til Blomst for at søge Blomstestøv og Nektar bringer Hanblomsternes Støv over i Hunblomsterne.

Amerikanerne, der paa saa mange Omraader gaar i Spidsen, har forlængst opdaget ætte Forhold, og praktiske som de er, har de forstaaet at drage Nytte heraf. I mange frugtdyrkende Egne benyttes Bierne derfor nu systematisk i Frugtavlens Tjeneste, ja,

de betragtes som helt uundværlige ved en veldreven Frugtplantage, om den skal give tilfredsstillende Udbytte. Man beregner her mindst en Bifamilie for hver 2 Acres Land Plantage.

Herhjemme, hvor der jo saa at sige findes Bier overalt, og hvor vi jo ikke har ret mange større Frugtplantager, er saadanne Forholdsregler som Udstationering af Bifamilier blandt Frugttræerne vel ikke saa nødvendig, og af samme Grund — Biernes Tilstedeværelse alle Vegne — er det heller ikke saa let at konstatere deres Nytte ved Frugtavl.

Da jeg imidlertid har haft Lejlighed til at iagttage Biernes Virksomhed ved Frugtavl under ganske særegne Forhold og set de helt overraskende Resultater heraf, hvorved der er ført haandgribeligt Bevis for deres Nytte, skal jeg tillade mig at fortælle det her.

Som Læserne ved, er Christiansø Navnet paa en lille Gruppe af Klippeøer, der ligger ude i Østersøen, $2\frac{1}{4}$ Mil Nordøst for Bornholm; den bestaar af 3 Øer: Christiansø, Frederiksø og Græsholmen, der er henholdsvis 40, 9 og 12 Tdr. Land store — altsaa tilsammen 61 Tdr. Land. Kun Christiansø og Frederiksø — der ligger meget nær hinanden, kun adskilt ved en Kløft af 50 til 200 Alens Bredde, 750 Alens Længde og 16 til 24 Fods Dybde, og som danner Christiansøs Havn — er beboede; de har ialt 120 Indbyggere (i 1898 var der 200 og i 1890 274), der saa godt som udelukkende lever af Fiskeri. Paa Øerne findes adskillige Haver imellem Klipperne i Kløfter og Fordybninger, og der træffer man en frodig, ret særegen, ja næsten sydlandsk Vegetation, idet f. Eks. Morbærtræet, Fersken- og Figentræet trives her — hvilket man næppe skulde vente efter Øernes Beliggenhed. Men af egentlige Frugttræer, d. v. s. Æble- og Pæretræer, findes der ikke mange, fordi de, der fandtes indtil for 2 Aar siden, saa godt som slet ingen Frugt bar, og de enkelte Stykker, der kom, blev som Regel smaa, uudviklede og vanskabte.

Hvad Aarsagen hertil var, forstod man ikke. Paa Grund af Øernes Beliggenhed langt ude i Havet og deres ringe Udstrækning er Insektlivet imidlertid ikke meget rigt her, navnlig fandtes her slet ingen Bier, men ingen tænkte paa, at det var heri, Aarsagen til Æble-

og Pæretræernes Ufrugtbarhed skulde søges!

Øerne sorterer under Staten (Marine-ministeriet), og her er ansat en Forvalter, som repræsenterer Staten, varetager Toldforretningerne og har Tilsyn med Fyret, der forøvrigt passes af 3 Fyrassistenter. Endvidere findes her en Læge og en Præst, som tillige er Skolelærer. Til Forvalterembedet, der i de sidste 15 Aar har været beklædt af Kaptajn With, hører en Embedsbolig med Have. Af denne Have, der ligger i en Lavning mellem Klipperne og er 2000 □ Alen stor, har Kaptajn With og hans to Søstre, der bor hos ham, fremtryllet et helt lille (Paradis) Vidunderland. Naar man træder ind gennem Havelaagen, studser man uvilkaarlig ved det Syn, der udbreder sig for ens Fod: dejlige grønne Græsplæner med Blomsterrabatter og Rosengrupper, prægtige skyggefule Træer, Aprikos, Figentræ og Vinranker op ad Muren, store, træagtige Stikkelsbærbuske — samt nogle unge kraftige Æble- og Pæretræer. Men medens der dog var nogen Frugt paa de andre Træer og Buske, var Æble- og Pæretræernes Grene tomme. Det var Søskendene Withs Sorg. Og særlig Frk. A. With spekulerede over, hvad Grunden kunde være. Da hun havde hørt om Biernes Virksomhed ved Befrugtningen af Frugttræernes Blomster, besluttede hun at gøre et Forsøg og anskaffe et Bistade. Resolut rejste Frk. W. over til Formanden for Bornholms BF., Lærer G. Josefsen i Østerlarsker, af hvem hun købte et Stade med Bier og i Løbet af nogle Dage modtog lidt praktisk Vejledning i Biernes Behandling. Dette var i Foraaret 1910; og ved Paasketid indskibede Lærer Josefsen og Frk. With — tillige med det erhvervede Bistade — sig i en Fiskerbaad i Gudhjem, og efter $2\frac{1}{2}$ Times Sejlads naaede de i god Behold Christiansø. Christiansøboerne, af hvilke adskillige aldrig havde set en Bi, var ikke særlig henrykt for Frk. W.s nye „Familie“, og uagtet de ellers sætter megen Pris paa Frøkenen, var de ved at finde, at det dog snart blev for meget af det gode at bringe saadant Utøj til Øen!

De var bange for, at de selv, og navnlig Børnene, skulde blive stukne, saa snart de kom udenfor deres Døre.

Frk. W. fik dog et Par Mænd overtalt til at bære Stedet op i Haven — og saa var den første Vanskelighed overvunden.

Hvad Resultatet af Biernes Virksomhed i 1910 blev, kender jeg ikke af Selvsyn. Men i Foraaret 1911 blev jeg anmodet om at tage over og tilse Frk. W.s Bier. Jeg tog derover en Gang i Maj og fandt Bierne i bedste Velgaaende. I Juli Maaned var jeg atter derovre, og da havde de kun et ganske lille Honningforraad. Da vi derefter fik en meget tør Periode, maatte Frk. W. allerede i August begynde at fodre Bierne, og i Løbet af Aaret tror jeg, at hun anvendte 25 Pd. Sukker paa dem.

Dette var jo ikke noget særlig glimrende Resultat. Men Bierne var jo ikke hentet til Christiansø alene for Honningens Skyld, men først og fremmest for Frugtavlens Skyld, og paa dette Omraade var Resultatet af deres Virksomhed udmærket. Særlig et Æbletræ i den til Forvalterboligen hørende Have var bugnende fuldt af Frugt — hvilket aldrig før var set paa Christiansø. Ogsaa er Jordbærestykke lige foran Bistadet gav en ualmindelig rig Afgrøde — paa 260 □ Alen høstedes 170 Pd. Jordbær, deriblandt nogle paa 15 Kvint Stk.; og at Bierne har medvirket hertil, er meget sandsynligt.

Sidste Aars Frugtudbytte paa Christiansø var ogsaa særdeles pænt. Saaledes havde et ikke ret stort Pæretræ over 400 store, smukt udviklede Grev Moltke Pærer, og et Æbletræ paa Frederikssø gav over en Skæppe Æbler.

At Frk. W. er henrykt over den dejlige Frugt, er en Selvfølge. Men Bierne er komne til at interessere hende i høj Grad, ja endog saa stærkt, at hun, da Stedet i Efteraaret mistede sin Dronning, erklærede, at hvis hun nu skulde vælge mellem Frugten og Bierne, troede hun, at hun valgte Bierne.

Øernes Befolkning forsonede sig ogsaa snart med Bierne og er nu lige saa glade for dem, som de til at begynde med var bange for dem; thi deres Virksomhed naar jo ud over Forvalterboligens Have til hele Øen. Og i 1912 blev der plantet over 20 unge Frugtræer paa Christiansø.

Endnu et Resultat har Bierne paa Christiansø at opvise, og det skal der-

for anføres her. Frk. W. havde i længere Tid lidt ret alvorligt af Leddegigt i Fingrene; nu er Gigten næsten forsvunden, og hun tilskriver Bierne aldeles bestemt dette Resultat. Thi Frk. W. har selvfølgelig — som alle Begyndere i den ædle Biavl — faaet adskillige Bistik.

Gavnlig Vink.

Vejret. (10. Maj.) I det varme, sommerlige Vejr 24. April—1. Maj udviklede Bierne sig stærkt; men det gode faar jo altid for snart Ende. Barometret sank den 2. Maj meget stærkt, og Vejret blev tungt, og der faldt i nogle Egne lidt Regn, men det af mange ventede Regnvejr udeblev; derimod blev det stærk Blæst og gennemtrængende koldt, nogle Nætter frøs det flere Grader. Den stærke Kulde standsede Udviklingen af de smaa Familier og har tillige bevirket, at Bierne ikke har faaet den Nytte af de mange Blomster, som de ellers kunde have faaet. Plantevæksten har trods Kolden udviklet sig stærkt, og da Vejret nu i de sidste Par Dage er blevet varmere, er det at haabe, at det atter er ved at blive godt Bivejr. Sørg for, at alle Familier har Forraad.

Fodring. Paa Dage, naar Vejret er varmt og stille, er der for Tiden saavel i Skovegne som i Egne med store Haver saa godt Træk, at enhver jævn stærk Familie kan indbære nok til det daglige Forbrug. Indtræffer der flere Dage med koldt eller regnfuldt Vejr, saa bør man fodre, og ved Fodringen bør man altid sørge for, at der ingen Varme gaar tabt, ikke at tilsøle Bierne og at fodre om Aftenen for at undgaa Røveri, som ellers let kan indtræde. Det viser sig, at Fodring i koldt Vejr i høj Grad fremskynder Yngeludviklingen i Stedet, og paa denne Aarstid gælder det om at faa saa megen Yrgel som muligt, for at man kan have mange Bier til Hovedtrækket, som paa mange Egne allerede begynder i den første Halvdel af Juni Maaned. I de Egne, hvor der kun er ringe Foraarsræk, men som dog har et godt Sommertræk, bør man nu helst fodre alle Familier. Smaa Familier bør fodres, selv om Trækket er godt. De, der har Forraad, bør fodres med en mindre Portion tyndflydende Foder, og de, der næsten har opspist deres Forraad, bør gives mere og sværere Foder. Ingen Bifamilie bør have mindre end 3 ÷ 4 kg Forraad i Tavlerne.

Kunstattavlerne. Naar der er Trang til at udvide Pladsen i Staderne, hvilket kan ses paa, at Bierne sidder tæt pakket i alle Tavlegader, og der ved Middagstid, naar Bierne flyver stærkt, er mange Bier paa den bageste Tavle, saa er det paa Tiden at udvide Pladsen i Stedet. Denne Udvidelse bør helst ske med én Kunstavle ad Gangen. Kunstavlen, der bør være godt fastgjort til

Tavlebæreren, vil oftest med størst Fordel kunne indhænges som 2. eller 3. Tavle fra Flyvehullet, altsaa imellem den Tavle, der indeholder Blomsterstøv, og den forreste Yngeltavle. Er den forreste Tavle i Stedet helt tom eller ødelagt, bør den borttages. Naar den først indhængte Kunsttavle er udbygget og fuldt belagt med Æg og Larver, men heller ikke før, trækkes den og de bagved værende Tavler 4 cm tilbage i Huset, og en ny Kunsttavle indhænges paa samme Plads, hvor den første blev udbygget. Foretager man Udvidelsen af Pladsen paa denne Maade, saa bliver Tavlebygningen i Yngellejet fornyet i Løbet af 3 å 4 Aar, og det bliver smukke og regelmæssige Tavler. At hænge flere Kunsttavler ind ad Gangen sparer nok Biavleren noget Arbejde, men maa paa det bestemteste fraraades, da en Indhængning af flere Tavler afkøler Yngellejet altfor meget og derfor virker hæmmende for Yngeludviklingen. Smaa Bifolk bør ikke gives Kunsttavler, før det er rigtig varmt i Vejret; de fremhjælpes lettest ved god Pakning og daglig Fodring med lunkent Foder.

Varmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel og Udvikling, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt, og fjern ikke Pakningen, førend Hovedtrækket er meget stærkt. Glem ikke, at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bifolkets Trivsel.

Droner. Da det er af den største Betydning at faa Droner saa vel som Dronninger fra de bedste Bifolk i Bigaarden, tilraades det at indhænge en Tavle med nogle Droneceller hos de bedste Bifolk. Denne Tavle hænges tæt op til den bageste Yngeltavle for at faa et tilstrækkeligt Antal Droner saa tidligt som muligt.

Solvokssmelteren bør findes i enhver Bigaard. Ved Hjælp af den faar man billigst og lettest smeltet Vokset af sine gamle Tavler, og en god Solvokssmelter kan paa en solrig Dag i Maj, Juni eller Juli Maa-ned smelte mange Tavler. Glasset paa Solvokssmelteren bør være aldeles rent, og den bør anbringes saaledes, at Solens Straaler falder lige mod Glasset. Der maa kun lægges et Lag Tavler ind i Solvokssmelteren ad Gangen. Efter at Vokset er smeltet i Solvokssmelteren, bør det smeltes en Gang til i Vand, enten i en emaileret Gryde eller i en Kobberkedel for at fjerne Blomsterstøvet og den Honning, som ellers ofte findes imellem Vokset. Solvokssmelteren bør helst have en Bredde af 60 cm og en Længde af 70 cm.

Gamle Tavler, der i flere Aar har været benyttet til Yngel, bliver sorte, tunge og hullede, fordi Bierne har udgravet Møllarver eller gammelt muggent Blomsterstøv af dem. Saadanne Tavler er hverken gode til Yngel eller Honning. De bør derfor, naar de indeholder nogen Yngel, flyttes tilbage uden for Yngelreden for at omsmeltes, naar de bliver tomme.

Møl. Nu begynder den mølfarlige Tid, Biavlerne bør derfor jævnlig tilse deres Forraad af hengemte Tavler. Opdages Spind af Møl i nogen af dem, da bør Spindet udtages og Tavlen gennemrøges med Svovldampe eller anbringes i Solvokssmelteren. Enhver Tavle, der indhænges til Bierne, bør være mølfri. Opdager man Møllarver i et Stade (f. Eks. under det nederste Tæppe), da bør Stadet undersøges nærmere, og alle de Møllarver, man finder, knuses. Et saadant Stade bør efterses et Par Gange ugentlig, indtil man ikke træffer flere Møllarver. Hold Stadets Bund ren for Vokssmuld. (Se Ledetraad i Biavl Side 59.)

Dronningløshed. Hvis man paa denne Aarstid træffer en birig, dronningløs Familie i sin Bigaard, vil det i Reglen kunne lykkes at skaffe den en ny Dronning ved at indhænge en Stump Yngeltavle med mindst 20 Arbejderceller, i hvilke der findes Æg eller ganske smaa Larver, der tillige med deres Foder kun netop dækker Cellens Bund. Familien maa fodres; den vil da opføre flere Dronningceller. Den først udløbende unge Dronning vil kunne blive befrugtet, fordi flyvende Droner sandsynligvis kan ventes til Stede i Bigaarden til den Tid. Er det dronningløse Stade svagt, bør det derimod forenes med en anden Familie. (Se Ledetraad i Biavl Side 50.)

Spørgsmaal og Svar.

Da jeg i Fjor var ude at behandle Bier for Pest, var jeg en Dag hos en Biavler, der havde 10 Familier i Huse; af disse var de 5 angrebne af Pest. Disse 5 Familier behandlede jeg efter Mac Evoys Metode, men saa den 4. Dag, da de skulde sættes om paa Kunsttavler, var den ene Familie fløjet helt væk, uagtet jeg havde anbragt et Afspærringsgitter for Flyvebrættet; hvorledes det var gaaet til, ved jeg ikke. Kan det lægges mig til Last, at Bierne er fløjet deres Vej, og kunde Manden have faaet nogen Erstatning, hvis han havde søgt derom?

E. T.

S.: At en for Pest behandlet Familie sværmer ud af Stadet, er noget, der sker en Gang imellem; selv om Afspærringsgitter er anbragt nok saa omhyggeligt for Stadets Flyvehul, saa kan Dronningen undertiden trænge sig igennem et eller andet Sted. (Var der nogen Dronning?) Udsværming finder oftest Sted, naar Vejret er meget varmt, og der kan er ringe Træk. Derfor bør Tilsynsmanden altid og indtrængende anmode Biejerne om at fodre. Fodringen bør begynde samme Aften, Bierne er sat paa Ledere, og bør fortsættes hver Aften, til Familien faar dannet sig et godt Yngelleje. Med Hensyn til Erstatning, fordi en Familie er sværmet ud og fløjet bort — ja, saa er det jo gaaet her som i mange andre Tilfælde, hvor der er Sygdom til Stede, det lykkes ikke altid at naa saa godt et Resultat, som man ønsker. Man maa beklage, at Familien er fløjet, men nogen Erstatning menes Man-

den ikke at tilkomme. At Familien sværmede ud, var jo en Følge af, at det var nødvendigt at behandle hans pestsyge Stader, og var hans Familier ikke bleven behandlet, saa var vel ikke alene hans, men ogsaa hans Naboers Bifamilier i Løbet af faa Aar gaet til Grunde af Sygdommen.

Naar i Sommer skal der afholdes Biavlsskole i Roskilde? C. O.

S.: Ifølge Centralmødets Bestemmelse lader DBF. i Aar kun afholde én Biavlsskole, nemlig i Odense, i Dagene 14.—26. Juli.

Skal der i Aar afholdes Kursus i Biavl i Frederiksborg Amt? C. O.

S.: Ja, Frederiksborg Amts BF. lader i Aar afholde 2 Kursus, nemlig et i Smidstrup og et i Helsingør. Horns Herreds BF. lader afholde et Kursus i Skibby. De to førstnævnte Kursus vil blive afholdt i Tiden ved 1. Juli, sidstnævnte ved 1. Juni.

Hvor meget koster en Vare pr. Pd., som bestaar af en Fjerdedel Bivoks og tre Fjerdedele Jordvoks? A. P.

S.: 73 Øre pr. Pd. (Ordinært Bivoks à Kr. 3,20, Jordvoks à Kr. 0,88 pr. kg.)

Bipestudvalget har vel ikke noget imod, at jeg samtidig med, at jeg cykler omkring og undersøger, om Staderne har Bipest, tilige arbejder for at skaffe Foreningen nye Medlemmer. Der er mange Biejere, som gerne vil være Medlemmer, naar de bliver gjort opmærksom paa, hvad Fordel der er ved at være Medlem af DBF. E. T.

S.: Bipestudvalget vil sætte megen Pris paa, om alle Tilsynsmændene vil søge at faa saa mange Biejere, som det er dem muligt, ind i DBF. Jo større Kendskab Biejere har til Bierne og Biavlsløbet, desto lettere bliver det at begrænse Bipesten.

Ekko fra Staderne.

Aars, 6. Maj.

Mine Bier har overvintret forholdsvis godt; en meget stærk Familie var dronningløs, men da jeg mener, at det ikke betaler sig at lade en saadan Familie staa, til den selv kan skaffe sig en Dronning, har jeg forenet den med en anden Familie, som nu er meget kraftig. Vi har i disse Dage udmærket Bivejr; der indbæres Masser af Blomsterstøv og Honning. S. A. Stissing.

Brevkasse.

Endnu kan Biavlere fra Sjælland og Jylland indsende Ansøgning om Hjælp til Rejse og Ophold paa DBF.s Biavlsskole. Skemaer til Ansøgning kan faas ved Henvendelse til Red.

Et og Andet.

Sumatras Malajer som Bijægere. Et af de dristigste Vovestykker blandt de malajiske Jægere er utvivlsomt, naar de røver de Reder med Skovbier, som findes i Toppen af de himmelhøje Taalang-Træer. Om Natten klatrer en dristig Knøs op i Højden ved Hjælp af en Slynge, der anbringes omkring den glatte, grenløse Stamme, der hæver sig op indtil 100 Meters Højde og bringer det flere kg tunge, af Honning og Voks bestaaende Bo med sig ned. Det er dog kun visse Folk, i hvis Familie Berettigelsen til Bijagt gaar i Arv, der giver sig af med denne farlige Sport. Og disse Bijægere holder strengt hemmeligt for alle andre de Hjælpemidler, de benytter under Udøvelsen af den dumdristige Jagt — frem for alt de Midler, de bruger til at holde Bierne borte fra sig, medens de røver Bygningen.

Tak. Min hjerteligste Tak bringer jeg herved til de mange, der ved Kort og Telegram ønskede mig til Lykke paa min 70-aarige Fødselsdag. C. J. Grønning.

Foreningsmeddelelser.

Langelands BF. afholder Møde hos R. Bendtsen, Stoense, 5. Juni Kl. 2 Eftm. — Forskole i Biavl i Simmerbølle Skole 25., 26., 27. og 28. Juni, hver Dag Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftm. Udlaan af Bøger til Medlemmerne af Langelands BF. paabegyndes 1. Juni. Henvendelse til undertegnede. Bogsamlingen tæller 34 indbundne Bøger. P. H. Pedersen.

Skjern og Omegns BF. lader afholde et 4 Dages Kursus i Biavl paa Borris Landbrugsskole i Dagene 23.—26. Juni med Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, som Leder. De Medlemmer, der ønsker at deltage i ovennævnte Kursus, maa melde sig til Formanden, N. Chr. Nielsen, Gauer Skole, Skjern, inden 1. Juni.

Der kan tilstaa 1 à 2 Deltagere til Biavlsskolen i Odense 10 Kr. i Understøttelse, naar der derom indgives Andragende. N. Chr. Nielsen.

Malt og Omegns BF. lader afholde Biavlskursus den 3. Juni hos Friskolelærer K. Pedersen, Skibelund; 4. Juni hos Lærer Andersen, Estrupgaard; 5. Juni hos Lærer Pedersen, Nørbølling; 6. Juni hos Kr. Grue, Folding. Biavlslærer J. Bovbjerg, Toftnæs, vil komme til Stede som Leder. God Tilslutning ventes. Kursuset begynder alle Dage Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd.

S. H. Bech, Langeskov.

Hadsten BF. afholder et 4 Dages Kursus i Hadsten og Hinnerup fra den 15.—18. Juni d. A. med Biavl A. Kristensen, Asferg, som Leder. Undervisningen er gratis. Ved Indmeldelsen betales 1 Kr., som tilbagebetales, naar vedkommende deltager i Under-

visningen alle 4 Dage; hvis ikke, fortabes Kronen. Deltagerne bedes møde paa Hadsten Afholdshotel den 15. Juni Kl. 2 Eftm. Hadsten, den 6. Maj 1913.

N. Sørensen.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Foraarsmøde Søndag den 25. Maj Kl. 2 Eftmd. hos Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, hvor en Del Biboliger og Redskaber vil blive forevist. Arbejdsplanen for 1913 vil blive forelagt til Vedtagelse. Medlemmerne bedes give talrigt Møde. Nye Medlemmer optages. Venner af Biavlén indbydes. Vilh. Lund.

Saafernt et tilstrækkeligt Antal Deltagere indmelder sig inden 1. Juni, agter Nordthys B.F. i Midten af Juni Maaned at holde Forskoler i Sjørring og Nors. Hver Forskole varer i 4 Dage, og Betalingen bliver 1 Kr. pr. Deltager. Indmeldelser sendes til underskrevne inden 1. Juni.

Til at lede Forskolen i Sjørring søges en dygtig Lærer. Tilbud med Betingelser sendes mig snarest.

Elsted Skole, Snedsted, den 28. April 1913.
S. Ditlevsen.

Skovby Herreds B.F. afholder Møde i Skamby Gymnastiksal Søndag den 18. Maj Eftmd. Kl. 2. Pens. Lærer P. N. Rosenkjær, Fruens Bøge, har lovet at tale. L. Olsen.

Skovby Herreds B.F. afholder Møde Søndag den 8. Juni i Brinderup hos Hmd. H. E. Hansen med pens. Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, som Taler.
L. Olsen.

Skovby Herreds B.F. afholder en Udflugt for Medlemmerne med Husstand — hvis tilstrækkelig Tilslutning finder Sted — en Søndag i Juni Maaned fra Bogense med Dampskib til Vejle. Turen koster ca. Kr. 1,50. De, der ønsker at deltage, maa meddele det inden 8. Juni til Laurits Olsen, Kosterlev, Jullerup St.

Ø. Ørum B.F. afholder et 4 Dages Kursus i Dagene 27.—30. Maj, begge Dage iberegnet. Mødetid hver Eftmd. Kl. 2. Som Leder kommer Skrædder A. Heidebach, Hvam, til Stede. Enhver interesseret Biavler er velkommen. Er der noget Medlem, der ønsker Biavlslærerens Hjælp om Formiddagen, da er han til Tjeneste.
Kr. Pedersen.

De Biavlere i Svendborg Amt, som i Henhold til Bipestloven ønsker deres Bier tilsete eller behandlede, anmodes om snarest muligt at henvende sig til en af nedennævnte autoriserede Tilsynsmænd: Stationsforstander Carstens, Refsvindinge; Tømrer Bregnedahl, Ollerup; J. P. Rasmussen, Gjestelev, og Blikkenslager A. Nielsen, Hillerslev Bro, Højrup.

Baarse Herreds B.F. afholder et 4 Dages Kursus i Biavl, som begynder Onsdag den 21. Maj hos L. P. Bonde, Skovhusene; den 22. Maj hos Mejeribestyrer Dalsgaard, Mern; den 23. hos Hmd. J. P. Nielsen, Viemose, og den 24. hos Hmd. N. P. Nielsen ved Nyraad St. De første 3 Dage Kl. 2 Eftmd., den sidste Dag Kl. 12 Mid-

dag. Lærer P. N. Rosènkjær vil lede Kuruset.
L. P. Bonde.

Vallø og Omegns B.F. De af Medlemmerne, der kunde ønske at deltage i et 4 Dages Kursus i Juni Maaned i Køge, anmodes om at indmelde sig senest den 5. Juni til Lærer Arnkjær, Tessebølle, Herfølge. Der betales 1 Krone pr. Deltager ved Kursusets Begyndelse.

Gl. Roskilde Amts B.F. De af Foreningens Medlemmer, der kunde ønske at deltage i et 4 Dages Kursus i Køge i Juni Maaned anmodes om at indmelde sig til Proprietær H. Hansen, Nymølle, Hedehusene, inden den 5. Juni d. A.

De Medlemmer af Wedellsborg Birks B.F., som har bestilt Biavlredskaber gennem Foreningen, bedes afhente disse snarest hos undertegnede.

Skovfoged P. Hansen, Bakkehus.

Horns Herreds B.F. afholder et 4 Dages Kursus sidst i Maj eller først i Juni. De, som ønsker at deltage i dette Kursus, bedes henvende sig til undertegnede senest den 25. Maj. Kuruset bliver afholdt i 4 paa hinanden følgende Eftermiddage. Der gives Undervisning i den almindelige Biavl samt Bipesten og hvorledes den bekæmpes.
Smed M. Petersen, Skibby.

Vallø og Omegns B.F. afholder sin aarlige Bortlodning paa Vallø Gæstgivergaard Søndag den 18. Maj Kl. 3 Eftmd. Efter Bortlodningen ekstraordinær Generalforsamling.
Bestyrelsen.

Vends Herreds B.F. holder Møde Lørdag den 24. Maj Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd. hos Skomager N. Hansen, Bubbøl, og Søndag den 25. Maj Kl. 3 Eftmd. hos Gmd. Chr. Jeppesen, Viby. Begge Steder Foredrag og praktisk Vejledning i Biavl af Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia. Jens Larsen.

Ringø og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 18. Maj Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftm. hos Gaardbestyrer H. F. Jørgensen, Sødinge. Søndag den 25. Maj Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftm. hos Gartner Rasmus Kristensen, Krarup. Søndag den 1. Juni Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Efterm. hos Tømrer J. P. Rasmussen, Gjestelev. Der foretages praktisk Behandling af Bierne. Sidstnævnte Sted forevises Italiener og Krydsninger af samme. Alle er velkomne.
J. P. Rasmussen.

Assens Amts B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag den 25. Maj Kl. 1 $\frac{1}{2}$ paa Glamsbjerg Gæstgivergaard. Efter endt Dagsorden afholdes der almindeligt Biavlsmøde i Bigaardene i Glamsbjerg.
R. Chr. Hansen.

Aars og Omegns B.F. afholder Møde Mandag den 26. Maj Kl. 1 Eftmd. i Træhandler S. A. Stissing's Bigaard i Aars. Biavlslærer Joh. Chr. Jensen, Barmer, giver praktisk Vejledning i Foraarsbehandlingen. Alle Biavlere indbydes venligst. S. A. Stissing.
Aars, den 5. Maj.

Lendum og Omegns B.F. De Medlemmer, der kunde ønske deres Bigaarde eftersete og bedømte, bedes anmelde det til

undertegnede inden 20. Maj d. A., vedlagt 50 Øre. Bedømmelsen vil blive paabegyndt sidst i Maj af undertegnede.

Burholt, Lendum, den 16. April 1913.
Jørgen Jørgensen.

Wedelsborg B.F. afholder Forskole i Dagene 12.—15. Juni d. A. under Ledelse af Stabssergent C. Bjerregaard. Deltagerne anmodes om at møde den 12. Juni Kl. 2 Eftmd. pr. hos undertegnede.

P. Hansen, Skovfoged, Bakkehus.

Gl. Roskilde Amts B.F. afholder Generalforsamling i Roskilde Højskolehjem Søndag den 25. Maj Kl. 3 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Dagsorden: 1. Regnskabet for 1912 fremlægges til Godkendelse. 2. Plan for Virksomheden i 1912. a. Salg af Bihuse. b. Bekæmpelse af Bipesten. 3. Forskellige Meddelelser.

NB. Det forventes, at der ogsaa i Aar vil blive solgt en Del Bihuse til ubemidlede Medlemmer paa samme Betingelser som i de foregaaende Aar, nemlig mod en Betaling af 5 Kr. ved Husets Modtagelse og 5 Kr. inden 1. September 1914.

De Medlemmer, der ønsker et Hus paa nævnte Betingelser, anmodes om at indsende Begæring derom inden den 25. Maj til et af Bestyrelsens Medlemmer. Husene vil blive leveret den 1. Juni. Ønskes Stader af andre Maal end 10×12, bedes dette opgivet.

Rinds Herreds B.F. De Medlemmer, som ønsker deres Bigaard bedømt, anmodes om at meddele det til undertegnede inden Maj Maanedes Udgang. Vedkommende maa have mindst 2 Stader og betaler 10 Øre pr. Stade. Bedømmelsen vil blive paabegyndt i Juni lige efter Grundlovsdagen af undertegnede. Alle Biavlere bør lade deres Bigaard bedømme for at lære den rette Behandling.
A. Heidelback, Hvam.

Faaborg og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 18. Maj Kl. 2 Eftm. hos Drejer M. Hansen, Bjerne Mark. Da flere vigtige Emner foreligger, bl. a. Udstillingen, bedes Medlemmerne møde talrigt.

Bestyrelsen.

Selskabet „De fynske Bivener“ holder Møde Søndag den 25. Maj Kl. 2 Eftmd. paa Husmandsskolen ved Odense. Foredrag af Lærer Rosenkjær. Talrigt Møde ventes. Nye Medlemmer optages.

A. Zinglarsen.

Vesterhæsing og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 18. Maj Kl. 1 $\frac{1}{2}$ Eftmd. hos Landpost Frederik Hansen, Højrup. Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, vil holde Foredrag. Enhver, som interesserer sig for Biavl, er velkommen. Det resterende Medlemsbidrag bliver betalt ved dette Møde.
A. Nielsen.

Maribo Amts B.F. afholder et 5 Dages Biavlskursus i Maribo fra 11.—15. Juni d. A. med Biavlslærer Aug. Petersen som Leder. Til dette Kursus har hver Kreds Ret til at sende et Medlem. Undervisningen er gratis. Ved Indmeldelsen betales 1 Kr., som tilbagebetales, naar vedkommende deltager i

Undervisningen i alle 5 Dage; hvis ikke, fortabes Kronen. Kredsformændene anmodes om inden 25. Maj at meddele Amtsformanden, om de ønsker at sende et Medlem og hvem. Deltagerne bedes møde paa Hotel „Søro“ i Maribo den 11. Juni Formd. Kl. 9.
Skovnæs pr. Maribo, d. 19. April 1913.
H. P. Hansen.

Maribo Amts B.F. fortsætter Bipestens Bekæmpelse den 26. Maj d. A. Biavlernes Opmærksomhed henledes paa Bipestlovens § 3 a: „Det paahviler Ejeren af ethvert Stade, der er angrebet af Bipest, eller som frembyder Mistanke om denne Sygdoms Tilstedeværelse, uopholdelig at gøre Anmeldelse herom til Tilsynsmændene under Adresse: Biavlslærer Joh. Nielsen, Hotel du Nord, Saksjøbing.“

Skovnæs pr. Maribo, 19. April 1913.

H. P. Hansen.

S. Omme B.F. agter at lade afholde et 4 Dages Kursus til Sommer, for saa vidt der melder sig et tilstrækkeligt Antal Medlemmer som Deltagere i alle 4 Dage. Indmeldelse bør ske til undertegnede inden den 25. dennes. Kursuset ventes afholdt i sidste Halvdel af Juni, en Eftermiddag hver af efternævnte Steder: Frederik Holm, S. Omme; J. Frandsen, V. Norge; Chr. Mølgaard, Engbæk; A. Pedersen, Trælund. Husk, Indmeldelse skal ske inden 25. dennes.

Christian Jacobsen.

Aisted Herreds B.F. afholder Møde Søndag den 18. Maj Kl. 2 Eftmd. hos Sadelmager Larsen i Fjenneslev. Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, vil holde Foredrag og fremvise Lysbilleder om Biavl.

Viborg og Omegns B.F. De Medlemmer af Foreningen, der ønsker Vejledning i praktisk Behandling af deres Bier, anmodes om at meddele det til undertegnede. Vejledningen er gratis.
Chr. Kjær, Fmd.

Indhold af dette Nummer :

Bevillinger.....	97
Bier paa Christiansøl.....	98
Brevkasse.....	102
Et Apparat til Udslyngning af Afskræjningerne	96
Ekko fra Staderne.....	102
Et og Andet.....	102
Flyvelamhed.....	91
Fra det europæiske Fastland.....	92
Foreningsmeddelelser.....	102
Gavnlige Vink.....	100
Ildebrand i Bigaarden.....	96
Om Biavl i Holbæk Amt.....	95
P. S. Haulind.....	97
Sværming og Sværforhindring.....	89
Spørsaal og Svar.....	101
Tilsynsmænd.....	98

Den danske Biavls-Tidende

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af „Danmarks Biavlerforening.“

Redigeret af N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde.

Stiftet 1866

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 8.

1. Juni 1913.

47. Aarg.

Fotogaleret 1902.

Amovér

F. Møller.

Anden Pinsedag, den 12. Maj, er DBF.s fhv. Formand og Præsident, pens. Trafikchef Frederik Møller, afgaaet ved Døden.

F. Møllers Virksomhed paa Biavlens Omraade kendes af alle ældre Biavlere og af enhver, som har læst „T. f. B.“ 1866—1900. Han var i 15 Aar DBF.s Formand, og særlig i de første 12 Aar, 1869—82, var hans Arbejde for Biavlsagen af meget stor Betydning, ikke alene som Foreningens Leder, men tillige som Forfatter og Foredragsholder. Hans store Interesse for Biavlsagen, hans Stræben efter at forbedre Smaakaarsfolks økonomiske Kaar i Forbindelse med hans rige Evner og hans store Elskværdighed gjorde, at han fik en saa stor Betydning for Biavlsagen, som han havde saa kær, og som han i en saa lang Række af Aar viede al sin Fritid og saa mange af sine Kræfter.

F. Møller blev født den 20. Oktober 1828 i Københoved i Slesvig. Hans Forældre var Smaakaarsfolk. Allerede som Barn blev han fortrolig med Bjerne, idet han deltog i Biavlsarbejder ved den gammeldags Kubebavl, som den Gang var den eneste, man kendte. Han fik en god Skoleundervisning, men hans Ihærdighed og gode Forstand gav sig i de unge Aar netop til Kende ved, at han benyttede enhver Lejlighed til at udvide sine Kundskaber. Han var Elev paa Rødding Højskole den første Vinter, da denne Skole var oprettet. Dzierzons Opfindelse af den bevægelige Tavlebygning henledte hans Opmærksomhed paa Biavl, da det blev ham klart, at Biavl kunde blive et lønnende Bierhverv for Smaakaarsmanden. Da A. C. Andersen, Nyborg, i 1866 fik stiftet „Biavlerforeningen af 5. Juli 1866“, indmeldte M. sig straks i denne, og han blev hurtig Foreningens ledende Mand.

M. havde fra smaa Kaar ved Ihærdighed og Flid trods sin store Beskedenhed arbejdet sig op til en saa høj og ansvarsfuld Stilling som Trafikchef. 20 Aar gammel meldte han sig som frivillig og deltog i Krigen i 1848, var med bl. a. ved Udfaldet fra Fredericia. Efter Krigens Slutning blev han ansat som Gendarm i Slesvig, i 1854 blev han Overkonduktør ved de slesvigske Jærnbaner, i 1855 Fuldmægtig paa Driftskontoret, i 1857 Stationsforstander i Flensborg, i 1862 Postinspektør i Jylland, i 1866 Overdriftsinspektør og slutelig Trafikchef for de jyske og fynske Statsbaner, fra hvilken Stilling han trak sig tilbage i 1898. Han var Kommandør af Dannebrog og Dbm.

I 1868 valgtes M. til Formand for DBF. og beklædte denne Post i 12 Aar. „T. f. B.“ blev fra 1869 udvidet til at udgaa 6 Gange aarlig, tidligere kun 4. Foreningens Medlemsantal var under 500. Som Inspektør for Statsbanerne i Jylland og Fyn havde han fri Rejse paa Jærnbanen, og talrige er de Møder, han afholdt i disse Aar, navnlig i Jylland, men ogsaa paa Fyn og Sjælland. Kendskabet til Pasningen af Bierne i de nye Stader blev større og dermed Vintertabene mindre. M. slog særlig til Lyd for store, kraftige Familier; han paaviste, at det kun var disse, der kunde give noget stort Udbytte; tidligere havde de fleste Biavlere kun søgt at faa saa mange Familier som mulig. M. indførte den amerikanske Kvadratfod-Ramme her i Landet og havde i 1878 allerede i længere Tid drevet Biavl i Trugstader med dette Rammemaal. For at fremme Kendskabet til Trugstader fik han Generalkonsul H. Pontoppidan, Hamborg, til i nogle Aar at yde et Beløb, som anvendtes til Indkøb af Trugstader, der solgtes til $\frac{2}{3}$ af Indkøbsprisen til Smaakaarsfolk. Det var ogsaa paa hans Opfordring, at Generalkonsulen oprettede et Fond til Bi-

avlens Fremme i forskellige Egne af Jylland. Disse Fond træder dog først i Virksomhed, naar Beløbet naar en vis Størrelse (1000 Kr.). Af M.s literære Arbejder maa særlig nævnes hans Artikler om Nordiske Honningplanter, som han skrev til Nordisk Tidsskrift for Biavl (1863), og som er af stor Værdi, samt hans lille Bog „Praktisk Vejledning til Biavl“ 1873, der udkom i et Par meget store Oplag og blev uddelt gratis til en Mængde Smaakaarsfolk i Jylland. Desuden findes der en Mængde Artikler om Biavl fra hans Haand i „T. f. B.“ og i forskellige Dagblade. Hans største Værk, Haandbog i Biavl, som han havde liggende omtrent færdig, da han sidste Gang var Formand for DBF., er ikke trykt. Vi maa haabe, at det ikke gaar tabt for Biavlens.

M. blev 17. Maj under stor Deltagelse begravet fra St. Pauls Kirke i Aarhus. Fra DBF. blev lagt en Palmedekoration med signerede Baand paa hans Grav.

M.s store Arbejde for Biavlssagen var helt igennem præget af hans store Kærlighed til Sagen, og kun faa vil naa 'at faa udrettet saa meget for den Sag, de arbejder for, som han. Hans Navn bør ikke glemmes, saa længe DBF. bestaar.

Hvormange og hvilken slags Bier skal der medgives en Dronning ved Forsendelse?

Doolittle har gjort mange Forsøg for at komme paa det rene med, hvor mange og hvad Slags Bier der bør medgives en Dronning, som skal sendes pr. Post, og han har nylig i Gleanings meddelt de Resultater, hvortil han er kommen.

Han har fundet, at de smaa, almindeligt benyttede Bure passer godt for en Forsendelse indenfor de Forenede Staters og Kanadas Grænser, og at fra 8 til 12 Bier bør medgives Dronningen i et saadant Bur. Hvis Sommeren er meget varm, bør der for Forsendelser til den midterste og sydlige Del af de Forenede Stater fra Midten af Juni til Udgangen af August kun være 8 Bier i Buret; ved Forsendelser til den nordlige Del af de Forenede Stater og Kanada (svarer vel omtrent

til Nord- og Mellemeuropa) bruger han i Almindelighed 10 Bier i Juli og August og 12 i den øvrige Del af Sommeren.

Tidligt paa Foraaret og sildigt i Efteraaret opnaar man efter Doolittles Mening ikke de bedste Resultater ved at bruge de smaa Forsendelsesbure. For disse Aarstider passer et noget større Bur bedre. I disse større Bure lader han Dronningen faa fra 12 til 20 Bier med sig; Antallet retter sig efter den Temperatur, han kan antage, at der vil raade under Dronningens Rejse, og efter Rejsens Længde.

For meget lange Rejser, f. Eks. til fremmede Verdensdele, bruger han større og for en saadan Rejse særligt indrettede Bure. Ved Forsendelser til Australien har han med saadanne større Bure og 20 til 30 Bier som Eskorte opnaaet at faa 3 Dronninger af 5 levende frem, uagtet Rejsen har varet i 39 Dage.

Hvad Valget af den rette Slags Bier angaar, vil vi lade Doolittle selv tale.

„Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Alder de Bier, som sendes med Dronningen, bør have, vil jeg sige, at jo yngre Bierne er, desto bedre er de, naar de blot først har haft en Renselsesudflugt. Unge Bier, som aldrig har fløjet for at rense sig for de Ekskrementer, som i deres Larve- og Puppetid har samlet sig i deres Indvolde, er meget tilbøjelige til at tilsmudse dem selv, Dronningen, Foderet og Buret, naar de er mere end to til tre Dage under Vejs. Og gamle, udslidte Bier er ikke synderligt bedre.

At sige nøjagtigt, hvilke Bier det er, som er gamle, og hvilke der er unge, volder ikke ringe Vanskelighed. Jeg har ofret mangan lang Uge, ja Maaneder og Aar paa dette Spørgsmaal, og jeg har udført forskellige Eksperimenter for at komme til Sikkerhed. Ved at lægge nøje Mærke til Bierne, efter at jeg først havde brugt lidt Røg, men ikke mere, end der just behøvedes for at berolige dem, fandt jeg tilsidst, at det kun var 6 til 10 Dage gamle Bier, kendelige ved deres smækre Krop, som stak deres Hoveder ned i de Celler, som omgav Yngelen, for at fylde sig med Honning. Disse Bier har jeg nu i næsten tredive Aar brugt

med godt Resultat. Disse Bier er ogsaa lette at tage fra Tavlerne, da deres Vinger, naar de staar i denne Stilling, staar op, ligesom indbydende til at gribe fat i dem; og grebne paa denne Maade kan Bierne blive puttet ind i Buret saa godt som uden nogen Fare for Stik.

Der er Dronningavlere, som siger, at en Bi, som har stukket, aldrig burde komme med i Buret, fordi den snart vil dø og meget let kan komme til at ligge i Indgangen til Foderrummet. Saaledes mente jeg ogsaa tidligere. Men da det ikke er let at faa en Bi, som har stukket, ud af Buret igen, lader jeg den blive deri, og jeg har endnu ikke i de mange Aar haft nogen Ulempe deraf.“

Dronningindførelse.

I Udspisningsmetoden har vi en meget god og forholdsvis sikker Metode for Indførelse af Dronninger. Men denne Metode kræver jo altid et Dronningbur af en eller anden Sort. Vi skal her beskrive en Indførelsesmetode, ved hvilken der ikke behøves noget som helst andet end en Træpind og et lidet Stykke af en Kunsttavle. Den paastaas ogsaa at skulle være absolut sikker.

Et Stykke Kunsttavle, omtrent 8 cm langt og af passende Bredde, gøres blødt i Solen eller paa anden Maade og bøjes sammen til et hult Rør omkring et rundt Træstykke af passende Tykkelse; en tyk Blyant kan ogsaa bruges. Den ene Ende af dette Voksrør knibes sammen, saa at Røret faar en rundagtig Bund, Træstykket trækkes ud, og med en Blyantspids eller et andet hensigtsmæssigt Redskab bores der to til tre Huller i den afrundede Ende, for at Dronningen kan faa Luft og blive fodret af Bierne gennem dem.

Dagen efter at en Familie er bleven gjort viserløs, tages den nye Dronning og bringes med Hovedet foran hen til Voksrørets aabne Ende, gennem hvilken den da straks gaar ind. Naar Dronningen er kommen helt hen til Rørets Bund, hvilket let kan ses gennem dets gennemskinnelige Voksvægge, knibes den aabne Ende sammen i en Længde af omtrent 2 cm, og det fladtrykte

Stykke bøjes om i en ret Vinkel. Denne kunstige Dronningcelle klæbes fast til en af Tavlebærerne i Stadets Centrum, saa at den hænger ned imellem to Tavler. Hvis der i en Yngeltavle kan findes et aabent Rum mellem Tavlebygningen og Sidelisten, er dette den allerbedste Plads for den kunstige Visercelle. I Løbet af 3 til 4 Timer befrier Bierne Dronningen.

Den bekendte nu afdøde italienske Biavler v. Rauschenfels, som havde brugt denne Metode i lang Tid, siger, at han tilsidst var bleven saa sikker paa, at alt vilde gaa godt, at han ikke engang ulejligede sig med at undersøge Stadet efter Indførelsen.

Hullerne i Voksrørets Bund er absolut nødvendige for Fodringens Skyld. Hvis en Dronning en Times Tid har været uden Føde, bliver den saa mat, at den let kan falde ned og blive dræbt.

I mere end nogle Timer kan en Dronning ikke leve uden Føde. Af 4 Dronninger, som var bleven indespærrede for at undersøge, hvor længe de kunde leve uden Føde, døde den første efter 5½ Times Forløb; de to længstlevende levede kun i 7 Timer.

Skriver Fodersaften sig fra Biernes Mave eller fra en Kirtel i Biens Hoved?

Det har været et blandt de Videnskabsmænd, som har beskæftiget sig med Studiet af Bierne, meget omstridt Spørgsmaal, om den Fodersaft, hvormed Arbejderbierne fodrer Yngel, Dronning og Droner, er en Udsondring af en eller flere af de i Biernes Hoved og Bryst liggende Kirtelsystemer, eller om det er fordøjet Føde, som Bierne gylper op fra deres Mave, eller endelig om det maaske skulde være en Blanding af Kirteludsondringer og den af Bimaven producerede Næringsvædske. I de sidste Aar har den med stor Energi og Dygtighed af Tyskeren Schönfeld forfægtede Opfattelse, at Fodersaften udelukkende er et Produkt af den i Biernes Chylusmave stedfundne Fordøjelsesproces, vundet frem til temmelig almindelig Anerkendelse. Den opstilles som den rigtige i om-

trent alle de nyere Biavlsbøger, som har noget Værd.

Nu har imidlertid Prof., Dr. Langer, tidligere kendt ved sine Undersøgelser om Bigiften, ved en gennem flere Aar fortsat Række af Undersøgelser, efter hvad han mener, bragt det til en til Vished grænsende Sandsynlighed, at Fodersaften er en Udsondring af en i Biens Hoved liggende Kirtel, og at den saaledes intet har med Biens Mave at bestille.

Her er ikke Stedet til at gaa nærmere ind paa den af Prof. Langer benyttede Undersøgelsesmetode; det vilde blive altfor vidtløftigt. Her skal kun nævnes, at det er lykkedes Prof. Langer at paavise, at de Æggehvidestoffer, som udgør en saa vigtig Bestanddel af den Fodersaft, som af Ammebierne gives Dronning, Droner og Yngel, findes i Biernes Mave i en saa forsvindende ringe Mængde, at det er umuligt, at Fodersaften kan have faaet dem fra Bimaven, medens de derimod kan paavises i store Mængder i Biernes Hoved. De maa altsaa nødvendigvis skrive sig fra et Organ i Biernes Hoved, som er i Stand til at frembringe saadanne Stoffer, og et saadant Organ er efter Prof. Langers Mening netop Kirtlerne.

Det var ikke hos alle Arbejderbier, han fandt disse Æggehvidestoffer. Hos Bier, som lige var komne ud af Cellen, fandtes de ikke; de yngre Yngelrumsbier havde dem i temmelig stor Mængde, men i allerstørst Mængde fandtes de i ældre Yngelrumsbiers og i Honningrumsbiernes Hoveder. Hos Trækbiene var Æggehvidestofferne igen forsvundne; deres Hoveder indeholdt intet deraf.

Disse Prof. Langers Undersøgelser har stor Interesse. Forudsat at Prof. Langer har Ret i, at Fodersaften kommer fra en Kirtel i Biens Hoved, bliver de en Bekræftelse af den gamle Iagttagelse, at der i Bisamfundet raader en streng Arbejdsdeling. Hos de alleryngste Bier, de, som lige er komne ud af Cellen, findes der intet af Fodersaftens Æggehvidestoffer; disse Bier kan følgelig endnu ikke tage Del i Opamningen af Yngelen. Naar de efter nogle Dages Forløb er bleven, hvad man kan kalde for fuldt voksne Bier (de yngste Yngelrumsbier), har de allerede en betydelig Mængde af de Ægge-

hvidestoffer, som findes i Fodersaften; da er de altsaa bleven Ammebier. Hos de ældre Yngelrumsbier og hos Honningrumsbiens Bier findes disse Stoffer i størst Mængde — det vil sige, disse Bier er i den Alder, hvori de er mest skikkede til at overtage Opføddningen af Yngelen. Naar en Bi har naaet den Alder, hvori den bliver en Trækbi, skrumper Kirtelen igen ind, og af Fodersaftens Æggehvidestoffer findes der intet hos den. Trækbiene kan altsaa, i alt Fald under normale Forhold, ingen Del tage hverken i Opføddningen af Yngelen eller i Fodringsen af Dronningen.

Det kan ikke nægtes, at Prof. Langers Opfattelse af Fodersaftens Oprindelse er støttet til gode Grunde. Man bør dog vel vente med at slaa den fast som sikker, indtil det har vist sig, hvad den modsatte Anskuelses Talsmænd har at sige dertil.

Musegraa Lindehonning.

Af G. Maass.

Paa Anledning af en modtagen Opfordring var det min Hensigt at udtale mig om dette Spørgsmaal, men Mangel paa Tid har hidtil hindret mig deri. Nu har et Smertensskrig fra en Biavler, der har høstet musegraa Honning, gjort et saadant Indtryk paa mig, at jeg ikke længere vil lade Hamburgerbiavlerne være i den Tro, at de høster „Sodhonning“, selv om en Kemiker skulde anse dette for „højest sandsynligt“. Den Mening, at Sod skulde være Aarsag i Lindehonningens graa Farve, har jeg i de sidste Aar oftere stødt paa. Men ved nøjagtigere Iagttagelse maa dog enhver Biavler, som ikke blot udslynger Honning, men ogsaa lægger Mærke til, hvorfra Honningen stammer, sige sig selv, at fra Sod kommer den mørke Farve, nogen Honning har, i ethvert Tilfælde ikke. Sod kan umulig farve Nektaren. Nektaren bliver udsondret til visse gunstige Tider, da det er muligt for Insekterne at hente den og paa samme Tid befrugte Blomsten ved, at Blomstestøvet overføres til den. Thi alene for at lokke Insekterne til at udføre denne Befrugtning er det, Blomsten udsondrer Nektar, og vi ser jo i det her foreliggende Tilfælde, at Bi-

erne, idet de indsamler Nektaren, samtidig ved Hjælp af deres Haar overfører Blomsterstøvet paa Blomstens „Ar“. Nektaren opholder sig ikke i Blomsten Dage igennem, ja ikke engang i Timer; thi Millioner af forskellige Slags Insekter venter blot paa at kunne opsuge den søde Føde, Blomsten byder dem. Da nu Nektarafsondringen idelig fornyes, indtil Blomsten er befrugt, bliver vistnok hver enkelt Blomst mange Gange berøvet sit søde Indhold af Bier og andre Insekter; men alt dette gaar for sig i Løbet af nogle faa Timer. Særlig Lindeblomsterne hænger tillige med Aabningen nedad, og deres Nektar er ved de tætstaaende Støvdragere beskyttet mod Sod, som kunde trænge ind nedenfra. Sodteorien er altsaa uholdbar.

Men hvad er det da, som giver Honningen den ejendommelige Farve? Alle Biavlere i Hamburg ved vistnok, at der i Gaderne og Haverne staar en stor Mængde Løn (Ahorn), og at disse Træer giver Bierne store Mængder Blomsterstøv og Nektar. Desuden findes der mange Naaletræer, og mange af Naaletræarterne er gode Honningplanter. Hvis der er nogen, som ikke har set Naaletræhonningen, har han i ethvert Tilfælde hørt Tale om den. Smager nu den musegraa Lindehonning af Lind? Jeg har ogsaa denne graa Honning, men Lindesmagen kan næsten ikke mærkes, men desto mere mærker man af Lønhonningens skarpe Lugt og Smag ligesom ogsaa af Naaletræhonningens. Om kort Tid begynder de første Løntræer at blomstre, og Buksbom og Taks samt forskellige andre stedsegrønne Naaletræer og Buske lukker snart deres Blomsterbægre op. Biavlerne i Hamburg og i denne Bys Omegn bør da give Agt paa Blomsternes Lugt og søge at beholde den i Erindringen, og derpaa bør de undersøge den første Honning, de slynger ud, og prøve, om de ikke finder Lugten igen der. Thi enhver Biavler ved, at Honningens Smag fuldstændig ligner Lugten af den Blomst, fra hvilken den kommer. Nu bliver der for det meste ikke udslynget Honning, før Lindeblomstringen næsten er ophørt, og derfor faar al Sommerhonning Navnet Lindehonning, men med Urette. Hvem kan bevise, at Bierne bruger den

Honning, som de bærer ind, til Yngelen, naar den ikke er egnet dertil? Men at Bierne lagrer alle søde Stoffer, ved vi, og vi ved ogsaa, at der findes Honning, som er ligefrem skadelig for Bierne. Jeg tror, at Lønhonningen indeholder megen Garvesyre, og at det samme er Tilfældet med Naaletræhonningen, og at denne Syre farver al Honning graa — ikke Lindehonningen alene. Den graa Honnings Lugt og Smag kan ikke forklares paa nogen anden Maade. Jeg har oplevet det samme paa Syd-siden af Köln, hvor der ikke hersker nogen „Sodluft“, men hvor Luften er god og ren. Der havde jeg musegraa Akaciehonning og til Dels ogsaa Lindehonning. Den rene Lindehonning (2den Udslyngning) havde sin naturlige Farve. Og hvad var Aarsagen? Jo, i April og Maj gav Naaletræerne og Løntræerne megen Honning, saa at man paa varme Aftener kunde kende den skarpe Løn- og Naaletræslugt udenfor Staderne. Den samme Lugt og Smag har den graa Honning. Et andet Aar var Ligustren meget rig paa Honning. Dens Blomstringstid falder sammen med Lindens. Da Tavlerne blev afskrællede, viste det sig, at der var to til tre Fingre brede Kranse af en mørkt græsg grøn, temmelig sejt Honning, som havde den ejendommelige stærke Ligusterlugt. Honningen lod sig næsten ikke udslynge og maatte ofte omrøres, da Lindehonningen viste talrige grønne Striber. Jeg udslyngede alle de Tavler, som indeholdt Ligusterhonning, særskilt og lod Honningen løbe ud i en Spand, som tog omtrent 25 Pd. Uagtet der nu i det hele vel ikke var mere end 3—4 Pd. Ligusterhonning i alle Tavler*) tilsammen, var alligevel den hele Spand Lindehonning saaledes gennemtrængt af den græsg grønne Farve, at Honningen, naar den fyldtes i et Glas, saa græsg grøn ud, og Ligustersmagen havde næsten fuldstændig fortrængt Lindesmagen. Dette viser, hvorledes allerede ganske smaa Mængder af en stærkt aromatisk Honning ganske forandrer en 5 Gange saa stor Mængde Honnings Farve og Smag. Paa samme Maade forholder det sig her i Hamburg med den musegraa Lindehonning.

*) Tavlerne indeholdt hovedsagelig Lindehonning.

Jeg har endnu en Del Tavler med den graa, nu stenhaarde Honning*); den blev for 14 Dage siden taget ud af Staderne, da Bierne forgæves anstrengte sig for at gnave den ud. Altid er denne Slags Honning alene i Cellerne; i Cellerne ved Siden af og ovenfor er der halvtflydende, ren Lindehonning. Jeg har tidligere set Bierne forsegle disse Celler, fordi de ikke kunde faa den stenhaarde Honning ud, og derpaa bygge nye Celler over de forseglede og fylde disse med Honning. Saaledes som det ogsaa blev paavist i Flensborg, havde den graa Honning alligevel en god Smag, og der har ofte i Fagpressen været gjort opmærksom paa, at man ikke maa lade sig narre af Honningens Farve, men hovedsagelig bedømme den efter dens Lugt og Smag. I Brühl ved Köln blev for nogle Aar siden paa den Rhinske Hovedforenings Udstilling Honning fra Saardistriktet belønnet med en høj Præmie, og den var næsten — sort som Blæk, men ikke af „Sod“; den havde en fin Aroma og fortrinlig Smag.

(Bienen-Zeit. f. S.-H.)

I 1911 var der megen Honning her i Landet, som paa Grund af sin uheldige Farve, dels skidengraa, dels graagrøn, i Reglen i Forbindelse med mindre god Smag, af Salgsforeningens Nøteringsudvalg betragtedes som usælgelig. Trækforholdene i 1911 var jo meget unormale. Men ogsaa i 1912, hvor ellers al velbehandlet Honning var en udmærket Vare saavel i Farve som Smag, har vi modtaget en Prøve Honning, der var usælgelig paa Grund af sin mørkegraa Farve. Varen var godt behandlet. Vedkommende Biavler, der bor i Silkeborg, havde ikke jagttaget, hvilke Planter Bierne havde søgt. Muligvis stammede den graa Farve fra en eller anden Vandplante; at Løn (Ahorn) eller Naaletræerne giver Honning af en saadan Farve, har vi ikke jagttaget. Red.

Danske Bigaarde.

I langt de fleste Bigaarde her i Landet er Bierne i Trugstader, som staar paa egne Ben, en Familie i hvert Hus. Dette anser vi ogsaa for at være bedst

*) Den graa Honning i Cellerne er stenhaard. Derimod er den i Glaskrucker omtrent som stift Smør, det bedste Bevis for, at et lille Kvantum stærk Honning vel kan paavirke Farven, men ikke gøre nogen synderlig Forandring i anden Honnings Fasthed, naar denne findes i større Mængde.

for Biavleren i Almindelighed. Kun undtagelsesvis vil Biavleren have nogen Fordel ved at afvige herfra. Enkeltstatedet bringer mange Fordele; at der ved Pavillonsystemet, som særlig er i Kurs hos en Del af vore sydlige Naboer, ogsaa kan paavises Fordele, er en Selvfølge.

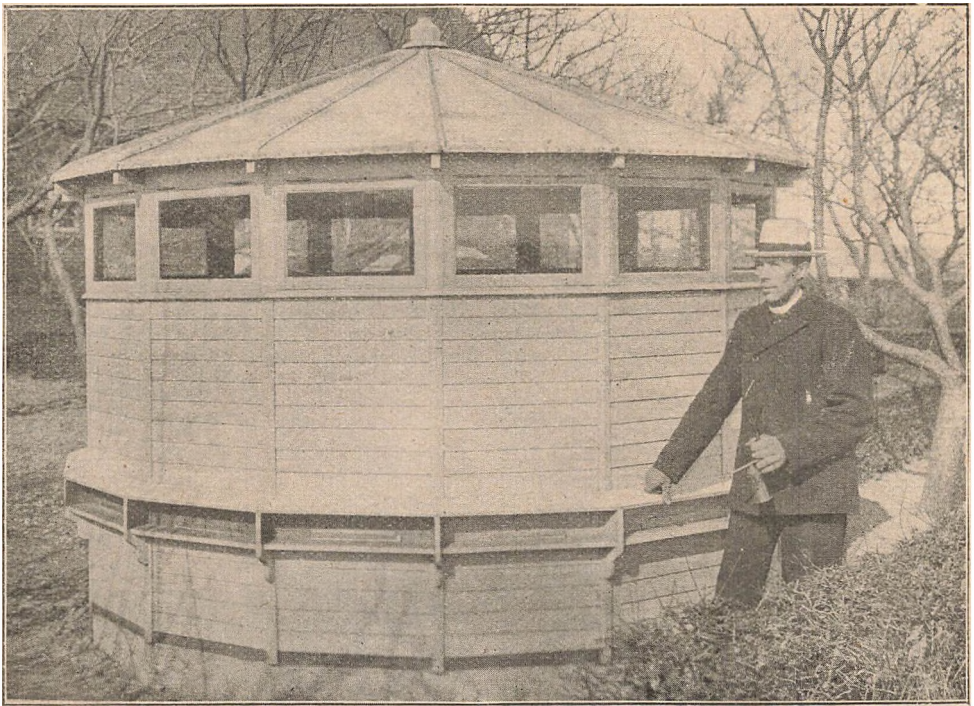
Hosstaaende Billede er fra en af de nordligste Bigaarde paa Sjælland, som tilhører Husflidslærer N. P. Andersen, Smidstrup, Gilleleje, Næstformand i Frederiksborg Amts BF. I Bigaarden findes der f. T. 15 Bifamilier, og alt i den vidner om, at den i en Arrække har været ham en kær Fritidssyssel. Han har selv lavet sine Bihuse og nu sidst Pavillonen, som blev taget i Brug i 1912.

Om sin Biavl skriver han følgende:

„Biavl og Husflid har for mig været to Ting, som rækker saa langt tilbage, saa det er vanskeligt at sige, naar min Interesse derfor er vakt; dog er der Navne, som med Hensyn til Biavl maa nævnes, naar jeg skal ledsage ovenstaaende Billede med et Par Ord.

Fru Karen Demant og Gaardejer Niels Nielsen, Hesselbjerg, er blandt dem, som i Firserne har haft mest Betydning saa vel for mig som for adskillige andre af denne Egnens Biavlere. „T. f. B.“, som jeg i Drengesaarene laante hos en herboende Gaardmand, maa, ligesom min afdøde Morbroder, Snedker Svend Larsen, Vejby, ikke glemmes; denne sidste ikke alene underviste mig i Biavl, men lærte mig lige at lave Bihuse; dette fik en ret stor Betydning for mig. Jeg har siden forsynet en stor Del af Egnens Biavlere med Bihuse. Min første praktiske Biavl fik jeg som Skoledreng, da Naboens Bier sværmede og var ved at gaa ud over Kattegat, men ikke syntes om det kolde Vand og satte sig ved Strandkanten; her blev jeg da sat til at passe paa dem. Stor var min Glæde, da de blev indsat i vor Have; men Sorgen om Foraaret, da jeg opdagede, at de var døde, var vist næppe mindre.

Fra 1888 begyndte saa min egentlige Biavl, som dog ikke i Begyndelsen fik synderlig Fremgang; en meget væsentlig Skyld deri var Bisygdommen „Den lille Bacille“ og selvfølgelig Ukendskab til dens Bekæmpelse. Først ved Aar 1899 forsøgte jeg Mac Evoy's Metode,

Husflidslærer N. I. Andersens Bigaard.

og da det viste sig at være et probat Middel, fik jeg samtidig Stadetallet udvidet. Mit Udbytte er selvfølgelig en Del vekslende; det højeste er naaet i 1901 med 55 Pd. pr. udvintret Stade, det laveste i 1905 med 8 Pd. pr. Stade. At Biavlen er nogen særlig Guldgrube, kan jeg ikke sige, men det er et interessant Fritidsarbejde, og selv om det reelle Udbytte ikke er stort, saa har det altid sin velgørende Virkning at se, hvor flittige de smaa Væsener er, saa Glæden ved Biavlen er for mig betydelig mere end den økonomiske Side.

At give Sværme tilbage til Moderstadet eller til et andet Stade.

Af L. Müsebeck.

Til Trods for de Anstrengelser, vi gør os for at hindre Sværmning, vil vi dog ikke fuldstændig undgaa at faa Sværme. Der vil af og til komme en ubelejlige Sværm; den giver vi da tilbage. At „give tilbage“ skal her kun forstaaes som det modsatte af at opstille Sværmen som en selvstændig Familie; derfor kan det ske paa to Maader. Svær-

men kan enten gives tilbage til den Familie, hvorfra den kom ud, eller til en anden Familie, som trænger til Forstærkning. Naar en Sværm gives tilbage, vil vi af og til ikke kunne undgaa at tage Dronningen ud af Sværmen. Dertil bruger vi et Dronningsold, som vi derfor først vil beskrive. Det bestaar af to Kasser, saa store, at hver af dem rummer en stor Sværm. Den øverste af dem passer ind i den nederste, men er paa alle fire Sider forsynet med Lister, saa at den kun kan skydes 2 til 3 Centimeter ind i den nederste Kasse. Den øverste Kasses Bund bestaar af et Dronninggitter samt et Laag, som er saaledes indrettet, at det kan skydes ind i Kassen lige til dens Bund; det slutter bitæt til Kassens Sider. Den nederste Kasse har et Flyvehul. Sværmen bliver rystet ned i den øverste Kasse og tildækket med Laaget, som hviler paa Stifter, der let kan trækkes ud. Naar Sværmen har klumpet sig, bliver disse Stifter trukket ud, og Laaget bliver langsomt trykket nedad. Derved bliver alle Bierne trykket ned i den nederste Kasse. Man maa gaa langsomt og taalmodigt frem, for at ingen Bier skal blive knust. Paa Undersiden af Laaget er der i hvert af

de fire Hjørner faststiftet en 6 Millimeter høj Klampe. Naar Laaget er skudt helt ned, vil der derfor blive et 6 mm højt Rum mellem Laaget og Dronninggitret. Begge Kasser stødes derpaa ned mod Jorden med den Følge, at Bierne falder ned i den nederste Kasse; i den øverste Kasse bliver kun Dronningen tilbage med et ringe Antal Bier, mellem hvilke Dronningen er let at finde. Den kan dræbes eller bruges i et andet Stade. Den kan ogsaa sammen med Bierne opstilles som en lille Reservefamilie.

Der kan altsaa gives følgende Regler:

1. Er Dronningen gammel, bliver den udtaget paa den ovenfor beskrevne Maade og dræbt. Sværmen vil da snart af sig selv flyve tilbage til Moderstadet.

2. Er Dronningen endnu ung og brugbar, bliver den sammen med Sværmbierne givet tilbage til sit Stade. Da benyttes ikke Dronningsoldet. Sværmen bliver bedst indfanget i en tom Kube og stillet paa et køligt Sted indtil om Aftenen. I Løbet af Eftermiddagen bliver alle Viserceller i Moderstadet udskaarne. Man kan ved samme Lejlighed tage nogle Tavler med tildækket Yngel ud for dermed at forstærke svage Familier, hvoraf der i enhver Bigaard vil findes nogle. De borttagne Tavler erstattes med Kunsttavler, som hænges foran de i Stadet tilbageblevne Yngeltavler. Henimod Aften ryster man Sværmen ned paa en Bordplade foran Flyvehullet og lader den løbe ind. Familien er da i Reglen kureret for Sværme-feberen, genoptager sit regelmæssige Arbejde og søger ved forøget Flid at indhente det forsømte. Kun undtagelsesvis har jeg oplevet, at en saadan Familie igen er kommen paa Sværmetanker.

3. Sværmen kan benyttes til at forstærke andre Familier, for at disse skal kunne bringe det Udbytte, som den afsværmede Familie ikke kan bringe. Vi vælger hertil saadanne Familier, som har sværmet og opgivet al Tanke paa videre Sværmning. De er villige til at tage imod fremmede Bier, saa længe som den unge Dronning endnu ikke er befrugt. Man maa naturligvis først tage Dronningen ud af den Sværm, som skal benyttes til Forstærkningen. Dertil kan man naturligvis benytte Dronningsoldet. Man kan ogsaa sætte et Dron-

ninggitret bag Tavlerne i det Stade, i hvilket Sværmen skal bringes ind, og ryste Sværmen ned i Stadet bag Dronninggitret. Bierne vil da i Løbet af kort Tid trække sig fremover i Stadet gennem Dronninggitret, saa at Dronningen kun beholder en Del trofaste hos sig bag Gitret. Der kan den snart eller den følgende Dag blive opsøgt og enten anvendes andet Steds eller dræbes. En saadan Familie kan man gøre til en Kæmpfamilie ved at give den 2 til 3 Sværme, og denne Familie vil da kunne give et Udbytte saa stort, at det kan opveje, hvad de Familier, som har afgivet Sværmene, forsømmer. Man gør dog bedst i ikke at give Aarets første Sværme tilbage, thi derved kan man faa afsværmede Familier, som kan optage alle senere Sværme.

Er det derimod ikke en afsværmet, men en viserrigtig, svag Familie, som skal forstærkes, saa maa Dronningen tages bort, før Sværmen forenes med den. For at hindre, at der opstaar Kamp mellem Bierne, fejrer vi henimod Aften alle Bier af Tavlerne bag i Stadet, sprøjter Vand over dem, gør det samme med Sværmen og ryster derpaa Sværmens Bier ned til den affejede Familie. De vil da i Fællesskab komme sig efter Skrækken og krybe op paa Tavlerne foran i Stadet for næste Dag at optage Arbejdet i broderlig Forening. Saadanne svage Familier kan med Fordel benyttes til at optage de første Sværme.

Forstandigst handler dog den, som udrydder saadanne Bistammer, som er tilbøjelige til at sværme og til at udsende flere Sværme efter hverandre. Derved vil man faa mindre Besvær med at give Sværme tilbage, og tilsidst vil man ikke mere behøve at gøre det.

(Bnzgt. f. Schlesw.-Holst.)

Om et nyt Middel mod Bipest.

Af Regeringsraad, Dr. A. Maaszen og hans faste Medarbejder, Dr. H. Behn.

I Biavlstidsskrifter har der i den sidste Tid gentagne Gange været anbefalet et Middel mod Bipest, som gaar i Handelen under Navnet „Imkerat“.

Der siges om dette Middel, at det efter Vidnesbyrd af Biavlere i forskellige Tilfælde skal have vist sig at være et virksomt Middel mod Bipest. Midlet er blevet prøvet her og er nogle Gange blevet anvendt paa bipestsyge Familier nøjagtigt efter Tilvirkerens Forskrifter.

To Flasker, indeholdende $\frac{3}{4}$ Liter Imkerat hver, blev af Tilvirkeren stillet til Raadighed for disse Forsøg. Flaskerne indeholdt en grumset, tyk, sirupagtig Vædske, som lugtede og smagte af Honning, og som viste sig at bestaa af tynd Honning, stærkt blandet med Blomsterstøv og Vokspartikler. Efter dette synes Imkerat at være en af sammenstampet Tavlebygning tilberedt Foderhonning.

Imkerat er ikke noget Desinfektionsmiddel; det har ikke de bakteriedræbende Egenskaber, som er blevet det tillagt. Paa Bakterier har det ikke nogen anden Virkning end en koncentreret Sukker- eller Honningopløsning. Forsøgene viste, at Bakterier, som ikke danner Sporer, som f. Eks. *Bacterium coli*, *B. prodigiosum* og *Staphylococcus pyogenes aureus*, vistnok blev hæmmet i deres Udvikling ved Imkerat, men dog holdt sig længe levende deri og endog formerede sig, efter at Imkerat var bleven fortyndet med en Del Vand.

Et yderligere Bevis for, at dette Middel kun har udviklingshæmmende og ingen desinficerende Egenskaber, afgav den bakteriologiske Prøve. Denne viste, at der fandtes levende Mikroorganismer*) i det i talrig Mængde. I 1 Kubikcentimeter Imkerat fandtes:

15,200 Bakterier, 147,650 Svampe.

Mange af disse Mikroorganismer, f. Eks. de allerfleste Svampe, blev heller ikke sat synderligt tilbage i deres Udvikling. De voksede allerede i den koncentrerede Opløsning, naar de kom under gunstige Temperaturforhold. Som det derfor var at vente, viste der sig ogsaa Tegn til Gæring i Imkeratet, naar det i længere Tid blev opbevaret i et Værelse. Gæringen optraadte endnu meget stærkere, naar Midlet var blevet fortyndet med sterilt Vand*).

Efter Brugsanvisningen skal en pest-syg Familie behandles med 300 til 400

Gram Imkerat med en Tilsætning af Honning eller Sukker. Behandlingen gaar ud paa at fodre Familien med dette Lægemedel paa en særegen Maade. Hele den syge Families Voksbygning skal nemlig overstænkes med Blandingen, og det paa den Maade, at saa mange Celler som muligt fyldes med Vædsken, saa at Bierne nødes til at opsuge Lægemedlet.

Ved denne Fodring vil man unægtelig opnaa, at Bierne renser Voksbygningen, fjerner den døde Yngel, som har Smitstoffet i sig, og derved gør Stedet sundt. Ved de Bipestsygdomme, ved hvilke de utildækkede Larver dør (Yngelraaddenhed og Yngelpest), og som undertiden ogsaa standser af sig selv, er det nok muligt, at denne Behandling under særlig gunstige Forhold, især hvis den bruges i Sygdommens Begyndelse, kan føre til Maalet. Anderledes er Forholdet ved den anden Form af Bipesten, som tillige er den, der almindeligst forekommer i Tyskland, „Yngelsygen“, ved hvilken det er den tildækkede Yngel eller Bipupperne, som dør. Ved denne Sygdom bliver den døde Yngel til en slimet, sejt Masse, som hænger fast ved Cellevæggene, og som det er meget vanskeligt eller endog umuligt for Bierne at skaffe bort.

At Brugen af Imkerat ikke befrier den syge Familie fra Yngelsygen, fremgaar klart af de anstillede Forsøg.

Til Forsøgene blev der udtaget to Familier, en, som var angreben af Yngelsyge, og en sund Familie, som fik 3 Yngeltavler (i Halvrammer) fra en syg Familie. I begge Tilfælde var det sikkert, at Sygdommen var Yngelsyge, da den mikroskopiske Undersøgelse viste Tilstedeværelsen af *Bacillus Brandenburgiensis*. Familierne blev behandlet med Imkerat nøjagtigt efter Forskrifterne og undersøgt 4 Uger efter Behandlingen. Begge Familierne viste sig da at være stærkt angrebne af Yngelsyge. Det var altsaa ved Behandlingen med Imkerat ikke lykkedes hverken at helbrede den syge Familie eller at beskytte den sunde Familie mod Smitten.

Resultaterne af dette Forsøg lærer os saaledes, at Imkerat ikke kan komme i Betragtning som noget Middel til virksom Bekæmpelse af Bipesten.

*) Organismer, som er saa smaa, at de er usynlige for det ubevæbnede Øje.

**) Sterilt Vand er Vand, hvori der ikke findes nogen levende Organisme.

Imod Brugen af Imkerat taler ogsaa den Omstændighed, at Anledningen til Udbredelse af Smitten ikke fjernes ved Behandlingen med dette Middel; Faren for Smitteoverførelse er til Stede i hele den Tid, Behandlingen varer.

Honningbien.

I.

Vor almindelige Bi (*apis mellifica*) hører til en Dyreklasse, som man kalder Insekter — smaa virksomme Dyr, der i Almindelighed er i Besiddelse af en overordentlig Muskelkraft og ofte tillige viser en forbavsende Grad af Kløgt og Omsigt dels i at skaffe sig selv det fornødne Livsophold, dels i deres kærlige Omhu for at sikre deres Yngel et trygt Opholdssted og tilstrækkelig Føde, indtil den selv formaar at tage virksom Del i den almindelige Kæmpen og Arbejden for at bjerge sig de tjenlige Næringsmidler — en Omhu og Kærlighed fra Moderens Side, der saa meget højere vidner om, hvor dybt Naturen har indpræget det moderlige Instinkt, som Insektet ofte ikke opnaar at kende mere til sit Afkom end blot i dets Tilstand som Æg.

Men hvad kalder man da et Insekt? Insektet er for det første et Leddyr, det vil sige et Dyr, som ikke besidder noget indvendigt Skelet, men hvis bløde Legemsdele er omsluttet af et tykt, sejt og ofte meget haardt Hylster, det saakaldte Hudskelet. Dette er sammensat af en Mængde Led eller Ringe, som er indbyrdes forbundne ved en tynd Hud. Fuldkommen udviklet besidder Insektet uden Undtagelse 3 Par leddede Fødder og skelnes herved let fra alle andre Leddyr. Thi de Dyr, som ofte i daglig Tale kaldes Insekter, saasom Edderkopper (Archnider), Krebsdyr (Crustaceer) og Tusindben (Myriapoder, Millipeder), har et større Antal Fødder, Edderkopperne 4 Par, Krebsdyrene i Almindelighed 5 Par og Tusindbenene et langt større Antal, skønt langt fra saa mange, som Navnet tyder paa.

Foruden de 6 til Bevægelse paa Landjorden eller i Vandet indrettede Fødder, har Naturen i Almindelighed ogsaa gavmildt tildelt Insekterne Flyve-

redskaber, et eller 2 Par Viinger, og for at gøre deres Krop let og velskikket til Flugt er den gennemvævet af talrige Lufterør og Lufthuler (Tracheer), der som Aandedrætsredskaber træder i Stedet for Pattedyrenes og Fuglenes Lunger og Fiskenes Gæller.

Et ganske særegent Organ har Insekterne i de saakaldte Følehorn (Antenner), der er leddede, traadformige, meget bevægelige Legemer, som er befæstede foran paa Hovedet, og som foruden den Tjeneste, de yder Insektet til at undersøge Genstandene ved Berøring, tillige spiller en stor Rolle ved forskellige af dets andre Forretninger.

Sædvanligvis undergaar Insektet mere eller mindre fuldstændige Forandringer (Metamorphoser) i de forskellige Tidsstadier af dets Liv, forinden det opnaar den endelige, fuldkomne Udvikling. I nogle Tilfælde gaar de fra et Stadium over i det andet uden nogen indgribende ydre Forandring, medens de i andre Tilfælde ganske forandrer Udseende og Form. Dog er selv i dette Tilfælde Forandringen ikke saa pludselig og indgribende, som den ofte forekommer det overfladiske Blik. Gangen i den fuldstændige Forvandling er fra Æg til Larve, fra Larve til Puppe og fra Puppe til det fuldstændigt udviklede Insekt — en Forvandling, som vi alle kender fra Sommerfuglenes Udvikling —, men for den opmærksomme Iagttagelse viser Naturen sig ikke at gøre pludselige Spring; gennem Æggets gennemsigtige Hinde ser man alt Larvens ringede Legeme svagt bevæge sig; indenfor den ofte fodløse, vingeløse Larves Hud skimtes de sig udviklende Bevægelsesredskaber, der først tydelig træder frem, naar Larven, efter at have spundet sig en tæt og lun lille Bolig, afkaster sin Larvehud og henfalder i en rolig, tilsyneladende livløs Tilstand, i hvilken kun yderst svage og sjældne Bevægelser viser sig. Jeg sagde, at kun den opmærksomme Iagttagelse ser denne gradvise Overgang, thi Naturen arbejder i Reglen i det dulgte, og kun den udholdende Forsker forundes det at se lidt bag Sløret og glæde sig i Beundring over Naturordenens uendelige Visdom og rige Mangfoldighed.

Vi er altsaa bleven enige om ved et Insekt at tænke os et Dyr, som besidder et ydre, af flere Ringe sammensat,

hornagtigt Hudskelet, som har 3 Par leddede Fødder, et Par leddede Følehorn og i Almindelighed et eller to Par Vinger, og som derhos ofte gennemgaar en efter det ydre mere eller mindre fuldstændig Forvandling fra den ufuldkomne Larvetilstand til det fuldkomment udviklede Insekt (imago).

Men hvor skal vi nu finde vor lille driftige Bi i denne uendelige Mangfoldighed af forskellige Dyreformer, som Insektverdenen frembyder? Naturforskerne har for at finde sig til Rette i disse mange Former inddelt Insekterne i forskellige Klasser og Underafdelinger, idet de som Grundlag for denne Inddeling har valgt dels den mere eller mindre fuldstændige Forvandling, dels Munddelens Bygning (Bidemund eller Sugemund), dels Mangelen af eller Besiddelsen af Vinger og i sidste Tilfælde Antallet af Vingerne og disses særegne Beskaffenhed.

Tager vi Hensyn til Forvandlingen, træffer vi paa en Klasse Insekter, der ikke undergaar nogen synlig Forandring; en anden Klasse undergaar vel en Forvandling, men ikke den fuldstændige; i den tredje Klasse endelig finder den ovenfor beskrevne fuldstændige Forvandling Sted, og i denne Klasse hører vor almindelige Bi hjemme.

Efter Munddelens Beskaffenhed regnes Bierne til Insekter med Bidemund, endskønt Naturen, der med Hensyn til rig Udstyrelse synes at have valgt vor lille Bi til sin Yndling, tillige har ved at omdanne dens underste Munddel til et Sugeredskab sat den i Stand til at opsamle Blomsternes søde Saffer.

Smaaskrifter	11 45
Indvundne Renter	34 12
Balance	13,464 40
Udgift:	
Biavls lærere (Foredrag, Møder, Birøgt, Bipest, Udstillinger Kursus m. m.)	3,776 20
Forskoler	760 00
Biavlsskoler (Odense og Viborg)	600 00
Bestyrelsens Rejser, Møder, Porto	209 40
Sekretærens Rejser, Møder, Porto, Fragt	52 41
Redaktørens Rejser, Møder	57 45
Revisionens Porto	2 10
Skrivemateriale og Tryksager	13 03
Sekretær- og Kassererløn	400 00
Husleje og Assurance	61 16
Bladhold, Bogsamling og Indbinding	51 41
Smaaskrifter (Heftning og Omslag)	177 24
Tryksager	8 60
Medlemskort	12 00
Pakkeporto	32 50
Forskelligt	11 38
Tidsskriftet (Trykning)	3,522 00
Avisporto og Gebyr	1,606 09
Billeder og Clichéer	295 51
Porto (Frimærker m. m.)	308 62
Blanketter	35 50
Skrive- og Indpakkingsmateriale	86 96
Redaktørløn	1,000 00
Forfatterhonorar	300 00
Pakker til Slesvig	38 88
Refunderet Postvæsenet	3 42
Overskud	42 54
Balance	13,464 40

Fredericia, den 31. December 1912.

H. Schroll. C. C. Bjerregaard.

Underskrevne af Centralforeningen valgte Revisorer har Dags Dato gennemgaaet DBF.s Regnskab. Saavel Redaktørens som Kassererens er rigtige.

Egtved, d. 19. April 1913.

L. P. Lund.

Elsted, d. 24. April 1913.

S. Ditlevsen.

Indstilles til Centralmødets Godkendelse. Overskudet — 42 Kr. 54 Øre

DBF.s Regnskab 1912.

Indtægt:	Kr. Ø.
Overskud fra 1911	479 65
Tilskud fra Staten	2,000 00
Tilskud fra den Raben-Letvetzauseke Fond	200 00
Salg af Medaljer, Diplomer og Honningsedler m. m.	54 40
Indvundne Renter	24 78
Tidsskriftet (Medlemsbidrag)	10,488 20
Prislister	170 00
1 Billede	1 80
Salg af ældre Tidsskrifter og	

-- føres til Indtægt paa Regnskabet for 1913.

Østerlars Hovedskole, d. 5. Maj 1913.

Georg Josefsen,
Decisor.

De Delegerede, der maatte ønske det, kan ved Henvendelse til undertegnede faa en Af-skrift af Regnskabet med Uddrag af Bilag tilsendt til Gennemsyn.

C. Bjerregaard.

Gavnlig Vink.

Vejret (27. Maj) har i de sidst forløbne 17 Dage, naar undtages enkelte Egne, hvor der den 18. faldt nogen Regn, været tørt og stadigt, men ret koldt om Natten. Løvetanden samt Frugttræerne har været rige paa Blomster. Stærke Familier har i nogle Egne samlet ikke saa lidt Honning, medens smaa Familier staar omtrent blottede for Forraad, saa at de, hvis det nu bliver ustadigt Vejr, vil komme til at lide Nød. Der er i denne Tid stor Forskel paa Trækket; mange Steder er der udmærket Træk paa Kaalrabi og Turnips, der staar i fuld Blomstring, andre Steder er der saa godt som ingen Planter i Blomst, før Agerkaalen kommer til at blomstre. Sørg nu for, at intet Stade kommer til at mangle Plads til Honningen, og sørg for, at ingen Familie kommer til at mangle Forraad. Det mørke Vejr vil sikkert bringe Regn, hvortil der trænges i alle Egne af Landet.

Sværme er der kun faldet faa af endnu, men da mange Familier er meget kraftige, vil sikkert i Egne, hvor Trækket er godt, Sværmingen snart blive almindelig. Venter man Sværme enten af Kuber eller af Huse, da bør man sørge for at have Huse til at sætte dem i. En Bolig, der skal huse en god Sværm, bør forsynes med et passende Antal Rammer (5—7 Kvadratfods-Rammer, 6—8 10×12" eller Lavnormal-Rammer). Vi finder det heldigst at udstyre Huset til en Sværm paa følgende Maade: Nærmest ved Flyvehullet gives en Tavle med nogen Honning, derefter en udbygget Tavle, som Nr. 3, 4 og 5 Rammer med he'e Kunsttavler og som Nr. 6 og 7 gode, udbyggede, møl- og bipestfrie Tavler med Arbejderceller. Har man ikke udbyggede Tavler, bør man benytte Kunsttavler af godt Bivoks. At nøjes med Ledere, Strimler af Kunsttavler, der er ca. 4 cm brede, kan ikke betale sig. Vi indfanger altid Sværmen, saa snart den har klynget sig. Den indbringes enten straks eller lidt før Solnedgang i Boligen. I Trugstader kan dette ske ved at give Kuben, som Sværmen er fanget i, nogle Slag med den flade Haand, saaledes at Sværmen falder ned mellem Rammerne og Vinduet. Dette skydes lempeligt frem, et Tæppe lægges over Rammerne. Dog kan Vinduet ofte ikke skydes fuldstændig paa Plads før næste Dags Morgen for ikke at knuse Bierne, imel-

lem Vinduet og Rammerne. Kuben med de faa deri værende Bier lægges i omvendt Stilling tæt op til Stadets Flyvebræt.

Vi indbringer i Reglen Sværmen paa følgende Maade: Indgangen aabnes helt, og i Højde med den anbringes en Dør eller lignende, der er mindst 1 Alen bred og lang. Herover lægges et Stykke linned Tøj, saaledes at Revnen mellem Flyvebrættet og det paa skraa stillede Bræt dækkes. Ryst derpaa Bierne fra Kuben, hvori de er fanget, ned foran Indgangen, og med en i Vand dyppet Fjer ledes Bierne hen imod Stadets Indgang. Naar Sværmen er kommen ind i Huset, indsnevres Indgangen til halv Bredde.

I Højstader befæstes Glasdøren i skraa Stilling bag Rammerne. Derpaa stødes Kuben ned mod en stor Pap- eller Blikplade paa Jorden. Pladen bøjes nu sammen, saa at Bierne kan hældes ned til Rammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stadet lukkes. Hvis Moderfamilien er i et Hus, bør man undersøge det 4. Dagen efter Sværmingen for at udkære overflødige Dronningceller, der kan anvendes til Dronningkifte i andre Stader. Sværme bør fodres (i det mindste i slet Vejr), saa længe de bygger, da dette i høj Grad fremhjælper Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kan de ellers ligefrem komme til at lide Nød.

Hindring af Sværme vil i Almindelighed kunne opnaas ved to Midler: rigelig Udvidelse af Pladsen i Stadet i rette Tid og ved at borttage Tavler med udløbende Yngel; disse gives enten til mindre Familier, til Sværme eller anvendes til Dannelse af Kunstsværme.

Dronningkifte kan foretages baade i denne og næste Maaned; men det lykkes lettest under det gode Træk. En stærk, dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronningceller og oplække en god Dronning, naar den forsynes med en Tavle, som indeholder Æg, smaa Larver og en moden Yngeltavle. En svag, dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maade; thi enten bygger den slet ikke Dronningceller, eller ogsaa oplækker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forsynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie. Dronningcellen anbringes i en Cellebeskytter.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør foretages, saa snart den bageste Tavle under god Udflugt er omtrent en Tredjedel belagt med Bier. Naar det er varmt i Vejret, og Trækket er godt, kan man godt give de kraftige Folk et Par Tavler ad Gangen, de mindre stærke Folk maa kun gives en Tavle ad Gangen. Naar Hovedtrækket begynder, saa anbringer vi Magasiner paa alle vore Stader, selv om de svageste ikke har mere end 8—10 Tavler i Hovedrummet. Inden Hovedtrækket gælder det om at faa avlet saa mange Bier som muligt, men naar Hovedtrækket er inde, saa gælder det om at faa samlet saa megen Honning som muligt. Sørg for, at Bierne ikke kommer til at mangle Plads, saa længe Hovedtrækket varer.

Afspærringsgitre. Da det viser sig, at mange Biavlere ikke faar nær saa stort

Udbytte af deres Bier, som de sikkert ellers vilde have faaet, fordi de har for stort et Yngelleje i den Tid, der er Hovedtræk, tilraades det at benytte Afspærringsgitre; sær-

Aug. Petersens Afspærringsgitter.

lig ved Lavnormalmaalet, samt hvor man benytter over 10 cm høje Magasinrammer, er der mest Trang til at bruge Gitre; disse Gitre bør enten være godt afslebet Zinkgitter eller Træ- eller Papgitter af mørk Læderfarve. Gitret, der anvendes over Rammerne i Hovedrummet, bør være anbragt saaledes, at der er en Bivej paa 6 mm imellem Gitret og Tavlebærerne, saa Bierne kan benytte alle Gennemgangene i Gitret. Det Gitter, der anvendes lodret, bør være hævet 6 mm fra Stadets Bund, for at de Droner, som mulig er i den bageste Del af Stedet, kan passere under Gitret. I Stader med Reserveflyvehul paa Siden kan det lodrette Gitter gaa lige ned til Stadets Bund, da Dronerne kan benytte dette til Udgang.

Sværme og svage Stader bør fodres i uheldigt Vejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunstsværme.

Mø1. Husk paa at svovle de hengemte Tavler, saa snart der viser sig Møl i dem (giinsende Traade).

Brevkasse.

Centralmødet. Emner, som ønskes forhandlede paa Centralmødet i Randers d. 2. August d. A., bedes opgivet til under tegnede inden 1. Juli 1913.

Emner kan indsendes af ethvert Medlem af DBF. Det ønskes oplyst, om Indsenderen selv indleder det.

Bjerregaard,
Sekretær i DBF.

Et og Andet.

En Bifamilie, som var stærkere ved Udvintringen end ved Indvintringen. Redaktøren af Gleanings fortæller, at han i December f. A. havde en svag Familie af italienske Bier, hos hvem han indførte en god Krainerdronning. Dronningen begyndte næsten øjeblikkelig at lægge Æg, og da Familien ved Foraarets Komme blev taget ud af Kælderne, var den meget stærkere, end da den blev sat ind. Foruden de oprindelige italienske Bier havde den saa mange Krainerbier i alle Aldre, at de for dem alene vilde have udgjort en god Familie. Omtrent fire Femtedele af Bierne var Krainere.

Oprivning i Stedet for Udskæring af Dronningceller. En amerikansk Biavler, Geo. B. Howe, har i 14 Aar med godt Resultat praktiseret Oprivning af de lukkede Viserceller i Stedet for at skære dem ud. Han skærer da Cellen op i dens ene Side og dræber den deri liggende Dronninglarve. Naar Cellerne behandles paa denne Maade, tilintetgør Bierne selv alle de Celler, som findes i Stedet. Selv om en Celle skulde have undgaaet Biavlerens Opmærksomhed, er der dog ingen Skade sket, thi Bierne besørger selv dens Ødelæggelse.

Den første Sværm. Kommune lærer N. E. Farre, Jægersborg, har den 17. Maj faaet en Sværm, som vejede $4\frac{1}{2}$ Pd. Han har haft Bipesten i sin Bigaard i 3 Aar, men nu ser det ud til, at den er udryddet. S. Andersen.

I Henhold til Lov om Bekæmpelse af Bipest af 8. Maj 1908 § 2 er alle Amter her i Landet, Bornholm undtagen, ifølge Meddelelse fra Landbrugsministeriet erklæret for smittet af Bipest.

8. Maj 1909. Københavns, Frederiksborg, Holbæk, Sorø, Præstø, Maribo, Odense, Svendborg, Ribe og Vejle Amter.

20. September 1909, Randers og Aalborg Amter med Undtagelse af Kjær Herred i Aalborg Amt.

14. April 1910, Thisted og Hjørring Amter samt Kjær Herred i Aalborg Amt.

10. April 1911: Ringkøbing Amt.

26. Marts 1912: Aarhus og Viborg Amter.

„Kunsttavler“ fra Lemvig. Under denne Overskrift indeholder Nr. 56 af Detailhandlerbladet for 9. Maj d. A. en Artikel, hvorefter følgende er Bladets Udtalelse om denne opsigtsvækkende Sag:

„Hr. Cand. pharm. L. Krogh i Lemvig har i Tidsskrift for Biavl indrykket en Annonce om, at han sælger „Kunsttavler“, hvorved forstås Tavler, kunstigt formede af Voks, til Bierne at bygge paa. I Annoncen findes: „Renset Bivoks ombyttes med Tavler for 25 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg“, og ikke mindst dette lader jo den læsende Biavler forstå, at Cand. pharm. L. Kroghs „Kunsttavler“ er fremstillede af rent Voks. I Tidsskrift for Biavl har nu Formanden for Gl. Københavns Amts Biavlerforening indrykket en Artikel, hvorefter vi citerer følgende.“ (Se Artiklen „Salg af Kunsttavler“ i „T. f. B.“ Side 83.)

Herefter tilføjer Bladet:

„Vi har ment det rigtigst at fremdrage denne Sag. De Handlende, der forhandler Kunsttavler til Biavlere, ved altsaa nu, hvad Hr. Kroghs Kunsttavler bestaar af. At Biavlere, som køber Tavler hos deres Købmand, kræver Tavler af rent Voks, er noget ganske selvfølgeligt.“

Portugisisk Bivoks. I nogle Partier Benguellaavoks blev i Laboratoriet fundet et gult Farvestof, som maa anses for Anilin. Da de fysiske og kemiske Konstanter af vedkommende Vokspromer var aldeles normale, og da en Tilsætning af Anilin vilde være lige saa kostbar og ubekvem som unyttig, formoder det portugisiske ke-

miske Selskab, at det her drejer sig om en heldigvis sjælden Forekomst af naturligt Farvestof, som Bierne har indført fra Blomsterne i den afrikanske Flora. I portugisisk Landvoks blev paavist Forfalskninger med Stearin saa vel som med Harpiks og Ceresin. (Detailhandlerbl.)

Foreningsmeddelelser.

Elbo m. fl. Herreders B.F. Kursus afholdes i Dagene 25.—28. Juni og begynder den 25. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Husmand A. Jensen, Studsdal.

Bjerregaard.

Kjellerup og Omegns B.F. afholder Bestyrelsesmøde og Generalforsamling Lørdag den 7. Juni Eftmd. Bestyrelsesmøde Kl. 2, Generalforsamling Kl. 4; samtidig bliver der Møde, Diskussion eller Biavlsmøde, og der agtes forevist nogle Biavlsredskaber. Enhver Biavler er velkommen, og er der nogle, som vil have noget forevist, saa er det tilladt. Mødestedet er hos S. Antonsen, Gl. Kjellerup.

Selskabet „De fynske Bivenner“ holder Møde Søndag den 22. Juni Kl. 2 hos Marius Carlsen, Ravnebjerg, Holmstrup. Hvortil alle, som har Interesse for Biavl, indbydes.

Bestyrelsen.

Gl. Københavns Amts B.F. afholder offentligt Møde med Foredrag og Fremvisning Søndag den 15. Juni hos Instrumentmager H. Larsen, Solsikkevej Nr. 6, Brønshøj; Søndag den 6. Juli hos Arbmd. J. P. Larsen, Villa „Haab“, Emdrup, og Søndag den 20. Juli hos Fabrikant Lindgren, Fuglevad Vandmølle pr. Lyngby. Alle Steder Kl. 2 Eftmd.

Bestyrelsen.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Møde den 8. Juni Eftmd. Kl. 2 hos Biavler Jens Nielsen, Søby paa Taasinge, og den 22. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Gaardbestyrer F. H. Frederiksen, Sentved. Begge Steder med praktisk Undervisning.

Vilh. Lund.

Østvendssyssel B.F. afholder Møde Lørdag den 14. Juni Eftmd. Kl. 3 hos Kirkegaard, Agersted. Der holdes Foredrag om Biernes Foraarsbehandling af Chr. Bach samt gives praktisk Undervisning i Indsætning af Vokstavlere og Anbringelse af Magasinerne.

C. Thomsen.

Faaborg og Omegns B.F. afholdt Møde den 18. Maj hos Drejer M. Hansen, Bierne Mark, hvor det vedtoges at afholde næste Møde paa Lyø den 22. Juni hos Jens Andersen. Da der i Forbindelse med Mødet agtes afholdt Udflugt for Kredens Medlemmer, betales Rejsen med Dampskibet af Kredens Midler. Naar Deltagerne skal møde, bliver bekendtgjort i næste Nr. af Bladet. Der var megen Stemning for Udstillingen, som vil blive afholdt den 19.—21. Septbr. i Faaborg.

Bestyrelsen.

Allested og Omegns B.F. holder Møde Søndag den 15. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Tømrer P. Hansen, Rodby. Alle, som interesserer sig for Biavl, er velkomne. Nye Medlemmer optages.

H. Hansen.

Ramsø-Tune Herreds B.F. afholder sit aarlige Sommermøde i Salen ved Gadstrup St. Søndag den 22. Juni Kl. 4 Eftm. Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, holder Foredrag om Biavl, og Hans Knudsen, Landsgrav, vil tale om Frugtavl.

Derefter Bortlodning af Biavlsredskaber som sædvanlig. Enhver Ven af Biavl og Havebrug er velkommen.

Bestyrelsen.

Skanderborg og Omegns B.F. afholder Kursus i Biavl den 11. og 12. Juni i Harlev hos Landpost N. Hansen, den 13. og 14. Juni hos Lærer Nielsen, Fruering. Møderne begynder hver Dag Kl. 2 Eftmd. Medlemmerne bedes give talrigt Møde og søge at formaa andre interesserede Biavlere til at komme til Stede. Adgangen er gratis.

Slangstrup og Omegns B.F. lader i Slangstrup afholde et Biavlskursus, der begynder den 6. Juni med Biavlslærer Grønning som Leder.

C. Bagger.

Vesterhæsing og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 8. Juni Kl. 2 Eftm. hos Murer Chr. Hansen, Sallinge Mark.

A. Nielsen.

Horns Herreds B.F. afholder Kursus den 5.—8. Juni paa følgende Steder: Den 5. hos Hmd. Ole Hansen Jørgensen, Gerløv Mark, den 6. hos Gmd. Jørgensen, Dalby Huse, den 7. hos Væver K. Nielsen, Ordrup Mark, den 8. hos Tømrer Nielsen, Skibby. Mødetiden er hver Dag Kl. 2 Eftmd. Kursuset ledes af Biavler K. Jørgensen, Frederiksværk.

Bestyrelsen.

Holbæk Amts B.F. Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der vil blive afholdt 2 4-Dages Kursus i Aar, nemlig i Mørkøv den 2. Juli hos Tækkemand J. Kr. Larsen og i Jerslev den 9. Juli hos Lærer Sørensen. Nærmere Bekendtgørelse i næste Nr.

R. Larsen.

Skern og Omegns B.F. Det i Tidsskriftet af 15. Maj bekendtgjorte Kursus paa Borris Landbrugsskole begynder 23. Juni Kl. 2 Eftmd. og varer i 4 Dage. Ikke-Medlemmer kan deltage mod at betale 1 Kr. Den 27. og 28. Juni afholdes et 2 Dages Kursus i Rækker Mølle, ligeledes med Aug. Petersen som Leder.

N. Chr. Nielsen.

Tim og Omegns B.F. lader afholde et 4 Dages Kursus i Biavl i Dagene 30. Juni —3. Juli, som ledes af Biavlslærer Aug. Petersen. Deltagere i dette Kursus bedes melde sig til undertegnede, som giver nærmere Oplysninger. De Medlemmer, som ikke har betalt Kontingent for 1913, bedes snarest betale samme.

Tim St., den 27. Maj 1913.

J. K. N. Jensen.

Hvetbo Herreds B.F. holder Møde i Blokhos hos Chr. Jensen Søndag den 8. Juni Kl. 2 Eftmd. og i Rendbæk hos Chr. Rasmussen Søndag den 29. Juni Kl. 2 Eftmd.

Ved begge Møder praktisk Undervisning i Biavl af Biavlslærer Chr. Bach, Stenum.
J. O. Matthiasen.

Skjern og Omegns B.F. lader afholde et 4 Dages Kursus i Biavl paa Borris Landbrugsskole i Dagene 23.—26. Juni med Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, som Leder. De Medlemmer, der ønsker at deltage i ovennævnte Kursus, maa melde sig til Formanden, N. Chr. Nielsen, Gauer Skole, Skjern, inden 1. Juni.

Der kan tilstaa 1 à 2 Deltagere til Biavlsskolen i Odense 10 Kr. i Understøttelse, naar der derom indgives Andragende.
N. Chr. Nielsen.

Malt og Omegns B.F. lader afholde Biavlskursus den 3. Juni hos Friskolelærer K. Pedersen, Skibelund; 4. Juni hos Lærer Andersen, Estrupgaard; 5. Juni hos Lærer Pedersen, Nørbølling; 6. Juni hos Kr. Grue, Føding. Biavlslærer J. Bovbjerg, Toftnæs, vil komme til Stede som Leder. God Tilslutning ventes. Kursuset begynder alle Dage Kl. 2½ Eftmd.

S. H. Bech, Langeskov.

Hadsten B.F. afholder et 4 Dages Kursus i Hadsten og Hinnerup fra den 15.—18. Juni d. A. med Biavler A. Kristensen, Asferg, som Leder. Undervisningen er gratis. Ved Indmeldelsen betales 1 Kr., som tilbagebetales, naar vedkommende deltager i Undervisningen alle 4 Dage; hvis ikke, fortabes Kronen. Deltagerne bedes møde paa Hadsten Afholdshotel den 15. Juni Kl. 2 Eftmd.

Hadsten, den 6. Maj 1913.

N. Sørensen.

Skovby Herreds B.F. afholder Møde Søndag den 8. Juni i Brinderup hos Hmd. H. E. Hansen med pens. Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, som Taler.

L. Olsen.

Skovby Herreds B.F. afholder en Udflugt for Medlemmerne med Husstand — hvis tilstrækkelig Tilslutning finder Sted — en Søndag i Juni Maaned fra Bogense med Dampskib til Vejle. Turen koster ca. Kr. 1,50. De, der ønsker at deltage, maa meddele det inden 8. Juni til Laurits Olsen, Kosterlev, Jullerup St.

De Biavlere i Svendborg Amt, som i Henhold til Bipestloven ønsker deres Bier tilsete eller behandlede, anmodes om snarest muligt at henvende sig til en af nedennævnte autoriserede Tilsynsmænd: Stationsforstander Carstens, Refsvindinge; Tømrer Bregnedahl, Ollerup; J. P. Rasmussen, Gjestelev, og Blikkenslager A. Nielsen, Hillerslev Bro, Højrup.

Vallø og Omegns B.F. De af Medlemmerne, der kunde ønske at deltage i et 4 Dages Kursus i Juni Maaned i Køge, anmodes om at indmelde sig senest den 5. Juni til Lærer Arnkjær, Tessebølle, Herfølge. Der betales 1 Krone pr. Deltager ved Kursusets Begyndelse.

Gl. Roskilde Amts B.F. De af Foreningens Medlemmer, der kunde ønske at deltage i et 4 Dages Kursus i Køge i Juni Maaned anmodes om at indmelde sig

til Proprietær H. Hansen, Nymølle, Hedehusene, inden den 5. Juni d. A.

Wedelsborg B.F. afholder Forskole i Dagene 12.—15. Juni d. A. under Ledelse af Stabssergent C. Bjerregaard. Deltagerne anmodes om at møde den 12. Juni Kl. 2 Eftmd. pr. hos undertegnede.

P. Hansen, Skovfoged, Bakkehus.

Assens Amts B.F. afholder Biavlsmøde Søndag den 15. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Banefmd. Hansen ved Tommerup St., hvortil alle interesserede indbydes, og jeg vil bede alle Medlemmerne om at gøre, hvad de kan, for at fremme Sagen og faa saa mange med i Foreningen som mulig.

R. Chr. Hansen.

Viborg og Omegns B.F. afholder et 4 Dages Biavlskursus i Løgstrup Stationsby den 12.—15. Juni med Biavlslærer R. Krogsgaard, Aistrup, som Leder, hvis der melder sig mindst 10 Deltagere. Kursuset begynder den 12. Kl. 1½ Eftmd. Alle Biavlere kan deltage mod at betale 1 Kr. ved Indmeldelsen til M. C. Jensen, Hospitalet i Viborg. Medlemmerne af Foreningen faar Kronen tilbagebetalt, naar de deltager alle 4 Dage. Medlemmerne bedes om at agitere for god Tilslutning til Kursuset.

Chr. Kjær.

Langelands B.F. afholder Møde hos R. Bendtsen, Stoense, 5. Juni Kl. 2 Eftmd. — Forskole i Biavl i Simmerbølle Skole 25., 26., 27. og 28. Juni, hver Dag Kl. 2½ Eftmd.

Udlaan af Bøger til Medlemmerne af Langelands B.F. paabegyndes 1. Juni. Henvendelse til undertegnede. Bogsamlingen tæller 34 indbundne Bøger. P. H. Pedersen.

Indhold af dette Nummer :

At give Sværme tilbage til Moderstaden eller et andet Stade	112
Brevkasse	118
Danske Bigaarde	111
DBF.s Regnskab 1912	116
Dronningindførelse	108
Et og Andet	118
F. Møller	106
Foreningsmeddelelser	119
Gavnlig Vink	117
Honningbien	115
Hvormange og hvilken Slags Bier skal der medgives en Dronning ved Forsendelse ..	107
Musegraa Lindehonning	109
Om et nyt Middel mod Bipest	113
Skriver Fodersaften sig fra Biernes Mave eller fra en Kirtel i Biernes Hoved	108

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 9.

15. Juni 1913.

47. Aarg.

Blomsterstøvets Betydning i Biernes Husholdning.

Honning, Blomsterstøv, Vand, det er de tre for Bierne uundværlige Stoffer. Har de disse Stoffer, da har de, hvad de væsentlig behøver til Livets Ophold, til Familiens Bestaaen.

At Honning har den allerstørste Betydning for Biernes Liv og Familiens Udvikling, det ved enhver, som har arbejdet om end nok saa lidt med Bier. Er Honningtrækket godt, bliver der Liv og Fremgang i Staderne; ophører Honningkilderne at flyde, er der Stilstand eller Tilbagegang.

Om maaske mindre paaagtet, er Blomsterstøvet dog ikke mindre vigtigt. Man behøver blot at lægge Mærke til Bifamilierne om Foraaret, for straks at forstaa, at Blomsterstøvet er uundværligt for Biernes Trivsel. Først naar Bierne finder Blomsterstøv i rigelig Mængde, og Vejret ikke hindrer dem i at bære det ind i Stedet, kommer der Fart i Yngelopfødsningen, og Familien udvikler sig hurtigt og godt. Bierne kan have Stedet fuldt af Honning — har de ikke Blomsterstøv, bliver der alligevel ingen Fremgang.

Blomsterstøvet, i Botanikens Sprog

Pollen, er det af yderst fine Korn bestaaende „Støv“, som kommer frem af Støvknapperne i Blomstens Støvdrægere, naar disse er modne. Bierne opsamler det som bekendt i det bageste Benpars „Kurve“ og bringer det hjem til Boligen, hvor det almindelig lagres i Yngelrummet. Mellem Yngelen og den Honning, som almindelig findes i den øverste Del af Yngeltavlerne, vil der meget almindelig findes et Bælte af Celler, indeholdende Blomsterstøv. Det falder nemlig bekvemtest for Bierne at have Blomsterstøvet i Yngelens Nærhed. Det findes dog ogsaa andet Steds i Stedet, under rigt Støvtræk endog i Honningmagasinerne.

Under Mikroskopet viser det enkelte Blomsterstøvkorn sig at være omgivet af en Hud eller Skal, der egentlig bestaar af to indbyrdes forbundne Hudlag. Hvilken udmærket Beskyttelse Støvkornets Indhold har i denne dobbelte Overhud, vil fremgaa af den Kendsgerning, at den er saa haard, at det ikke ved noget som helst mekanisk Middel har været muligt at sprænge den. Van Planta har blandt andet forsøgt at sprænge denne Skal ved at gnide Blomsterstøv imellem to riflede Staalplader, men uden Resultat. Hvor kraftigt den af Bikirtlerne udsondrede Vædske, ved Hjælp af hvilken denne Skal sprænges,

og Blomsterstøvet omdannes til et Næringsmiddel, maa virke, vil være indlysende.

En kemisk Undersøgelse af Honningen viser os, at den væsentlig bestaar af Drue- og Frugtsukker. Deraf kan vi slutte, at Honningen, om end ikke udelukkende, saa dog hovedsagelig, tjener til at holde Aandedrættet i Gang og at frembringe Varme og Livsenergi. Af de kvælstofholdige Stoffer, som er nødvendige for at danne Biens Muskler osv., indeholder Honningen kun en yderst ringe Mængde, efter Königs Analyser kun 0,76 pCt. Bierne behøver derfor nødvendigvis et andet Næringsmiddel, som kan forsyne dem med de kvælstofholdige Æggehvide-stoffer, som er nødvendige for at opbygge og vedligeholde deres Legeme med alle dets Organer. Og dette Næringsmiddel har de netop i Blomsterstøvet, hvis Rigdom paa Æggehvide-stoffer gør det fortrinligt skikket til at være den anden Hovedbestanddel af Biernes Føde. Altsaa: Af Blomsterstøv (og Vand) opbygger Bierne hovedsagelig deres Legeme, medens Honningen giver dem Aandedrætsmateriale og Varme.

Det kan have sin Interesse at se, hvilke Stoffer Blomsterstøvet hovedsagelig indeholder, og jeg skal derfor hidrætte v. Plantas Analyse af Hasselens Blomsterstøv:

Vand	9,15 pCt.
Æggehvide-stoffer	30,05 —
Rørsukker	14,60 —
Stivelse	5,26 —
Voksagtige Stoffer	3,76 —
Harpiksagtige Stoffer	8,41 —
Ufordøjelig Skal	3,02 —
Aske	3,81 —

Som det af denne Tabel vil ses, er henvend Tredjeparten af Hasselblomsterstøvet hele Indhold Æggehvide-stoffer, medens Honningen kun har lidt over $\frac{1}{2}$ pCt. af saadanne Stoffer, og det vil derfor forstaaes, hvor velskikket Blomsterstøvet er til at forsyne Bierne med den Næring, som Honningen ikke kan skaffe dem.

Ligesom Nektarens Omdannelse til Honning allerede begynder under Indsamlingen ude paa Marken, saaledes begynder ogsaa Blomsterstøvet Forvandling til Føde (dets Fordøjelse), alle-

rede før det er bragt ind i Stedet. Til at forme det i Blomsterne opsamlede Blomsterstøv til de Kugler, som pakkes ind i „Kurvene“ paa Biens bageste Benpar, bruger Bierne Honning. Men i Honningen er Nektaren allerede bleven blandet med Biens særdeles kraftigt virkende Spyt (en Udsondring af to i Biens Hoved og Bryst liggende Kirtler), og naar Blomsterstøvet fugtes med Honning, bliver det derfor tillige fugtet med dette Spyt, som straks begynder at virke omdannende paa Blomsterstøvet. I Stedet bliver Blomsterstøvet taget ud af Kurven og lagret i en Arbejdercelle, og naar Cellen er fuld, gyder Bierne lidt Honning derover. Dette Blomsterstøv, kendt under Navnet „Bibrød“, er allerede forskelligt fra, hvad det var i Blomsten. Rørsukkeret er forvandlet til Frugtsukker og Druesukker (Invertsukker), og Æggehvide-stoffernes Fordøjelse er allerede begyndt, begge Dele en Virkning af det iblandte Spyt. Fuldstændig fordøjet bliver det dog ikke, før Bierne igen tager det ud af Cellen, tygger og svælger det. Det tyggede Blomsterstøv standser ikke i Honningmaven, men gaar paa én Gang ned i den nedefor denne liggende egentlige Mave (Chylusmaven), hvor Fordøjelsen under Paavirkning af Mavesafterne fuldendes, og hvorfra det fordøjede Produkt som Blod føres rundt i Biens hele Legeme og forsyner hver Del af dette med det til Vækst og Vedligeholdelse nødvendige Stoffer.

Det vil nu være let at forstaa, hvorfor det just er i den Tid, da Yngelopføningen er stærkest, at Biernes Trang til Blomsterstøv er størst. Da Blomsterstøvet nemlig indeholder de Stoffer, hvoraf Legemets faste Dele hovedsagelig er opbygget, behøver Yngelen: under sin hurtige Vækst en stor Mængde af Blomsterstøvet Æggehvide-stoffer; hele Biens Legeme med alle dets Organer skal jo i denne Tid bygges op. Hvor overordentlig stort Yngelens Forbrug af de i Blomsterstøvet indeholdte Næringsemner er, vil vi forstaa, naar vi hører, at der efter Undersøgelser af Professor Cramer i 1 mm³ (1 Kubikmillimeter) fast Droneyngelfoder fandtes ikke mindre end 15,000 Korn af Blomsterstøv. (Droneyngelen fodres som bekendt det sidste

Døgn, inden Cellerne forsegles, med Blomsterstøvkorn, tilsat til Fodersaften).

Den voksne Bi, hvis Legeme allerede er færdigdannet, behøver af saadanne Stoffer kun, hvad der medgaar til at erstatte det, som tabes ved Slid, og dette er naturligvis kun smaa Mængder. Men disse smaa Mængder er dog for den voksne Bi absolut nødvendige. Alt Arbejde, Biernes Flugt, deres Indsamlingsarbejde, deres Yngelopfostring, deres Vokstilberedelse, deres Aandedræt osv. slider paa Muskler, Sener og Nerver, og det derved bevirkede Tab maa erstattes. Og denne Erstatning faar de af den af Blomsterstøv, Nektar og Vand tilberedte Næringsvædske. Dette viser sig særdeles tydeligt paa Dronerne. Om Droner sidder paa honningfyldte Tavler, dør de, hvis de i mere end 3 Dage maa undvære den Næringsvædske, som Arbejderne rækker dem. Dette er bevist ved gentagne Forsøg af Schönfeld. Grunden er, at de ikke faar de i Blomsterstøvet indeholdte Næringsstoffer, og uden Blomsterstøv kan de ikke i Længden leve, hvor megen Honning de end har. Derfor er det saa let for Arbejdsbierne at skille sig af med de meget stærkere Droner. De behøver blot at nægte dem Føde. At heller ikke Dronningen kan leve i længere Tid uden at fodres af Arbejderbierne, hvor megen Honning den end har Adgang til, er bekendt nok.

Det er selvfølgelig om Foraaret og Sommeren, Biernes Behov for de Næringsstoffer, Blomsterstøvet indeholder, er størst, fordi Livsvirksomheden paa denne Tid foregaar livligst. Men heller ikke i deres Vinterkvarter kan Bierne helt undvære denne Føde. Biernes Vinterliv er ikke nogen fuldkommen Dvaletilstand, ikke engang en uafbrudt Søvn. Aandedrættet er den hele Tid i Gang; det er just derved, at Varmen, som i Vinterklyngens Indre vel kan sættes til omtrent 14 Gr. R., holdes vedlige. Blodet er i Omløb, om end langsomt, og Bierne spiser. Men disse Virksomheder kræver Arbejde, og alt Arbejde slider paa de Organer, som udfører det. Og om end Livsvirksomheden i Bifamilien i den dybeste Vintertid maaske er saa ringe, at Bierne i den Tid ikke behøver Blomsterstøv, saa er dog dette ikke Tilfældet i den hele Tid, som ligger mellem Indvintrin-

gen og Udvintringen. Der indtræffer Dage, da Bierne flyver, og Yngelopfødingen begynder ofte tidligt, jeg antager almindeligt i Marts og til Dels tidligere, længe før Bierne kan hente Blomsterstøv ind fra Marken. Der er dem, som har foreslaaet, at man om Efteraaret skal borttage alle de Tavler, hvori der er Blomsterstøv, for at undgaa Bugløb. Men denne Fremgangsmaade er utvivlsomt forkert. Blomsterstøv maa Bierne have i Tavlerne, naar de indvintres, ellers kan de ikke udvikle sig kraftigt og godt i det tidlige Foraar.

Jan Greve.

Om Sukker som Bifoder

Præsidenten i den schweiziske BF., Dr. U. Kramer, har nylig i „Schw. Bztg.“ offentliggjort Resultaterne af nogle Undersøgelser, som er udført for at fastslaa Beskaffenheden af det af Bierne i Tavlerne lagrede Sukkerfoder.

Det uforseglede Sukkerfoder indeholdt 19,5 pCt. Vand, det forseglede 20,2 pCt. Vandindholdet var altsaa større i det forseglede end i det uforseglede Foder — det modsatte af, hvad man skulde have ventet.

Af Invertsukker (Frukt- og Druesukker) var der i det uforseglede Foder 60,9 pCt., i det forseglede 64,1 pCt. Det viser sig altsaa, at Sukkerets Forvandling til Invertsukker fortsættes, efter at det er lagret i Cellerne. I det uforseglede Foder var der 14,9 pCt. Rørsukker tilbage, som ikke var inverteret, i det forseglede blot 1,1 pCt. Det forseglede Sukkerfoder har altsaa meget større Lighed med Honning end det uforseglede. Af Æggehvide-stoffer var der omtrent samme Mængde som i Honning, nemlig henholdsvis 0,28 pCt. og 0,36 pCt. Hvorfra kommer denne Æggehvide? Ikke fra Sukkeret, men Bierne maa have taget det fra deres eget Legeme. Det bliver derfor let at forstaa, hvorfor Bierne efter Sukkerfodring bliver saa begærlige efter Blomsterstøv, som jo indeholder meger Æggehvide. Her har vi ogsaa Forklaringen til, at Bierne afkræftes saa hurtigt efter en Sukkerfo-

dring, dersom de ikke har Adgang til at skaffe sig Erstatning for den tabte Æggehvide.

Dr. Kramer mener, at der ved disse Undersøgelser er paa fuldgyldig Maade bevist:

1) at en altfor hurtig Fodring af store Mængder Sukker svækker Bjerne,

2) at Bierne ogsaa svækkes, naar de fodres i vedvarende ugunstigt Vejr eller saa sent paa Aaret, at de ikke kan bringe Blomsterstøv ind.

Det bliver nu ogsaa forstaaeligt, hvorfor de smukkeste Blomsterstøvkranser i Tavlerne forsvinder, efter at der er blevet fodret med Sukker, selv om der ikke er nogen Yngel at opføde, samt hvorfor længere Tids Fodring med Sukker om Foraaret, naar der ikke er Blomsterstøv at finde, saa hurtigt formindsker Bimængden i Staderne og frembringer Yngeltavler med mange ubelagte Celler.

Hvorfra stammer Myresyren i Honningen?

Som bekendt findes der i al Honning en ringe Del Myresyre, og denne Myresyre er sandsynligvis ikke uden Betydning, da den har stærkt virkende antiseptiske Egenskaber. Hvor stærk Myresyrens antiseptiske Virkning er, fremgaar af et Forsøg af Erlenmeyer, ved hvilket en yderst ringe Tilsætning af meget stærkt fortyndet Myresyre straks standsede Gæringen i en Ølprøve, som befandt sig i fuld Gæring.

Der har været megen Uenighed om, hvorfra Honningen faar sin Myresyre. Der har været gættet paa de mest forskellige Ting for at finde Forklaringen dertil. Nogle har ment, at Bierne lod en Draabe Myresyre falde fra deres Giftbrod ned i Honningcellen, før den blev forsejlet. Andre har ment, at Honningen optog Myresyren fra den i Stedet værende Luft, hvori denne Syre ved Forstøvning fra Biernes Giftapparat findes i rigelig Mængde. Atter andre har antaget, at Myresyrens Kilde var Biernes Blod, og at den af Biernes Kirtler udsøndrede Vædske, der fremkalder Rørsukkerets Invertering, ogsaa bringer Myresyren ind i Honningen.

Denne af Schönfeld først fremsatte og senere af v. Planta ved kemiske Undersøgelser bekræftede Opfattelse syntes at have meget gode Grunde for sig og fandt derfor meget almindelig Tilslutning.

Nu menes Spørgsmaalet om den i Honningen værende Myresyres Oprindelse at have faaet sin endelige Løsning ved de af Dr. Rud. Reidenbach udførte Undersøgelser. Dr. Reidenbach har fundet, at Kilden til den Myresyre, som findes i Bihonningen, er Sukkerets Oxydering. Det er Luftens Surstof, som ved sin Indvirkning paa Sukkeret forvandler en Del af dette til Myresyre. Naar en Sukkeropløsning udsættes for Luftens Indvirkning ved sædvanlig Temperatur, bliver Sukkeret „surt“, og den Syre, som man da finder i det, har vist sig at være Myresyre. Myresyren kan følgelig frembringes i Nektaren lige saa vel udenfor Stedet som i dette, og uden at Bierne medvirker dertil.

Dr. Brünnich i Schweiz, som i en Række af Aar har gjort Bierne til Genstand for specielt Studium, og som tidligere har hyldet den ovenfor omtalte v. Planta-Schönfeldske Teori, erklærer, at Dr. Reidenbachs Undersøgelser har givet den endelige Løsning af Gaaden.

Hvis Dr. Reidenbachs Forklaring af Myresyrens Oprindelse er rigtig — og derpaa er der vel næppe nogen Grund til at tvivle —, vil den nødvendigvis paavirke vor Opfattelse af Honningens Modningsproces, og den er derfor ikke uden Betydning for den praktiske Biavl.

Tavlehonning fra et kortvarigt Træk og Arbejdervoks bygget paa Ledere.

Af A. V. Smoll.

Sidste Sommer var Bierne ualmindelig tilbøjelige til at sværme, og da Honningtrækket her i Almindelighed er meget kortvarigt, var det kun muligt at faa Delingerne fyldt med Honning ved en Fremgangsmaade, som vilde komme Biernes Sværmetrang i Møde og paa samme Tid tvinge Junihonningen op i Delingerne.

Den Fremgangsmaade, som gav mig det bedste Resultat, var at ryste Bierne af Tavlerne, sætte dem paa indskrænket Plads og lade dem bygge Tavler paa Byggeanvisninger. Dette blev gjort i Begyndelsen af Honningtrækket. Jeg lod Familien beholde sin gamle Plads; jeg tog blot Yngelen bort, indskrænkede Yngelrummet til seks Rammer og gav Bierne Byggeanvisninger i Rammerne. De Familier, som blev behandlede, havde mange udbyggede Tavler i Delingerne. I Yngelrummet hængte jeg en Tavle, som delvis var fyldt med utildækket Yngel, ind i Yngellejets Midte og udfyldte Rummet med 5 Rammer, hvori der var Byggeanvisninger. Dette var det første Stade, som blev behandlet.

Der var godt Træk den Dag, da dette Arbejde blev udført, og Bierne fortsatte deres Arbejde, ganske som om der intet var gjort med dem. Dronningen begyndte at lægge Æg i de tomme Celler i Yngeltavlen, Bierne begyndte at arbejde paa Byggeanvisningerne, og alting saa ud til at gaa, som det skulde. En Fejl havde jeg dog begaaet: jeg havde ikke sørget for at skaffe Bierne Plads for Blomsterstøvet. Den første Dags Blomsterstøv blev derfor baaret op i Delingerne. Den Yngeltavle, jeg havde hængt ind, var taget fra Stadets Midte, og der var saa godt som intet Blomsterstøv i den. For det meste lagre Bierne Blomsterstøvet i de to yderste Tavler i Yngellejet. Da den næste Familie byggede Dronningceller og blev affejet, lod jeg den beholde de to Tavler, som var yderst i Yngellejet, hver paa sin Side af dette, og fyldte Rummet mellem dem med 4 Rammer, hvori der alene var Byggeanvisninger. Paa denne Maade beholdt Bierne de to Tavler, hvori de var vant til at lagre Blomsterstøvet, og de Bier, som kom ind med Blomsterstøv, kunde, som de plejede, gaa til disse med Blomsterstøvet og lagre det der. I de paa denne Maade behandlede Stader fandtes der ikke en eneste Celle i Delingerne, hvori der var Blomsterstøv.

Honningen blev baaret op i Delingerne, da de to Tavler yderst i Yngellejet allerede var næsten fulde, og de 4 Rammer med Byggeanvisninger fyldte Dronningen med Æg næsten lige saa hurtigt, som de blev udbyggede. Paa

denne Maade fik jeg bygget fire gode Arbejdertavler uden Dronevoks; thi det synes at være en Kendsgerning, at Bierne bygger Arbejdervoks, saa længe Dronningen er i Stand til at fylde de udbyggede Celler med Æg. Dette er Grunden til, at Yngelrummet maa indskrænkes.

Hvis Bierne havde faaet otte til ti Rammer med Byggeanvisninger, vilde de have bygget dem ud hurtigere, end Dronningen vilde kunne belagt Cellerne med Æg, og da vilde der blive bygget en stor Mængde Dronevoks. Desuden vilde, naar Bierne havde bygget en Del Voks, som Dronningen ikke havde kunnet fylde med Æg, en stor Del af Honningen være blevet lagret i Yngelrummet. Dette er Grunden til, at man, hvis man vil bruge denne Metode, ikke maa give hele Kunsttavler i Rammerne, men kun Byggeanvisninger. Ellers opnaar man ikke de bedste Resultater. De hele Kunsttavler bliver udbygget for hurtigt.

En Uge eller ti Dage efter Affejningen vil disse Rammer være udbyggede og Tavlerne fyldt med Æg og Yngel. Hvis man nu vilde give Bierne fire nye Rammer med Byggeanvisninger, vilde der være en Mulighed for, at de vilde blive udbyggede med Arbejdervoks. Men man maa ikke stole paa, at der ikke ogsaa vilde blive bygget en hel Del Dronevoks, og det er derfor bedst nu at give fire hele Kunsttavler eller fire af de Tavler, som blev udtaget, da man fejede Bierne af. Yngelen i disse Tavler vil paa dette Tidspunkt være tildækket, og nogle Tavler med udløbende Yngel vil paa denne Tid gøre megen Nytte, da der dør mange gamle Bier.

Man kan ogsaa faa Tavler med Arbejderceller bygget paa Anvisninger i svage Familier, men disse Tavler bliver meget ofte bygget med afrundede Hjørner, saa at de ikke udfylder Rammen. Næste Aar bliver disse aabne Rum i Reglen udfyldt med Dronevoks, hvad der er en stor Fejl ved Tavlen.

Naar derimod Fejesværme faar Byggeanvisninger efter den ovenfor omtalte Fremgangsmaade, bliver Rammerne helt udfyldt med Arbejderceller og bliver lige saa gode, som om de havde haft hele Kunsttavler.

Delingsbakkerne bør sættes paa, saa

snart Familierne er stærke nok til at opvarme dem, og man bør sikre sig, at Bierne har begyndt at arbejde i Delingerne, før Fejesværmen dannes.

Yngelen i de først affejede Familier kan sættes over de Familier, som man har til Hensigt at affeje, dernæst adskilte fra dem ved et Dronninggitter. I Løbet af ti Dage er omtrent Halvparten af Yngelen udløben, og den anden Halvpart er tildækket. Hvis man ønsker at formere, behøver man da blot at sætte den Rammekasse, hvori Yngelen er, paa en ny Plads og efter nogle Timers Forløb give den en moden Dronningcelle eller en Dronning. Dette er en af de bedste Metoder for Formering, som jeg nogen Sinde har prøvet.

De Familier, over hvilke Yngelen har staaet, er nu færdige til at affejes.

De sidst affejede Familiers Yngel kan sættes over Familier, som er for svage til at arbejde i Delinger, og hvis man ikke vil formere yderligere, kan de blive staaende der og gøre Tjeneste som Honningmagasiner. (Glean.)

Biernes Betydning for Frugtavl.

I de Forenede Stater i Amerika gøres der stadig Forsøg for at faa Rede paa, hvilken Betydning Insekterne, og da navnlig Bierne, har for Frugtavl. Vi skal her kortelig omtale enkelte af disse Forsøg.

Prof. Waite, ansat i de Forenede Staters Landbrugsdepartement, gjorde Forsøg med 142 Pæretræer af 36 forskellige Varieteter og fandt, at der af disse kun var 9 Træer, som gav over 5 pCt. Frugt ved Selvbestøvning. Hans Forsøg viste, at Fremmedbestøvning (som altsaa i Naturen for den allerstørste Del udføres af Insekter) viste en stor Forøgelse, baade hvad Frugtens Mængde og de enkelte Frugters Størrelse angaar. Waite siger, at Æbletræerne er endnu mere tilbøjelige til at blive ufrugtbare ved Selvbestøvning end Pæretræerne.

Prof. Fletscher ved Forsøgsstationen for Landbrug i Virginia lod 3081 Blomster af Bartlett-pærer blive bestøvede med deres eget Blomsterstøv; af alle

disse 3081 Blomster blev der blot 6 smaa Pærer. Med Blomsterstøv fra andre Pæresorter gav derimod hver syvende til hver tiende Blomst Frugt, og disse Pærer var mere end en halv Gang til saa store. Af Kiefferpæren gav 1268 Blomster, befrugtede med deres eget Blomsterstøv, ikke mere end 5 Pærer, altsaa én af hver 263 Blomster. Med Blomsterstøv fra andre Træer (som altsaa i Naturen overføres ved Insekterne) gav de én Frugt af 3 til 7 Blomster.

Ved de Forsøg, som blev udført af Professorerne Lewis og Vincent, viste det sig, at Spitzbergsæbler, hvis Blomster havde befrugtet sig selv, var mindre end de Æbler, hvis Blomster var befrugtede med fremmed Blomsterstøv, og derhos vanskabte i Forhold til de sidste. Ved de gule Newtonæbler var Resultatet det samme, og derhos var Vægten af Frøene i de fremmedbestøvede Æbler 46 Gange saa stor som Vægten af Frøene i de selvbestøvede.

Et Cirkulære fra Staten Oregons Myndigheder udtaler, at sandsynligvis bliver 99 pCt. eller mere af Overførelsen af Frugttræernes Blomsterstøv udført af Insekter.

Af Insekterne er det igen Bierne, som har størst Betydning for Befrugtningen, dels paa Grund af deres store Antal, dels fordi de er saa særdeles vel udrustede til at overføre Blomsterstøvet. Haarbedækningen paa deres Legeme og Fødder og de Børster og Kamme paa disse sidste, som er specielt indrettede til at samle Blomsterstøv, gør deres Besøg hos Blomsterne virksommere end andre Insekters. Dertil kommer, at Frugttræerne blomstrer saa tidligt paa Aaret, at det kun er Bierne, som da kan skaffe et tilstrækkeligt Antal Blomsterstøvsamlere.

I Colorado og Idaho mener Frugtavlernes, at der behøves en Bifamilie for hver 2 Acres (omtrent $1\frac{1}{2}$ Td. Land) Frugthave.

Benyttelsen af Bier i Drivhuse, hvor der dyrkes Planter, hvis Frugter er bestemt for tidligt Salg, har længe i Amerika været en anerkendt Nødvendighed.

Sværmer Bierne, naar der ingen Droner findes i Stedet?

Af G. M. Doolittle.

At Sværmning kan forebygges ved at hindre Bierne i at avle Droner er ingen ny Teori. Det synes jo at være saa ganske naturligt, at en Bifamilie ikke vil sværme, før der er en Mulighed for, at de unge Dronninger kan blive befrugtede. Men saa vidt jeg ved, har man aldrig hørt noget om, at Sværmning er bleven forebygget ved at hindre, at der blev avlet Droner i Stedet. Der har oftere været fremsat den Paastand, at da Droner er en absolut Nødvendighed for den sværmende Families fortsatte Bestaaen, vilde man deraf med Sikkerhed kunne drage den Slutning, at den fuldstændige Mangel paa Droner vilde bringe Bierne til at udsætte deres Sværmeforberedelser. Man har ment, at Opfødning af Droner var det første forberedende Skridt til Sværmning, og at dette første Skridt vilde føre til det andet, nemlig Bygning af Dronningceller, og at med Lukningen af en Dronningcelle den hele Forberedelse var til Ende, saa at Sværmningen kunde begynde.

I denne Sammenhæng vil jeg ogsaa nævne nogle andre Ting, som kan fremkalde Sværmning; derved vil vi komme til en rigtigere Forstaaelse af Sværmningsproblemet. Saa langt tilbage i Tiden som i 1852 nævnte Moses Quinby tre Ting som Hovedaarsager til Sværmning, og endnu den Dag i Dag anerkendes disse som de vigtigste Faktorer ved Sværmningen. Naar jeg kaster Blikket tilbage til de Aar, som er hengaaet siden den Gang, kan jeg ikke andet end beundre den underfulde Nøjagtighed, hvormed Quinby gjorde sine iagttagelser, af hvilke de fleste staa urokke den Dag i Dag. De tre Ting, han nævner som Hovedaarsag til Sværmning, er: Et overbefolket Stede, en stor Mængde Yngel og et godt Honningtræk. Disse Ting er i Almindelighed tilstrækkelige til at fremkalde Sværmning.

Ogsaa Temperaturen har Indflydelse paa Sværmningen; Forberedelserne til Sværmningen vil enten fremskyndes eller forhalles, alt eftersom det er varmt eller koldt. Hvis alle de andre Betin-

gelses for Sværmning er til Stede, spiller ogsaa den saakaldte Sværme-feber en stor Rolle. Naar disse Betingelser ikke er til Stede, vil intet som helst Antal Droner i Stedet fremkalde nogen Sværmning, og hvis de er til Stede, kender jeg Familier, som har sværmet uden at have en eneste Drone eller Droneyngel.

For 15 eller 20 Aar siden, da denne Ikkedrone-teori blev ivrigt diskuteret, gjorde jeg adskillige Forsøg for at prøve dels denne Teori, dels en anden Teori, som blev udgivet for at være aldeles sikker, den nemlig, at en Bifamilie aldrig sværmer med en Dronning af samme Aars Avl. Jeg dannede flere Aflæggere paa følgende Maade: Der blev dannet en lille Familie ved at tage Dronningen ud af en svag Familie og lade denne beholde 2 Yngeltavler og 2 Honningtavler, en foran og en bag Yngeltavlerne. Denne lille Familie fik derpaa en moden Dronningcelle. Ti til tolv Dage efter havde den en æglæggende Dronning, og der var da ogsaa Bier nok til, at den kunde faa sit Stede fyldt med Tavler (Doolittle brugte den Gang Långstrothstader til 8 Rammer); den største Del af Yngelen vilde da være kommen ud, hvis man, da Dronningen blev borttaget, havde passet paa at lade den faa Tavler, hvori saa godt som al Yngel var tildækket. Naar den unge Dronning havde fyldt de Tavler, i hvilke Yngelen var udløben, med Æg, fik Familien 6 Tavler, hvori der blot fandtes Arbejdere, saa vidt muligt fyldt med tildækket Yngel. Tre Dage efter blev der paasat et Delingsmagasin, i hvis Rammer var anbragt tynde Kunsttavler. Efter Ikkedrone-teorien og Teorien om de i den samme Sommer avlede Dronninger skulde nu altsaa en saadan Familie ikke sværme. I Løbet af omtrent 10 Dage blev disse Stader aldeles fulde af Bier, som var kommen af de tildækkede Yngeltavler, og Bierne begyndte at arbejde i Delingerne, da der just var et ret godt Honningtræk.

Nogle Dage efter, da jeg allerede havde begyndt at glæde mig over, at jeg havde fundet denne Maade at danne Bifamilier paa, som ikke sværmede, kom der en kæmpemæssig Sværm ud, og jeg saa Dronningen komme ud med den sidste Halvpart af Bierne, saaledes som sædvanligt ved Forsværme. Ved

et omhyggeligt Eftersyn af Tavlerne i Stedet fandt jeg ingen Droner og heller ikke det mindste Spor af Droneyngel; men der var Viserceller med Æg og unge Larver. Dette blev en Dæmper paa min Begejstring for min Ikkesværmingsmetode, og hele Teorien blev kuld-kastet; thi alle de Familier, som var dannet paa den beskrevne Maade, sværmede i det samme Aar — paa en eneste Undtagelse nær.

Da der desuagtet var flere, som holdt fast ved Ikkedroneteorien og mente, at der dog maatte være noget i den, prøvede jeg mange forskellige Fremgangsmaader for at forebygge, at der blev avlet en eneste Drone i deres Bigaarde. Men det viste sig, at Tavler af lutter Arbejderceller eller Kunsttavler af Arbejdervoks ikke gav nogen fuld Sikkerhed for, at der ikke blev avlet Droner. I enkelte Stader blev der bygget nogle faa Droneceller i Rammernes Hjørner eller mellem Rammerne og Stedets Væg eller, hvis de blev hindret ogsaa heri, gnavede de nogle Arbejderceller bort og byggede Droneceller i Stedet. Undertiden lagde endog Droningen Droneæg i Arbejderceller.

Kan man faa Sværme til at klumpe sig, hvor man vil?

Herom skriver en Indsender i den schlesw.-holst. Bitidende:

Gives der noget Middel, ved hvilket man kan faa Sværme til at klumpe sig paa et bestemt Sted? Dette Spørgsmaal blev diskuteret paa et Møde i Foreningen for Midt-Holsten. Og det blev der besvaret med Ja. Hvorfor skulde man da endnu gaa i Angst for, at Sværmen skal flyve bort? Hvorfor foranstalte en vild Jagt gennem Naboer eller gøre farlige Klatreøvelser paa lange Stiger op i høje Træer? En gammel Biavler fortalte os fra sin Ungdomstid: Vi — min Fader og jeg — vandrede med Bierne til Rapstrækket i Marsklandet ved Glückstadt. Der traf vi sammen med Hannoveranerne, som ogsaa kom dertil med deres Bier. De kom over Floden paa Pramme, som de gjorde fast ved Flodbredden. Kuberne blev staaende om Bord, og naar

Trækket var til Ende, drog de bort igen. Disse Hannoveraneres Sværme klumpede sig altid i de lave Pilebuske ved Flodbredden; ingen fløj bort. Vi Holstenere mistede derimod flere Sværme. Naar vi spurgte, hvad der vel kunde være Aarsagen til denne Forskel, svarede de gamle Hedeboere blot med et Skuldertræk og et overlegent Smil. Det saa ganske ud, som om der kunde være Trolddom med i Spillet. Dog, vi unge Mennesker saa efter og spekulerede saa længe, indtil vi tilsidst kunde sige til vore Naboer: „Paa den Maade er det, I gaar frem.“ „Hvem har sagt Eder det? Det er der ingen af os, som fortæller“, var det barske Svar. Saaledes fortalte den gamle Biavler.

Og hvad var saa Hemmeligheden? Et gammelt Middel og dog nyt ogsaa for mangen gammel! Man bestryger det Sted, hvor man vil have Sværmen til at sætte sig, med en Blanding af Klæbvoks og Voks. Dette gøres nogle Dage før Sværmingen, som jo altid lader sig saa nogenlunde beregne. Dagen før Sværmen kommer ud, sender Moderstaden som bekendt Spejderbier ud for at finde et passende Sted for Sværmen. De lokkes til af Blandingens behagelige Lugt, finder snart Stedet, og de fører Sværmen derhen. Sværmen sætter sig rigtignok ogsaa efter Vinden. Den uddragende Sværm flyver mod Vinden, den bortflygtende Sværm derimod med Vinden. Derfor maa det Sted, hvor den vellugtende Blanding er anbragt, ligge i den Retning, hvorfra Vinden kommer. Man udvælger derfor flere Steder rundt omkring Stadspladsen; da er man sikker, hvad Slags Vind der end blæser paa Sværmedagen. I Regnvejr taber Lokkemidlets Lugt sig snart. I dette Tilfælde maa derfor Bestrygningen gentages.

Nøjagtig samme Princip anvendes ved „Sværmebrættet“. Det er et firkantet Bræt, omtrent 25 til 35 cm i Kvadrat, som i Midten har en Krampe, saa at det kan hænge vandret i et Tov eller en Kæde. Undersiden forsynes med en Halmvisk, eller man nagler et Stykke Egebark til den. Naturligvis maa Lokkemidlet ikke mangle. Brættet hænges op paa en Pæl eller rager frem fra en Busk, befæstet til en Stang. Har en Sværm klumpet sig under Brættet,

løses dette fra Stangen og bringes med Sværmen, hvorhen man vil.

Saa! Nu skal altsaa ingen Sværm mere flyve bort fra mig! Saa lyder det i mine Ører fra mange Kanter. Men jeg hører ogsaa en anden, misfornøjet Lyd. Dog, jeg er uskyldig, kære Læser, hvis det gaar galt. Vor gamle Biavler begynder næsten altid sine Svar saaledes: „Noget helt sikkert gives der nok ikke.“ Det ved ogsaa enhver, som har med levende Skabninger at gøre. De gør os mangan Streg i Regningen. Nu, det ved ogsaa Spørgeren, og han spørger derfor ogsaa kun om et „nogenlunde sikkert Middel“.

Et Spørgsmaal.

Af J. G.

I en nylig udkommen Bibog siges der, at man kan redde en Familie med æglæggende Arbejdere derved, at man ved Aftenstid uden videre lader en Dronning løbe ind igennem Flyvehullet. Bier med æglæggende Arbejdere, hedder det i den nævnte Bog, vil i Almindelighed modtage en befrugtet Dronning lettere end dronningløse Folk (der menes vel Familier, som er gjort eller nylig er bleven dronningløse).

Paa denne Udtalelse vilde jeg forøvrigt ikke have lagt synderlig Vægt, da det fremgaar af Bogen, at Forfatteren kun en eneste Gang har gjort et Forsøg med at behandle en Familie med æglæggende Arbejdere paa den ovenfor omtalte Maade, og af et enkelt Tilfælde kan man jo ikke uddrage nogen almengyldig Regel. Naar jeg alligevel har tænkt mig, at der muligvis kunde være noget rigtigt i Forfatterens Paastand, saa er Grunden den, at jeg ogsaa andet Sted har fundet Anvisning til en noget nær lignende Behandling af Familier med æglæggende Arbejdere, saa det synes, som om en saadan Familie ikke er mere uvillig til at tage imod en Dronning end andre Bi-familier.

Paa den anden Side finder jeg, at andre Biavlsskribenter med stor Erfaring anser det for en meget vanskelig Sag at hjælpe Familier med æglæggende Arbejdere, fordi saadanne Familier i Reglen vil dræbe de Dronninger,

som man forsøger at give dem. Eksempelvis skal jeg nævne en Udtalelse i Gleanings. Redaktøren, som selv siger, at der i hans Bigaard aarlig avles Tusinder af Dronninger, og som vel maa antages at sidde inde med en Sum af Erfaringer paa dette Omraade som kun faa andre Biavlere, siger her, at man kan anse det som en almindelig Regel, der dog har sine Undtagelser, at en Familie med æglæggende Arbejdere ikke vil tage imod en befrugtet Dronning. Hvis man giver den en Visercelle, vil en kraftig Dronning undertiden blive vel modtaget, naar den kommer ud af Cellen. Men meget ofte — man kan vistnok, mener han, sige i Reglen — vil det ikke være til synderlig større Nytte at give den en Visercelle end at give den en befrugtet Dronning.

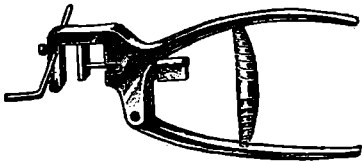
Selv har jeg kun én Gang forsøgt at give en saadan Familie en Dronning uden at iagttage særlige Forsigtighedsregler. Dronningen blev straks dræbt. Senere har jeg enten opløst (undertiden afsvovlet) saadanne Familier eller samtidig med, at jeg gav dem en ny Dronning, tillige givet dem et stort Antal meget unge Bier fra en viserrigtig Familie, i hvilket Tilfælde Dronningen, som det var at vente, er bleven vel modtaget.

Det vilde jo af og til være fordelagtigt at kunne bevare en Familie med æglæggende Arbejdere, hvis det kunde ske saa let, som den ovenfor omtalte Bibogforfatter mener, og det skulde derfor interessere mig meget at høre, hvilke Erfaringer andre Biavlere har gjort paa dette Omraade.

— — —
Ifølge vor Erfaring kan det kun undtagelsesvis betale sig at give en Familie med æglæggende Arbejdere en Dronning. Et Stade med æglæggende Arbejdere bestaar jo kun af et ringe Antal meget gamle Bier, og da der hængaar 21 Dage, efter at den tilsatte Dronning har begyndt sin Æglægning, inden de første unge Bier kommer frem, er der kun faa Bier tilbage i Stadet, og Yngelreden er trods god Pasning kun lille. Vort Raad er: foren Stadet med de æglæggende Bier med en anden Familie i Bigaarden.
Red.

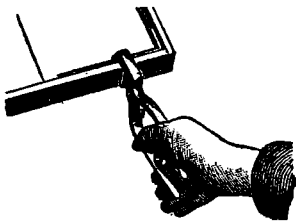
Hultangen.

Blandt alle de mange mere eller mindre nyttige Redskaber, der i Aarenes Løb er fremkommen i den Hensigt at lette Biavleren i hans Arbejde, findes ogsaa en Tang til Stikning af Huller i Rammerne. Denne Tang er, ligesom de fleste Smaaredskaber til Biavl, tysk Opfindelse.

Hultang med Afstandsmaaler.

Hultangen til Traaden i Rammen, som dens officielle Navn er, har allerede i et Par Aar været opført i de tyske Prislister, og naar vi først i Aar omtaler den, saa har det sin Grund i, at det gaar saa hurtigt og let at stikke Hullerne i Rammelisterne med et Fladbor. Dette kan faas for ca. 10 Øre, medens Tangen koster 2 Kr. 50 Øre. Vi maa med det samme meddele, at Tangen virker let, hurtig og godt.

Hultangen i Brug.

Vi har ikke erfaret, at Biavlerne her i Landet har nogen Vanskelighed med at faa stukket eller boret Hullerne i Rammen, det synes de nok at kunne komme over. Men kommer man til en Egn, hvor DBF. ikke rigtig har faaet Tag i Biavlerne, saa vil man hurtigt erfare, at Vanskeligheden bestaar i at faa anbragt Hullerne paa de rette Steder i Rammen, saa at Traaden kommer til at gøre den Nytte, der tilsigtes med den, og det kan Tangen trods sin Afstandsmaaler ikke hjælpe for. I mange Bigaarde bruger man endnu kun 2, højst 3 Traade i 10×12 Rammen, i nogle Tilfælde galvaniseret Tækketraad, den er jo stærk. Der stikkes eller bo-

res 2 à 3 Huller i Rammens Bæreliste og et lignende Antal i Underlisten, saa der kan blive en saadan nogenlunde lige stor Afstand mellem Rammens Sidelister og til de yderste Traade, som der bliver imellem Traadene. Altsaa en Afstand af 6—8 cm fra Rammens Sidelister til de yderste Traade (bør kun være 1 à 1,5 cm). Anbringes en saadan traadet Ramme med Kunsttavle paa et Sted i Stedet, hvor Bierne ikke udbygger Kunsttavlen lige hurtigt fra begge Sider, vil denne krumme sig under Udbygningen, idet den Del af Tavlen, der er imellem Traaden og Rammen, bøjer sig til den Side, som Bierne har taget først i Brug. Trods Forsøg af Biavleren paa at rette Tavlen vil det ikke lykkes, det er og bliver en uregelmæssig og i ikke faa Tilfælde en næsten ubrugelig Tavle. Det maa derfor anses for en stor Vinding for den bevægelige Tavlebygning, at Rammerne leveres fra Fabrikanten med Huller til Traaden. Dog, Opfindsomheden i Retning af at gøre Arbejdet vanskeligt og i at udføre det saa daarligt som muligt er meget stor; men maaske vi senere kan komme ind paa den Sag. Angaaende Traadning af Rammer, saa følg den Anvisning, der er i Ledetraad i Biavl, 5. Oplag, Side 31 og 32, saa faar De en god og smuk Tavlebygning i deres Stader.

Honningbien.

II.

Henvender vi nu vor Opmærksomhed paa det tredje Skelnemærke, nemlig Vingernes, ser vi, at Bierne er i Besiddelse af 2 Par, men derved kan vi ikke blive staaende, thi ogsaa andre Insektordener, t. Eks. Billerne (Coleoptera) og Sommerfuglene (Lepidoptera), har 4 Vinger, og vi maa derfor se hen til Vingernes Beskaffenhed. Biernes Vinger viser sig da at bestaa af et fast, pergamentagtigt Væv. Den Klasse Insekter, der har saadanne Vinger, benævnes Aarevingede eller, som de ogsaa kaldes, Hudvingede (Hymenoptera), en Insektorden, der tæller flere i ordnede Samfund levende Familier, saasom Myrer og Hvepser, og hvoraf navnlig

Myrerne med Hensyn til deres utrættelige Flid, deres overordentlige Muskelstyrke, deres til ingen personlig Frygt kendende Mod, deres store Stridbarhed og Krigslyst og navnlig ved deres i forbavsende høj Grad udviklede Instinkt og den mangfoldige Afveksling i deres Levevis, der dels er begrundet i den hos de forskellige Arter forskellige Husholdning, dels hidrører fra det indbyrdes Forhold mellem disse forskellige Arter, har gjort Bierne Rangen stridig i Henseende til at vække og fængsle Naturforskernes Videbegærlighed og beundrende Interesse.

Underafdelingen i en Insektorden kalder man en Familie, og den Familie, der omfatter vor Honningbi, kaldes „de egentlige Bier“ (Apidae, Melliferæ), og iblandt disse fører vor Bi det videnskabelige Navn *apis mellifica*, paa Dansk: den honningfrembringende Bi — et Navn, som den har faaet, ikke alene fordi den samler Honning (thi det gør ogsaa mange Arter af vilde Bier saavel som Humlebier), men fordi den samler Honning i en saadan Mængde, at den derved kan levere Menneskencens Overskudet af sin rastløse Flid.

Altsaa i Korthed: *Apis mellifica*, Honningbieren, hører til Familien Apidae, de egentlige Bier, i Hymenopterernes eller de Hudvingedes Orden, der atter indbefattes under de med Bidemund forsynede Holometabola, d. e. de Insekter, der undergaar fuldstændig Forvandling. Insekterne hører atter som en særegen Klasse ind under den Dyr-Gruppe, som kaldes Leddyr (Anticulata, Axthropoda), hvilken Gruppe gaar ind under den store Afdeling af hvirvelløse Dyr (Invertebrata), der har erholdt dette Navn, fordi de mangler indvendig Knokkelbygning.

Efter at vi er kommen over den noget tørre systematisk Bestemmelse af den Plads, Naturforskerne har anvist vor Bi i den store Række af levende Skabninger, saa at vi for Eftertiden kan vide at finde den, vil vi tage Forstørrelsesglasset og Mikroskopet til Hjælp og fordybe os i, hvor rigt Naturen har anvendt sin skabende og dannende Kraft paa at udruste dette lille Dyr til at opfylde de mange og forskellige Hvervi, som blev givet det til Livsopgave, og vi vil ved at betragte den fine og hensigtsmæssige Bygning af dens for-

skellige Legemsdele føle en dyb Beundring for den Skaberkraft, der, lige op højet i det uendelig store som i det uendelig smaa, styrer Verdensklødernes Gang og dog samtidig har Øje og Tanke for at opbygge og vedligeholde disse ofte usynlig smaa og dog sammensatte Organismer og give dem den særegne Uddannelse, som for hvert Dyr eller hver Plante er den viseste og hensigtsmæssigste i Henseende til de forskellige Livsvilkaar, der er sat for hver især, og den Rolle i Tilværelsen, som det blev givet dem at udfylde. Og man maa indrømme, at vor lille Bi ikke er bleven forglemt ved Uddelingen af Naturens Gaver. Det er ikke nok, at Bienen har erholdt 6 Ben til hurtigt at kunne bevæge sig paa Jorden, at dens 4 Vinger sætter den i Stand til pilsnart at gennemskære Luften, at dens Syn er skarpt og dens Stedsans overordentlig udviklet, at dens Munddele er indrettet baade til at bide og til at suge med, at dens Lugt og Følelse er af en for os ufattelig Finhed, men Naturen har desuden bepanset dens lille Krop til Værn mod dens Fjender blandt Insekterne og i dens giftige Braad givet den et i Betragtning af dens Størrelse frygteligt Vaaben til Forsvar for den selv og navnlig for den lille Stat, i hvilken den er en saa virksom og altopofrende, modig Borger; Naturen har givet den en tæt Haarpeles til Beskyttelse mod Kulden, har givet den særlige Apparater til Frembringelse af Voks og en særegen Beholder til at gemme og bearbejde den indsamlede Nektar i, — og foruden alt dette har den viselig i Bygningen af mange af de ommeldte Legemsdele taget særligt Hensyn til de Forretninger, Bieren har at udføre; og det Værktøj, vi først lidt efter lidt har lært efter vore Fornødenheder at tilदानne for vort Brug, det har Bienen ved denne Indretning erholdt i Fødsels-gave af den moderlige Natur.

Men forinden vi dog gaar over til nærmere at betragte Biens ydre og indre Organer, ligger det nær for Videbegærligheden at spørge, om da vor sorte Bi er den eneste Art Bier, der findes, og dette Spørgsmaal maa besvares benægtende. Der findes en overordentlig stor Mængde, dels af forskellige Arter, dels af forskellige Varieteter.

Deraf er en stor Del vilde Bier, der enten lever i mindre Samfund eller ogsaa parvis, og hvis Bygninger ofte er meget sindrige. En Art vilde Bier i Ostindien har ligesom Hule-Edderkoppen en Dør til at lukke op og i, hvorved de skjuler Indgangen til deres Boplig. De hjemvendende Bier er yderst ængstelige for at røbe denne hemmelige Adgang og søger derfor ikke Indgangen, naar de mærker, at man giver Agt paa dem. I Amerika findes ligeledes talrige Arter vilde Bier, som man kalder Meliponer; de adskiller sig fra vor Bi i mange Retninger og navnlig med Hensyn til Legemsbygningen derved, at de er braadløse.

Af Bier, der er indtagne under Kultur, findes en stor Mængde Varieteter, dels i Europa, dels navnlig i Asien, men her skal kun nævnes en Art, nemlig den italienske eller liguriske Bi, som man i en lang Række af Aar har søgt at indføre i forskellige Lande, fordi den menes at være flittigere og fredeligere end vor lille hidsige brune Bi. I videnskabelig Henseende har Indførelsen af denne Bi, navnlig ved Parringen med vor almindelige Bi, givet os sikker Besvarelse paa mange omtvistede Spørgsmaal og leveret Bevis for Kendsgerninger, der har sat Fysiologerne og alle Naturkyndige i en høj Grad af Forbavselse. Dens Legemsdannelse er noget slankere end vor brune Bis, men iøvrigt er de forskellige Organer ganske formede paa samme Maade som hos denne. At den maa være at foretrække for denne sidste, synes at fremgaa af den Ros, hvormed allerede de gamle latinske Forfattere omtaler den, men det er meget vanskeligt at bevare Racen i dens oprindelige Renhed.

Vi vil nu vende tilbage til den nærmere Undersøgelse af Biernes Legemsbygning, men i denne Henseende maa vi naturligvis beholde i Erindring, at der i hvert Stade findes 3 Slags Individuer, hver især med sin ejendommelige, efter de for dens særegne Funktioner afpassede Legemsbygning — nemlig 1) Dronningen (Viseren eller Moderbien), 2) Dronen (Hanbien, ogsaa kaldet Vandbien) og 3) Arbejdsbien.

Da Naturen har paalagt Arbejdsbien mange forskelligeartede Forretninger, til hvilke der for en Del udføres ikke ringe Kunstfærdighed, maatte den

ogsaa fortrinsvis udstyres med en hensigtssvarende Legemsbygning, og vi skal derfor først beskæftige os med denne og derefter se, hvori Dronningen og Dronen med Hensyn til de forskellige Organers Udvikling adskiller sig fra Arbejderne.

Som hos alle andre Insekter er Biens Krop delt i 3 skarpt adskilte Afsnit, der er forenede ved et forholdsvis tyndt Forbindelsesled. Set fra oven er Hovedet ovalt formet, Bryststykket næsten kredsrundt og Baglivet langagtigt. Overalt omsluttet Legemet af en haard, hornagtig Beklædning, der paa Baglivet danner 6 Ringe, som ligger tagformigt over hverandre, forbundne ved en blød Hud. Naturens Hensigt med saaledes at danne et Ringpanser om Biens Bagkrop i Stedet for en hel fast Skal er ikke vanskelig at udfinde. Det maa nemlig være Bien magtpaaliggende at kunne bevæge Bagkroppen med stor Smidighed, da Nyttens af det den til Forsvar for Stedet og den selv givne Vaaben for en stor Del afhænger af den Behændighed, hvormed den formaar at gøre Brug heraf — navnlig hvor det gælder om at forsvare Samfundet mod Angreb af andre bevæbnede Insekter. Ligeledes maa en Udvidelse af Bagkroppen kunne ske. Bestod Hudskelettet (som man kalder denne udvendige Haarbeklædning) imidlertid af udelte Ringe, vilde Baglivet vel kunne bøjes og strækkes, men ikke udvide sig i Tykkelsen; men ogsaa herpaa har Naturen været betænkt. Betragt engang Bien, som vi hidtil har set paa Ryggen, paa Bugfladen, og vi vil finde, at Ringene bestaar af 2 Stykker, hvoraf Ryggens Dele er langt større og paa hver Side falder lidt ud over de mindre Bugstykker. Disse ligger ligeledes tagformigt over hverandre, og dette Hornpanser, der træder i Stedet for Skelettet hos Pattedyrene, og til hvilket Insektets kraftige Muskler er befæstede, tjener tillige Bien til Værn mod de farlige og giftige Spydvaaben, som nogle af dens Fjender har tilfælles med den.

Men Naturen har ikke ladet sig nøje med at give Bien denne hensigtsmæssige Beklædning. Der var endnu andre Hensyn at tage, og disse er ogsaa komne til deres Ret. Bien er temmelig kuldskeer og navnlig langt mindre

haardfør end dens Frænder Hvepsene og Humlerne, og for at den derfor bedre skulde formaa at holde paa den Varme, som dens livlige Aandedræt frembringer, er navnlig Bryststykket, hvor de vigtigste Aandedrætsaabninger er anbragt, beskyttet med en tæt Haarpeps. Disse fine, grenede Haar har desuden en anden Bestemmelse, som har Hensyn til deres Arbejde. Stiller vi os ved et Stade i godt Foraarsvejr, ser vi stærkt farvede Bier, hyppigst gule og hvide, vende hjem fra Marken og ilsomt løbe ind ad Flyvehullet. Det er Bier, der har vættet sig i Blomsterbægrene og har faaet Blomsterstøvet til at hænge sig i deres Haarbedækning, og som af lutter Hastværk ikke har givet sig Tid til at afbørste det og bringe det hen paa Bagbenene; thi Bien har, som vi senere skal faa Lejlighed til at omtale, ogsaa faaet en Børste paa hvert Bagben, hvormed den samler det spredte Blomsterstøv. Hvor smukt er ikke allerede her forskellige Øjemed naaet paa én Gang, og hvor beundringsværdigt ved ikke Bien at gøre Brug af disse medfødte Gaver; og dog er dette kun en liden og forholdsvist simpel Indretning, naar man sammenligner den med den overordentlige Omhu og næsten ufattelige Finhed, hvormed Naturen har udmejslet saa talrige ydre og indre Organer hos Bien, og som vi her ved lidt nærmere at betragte de forskellige Legemsdele skal komme ind paa at beskrive. Det kan ikke undre os, at en Naturforsker som den vistnok endnu — naar henses til de daværende videnskabelige Hjælpe-midlers lave Standpunkt overfor Nutidens — uovertrufne Swammerdam kunde anvende 8 Aar af sit Liv alene paa med Forstørrelsesglasset at studere Bienes Legemsbygning, og at han igennem det kabet, ofte i det uendeligt Smaa stærkest fremtrædende, Storhed maatte naa til en tilbedende Ærefrygt for Skaberens Højhed — og dog naaede han ikke at se alt det, som ikkun vore nuværende fortrinlige Mikroskoper formaar at stille til Skue for det undrende Øje.

Gavnlige Vink.

Vejret (11. Juni) kan for de sidst forløbne 2 Uger betegnes som ustadigt. Kun faa Dage med Sol, Varme og godt Træk for Bierne, ellers mørkt, tungt Vejr, nu og da lidt Regn og i de sidste Dage koldt, Storm og Regnbyger, rigtig Efteraarsvejr. Hvidkløveren har nu begyndt at blomstre, og Markerne er mange Steder helt gule af Agerkaalens Blomster, men Vejret hindrer Bierne i at samle Honning. Bliver det ikke snart varmt og stille Vejr, vil Hovedtrækket gaa tabt for Biavlerne. i Sommertrækegnene, saa Honningudbyttet vil blive ringe, og der vil falde mange Sværme. Men Vejret kan jo snart forandre sig, det kan jo nok blive et godt Biaar trods det, at det for Tiden ikke ser lovende ud. Saavel mindre Familier som Sværme og Stader, der er behandlet for Pest, bør fodres.

Kunstsværme kan i hele Sværmetiden i Aar, altsaa fra Midten af Maaneden, dannes paa følgende Maader af stærke Familier:

1. Uden Dronning. Midt paa Dagen i smukt Vejr udtages Halvdelen af Tavlerne, der indeholder Yngel, mindst 4—6 Tavler, idet alle Bierne børstes tilbage i deres eget Stade. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stade med en tom Tavle foran og en Honningtavle bagved. Dette Stade hensættes nu paa en anden stærk Families, f. Eks. en Kubes Plads. Dette Stade gives en ny Plads. I Moderstadet nedskydes en Kunsttavle foran Yngelreden, og alle de øvrige Tavler skydes sammen.

2. Med Dronning. I et stærkt Stade op-søges Dronningen. Den Yngeltavle, hvorpaa den befinder sig, udtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med 2 tomme, udslyngede Tavler paa hver Side og en Honningtavle bagest. Dette Stade anbringes nu paa Moderstadets Plads, og dette giver man en hel ny Plads.

3. Smaastader med Dronningceller. I et stærkt Stade indfanges Dronningen, der kan anvendes til Dronningskitte i et andet Stade. Naar Dronningceller er opførte og forsegledede, undersøges alle Yngeltavlerne, og Dronningcellerne fordeles saaledes, at der i Stadet findes tilsammen saa mange Yngeltavler med Dronningceller, som man ønsker at danne Smaastader. Ønsker man f. Eks. at danne 6 Smaastader, bør der ialt i Stadet findes 6 Dronningceller. Dronningcellerne anbringes i Cellebeskyttere, der befæstes til hver sin Yngeltavle. Den følgende Dag flyttes Stadet hen til en anden Bi-gaard, der er fjernet mindst 1 km fra den første. Her fordeles nu Yngeltavlerne med tilhørende Bier saaledes i 5 andre tomme Stader, at hvert af de 6 Stader faar i det mindste 2 Yngeltavler og en Dronningcelle samt en tom Tavle foran og en Honningtavle bagved. Alle 6 Smaastader fodres. Naar de unge Dronninger har begyndt Æglægningen, kan disse Stader flyttes til den gamle Bi-gaard og naar de fremdeles understøttes med Fodring og med Kunsttavler, kan de alle blive gode Overvintringssteder, men ved

saa stærk Formering formindskes Honningudbyttet i det paagældende Aar i høj Grad.

4. Uden Tavler. Et godt rensat, tomt Stade opstilles midt paa Dagen i smukt Vejr (helst før et Forspil bag ved et sværmedygtigt Stade) og forsynet med 6—7 Rammer, der er udstyrede som til en Sværm og dækket med et Tæppe. Man forstyrrer nu Moderstadet ved at give det Røg, banke paa det, hvorefter man giver Bierne Tid til at fylde sig med Honning. Derefter udtages Tavle for Tavle af dette og afbørstes saaledes, at Bierne falder ned mellem Rammerne i det nye Stade. De bitomme Tavler hænges tilbage i Moderstadet, der forbliver paa sin gamle Plads, medens Kunstsværmen gives en ny Plads. Derefter undersøger man Yngeltavlerne for at se, om Dronningen ikke skulde opholde sig paa en af disse; findes den, da bæres denne Tavle hen til Kunstsværmen, og Dronningen fejtes med en Fjer ned til de andre Bier. Findes den ikke, da antages det, at den er med i Sværmen, hvad den helst bør være. Mærker man den næste Dag Uro i Sværmen, som lader formode Dronningmangel, bør man forsyne den med en Yngeltavle, i hvilken der findes nogle Celler med utildækket Arbejdyngel, der kun dækker Cellebunden, eller med en Dronningcelle.

5. At danne 2 Familier af 1 uden at opsøge Dronningen. Har man en meget stærk Familie, som har Dronningceller, eller man raader over Dronningceller fra en anden Familie, kan man danne en Kunstsværm paa følgende Maade: Moderstadet flyttes ca. 40 cm til Siden, et Hus af samme Rammemaal sættes halvt paa Moderstadets Plads. Moderstadet undersøges; har det f. Eks. 12 Tavler med Yngel, saa flyttes den forreste Tavle tillige med de 6 efterfølgende Yngeltavler med paasiddende Bier over i det nye Hus. Bag disse indhænges 2 udbyggede Tavler, hvorefter Stadet lukkes. I Moderstadet flyttes en af de bageste Tavler hen til Indgangen, og de tilbageværende 6 Yngeltavler skydes frem; bag disse anbringes et Par udbyggede Tavler. Efter en halv Times Forløb vil nogle Bier løbe søgende om paa det ene Stades Forside, et sikkert Tegn paa, at det er dronningløst. Er der ingen Dronningceller i det Stade, gives det en lukket Dronningcelle i Cellebeskytter. Det dronningløse Stade bør have de fleste Bier. Dette opnaas ved at flytte det andet Stade længere til Siden.

6. En Kunstsværm af en stærk Kubefamilie kan let dannes ved aaben Udtromning, idet man ophører med Tromningen, saa snart man ser Dronningen bevæge sig oven paa de andre Bier op i den øverste Kube. De atfommede Bier behandles ganske som en almindelig Sværm, men de opstilles paa Moderstadets gamle Plads. Moderstadet gives derimod en ny Plads.

Vi tror dog, at det i Sommertrækegnene er fordelagtigt ikke at danne Kunstsværme før lige inden Hovedtrækkets Slutning. Vi danner i Reglen ikke Kunstsværme før den Tid og anvender saa i de fleste Tilfælde den under Punkt 5 nævnte Maade.

Naar Dannelsen af Kunstsværme mislykkes, saa er Grunden dertil, at de er dannet med for faa, ofte gamle Bier, og at de selv har maattet oplække sig en Dronning, saa Kunstsværmen ikke har haft Tilgang af Bier i lang Tid.

Honningens Behandling. Naar Honningen er moden i Tavlerne, men heller ikke før, saa er Tiden inde til at høste den. Honningen er i Sommertrækegnene ikke fuldmoden, før alle Cellerne er forseglede, men naar dette er Tilfældet, saa er den tjenlig til Udslyngning. Tavler, hvori der findes Yngel, bør ikke udslynges. Saa snart Honningen er udslyngt, bør den kommes i en større Beholder, helst af Blik, som overbindes med aabent Tøj; den hensættes i et tørt, veludluftet Rum: Efter at have henstaaet et Par Dage, bortskummes af Spanden, hvad der er skudt op af Vokspartikler: Brudstykker af Cellelaag, Cellevægge o. lign. Derefter røres Honningen godt igennem og overbindes. Efter at have henstaaet i et Par Dage, skummes den igen, hvis der er skudt noget op. Den røres derefter grundig igennem hver Dag, indtil den begynder at blive uklar og antager en mælkeagtig Farve, som er Tegn paa, at Krystalliseringen er begyndt. Det er saa den rette Tid at sætte den i de Kar, den skal sælges i. Til Emballage bør vælges Ting, hvori Honningen holder sig godt og præsenterer sig smukt. Til Salg i $\frac{1}{2}$ kg egner Glas eller Salgsforeningens Blikdaaser sig bedst. Til Salg i større Vægt, 2 à $4\frac{1}{2}$ kg og derover, er Blikdaaser og Blikspande at foretrække. Paafyldning af Blikdaaser, Glas eller andre mindre Beholdere sker lettest og bedst ved, at Honningen hældes i en Spand med Aftapningshane, som anbringes saa højt, at en Vægt med en paa samme anbragt Daase (Glas) kan staa under Hanen. Det bør nøje paases, at der virkelig kommer den Vægt af Honning i hver Daase, som den er beregnet paa, og som den skal sælges for at indeholde. Efter at Daaserne er fyldt, dækkes de med aabent Tøj og henstaaer et Par Dage for at sætte sig. Naar Honningen har sat sig, sættes Laagene paa; Honningen maa ikke forsendes, før den er fuldstændig fast.

For at kunne fremstille det bedste Produkt og opnaa den højeste Pris for Honningen bør den være høstet af Tavler, hvori der ikke har været ynglet, og den skal helt igennem behandles propert og omhyggeligt.

Indtægten af Biavlen afhænger ikke alene af Honningudbyttets Størrelse, men ogsaa af den Pris, der opnaas for det, der sælges. 2 kg Honning, der sælges for en Pris af 60 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg, giver samme Indtægt som 3 kg Honning, der sælges for 40 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

Udslyngede Tavler kan under godt Træk indhænges i Stadet paa en hvilken som helst Tid af Dagen. Under slet Honningtræk bør de derimod indhænges om Aftenen eller ved Solnedgang for at hindre Røveri. Paa denne Aarstid kan man jo vente atter at faa de udslyngede Tavler fyldt. Senere, naar Trækket aftager, er det derimod heldigst at stænke dem med rent Vand, inden de indhænges, og anbringe dem bag ved et Indskud, under hvilket der er aaben Bivej.

Fra Kredsene.

Baarse Herreds B.F. Vort Kursus forløb udmærket. Det blev fulgt hver Dag af over 30 Deltagere, alle glade og meget veltilfredse med de Oplysninger, der blev givet.

Den sidste Dag havde vi Generalforsamling; de afgaaende Bestyrelsesmedlemmer blev alle genvalgte. Bestyrelsen blev suppleret med 2 Medlemmer, nemlig: Frøken Magius, Nyraad, og Parcellist Jørgen Caspersen, Rønneklint. L. P. B.

Brevkasse.

Endnu kan Biavlere fra Sjælland indsende Ansøgning om Hjælp til Rejse og Ophold paa DBF.s Biavlsskole i Odense. Ansøgningerne indsendes til Red.

Centralmødet. Emner, som ønskes forhandlede paa Centralmødet i Randers d. 2. August d. A., bedes opgivet til under tegnede inden 1. Juli 1913.

Emner kan indsendes af ethvert Medlem af DBF. Det ønskes oplyst, om Indsenderen selv indleder det.

Bjerregaard,
Sekretær i DBF.

Ekko fra Staderne.

Hobro, 2. Juni.

Bierne her paa Egnen har udviklet sig godt. Jeg har faaet to Sværme, og i alle Stader er der Yngel i 10 à 11 Rammer. De er godt oppe i Magasinerne og har indbaaret ikke saa lidt Honning. Hvis vi faar godt Bivejr, vil Bierne i Aar give et godt Udbytte. A. Petersen.

Et og Andet.

Ansøgning om Patent. Hr. Elektropletfabrikant Axel Prip, Øresundsvej, København, har den 9. Juni d. A. gennem Hofman-Bang & Boustards Patent-Bureau i København indgivet Begæring om Patent paa et Cigarrør og en Pibe til Brug ved Behandling af Bistader.

Foreningsmeddelelser.

Selskabet „De fynske Bivenner“. Medlemmerne af Selskabet erindres om, at der afholdes en Udstilling i Odense Haandværker- og Industriforening i November Maaned, hvor det er blevet mig til-ladt, at der udstilles Biavlprodukter som

ved de sidst afholdte Udstillinger, hvorfor Medlemmerne alle som en maa deltage. Der vil blive uddelt Præmier for de bedre Numre af Honning og Voks. Der maa ikke udstilles mindre end 4 Glas Honning og mindst $\frac{1}{2}$ kg Voks. A. Zinglensen.

Faaborg og Omegns B.F. afholder Møde den 22. Juni hos Jens Andersen, Lyø. Dampskibet „Ellen“ afgaar fra Faaborg Kl. 10, fra Lyø Kl. 5. Rejsen med Dampskib betales af Kredsen Midler. Bestyrelsen.

Randers Amts B.F. afholder Biavl-udstilling den 1. og 2. Juli i Forbindelse med Randers Amts Husholdningsselskabs aarlige Dyrskue paa Dyrskuepladsen i Randers under sædvanlig Form. Skemaer til Anmeldelse faas ved Henvendelse paa Selskabets Kontor, Kirkegade, Randers. Skemaerne maa være Kontoret i Hænde den 20. Juni. Der ønskes opført paa Skemaerne, hvor tit og hvornaar Udstilleren har modtaget 1. Præmie gennem Foreningen. Genstandene maa være indleveret første Dyrskuedag Kl. 12 Middag. J. S. Rasmussen.

Auning og Omegns B.F. holder Møde paa Mørke Ailholdshjem den 22. Juni Kl. $2\frac{1}{2}$ Eftmd. J. S. Rasmussen.

Hobro og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 29. Juni Kl. 4 Eftmd. hos Gartner A. Petersen, Hobro St. Til Stede kommer Biavlslærer A. Krogsgaard og holder Foredrag samt giver praktisk Undervisning i Bigaarden. Alle, der interesserer sig for Biavl, er velkommen. Medlemmerne bedes medtage Bekendte, som har Bier. A. Petersen.

Hjørring Amts B.F. afholder et 4 Dages Kursus hos Bødker J. Hejdmann, Bindslev, den 30. Juni og 1., 2. og 3. Juli med Biavlslærer Chr. Bach, Stenum, som Leder. Indmeldelser modtages af Træhandler J. C. Jensen, Bindslev, Sindal. Der begyndes hver Dag Kl. 2 Eftmd.

Skovby Herreds B.F. afholder Møde i Haarslev Søndag den 29. Juni Eftmd. Kl. 2 hos Snedker N. P. Nielsen.

Holbæk Amts B.F. afholder et 4 Dages Kursus i Mørkøv hos Tækkemand J. Chr. Lorentsen, som begynder den 2. Juli Kl. 2 Eftmd. og sluttes den 5. Juli, og et 4 Dages Kursus i Jerslev hos Lærer S. P. Sørensen i Dagene 9.—12. Juli, der begyndes hver Eftmd. Kl. 2. Ret til at deltage har ethvert Medlem af Holbæk Amts B.F. Der betales 1 Kr. den første Dag, Kursuset begynder, som tilbagebetales den sidste Dag, hvis vedkommende har deltaget i Kursuset i alle 4 Dage. Indmeldelse til disse Kursus sker i Mørkøv hos J. Chr. Lorentsen inden 25. Juni, i Jerslev til S. P. Sørensen inden 1. Juli. Begge Kursus ledes af Biavlslærer S. Hansen, Tølløse. R. Larsen.

Holbæk Amts B.F. har for i Sommer antaget Karl Madsen, Asnæs, som Leve-randør af Honningspande. Prisen er Kr. 0,36 for en Spand, som rummer 2,5 kg, og Kr. 0,45 for en Spand til 4,5 kg. Medlemmer, der ønsker Spande, anmodes om at

bestille dem hos undertegnede Formand inden 1. August. R. Larsen.

Kolding og Omegns B.F. lader afholde Biavlkursus paa „Olympia“ i Kolding fra 27. Juli til 30. Juli, hver Dag Kl. 2½ Eftmd., med Stabssergent Bjerregaard som Lærer. Alle Biavlere, der indmelder sig som Medlem af DBF., har gratis Adgang. M. M. Tarp.

Kolding og Omegns B.F. afholder Biavlsmøde Onsdag den 25. Juni Kl. 4½ paa Højrup Mejeri i Lejrskov Sogn og Lørdag den 28. Juni Kl. 4½ i Frederikshøj Kro. M. M. Tarp.

Hvetbo Herreds B.F. holder Møde i Blokhus hos Chr. Jensen Søndag den 22. dennes og hos Chr. Rasmussen Søndag den 29. dennes, begge Dage Kl. 2 Eftmd. Ved begge Møder praktisk Undervisning i Biavl af Biavlslærer Chr. Bach, Stenum. J. O. Matthiasen.

Maribo Amts B.F. vil fra 6. til 12. Juli lade afholde 7 Foredragsmøder med Birøgt med pens. Lærer Rosenkjær, Fruens Bøge, som Lærer, nemlig i Stubbekøbing den 6. Kl. 3½ Eftmd., i Nykøbing den 7. Kl. 2½ Eftmd. hos Købmand Høst, i Saks-købing den 8. Kl. 2 hos Maltgører P. Jensen, i Maribo den 9. Kl. 2 hos Bygmester Eriksen med Foredrag paa Hotel „Søro“, i Rødby den 10. Kl. 2 hos Partikulier Chr. Jørgensen, i Nysted den 11. Kl. 2 hos Lærer Hansen, Vanthore, i Nakskov den 12. Kl. 3 hos Sparekassessistent Hansen, Hardenbergvej 26, derefter Foredrag paa Hotel „Harmonien“.

Alle Bivenner indbydes, og der forventes god Tilslutning til disse udmærkede Foredrag. H. P. Hansen.

Frederiksborg Amts B.F. lader under Ledelse af Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, afholde et 4 Dages Kursus i Biavl i Helsingør. Kursuset begynder Tirsdag den 1. Juli Kl. 2 Eftmd. i Snekerstens Skole og fortsættes samme Sted den 2. Juli Kl. 2 Eftmd. Den 3. og 4. Juli Kl. 2 Eftmd. afholdes Kursuset paa Villa Kronedal i Helsingør. Indmeldelse til Kursuset modtages af Partikulier N. Aagesen, Villa Kronedal, Helsingør.

Elbo m. fl. Herreders B.F. Kursus afholdes i Dagene 25.—28. Juni og begynder den 25. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Husmand A. Jensen, Studsdal. Bjerregaard.

Selskabet „De fynske Bivenner“ holder Møde Søndag den 22. Juni Kl. 2 hos Marius Carlsen, Ravnebjerg, Holmstrup. Hvortil alle, som har Interesse for Biavl, indbydes. Bestyrelsen.

Gl. Københavns Amts B.F. afholder offentligt Møde med Foredrag og Fremvisning Søndag den 6. Juli hos Arbmd. J. P. Larsen, Villa „Haab“, Emdrup, og Søndag den 20. Juli hos Fabrikant Lindgren, Fuglevad Vandmølle pr. Lyngby. Begge Steder Kl. 2 Eftmd. Bestyrelsen.

Langelands B.F. afholder Forskole i Biavl i Simmerbølle Skole 25., 26., 27. og 28. Juni, hver Dag Kl. 2½ Eftmd. P. H. Pedersen.

Ramsø-Tune Herreds B.F. afholder sit aarlige Sommermøde i Salen ved Gadstrup St. Søndag den 22. Juni Kl. 4 Eftm. Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, holder Foredrag om Biavl, og Hans Knudsen, Landsgrav, vil tale om Frugtav. Derefter Bortlodning af Biavlsredskaber som sædvanlig. Enhver Ven af Biavl og Havebrug er velkommen. Bestyrelsen.

Skern og Omegns B.F. Det i Tidsskriftet af 15. Maj bekendtgjorte Kursus paa Borris Landbrugsskole begynder 23. Juni Kl. 2 Eftmd. og varer i 4 Dage. Ikke-Medlemmer kan deltage mod at betale 1 Kr. Den 27. og 28. Juni afholdes et 2 Dages Kursus i Rækker Mølle, ligeledes med Aug. Petersen som Leder. N. Chr. Nielsen.

Tim og Omegns B.F. lader afholde et 4 Dages Kursus i Biavl i Dagene 30. Juni —3. Juli, som ledes af Biavlslærer Aug. Petersen. Deltagere i dette Kursus bedes melde sig til undertegnede, som giver nærmere Oplysninger. De Medlemmer, som ikke har betalt Kontingent for 1913, bedes snarest betale samme. Tim St., den 27. Maj 1913.

J. K. N. Jensen.
DBF.s Biavlskole i Odense begynder Mandag den 14. Juli Kl. 9 Formd. og slutter Lørdag den 26. Juli. Alle Oplysninger om Skolen, samt hvor Deltagerne kan faa Kost og Logi, kan faas ved Henvendelse til Red.

Frederiksborg Amts B.F. lader under Ledelse af Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, afholde et 4 Dages Kursus i Biavl i Smidstrup Skole. Kursuset begynder Torsdag den 26. Juni Kl. 2 Eftmd. og fortsættes de efterfølgende Dage til samme Tid. Indmeldelse til Kursuset modtages af Parcelist, Husflidslærer Niels Peter Andersen, Smidstrup.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Møde d. 22. Juni Kl. 2 Eftm. hos Gaardbestyrer F. H. Frederiksen, Sentved. Begge Steder med praktisk Undervisning. Vilh. Lund.

Indhold af dette Nummer :

Blomsterstøvet's Betydning i Biernes Hus-holdning	121
Biernes Betydning for Frugtavlen	126
Brevkasse	135
Et Spørgsmaal	129
Ekko fra Staderne	135
Et og Andet	135
Fra Krødsene	135
Foreningsmeddelelser	135
Qavnlig Vink	133
Hvorfra stammer Myresyren i Honningen?	124
Hultangen	130
Honningbien	130
Kan man faa Sværme til at klumpe sig, hvor man vil?	128
Om Sukker som Bifoder	123
Sværmer Bierne, naar der ingen Droner findes i Stedet?	127
Tavlehonning fra et kortvarigt Træk og Arbejdervoks bygget paa Ledere	124

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 10.

1. Juli 1913.

47. Aarg.

Hvorledes kan vi skaffe os bedre Bier?

„Hr. Doolittle! Hvad De skrev om det fordelagtige ved at have Bier med lang Levetid og om Nyttens af at avle Dronninger med dette for Øje, er vel værd at overveje og at bringe i Udførelse. Men er der ikke ogsaa andre Retninger, i hvilke vi bør arbejde paa at forbedre vore Bier, end denne ene? Vil De ikke fortælle os noget derom og sige os, hvorledes De har baaret Dem ad med at skaffe Dem den udmærkede Bistamme, De nu har?“

„Der er ingen Tvivl om, at alle, som holder Bier, først og fremmest spørger om, hvilken Indtægt de giver. Jeg kan, uden Fare for at blive modsagt, paa-staa, at hvis Bierne i en Række af Aar ophørte at give deres Ejere en Indtægt, vilde de ophøre at have nogen Ejere.

At der er en stor Forskel med Hensyn til den Indtægt, de forskellige Familier i en Bigaard giver, det er en Erfaring, jeg har gjort for fulde fyrretyve Aar siden, da jeg endnu kun havde brune Bier. En Familie eller ofte flere Familier i en Bigaard gav ved Honninghøstens Afslutning tilfredsstillende Resultater, medens andre, som om For-aaret, saa vidt jeg kunde se, havde væ-

ret i lige saa god Forfatning, gav lidet eller intet Udbytte. De brune Bier fik en Gang Skylden herfor, nemlig den Gang, da i Treserne og de første Aar af Halvfjerdserne de italienske Biers Ros for første Gang blev sunget i høje Toner. Men en omhyggeligere Prøve af Italienerne viste, at uagtet disse Bier var fordelagtigere end de brune, saa var der den samme Forskel mellem den Indtægt, de forskellige Familier gav, som der havde vist sig at være, naar Bigaarden havde brune Bier.

En lignende Erfaring har ogsaa vore Landmænd gjort med Hensyn til Mælkeudbyttet af deres Køer. Enkelte Køer er ikke tilfals for nogen Pris, medens andre Køer i samme Hjord giver deres Ejere ligefremt Tab, med mindre de kan sælges til Slagtning. Derfor anstrenger Landmændene sig uafsladelig for at udvikle de gode Egenskaber og bortskaffe de slette. Og dette er det netop, enhver Biavler burde gøre. Men dette har de fleste Biavlere alt for meget forsømt. I de allersidste Aar har det dog begyndt at blive anderledes, og der ofres nu adskilligt Arbejde paa at forbedre Bistammerne.

Vi maa begynde med den bedste Birace. Jeg anser Italienerne for at være den bedste Birace, vi kender, og dette, tror jeg, er den fælles Mening

hos Indehaverne af de bedste Bigaarde i Verden. De holder i stor Udstrækning deres Stader fri for Bimøllarver og bukke ikke let under for den europæiske Bipest. De forlader sjældent deres Stader i det tidlige Foraar, hvor fulde af Mug eller Raaddenskab disse end kan være bleven i Løbet af en ødelæggende Vinter. For omtrent 35 Aar siden, da de brune Bier rømte ud af deres Stader i Snesevis, var der ikke en eneste italiensk Familie, som forlod sit Stade. Jeg havde en italiensk Familie, som den 15. Maj bestod af nøjagtig 82 Bier foruden Dronningen, og de forblev desuagtet i deres Stade med dets smudsige Tavler, forsvarede Stedet mod Røvere og udviklede sig i Løbet af Sommeren saaledes, at de endog gav en Honninghøst af Boghvedehonning i Delinger, medens ret stærke Familier af brune Bier forlod Tavler og Stader, som var sammenlignelsesvis rene, eller taalte, at deres Forraad blev bortført af Røvere.

De italienske Biers største Fortrin er dog deres Evne til at bringe Honning ind i trækfattige Tider. Naar som helst der er en lille Smule Honning at finde, er de ude efter den, og de forøger ofte deres Forraad paa en Tid, da andre Bier maa fodres for at holdes i Live. Og da det for den allerstørste Del er Honningen, som skaffer Indtægten af Biavl, er jeg, efter at jeg i Aarevis har gjort Forsøg med alle andre Biracer og fundet, at for min Egn ingen andre Bier kunde komme op imod Italienerne, kommen til det Resultat, at det er disse Bier, som maa lægges til Grund, naar man vil søge at skaffe sig en forbedret Bistamme.

Og nu kommer vi til de forskellige Retninger, i hvilke der kan arbejdes paa en Forbedring af Bierne. I min forrige Artikel satte jeg lang Levetid i Spidsen og vurderede denne Egenskab højere end Frugtbarhed hos Dronningen, som tidligere blev anset for at være Hovedsagen. Hvis man først har skaffet sig Bier, som lever længe, vil det næste Skridt blive, at man søger at faa særdeles frugtbare Dronninger af denne Stamme med lang Levetid. Der-efter vilde jeg sørge for at faa udranget hver eneste Familie, som viste Spor af brunt Blod eller andet Blod af ringere Værdi. Saa vilde jeg dræbe

alle Dronninger, hvis Bier var stikke-lystne. Jeg anser det at holde stikke-lystne Bier for at staa paa lige Fod med det at holde ondsksfulde Køer eller Heste. Alle er de en Fare og en bestandig Plage.

Man bør endvidere skille sig ved alle Familier, som ikke overvintrer godt, eller som ikke giver tilfredsstillende Resultater med Hensyn til de Egenskaber, som vi ved vor Avl søger at udvikle, selv om de intet lader tilbage at ønske, hvad Udseende og Temperament angaar. Saadanne Familier bør faa deres Dronninger ombyttede med Dronninger, som bedre svarer til vore Fordringer. I en stor Bigaard er det ofte vanskeligt at udfinde Aarsagen til, at den ene eller den anden Familie ikke naar op til den Grad af Godhed, som vi har sat som Regel. Men i alle saadanne Tilfælde er det det sikreste at borttage Dronningen og erstatte den med en Dronning, som er avlet i den Familie, som har givet de bedste Resultater i alle de Retninger, som her bør komme i Betragtning.“

Biavl i Japan.

Af J. Hobo.

Den ældste Beretning om Biavl i Japan gaar tilbage til Kejser Kokyokies Regering (600 f. Kr.), da Fyrst Yoha fra Korea kom over til Japan og lod Bierne fra sine fire Stader flyve ved Mt. Miwa i Provinsen Yamato. Dette er den første sikre Beretning, vi kan finde om Biavl i Japan, men det er ikke sikkert, at der ikke har været holdt Bier tidligere. De koreanske Bier skal være lidt mindre end de japanske og Bierne i Mandschuriet lidt større. Det er muligt, at alle Bier i det fjerne Østen er af samme Race.

Fra umindelige Tider har der været drevet Biavl i forskellige Provinser. Antallet af de Stader, som fandtes i disse Provinser, og Mængden af den der avlede Honning var betydelig. Men der har ingen Fremskridt været i Biernes Behandling. Man bruger tomme Kasser eller Ankere til at huse Sværmene i uden noget Forsøg paa at indrette disse hensigtsmæssigt. Om Høsten aabnes de, Tavlerne skæres ud og lægges i Po-

ser, hvorpaa Honningen presses ud. De stakkeis Bier, som er rystet af Tavlerne, bliver uden noget Forraad for Vintere. Ofte faar dog Bierne Lov at beholde en Del af Tavlerne. De japanske Bier plejer ikke at samle Blomsterstøv til Vinterbrug, og da Dronningerne ophører at lægge Æg sent om Høsten, indeholder den udpressede Honning ikke ret meget af Blomsterstøv og Yngel. Farven er desuagtet meget mørk, og Honningen har en ubehagelig Aroma. Enkelte benytter, hvad de kalder en bedre Fremgangsmaade, idet de lægger de udskaarne Tavler i Solen, som smelter Vokset, saa at Honningen flyder ud. Enkelte skærer blot de Dele af Tavlerne ud, hvori der er Honning, og presser Honningen ud. Denne Honning anses for at være god og betales med en høj Pris.

Honning bruges ikke i Japan som Føde undtagen af dem, som bor oppe i Bjergene langt fra Landsbyer, hvorfra de kan faa Sukker. Honningen benyttes i stor Udstrækning til medicinsk Brug. De fleste Japanere kender ikke til Brugen af Honning som Fødemiddel og nyder ikke søde Sager ved de almindelige Maaltider.

Det vil have sin Interesse at høre, at der, til Trods for den slette Tilstand, hvori Biavlens befinder sig i Japan, allerede for lang Tid siden har været drevet Vandrebavl i Provinsen Kii, og at Biavlerne der har holdt Reservedronninger for at kunne bytte de Dronninger, hvis Æglægning ikke var tilfredsstillende. Bevægelige Rammer var kendt af enkelte Biavlere for mere end 20 Aar siden. Men den japanske Birace egner sig ikke for de forbedrede Stader; overalt, hvor disse blev taget i Brug, var slette Resultater Følgen, og deres Brug blev derfor igen opgivet. Der er nærværdig 100,000 Stader i Japan. Det gennemsnitlige Honningudbytte er 10 til 15 Pd. pr. Stade.

Hr. K. Aoyagi og andre saa Manglerne ved den japanske Birace og forstod, at det vilde blive nødvendigt at indføre den europæiske Bi til Japan, hvis Biavlens skulde blive lønnende. Men deres Bestræbelser havde ikke Held med sig, før det lykkedes Hr. Aoyagi at indføre cypriske Bier. Omtrent 40 cypriske Familier blev gennem ham spredt omkring i forskellige Dele af Ri-

get, og han overvintrede selv i 1911 35 Familier. Ved hans Bestræbelser begyndte Folk at forstaa, at der var noget at vinde ved den saakaldte forbedrede Biavl. Enkelte af Japans Rigsmænd og Adelige begyndte at interessere sig for den. Blandt disse er Grev Matsukatas Søn, Baron Iwasaki, Dr. Nagoyo og andre. Det vil ikke være længe, før Japaneserne vil forstaa Honningens Værdi som et Fødemiddel og faa Interesse for Biavl. Biavlforeningen i Tokio, som staar under Hr. Aoyagis Ledelse, tæller for Tiden omtrent 250 Medlemmer. Foreningen er i stadig Fremvækst; den virker for Biavlens Fremgang ved Udgivelsen af en Biavlstidende, som udkommer en Gang hver Maaned, og søger blandt Foreningens Medlemmer at udbrede Kendskab til den moderne Biavls Metoder.

Jeg skal give nogle Oplysninger om den japanske Bi. De er godmodige, men urolige og frygtsomme og kommer i Oprør, hver Gang Stadet skal behandles. Dette er en af Hovedgrundene til, at de ikke egner sig for Stader med bevægelig Tavlebygning. Da det er saa let at tage Tavler ud af disse Stader, og da Bierne kommer i Oprør, hver Gang dette sker, bliver Udbyttet ringe. De elsker deres Dronning for meget og er alt for begærlige efter at samle Forraad. Honningmagasiner over Yngelrummet passer derfor slet ikke for dem. De er meget modtagelige for Indtryk, derfor arbejder de godt, saa længe alt er i Orden i Stadet. Men hvis de finder noget der, som ikke behager dem, ophører de at arbejde og flyver bort. De er haardføre og gode Overvintre, men taaler ikke godt stærk Varme om Sommeren. De værger ikke deres Stade godt mod Møl; hvis man derfor forsømmer at rense Stadet for Møl om Sommeren, eller hvis Mølplagen paa et Sted er alt for slem, risikerer man, at Bierne forlader Stadet. De tager aldrig imod fremmede Dronninger, og dette er Grunden til, at det er saa vanskeligt at forbedre Bistammen. Cellerne er lidt mindre og deres Vægge lidt svagere end i de Tavler, som bygges af den europæiske Bi. Derfor passer de Kunsttavler, man i Japan faar fra Amerika, ikke rigtig for dem, og de bygger undertiden Droneceller paa Kunsttavler med Arbejderpræg. Dron-

ningerne er meget frugtbare, men Bjerne er ogsaa meget sværmelystne; naar de sværmer, samler Bjerne sig paa Træstammer 15 til 20 Fod fra Jorden, saa at det bliver besværligt at indfange Sværmen.

Dette er de vigtigste Fejl ved den japanske Birace, og det er Grunden til de ringe Fremskridt, Biavlens har gjort. Det er umuligt at skaffe sig et stort Udbytte af de indfødte Bier — det bliver for meget Besvær, og man har for lidt igen for Besværet. De gode Sider ved disse Bier er deres Flid, deres raske Flugt og deres Godmodighed; der bruges aldrig Røgpuster, Slør eller Handsker.

Om den musegraa Honning.

Af K. i Kl.

Ikke netop musegraa, men graagrøn ser den ud, min Honning fra 1912. Men til min Glæde smager den fortrinligt, og i min egen Husholdning forstaar vi at sætte Pris paa den. Jeg bor i en Forstad til Hamburg-Altona og kender „Hamburgersoden“ af Erfaring. At Træerne og Buskene paa Grund af Kulrøgen fra den nærliggende Storstad og fra de mange Dampskibe paa Elben her er langt mere sværtede end ude paa Landet, lader sig ikke bestride. Vi Gartnere mærker det ofte kun altfor meget paa vort eget Legeme. At Honningen, for saa vidt den skriver sig fra Honningdug, kan have faaet en mørk Farve, vil jeg gerne tro; men at Kulrøgen skulde kunne indvirke paa Blomsterhonningen, tror jeg ikke. Hver enkelt Blomst paa Lindetræerne og paa de fleste andre Planter har kun Honning 1—2 Dage. Saa længe Befrugtningsorganerne i Blomsten er i Virksomhed, udsondrer Blomsten Nektar for at lokke Insekterne til. Naar Befrugtningsorganerne har gjort deres Pligt eller mistet deres Blomsterstøv, da tørrer ogsaa Nektarkilderne ind, og der er ingen Bi mere at se paa Blomsten. *)

*) Dette holder ikke altid Stik. Saaledes vedbliver den almindelige Lucernes Blomst at udsondre Nektar, efter at Befrugtningen er udført, og de allerede befrugtede Blomster besøges ivrigt af honningindsamlende Bier.

Red.

Man behøver blot at se paa et blomstrende Kirsebærtræ. De i Gaar udsprungne Blomster med modent Blomsterstøv blev i Gaar med korte Mellemrum besøgt af Bier. I Dag er allerede Støvknapperne tomme, Blomsterne ser noget tørre ud, og ingen Bi kryber mere end i dem. Men hvis nu Nektaren paa Blomstens Bund allerede i denne korte Tid skulde være blevet saa stærkt farvet af Kulrøgen, at Honningen skulde være bleven graa, maatte man tro, at vi her bestandig levede i et ægyptisk Mørke eller i en Skorsten.

Saa slemt er det dog ikke. Jeg er tværtimod af den Anskuelse, at vor Honning faar den ejendommelige Farve fra de forskellige inden- og udenlandske Planter, som vokser og blomstrer i de Haver og Parker, som findes i Storstadens Forstæder i Tusindvis. Kan ikke enkelte af disse Planter give Nektar, som er mørkfarvet af Naturen? Ren Lindehonning, Kløverhonning eller Akaciehonning findes overhovedet ikke her hos mig. Trækket lader sig ikke kontrollere, fordi der her samtidig blomstrer en Mængde forskellige Planter. Efter min Erfaring er Honningen her næsten hvert Aar af forskellig Beskaffenhed. Honningen fra 1911 havde en god Farve, men dens altfor stærke Blomsterduft var ikke efter alles Smag. De fleste fandt, at „den mindede dem altfor meget om Apoteket“, som de sagde til mig. Den Gang gav jeg den ægte Kastanje og Sølvinden Skylden. Begge disse Træers Blomster dufter meget stærkt, Kastanjens ikke just behageligt. Begge disse Træer er ikke sjældne her og bliver meget ivrigt søgt af Bjerne. Paa samme Maade, som Honningen her fik den ejendommelige Duft, tror jeg ogsaa, at den faar den her oftere optrædende abnorme Farve. Planteverdenen bestaar her af en stærk Blanding af de mest forskelligartede Planter, og det er slet ikke usandsynligt, at en her indført fremmed Plante kan give mørk Nektar. I sidste Aars Maj Maaned havde mine Bier et godt Træk. Jeg gav dem smaa Tavler i Honningmagasinet og fik snart en Del snehvidt forseglede Honningtavler. Til min Forbavselse var Honningen selv rent mørkegrøn. Hvorfra kom denne Farve? „Hamburgersod“ var det i ethvert Tilfælde ikke; thi da kunde Tavlerne ikke

være saa rene udvendig. Muligvis lykkes det med Tiden at udfinde Aarsagen med fuld Sikkerhed. Jeg tror ikke, der er meget at gøre for at hindre, at Honningen faar denne uheldige Farve. Det faar være vor Trøst, at det er bedre en Gang imellem at faa musegraa Honning end slet ingen at faa. (Bztg. f. Schlesw.-Holst.)

Hvor langt flyver Bierne paa Træk?

Under sine Undersøgelser for at faa Rede paa, hvor langt borte fra andre Bigaarde en Dronningavlsstation maatte lægges, hvis man skulde kunne sikre sig Renavl, mærkede Frank Kleist 70—80 Bier med rød eller gul Farve paa en Tid, da der var lidet at finde for Bierne ude. I Løbet af de følgende 2 Uger undersøgte han ofte en med Erica carnea (Foraarslyngen) bevokset Strækning i 4 Kilometers Afstand fra Bigaarden, og han fandt altid sine mærkede Bier der. Han gentog Forsøget senere, da Trækket var blevet rigt, men fandt da aldrig de mærkede Bier i længere Afstand fra Bigaarden end lidt over $1\frac{1}{2}$ Kilometer. Da Trækket igen blev knapt, fandt han atter de mærkede Bier i 4 Kilometers Afstand fra Bigaarden. Samtidig var der ingen Bier at finde paa et lille Stykke Jord meget nærmere ved Bigaarden, hvor Bierne kunde have fundet et godt Træk. Men for at naa hen til denne Strækning maatte Bierne flyve over en skovbevokset Højde, og det var aabenbari dette, som var Aarsag i, at de ikke fandt derhen.

Hertil føjer Redaktøren af Gleanings den Bemærkning, at han Gang paa Gang har lagt Mærke til, at Bierne under et godt Træk ikke flyver længere bort end $1\frac{1}{2}$ engelsk Mil (1,6 til 2,4 Kilometer). Hvis derimod Trækket er knapt, flyver de 4—5 Kilometer, dersom de kan flyve over fladt Land, hvor intet hindrer deres Flugt. En Skovstrækning kan endog ofte hindre dem i at søge hen til en god Kløvermark i ikke mere end en halv Kilometers Afstand fra Bigaarden.

Forsendelse af Bier uden Tavlebygning.

Af E. R. Root.

Der er maaske intet af de Spørgsmaal, som har været bragt paa Bane i Gleanings i Løbet af de sidste seks til otte Maaneder, som har givet Anledning til flere Forespørgsler end det i Overskriften nævnte, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes man skal sende Bier uden Tavlebygning, baade for at spare Forsendelsesomkostninger og for at sikre sig imod enhver Mulighed for at overføre Bipestsmite.

Vi har allerede i adskillige Aar sendt Bier i Forsendelsesbur, som rummede et eller et halvt Pund Bier; men det er først i de sidste to Aar, vi har opnaaet at kunne gøre det med tilfredsstillende Resultat.

Naar vi for omtrent 15 eller 20 Aar siden sendte Bier paa denne Maade, døde der fulde 50 pCt. af Bierne under Rejsen, og Tabet var saa stort, at vi tilsidst opgav den hele Forretning i Ærgrelse. Men for to Aar siden syntes det paa Grund af Bipestens almindelige Udbredelse at være vigtigere end nogensinde tidligere at finde en Maade, paa hvilken man kunde sende Bier uden Tavlebygning. Det er nemlig hovedsagelig Tavlerne, som overfører Sygdommen fra den ene Bigaard til den anden og fra den ene Egn til den anden. Ja, var det ikke for Flytningen af Bistader fra et Sted til et andet, vilde Bipesten være indskrænket til et forholdsvis lille Omraade. Derimod er det blevet temmelig sikkert bevist, at Bier, som er rystet eller fejlet af Tavlerne, kan anbringes i et rent Stade eller i en Forsendelseskasse uden Fare for, at de skal bringe Sygdommen med. Det grundlæggende Princip for Behandlingen af Bipest er jo netop det, at de Bier, hos hvilke Sygdommen findes, skal skilles fra Tavlerne og Honningen. Vore Forsendelseskasser behøver hverken Tavlebygning eller Honning, og, hvad der er endnu vigtigere, de kan sendes for omtrent Fjerdedelen af den Fragt, som vilde blive at betale, dersom der sendtes Tavler med.

Man kan indvende, at de medsendte Tavler kunde indeholde Yngel, og at

denne Yngel vilde blive til Bier efter Forsendelsens Ankomst. Hertil vil vi svare, at al utildækket Yngel vil blive fjernet under Rejsen eller dø af Hunger. Hvis Bierne ikke faar Vand med forholdsvis korte Mellemlum, mens de er under Vejs, drager de ikke Omsorg for den utildækkede Yngel. Hertil kommer, at der ved Yngel i hvilken som helst Alder opstaar Fare for Overførelse af Sygdom. Den Tid kan nok komme, da Lovgivningen helt og holdent forbyder Forsendelse af Bier med Tavlebygning. Men indtil den Tid kommer, bør det forlanges af alle de Biavlere, som sælger Bier paa Tavlebygning, at de gør sig deres yderste Flid for at holde deres Bigaarde fri for Sygdom, og at de saa vidt muligt opmuntrer Købet af Bier uden Tavlebygning.

Vi sagde før, at vi i det sidste Aars Tid har haft Held med vore Forsendelser af Bier i Kasser uden Tavlebygning, medens vore tidligere Forsøg havde været alt andet end heldige. Vi ved nu, at vore tidligere Uheld havde to Aarsager — Bierne manglede Vand i varmt Vejr, og Biklyngen havde intet faaet at støtte sig til i Tavlebygningens Sted.

I tidligere Aar medførte Forsendelsen af Bier i varmt Vejr altid Tab, saa at vi maatte eftersende mindst 50 pCt. Erstatning for Tabet. Forrige Aars Sommer opdagede vi, at vi saa godt som fuldstændig kunde undgaa dette Tab, hvis vi gav Bierne en Flaske Vand med paa Rejsen. Enkelte Gange havde vi Uheld, fordi Flasken ikke afgav Vandet hurtigt nok. Den hensigtsmæssigste Vandbeholder er efter vor Mening en almindelig selvlukkende Blikkasse. Blikkassens Laag (som i Forsendelseskassen vil blive Bund) bliver, efter at Panden er fyldt med Vand, gennemboret med et Hul, lidt større end et Hul, gjort med en grov Naal. Naar Kassen er fyldt med Bier, fæstes denne Vandbeholder til et Træstykke, som lukker for Hullet i Kassens Overside (se Fig. 1). Kassen i Midten viser en Blikpande med et Hul i Bunden. Tværs over Pandens Overdel er fastloddet en Blikplade. Denne Plade tjener som Støtte for Vandbeholderen, efter at denne er vendt om og sat ned i Hullet i Kassen. Et Træstykke dækker Hullet. De

bruger vi nu ikke længere. Nu bruger vi en almindelig selvlukkende Kasse, hvis Bund er fastgjort til et Træstykke, som lukker Hullet i Kassen.

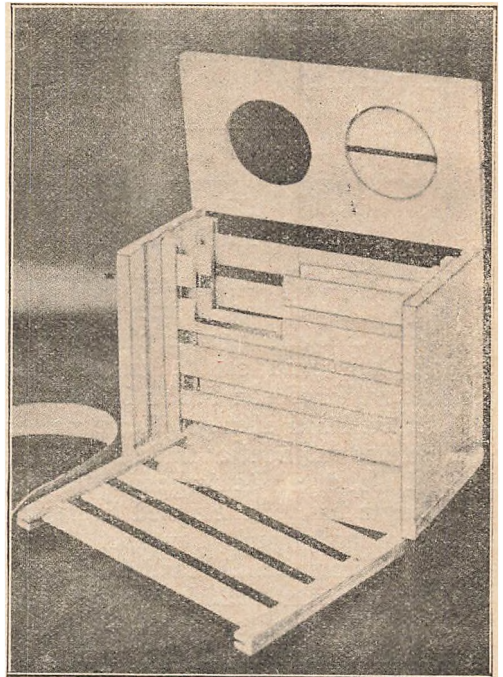

Fig. 1. Ny Forsendelseskasse for et Pund Bier. Kassen er aabnet for at vise, hvorledes den er indrettet.

Det andet, som tiltrængtes, var en Indretning, som kunde tjene til Støtte for Biklyngen. I tidligere Aar slog vi Bierne ned i en Jærtraaddugskasse, hvori de efter kort Tids Forløb klumpede sig som en lille Sværm, og her hang de saaledes, fastheftede til hverandre under hele Rejsen. Bierne kan nu ganske vist hænge som en Sværm i kortere Tid, men Erfaringen har vist, at det er naturligare for dem at have noget at støtte sig til; og hvorfor ikke? Læg Mærke til, hvorledes en Sværm gerne vælger en større Gren, fra hvilken der gaar mindre Grene ud i alle Retninger, til at klumpe sig paa. Med dette for Øje gav vi en af vore Mænd Ordre til at gøre nogle Forsendelseskasser med en Række Træspiler, som gik tværs over Kassen i dens Midte. I Fig. 1 ses disse Træspiler temmelig utydeligt, men i de nyere Forsendelseskasser bestaar Spileværket af Spiler omtrent $\frac{3}{4}$ Tomme brede og med et

Mellemrum af omtrent $\frac{1}{2}$ Tomme. En Række af saadanne Spiler er sat ind i en Rende, som er indskaaret i Kassens Sidevægge (se Fig. 1). To af de midterste af disse Pinde er udskaarne for at give Plads for Vandbeholderen, saaledes som man vil se i Fig. 1.

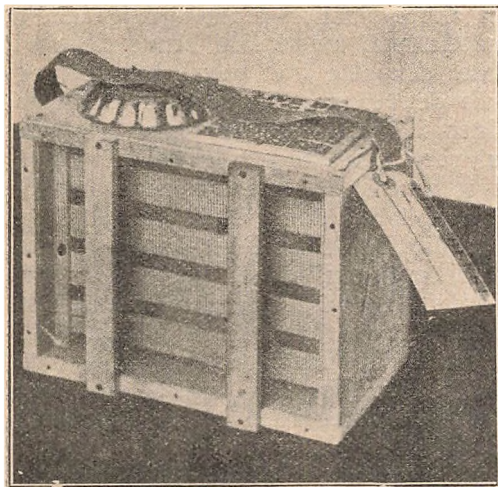

Fig. 2. Kassen færdig til Forsendelse.

Den Forsendelseskasse, som er afbildet Fig. 1 og 2, er meget bedre og stærkere end dem, der tidligere var i Brug. Endvidere vil den Rem, der gør Tjeneste som Haandtag, naar Vandbeholderen er paa sin Plads, altid holde Kassen i den rigtige Stilling, saa at Vandbeholderen vender nedad og altid kan afgive Vand. I de gamle Kasser kunde det ske, at Vandbeholderen vendte den ene Side nedad, saa at den ikke kunde afgive Vand, naar den var halvt tømt. De nye Forsendelseskasser med Overside, Bund og to Langsider helt af Træ og med Tværspiler over Jærntraaddugen paa de to Langsider er meget solide og kan taale den ublide Behandling, som de kan blive udsat for under Transporten. Vandbeholderen i de Kasser, som skal tage et halvt Pund og fem Pund Bier, er anbragt i Midten af Kassens Overstykke. I de for et og to Pund bestemte Kasser er den anbragt i den ene Ende af Overstykket.

I Fig. 2 vil man se en Kageform af Blik, stillet paa den ene eller begge Ender af Kassens Overstykke. Den er fyldt med den Slags Honningdejg, som

bruges som Foder i Dronningbure. Den er gjort af en Blanding af fintstødt Sukker og Honning (som først er blevet grundigt steriliseret) og æltet sammen til en stiv Dejg. Blikformene er fyldt med Honningdejg til den øverste Rand, vendt om og naglet fast over en aflang Spalte i Overstykket (se Fig. 1). Til de større Forsendelseskasser behøves der mere Foder og større Foderbeholdere, og i alle maa der være Vand til Brug i varmt Vejr.

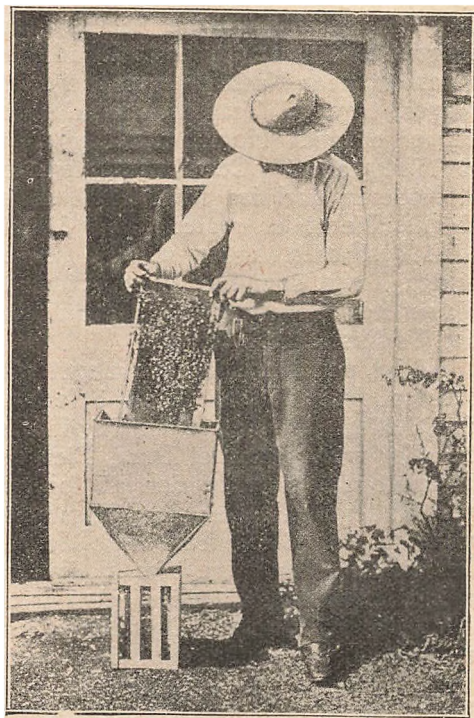

Fig. 3. Bierne bringes ned i Forsendelseskassen.

Hvorledes Bierne skal bringes ind i Forsendelseskasserne. Vi har faaet en Mængde Forespørgsler om, hvorledes vi bærer os ad for at faa Bierne ind i disse Forsendelseskasser. Dette er en meget enkel Sag. Sæt, at vi skal sende to Pund Bier. Vi tager da en Forsendelseskasse af passende Størrelse, sætter den paa Vægten og aflæser dens Vægt. Derpaa aabner vi et Stade, som vi af vore Optegnelser kan se er i Stand til at afgive saa mange Bier, som vi behøver, uden at der bliver for faa Bier tilbage til at drage Omsorg for Yngelen. Vi opsøger da den Tavle, hvorpaa Dron-

ningen er, og sætter den ned udenfor Stedet. Vi indtager nu en saadan Stilling, som Fig. 3 viser, foran en til dette Brug særlig indrettet Tragt med en vid, aflang Overdel og en smal Aabning nedadtil, lige vid nok til, at den kan passe ind i et af de runde Huller i Forsendelseskassens Overstykke. En Tavle holdes ned i Tragtens Aabning, og vi giver den et rask Stød, hvorved fire Femtedele af Bierne falder af. Da Tragtens indvendige Vægge er glatte, glider Bierne lige ned i Kassen. En ny Tavle rystes paa samme Maade, og naar vi ved at iagttage Viseren paa Vægten finder, at der er to Pund Bier i Kassen, naar Kassens egen Vægt fradrages, tager vi Tragten op. Dersom der er et godt Honningtræk, giver vi et Tillæg af 25 pCt. til Bivægten, for at Køberen skal faa fuldt Maal. Efter at alle Bierne er rystede ned i Forsendelseskassen, tager vi Dronningen af den Tavle, som blev sat til Side, og slipper hende forsigtigt ned blandt hendes Undersaatte i Kassen.

Tidligt paa Aaret er det meget ofte bedst at fylde Kassen fra 4—5 forskellige Stader. At berøve en Familie to, tre eller endog kun et Pund Bier om Foraaret vilde svække den alt for meget. Undertiden fylder vi en Forsendelseskasse fra 3—4 forskellige Stader. Der vil da i den være Bier af lige saa mange forskellige Familier. Men hvorledes vil det da gaa Dronningen? I ni Tilfælde af ti kan en hvilken som helst Dronning fra et hvilket som helst Stade slippes ned i en saa forskelligartet Masse af Bier og blive vel modtaget af Bierne. Men da det dog en Gang af ti kan gaa uheldigt, bruger vi nu i Reglen et Indførelsesbur af den Slags, som bruges til ubefrugtede Dronninger. Indførelsesburet bliver befæstet til det Træstykke, som dækker det Hul, gennem hvilket Bierne blev bragt ind i Kassen. I Løbet af 4—5 Timer vil Bierne befri Dronningen ved at spise Honningdejgen ud af Burets Aabning.

Hidtil har vi været i Stand til at sende Bier i disse Forsendelseskasser i det varmeste Sommervejr, naar vi blot har haft Vandbeholdere i Kasserne, der var saaledes anbragte, at de kunde afgive Vand under hele Rejsen. Vi har sendt Bier til Oregon, Florida, Maine og mange andre Steder med udmærket

Resultat; der er næppe gaaet saa meget som en eneste Bi tabt. Men det er af den allerstørste Vigtighed, at Honningdejgen er rigtigt tilberedt. Hvis den er for blød, vil den smelte, dryppe ned paa Bierne og tilsøle dem. Hvis den er for haard, kan Bierne ikke spise den. Den maa være nøjagtig saadan, som en god Dejj skal være. Vi gør en større Portion Honningdejj færdig en Maaned, før vi skal bruge den. Vi lader den staa i et varmt Værelse, og hvis den efter at have staaet der i to Uger i varmt Vejr begynder at flyde udover i den Pande eller paa det Bord, hvor den ligger, ælter vi mere finstødt Sukker ind i den. Hvis den en Uge eller ti Dage senere ser ud til at være blød og fugtig, saa at man kan trykke Fordybninger i den med en Finger, men uden at den viser nogen Tilbøjelighed til at flyde udover, er den færdig til Brug. Man bør sikre sig, at man faar finstødt Sukker uden nogen Tilsætning af Stivelse.

Vi antager, at denne Slags Forsendelse af Bier vil blive en god Forretning for Biavlere rundt omkring i vort Land. Den vil muliggøre en Udveksling af Bier fra en Egn af Landet til en anden, uden at der opstaar nogen Fare for Udbredelse af Bipest, og formindske Transportomkostningerne til en Ubetydelighed af, hvad de nu er. Det vil ogsaa blive muligt for den, som driver Biavl i det store, at sende tusinde Familier i en Jærnbanevogn fra Syden til Norden, medens han før kun kunde sende 250 Familier i Stader med Tavlebygning. Men før man indlader sig herpaa, maa Tingen først være grundigt prøvet ved mindre Forsendelser. Vi agter at sende 15—20 Familier i tre og fem Punds Kasser til des Moines. Fragten for disse vil blive omtrent en Fjerdedel af, hvad den vilde være for Familier i Stader. Naar Bierne er komne til deres Bestemmelsessted, vil de ved Aftentid blive rystet ned paa Rammer med hele Kunsttavler, og Flyvehullerne vil blive lukket med Jærngitre. Her er en Fare, som man maa være opmærksom paa. Om muligt skulde Bier, som er sendt uden Tavlebygning, blive slupne ud paa en Tavle med utildækket Yngel. Hvis Modtageren allerede har Bier før, kan han tage Yngel fra sine andre Familier.

Men hvis han lige skal begynde Biavl, maa han give Bierne Rammer med Kunsttavler og holde omhyggelig Vagt over dem næste Dag, da de ellers kan sværme ud. Bier, som har faaet Kunsttavler, maa naturligvis fodres med tynd Sukkersirup.

Man har ofte spurgt os, hvorledes vi faar Bierne ud af Forsendelseskassen og hen paa Rammerne. Bierne faar lidt Røg, og Listerne paa Kassens Side løses fra. Derefter tages Jærtraaddugen af, og Kassen lægges fladt ned paa Rammerne. Efter to Timers Forløb vil Bierne være komne ned paa Rammerne. Hvis der i Stedet er en Honningtavle eller, endnu bedre, en Tavle med util-dækket Yngel, gaar Bierne straks ned. Hvis der blot er Kunsttavler i Stedet, har Bierne en vis Tilbøjelighed til at holde sig i Forsendelseskassen nogle Timer, hvorefter de langsomt arbejder sig nedefter.

Honningbien.

III.

Lad os tage Forstørrelsesglasset til Hjælp og betragte Hovedet af en Arbejdsbi. Ansigtet har en trekantet Form, og paa begge Sider ser vi to store halvmaaneformede Øjne, og ser vi nøjere til, finder vi imellem disse 3 smaa runde Øjne, der sidder i en Trekant, hvis Spids vender nedad. Lidt nedenfor denne Spids, omtrent midtvejs i Ansigtet, er de saakaldte Følehorn (antennae) befæstede, og nedenfor disse træffer vi en lille med Børster besat bevægelig Hornplade, Overlæben, medens Ansigtet ender med en bevægelig Tang; der, naar den er lukket, giver Ansigtet dets forneden tilspidsede Form. Dette er Biens Bideredskaber, de saakaldte Kindbakker, der nærmest maa betragtes som Insektets Overkæber. Betragter vi Hovedets Underflade, ser vi en temmelig stor Hulhed, og i denne ligger sammenfoldet det kunstigt byggede Redskab, hvormed Bien suger Honningen, og som i Hviletilstand ligger ganske skjult. Det er navnlig Sanseredskaberne, der findes samlede i Hovedet, og den nærmere Undersøgelse af disses

Bygning og Plan maa nødvendigvis fængsle Interessen i høj Grad.

De to store Øjne paa Siden af Hovedet er, hvad man kalder sammensatte Øjne; de bestaar nemlig af 3500 mindre, sekskantede Øjne, der støder op til hverandre i regelmæssige Rader. Man har træffende sammenlignet Biens sammensatte Øjne med en Mængde ganske smaa Kikkerter, der er stillet tæt op til hverandre. Hvert enkelt af disse smaa Øjne (ocelli), er nemlig selv et fuldkomment Seredskab, der bestaar af 2 Linser, nemlig en ydre hornagtig og en indre konisk Linse. Den hornagtige Linse er sekskantet, og disse tillsammans danner det ydre af Øjet, den saakaldte Hornhud (cornea). Denne Hornhud kan let tages af og frembyder da under Mikroskopet et tydeligt Billede af Linsernes Ordning. Men vækker Synet af de talrige Smaaøjne allerede vor Beundring, hvor meget mere maa vi da ikke forbavses, naar vi ved endnu nøjere at undersøge Øjet finde, at hver især af disse 3500 Miniaturkikkerter er byggede efter samme Mønster som vore fuldkomneste Mikroskoper. Fysikerne har længe haft at kæmpe med den Vanskelighed, at de Billeder, som betragtedes gennem Forstørrelsesglas, dels var omgivne med farvede Rande, dels var noget udviskede, fordi Lysstraalerne, der bøjedes ved at gaa igennem Forstørrelsesglasset (Linsen), ikke brødes ensformigt, idet de Straaler, der traf Randen af Linsen, brødes stærkere, og fordi de forskelligtfarvede Lysstraaler, hvoraf det hvide Lys (Sollyset) er sammensat, heller ikke bøjes lige stærkt, hvorved navnlig de farvede Rande om Billedet fremkommer, medens den første Omstændighed frembragte Utydelighed i Billedet. Denne sidste Ulempe hævdes ved at stoppe Randstraalerne paa deres Vej til Øjet ved Hjælp af en bag Linsen indskudt uigennemsigtig Plade (Diaphragma), der havde en Aabning i Midten, hvor igennem kun de Lysstraaler, der var gaaet gennem Midten af Linsen, kunde passere. De farvede Rande bragte Videnskaben til at forsvinde ved at forene to Linser, der i ulige Grad spredte Sollysets Farver, saaledes at den ene Linsens farvespredende Virkning ophævedes ved Hjælp af den anden. En saadan sammensat Linse kaldte man akro-

matisk, d. e. ufarvende. Men det, som Mennesket først efter langvarig Gransking har kunnet udfinde, det har den alvise Natur fra først af iagttaget ved Bygningen af disse for det blotte Øje ganske usynlige smaa Kikkertrør i Biens Øje. Hvert af dem har sin akromatiske Linse og hvert af dem sit Diaphragma. De sekskantede Linser, hvoraf Hornhuden bestaar, er nemlig sammensatte af to plankonvekse Linser, det er saadanne, der har en lige og en hvælvet Overflade, og disse spreder Lysfarverne i forskellig Grad. Da de lige Flader i disse Linser berører hverandre, saa bliver den sammensatte Linse dobbelt konveks.

Følger vi Lysstraalens Gang, efter at den har passeret denne Linse, da ser vi den træde ind i et tomt Rum, inden den naar den koniske Linse. Dette Rum er omgivet med et mørkt Farvestof (pigmentum) og i Midten indsnævret til en rund Aabning — og her har vi da Øjets Diaphragma. Dette mørke Farvestof adskiller ligeledes de koniske Linser, for at ikke Lysstraalerne skal trænge over fra den ene til den anden og Billedet derved forstyrres. Den koniske Linse er usammensat og ligeledes dobbelt konveks.

Den nederste Ende af denne Linse berører eller ligger i alt Fald ganske tæt op til en Gren af Øjenerven, der opfatter Billedet af de ydre Genstande. Alle disse Nervegrene for hvert af de smaa Øjne (ocelli) forener sig til en fælles Stamme, der staar i Forbindelse med, hvad man kunde kalde Biernes Hjerne. At alle de 3500 smaa Billeder sammensmeltes til ét ligesom ved vore 2 Øjne, maa man sikkert antage.

Paa Øjets Overflade findes der imellem Facetterne regelmæssig befæstet lange Haar, der sikkert ogsaa har deres særegne Bestemmelse med Hensyn til Synet, vel nærmest at beskytte Øjet.

De tre enkelt siddende Øjne (stemmata) er mindre sammensat byggede. Efter de Forsøg, man har anstillet med dem, tjener de Bien til at se nærved. Blændes de, kan Bien ikke finde tilbage til sin Bolig.

Dronningens Øjne er som Arbejdernes, hvorimod Dronens er meget større og støder sammen paa Issen.

Det er ikke til at undres over, at Bi-

ernes Syn med saa fortrinlige Seredskaber maa være vel udviklet. Mærkelig er navnlig den Formsans, hvoraf de er i Besiddelse. Efter en Gang at have taget deres Bolig i Øjesyn, kan de kende den mellem hundrede andre, der for vore Øjne har ens Udseende. Naar Bjerne foretager deres første Udflugt, ser man dem holde sig i Luften i nogle Øjeblikke med Hovedet vendt imod Boligen for at indpræge sig Udseendet af deres Hjem, og efter saaledes en Gang opmærksomt at have betragtet deres Bolig, gemmer deres sikre Hukommelse Billedet af den. Det samme er Tilfældet med Dronningen paa hendes Parringsudflugt. Forandrer man Boligen under Biens Fraværelse, og navnlig i Nærheden af Flyvehullet (thi det er især dette, de tager Mærke af), ser man den hjemvendende Bi kredse studsende omkring Indgangen og betænke sig længe, inden den gaar ind.

Det er ligeledes med en forbavsende Skarpsynethed, at Bjerne formaar at opdage de mindste Aabninger, hvor de kan have Fordel af at benytte dem, f. Eks. naar de vil udplyndre et fremmed Stæde.

Farvesans synes Bjerne derimod ikke at have udviklet i samme Grad som Stedsans, men at de ikke mangler den, ser man af den Afsky, de nærer for den sorte Farve, medens den hvide og navnlig den brune Farve er yndet af dem.

I Mørke synes Bjerne ikke at kunne se ret godt. Da Øjet er ubeskyttet mod det stærkeste Sollys og altsaa indrettet for meget Lys, er denne Mangel paa Evne til at se i Mørke ogsaa let forklarlig af Øjets Dannelse.

Dronning Syltning.

En Metode for Dronningindførelse.

Af C. S. Rydberg.

Den i Stedet værende Dronning borttages, og dette ordnes paa sædvanlig Maade. Saa hurtigt man kan, smøres den nye Dronning over med Honning, hvorefter den slippes ned paa Tavlebærerne igennem Foderaabningen, som er i Dækket. Bjerne samler sig straks om Dronningen, suger den ren

for den paasmurte Honning, stifter derigennem Bekendtskab med hende, og saa er Sagen i Orden, eftersom hun har tabt sin forrige Lugt og forholder sig ganske rolig.

„Syltegryden“ er et Bur af ikke for tæt Jærntraaddug. „Hendes Naade“ bydes træde ind, Buret stilles paa et Fad, og saa „smøres“, overhældes med en Skæ Hendes Majestæt med ikke alt for tynd og heller ikke alt for fast Honning, til den er godt indsyttet. Bierne finder den i Stedet indførte Dronning „vældig sød“, „yderst smageligt klædt“, fin-fint parfumeret og overdaadig godt præsenteret. Hvad Under da, at de synes sig meget smigrede, bliver aldeles vilde af Glæde og raaber straks: Leve vor nye Majestæt!

En saadan Tronbestigelse har meget af gammel Hævd for sig. Til Kroningen i fordums Dage hørte ikke blot Salvelsen m. m. i Domkirken, men ogsaa Undersaatterne skulde endvidere offentlig trakteres med Mad og frem for alt med Drikkevarer. Vankede der dette i Overflod, saa gik det let at faa Regenten hyldet; det var, som om man allerede havde faaet en Forsmag paa, hvor herlig og god hans Styrelse vilde blive. Som vi ved, holder Bierne meget paa gammel Skik og vedtaget Brug, hvorfor Biavleren ogsaa bør erindre dette og handle derefter.

Foranførte Metode lykkes, for saa vidt Bierne ikke i Forvejen er begyndt med Dronningsytlning (i Færd med at skaffe sig en ny Dronning); thi de taaler ingen Konkurrent. (Bitidningen.)

delse blev fastsat til Dagene 26. Maj—6. Juni. Der indmeldte sig 25 og mødte 22 Deltagere. Af de mødte Deltagere var 10 fra Sjælland, 1 fra Fyn og 11 fra Jylland. Den ene Deltager (fra Sjælland) naatte dog efter et Par Dages Forløb forlade Kursuset paa Grund af, at hans Haandværk krævede hans Nærværelse i Hjemmet.

Undervisningen lededes af samme Lærere og paa samme Maade som ved de tidligere afholdte Bipestkursus, nemlig Teori om Formiddagen og Undersøgelse af Omegnens Bigaarde og Behandling af de pestsyge Familier om Eftermiddagen. Vejret var godt for Arbejdet i Bigaardene, kun en Eftermiddag regnede det lidt. Ved Eftersynet i Bigaardene fandtes der ikke Pest i Ringsted By og kun i et Par Bigaarde i Egnen Øst for Ringsted, og Bierne var særdeles godt passede. Syd for Ringsted var der ogsaa gode og velpassede Bigaarde og kun lidt Pest; derimod saas der mange slet passede Bigaarde i Egnen mellem Ringsted og Sorø, og et stort Antal af de undersøgte Bifamilier fandtes angrebne af Pest, og Kendskabet til, hvorledes Bierne skulde passes, syntes at være ringe hos ikke faa Biholdere i denne Egn. I flere Bigaarde var de Bier, der var i Husene, saa vanrøgtede, at det var umuligt, at de kunde give noget Udbytte i Aar, medens Kubefamilierne de fleste Steder var i god Stand. Det var let at se, at DBF. endnu ikke havde ret megen Indflydelse paa Biavlens i denne Egn.

Kursuset mødte overalt den største Velvillighed. Et Lokale i Teknisk Skole blev gratis stillet til Raadighed for Kursuset. Det stedlige Bestyrelsesmedlem af Midtsjællands BF. gjorde et betydeligt Arbejde for at ordne Forholdene for Kursuset og Kursusdeltagerne, og fra Egnens Biavlere blev der udvist stor Gæstfrihed.

Kursusets sidste Dag, Grundlovsdagen, afholdtes afsluttende Prøve, hvor DBF.s Præsident var til Stede som Censor.

Bipestkursuset i Ringsted.

Da Tallet paa Tilsynsmænd, som i Aar vilde deltage i Arbejdet med Bipestens Bekæmpelse, kun var ringe (70), og da det er nødvendigt, at der for at faa Arbejdet udført i rette Tid og paa rette Maade er et tilstrækkeligt Antal dygtige og helst lokale Tilsynsmænd, vedtog Bipest-Udvalget paa sit Møde i Foraaret at lade afholde et Kursus i Ringsted i 1913 til Uddannelse af Tilsynsmænd. Tiden for Kursusets Afhol-

Regnskab

for

„Fællesledelsen for Danmarks Biavlerforeninger“

over

Indtægt og Udgift i Følge Lov af 8. Maj 1908 om Bipestens
Bekæmpelse for Aaret 1912.

Indtægt:

Statstilskud.....	10000 Kr. 00 Øre.
Renter af Kassebeholdningen.....	16 » 80 »
Tilbagebetalte Tilskud fra Deltagerne i Bipest-Kursuset i 1911.....	74 » 60 »
Ialt..	10091 Kr. 40 Øre.

Udgift:

Kredsene:	Vederlag til Tilsynsmænd	Udgift til Hjælpemidler	Udgift for Kredsene	Udgift for Fællesledelsen
I. Arbejdet i Kredsene:				
Nordsjælland.....	Kr. 1479.00	145.59	1624.59	1300.00
Sydsjælland.....	» 1221.00	65.12	1286.12	1117.45
Maribo Amt.....	» 283.50	13.50	297.00	297.00
Fyns Stift.....	» 1006.25	53.93	1060.18	891.12
Vejle og Ribe Amter.....	» 1884.71	89.95	1974.66	1445.00
Nordjylland.....	» 951.00	88.12	1039.12	1039.12
Ringkøbing Amt.....	» 1037.00	41.91	1078.91	1000.00
Aalborg Amt.....	» 497.75	18.25	516.00	516.00
Randers Amt.....	» 501.25	37.15	538.40	500.00
Aarhus Amt.....	» 512.25	72.45	584.70	584.70
Viborg Amt.....	» 835.75	111.75	947.50	800.00
Ialt Kr.	10209.46	737.72	10947.18	9490,39
II. Andre Udgifter.....				215.37
				Ialt... 9705.76
				Tilbagebetalt Statskassen . 385.64
				10091.40

Oversigt over Arbejdet mod Bipesten 1912.

Kredse:	Tilsynsmænd Antal	Arbejdsdage	Eftersete Bigarde	Bifolk eftersete	Bifolk svovlede	Bifolk beh. af Mac Evovys M.	Bifolk efter- behandlede	Desinficerede Biboliger
Nordsjælland.....	16	174	654	2571	62	284	268	199
Sydsjælland.....	14	137	464	1688	21	273	320	71
Maribo Amt.....	5	34	97	371	21	57	53	17
Fyns Stift.....	13	143	573	2225	22	158	134	61
Vejle og Ribe Amter.....	14	169	1043	3174	27	377	342	211
Nordjylland.....	6	144	525	1856	9	158	142	18
Ringkøbing Amt.....	9	138	647	1852	13	231	213	72
Aalborg Amt.....	2	63	340	1217	7	43	33	8
Randers Amt.....	5	75	278	961	24	72	52	31
Aarhus Amt.....	6	85	271	1025	5	55	48	22
Viborg Amt.....	8	127	475	1171	7	149	132	173
Ialt	98	1289	5367	18111	218	1857	1737	883

Deltagerne i Bipestkursuset i Ringsted.

Maler S. V. Andreasen, Gislinge. Missionær Otto Blædel, L. Kregome, Frederiksværk. Portør L. Brandsborg, Fjenneslev. Landmand A. Buch, Skrillinge, Middelfart. Biavler Karl Christensen, Kagerup, Ruds Vedby. Landmand J. Frandsen, V. Norge, Sdr. Omme. Musiker Hans Hansen, Skørpinge, Flakkehjerg. Husejer L. Hansen, Kostræde Bakker, Lundby. Husflidslærer N. P. Hansen, Aasnæs. Landpost Chr. Jensen, Erslev, Nykøbing Jyll.

Brøndgraver H. C. Jensen, Hørning. Biavler Jakob Larsen, Guldordhove, Bording. A. Kr. Madsen, Ramskov, Give. Sadelmager Rask Mikkelsen, Ansager, Mølby. Hmd. N. P. Mundt, Sandlyng, Vedde. Biavler Jens Olesen, Øslev Holme, Fjerritslev. Sergeant N. Pedersen, Holte, Vamdrup. Biavler Peter Rasmussen, Tørmestrup, Mørke. Ledvogter R. N. Rasmussen, Vibholm, Hjørring. Skrædder L. Sørensen, Hornsyld. Biavler Milter Torpdahl, Haasum Torp. Skive.

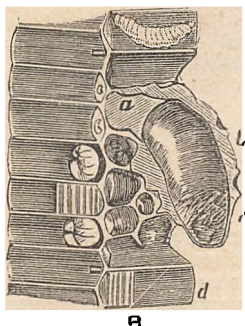
Danmarks Bieavlforening
 7. Bipest. Kursus.
 Ringsted 1913.

Gavnlig Vink.

Vejret (25. Juni). Det kolde, mørke Vejr i første Halvdel af Maaned en afløstes endelig af varmt, stille Vejr, og trods det, at Jorden i mange Egne var tør, indeholdt Blomsterne dog megen Nektar, og der har været flere Dage, hvor Trækket har været meget stærkt. Sværme er der, som sædvanlig efter en Kuldeperiode, faldet mange af, idet de kraftige Familier hos Biavlere, som ikke har passet paa og forhindret Sværmingen, har afgivet baade For- og Eftersværme. I de sidste Dage har ret lokale Tordenbyger givet en Del Regn, hvortil der i mange Egne trængtes, da Jorden var stærkt udtørret. Nu efter Regnen vil Hvidkløveren paa de tidligt afslaaede Græsmarker udvikle sig og hurtigt komme i Blomst. Hvordan bliver Biaaret? spørges der stadig. Det tegner endnu jævnt godt, men det afhænger for Sommertrækegnenes Vedkommende fuldstændig af de førstkomende 14 Dage. Bliver det varmt, stille Vejr nu oven paa Regnen, vil der blive indbaaret megen Honning; saa gælder det om at slynge ud og give Plads; men bliver det koldt med stærk Blæst, saa bør mange Stader, særlig Sværme og Familier, der er behandlet for Pest, fodres, og i det sidste Tilfælde kommer Biavlerne til at notere 1913 som et daarligt Biaar.

Kunstsværme. Vi antager, at man sikkert vil kunne gøre Regning paa Droners Tilstedeværelse i det mindste hele denne Maaned ud, og Kunstsværme vil derfor fremdeles kunne dannes i endnu et Par Uger med et heldigt Udfald. Vi har i flere Aar fundet vor Fordel ved at danne Kunstsværme lige inden Hovedtrækkets Slutning.

Dronningceller. Som bekendt sværmer et Stade ikke, før der er opført Viserceller, og disse er lige ved at blive forseglede. Altsaa 4—5 Dage efter, at et Stade har afgivet en Forsværm, kan man vente, at der findes flere, ofte mange forseglede Dronningceller. Af disse Dronninger, der er opfødt under de bedste Forhold i den bedste Aarstid og i et kraftigt Folk, kan vi med Sikkerhed vente at faa særdeles gode Dronninger. Disse Dronninger bør langt oftere, end det hidtil har været Tilfældet, benyttes til dermed at erstatte ældre, opslidte Dronninger eller til Dannelse af Kunstsværme eller til at opbevares som Reservedronninger.

En Dronning-Celle.

At lade Dronningen fødes i Moderstadet gaar ikke an, da der, naar den første unge Dronning er bleven født, enten vil komme en Anden-Sværm, eller ogsaa vil alle Dronningcellerne blive oprevne og de deri værende unge Dronninger dræbte. De Dronningceller, man vil benytte, maa altsaa fjernes fra Stadet og anbringes enten i Stader, hvis Dronninger samme Dag er borttagne, i Kunstsværme eller i Smaastader. Dronningcellen skæres fra Tavlen med en meget skarp, tynd Kniv, der efter at være vædet føres fra neden af og opefter i tilbørlig Afstand fra Dronningcellen, og da dennes øverste Del langfra er regelmæssig, bør man skære rigelig ind i Tavlen og særlig føre Snittet højt op. Begyndere begaar i Reglen den Fejl, at de skærer for nær til Dronningcellen og derved beskadiger den, saa at den unge Dronning bliver ødelagt. Efter varsomt at være fjernet fra Tavlen beskæres Dronningcellen, og den anbringes ved et svagt Tryk i Cellebeskytteren, der bøjes saaledes, at den paa alle Sider slutter tæt om Dronningcellen. Foroven i Cellebeskytteren anbringes en Prop til at beskytte Dronningcellen. Cellebeskytteren anbringes derefter i en af de midterste Tavlegader i et Stade, der samme Dag er gjort dronningløst, eller den gives til en Kunstsværm eller et Smaastade. Da Bierne ikke opriver en Dronningcelle uden fra Siden eller fra den øverste brede Ende, som er beskyttet af Cellebeskytteren og den isatte Prop, vil Dronningen udvikle sig ved Varmen i Bihuset, og Biavleren kommer paa den Maade uden syndeligt Arbejde til en god Dronning.

Det fremmer en Kunstsværm meget, naar man giver den enten en tildækket Dronningcelle eller et Stade der er bedre, en ung, befrugtet Dronning. Det tager jo ellers en Tid af 10—12 Døgn mere, inden den faar Yngel, naar den selv skal oplække sin Dronning, og i de fleste Tilfælde bliver denne langt ringere og daarligere end en Dronning, der er fremkommen af en Dronningcelle, som er taget fra et Stade, som har givet Sværm.

Honningsalg. Hvis man paa nogen Maade kan vente nogen Tid med at sælge sin Honning, da tilraader vi det ubetinget, thi Priserne er altid lavest i Juli—September, og man bidrager ved tidligt Salg netop til at holde dem lave. Naar den høstede Honning er fuldmoden, da kan den gemmes paa et tørt Sted endog i flere Aar uden at tage Skade. Dog bør den selvfølgelig dækkes imod Støv og Insekter paa denne Aarstid og i den kolde Aarstid tillige imod fugtig Luft ved Overbinding af lufttæt Papir.

Fra Kredsene.

Slangerup og Omegns B.F. lod i Døgene 6.—10. Juni afholde et Kursus med Biavls lærer Grønning som Lærer. G.s fortrinlige Undervisning, saavel praktisk som teoretisk, bevirkede, at Deltagerne var særdeles tilfredse med dette Kursus, som vandt stærk Tilslutning.

C. B.

Brevkasse.

DBF.s Biavlsskole i Odense. 1 Dags Mødet afholdes paa Fyns Stifts Husmandsskole Lørdag den 19. Juli Kl. 9 Formd. præcis, hvortil enhver, som har Interesse for Biavl, indbydes. Dagsordenen vil blive meddelt paa Mødet. Red.

DBF.s Biavlsskole i Odense. De af Egnens Biavlere, som ønsker deres Bifamilier tilset af Biavlsskolen, anmodes om at meddele det til Red.

DBF.s Biavlsskole i Odense aabnes paa Fyns Stifts Husmandsskole Mandag den 14. Juli Kl. 9 Fmd. præcis.

Kost og Logi kan faas paa Husmandsskolen for 1 Kr. 25 Øre pr. Dag for Kosten. Prisen for Værelse er for de 13 Dage, Kursuset varer, 2 Kr. pr. Deltager paa 2 Mands Værelse, 1 Kr. 50 Øre pr. Deltager paa 4 Mands Værelse og 1 Kr. paa 6 à 8 Mands Værelse. 16 Deltagere kan faa Sengetøj fra Skolen mod at betale 1 Kr. Resten maa selv medbringe Sengetøj. Vogn ved Banen Aabningsdagen Kl. 8 Morgen. Meddelelse fra dem, der ønsker at bo paa Skolen, bedes mig tilsendt snarest.

Deltagere, der ønsker at bo paa Højskolehjemmet eller Afholdshotellet i Odense ($\frac{1}{3}$ Times Gang), anmodes om at henvende sig til det af ovennævnte Steder, hvor de ønsker at bo.

Fører i Biavl 1910, Røglæser og Bislør bedes medbragt. N. S. Kristensen.

Ekko fra Staderne.

Bakkehus, Gelsted, d. 17. Juni.

Bierne har udviklet sig særdeles tilfredsstillende, men det viser sig, at hvor Biavlerne ikke har givet Plads under Regn- og Biæstperioden, er Bierne i Sværmtilstand nu. P. Hansen.

Et og Andet.

Honning. Nektaren i Blomsten er det fineste og bedst af Plantevækstens Frembringelser. En Brøkdæl af Nektaren hjembærer Bierne og anbringer den i Cellerne, inddamper den og tilsætter en Draabe Myresyre til hver Celle, inden denne forsegles. God, ren, velbehandlet Honning, udslyngtet af forseglede Tavler, er derfor ogsaa et udmærket, naturligt og billigt Middel imod mange Sygdomme; det er ikke alene som forebyggende Middel, at Honningen anbefales, men i mange Tilfælde optræder Myresyren som helbredende. Honning bruges med Held for Trøske hos Smaa børn. Ved Nydelse af Honning kvæles begyndende Hoste, Snue, Katarrh, Strubehoste, Difteritis, idet Honningen ødelægger Bakterier og

Svampedannelser. Den er ogsaa et udmærket lindrede Middel for Folk, der lider af Sten eller Nyregrus, og kan ogsaa anbefales mod Søvnløshed. Endvidere er Honningen et udmærket Middel mod Frostskade og sprukne Hænder.

Altsaa kan Honningen betragtes som et Slags Universalmiddel og benyttes baade som forebyggende og helbredende imod en Mængde Sygdomme, og at den staar langt over de i Bladene averterede Universalmidler, behøver vel næppe at tilføjes, da disse ofte indeholder skadelige Tilsætninger. Honning er i sig selv saa fin og ædel, at den ikke ved Kunst kan gøres ædlere, men derved snarere taber i Finhed og Velsmag. Biavlerne burde gøre langt mere for at vække Interessen for deres udmærkede Vare og ogsaa selv benytte den langt mere, end de gør.

Foreningsmeddelelser.

Holstebro og Omegns B.F. lader afholde 3 Møder med praktisk Undervisning i Biavl. Mandag den 7. Juli hos Banevogter Nielsen i Hjerm, Fredag den 11. hos N. Knudsen Engholm i Idom, Torsdag den 10. hos undertegnede, Vestergade 19, Holstebro, hver Dag Kl. 4 Eftmd. Enhver Ven af Biavl er velkommen. L. Lauritzen.

Vester Tørslev og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 13. Juli Eftmd. Kl. 2 hos Gaardejer Anders Nielsen, Vester Tørslev Hede. Biavllærer R. Krosgaard giver Undervisning. Alle Venner af Biavlen indbydes. Byriel Nielsen.

Anst m. fl. Hierreders B.F. afholder et 4 Dages Kursus med Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, som Leder. Kursuset afholdes følgende Steder: Torsdag d. 10. Juli hos Fr. Sørensen, Læborg; 11. Juli hos Mejeribestyrer Kristensen, Gjesten; 12. Juli hos Møller Petersen, Anst; 13. Juli hos Møller Honoré, Egholt, hver Dag Kl. 2 Eftmd. A. Hansen.

Kolding og Omegns B.F. lader afholde Biavlsmøde hos Snedker Jensen i Aagaard Lørdag den 5. Juli Kl. 6 $\frac{1}{2}$ og ligeledes Biavlsmøde i Dolleruplund Mandag den 7. Juli Kl. 4. M. M. Tarp.

Assens Amts B.F. holder Møde hos Lærer Madsen, Høed Skole, Flemløse, Søndag den 13. Juli Kl. 2 Eftmd., hvortil alle, som har Interesse for Biavl, indbydes. Nye Medlemmer optages. R. Chr. Hansen.

Skovby Herreds B.F. Biavlsmøde afholdes Onsdag den 23. Juli hos Landmand Laurits Olsen, Kosterlev, hvor Redaktør N. S. Kristensen og Biavllærer Aug. Petersen vil komme til Stede som Talere. Nærmere i „T.f.B.“ for 15. Juli.

Alle, som har Interesse for Biavl, indbydes.

Skanderborg Omegns B.F. afholder Møde hos S. J. Nielsen, Stilling, i sidste Halvdel af Juli. Dagen vil blive bekendtgjort i „T.f.B.“ for 15. Juli, hvilket

Medlemmernes Opmærksomhed herved henledes paa.

De Medlemmer, som endnu ikke har betalt deres Medlemsbidrag for indeværende Aar, anmodes herved om at betale dette snarest; i modsat Fald vil Bidraget blive taget ved Postopkrævning. N.

Aalborg Amts BF. afholder Fredag den 18. og Lørdag den 19. Juli Udstilling af Produkter og Redskaber. Genstandene sendes under Adr.: Biavlsudstillingen, Dyrskudet, Aalborg, inden Fredag Morgen Kl. 8 og maa ikke fjernes inden Lørdag Eftm. Kl. 5.

Anmeldesskemaer faas hos Kredsførmændene og BF.s Sekretær, J. C. Bech, Aalborg, og indsendes til samme inden den 15. Juli.

Genstandene maa ikke være mærkede med Navn, og der tages Hensyn til smuk Emballage og udstillet efter Lovens Forskrifter. Komitéen besørger Opstilling og Opsyn, men uden Erstatningspligt for bortkomne Genstande eller mulige Beskadigelser, og sender Genstandene tilbage mod Erlægelse af Fragt. Udstillingen aabnes Fredag Kl. 3 Eftmd. Lørdag Kl. ca. 12 udbetales Præmier for Bigaarde og Produkter.

Alle Medlemmer har Udstillingsret, men kun Tidsskriftholdere inden 1. Maj faar Præmien udbetalt. Joh. Jensen.

Selskabet „De fynske Bivenner“. Medlemmerne af Selskabet erindres om, at der afholdes en Udstilling i Odense Haandværker- og Industriforening i November Maaned, hvor det er blevet mig til-ladt, at der udstilles Biavlsprodukter som ved de sidst afholdte Udstillinger, hvorfor Medlemmerne alle som en maa deltage. Der vil blive uddelt Præmier for de bedre Numre af Honning og Voks. Der maa ikke udstilles mindre end 4 Glas Honning og mindst 1/2 kg Voks. A. Zinglersen.

Randers Amts BF. afholder Biavlsudstilling den 1. og 2. Juli i Forbindelse med Randers Amts Husholdningsselskabs aarlige Dyrskue paa Dyrskuepladser i Randers.

Holbæk Amts BF. afholder et 4 Dages Kursus i Mørkøv hos Tækkemand J. Chr. Lorentsen, som begynder den 2. Juli Kl. 2 Eftmd. og sluttes den 5. Juli, og et 4 Dages Kursus i Jerslev hos Lærer S. P. Sørensen i Dagene 9.—12. Juli, der begyndes hver Eftmd. Kl. 2. Ret til at deltage har ethvert Medlem af Holbæk Amts BF. Der betales 1 Kr. den første Dag, Kursuset begynder, som tilbagebetales den sidste Dag, hvis vedkommende har deltaget i Kursuset i alle 4 Dage. Indmeldelse til disse Kursus sker i Mørkøv hos J. Chr. Lorentsen inden 25. Juni, i Jerslev til S. P. Sørensen inden 1. Juli. Begge Kursus ledes af Biavlslærer S. Hansen, Tølløse.

R. Larsen.

Holbæk Amts BF. har for i Sommer antaget Karl Madsen, Asnæs, som Leverandør af Honningspande. Prisen er Kr. 0,36 for en Spand, som rummer 2,5 kg, og Kr. 0,45 for en Spand til 4,5 kg. Medlem-

mer, der ønsker Spande, anmodes om at bestille dem hos undertegnede Formand inden 1. August. - R. Larsen.

Kolding og Omegns BF. lader afholde Biavlskursus paa „Olympia“ i Kolding fra 27. Juli til 30. Juli, hver Dag Kl. 2 1/2 Eftmd., med Stabssergent Bjerregaard som Lærer. Alle Biavlere, der indmelder sig som Medlem af DBF., har gratis Adgang. M. M. Tarp.

G1. Københavns Amts BF. afholder offentligt Møde med Foredrag og Fremvisning Søndag den 6. Juli hos Arbmd. J. P. Larsen, Villa „Haab“, Emdrup, og Søndag den 20. Juli hos Fabrikant Lindgren, Fuglevad Vandmølle pr. Lyngby. Begge Steder Kl. 2 Eftmd. Bestyrelsen.

Frederiksborg Amts BF. lader under Ledelse af Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, afholde et 4 Dages Kursus i Biavl i Helsingør. Kursuset begynder Tirsdag den 1. Juli Kl. 2 Eftmd. i Snekkerstens Skole og fortsættes samme Sted den 2. Juli Kl. 2 Eftmd. Den 3. og 4. Juli Kl. 2 Eftmd. afholdes Kursuset paa Villa Kronedal i Helsingør. Indmeldelse til Kursuset modtages af Partikulier N. Aagesen, Villa Kronedal, Helsingør.

Maribo Amts BF. vil fra 6. til 12. Juli lade afholde 7 Foredragsmøder med Bिरøgt med pens. Lærer Rosenkjær, Fruens Bøge, som Lærer, nemlig i Stubbekøbing den 6. Kl. 3 1/2 Eftmd., i Nykøbing den 7. Kl. 2 1/2 Eftmd. hos Købmand Høst, i Saks-købing den 8. Kl. 2 hos Maltgører P. Jensen, i Maribo den 9. Kl. 2 hos Bygmester Eriksen med Foredrag paa Hotel „Søro“, i Rødby den 10. Kl. 2 hos Partikulier Chr. Jørgensen, i Nysted den 11. Kl. 2 hos Lærer Hansen, Vanthore, i Nakskov den 12. Kl. 3 hos Sparekasseassistent Hansen, Hardenbergvej 26, derefter Foredrag paa Hotel „Harmonien“.

Alle Bivenner indbydes, og der forventes god Tilslutning til disse udmærkede Foredrag. H. P. Hansen.

Indhold af dette Nummer:

Biavl i Japan	138
Bipestkursuset i Ringsted	147
Brevkasse	151
Dronning Syltning	146
Deltagerne i Bipestkursuset i Ringsted	149
Ekko fra Staderne	151
Et og Andet	151
Forsendelse af Bier uden Tavlebygning....	141
Fra Kredsene	150
Foreningsmeddelelser	151
Gavnlig Vink	150
Hvorledes kan vi skaffe os bedre Bier	137
Hvor langt flyver Bierne paa Træk?	141
Honningbien	145
Om den musegraa Honning	140
Regnskab for »Fællesledelsen for Danmarks Biavlerforeninger	148

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 11.

15. Juli 1913.

47. Aarg.

Salgsforeningen.

(De samvirkende danske Biavlere).

Som ventet har Salgsforeningen i de 3 Aar, den har bestaaet, haft mange og store Vanskeligheder at kæmpe med. Nogle Biavlere har ikke forstaaet at behandle Honningen saaledes, at den kom frem i en saa god Stand, at den var en virkelig 1. Klasses Handelsvare, andre satte Honningen i upassende eller gammel Emballage, og mange indsendte først deres Honning saa sent paa Aaret, at de var klar over, at det ikke var muligt for dem at faa den solgt i Hjemmet, og trods det stiller de fleste Medlemmer dog den Fordring til Salgsforeningen, at den skal skaffe dem en langt højere Pris for den indsendte Honning, end det var dem muligt at opnaa ved Hjemmesalg.

Salgsforeningen er oprettet med det Maal for Øje at skaffe dem, der ellers har vanskeligt ved at sælge deres Honning, en saa høj Pris for den som mulig, at sikre Forbrugerne en god og uforfalsket Honning til rimelig Pris og samtidig søge at forhindre, at Kunsthonning og udenlandsk Honning sælges som dansk Bihonning. At denne Indgriben fra Foreningens Side i den „frie Handel“, som ogsaa har sat sit Mærke i vor Lovgivning, har stødt forskellige Handlende, er en Selvfølge.

Foreningens Stilling er meget vanskelig, og Kommissionærens Opgave er ikke let at løse.

Noteringsudvalget har ligesom i de foregaaende Aar noteret den indsendte Honning til saa høj en Pris, som det i Forhold til dens Kvalitet var muligt, hvorved den blev vanskeligere for Kommissionæren at sælge; men dette har medført stor Utilfredshed hos en Del af Foreningens Medlemmer, grundet paa, at flere af disse ikke har faaet solgt deres Honning, medens andre har solgt privat til Grossister her i Byen langt under den af Noteringsudvalget fasisatte Pris, saaledes at det har været meget vanskeligt for Kommissionæren at sælge. Følgen deraf blev, at Kommissionæren opsagde sin Overenskomst med Foreningen. Bestyrelsen søgte da at finde en anden Kommissionær, men ogsaa dette mislykkedes, grundet paa, at de Tilbud, man fik, viste sig uantagelige, idet den ene vilde have Frihed til ogsaa at handle med udenlandsk Honning, og den anden vilde kun modtage 1. Klasses Honning og have 25 pCt. Provision. Endelig lykkedes det at formaa den nuværende Kommissionær til at vedblive endnu et Aar, mod at han faar 12½ pCt. i Provision.

Naar det har været saa vanskeligt for Kommissionæren at sælge Honning

gen, ligger dette ogsaa i, at Honningen fra mange Medlemmer er indsendt saa sent, at Kommissionæren først har kunnet give de Handlende Tilbud paa Honning saa sent paa Aaret, at disse allerede har forsynet sig andet Steds fra. Det gælder derfor om, at Biavlerne indsender deres Honning eller Tilbud om Levering heraf med Angivelse af Kvantum og Pris snarest mulig til Kommissionæren. Honningen bør indsendes, lige saa snart den er krystalliseret.

At den i sidste Aar indsendte Honning har 90 pCt. været i store Beholdere paa 25 kg og derover. Der har i Modsætning til det foregaaende Aar i lang Tid været Mangel paa $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{1}$ og $\frac{2}{2}$ kg Vægte. Kommissionæren vil fremtidig kun indestaa for Beholdere fra Gluud & Marstrands Fabriker, der er forsynede med Fabrikmærket, da det har vist sig ugørligt for ham i alle Tilfælde at skaffe Medlemmerne deres egne Beholdere, særlig $\frac{2}{2}$ og $\frac{4}{2}$ kg Spande, tilbage, selv om disse er forsvareligt mærkede. Af $\frac{1}{2}$ kg Daaser modtager han fremtidig kun saadanne, som er forseglede med Firma-Etiket med Indsenderens Nummer, og af 1 kg Daaser kun de flade med Patentlaag, hvilke som tidligere ikke modtages retur af Sælgeren, men skal betales af Køberen.

I Aarets Løb er der indmeldt 49 nye Medlemmer og udmeldt 1 Medlem. Da Kommissionæren har faaet de $\frac{2}{2}$ pCt., som ellers ifølge Planen skulde have tilflydt Foreningens Kasse, har man kun haft en Indtægt af 2 Kr. for hvert nyt Medlem. Man troede, at det skulde have gavnet Salget, naar der blev averteret i Dagbladene, at Honning med Firmamærket kunde faas hos 46 navngivne Handlende i København, men dette har haft til Følge, at Biavlere har tilbudt Honning til disse Handlende til en Pris af 80 à 90 Øre pr. kg, medens de samme Personer af Kommissionæren har forlangt 1 Kr. 20 à 1 Kr. 30 Øre pr. kg i fast Regning. Kommissionæren har i Henhold til sine Udtalelser paa sidste Aars Generalforsamling givet Forskud paa indsendt Honning til en Del Medlemmer, som ønskede det, men dette er af flere Grunde en uheldig Vej at komme for langt ind paa. Fra flere Medlemmer er der fremsat Ønske om, at Bestyrelsen skal søge at

tilvejebringe saa stort et Beløb, at alle Medlemmer kan erholde et passende Beløb udbetalt straks efter, at deres Honning er noteret. Endnu er det ikke lykkedes at tilvejebringe en saadan Kapital; muligvis kan Medlemmerne paa den kommende Generalforsamling komme med Forslag i den Retning.

Foreningens Regnskab har det i det forløbne Aar været nødvendigt at slutte en Måned tidligere end de foregaaende Aar for at kunne faa det færdigt inden Generalforsamlingen, der i Henhold til Foreningens Love § 7 skal afholdes i de Dage, DBF. holder Centralmøde, og paa samme Sted.

Regnskabet udviser en Indtægt af 98 Kr. og en Udgift af 142 Kr. 88 Øre, hvoraf 89 Kr. 44 Øre til Avertissementer, Resten, 53 Kr. 44 Øre, til Kontorudgifter, derunder Porto.

Der er til Kommissionæren i Aarets Løb indsendt 982 Beholdere med 8909 kg Honning, deraf er til Dato solgt 804 Beholdere med 6075 $\frac{1}{2}$ kg Honning til følgende Priser: 1709 $\frac{3}{4}$ kg à 1,30, 372 $\frac{1}{2}$ à 1,25, 1110 $\frac{1}{4}$ à 1,20, 666 $\frac{1}{2}$ à 1,15, 823 $\frac{1}{2}$ à 1,10, 455 $\frac{3}{4}$ à 1,05, 383 $\frac{1}{4}$ à 1,00, 208 à 0,95 og 346 à 0,90 Øre.

Paa Kommissionærens Lager henstaar endnu 178 Beholdere med 2833 $\frac{1}{2}$ kg Honning. Da det i Aar tegner til en god Honninghøst, har man anmodet Kommissionæren om at tilskrive de forskellige Leverandører, hvis Honning endnu ikke er bleven solgt, om Tilladelse for ham til at realisere Lageret under de af Noteringsudvalget opførte Priser.

Jeg benytter Lejligheden til at meddele, at jeg fra den 1. Juli d. A. har søgt og faaet min Afsked med Pension som Torveassistent. Min Adresse forbliver uforandret Jagtvej 59.

København, den 3. Juli 1913.

P. Hansen.

Graa Honning.

Af Th. Nielsen, Hornskroggaard, Ullerslev.

I Anledning af Artiklerne om graa Lindehonning i Nr. 8 og 10 af „T. f. B.“ har jeg fundet Anledning til at

fremkomme med et Par Bemærkninger om, hvad der efter min Erfaring er Aarsag til, at Honningen kan blive graa. I 1911 var den Honning, som mine Bier samlede i Juni, skidengraa af Farve, naar den krystalliserede, hvilket jo var mærkeligt, da Bierne ellers paa den Tid plejer at samle Honning af snehvid Farve. Allerede i Begyndelsen af Trækket lagde jeg Mærke til, at Honningen i ny udbyggede Kunsttavler var iblandet Celler med sortegrøn Honning. Det var særlig iøjnefaldende, naar Tavlen holdtes op for Lyset, og kunde ses, selv om den var forseglet. Jeg grundede over, hvor den Honning kom fra, og kom ved mine Undersøgelser til det Resultat, at det var Bladlus honning.

Som bekendt truede Bladlusene i 1911 med fuldstændig at ødelægge Landets Runkelroefrøavl. Frømarkerne blev helt sorte af Lus, og Bladene var overalt overtrukne af et glinsende Lag Honningdug, som søgtes ivrigt af Bierne. Selv paa meget kolde Dage, hvor Bierne ikke søgte Blomsterne, var der en stærk Summen i Roefrøet, saa jeg kunde konstatere, at den sorte Honning kom derfra, og det er sikkert, at den graa Honning fremkom ved, at de sorte Cellers Indhold blev blandet med det øvrige. Forklaringen er jo ogsaa meget naturlig. Naar Bladlusene lever paa Roefrøet, bliver de sorte, hvorimod de bliver grønne paa de fleste andre Planter. Da de altsaa faar en bestemt Farve efter de Planter, de lever paa, er der Grund til at antage, at ogsaa denne Farve vil findes i deres Udsondring, Honningduggen. I et Aar, hvor Bladlusene er saa udbredt som i 1911, samler Bierne ikke saa lidt Honning, der skriver sig fra dem. Naar det er koldt og regnfuldt Vejr, giver Blomsterne ingen Honning af Betydning, saa tager Bierne til Takke med, hvad de kan faa fra Bladlusene, som udmærket godt kan taale daarligt Vejr.

Hvis man vil søge Forklaringen til Honningens daarlige Farve i 1911 i Nektaren fra visse Blomster, saa tror jeg nok, det vil gaa saaledes, at én Biavler vil paastaa, at det er Ahornen, det er galt fat med, en anden vil benægte det og mene, at det er Enge eller Moser, det stammer fra, og derved nærmest bevise, at ingen af Delene passer:

Her paa min Egn er der hverken Ahorntræer, Enge eller Moser, saa derfra kan det ikke stamme.

Honningens Farve i de forskellige Aar varierer jo noget, men det skyldes ikke Blomsterne, som hvert Aar er de samme, men Vejret. I stærk Varme vil Bierne f. Eks. fortrinsvis søge Hvidkløveren og derved samle en Honning, som er meget lys. I køligt Vejr giver Hvidkløveren ikke stort, og den Honning, der kommer ind, er da mere gul. Jeg har ogsaa gjort den Erfaring, at Italienerne i Almindelighed bliver ved med at samle lys Honning, efter at den hos de brune Bier er begyndt at blive mere gul, vistnok paa Grund af deres større Tilbøjelighed til at søge Kløveren frem for andet.

Saa daarlig farvet Honning som i 1911 har jeg dog kun mærket det ene Aar, men Bladlusene har heller aldrig før haft en saadan Udbredelse. Folk havde travlt med at sprøjte Roefrøet med dræbende Vædsker, men pludselig døde Lusene i Løbet af et Par Dage i Begyndelsen af Juli. De sad ligesom et Lag graa Aske paa Stænglerne, og det meddeltes en Tid efter i Bladene fra sagkyndig Side, at det var en Bakterie, der havde ødelagt dem. Efter den Tid mærkede jeg ikke mere til den daarlige Honning; det var tværtimod smuk, lys Honning, der blev samlet i den stærke Varme, det blev i Slutningen Juli og i Begyndelsen af August.

Lidt om stor Biavl.

Af A. P. Andersen, Gadstrup.

I „T. f. B.“ Nr. 5 og 6 for henholdsvis April og Maj Maaned har d'Hrr. Th. Nielsen, Hornskroggaard, og Wm. Williams, Nakskov, skrevet hver en Artikel om Storbavl, og jeg vil begynde med at sige Tak for disse to Artikler. Hensigten med min Artikel i sin Tid var netop at fremkalde en Diskussion om dette Emne, som jeg syntes fortjente at blive belyst af flere af vore større Biavlere. Uden egentlig at komme nærmere ind paa selve Spørgsmaalet igen kunde jeg maaske have Lyst til at komme med et Par Bemærkninger til Hr. Th. N., som i sin Artikel har været saa venlig at skænke mig særlig Op-

mærksomhed. Med Hensyn til Biavl er jeg fremdeles af den Mening, at Biavlerne i Almindelighed her i Landet skal være meget varsomme med at forlade en forholdsvis sikker Stilling for udelukkende at kaste sig over Biavl som deres vigtigste Beskæftigelse, og dette er jo ogsaa Th. N.s Mening, saa her er vi i Grunden ganske enige. At der ikke gives nogen Regel uden Undtagelse, kan vi ogsaa blive enige om, og at der altsaa kan trives store Biavlere i Danmark, ved jeg ogsaa. Den Forening, jeg har den Ære at være Formand for, har saaledes blandt sine Medlemmer den største Biavler, jeg endnu har truffet herhjemme, hvad Honningudbyttet angaar, nemlig Biavler Ole Hansen, Tune, Roskilde. Sidste Aar høstede nævnte Mand 4000 Pd. Honning af 63 Bifamilier, hvilket vist maa kaldes et godt Udbytte og er et Bevis paa, at Biavl ogsaa kan drives i stor Stil herhjemme, blot den rette Mand staar bag ved Staderne. Men paa den anden Side vil det vistnok være ulige lettere at pege paa Biavlere, som har begyndt stort, men som har endt smaat. Til at drive Storbiavl hører efter min Mening særlige, man kan næsten sige medfødte, Evner, som er skolede gennem flere Aars Erfaring, og er man saa tillige, som Th. N. skriver, en forsigtig Mand, saa tror jeg godt, man kan drive Storbiavl med Fordel — vi kan jo saa godt lade være at bruge Udtrykket Hovederhverv. Men i Almindelighed tror jeg, vi bedst kan forsvare overfor sin egen Samvittighed at anbefale Biavlerne i Danmark at holde sig indenfor det Staaantal, de med Lethed kan passe i deres Fritid; saa holder man sig i hvert Fald paa den sikre Side. At omplante den amerikanske Storbiavl paa dansk Grund i et større Omfang tror jeg af flere Grunde vilde være uheldigt for Biavl i Danmark, blandt andet fordi de smaa Biavlere vist som Regel ikke trives godt i Skyggen af de store, og vi har nu engang mange Smaafolk, som med Fordel vil kunne passe et Par Bistader i deres Fritid (mange har jo nu Fyraften Kl. 6), og ved Siden af at skaffe vedkommende rigeligt med Honning til eget Brug kan Biavl da være en interessant Fritidssyssel. Med Hensyn til Th. N.s Paastand, at det ikke forringer

Honningudbyttet at holde f. Eks. 60 Bifamilier paa et Sted, da tror jeg ikke, dette holder Stik som Regel. Der kan maaske findes saa udmærkede Græsgange herhjemme, at det omtalte Staaantal ikke bliver for meget paa et Sted; men i Almindelighed tror jeg ikke, det vil betale sig. Den førnævnte Biavler Ole Hansen, Tune, har saaledes sine Stader paa 4 forskellige Steder, og hans Erfaring paa dette Omraade falder sammen med min, at Biernes Flyvekreds er mere begrænset, end man i Almindelighed antager.

Th. N. skriver et Sted i sin Artikel saaledes: „Jeg kan ikke se andet, end at enkelte Biavlere, f. Eks. blandt Husmænd og ligestillede, som bor paa en god Egn for Biavl, godt kan holde ikke saa faa Bifamilier med Fordel.“ Maaske. Men hvis den store Part af vort Lands Biavlere gav sig til at passe det Antal Bifamilier, de netop nu har, paa en tidssvarende Maade, da vilde Danmarks samlede Honningudbytte sikkert stige i en forbavsende Grad, for det er nu engang Gennemsnitsudbyttet, det kommer an paa, ikke andet.

En ny Metode for Dronningindførelse.

Af Arthur C. Miller.

Antallet af Dronningindførelsesmetoder er legio, og den Mand maa være dristig, som vil vove at paastaa, at han har fundet en ny; men det tør alligevel hælde, at dette er gjort af mig.

Den „direkte Metode“ var den første, som blev brugt, og hvis min Hukommelse ikke bedrager mig, var det Reaumur, som først brugte den. Mange Aar efter hans Død kom Burmetoderne i Brug; hvem der gjorde den første Begyndelse med disse Metoder, vil vi maaske aldrig faa at vide. Men uagtet de er vokset i Antal og er blevet varierede paa forskellige Maader og har faaet en vid Udbredelse, har de ikke altid givet tilfredsstillende Resultater. Tværtimod, ved alle Burmetoder er Tabene saa store, at der ikke er mange Biavlere, som ikke haaber, at der maa findes en bedre Metode. Alle Burmetoder er byggede paa den Forudsætning,

at det er paa Dronningens Lugt, det kommer an ved Indførelsen. Hvis hun opholder sig i Bifamilien, indespærret i et Bur, indtil hun har faaet den særegne Lugt, man antager, at Familien har, vil den blive vel modtaget af Bierne. Men som alle Biavlere ved, svarer Virkeligheden altfor ofte ikke til Teorien.

Lugten spiller ikke Hovedrollen ved Dronningindførelse. Hver Bifamilie har sin særegne Lugt; undertiden kan endog et Menneske med skarp Lugtesans og tilstrækkelig Opøvelse kende Forskellen. Hvis da den menneskelige Næse kan kende Bifamilier fra hverandre, maa sikkerlig Bierne med deres vidunderlig skarpe Lugtesans kunne kende deres eget Stade fra et fremmed. Men deraf, at den enkelte Bi kan kende sit Hjem paa Lugten, følger det aldeles ikke, at Familien kan kende den enkelte Arbejdsbi paa dens Lugt. Naar Bierne arbejder paa visse Slags Blomster, Kløver, Lind, Boghvede og andre Blomster, blander de forskellige Staders Bier sig stærkt. For at nævne et Eksempel: I en Bigaard, som bestod af 30 Familier, var der tre skarpt adskilte og let gendelige italienske Bistammer og en sort. Til Midten af Juli var Trækket daarligt, saa at Bierne ikke fandt synderligt mere, end hvad de behøvede for at opholde Livet. En Undersøgelse viste den Gang, at der i Staderne kun fandtes meget faa Bier, som ikke hørte hjemme i Stadet. Derefter blev der et meget rigt Hovedtræk, og før en Uge var gaaet, var der i hvert eneste Stade en stærk Blanding af alle de forskellige Stammer. Havde Biernes Lugt svigtet dem? Eller har Lugten ikke saa stor Betydning, som man har tillagt den?

Direkte Dronningindførelse. Jeg har i mange Aar brugt den direkte Dronningindførelse i en eller anden Form, og jeg har kun lejlighedsvis brugt et Dronningbur. I Begyndelsen fulgte jeg nøjagtig „Hungermetoden“, men lidt efter lidt forandrede jeg den, saa at jeg tilsidst lod Dronningerne løbe ind i Stadet efter mange Slags forskellige Metoder. Den Fremgangsmaade, som jeg nu i Reglen benytter, og som aldrig slaar fejl, er følgende: Flyvehullet i det Stade, i hvilket Dronningen skal gaa ind, bliver indskrænket til

en Størrelse af omtrent en Kvadrat-tomme; hertil bruger jeg, hvad der er nærmest for Haanden, Græs, Ugræs, Træstykker osv. Derpaa bliver der blæst tre Pust tyk, hvid Røg ind gennem Flyvehullet, som derefter bliver lukket. Under Rammerne er der et Rum af $\frac{7}{8}$ “ i Højden, saa at Røgen med Lethed spreder sig og trænger frem til alle Dele af Stadet. Efter 15—30 Sekunders Forløb vil Familien være i Oprør. Den lille Aabning i Flyvehullet aabnes nu, jeg lader Dronningen løbe ind, efterfulgt af et svagere Røgpust, og Flyvehullet bliver igen lukket. Efter ti Minutters Forløb aabnes det atter, og Bierne kan nu ventilere og falde til Ro. I sin fulde Vidde bliver Flyvehullet ikke aabnet før efter en Time eller mere, undertiden først den næste Dag.

Man kan tage Dronningen op fra en Tavle med sine Fingre og sætte den ned foran Flyvehullet, eller man kan lade den løbe ind fra et med Posten lige ankommet Forsendelsesbur og dens hele Følge af Bier med den — Resultatet er altid det samme. Den fremmede Dronning og de fremmede Arbejdsbier behandles, som om de hørte lige saa meget hjemme i Stadet som dettes egne Bier. Det gør heller ingen Forskel, om Familien har været dronningløs i kortere eller længere Tid, ja, det gaar godt, selv om der er æglæggende Arbejdere i Stadet.

Der er dog to Ting, som jeg maa gøre opmærksom paa, for at mindre øvede Biavlere ikke skal komme i Forlegenhed og lide Tab. Familier med lukkede Viserceller eller med ubefrugtede Dronninger dræber undertiden den nye Dronning, især hvis denne i flere Dage før Indførelsen ikke har haft Anledning til at lægge Æg. Hvis Dronningen bliver taget lige fra en Tavle, hvor hun er i Arbejde med at lægge Æg, vil i Reglen Visercellerne blive oprevne og de ubefrugtede Dronninger dræbt. De forskellige Stammer af Bier optræder ikke paa samme Maade lige overfor flere Dronninger eller en Dronning og Viserceller. En bistærk Familie var langt inde i September bleven gjort viserløs og havde opført et halvt Dusin Viserceller eller mere, og Bierne havde ladet de fleste af disse urørte, indtil Dronningerne var udkrøbne. Ti Dage der-

efter, den 14. Oktober, blev en ubefrugtet Dronning taget bort, og en æglæggende Dronning, som havde været holdt i Bur i 48 Timer, fik Lov at løbe ind i Stedet. Næste Dag spadserede Dronningen roligt paa Tavlerne, og samtidig var der ogsaa en ubefrugtet Dronning at se i Stedet. Bierne havde altsaa i ti Dage ladet flere ubefrugtede Dronninger leve sammen i Stedet og senere en befrugtet og en ubefrugtet Dronning. Dette er naturligvis noget usædvanligt, og det kom maaske delvis af, at det var saa sent paa Aaret.

Det har vist sig fordelagtigt at give Familier, som længe har været dronningløse — især hvis der er Mistanke om, at de kan have en ubefrugtet Dronning — en Tavle med Æg og utildækket Yngel lige forud for Indførelsen af den nye Dronning. Hvis der er Viserceller, kan man, om man vil, ødelægge dem, men nødvendigt er det ikke, da, saa vidt min Erfaring rækker, Bierne gør dette selv. Hvis Biavleren ikke har ødelagt Visercellerne, kan det dog hændes, at der kommer en Sværm ud, dersom Familien er stærk og Honningtrækket godt. Noget sikkert kan dog ikke siges herom, før der er gjort flere Erfaringer. Men hvis der er en ubefrugtet Dronning i Stedet, vil Indhængningen af en Tavle med Æg og utildækket Yngel saa godt som altid have til Følge, at den ubefrugtede Dronning forsvinder. Og det er umuligt at sikre sig, at en ubefrugtet Dronning ikke bliver dræbt, naar den indføres i en Familie, som har Æg og utildækket Yngel.

Naar ubefrugtede Dronninger gaar tabt ved Indførelsen, kommer dette enten af den ovenfor nævnte Aarsag eller af, at de flygter ud af Stedet. For at hindre dette sidste bør man lade ubefrugtede Dronninger løbe ind sent om Aftenen, naar alle Bier er komne hjem, og derpaa tilstoppe Flyvehullet med Blade. Om Morgen er disse visnede saa meget, at Bierne kan komme ud, og alt vil gaa i Orden.

Naar jeg indfører æglæggende Dronninger, gør jeg helst Familien viserløs, umiddelbart før jeg lader den nye Dronning løbe ind.

Grunden til, at det altid gaar godt, naar den her beskrevne „direkte Metode“ benyttes, er følgende: Naar

Bierne bringes i Frygt og Uro — og dette gælder lige saavel Droner og Dronninger som Arbejdsbier —, kender de ikke Fjender eller fremmede Bier, og hver Bi vender sig til en anden Bi efter „Hjælp“ eller Føde, og hver fremmed Bi, som kommer ind under Indflydelsen af den Uro, som har grebet Familien, synes at blive grebet af det samme Sindsoprør. Saa snart de Bier, som har været sammen med Dronningen i Buret, bringes hen til Flyvehullet, viser de alle Tegn paa det samme Sindsoprør, som har grebet Bierne i Stedet, og et svagt Røgpust er nok til at drive dem ind.

Naar Flyvehullet spærres, efter at Dronningen er gaaet ind, sker dette for at sikre sig, at Forvirringen skal naa til alle Stedets Bier, og det holdes lukket i 10—15 Minutter, for at denne Tilstand ikke skal ophøre for tidligt. Hvis Flyvehullet derefter blev aabnet i hele sin Vidde, kunde Bierne styrte ud i Masser. Naar man derimod kun aabner det i en Tommes Bredde, er der kun faa Bier, som kommer ud, før Bierne har begyndt paa en systematisk Ventilation.

Der er to Ting, mod hvilke det er nødvendigt at advare den uerfarne Biavler. Man maa ikke lukke Flyvehullet for en god Familie uden at give Bierne tiistrækkeligt Rum til at sprede sig i, saa at de kan komme bort fra Yngelen, og man maa ikke indespærre en god Familie, hvis dens Stade er udsat for Solen og Dagen er meget varm. Den erfarne og kyndige Biavler kan nok gøre begge Dele, men han bør ikke indlade sig derpaa, hvis det kan undgaas. Og hvis han gør de nævnte Ting, maa han være paa sin Post og holde sine Øjne og Øren aabne. Den uerfarne Biavler bør ikke indlade sig paa at give ubefrugtede Dronninger til Familier af fuld Styrke og holde Flyvehullet lukket Natten igennem. Det er i alle Tilfælde uklogt at give en Familie af fuld Styrke en ubefrugtet Dronning. Det er meget fordelagtigere først at lade den ubefrugtede Dronning blive befrugtet i et Smaastade med en eller to Tavler.

Det er ikke usædvanligt, at en befrugtet Dronning, som er indført i en Familie, der har været viserløs i nogen Tid — f. Eks. saa længe, at al Yngel

er bleven tildækket eller paa det nærmeste færdig til at tildækkes —, ikke har begyndt at lægge Æg, sely om den har været i Stedet i en Uge eller mere. Dette hænder fornemmelig, naar Dronningen har været længe i Bur. For at drive Dronningen til Æglægning kan man give Stedet en Tavle med Æg og Yngel af forskellig Alder med eller uden de paasiddende Bier*). 24 til 48 Timer derefter vil Dronningen begynde at lægge Æg.

Jeg har indført Dronninger i hundredvis ved forskellige Slags „direkte Metoder“, men har fundet den her beskrevne Metode at være den bedste. Jeg tror, at den i det hele er min egen Opfindelse. Jeg vil bede Biavlerne om at forsøge den, thi den synes mig at være en god Løsning af et meget omtvistet Spørgsmaal.

Talsmændene for „Lugt-Teorien“ vil vel sige, at det Held, som har fulgt min Metode, har sin Grund deri, at Indblæsningen af Røg i Forening med Flyvehullets Tillukning giver baade Bierne og den nye Dronning en ny og ensartet Lugt. Kan gerne være; men det samme kan ogsaa opnaas ved at lukke Flyvehullet og slaa paa Stadets Vægge med den lukkede Haand, indtil dets Beboere er bragt i fuldstændigt Oprør, og derpaa lade Dronningen løbe ind. Dette har aldeles samme Virkning som Indblæsningen af Røg, men det gaar ikke fuldt saa hurtigt og er besværligere at udføre.

Viborg Amt.

Af Tilsynsmand A. M. Nielsen,
Simested.

Grundet paa, at jeg paa mine Rejser som Tilsynsmand ofte har truffet gamle Sække anvendt som Dække over Bierne og anbragt lige ned paa Tavlebærerne, kan jeg ikke undlade at henlede Biavlernes Opmærksomhed paa den Fare, der er forbundet dermed. Lad dog vore travle Venner, Bierne, blive fri for de gamle, trevlede Sække, som man mange Steder finder er bredt ud lige ovenpaa Tavlebærerne, for ellers dør Bierne ud

af Møl. Væk med Sækkene og anbring en Liste af $\frac{1}{4}$ “ Tykkelse ved hver Side i Stedet, saaledes at Dækket bliver hævet en Bigang over Rammerne. Til Dække anvendes enten Dækbrædder, der er $\frac{1}{4}$ “ tykke, 3“ brede og af passende Længde, eller rent og godt Voksdug; benytter man Voksdug, læg saa nogle Pinde paa en Blyants Tykkelse paa langs oven paa Tavlebærerne, saa at her bliver en Bivej; dæk derover med en Sæk, halvt fyldt med Hakkelse; her er Sækken paa sin Plads.

Det er en sørgelig Forfatning, Bierne er i mange Steder, hvor Biejerne ikke selv kan eller selv vil passe sine Bier, men har en gammel Birøgter (Mølkonge) til at passe dem. Denne Mølkonge kommer kun nogle faa Gange om Aaret og ser til Bierne, og saa er en saadan Mand ofte saa lidt Biavler, at han ikke kan se Forskel paa Møl og Pest, ofte er Staderne i saadanne Bigaarde saa angrebne af Møl, at Tavlerne knap kan rykkes fra hinanden, fordi de er spundne sammen af Voksmøllarverne. Paa en af de Egne, jeg besøgte, blev en Del Stader passede af en Birøgter, som efter Ejerens Sigende kun kom to, højst tre Gange aarlig. Han havde nok ca. 400 Familier at tilse; at selv en meget dygtig Biavler ikke kan passe saa stort et Antal Stader, der er fordelt paa ca. 150 Steder, er let at forstaa. Jeg har ogsaa været paa Egne, hvor jeg har truffet paa Folk, der har været paa Biavlsskolen, og saa langt deres Indflydelse har naaet, har det været en sand Fornøjelse at syne Bierne. Blandt andre kan nævnes Lærer J. Werner, Viborg, Fru Ingeborg Laursen, Foulum, Kr. Nielsen, Bigum, og N. Bay, Lindum, m. fl.

Med Hensyn til Pesten, saa har jeg i Aar undersøgt 358 Familier; af disse fandt jeg kun Pest i 5. Jeg undersøgte i Fjor 235 Bifamilier og fandt Pest i 14, men medens jeg i Fjor maatte rense, desinficere og lukke 52 Boliger, fandt jeg i Aar kun 4 Stader staaende med Tavlebygning uden levende Bier.

*) og samtidig gives Familien $\frac{1}{2}$ kg Foder-sirup.

Hadsten og Omegns B.F. afholdt Kursus i Dagene 15.—18. Juni. Søndag og Mandag afholdtes Kursuset i Hadsten, hvor Maler N. Andersen og Blikkenslager N. Sørensen stillede deres Bigaarde til Raadighed; om Tirsdagen holdtes Kursuset i Hinnerup hos Landpost S. Kjær og Fabrikant Berthelsen. Onsdag den 18. sluttedes Kursuset i Norring hos Bødker M. Jensen og Lærer Ammentorp. Kursusets Leder var Biavler A. Christensen, Asferg, der assisteredes af Kredsens Formand, N. Sørensen, Hadsten. Kursuset var vellykket og begunstigedes af godt Vejr. Der var daglig 20 Biavlere til Stede, som med stor Interesse fulgte Undervisningen. Fra Kl. 2—4 Undervisning i Bigaarden, fra Kl. 4—6 $\frac{1}{2}$ Foredrag og Diskussion. I de Dage, der var Kursus, samlede der megen Honning, og det tegner til at blive et godt Biaar her paa Egnen.
N. Sørensen.

Den nyeste Biavlslovgivning i De forenede Stater.

I Løbet af de sidste 3—4 Maaneder er der vedtaget Bipestlove i otte forskellige Stater i Nord-Amerika. Nogle af disse havde før haft Bipestlove, som dog led af forskellige Mangler, medens andre nu for første Gang fik Lovens Hjælp til Bekæmpelse af Bisygdommene.

Først paa Listen kommer Pennsylvania. Denne Stat havde allerede før en Lov, men ingen Bevilling af Penge til Lovens Gennemførelse. Nu er der blevet bevilget de nødvendige Midler, og nu vil derfor Pennsylvania indtage sin Plads blandt de Stater, som har en virksom Bipestlov. Gennemførelsen af Bipestloven er her lagt i Hænderne paa Dr. H. A. Surface, Vicepræsident i Lands B.F., Præsident i Pennsylvaniens B.F. og Statszoolog. Dr. Sur-

face er i fremragende Grad den rette Mand for dette Arbejde.

Michigan er der; anden Stat, som har skaffet sig en Bipestlov.

Minnesota har nu faaet en af de bedste Bipestlove, som findes i nogen af Staterne. Denne Lov er vedtaget ganske nylig, og med den er der tillige anvist en Sum af 3000 Dollars (lidt over 11,000 Kr.) aarlig til Lovens Gennemførelse. Paa et Møde i Minnesotas B.F. blev der den 5. Maj vedtaget at indgaa til Regeringskollegiet med en Anmodning om, at Dr. L. D. Leonard maatte blive ansat som Leder af Biavlsafdelingen ved Landbrugshøjskolen. Dr. L. er en af de indflydelsesrigeste Biavlere i Minnesota. Han var i mange Aar Præsident i Minnesotas B.F. og har i fire Aar været Foreningens Sekretær. Han har drevet Biavl i 20 Aar og er i enhver Henseende vel kvalificeret for den Post, til hvilken han er bleven anbefalet.

Iowa har i et Aars Tid haft en Bi-

pestlov, men uden at der har været bevilget Pengemidler til at bringe den til Udførelse. Paa denne Mangel er der nu raadet Bod derved, at der er givet en Bevilling paa 1500 Dollars. Det er overdraget den tidligere Statsinspektør for Bipest, Frank C. Pellet, at sætte denne Lov i Værk. Der er ogsaa vedtaget en anden Lov, som forbyder Indførsel af syge Bier til Iowa. Fr. Pellet er ikke alene Biavler, men er ogsaa ansat som Foredragsholder og har holdt offentlige Foredrag over forskellige Emner. Han vil følgelig være i Stand til at holde offentlige Foredrag om Bierne.

Kalifornien har i adskillige Aar haft en Bipestlov, men denne har, som alle „Distriktslove i Almindelighed er, været virkningsløs. Det blev snart klart, at der trængtes til en Lov, som omfattede den hele Stat. I flere Aar har Biavlerne i den „gyldne Stat“ forsøgt at faa en saadan Lov vedtaget, men forgæves. Nu er det lykkedes dem at faa en Lov, som sandsynligvis staar ved Siden af hvilken som helst anden Bipestlov i Staterne. Det er ved den bestemt, at der skal nedsættes en Komité, bestaaende af Statskommissæren for Havedyrkning og Præsidenten og Sekretæren i Statens BF. Denne Komité skal ansætte en Stats-Biavler, som i Forening med de allerede nævnte Komitémedlemmer skal afholde en Prøve over dem, der ønsker at være Bipestinspektører, for, at hindre, at der bliver ansat nogen Inspektør, som ikke har de nødvendige Betingelser for dette vigtige Hverv. Man vil erindre, at Statskommissionæren for Havedyrkning ingen anden er end vor gamle Ven Professor Cook, som før var ansat ved Landbrugshøjskolen i Michigan og senere ved Pomona-Højskolen i Kalifornien. Han har altid arbejdet paa at fremhjelpe Biavlen. Han var, hvis jeg ikke tager fejl, meget virksom for at skaffe Michigan dens første Bipestlov. Han udførte en Række interessante Forsøg ved Landbrugshøjskolen i Michigan for at vise, hvilken Betydning Bierne har for Frugttrærnes Befrugtning. Han var blandt de første, som gjorde opmærksom paa Honningens Værdi som Næringsmiddel, idet han viste, at den bestaar af det let fordøjelige Invertsukker. Han har bevaret sin Interesse for Bierne ogsaa efter sin Flytning til Ka-

lifornien. Vi antager, at man i Kalifornien nu kan haabe paa en mærkbar Aftagen af Bipesten.

I Nevada har Biavlen nu i en Række af Aar gjort meget hurtige Fremskridt, men der har uheldigvis ikke været nogen virksom Bipestlov, som kunde hindre Udbredelsen af Bisygdomme. Der er blevet indført Vognladning paa Vognladring af Bier til Nevada og Kalifornien, og disse Vognladninger af Bier har i mange Tilfælde ført Bipest med. Men Biavlerne i disse Stater stod magtesløse lige overfor Ulykken. Nevada er endelig kommet med blandt de Stater, som har faaet en Bipestlov, men desværre blot en „Distriktslov“. Dette er alligevel meget bedre end intet, men vi maa haabe, at Nevadas Biavlere vil sørge for at faa en Lov, som gør Bekæmpelsen af Bisygdommene til en Statsag, da det vil blive meget vanskeligt at forhindre Indførsel af syge Bier fra bipestsmittede Bigaarde, med mindre der bliver ansat Mænd med Politimyndighed.

I Idaho er det lykkedes J. Benj. Hall med Støtte af Statens Biavlere at faa vedtaget en Bipestlov. Der er ogsaa blevet bevilget en betydelig Pengesum, saa at der kan ventes gode Virkninger af Loven.

Den ottende og sidste Stat er Texas, som har faaet en forbedret Bipestlov, der skal træde i Kraft den 1. Juli. Ledelsen af Foranstaltningerne til Bekæmpelse af Bipesten ligger her som tidligere i Hænderne paa Statsentomologen Prof. Wilmon Newell. Han er en af de bedste Entomologer (Insektkyndige) i de Forenede Stater og selv en begejstret Biavler. Den største Stat i Unionen og sandsynligvis ogsaa den største Bistat bør have en dygtig Mand til at bringe denne Lov i Udøvelse, og i Professor Newell har den utvivlsomt faaet en saadan.

Alt i alt maa det siges, at Bipestlovgivningen er i rask Fremgang i de Forenede Stater, og der er nu 33 Stater, som har en Bipestlov. I de fleste Stater er der nu indtraadt en Standsning i Bipestens Udbredelse. I mange andre er der er mærkbar Formindskelse af Yngelsygdommene. (Glean.)

Centralmøde

for DBF. affholdes Lørdag den 2. August 1913 paa Højskolehotellet i Randers.

Bestyrelsesmøde affholdes samme Sted den 2. August Kl. 9 Formd.

Centralmødet begynder Kl. 1 Eftmd. Mødet, som affholdes af Delegerede af DBF.s Medlemmer, kan overværes af enhver; men kun de Delegerede og Bestyrelsesmedlemmerne kan deltage i Afstemningerne.

I Forhandlingerne kan Centralmødet tillade ogsaa andre at deltage.

Dagsorden:

1. Valgbrevene afleveres og prøves.
2. Regnskabet 1912 fremlægges til Godkendelse.
3. Bestyrelsesvalg: Valg af et Bestyrelsesmedlem i Stedet for Bestyrer H. P. Hansen, Skovnæs, der afgaar efter Tur.
4. Valg af en Redaktør i Stedet for Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, der afgaar efter Tur.
5. Valg af en Sekretær og en Kasserer i Stedet for Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, der afgaar efter Tur.
6. Valg af en Revisor i Stedet for Lærer S. Ditlevsen, Elsted, der afgaar efter Tur.
7. Valg af en Decisor i Stedet for Førstelærer G. Josefsen, Østerlars Hovedskole, Rønne, der afgaar efter Tur.
8. Biavisskolerne: Beretning for 1913. Plan for 1914.
9. a) Tidsskriftet: Beretning for 1913. Plan for 1914.
b) Forfatterhonorar: Forslag af A. P. Andersen, Gadstrup.
10. Virksomheden: Beretning for 1913. Plan for 1914.
a) Tilskud til Møder m. m.
b) do. „ Forskoler (Kursus).
11. Stedet for næste Centralmøde.

I Forbindelse med Centralmødet vil som sædvanlig blive arrangeret en Fællesspisning paa Mødestedet ca. Kl. 5 Eftmd. Suppe, Steg, Dessert og Kaffe. Pris 2 Kr. 25 Øre pr. Kuvert.

Søndag den 3. August. Deltagerne møder Kl. 8¹/₂ paa Højskolehotellet, hvorefter Musæet og Bryggeriet „Thor“ beses.

Kl. ca. 10¹/₂ Formd. samles Deltagerne paa Højskolehotellet til Frokost, en varm Ret, Smør, Ost og Kaffe. Pris pr. Kuvert 1 Kr. 50 Øre.

Kl. 12 Udflugt til Mellerup. Diskussion:

1. Vore Stader og Rammer.
2. Biavl i Danmark. Indledes af Redaktør N. S. Kristensen.

Efter Diskussionen fælles Kaffe bord. Pris 35 Øre. Afrejse Kl. 5 Eftmd.

Carl Hansen.

Logi faas: paa Højskolehotellet: Enkeltværelse 1 Kr. 25 Øre—2 Kr. Fællessværelse à 1 Kr. 25—1 Kr. 50 Øre; paa Afholdshotellet i Østergade: Enkeltværelse 1 Kr. 50 Øre, Fællessværelse 1 Kr. 25 Øre. Bestilles 8 Dage forud.

Honningbien.

IV.

Efter saaledes at have set, hvorledes Biens Øjne er bygget, vil vi undersøge de saakaldte Følehorn (antennae), der spiller en meget betydelig Rolle med Hensyn til Sansefunktionerne. Det er traadformede Legemsdele, der bestaar af 13 lige tykke Led hos Hunnerne og 14 hos Hannerne. Det andet Led fra Hovedet (Svøben) er betydelig længere end de øvrige og adskiller sig fra disse deri, at det er uden de smaa Aabninger, hvormed de øvrige Led er oversaaede. Afbleger man Følehornet med Klor og lægger det under Mikroskopet, ses hver lille Aabning at ende i en lukket Sæk, og man kan iagttage en Nervestamme, der strækker sig gennem hele Følehornets Længde og udsender utallige Grene, der hver for sig staa i Forbindelse med de omtalte Fordybninger paa Overfladen, hvilket tydeligt viser, at Følehornene er Sanseredskaber. Men saa enige Videnskabsmændene er om at anse dem som Sanseredskaber, saa er de dog ikke fuldt enige, om det er Lugten, Hørelsen eller Følelsen, som her har deres Organ. At de har en lignende Føleevne i dem, som vi har i vore Fingerspidser, er dog hævet over al Tvivl. Denne Sans træder dem i Stedet for Synet ved deres Arbejde i Stadets Indre. I Mørke maa Bierne bygge deres Vokstaylor, fodre

Yngelen, bedømme dens Alder og Fornødenheder, kende Dronningen, og alt dette gør de ved Hjælp af Følehornene. Det er derfor vistnok en rigtig Gisning af Huber, at der uden Tvivl i Biernes Følesans maa være Momenter og Fuldkommenheder, hvortil vi ikke har noget tilsvarende.

Hvad derimod Lugt og Hørelse angaar, da har nogle naturkyndige henlagt den ene, andre den anden eller begge disse Sanser til Følehornene. Huber vil ikke ved sine Forsøg have fundet nogen Bekræftelse paa, at Følehornene er Organer for Lugten. Dette er dog vistnok Tilfældet, thi vi ser steds Følehornene i livlig famlende, ligesom snusende Bevægelse mod den Genstand, som Bierne undersøger. Et andet Tegn paa, at Følehornene er Lugteorganets Sæde, har man deri, at Følehornene paa Forkroppen af en Bi, som man har skilt ved Bagkroppen, endnu i Dødstimen vil dreje sig efter en i Honning dyppet Genstand og Snablen udstrække sig efter den tilbudte Honning, medens en Bi, naar man har berøvet den Følehornene, ikke tager Notits af den Honning, der bydes den. Man inde-spærrede til Forsøg en Del Bier under et Staaltraadsgitter, hvoraf nogle var berøvet det ene Følehorn. Bød man dem Honning, stak samtlige Bier Snablen ud gennem Gittret for at opsuge den. Man gentog Forsøget med Bier, der var berøvet begge Følehorn, og disse Bier søgte ikke mere Honningen. Disse Forsøg gentoges en Mængde Gange og gav bestandig samme Resultat. Ligeledes ophører Bierne at pleje og overhovedet at vedkende sig deres Dronning, naar man berøver dem Følehornene.

Lugtesansen er iøvrigt udviklet hos Bierne til en for os ufattelig Finhed og leder dem til at finde Honningen i en meget lang Afstand og paa Steder, hvor den er skjult for deres Blik. Men det er ikke alene til at opspore Næring, at Bierne anvender deres fine Lugt. Ligesom Sproget hos os er det Middel, hvorigennem Individerne erkender sig som hørende til samme Koloni, saaledes sker dette i Biernes lille Stat igennem Lugten. Ethvert enkelt Bistade har sin ejendommelige, naturligvis ikke for vore grove Sanser skelnelige Lugt, som muligvis hidrører fra Familiens Moder,

Dronningen. Da kun Indbyggerne af samme Stade har fælles Interesse, medens forskellige Bifolk ikke tager i Betænkning at udplyndre hverandre, naar Lejlighed gives, er det af yderste Vigtighed for hver af disse smaa Nationers Eksistens at sikre sig mod, at andre end de, der kan legitimere deres Indfødsret, erholder Adgang til Boligen, og der findes derfor ved ethvert Stade, der er i normal Tilstand, et stadigt Vagthold ved Flyvehullet, der foruden at afholde Gedehamse, Humlebier, Fluer etc. fra at trænge ind i Stedet navnlig gennem Lugten skal overbevise sig om, at de hjemkomne Bier virkelig hører til Stedet — altsaa et fuldkomment Fremmedpoliti.

Gavnlig Vink.

Vejret (9. Juli) har i de sidst forløbne 2 Uger været mindre godt for Biavl, næsten daglig stærk Blæst, kun undtagelsesvis en enkelt Dag næsten stille Vejr og i Reglen lav Varme om Natten. Regnen er faldet meget forskelligt, men fra næsten alle Egne klages over, at Jorden er meget tør. Fra nogle Sommertrækegne lyder Beretningerne paa, at der er megen Honning i Husene, men fra de fleste Egne meddeles det, at hvis der ikke snart falder en god blødende Regn, som efterfølges af Varme og stille Vejr, saa vil Udbyttet i 1913 snarere blive under end over et Middelaar.

Røveri. Saa længe Trækket er godt, vil man fremdeles kunne behandle Bierne uden at ængstes for at fremkalde Røveri ved langvarig Behandling af flere Stader. Er Trækket sluttet, bør man derimod være meget varsom i denne Henseende; thi i den varme Aarstid er Røveri langt farligere end i den kolde. Dog skal vi gøre opmærksom paa, at et godt Røgapparat, der kan udsende hele Skyer af Røg (f. Eks. en god Røgblæser), lige saa vel som Oversprøjtning med Vand, naar det anvendes i Tide mod Røverne, der nærmer sig det aabne Stade, er i Stand til at hindre Røveriet i høj Grad. Mærker man imidlertid, at Røverne ogsaa begynder at angribe Stadets Indgang, da bør man slutte Stadets Behandling for den Dag og ikke fortsætte den før sent paa Eftermiddagen paa den følgende Dag. Udslyngede Tavler bør under saadanne Forhold ikke indhænges paany før ved Solnedgang.

Udslyngning af Honningen kan foretages, saa snart Tavlerne er helt forseglede. De udtagne Tavler erstattes med ældre Bygning eller med udslyngede Tavler. Men naar Trækket aftager, kan man dog ved enhver Udtagning af Honningtavler indskrænke Pladsen noget ved at give færre Tavler i Stedet. I mange Sommertrækegne vil dog

Trækket med godt Vejr kunne holde sig endnu 1—2 Uger. Den udslyngede Honning bør anbringes i en større Beholder; efter at have herstaaet et Par Døgn skummes den omhyggeligt, derefter røres den igennem hver Dag, indtil den begynder at vise Tegn til at krystallisere; saa er det den rette Tid til at fylde den paa de Beholdere, hvori den skal sælges. Ved Paafyldningen bør man undgaa, at Honningen løber ned ad Beholderens Sider, da der saa vil blive Luftblærer i Honningen. Dette Arbejde udføres lettest og bedst, naar man benytter en Spand med Aftapningshane. Honningen bør opbevares paa et tørt Sted.

Dronningindførelse. Da det ikke kan betale sig at indvintre et Stade med en slet Dronning, fjernes den af Stedet, og i Stedet for indføres en god Dronning, som enten haves gaaende som Reservedronning paa et Par Tavler i et Smaastade, eller som faas ved Køb. Af de mange Metoder, vi har anvendt ved Dronningindførelse, synes vi bedst om følgende:

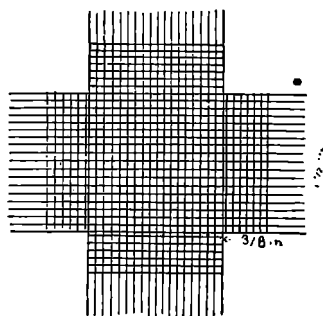
Forsendelsesbur.

1. Naar Dronningen er i et Forsendelsesbur, fjernes Dækket over Foderet. Det Foder, der er i Foderrummet, trykkes ind imod Bierne, og Foderaabningen fyldes helt med Forsendelsesfoder (stødt Kandis eller Melis, iblandet Honning som er æltet til en fast Dejg). Derover lægges et lille Stykke af en Kunsttavle, hvori der med en Tændstik er stukket en 6 à 8 Huller for at give Bierne Adgang til Foderet. Derefter anbringes Buret oven paa Yngelrammerne, saaledes at Foderrummet er lige over en Tavlegade. Bierne i Stedet fjerner Foderet i Løbet af et Par Dage, og Dronningen gaar ned i Stedet.

2. Er Dronningen i en Forsendelseskasse, som indeholder 1 eller 2 smaa Rammer, saa udtager vi Rammerne af Kassen indenfor et Vindue i Stuen og børster Dronningen med sine Ledsagere ned paa en Tavle, der er fyldt $\frac{1}{3}$ med Forraad, og som egner sig til at anbringes i Midten af Stadets Vinterleje. Et Bur af Jærntvist anbringes over Dronningen og hendes Ledsagere og trykkes derpaa ind i Tavlen paa et Sted, hvor der kommer en Del Celler med Honning ind i Buret. Stadets Bier fjerner Cellerne paa enkelte Steder, hvor Buret er knuget ned i Honningen, og naar der 48 Timer efter ses til Stedet, er alt i Orden; Foreningen er sket. Er Dronningen i et Smaastade, fanges den med en Cellebeskytter og anbringes tillige med nogle Bier i Buret.

Et saadant Bur laves af Jærnvæv med 4 à 5 Traade pr. løbende cm. Af et Stykke Traadvæv, som er 25 cm langt og 15 cm bredt, udklippes et firkantet Stykke, som er 9 cm², af hver af de 4 Hjørner, og derefter ombøjes Kanterne over et skarpkantet

Bræt af passende Størrelse; af hver af de ombøjede Kanter udtrækkes nogle af de yderste Traade. Buret er saa færdigt. Er man

Traadvæv til Buret.

bange for, at Buret skal falde af Tavlen ved Nedsætningen i Huset, kan der anbringes en Staaltraad til at fastholde det.

3. Simmins Sulte - Metode. Dronningen indføres sent om Aftenen ved Lygtelys; i mindst $\frac{1}{2}$ Time forinden maa den være ganske alene og uden Føde; man lader den løbe frit ned mellem 2 Tavlebærere i Stedet, som skal modtage den. Man kan f. Eks. bære Dronningen indespærret i en tom Tændstikæske eller i en Cellebeskytter i en Lomme i den halve Time, der gaar forud for Indførelsen.

Efter Hovedtrækkets Slutning bør Dronningindførelse saa vel som alle andre Arbejder ved Bierne udføres lige inden Solnedgang.

Sværmene er der ogsaa i Aar falden mange af. Smaa Sværme (1 à 3 Pd.), der kommer sent, bør, hvis man ønsker Vinterstader af dem, gives 1 à 2 Tavler, som er godt belagt med Yngel, der er lige ved at løbe ud af Cellerne. En saadan Tavle af de anbefalede Maal indeholder 4 à 6000 unge Bier; to saadanne Tavler vil i Løbet af faa Dage have fordoblet Antallet af Bierne, og de stærke Folk vil paa denne Tid uden Skade kunne afgive en saadan Tavle. De smaa Sværme kan ogsaa anvendes til at forny Dronningen med i andre Familier, hvis Dronning man inden Foreningen fjerner. Sværmen indsættes da bag den ældre Familie, adskilt derfra ved et bitet Gitter, der kan fjernes den følgende Dags Aften.

Vinterforraad. I de Egne, der savner Eftertræk, bør man allerede ved Honninghøsten tænke paa at bevare et tilstrækkeligt Antal forseglede Tavler i Staderne til Vinterforraad, idet man bør huske paa, at mindst $\frac{1}{3}$ af hver Families Vinterforraad (yderst og øverst) kan bestaa af Honning. Resten kan gives som Kandissirup paa et senere Tidspunkt.

Fra Kredsene.

Han Herredernes BF. afholdt et Biavlkursus i Dagen 25.—28. Juni med Biavls lærer Chr. Bach, Stenum, som Lærer. Der var indtegnet 14 Deltagere, og de del-

tog alle det meste af Tiden og var meget interesserede og taknemlige for Undervisningen.
N. P. Christensen.

Randers Amts B.F. afholdt den 1. og 2. Juli Udstilling i Randers i Forbindelse med Randers Amts Husholdningsselskabs Dyrskue. Udstillingen var kun lille, men de udstillede Sager var gode. Der uddeltes følgende Præmier:

Honning.

1. Pr.: J. P. Jensens Enke, Gimming. Sadelmager Jensen, Sønderbæk. A. Kristensen, Asferg.

2. Pr.: M. Jensen, Haslund. Ole Nielsen, Haslund. Jens Laursen, Bjerregrav.

3. Pr.: J. Jensen, Kærende. A. Kristensen, Asferg (udbet. ikke).

Ekstrapræmie: A. Kristensen, Asferg.

Voks.

1. Pr.: Skomager M. Jensen, Haslund, Randers. Træskomager J. Jensen, Kærende, Nimtofte.

2. Pr.: Avlsbruger H. Jensen, Østervang, Randers. Sadelmager J. C. Jensen, Sønderbæk, Faarup.

3. Pr.: J. Jensen, Kærende (udbet. ikke). J. P. Jensens Enke, Gimming, Randers.

Kunsttavler.

1. Pr. plus Ærespr. (en Sølvgenstand): Biavlslærer R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund. Bihuse.

3. Pr.: Karetmager J. Schou, Ølst, Randers (udbet. ikke).

Nordthys B.F. har i Dagene d. 17.—20. og 21.—24. Juni ladet afholde 2 Forskoler, i Nors og Sjørring, og de var henholdsvis besøgt af 16 og 14 Deltagere. Vejret var hele Tiden saa heldigt, som man kunde forlange det. Begge Skolerne ledes af Biavlslærer Grønning fra Vejrup, og baade fra Nors og Sjørring lyder kun Lovtaler over gamle G. og hans Maade at lede Undervisningen paa. Altid var han i Solkskinshumør, aldrig trættedes han, og aldrig blev han ked af at svare paa Spørgsmaalene, der svirrede om ham lige saa lystigt som Bierne. Der var Liv og Humør baade over Lærer og Elever. Eleverne bragte ham en velfortjent Tak i de lokale Blade og udtalte deri som deres Overbevisning, at det, de i denne Tid havde lært, vilde faa stor Betydning for dem. S. Ditlevsen.

Sydthys B.F. afholdt den 25. Juni Udstilling af Biavlsprodukter og Hjælpemidler til Biavl i Forening med det Thylandske landøkonomiske Selskabs Dyrskue i Hurup. Da det var saa tidligt paa Sommeren, var der knap saa megen Honning som sidste Aar, men det udstillede var af god Kvalitet. Udstillingen af Redskaber var ret fyldig. Følgende tildeltes Præmie:

For levende Bier.

1. Pr.: Jens Kr. Poulsen, Odby.
2. Pr.: Martin Pejtersen, Lønbjerg. N. Henriksen, Barslev.

3. Pr.: L. C. Nielsen, Jegindø. J. P. Madsen, Styvel. Ane Kristensen, Odby.

4. Pr.: Lars Fomsgaard, Styvel. Søren Jensen, Jegindø.

5. Pr.: Landstingsm. Andersen-Nygart, Hvidbjerg. Chr. Johansen, Tambohus.

For Honning.

1. Pr.: Smed J. Korsgaard Nielsen, Grurup. Skomager P. Bjerregaard, Heltborg.

2. Pr.: Gdr. N. Sørensen-Høy, Spolum. Frk. Lovise Hansen, Dover. J. Kr. Poulsen, Odby. Møller L. Ringgaard, Refsbøl. Fru Anna Knudsen, Ydbylund. Ingvar Toftum Nielsen, Kobberø.

3. Pr.: Skrædder Barslev, Uglev. Hans Fr. Olesen, Kobberø. A. Kjærgaard, Kobberø.

For Voks.

1. Pr.: Smed Jens Korsgaard Nielsen, Grurup. Hans Fr. Olesen, Kobberø.

2. Pr.: Ingvard T. Nielsen, Kobberø. Frk. Lovise Hansen, Dover.

Mjød.

2. Pr.: Charles Barslev, Hvidbjerg.

Limonade:

2. Pr.: N. Sørensen-Høy, Spolum.

Syltetøj.

1. Pr.: J. Kr. Poulsen, Odby.

2. Pr.: Charles Barslev, Hvidbjerg.

Honningkager.

2. Pr.: Johanne Marie Kjærgaard, Kobberø.

Kunsttavler.

1. Pr.: J. Korsgaard Nielsen, Grurup.

Redskaber.

Brøncemedalje: Kbmd. Carl Rasmussen, Kalundborg.

Der uddeltes ialt i Præmier 129 Kr.

Wedellsborg Birks B.F. afholdt Kursus i Dagene 12.—15. Juni med Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, som Lærer. Der afholdtes hver Dag praktisk Undervisning i Bigaarden og Foredrag over forskellige Emner vedrørende Biernes Røgt og Pleje samt Produkternes Behandling. Kursuset blev ledet med stor Dygtighed og havde samlet god Tilslutning, hvortil meget bidrog, at Overjæger Lave og Skovfoged P. Hansen havde stillet deres smukke Bigaarde til Foreningens Raadighed. Alle Deltagerne var enige om, at de havde tilbragt nogle lærerige og gode Timer sammen. J. J. Pedersen.

Han Herredernes B.F. afholdt Udstilling i Fjerritslev den 21. Juni 1913 sammen med Landboforeningen, hvor følgende Præmier uddeltes:

Mjød.

1. Pr.: Ane Marie Søndergaard, V. Ullestrup. 2. Pr.: Martin Johansen, Mølgaards Lund; Niels Andreas Andersen, Manstrup. 3. Pr.: Niels Madsen Jensen, V. Ullerup.

Honningkager.

1. Pr.: Kirstine Christensen, Fjerritslev; Andreas Nielsens Hustru, Øslev. Præmieværdig: Johan Jensen, Odense.

Krystalliseret Honning.

1. Pr.: Jens Kristian Andersen, Skræm; N. Møller, Dronningholm. 2. Pr.: O. Helligsen, Øland; Kirstine Christensen, Fjerritslev; Martin Johansen, Mølgaards Lund. Syltetøj.

1. Pr.: Kristine Tidemand, Torslev; Kirstine Christensen, Fjerritslev.

Voks i Blok.

1. Pr.: Mogens Imer, V. Ullerup; Jens Kristian Andersen, Skræm. 2. Pr.: O. Hellicsen, Øland; Marie Asp, Bejstrup; A. Kaager, Thorup Kløv; Frands Jensen Røge, Thorup. 3. Pr.: Jesine Larsen, Bejstrup; Karl Haastrup, Bejstrup; Kristine Tidemand, Torslev.

Vokstavler.

1. Pr.: Fabrikant A. H. Vorbeck, Holstebro. Udstillede 1 kg Vokstavler og sin Bibog og skænkede Præmien og Genstandene til Foreningen.

Brevkasse.

Holdere af „T.f.B.“ og det deraf følgende Stemmetail i DBF.s enkelte Kredse efter Optælling den 5. Juli 1913: 1 a. Gl. Københavns Amts BF. 223 (3 Delegerede) 1 b. Gl. Roskilde Amt 155 (3 D.). 1 c. Ram sø-Tune Herred 73 (2 D.). 2 a. Frederiksborg Amt 258 (3 D.). 2 b. Slangerup og Omegn 31 (1 D.). 2 c. Horns Herred 41 (1 D.). 3 a. Holbæk Amt 400 (3 D.). Samsø 32 (1 D.). 4 a. Sorø Amt 165 (3 D.). 4 b. Alsted m. fl. Herreder 79 (2 D.). 4 c. Midtsjælland 23. 5 a. Sydsjælland 149 (3 D.). 5 b. Storehedinge 65 (2 D.). 5 c. Baarse Herred 35 (1 D.). 5 d. Møen 69 (2 D.). 5 e. Vallø 63 (2 D.). 5 f. Glumsø 32 (1 D.). 5 g. Fakse 46 (1 D.). 6. Bornholm 120 (3 D.). 7 a. Fynske Bivener 70 (2 D.). 7 b. Fynske BF. 48 (1 D.). 7 c. Skovby Herred 94 (2 D.). 7 d. Assens Amt 60 (2 D.). 7 e. Vends Herred 68 (2 D.). Wedellsborg Birk 40 (1 D.). 8. Svendborg Amt 368 (3 D.). 9. Maribo Amt 429 (3 D.). 10. Aalborg Amt 277 (3 D.). 11 a. Hjørring 91 (2 D.). 11 b. Hvetbo Herred 47 (1 D.). 11 c. Lendum og Omegn 58 (2 D.). 11 d. Østvendssyssel 21. 12 a. Morsø 51 (2 D.). 12 b. Nordthy 46 (1 D.). 12 c. Sydthy 66 (2 D.). 12 d. Han Herred 49 (1 D.). 13 a. Braarup 18. 13 b. Kjellerup 22. 13 a. Salling Herred 65 (2 D.). 13 c. Rind Herred 61 (2 D.). 13 f. Vorning-Vinge 15. 13 g. Viborg og Omegn 78 (2 D.). 13 i. Ø. Ørum 27 (1 D.). 13 j. Lysgaard Herred 10. 13 k. Hvolbjerg Herred 13. 14 a. Aarhus og Omegn 42 (1 D.). 14 b. Silkeborg og Omegn 40 (1 D.). 14 c. Hundslund 11. 14 d. Hads Herred 52 (2 D.). 14 e. Horsens og Omegn 111 (3 D.). 14 f. Skanderborg og Omegn 47 (1 D.). 14 g. Vrads Herred 15. 14 h. Gjern Herred 19. 14 i. Kaløvig 22. 15. Randers Amt 388 (3 D.). 15 k. Rougø Herred 23. 16 a. Ribe Amt 363 (3 D.). 16 b. Anst m. fl. Herreder 63 (2 D.). 16 c. Vamdrup 12. 17 a. Lemvig og Omegn 113 (3 D.). 17 b. Nr. Bork og Omegn 147 (3 D.). 17 e. Tim og Omegn 34 (1 D.). 17 f. Skern og Omegn 52 (2 D.). 17 g. Holstebro og Omegn 86 (2 D.). 17 i. Ulfborg og Omegn 25 (1 D.). Vemb og Omegn 28 (1 D.). 17 k. Timring og Omegn 16. 17 l. Herning og Omegn 32 (1 D.). 18 a. Vejle og Omegn 194 (3 D.). 18 b. Brande 15. 18 c. Elbo m. fl. Herreder 50 (2 D.). 18 d. Kolding og Omegn 99 (2

D.). 18 e. S. Omme og Omegn 54 (2 D.). 18 f. Jerlev m. fl. Herreder 50 (2 D.). 19 a. Nordslesvig 210 (3 D.). 19 b. Als n. Herred 55 (2 D.). 19 c. Den alsiske BF. 21. 19 d. Hellevad BF. 10. 19 e. Bylderup BF. 10.

Som det vil ses af denne Optælling, er der flere Foreninger, som kun mangler ganske faa Holdere for at kunne sende en Delegeret eller en Delegeret mere end her anført. Naar det manglende Antal Holdere indtegnes hos Redaktøren inden den 2. August, vil de kunne medregnes ved det forestaaende Centralmøde.

Valgbreve. De Delegerede mindes om at medbringe Valgbrev til Centralmødet. Et saadant Valgbrev udstedes af Kredsforsmanden (ogsaa naar denne selv er valgt til Delegeret) og skal indeholde Oplysning om, naar og hvor og for hvilken Tidsskrifts Forening og for hvilket Tidsskrifts vedkommende er valgt til Delegeret.

Centralmødet. I Henhold til DBF.s Love kan der til Centralmødet i Randers den 2. August d. A. møde 120 Delegerede. I Fjor var Tallet 122 Delegerede; af disse mødte 73.

DBF.s Biavlsskole i Odense. 1 Dags Mødet afholdes paa Fyns Stifts Husmandsskole Lørdag den 19. Juli Kl. 9 Formd. præcis, hvortil enhver, som har Interesse for Biavl, indbydes. Dagsordenen vil blive meddelt paa Mødet. Red.

DBF.s Biavlsskole i Odense. De af Egnens Biavlere, som ønsker deres Bifamilier tilset af Biavlsskolen, anmodes om at meddele det til Red.

Ekko fra Staderne.

V. Egen, Bogense, d. 30. Juni.

Jeg har fundet et sikkert Middel, som forhindrer Sværmene i at flyve bort. Det bestaar i at stænke Vand over de sværmende Bier fra den Side, de flyver til. Jeg har i Aar prøvet det flere Gange og har hindret flere Sværme i at flyve deres Vej. Af en Fodpumpe kan man lave sig en Sprøjte ved Hjælp af en Træstok, hvis ene Ende man omvikler med Hør, saa den passer stramt i Pumpen. Rasmus Larsen.

Da det kun sker undtagelsesvis, en sjælden Gang imellem, at en Sværm flyver fra Bigaarden, før den har samlet sig i Klynge, bør man, naar tre Fjerdedele af Bierne har samlet sig i Klynge, søge at faa dem i Kube. Det er en god Maade at anvende, og derved hindrer man Sværmen i at flyve væk. Skal Sværmen blive i Kuben til hen imod Aften, saa bør der skygges over den enten med et vaadt Lagen eller med en Solskærm, der er gjort vaad. Skulde de sværmende Bier eller Sværmen vise Tegn, der tyder paa, at de vil flyve bort, er det et udmærket Middel at stænke eller at sprøjte Vand paa dem. Dette Middel har staaet sin Prøve mange Gange; det anbefales bl. a. Steder i Hans Herwigks Bibog, trykt 1649. Red.

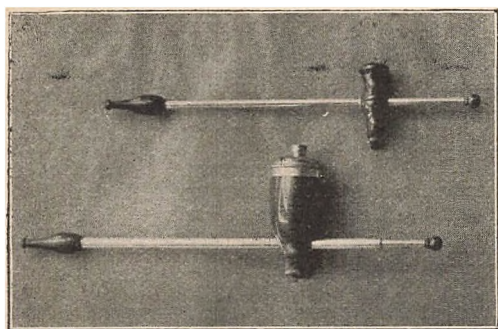
Odder, 7. Juli.

Trækket er nu ophørt paa Grund af Tør-Niels Simonsen.

Elsted Skole, Snedsted, den 2. Juli.

Her i Thy har vi snart Staderne fulde af Honning og er begyndt at slynge ud af den. Der har været en Del Agerkaal, hvorpaa der har været livligt Træk i det smukke Vejr. Der er desuden en Mængde Hvidkløver, og kunde vi bare faa en god Regn og saa Varme ovenpaa, kan vi godt faa Staderne fyldte endnu en Gang. S. Ditlevsen.

Et og Andet.

Patent Cigarørret og Bipiben. I Nr. 9 d. A. meddelte vi, at Hr. Elektroplettfabrikant Axel Prip, Øresundsvej, København, havdt indgivel Ansøgning om Patent paa et Cigarør og en Pibe til Brug ved Behandling af Bistader. Af ovenstaaende Billeder kan ses, hvorledes Cigarørret og Piben er konstrueret. Hr. A. P. har givet os Lejlighed til at prøve begge Dele, og vi kan anbefale Cigarørret paa det bedste; det egner sig godt til Brug ved Udførelse af mindre Arbejder i Bigaarden. Piben vilde sikkert vinde i Brugbarhed, naar Lysningen i Hovedet var 5 mm mindre i Gennemsnit. Begge Dele er smukt udstyrede, og Priserne forekommer os at være meget billige.

Biernes Betydning for Frugtavl. I mange Aar har Biavlerne fra Tostedter- og Fintelerdistriktet i Tyskland vandret med deres Bier til det „gamle Land“ til Frugtræbiomstringen, og de betalte tidligere Grundejerne der 25 Pfennig (ca. 22 Øre) pr. Stæde. I de sidste Aar har disse Vandringer aftaget stærkt paa Grund af vanskelige Transportforhold. Frugthavejerne mærkede snart, at med Biernes Udebliven aftog Frugthøsten stærkt. Derfor har Bladet vendt sig saaledes at Frugthavejerne nu betaler Biavlerne 25—30 Mark (22—27 Kr.), for at de skal komme til dem med deres Bier.

Foreningsmeddelelser.

Salgsforeningen

(De samvirkende danske Biavlere) afholder Generalforsamling i Randers Søndag den 3. August Kl. 8 Form. pr.

Dagsorden:

1. Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar.
2. Regnskabet 1912—13 fremlægges til Godkendelse.
3. Forslag fra et Medlem om Tilvebringelse af en Kapital, at anvende til Forskudsudbetaling for indsendt Honning.
4. Valg i Henhold til Lovene.
5. Meddelelser fra Noteringsudvalget.
6. Eventuelt.

P. Hansen,
Formand.

Gerlev m. fl. Herreders BF. Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Centralmødet i Aar afholdes i Randers den 2. og 3. August. Alle Medlemmer kan overvære Mødet i Randers den første Dag, og det var ønskeligt, om mange vilde deltage i Diskussionsmødet i Mellerup den anden Dag; et mere lærerigt og interessant Biavls-møde kan man næppe tænke sig. Flere af Medlemmerne har allerede lovet at komme til Stede pr. Cykle, Vogn eller Motorbaad. Mød altsaa talrigt og tag mod „Bjørn“.

R. Krogsgaard.

Centralmødet. Til Biavlsforeningerne i Randers Amt samt nærliggende Amter.

Ved Bestyrelsesmødet i Randers Amts BF. har vi nu tilrettelagt Plan for den sædvanlige Udflugt den anden Dag Centralmødet varer. Et Grundrids af Planen er bekendtgjort i nærværende Blad, og med tilbørligt Hensyn til Tiden, der raades over, vil der blive gjort saa meget som muligt, for at Deltagerne kan faa Byen og Egnen at se.

Nu da det nedsatte Udvalg har ordnet alt efter bedste Evne, vil vi være glade ved, om de Foreninger, der ikke har alfor langt til Randers, vil deltage i Udflugten pr. Damp til Mellerup. En smukkere Sejlur kan man ikke tænke sig, og den lejede Isbryder „Bjørn“ er Garanti for, at Sejladsen gaar planmæssigt. Diskussionsmødet i Mellerup har Interesse for alle Biavlere; det er jo Autoriteterne paa Biavlens Omraade, der deltager i en saadan Diskussion. Mød derfor mange til Udflugten, der tillige er billig. Enhver kan deltage i Udflugten, og det er Udvalgets Haab, at Foreningerne slutter sig dertil.

R. Krogsgaard.

Hobro og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 27. Juli Kl. 2 Eftmd. hos Værkfører Adamsen, Bauegaarden ved Hobro. Enhver, der interesserer sig for Biavl, er velkommen. Til Stede kommer Biavlslærer J. C. C. Bech, Aalborg. A. Pedersen.

Øse Sogns BF. afholder et 5 Dages Kursus ved Biavlslærer Bovbjerg, Alslev.

Kursuset afholdes følgende Steder: Mandag den 28. Juli hos Sognefoged N. J. Pedersen, Heager; den 29. hos Gaardejer Niels J. Kristensen, Nordenskov Mejeri; den 30. hos Lærer Nielsen, Hostrup; den 31. hos Erik Kr. Pedersen, Haltrup, og den 1. August hos Gaardejer Jørgen Lauridsen, Hostrup, hver Dag Kl. 2 Eftmd. Alle er velkomne.

Lemvig og Omegns B.F. afholder ekstraordinær Generalforsamling i Lemvig Afholdshjem Lørdag den 2. August Kl. 2 Eftmd. med følgende Dagsorden: Bestemmelse om Honningprisen for 1913. Oprettelse af et Honningudsalg i Lemvig. Efter endt Generalforsamling holder P. Nielsen Foredrag om Biernes Efteraarsbehandling. Alle Medlemmer, især dem, der sælger Honning, bedes møde. K. J. Borum.

Aars og Omegns B.F. afholder Møde Mandag den 28. Juli Kl. 1 Eftm. i Træhandler S. A. Stittings Bigaard i Aars. Biavlslærer Joh. Chr. Jensen, Barmer, giver praktisk Vejledning i Sommerbehandlingen. Alle Biavlere indbydes venligst.

S. A. Stissing.

Hads Herreds B.F. afholder Maanedsmøde i Dyngby Søndag den 27. Juli Eftmd. Kl. 2, hvor forskellige Arbejder i Bigaardene vil blive foretaget. Niels Simonsen.

Lendum og Omegns B.F. afholder Biavlskursus i Dagene fra 21. til 24. Juli d. A., hver Dag Kl. 2 Eftm. De to første Dage hos Lærer Nielsen, Tolne, de to sidste Dage hos Kbm. Hansen, Pedersgave. Alle kan deltage. Jørgen Jørgensen.

Janderup Sogns B.F. afholder Biavlskursus i Dagene 21.—25. Juli d. A. under Ledelse af Biavlslærer J. Bovbjerg. Deltagerne anmodes om at møde den 21. Juli Kl. 2 Eftmd. pr. hos undertegnede. Adgangen gratis. P. L. Schmidt, Kjærup.

Faaborg og Omegns B.F. afholder Møde den 20. Juli Kl. 2 Eftmd. hos Væver H. F. Hansen, Falsled. Da der er flere vigtige Spørgsmaal, der skal afgøres, bedes Medlemmerne møde talrigt. Bestyrelsen.

Skanderborg Omegns B.F. afholder Møde hos S. J. Nielsen, Stilling Mark, Søndagen den 27. Juli Kl. 2 Eftm., hvortil Foreningens Medlemmer og enhver, som interesserer sig for Biavl, indbydes. Bestyrelsen.

Langelands B.F. holder Møde hos Christoffersen, Tryggeløv, den 27. Juli Kl. 3 Eftmd. P. H. Pedersen.

Viborg Amts Biavlere. Biejere i den nordlige Del af Viborg Amt, som ønsker min Hjælp ved Bekæmpelsen af Bipesten, kan sende mig et Brevkort; jeg skal da komme snarest muligt, og jeg forlanger kun et ganske lille Vederlag. Tilsynsmand Anders M. Nielsen, Simested.

Tilskud fra Landbrugslosteriet. Af Landbrugslosteriets Overskud fra 6. og 10. Serie er af Landbrugsministeriet tildelt Tilskud til efternævnte Biavlforeninger: Holbæk Amt 150 Kr., Randers Amt 150 Kr., Ramsø-Tune Herred 100 Kr.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Møde med praktisk Vejledning Søndag den 27. Juli Kl. 2 Eftmd. hos Lærer Fousing i Kværndrup. Alle Venner af Biavl indbydes. Nye Medlemmer optages.

Vilh. Lund.

Den fynske B.F. afholder et 4 Dages Kursus den 19.—22. Juli hos Gaardmand Joh. P. Albertsen, Fjellerup. Biavlslærer, pens. Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, holder Foredrag de to første Dage og Krigsraad, Gartner A. C. Andersen, Nyborg, de to sidste Dage. De af Deltagerne, der ønsker det, faar den sidste Dag en Pakke ældre Tidsskrifter gratis. A. C. Andersen.

Gl. Roskilde Amts B.F. afholder Møde Søndag d. 20. Juli Kl. 3 Eftm. paa Hvalsø Hotel. Biavlslærer A. Larsen, Rørbæk, vil komme til Stede. Omegns Biavlere indbydes.

Kolding og Omegns B.F. afholder Generalforsamling den første Dag, der afholdes Biavlskursus, den 27. Juli, Kl. 2 1/2 Eftmd. M. M. Tarp.

Aalborg Amts B.F. afholder Fredag den 18. og Lørdag den 19. Juli Udstilling af Produkter og Redskaber. Genstandene sendes under Adr.: Biavlsudstillingen, Dyrskuet, Aalborg. inden Fredag Morgen Kl. 8 og maa ikke fjernes inden Lørdag Eftm. Kl. 5.

Kolding og Omegns B.F. lader afholde Biavlskursus paa "Olympia" i Kolding fra 27. Juli til 30. Juli, hver Dag Kl. 2 1/2 Eftmd., med Stabssergent Bjerregaard som Lærer. Alle Biavlere, der indmelder sig som Medlem af DBF., har gratis Adgang. M. M. Tarp.

Gl. Københavns Amts B.F. afholder offentligt Møde med Foredrag og Fremvisning Søndag den 20. Juli Kl. 2 Eftmd. hos Fabrikant Lindgren, Fuglevad Vandmølle pr. Lyngby. Bestyrelsen.

Skovby Herreds B.F. Biavlsmøde afholdes Onsdag den 23. Juli hos Landmand Laurits Olsen, Kosterlev, hvor Redaktør N. S. Kristensen og Biavlslærer Aug. Petersen vil komme til Stede som Talere. Foredragene begynder Kl. 3 Eftmd.

Alle, som har Interesse for Biavl, indbydes.

Indhold af dette Nummer:

Biavlskursus	160
Brevkasse	166
Centralmøde	162
Den nyeste Biavlslovgivning i De forenede Stater.....	160
En ny Metode for Dronningindførelse.....	156
Ekko fra Staderne.....	166
Et og Andet.....	167
Fra Kredsene	164
Foreningsmeddelelser.....	167
Graa Honning.....	154
Gavnlig Vink.....	163
Hadsten og Omegns Biavlskursus	160
Honningbien	162
Lidt om stor Biavl	155
Salgforeningen	153

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 12.

1. August 1913.

47. Aarg.

Kurmetode for amerikansk og europæisk Bipest.

Efter at jeg i mere end tyve Aar har haft at gøre saavel med europæisk som med amerikansk Bipest, har jeg udfundet en sikker Kurmetode, som vil gøre Bipestspørgsmaalet til et mindre vanskeligt Spørgsmaal end Overvintringsspørgsmaalet. Denne Kurmetode vil heller ikke paa nogen som helst Maade komme i Vejen for Bipestinspektørernes Arbejde; den vil tværtimod være dem en god Hjælp til at løse deres Opgave. Den er allerede bleven anbefalet af Inspektørerne i Pennsylvanien og New Jersey. Det er lykkedes mig ved Avlsudvalg at skaffe mig en Stamme af Italienerne, som er absolut uimodtagelige for europæisk Bipest. Men det har dog vist sig, at Metoden kan bruges med samme Held ved Behandlingen af denne Slags Bipest som ved Behandlingen af den amerikanske. Den er med fuldstændigt Held prøvet i min egen Bigaard, som er omgivet af Bigaarde, i hvilke begge Slags Bipest raser i deres værste Skikkelser. Den er bygget paa følgende fem Grundsætninger:

1. Den voksne Bi overfører ikke Smitte, medens den fordøjer pestbefængt Honning.

2. Hvis der lagres pestbefængt Honning i Tavlerne under Behandlingen, kommer Sygdommen altid tilbage.

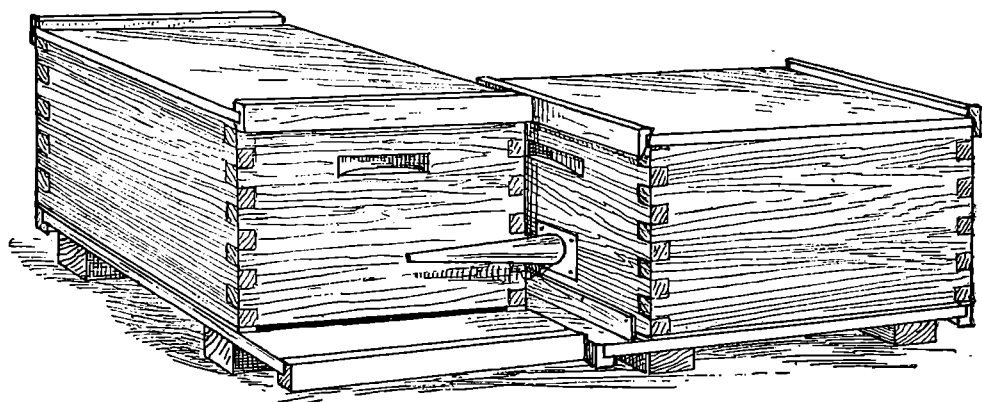
3. Under regelmæssige Forhold forlader Bierne altid Stedet med tomme Honningmaver.

4. Naar Bierne foruroliges i Stedet, giver de altid mere eller mindre Honning til deres Kammerater, og denne Honning bliver, naar Uroen er overstaaet, af Trækbierne lagret i de Celler, som er nærmest for Haanden, førend de flyver ud paa Træk.

5. Ved Behandlingens Begyndelse maa der i Stedet ikke findes Vokstavlger, hvori der kan lagres Honning.

Ved at følge disse fem Grundsætninger har jeg været i Stand til at udfinde følgende Behandlingsmaade, som med samme Tryghed kan benyttes af den uøvede Biavler som af den mest erfarne, og uden at man derved skader hverken Bifamilien, Yngelen eller Honningudbyttet. Den medfører heller ikke nogen Fare for Røveri eller for, at Sygdommen kan spredes videre. Den kan med samme Held bruges ved begge Slags Bipest.

Hvis Familierne ikke er for haardt angrebne af Sygdommen, afgiver de Sværme, især hvis deres Yngelrum bliver begrænset. Naar en saadan Familie udsender en Forsværm, flyttes Mo-

W. Cases Kurmetode, ved hvilken Bierne gaar roligt ud af Stedet paa en naturlig Maade gennem en rørformig Bitømmer.

derstadet nogle faa Tommer til Siden, og Sværmen sættes paa den gamle Plads paa Rammer med hele Kunsttavler. Derefter udskæres alle Viserceller i Moderstadet, og Stedet lukkes bitæt. I Stadets Forside borer man derpaa et Hul, en Tomme i Gennemsnit, og over dette faststiftes en rørformig Bitømmer af Jærnblik, en Tomme vid i den bredeste Ende og 6 Tommer lang; Bitømmeren er i sin smalleste Ende netop saa vid, at en enkelt Bi (Droner medregnet) kan komme ud ad Gangen. Stedet sættes i en saadan Stilling, at Bitømmerens tyndeste Ende naar omtrent to Tommer frem over Sværmstadets Flyvehul, saaledes som Tegningen viser. Det er aldeles nødvendigt, at den pestsmittede Sværm, som er huset paa Kunsttavler (eller paa Byggeanvisninger) paa den gamle Plads, ikke foruroliges, før der er gaaet fire eller, endnu bedre, fem hele Dage. Thi naar Bierne flyver ud i Marken, efter at Sværmen er huset, tager de voksbyggende Bier af den pestsmittede Honning, som var bragt med fra det gamle Stade, og hvis de bliver ladet fuldstændig i Ro, forbruger de al denne Honning til Voksbygningen. Men hvis de forstyrres, før der er gaaet mindst 4 Dage, lagrer Trækbierne Honningen, som endnu kan være pestsmittet, i de først udbyggede Celler i Stedet i Stedet for at give den til Voksbyggerne, og Følgen bliver da, at den først af Ægget udkomne Yngel bliver fodret med denne Honning, og saa har man Sygdommen paany. Skulde det af en

eller anden Grund være nødvendigt at forstyrre den voksbyggende Biklynge før den femte Dag, maa det, der er bygget, tages bort, og Bierne maa have nye Kunsttavler til Udbygning. I Løbet af omtrent fire Uger vil al Yngel i Moderstadet være udkrøbet og gennem Bitømmeren have forenet sig med Bierne i Forsværmens Stade, og da de alle har forladt Stedet med tomme Honningmaver, er der ingen Fare for, at de skal medbringe Smitte. Det er maaske overflødigt at sige, at Moderstadet ikke maa forstyrres paa nogen som helst Maade, førend den sidste Bi er kommen ud af Cellen og er gaaet ud igennem Bitømmeren. Naar dette er sket, kan Stedet tages bort og sættes hen paa et sikkert Sted, hvorefter Voksbygningen kan tages ud og indsmeltes, eftersom det falder belejligt.

Familier, som ikke sværmer, kan affejes eller afrystes paa Kunsttavler i et rent Stade paa den gamle Plads, og derefter behandles det affejede Stade efter de Regier, som ovenfor er givne for Behandlingen af det afsværmede Moderstade. Det maa altsaa tillukkes bitæt og forsynes med en Rørbitømmer. Naar Bierne affejes, bør der blive saa mange Bier tilbage i Stedet, at der kan blive draget Omsorg for Yngelen. Der vil jo ikke gaa saa lang Tid hen, før de gaar ud gennem Bitømmeren og forener sig med de affejede Bier.

Familier i Kassestader kan, hvad enten de er syge eller friske, udtrom-

mes og overføres ved Hjælp af Rørbitømmeren, uden at der opstaar nogen Fare for Røveri, Overførelse af Smitte eller Tab af Yngel.

Jeg har endnu ikke faaet Meddelelse om noget Tilfælde af Uheld ved Anvendelsen af den ovenfor beskrevne Metode, naar Reglerne nøjagtig er fulgt, og dette gælder ikke blot min egen Bigaard, men ogsaa alle andres, hvor denne Metode er anvendt.

W. W. Case.

Cases Metode for Bekæmpelse af Bipest, der er en Forbedring af en ældre Metode, anbefales baade af Regeringsbureauet for Insektkundskab i U. S. A. og af Gleanings, som meddeler, at denne Metode kan anbefales uden Betænkning. De indkomne Beretninger lyder alle paa, at man ved denne Metode har opnaaet udmærkede Resultater, der giver god Grund til at anbefale den. Der er kun en eneste Forsigtighedsregel, som bør iagttages, og det er den, at Metoden ikke bør anvendes i meget varmt Vejr, uden at Staderne staar i Skygge. Ellers er man udsat for, at Tavlerne i det tillukkede Stade smeltes paa Grund af Mangel paa Ventilation.

Kaukasiske Bier.

Af J. J. Wilder.

De Vilkaar, hvorunder Biavlen drives i de forskellige Egne og under forskelligt Slags Sommervejr, er saa forskelligartede, at man let kan komme til at anbefale en bestemt Birace, bestemte Metoder og bestemte Biavlsredskaber altfor stærkt. Det er derfor muligt, at jeg kan have anbefalet de kaukasiske Bier for stærkt; men paa den anden Side er jeg ikke utilbøjelig til at tro, at de fortjener større Opmærksomhed, end der hidtil er vist dem i Biavslitteraturen. Mange har prøvet dem, og kun faa har kasseret dem. I de fleste Tilfælde har de, som har underkastet dem en grundig Prøve, fundet dem at være alle andre Biracer overlegne.

Med Undtagelse af det sidst forløbne Aars Foraar har jeg hvert Aar avlet kaukasiske Dronninger til Salg. I Aar kunde jeg have solgt mere end 1000 Dronninger, for det meste til tidligere Købere. Men jeg har bestemt mig til at udvide min Biavl og drive den i stor Maalestok, og jeg vil derfor ophøre med at drive Dronningavl som Forretning.

Alle de Dronninger, jeg vil blive i Stand til at avle, vil jeg bruge selv. Naar jeg anbefaler Kaukasierne, sker det derfor ikke i min egen Interesse. Men de har saa fuldstændig forandret min egen Biavl og gjort den til en saa fordelagtig Forretning, at jeg ikke kan modstaa min Lyst til at gøre deres Fortrin almindelig bekendt.

Jeg vil igen gøre opmærksom paa to af de Egenskaber hos dem, ved hvilke de viser sig andre Bier overlegne, nemlig deres Dygtighed som Honningsamlere og deres Evne til at fylde deres Stade med Bier den hele Sommer igennem. Jeg vil gøre dette ved at meddele en anden Biavlslers Erfaringer, som ganske falder sammen med mine egne.

Hr. Charles Quinn i Texas skriver: „Mine Kaukasier er Italienerne fuldstændig overlegne, og i denne Egn, hvor der „ingen“ Honning er, har de givet et gennemsnitligt Udbytte af 50 Pd. pr. Stade, medens min Nabos 8 italienske Familier ikke alene intet Udbytte gav, men endog svandt ind til 4. En anden Biavlslers i Nabolaget, som havde 108 italienske Familier, maatte fordres næsten den hele Sommer igennem, og hans Stadeantal svandt ind til 47. Det er aabenbart, at Kaukasierne maa have samlet Honning fra en eller anden Honningskilde, medens disse to Bigaarde af Italienerne led Hunger.

De holdt ogsaa deres Yngelleje fyldt med Yngel hele Sommeren igennem; jeg kunde derfor forøge mit Antal Stader til det dobbelte og fik et Ekstrasæt af Tavler udbygget i Magasinerne. Det vilde have fornøjet Dem at se den store Strøm af Bier, som passerede ind og ud under Honningtrækket.

Jeg forskrev i Aar nogle Dronninger direkte fra Kaukasien. Deres Arbejdere har alle den samme Farve og viser ikke det mindste Spor af gult. De er heller ikke mørke af Farve, men matgraa og er lige saa sribede som en Zebra. De er ogsaa udmærkede Honningsamlere. Jeg agter at gøre Kaukasierne til min Specialitet, thi jeg anser dem for at være Fremtidens Birace. Mine Venner i Norden siger, at de overvintrer godt og ikke lider af Foraarsvind. De er ogsaa godmodigere end Italienerne og taaler i højere Grad end disse at blive forsømte eller ukyndigt behandlede.“

(Glean.)

Giv Bierne Vand.

Af Torveassistent P. Hansen.

Ofte har jeg i „T.f.B.“ set anført, at man om Vinteren bør give Bierne Vand, ja, jeg har endogsaa hørt Biavlere udtale, at man særlig i Yngeltiden bør sørge for, at der er Vand i Bigaarden eller dens Nærhed; men da en til Dels ny Biavler i Foraaret fortalte mig, hvilken Indflydelse det havde haft paa Udviklingen af hans Bifolk, fordi han daglig flere Gange havde vandet dem ved at give dem Vand i Fodertrug i Husene, saa trak jeg paa Skuldrene og tænkte, at det maatte have andre Aarsager, naar hans Bier var saa folkerige; men saa traf det sig, at der var Biavlsnøde hos den omhandlede Biavler, Instrumentmager Larsen i Brønshøj, hvor jeg fik Syn for Sagn. I alle Husene var midt i Flyveaabningen paa Staderne anbragt en Foderbakke, der ragede lidt ud paa Flyvebrættet, og af og til gik han rundt med sin Havevandkande og fyldte Bakkerne med Vand; og da det tilmed konstateredes, at Bierne paa Dage med varmt Vejr og godt Træk tømte Bakkerne flere Gange daglig, medens disse i koldt og regnfuldt Vejr lod Vandet staa urørt, saa maatte jeg indrømme, at L. havde Ret. Da jeg kom hjem, forsynede jeg alle mine Bifolk med hver en Flaske-Foderbakke, satte en Tot Vat i Hullet til Flaskehalsen, tog Risten eller Staaltraadsnettet bort og fyldte Bakkerne med Vand. De første Par Dage lod Bierne Vandet staa urørt, men efter en Uges Forløb viser det sig, at de, naar der er godt Træk, tømmer Bakkerne flere Gange daglig. Ja, selv om Natten tømmer de mest befolkede Stader Bakkerne, og da jeg lader Bakkerne have et svagt Fald udefter, er det meget interessant at se Bierne staa Side om Side paa det Stykke af Bakken, hvoraf et Par Tommer rager udenfor Huset, for at drikke, naar der kun er en lille Rest af Vandet tilbage i denne. Der vil muligen siges, at det er til Yngelen, at Bierne bruger saa meget Vand, men jeg har forsøgt at give Sværme, der samme Dag er sat i Hus, Vand paa lignende Maade, og de har forbrugt Vand, om end i mindre Mængde. Et Bifolk, der fylder 12 Tavler à 10×12“ i Underrummet,

har daglig forbrugt $1/2$ à $3/4$ l Vand, idet jeg har brugt samme Fremgangsmaade som Hr. L., at have en Vandkande, fyldt med Vand, staaende i Solen i Bigaarden og 3 à 4 Gange daglig fyldt Bakkerne med Vand, eftersom jeg har haft Tid og Lejlighed. Jeg er derved kommen til det Resultat, at det forholder sig med Bierne som med os Mennesker: de tørster i varmt og tørt Vejr og ved strengt Arbejde, samt at der spares ret betydeligt paa deres Arbejdskraft ved, at de fritages for at hente Vand. Jeg har udenfor min Bigaard et stort Gadekær, og her har jeg i tidligere Tider stedse set en Mængde Bier sidde og drikke Vand, men siden jeg har begyndt paa at fodre med Vand, er Besøget ved Gadekæret blevet meget sparsomt. Jeg vil derfor anbefale enhver Biavler, der har Lejlighed dertil, at passe deres Bier med Vand.

Kan man sikre sig fuldstændig mod Sværmning?

Af Dr. C. C. Miller.

Redaktøren af Gleanings har anmodet mig om at skrive en Artikel om, hvorledes man bedst kan forebygge Sværmning. Hvilken Fremgangsmaade der er den bedste, ved jeg ikke, da der muligvis kan findes en Fremgangsmaade, som jeg ikke kender, og som er langt bedre end nogen af dem, jeg kender. Men da jeg under hele mit Biavlerliv har kæmpet haardt mod Sværmningen, kan jeg muligvis have noget at meddele, som kan være til Nytte for dem, som har mindre Erfaring.

Sværmning kan forebygges — i det mindste for nogen Tid. Men jeg er ikke vis paa, om der findes nogen fordelagtig Fremgangsmaade, som sætter os i Stand til at sige: „Her er en Familie, som er bleven saaledes behandlet, at det er absolut sikkert, at den aldeles ikke vil tænke paa at sværme i denne Sommer.“ Dette gælder endog, om et Stade afgiver en naturlig Sværm; det er ganske vist Reglen, at et saadant Stade ikke sværmer mere i det Aar (Eftersværme sættes herved ud af Betragtning), men der er Undtagelser fra Reglen. Disse Undtagelser er dog

paa de fleste Steder saa sjældne, at der ikke vilde blive noget nævneværdigt Tab, selv om man lod dem alle flyve bort. Saa meget kan der sandsynligvis med Sikkerhed siges, at en Familie kan behandles saaledes, at man kan være lige saa sikker paa, at den ikke sværmer, som man kan være sikker paa, at en Familie, som allerede har sværmet paa naturlig Maade, ikke vil sværme mere i det samme Aar.

En Behandling, ved hvilken dette kan opnaas, er den velkendte Dannelse af Fejesværme. Dette er i Virkeligheden en Slags naturlig Sværmning, da man, naar man danner en Fejesværme, tager al Yngel bort, saa at Bierne kommer under samme Vilkaar som en naturlig Sværm. Da Bierne undertiden sværmer ud, hvis de bliver fuldstændig uden Yngel, kan man lade dem beholde en Yngeltavle for en Tid af tre til fire Dage, indtil Dronningen er kommen godt i Gang med at lægge Æg i en eller flere af de andre Tavler. Fejesværmen har den Fordel frem for naturlige Sværme, at de kan faa alle Stadets Bier. Paa den anden Side er der den Ulempe ved dem, at de ved Borttagelsen af al Yngelen berøves lige saa mange fremtidige Arbejdere, som der er Æg og Yngel i de borttagne Tavler. Man vil her kunne indvende, at Bierne ikke flyver ud paa Træk, før de er 16 Dage gamle, og at der derfor vil gaa 16—37 Dage hen, før alle disse Bier vil blive Trækbier — saa sent, at det ikke vil have stor Betydning for Honninghøsten. Men Honningtrækket kan være længe nok til, at der kan blive et føleligt Tab, og desuden kommer det i en Bifamilie ikke alene an paa Biernes Alder, men til en vis Grad ogsaa paa Familiens Behov. Hver ung Bi, som kommer ud af Cellen, kan gøre en af sine ældre Søstre fri for Arbejde inden Huse, saa at den kan blive en Trækbii, hvad enten denne Søster er mere eller mindre end 16 Dage gammel.

Men man kan ogsaa danne Fejesværme paa en saadan Maade, at man faar erstatet det halve af det Tab, som lides derved, at Yngelen tages bort.

Naar en Del af Bigaardens Stader, f. Eks. Halvdelen eller noget mindre end Halvdelen, er affejtet, kan man opstable Yngelen 3—4 Étager højt over

Familier, som ikke behøver at være meget stærke. Otte Dage efter, naar Yngelen er tildækket, kan man affeje en Del andre Stader og give dem tildækket Yngel fra de opstablede Tavler i Stedet for tomme Tavler eller Kunsttavler. Alle Bier maa da rystes af Tavlerne foran Flyvehullet i det Stade, over hvilket Yngeltavlerne var anbragt. Saa langt min Erfaring naar, gør disse Yngeltavler samme Nytte som tomme Tavler.

Det er oftere blevet sagt, at en Dronning aldrig sværmer i det Aar, i hvilket den er avlet. Dette holder ikke altid Stik. Dersom en Familie er kommen i Sværmefeber og har bygget Visercelier, hvori der allerede er Larver, vil den, hvis man bytter den gamle Dronning med en ung, sværme med den unge Dronning, ganske som den vilde have gjort det med den gamle. Men hvis Familien af en eller anden Grund er bleven dronningløs og har opfødt en ny Dronning eller faar en modea Visercelle, da vil den unge Dronning ikke sværme i den samme Sommer. Det gælder i det hele som en almindelig Regel, at en Familie ikke sværmer, hvis den i ti Dage er uden en æglæggende Dronning og derefter faar en ung Dronning, ligeegyldigt om denne er befrugtet eller ubefrugtet. Men man maa erindre, at der indtræffer Undtageiser (rigtignok sjældne) med disse unge Dronninger, sandsynligvis oftere med italienske Dronninger end med brune. Jo senere paa Aaret Dronningen er avlet, desto sikrere kan man være paa, at den ikke sværmer.

Sværmning kan ogsaa forebygges derved, at man borttager alle Dronninger (i Egne med Kløvertræk ved Begyndelsen af Kløvertrækket) og ti Dage derefter udskærer alle Viserceller paa en nær. Endnu bedre er det at udskære alle Viserceller og give Familien en ung befrugtet Dronning.

For dem, som gerne vil forbedre deres Bier, har dog denne Fremgangsmaade, ved hvilken en Dronning aldrig faar Lov at leve mere end et Aar, ogsaa en meget uheldig Side. Man faar ved den ikke tilstrækkelig Anledning til at prøve, hvilket Værd Dronninger har som Avlsdronninger; thi Æren for det første Aars Honninghøst

maa deles mellem de to Dronninger, som har skaffet Stedet dets Arbejdere. Men man kan ændre Fremgangsmaaden noget. Den Fremgangsmaade, som i Almindelighed benyttes af denne Artikels Forfatter, er følgende:

Saa snart der kan opstaa nogen Mistanke om, at Bierne tænker paa at sværme, ser man efter, om der er Viserceller i nogle af de stærkeste Familier. Hvis man ikke finder Viserceller i dem, behøver man foreløbig intet mere at gøre. Dersom man finder Viserceller, gør man bedst i at undersøge alle Bigaardens Stader, idet man tilintetgør alle de Æg og Larver, som findes i Viserceller. Ti Dage efter undersøger man Staderne paany og ødelægger nu alle de Æg og unge Larver, som findes i Viserceller. Men hvis en Familie har lukkede Viserceller eller Celler med ældre Larver, maa den tages under Behandling. Hvis Dronningen er saa god, at man ønsker at beholde den, tages den ud og med den to Yngeltavler med paasiddende Bier, og af disse to Tavler og Dronningen dannes der en Aflægger. Alle Viserceller paa de Tavler, som bliver tilbage i Stedet, udskæres. Ti Dage efter udskæres alle de efter den første Behandling udbyggede Viserceller, og Dronningen med de to Yngeltavler gives tilbage. I den Tid, da de to Yngeltavler er ude af Stedet, kan man holde en Plads aaben for dem bag i Stedet; der er kun ringe Fare for, at disse dronningløse Bier skal bygge Tavler paa dette Sted. En paa denne Maade behandlet Familie kan herved være kureret for al Sværme-lyst for den hele Sommer, men den kan ogsaa sværme senere. Den maa derfor undersøges hver tiende Dag og undergaa den samme Behandling paany, hvis der findes Viserceller, hvori der er Larver. Jeg erindrer ikke, at det har været nødvendigt at behandle nogen Familie mere end to Gange.

Hvis man skal behandle en Familie, hvis Dronning man ikke ønsker at beholde, tager man Dronningen bort og udskærer alle Viserceller. Ti Dage efter skæres atter Visercellerne ud, og der indføres en ung, befrugtet Dronning. Man bør ved denne Behandlingsmaade altid have unge æglæggende Dronninger færdige til at indføres. Hvis den unge Dronning findes i et Smaastade med

Rammer af fuld Størrelse, kan man tage Dronningen med de Tavler, hun har i Smaastadet, og alle de paa Tavlerne siddende Bier og hænge dem ind i det visserløse Stade. Dette Stade kan man ved enhver ny Undersøgelse gaa forbi; man kan saa godt som sikkert gaa ud fra, at det ikke vil sværme.

Enkelte Stader vil hele Sommeren igennem aldrig gaa længere i deres Sværmeferberedelser end til at have Viserceller, hvori der er Æg og unge Larver, og disse Stader er det ikke nødvendigt at behandle. Enkelte Stader har aldrig et Æg i en Visercelle hele Sommeren igennem. Disse vil sandsynligvis ogsaa give det største Honningudbytte, og blandt disse Familier bør man vælge sine Avlsstader.

Fejesværme.

Efter A. B. C. og X. Y. Z. of Bee Culture.

Efter at Hovedtrækket er begyndt, og maaske helst tre til fire Dage før man kan vente, at Familien vil afgive Sværm, men ikke tidligere, faar Stadet en ny Plads ved Siden af den gamle, og et tomt Stade af samme Udseende som det gamle sættes paa den gamle Plads. I dette Stade er der indhængt Rammer med Byggeanvisninger eller hele Kunsttavler — helst det sidste. Har man ikke andet, kan man ogsaa bruge udbyggede Tavler. Derpaa rykstes eller fejes Moderstadets Bier ned foran det nye Stades Flyvehul. Nogle fejer alle Bier af Tavlerne, og dette kan gøres, hvis Vejret er meget varmt og Nætterne varme; thi der vil snart komme unge Bier ud af Cellerne, som kan tage sig af Yngelen. Honningmagasinerne fra Moderstadet bliver derefter givet til det nye Stade. Moderstadet flyttes enten til en ny Plads eller bliver staaende ved Siden af det nye Stade med Flyvehullet pegende i samme Retning som dettes. I begge Tilfælde bør Flyvehullet indsnævreres.

Dersom Bierne allerede har begyndt at arbejde i Magasinerne, vil de fortsætte deres Arbejde der og føre al den indbragte Honning derop. I enkelte Tilfælde vil det være det raadeligste at bruge et Dronninggitter mellem Yngelrummet og Magasinet for at hindre Dronningen i at gaa op.

Frederiksborg Amts BF. afholdt i Dagene 26.—29. Juni et Kursus i Smidstrup Skole ved Gilleleje under Ledelse af Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde. Uagtet Mødestedet var saa betænkelig nær „Torsklandet“ Kattegat, hvis Beboere jo ikke er Biavlere, samledes der dog daglig et ret stort Antal Biavlere, som med stadig stigende Interesse fulgte saa vel Foredragene som Undervisningen i Bigaardene. Høhøsten og Dyrskuet i Hillerød lagde jo nok en Del Beslag paa nogle af Deltagernes Tid, saa enkelte blev forhindret i at møde daglig, men alligevel maa det siges, at saa vel Antallet af de mødte som den Interesse, de viste, vidner om, at Biavlens staar godt paa denne Egn. Gennemsnitlig var daglig mødt 26. Det samlede Antal var 46, hvoraf en Del falder paa 1 Dags Deltagelse af Biavlere mere langvejs fra.

Efter et Foredrag paa 2 Timer i Skolen foretoges der forskellige Arbejder i Bigaarden. Den 1., 3. og 4. Dag hos Lærer Joh. Graversgaard, der havde stillet sin Bigaard til Raadighed, og 2. Dagen hos Kredstformanden, N. P. Andersen, der foruden at have et ret betydeligt Antal Stader af de sædvanlige Former tillige havde en særdeles smuk Bipavillon, som med særlig Opmærksomhed blev besøgt af Biavlerne.

Salgsforeningen og dens Fremtid.

Af N. P. Hansen, Vedskølle, Tjæreby.

Det har i Aar været vanskeligt for Salgsforeningen at afsætte den Honning, der er bleven den tilsendt. Grundene dertil kan være forskellige; men jeg tror, at den væsentligste Grund ligger hos Biavlerne. I Forhold til det Antal Medlemmer, Foreningen for Tiden tæller, er det kun en ringe Del deraf, som søger at opfylde deres moralske Forpligtelser over for Foreningen ved at tilsende den deres samlede Overproduktion af Honning ved Honninghøstens Slutning og ikke, som Tilfældet er med flere af Medlemmerne, at de først sælger saa meget af deres

Honning, de kan, hjemme, pakke saa Resten sammen, undertiden større Beholdere, hvoraf der i nogle Tilfælde har været taget indtil Halvdelen, og sikkert ikke den bedste Kvalitet, da denne som Regel gaar først. Honningen sendes til Salgsforeningen med den Tanke: „Det er da alligevel rart med den Salgsforening, for det er da en Udvej til at komme af med sin Honning paa, naar man ikke kan sælge den hjemme, for saa skal den da tage imod den.“ Ja, det er unægtelig en Behagelighed at have et saadant Sted til at putte sine mindre gode Produkter hen og faa en god Pris for dem, efter at man hjemme har afsat det bedste direkte til Forbrugerne. Men Biavlens i Almindelighed og Salgsforeningen i Særdeleshed er daarlig tjent dermed, fordi Salgsforeningen derved kommer

til at omsætte altfor megen 2. Klasses Honning, som nedsætter dens Anseelse hos det købende Publikum, idet man skuffer Forbrugerne i deres Forventninger til Salgsforeningen, fordi man derigennem havde ventet kun at faa 1. Kl.s Honning.

Der er ogsaa andre Maader, bevidst eller ubevidst, man søger at undergrave Salgsforeningen paa. Det har været ret almindeligt i forudgaaende Efteraar og Vinter, at Biavlere har averteret Honning til Salg i Dag- og Ugeblade til en Pris, der laa en Del lavere end Salgsforeningens Detail-Pris, men noget højere end dennes en gros-Pris. Vedkommende har tilsyneladende opnaaet en højere Pris for sin Honning, men Nettofortjenesten ved denne Afsetningsmaade frem for at benytte Salgsforeningen vil sikkert blive tvivlsom, da man ved Salg direkte til Forbrugerne gennem Avertissementer ikke altid er sikret gode Betalere, og Tab af Emballage og Betaling for Fragt og Avertering udgør ikke nogen lille Konto. Ja, man har endog Eksempler paa, at enkelte Medlemmer hellere har villet sælge sin Honning til en noget lavere Pris, naar han selv solgte den til Grossereren, end naar den skulde gaa gennem Salgsforeningen, og Grossereren derved var forpligtet til at sælge den med Foreningens Etiket.

Ovenstaaende og lignende Eksempler besværliggør i høj Grad Salgsforeningens Virksomhed. Selvfølgelig har enhver Ejer Selvbestemmelsesret over sine egne Ejendele, og Biavleren har Ret til at afsætte sin Honning efter eget Behag; men en Ting er sikkert alle danske Biavlere enige om, og det er: at rense Landet for udenlandsk og forfalsket Honning, saa at der kun kan findes ægte dansk Honning paa dansk Mands Bord, og dertil har vi kun ét Middel, nemlig: at alle Biavlere her i Landet slutter sig sammen og fører samme Etiket ved Salg af deres Honning, saa at Forbrugerne har en betryggende Garanti ved Indkøb af Honning, og Forbrugerne er da heller ikke bange for at betale en ordentlig Pris, naar blot Kvaliteten svarer dertil.

Der er 3 Spørgsmaal, som Salgsforeningen maa tage op til Overvejelse i den nærmest kommende Tid.

1. At skaffe Foreningen Pengemidler, saaledes at den bliver i Stand til at betale Honningen ved Modtagelsen.

Grunden til, at saa mange Biavlere undlader at benytte Salgsforeningen, er jo nok den, at de ikke kan faa Pengene udbetalt med det samme, og det kan være ubehageligt nok, særlig for Smaakarsfolk, som har Brug for dem jo før, jo hellere; men det faar man heller ikke ved Hjemmesalg, da der gerne hængaar længere Tid, inden man faar udsolgt, saafremt man da har Honning af Betydning. Salgsforeningen vilde sikkert blive benyttet i langt højere Grad, hvis den havde en tilstrækkelig stor Kapital at raade over, saa den kunde udbetale et større Forskud ved Honningens Modtagelse. En saadan Kapital maa i den kommende Tid kunne tilvejebringes. At laane Pengene i et Pengeinstitut i Foreningens Navn er maaske ikke muligt, da der sikkert ikke vil kunne opnaas Enighed blandt Medlemmerne om at paatage sig det solidariske Ansvar. Men der er en anden Maade, som jeg mener baade er sikrere og sundere, og det er at tilbageholde 2 à 5 pCt. af Omsætningen til at benytte som Driftskapital til Indkøb af Honning. Mange vil maaske mene, at det er en for langsom Maade at faa skaffet Kapital til Veje paa; men naar blot mange Biavlere vil benytte Salgsforeningen, saa vil den store Omsætning snart tilvejebringe en anseelig Kapital, saa Foreningen kan blive i Stand til at betale en Del af Honningen kontant, og derved er man kommen over de største Vanskeligheder.

Det vil ligge nær for, at mange vil tænke som saa: Ja, det er godt nok, at der skal opspares en Driftskapital, men vi bliver trukket saa meget af paa Betalingen, naar der gaar 10 pCt. til Kommissionæren, 2½ pCt. til Foreningens Administrationsfond og saa endvidere 2—5 pCt. til en Driftskapital; men det gør jo ikke noget, naar vi alligevel kan opnaa at faa en pæn en gros-Pris hjem for vor Honning, og de Penge, der gaar til Driftskapitalen, er vi da fremdeles Ejere af, og nye Medlemmer skal selvfølgelig foruden det ordinære Indskud betale et ekstra Indskud i Forhold til den Kapital, som Foreningen paa det daværende Tids-

punkt raader over. Det er umuligt for nogen Forening af den Art at arbejde uden Driftskapital, det har vi udmærkede Eksempler paa i vore Andelsforeninger, hvorledes man der maa have en ret stor Driftskapital i Forhold til Omsætningen, for at de kan arbejde tilfredsstillende.

Det vilde vel heller ikke være udelukket, at en og anden Interessent vil laane Foreningen Penge paa kortere Tid mod en rimelig Rente, indtil den blev saa formuende, at den selv naaede at faa samlet de nødvendige Penge.

2. Der maa fastsættes en bestemt Leveringstid for Honningen.

Som Forholdene er nu, kan man tilsende Salgsforeningen Honning paa hvilken Aarstid, man behager det. Det er ubehageligt for Kommissionæren og uheldigt baade for Noteringsudvalget og for Køberne. Tiden for Indleveringen bør indskrænkes til at omfatte Tiden fra Honninghøstens Begyndelse og til den 1. eller senest den 15. Oktober.

Det vil spare Noteringsudvalget for en Del Rejser, Kommissionæren for meget unødvendigt Arbejde, og man vil faa et mere ensartet Produkt at tilbyde paa Markedet, da enkelte Producenter ikke vil faa saa god Lejlighed til at sælge hjemme, hvad der kan sælges, og saa sende Resterne til Salgsforeningen, men maa ved Honninghøstens Slutning tage Bestemmelse om, hvor stor en Del af den samlede Produktion der skal gaa til Salgsforeningen. Køberne faar et større Lager at vælge imellem.

3. Der maa oprettes Filialer af Salgsforeningen i Provinserne.

Som Forholdene er nu, er det kun Honningforbrugerne i København og de nærmest liggende Byer, der nyder godt af Salgsforeningens Garanti. Vi maa have udvidet dens Rammer til ogsaa at omfatte i hvert Fald de større Købstæder. Det vil være forbunden med før store Fragtomkostninger at samle Honningen fra hele Landet i København for at notere den og derefter sende den tilbage til Provinserne. Det vilde være paa sin Plads, om man antog en Forhandler i forskellige Købstæder og lod Honningen gaa direkte dertil og saa valgte enten et lokalt

Noteringsudvalg eller, hvad sikkert var bedre, beholdt ét Noteringsudvalg for hele Landet for at faa en mere ensartet Bedømmelse. Det vilde føre til, at man vilde faa langt mere Honning til Forhandling i Salgsforeningen, naar man kunde aflevere den paa en lettere Maade og var fri for Fragtomkostningerne.

Hvis vi ikke i det kommende Aar vil søge at støtte Salgsforeningen mere, ved at sælge vor Honning derigennem, og undergrave den mindre ved at sælge Honningen direkte til Grossererne og Købmændene eller gennem Avertissementer, saa vil det blive vanskeligt for os at faa en paalidelig Mand til at være Foreningens Kommissionær, da Omsætningen er for ringe og derved Vederlaget for lille i Forhold til det Arbejde, det medfører, saa at det slet ikke kan betale sig for en Mand, der ikke driver Forretning i Forvejen, at have med det at bestille. Og skal vi overlade Salget til den første, den bedste, der melder sig, saa er Salgsforeningens Dage snart talt, og vi falder tilbage i vor gamle Kurs, hvor vi gaar til Købmanden med vor Honning og maa nøjes med den Pris, han finder for godt. Vi har ikke noget at søge Beskyttelse under mere, Skærmbrettet er borte, og Tiden er atter inde for Spekulanterne til at sælge forfalsket eller udenlandsk Honning til lave Priser, som saa vil trænge den danske Honning tilbage, da Forbrugerne lige saa godt kan købe deres Honning det ene Sted som det andet, da de ikke har Garanti noget Sted.

Lad os derfor slutte os sammen om Foreningens Valgsprog: „Sammenhold gør stærk“.

Fra Gl. Københavns Amt.

Af Tilsynsmand H. C. Jensen, Ejby, Roskilde.

Biavlerne paa den Del af Københavns Omegn, som jeg i Aar berejste under mit Arbejde med Bipestens Bekæmpelse bringes min Tak for den Imødekommenhed og Gæstfrihed, jeg overalt har mødt. Særlig Tak til de lokale Biavlere, som har ofret Tid paa at aflægge Besøg i Bigaardene i de-

res Nærhed. Det har en stor Betydning for mig at have en lokalkendt Mand med under de vanskelige Forhold, der arbejdes under i Københavns Nærhed. Det er ofte meget vanskeligere at finde Biejerer end Bistaderne, og begge Dele kan være lige nødvendige. Dette at faa Lejlighed til at tale med Ejeren, faa gjort ham eller hende fortrolige med, hvorledes Sygdommen ser ud, hvad der kan gøres for at forebygge dens videre Udbredelse, og hvorledes den helbredes, dette har maaske større Betydning Landet over end selve det Arbejde, vi Tilsynsmænd har udført. Det er jo som bekendt lettere at forebygge end at helbrede; det gælder ikke mindst paa dette Omraade. Hvad der gør Bipesten særlig vanskelig at faa udryddet paa nævnte Egn, er dette, at forholdsvis altfor faa Biholdere staar i DBF. Her er et Felt, hvor Medlemmerne kan gøre dem selv og Sagen en Tjeneste ved at formaa Naboer og Bekendte til at indmelde sig i BF. For en Pris af 2 Kr. aarlig kan de til enhver Tid faa at vide, hvad der i Øjeblikket er nødvendigt at gøre i Bigaarden, samt hvilke Iagttagelser og Fremskridt der paa Biavlens Omraade gøres Verden over. Jo større Tilslutning en Egn har til DBF., des større er Kendskabet til Biens Natur og Pasning. Naar jeg skriver saaledes, maa det selvfølgelig ikke forstaaes, som det hele følger af sig selv, naar man blot er Holder af „T.f.B.“, og at saa er det hele godt. Nej, alle, som har systet med Bier i en Aarrække, har sikkert gjort den Erfaring, at jo mere deres Syn for den mærkelige Samfundsordning, som findes hos en Bifamilie, er bleven udvidet, jo flere Smaating opdager de, som de kan komme den lille flittige Bi til Hjælp med. Og her gælder det, at man næsten i alle Tilfælde maa sige til sig selv: det er mærkeligt, at jeg ikke tænkte dette selv for længe siden. Og endelig kan Biavlsmoderne, som Kredsen lader afholde, tjene til at gavne Sagen, ikke mindst ved, at Biavlere kommer sammen til Møder, hører Foredrag, lærer af hinanden ved Samtaler og ser en velholdt Bigaard; det sidste bliver der altid Lejlighed til, da Foredragene, naar Vejret tillader det, ledsages af praktisk Fremvisning. Et saadant Møde af-

holdtes den 6. Juli i Hr. J. P. Larsens Bigaard, Emdrup, hvor jeg var Taler, men paa Grund af Dyrskuet var Besøget temmelig smaat. Det var en sand Fornøjelse at arbejde med disse velholdte, birige og honningfyldte Stader; det fortjener at bemærkes, at samtlige 36 Familier var i Huse, som Ejeren selv havde forarbejdet som Husflid. Efter Mødet tog vi paa Anmodning hen og undersøgte et Par Bigaarde i Nærheden; i den ene fandtes en Familie, som lige havde overstaaet en Kur for Bipest. Den havde siddet paa Ledere og var omflyttet igen, men den var desværre overført paa udbyggede Tavler; det bør være Kunsttavler, da netop dette, at Bierne har saa meget Byggearbejde, at de dertil kan faa brugt al den medbragte Honning, er medvirkende til, at Kuren kan naa det tilsigtede Maal, at faa Sygdommen udryddet.

Honningbien.

V.

Men foruden den betydelige Rolle, Følehornene saaledes spiller som Organer for Lugten, synes de at have en indgribende Betydning som et direkte Meddelelsesmiddel — paa hvilken Maade, ja derom ved vi ingen Besked. At Dyr, der lever i Samfund, i hvilket forskellige Forretninger skal udføres og ofte af mange Individuer i Forening, maa have et Middel til at gøre sig forstaaelige for hverandre, synes utvivlsomt. Vel kan Bierne frembringe forskellige Lyde, hvis Betydning selv Biavleren snart lærer at forstaa, saaledes t. Eks. de unge Dronningers Tytten og Kvækken inden Eftersværmenes Afgang, Biernes Klagelyd over Dronningens eller stundom Yngelens Tab, deres Jubel, naar de atter faar Dronning, og deres Glædesbrusen, naar man efter at have haft dem ude af Stedet atter lader dem slippe ind, samt om Aftenen efter en Dag med godt Træk, Rovbiernes klingende Flugt, Sværmelyden, den hvislende Vredeslyd om en Dronning, som de holder fangen, Smertelyden ved Tabet af Brodden, Vagtholdets sagte Murren om Natten, der, naar de tror,

at der er Fare paa Færde, gaar over til en kort Vredeslyd, der bringer flere Bier til at ile ud af Flyvehullet til Hjælp, o. a. fl. Blæser man Røg ind i et Stade, hører man ligesom en bedende Lyd; aander man derimod ind i Stadet eller forstyrrer Bierne om Aftenen eller i Regnvejr, giver de en gnaven Hvislen; banker man om Aftenen paa et sundt Stade, høres et kort, dybt Vredesbrum osv. Den Bi, der stævner ind paa en for at stikke, summer med en saa skarp og særegen Lyd, at dens onde Hensigt ikke kan miskendes, og man kan ved at blæse Røg paa den let høre Overgangen i Tonen, der bliver betydelig nedstemt. Men alle disse Lyde udtrykker kun forskellige Stemninger. Derimod er der andre Meddelelser, der forudsætter et Slags egentligt Sprog, thi hvorledes sker ellers den Meddelelse, hvorved samtlige Bier kommer til Kundskab t. Eks. om, at Sværmen vil forlade sin nys anviste Bolig. Man hører ingen Lyd, og dog bliver Bierne som efter fælles Aftale hjemme, medens Sværme, der vil blive, straks begynder at arbejde Morgenen efter, at den er indfangen. Hvorledes underretter Spejderne Bierne om, at de har fundet en Bolig for den kommende Sværm, og hvorledes falder just enkelte Bier paa at udføre dette Arbejde? Overhovedet hvorledes bliver Bierne enige om at fordele Arbejdet imellem sig, saa at ikke alle samtidig gør det samme? Hvorledes underretter Spejderne deres Kammerater om, hvilket Stade der kan angribes med Udsigt til Bytte, hvorledes underretter en Bi de andre om, at den har fundet en rig Honningkilde? Thi man ser dem vende tilbage til denne med Kammerater. Huber har anstillet en Del Forsøg, hvorved Følehornene synes at spille en Rolle ved mange Meddelelser, og dette bekræftes ogsaa ved de Iagttagelser, som hans Søn har anstillet over Myrerne. Da den Rolle, Følehornene spiller i denne Henseende, er af saa megen Interesse, vil vi lade Huber beskrive de Forsøg, han anstillede angaaende dette Punkt.

„Dersom“, siger han, „det alene var Dronningens Fraværelse, som fremkaldte denne Virkning (det, at Bierne i Tilfælde af Viserløshed udklækker sig en ny Dronning), maatte Bierne straks efter dens Forsvinden begynde paa at

anlægge nye Celler, men dette er saa langt fra at være Tilfældet, at man tværtimod kan tage Dronningen fra Bierne, uden at de synes at bemærke det; alle deres Arbejder vedbliver uden Undtagelse at gaa som sædvanlig, og Roligheden bliver ikke forstyrret. Først en Time efter, at Dronningen er forsvundet, mærker man Urolighed blandt Arbejderne. De beskæftiger sig ikke længere med at pleje Yngelen, men løber hurtigt frem og tilbage; dog fremkommer disse Tegn paa Urolighed ikke straks i alle Dele af Stadet. Først iagttaget man dem kun paa en Del af en Vokstavle. Herfra udbreder Bevægelsen sig videre, idet de urolige Bier spreder sig, og naar de paa deres Vej møder Kammerater let berører disses Følehorn med deres egne. De saaledes berørte Bier bliver ligeledes urolige og bringer Forvirringen hen til andre Dele af Stadet. Man ser da Arbejderne løbe hen over Vokstavlerne, støde til hverandre, ile til Flyvehullet og med Heflighed storme ud af dette.

Det maatte synes vanskeligt at forklare, hvorledes Bierne erholder Kundskab om deres Dronnings Fjernelse; thi de Bier, som opholder sig i de fjernere Dele af Stadet eller blot paa den anden Side af Vokstavlerne, kan ikke iagttage dens Forsvinden, og dog viste det sig i det anførte Tilfælde, at der ikke gik mere end en Time hen, før alle Bierne var underrettet derom, følte Bekymring, derover, kom i stærk Bevægelse og syntes at søge efter den tabte Dronning.

Var det igennem Lugten eller igennem Følelsen, de fik Underretning om dens Forsvinden? Maa man gætte paa en skjult Sans, der er i Stand til at underrette dem om Stadets sørgelige Tilstand, eller maa man tage sin Tilflugt til den Forudsætning, at disse Insekter ved et Tegnsprog kan meddele hverandre en saa vigtig Efterretning? Jeg besluttede at hæve dette Spørgsmaal, som maatte kunne afgøres ved Erfaring og Iagttagelse, op over Formodningernes Sfære.

Saa ofte som jeg havde set mig nødsaget til at tage en Dronning bort fra et Stade, havde det været mig klart, at der herved altid fremkaldes en vis Bevægelse blandt Bierne. Man er ved en saadan Operation altid nødt til at aabne

Stadet og som Følge deraf aabne Adgang for Lyset og Luften, hvis Temperatur er meget forskellig fra Stadets. Man møder vel ingen Modstand fra Arbejdsbiernes Side, naar man udstrækker sin Haand for at gribe Dronningen; men det var dog muligt, at de Bier, af hvilke den omgives, blev berørt af denne Bortførelse. For nu at fjerne enhver Tvivl og holde alle de Omstændigheder, som kunde forurolige Bierne, borte, besluttede jeg mig til en Fremgangsmaade, som ikke lod nogen Uvished blive tilbage.

Jeg delte Stadet ved Hjælp af en Gitterdør i 2 lige store Dele; denne Operation blev udført saa hurtigt og forsigtigt, at jeg i Udførelsens Øjeblik ikke mærkede den allermindste Uro. Jeg havde heller ikke beskadiget nogen Bi. Traadene i Gitteret var saa tætte, at Bierne ikke kunde komme fra den ene Halvdel over i den anden, hvorimod de ikke hindrede den frie Cirkulation af Luften gennem alle Dele af Stadet. Jeg vidste ikke, hvor Dronningen befandt sig, men det Oprør og den Brus, som bemærkedes i Halvstaden Nr. 1, viste mig snart, at det var uden Dronning, og at denne befandt sig i Halvstaden Nr. 2, hvor der herskede fuldkommen Rolighed.

Jeg lukkede nu Flyvehullet paa disse tvende Halvstader, for at de Bier, som søgte efter deres Dronning, ikke skulde finde den i den Afdeling, hvor jeg havde indespærret den; men jeg havde draget Omsorg for, at der var fri Luftcirkulation igennem Stadet. Efter 2 Timers Forløb blev Bierne rolige, og Ordenen vendte atter tilbage.

Den 14. undersøgte vi Stadet Nr. 1 og fandt deri tre paabegyndte Dronningceller. Den 15. aabnede vi disse tvende Halvstadens Flyvehuller; Bierne fløj ud for at samle; vi saa, at de ved Hjemkomsten ikke blandede sig med hverandre, men at enhver Bi søgte til samme Halvstade, hvorfra den var fløjet ud. Den 24. fandt vi 2 døde Dronninger foran Flyvehullet til Stadet Nr. 1, og ved at undersøge Vokstavlerne fandt vi den, som havde dræbt dem, idet de kom frem af deres Celler. Den 30. fløj Dronningen ud for at befrugtes, og fra nu af var Aflæggerens Skæbne sikret.

Bierne i Nr. 1 havde kun været adskilt fra deres Dronning ved et Mellem-

rum af 3 til 4 Linier, de havde kunnet vedligeholde Forbindelsen med den gennem Lugten, Hørelsen eller en ubekendt Sans, og dog var de komne i Bevægelse, havde bygget Dronningceller og opfodt unge Dronninger, altsaa netop baaret sig saaledes ad, som om deres Dronning virkelig var forsvunden. Dette Forsøg viste, at Bierne ikke gennem Synet, Lugten eller Hørelsen forvissede sig om Dronningens Tilstedeværelse, men at de trænger til Assistance af en anden Sans. Gitterdøren havde kun gjort det umuligt for dem at berøre Dronningen, og det synes derfor sandsynligt, at de, for at overbevise sig om Dronningens Tilstedeværelse, maatte berøre den med Følehornene, og at de kun ved Hjælp af den i dette Organ liggende Følelse formaade at skaffe sig Forestillinger om deres Vokstavler, Yngel, Kammerater og Dronning.

Men for at erholde et fuldstændigt Bevis angaaende dette Punkt maatte jeg undersøge, om Bierne ogsaa vilde komme i Urolighed, dersom Gitteret var saaledes indrettet, at de kunde stikke deres Følehorn igennem det ind i den Afdeling, hvor Dronningen befandt sig. I den Hensigt tog jeg en Glasskive ud af et af mine Glasstader og erstattede den med en lille Kasse af samme Størrelse, som jeg indad mod Stadet aflukkede med et Gitter, der var for snævert til, at Bierne kunde stikke Hovedet igennem, hvorimod Følehornene med Lethed gik derigennem; en bevægelig, med Glas udfyldt Ramme lukkede for den anden Ende af Kassen.

Da jeg ikke vilde forurolige Bierne ved Eftersøgning i Stadet, foretrak jeg at vente, indtil Dronningen viste sig paa den forreste Side af en af de synlige Vokstavler. Derpaa aabnede jeg Glasdøren paa denne Side og fangede den uden at forurolige de Bier, som fulgte med den. Jeg bragte den umiddelbart ind i den lille Kasse, men for at den ikke skulde lide altfor meget ved Forhold, der var saa forskellige fra de sædvanlige, medgav jeg den nogle Bier fra samme Stade, som behandlede den med den sædvanlige Omhu.

Jeg bemærkede straks, at den Uro, som i Almindelighed følger med Borttagelsen eller Tabet af Dronningen, ikke fandt Sted i dette Tilfælde. Alt gik som sædvanlig, Bierne forlod ikke et

Øjeblik deres Yngel, Arbejderne blev ikke afbrudte, og da vi 48 Timer senere aabnede Stedet, fandt vi ikke nogen paa-begyndt Dronningcelle, Bierne havde ikke truffet Forholdsregler til at skaffe sig en anden Dronning; jeg saa ikke en eneste Arbejdercelle fyldt med den Foderdej, som er bestemt til at hæve Dronninglarven op. Alle Bierne vidste altsaa, at de ikke behøvede at erstatte Dronningen, da den ikke var gaaet tabt, og da jeg gav dem den tilbage, behandlede de den ikke som en fremmed Dronning. Jeg saa ogsaa, hvorledes den straks igen begyndte at vandre omkring med sit Følge og lægge Æg.

Højest beundringsværdigt fandt jeg det Middel, som Bierne under Dronningens Afspærring anvendte for at vedligeholde Forbindelsen med den. En utallig Mængde Følehorn blev stukne gennem Gitret og bevægede sig til alle Sider, saa at der ikke var nogen Tvivl om, at Arbejdsbierne paa denne Maade satte sig i Forbindelse med deres fælles Moder. Denne besvarede deres Følelser, klamrede sig fast til Gitret og berørte de søgendes Følehorn. Bierne bestræbte sig for at drage den over til sig; de greb fat i Dronningens Fødder og trak den tæt op til Gitterværket; jeg saa endogsaa ofte, hvorledes de stak deres Snabel igennem Gitret, og hvorledes Dronningen blev fodret fra det indre af Stedet.

Hvorledes skulde jeg da længere have næret nogen Tvivl om, at Forbindelsen mellem Arbejderne og Dronningen holdtes vedlige ved den gensidige Berøring af Følehornene, og at Bierne ikke ansaa det for nødvendigt at skaffe sig en anden Dronning, da de vidste, at den gamle var dem saa nær. Jeg tror ikke, man kan gøre mig den Indvending, at Samkvæmmet mellem Bierne og deres Dronning skete gennem Lugtesansen. For at erholde fuld Visshed i denne Sag gentog jeg det samme Forsøg med den Forskel, at Bierne kun igennem den indespærrede Dronnings Uddunstning kunde modtage Fornæmelsen af dens Tilstedeværelse.

Jeg tog Dronningen bort fra et af mine Bladstader, satte den i en lille Kasse med dobbelt Gitter, saaledes at Dronningens og Arbejdernes Følehorn ikke kunde mødes. Resultatet svarede netop til min Forventning, Bierne blev

efter en Times Forløb urolige, forlod deres Arbejder og Yngel, styrtede ud af Stedet, kom hjem igen og slog sig efter 2 til 3 Timers Forløb igen til Ro. Den følgende Dag undersøgte vi Tavlerne og fandt 8 til 10 Dronningceller, som var paa-begyndte siden foregaaende Aften, hvilket fuldkommen beviste, at Bierne havde anset deres Dronning for tabt, skønt den var midt iblandt dem. Dens Uddunstning var dem altsaa ikke nok, de maatte ogsaa berøre den for at være sikre paa dens Tilstedeværelse. Men da enhver Bi ikke til samme Tid kan være i alle Dele af Stedet, er det fremdeles klart, at de indbyrdes meddele hverandre deres Uro, og at de i Fællesskab arbejder paa igen at erstatte Tabet.

Dersom man endnu skulde nære nogen Tvivl om den Betydning, som Følelsen har for Biernes Arbejder og Samfundsliv, behøver man kun at mindes følgende Forsøg: Jeg kunde afskære Dronningernes ene Følehorn, uden at der derved fremkaldtes nogen Forandring i deres Adfærd; dersom jeg derimod afskar begge Følehornene ved Roden, mistede disse af hele Folket saa højt agtede Mødre hele deres Indflydelse, ja deres Instinkt som Mødre forsvandt med det samme; i Stedet for at lægge Æg i Cellerne lod de dem falde, hvor det kunde træffe sig. Ja, de glemte endogsaa deres gensidige Had; Dronninger uden Følehorn føler ikke længer nogen Skinsyge mod hverandre; de gaar tæt forbi hverandre uden at kende hverandre; ja endog Arbejdsbierne synes at dele deres Ligegyldighed, som om de kun ved Dronningens Oprør faar Underretning om den Fare, der truer den.“

Gavnlige Vink.

Vejret. (30. Juli.) Det har i de sidst forløbne 3 Uger været Sommer med Sol og Varme og kun nogle faa Dage skyet Himmel. I den østlige Del af Landet, Sjælland og nærmeste Øer, er der faldet ret betydeligt med Tordenregn, derimod er der kun faldet lidt Regn i den Del af Landet, der ligger Vest for Storebælt. Linden gav atte: i Aar kun et ringe Udbytte. Det blæste for stærkt, og Nætterne var for kolde i den Tid, den blomstrede. Hvidkløveren har lidt saa meget af Tørken, at den kun blomstrer sparsomt. Hovedtrækket er forlængst forbi

i Sommertrækegnene. Saavel sildige Sværme som Familier, der nylig er behandlet for Pest, bør fodres for at kunne blive gode til Indvintring. Medens det for en Maaned siden de fleste Steder tegnede til et godt Bjaar, er der nu i de fleste Bigaarde mange Bier i Staderne. men kun lidt Honning. Vedvarer Tørke, vil Lyngen kun give et ringe Udbytte.

August-Eftersynet. I alle Egne, der mangler Eftertræk paa Boghvede og Lyng, kan Honninghøsten i Almindelighed afsluttes ved Midten af August, og samtidig bør Staderne ordnes saaledes, at man uden større Forstyrrelser kan indvintré dem paa et senere Tidspunkt. Man bør i ethvert Tilfælde ikke udsætte dette Eftersyn altfor længe, da man ellers vil have stort Besvær med at undgaa at hidlokke Rovbier, naar Staderne aabnes. Eftersynet bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette danne sig et nøjagtigt Skøn over, hvor megen Honning der er tilbage i Stedet. Tavlernes Orden bør saa vidt muligt bevares. Paa Tagets indvendige Side noteres Honningmængden i Stedet. Denne bør ikke overstige 18 kg. 13—16 kg vil være tilstrækkeligt Vinterforraad til en stærk Familie. Hvad der mangler heri, bør gives i Form af Kandissirup ved Fodring om Aftenen, helst straks eller senest i første Halvdel af September.

I Sværme, som har faaet for megen Plads, eller i ældre Stader, som i længere Tid har været viserløse, hænder det ofte ved Eftersynet, at man finder ganske lidt Honning i et stort Antal Tavler, f. Eks. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ kg Honning i hver af de 18 Tavler à ca. 300 cm². Men de midterste Tavler bør indeholde et mindst 10 cm bredt Bælte af forseglede Celler foroven, medens Forraadet maa tiltage bagtil (udad), saa at den bageste Tavle er helt fyldt af Honning. Undertiden vil vel Bierne selv flytte denne Honning ind i et mindre Antal Tavler (f. Eks. 7), der da kommer til at danne det egentlige Vinterleje, men det gaar aldeles ikke an, at Biavleren stoler herpaa. Han bør derfor ved Eftersynet indskrænke Bygningen til det Antal Tavler, han anser for passende til at danne et rigeligt Vinterleje for Familien. Hellere 1—2 Tavler for meget end 1 for lidt. Resten af Tavlerne udtages og udslynges, hvis de indeholder Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring med Sukkersirup. Det har stor Betydning, at Bierne om Foraaret har nogen Honning at benytte til Opklækning af Yngel. Derfor bør ethvert Stade helst have mindst 6 kg Honning, og denne bør sidde øverst og yderst i Tavlerne, da de Celler, der er nærmest ved Bierne, naturligvis tømmes først, men det sidst indbaarne Foder anbringes nepos nærmest ved Klyngen.

Sildige Sværme og Familier, der nylig har skiftet Dronning, er i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August føddres langsomt for at fremme Yngelansætningen, saa at de i Begyndelsen af September kan dække mindst 5 Tavler à 300 cm².

Eftertrækket paa Boghvede og Lyng kan vedvare i endnu over 1 Maaned. I saa-

danne Egne fortsættes fremdeles den samme Behandling som under Hovedtrækket, og det ovennævnte August-Eftersyn udsættes da til i September.

Fra Kredsene.

Malt og Omegns B.F. afholdt et vellykket Kursus i Biavl den 2.—6. Juni med Biavlslærer Bovbjerg, Toftnæs, som Leder. Tilslutningen var nogenlunde god, men det havde været ønskeligt, om der havde mødt mange flere. Jeg har ofte haft Lejlighed til at se disse Biholderes Bigaarde, som staar udenfor Foreningen. Jeg vil anbefale alle dem, der holder Bier, at indmelde sig i den lokale Forening og holde „T. f. B.“; det er et Blad, der giver en udmærket Vejledning i Biavl. S. H. Bech, Langeskov.

Aalborg Amts B.F. afholdt den 18. og 19. Juli en Udstilling i Aalborg sammen med Dyrskuet. Udstillingen var fyldig og de udstillede Sager særdeles gode. Der var udstillet over en Snes Numre af flydende Honning, hvori blandt ikke fandtes et eneste daarligt, ligesom ikke en eneste af de udstillede Genstande burde være blevet hjemme. Den lange Præmieliste viser ogsaa, at det var gode Sager, der var udstillet. Der blev uddelt ca. 300 Kr. i Præmier, og Bedømmelsen af Bigaardene havde kostet ca. 130 Kr.

Følgende Præmier blev uddelte:

For Bigaarde.

1. Pr.: Gartner A. Pedersen, Hobro. Fru Johanne Gisselbæk, Havbro. Arbejdsmand Jørgensen, Hostrup Huse pr. Hobro. Gaardejer Anders Larsen, Haldrup. Husejer Lars Krogh Sørensen, Havbro. Gaardejer Niels Halkjær, Boldrup. J. P. Jensen, Hostrup Huse pr. Hobro. Agent Anders Larsen, Oudrup. Vært Jens Poulsen, Sønderholm. Gaardejer Peder Jacobsen, Skjorbæk. Gaardejer Anton Sørensen, Skjorbæk. Gaardejer Chr. Westergaard, Fald Hede. Gaardejer Chr. Fosborg, Vindblæs. Snedker Niels Hansen, Skelund. Syerske Karen Jensen, Solbjerg. Skomager Karl Pedersen, V. Hassing. Fru Jenny Brix, Aalborg. Bødker J. Jensen Houmann, Bælum. Biavlslærer J. C. C. Bech, Bigaarden, Skovstrup. Ungkarl Chr. Jensen Christensen, Gøl, Ø. Kær.

2. Pr.: Ungkarl Lauritz Jensen, Skjorbæk. Snedker J. Enggaard, Godthaab. Fru Jensine Christensen, Vindblæs. Gaardejer Chr. Valsted, Salling. Enkefru Jensine Christensen, Lundby. Enkefru Otilie Jørgensen, Hammer Eng. Fru Johanne Jensen, Solbjerg. Fru Kristine Jensen, Ø. Hassing. Husmand Johan Andersen, Tylstrup Enge. Husmand Martinus Madsen, Gudumlund.

3. Pr.: Portør A. Jensen, Vindblæs. Skrædder K. M. Rasmussen, Brøndum. Pastor Friis, Rørbæk. Partikulier Søren Klingbak, Gudum. Gaardbestyrer Chr. Kragh, Oppelstrup. Syerske Jensine Larsen, Sejflod. Fru Marie Pedersen, Egebjerg. Carl Pedersen, Veddem.

Krystalliseret Honning.

1. Pr.: Gartner A. Pedersen, Hobro. Snedker Niels Hansen, Skelund. Landmand N. Hjeds, Nørresundby. Søren Klingbak, Gudum. Husmand Carl Pedersen, Vedum. Træhandler J. C. Høj, Øster Hassing.

2. Pr.: Fru J. C. C. Bech, Aalborg. Enkefru Tügel, Nørresundby.

Flydende Honning.

1. Pr.: Kr. Jensen Kristensen, Gøl Østerkær. Gaardejer Anders Rytter, Sønderholm.

2. Pr.: Manufakturhandler Christensen, Birkelse. Fiskehandler Søren Christensen, Nøramer. Træhandler J. A. Stissing, Aars.
3. Pr.: Vært Jens Poulsen, Sønderholm. Bødker Jens Houmann, Bælum.

Voks i Blokke.

1. Pr.: Gartner A. Pedersen, Hobro. Landmand N. Hjeds. Nr. Uttrup.

2. Pr.: Partikulier Søren Klingbak, Gudum. Aksel Ross, Lyngby. Fru Karen Marie Bech, Aalborg.

3. Pr.: Snedker Niels Hansen, Skelund.

Syltetøj.

2. Pr.: Johanne Jensen, Solbjerg.

3. Pr.: Karen Jensen, Solbjerg.

Mjød.

1. Pr.: Biavlslærer J. Chr. Jensen, Barmer.

2. Pr.: Karen Jensen, Solbjerg.

3. Pr.: Søren Klingbak, Gudum.

Vokstavler.

2. Pr.: Snedker Niels Hansen, Skelund.

Honningkager.

1. Pr.: Fru Helene Jensen, Barmer. Træhandler J. A. Stissing, Aars.

2. Pr.: Lærer Joh. Jensen, Gug. Johanne Jensen, Solbjerg. Murer C. Madsen, Sebersund. Husmoder Marie Pedersen, Egebjerg.

Bihuse.

1. Pr.: Snedkerm. Chr. Bech, Aalborg.

Hjørring Amts B.F. afholdt i Dagene 30. Juni, 1., 2. og 3. Juli et Kursus i Nørre Bindslev, som talte 16—18 interesserede Deltagere, deriblandt 2 udensogns Kvinder. Bindslevboerne beværtede hver Dag med Kaffe og Kage. Til Foredrag og Samtaler benyttedes Skolens skyggefulde Have. Kursuset lededes ganske fortræffeligt af Biavlslærer Kr. Bach, Stenum. Han var godt inde i Biernes Liv og Samfundsforhold og gav paa en livlig og elskværdig Maade enhver Spørger grundigt Svar paa de stillede Spørgsmaal, saa den teoretiske Del gav mange gode Oplysninger. Den praktiske Del af Kursuset var sikkert ikke mindre udbytterig, idet alle Betingelser for et godt Udbytte var til Stede, nemlig: en dygtig Leder, dejligt Vejr og ca. 40 Bifamilier at arbejde med, saa man behøvede ikke at spille Tiden med at gaa fra det ene Sted til det andet. Biavlslæreren fik ogsaa Lejlighed til at vise Deltagerne mange interessante Ting, saaledes gode og daarlige Stader med Forklaring om, hvorfor de var saaledes, en Udtromning, dronningløse Stader, Dronningindførelse og m. m. Kort sagt: et vellykket Kursus, som alle Deltagerne var enige i at takke Læreren for, og som denne ogsaa udtalte sin Glæde over. Pest blev ikke

fundet. Nogle Biavlere indmeldte sig som Medlemmer i Foreningen. Gerh. Møller.

Lendum og Omegns B.F. holdt i Dagene fra den 21. til den 24. Juli Biavlskursus. De to tørste Dage blev Kursuset holdt i Lærer Nielsens Bigaard i Tolne og de to sidste Dage hos Købmand Hansen, Vrangmose, Lendum. Der mødte 15—20 Deltagere hver Dag, til Dels Medlemmer af Foreningen. Kursuset lededes dygtigt af Biavlslærer Chr. Bach, Stenum. Undervisningen omfattede praktisk Behandling af Bierne, ligesom der ogsaa blev holdt Foredrag om Foraars- og Efteraarsbehandling og Fodring. Ogsaa Bipest var der Lejlighed til at se. Forskellige Biavlsredskaber blev forevist og prøvet. N. J. Nielsen.

Viborg og Omegns B.F. lod den 12.—15. Juni afholde et 4 Dages Kursus ved Løgstrup St. med Biavlslærer R. Krogsgaard, Aistrup, som Lærer. Der var mødt 13 Deltagere, som ogsaa deltog i Undervisningen i alle Dagene.

Formanden bød de mødte velkommen og fremhævede Nødvendigheden af, at Biavlerne erhvervede sig Kundskaber om Biernes Behandling, hvorefter han gav Ordet til Biavlslæreren og overlod Ledelsen af Kursuset til denne. 1. Dag blev der holdt Foredrag over Emnerne: Er Biavl lønnende?, Honningens Værdi og Behandling af Bierne. Da Vejret ikke tillod Arbejde i Bigaarden, afholdtes der Foredrag om: Hvilke Fordringer stiller Bierne og Biavleren til en Biholig. Derefter Diskussion. 2. Dag Foredrag om Biernes Fjender, Biernes Behandling fra tidlig Foraars til Hovedtrækkets Slutning. Om Eftermiddagen Arbejde i en nærliggende Bigaard, hvor Læreren konstaterede Bipest i et Stade, der kort Tid i Forvejen var erklæret frisk af en af Viborg Amts Tilsynsmænd. 3. Dag: Foredrag: Bipesten og dens Bikæmpelse samt Fordele og Forpligtelsen ved at være Medlem af DBF. Et Par Sværme blev indfanget og huset, og der blev fundet Bipest i en Familie, hvorefter F. Vestergaard gav gratis Kaffe til Deltagerne. Til Slut Diskussion. 4. Dag Foredrag om Biernes Efteraarsbehandling og Indvintring samt om Udslyngning af Honningen og Voksets Behandling. Det praktiske Arbejde blev udført hos Gartneren paa Ørgaard, hvor Yngellejerne begrænsedes baade ved lodrette og vandrette Gitre. Hvorefter Deltagerne gratis blev beværtede med Øl og Cigarer. Der var blandt Deltagerne stor Tilfredshed med dette Kursus. Chr. Kjær.

Tim og Omegns B.F. afholdt et 4 Dages Kursus i Dagene 30. Juni—3. Juli, som blev ledet af Biavlslærer Aug. Petersen, Eregninge. Der deltog daglig 16 Biavlere i Kursuset, som var begyndt at godt Vejr. For enhver, som har Interesse for Biavl, er det en baade nem og billig Maade at komme i Besiddelse af de nødvendige Kundskaber for at faa et godt Udbytte af Bierne. J. K. N. Jensen.

Et og Andet.

Bipestinspektør W. Mac Evoy, Ontario, Canada, er afgaaet ved Døden, 69 Aar gammel (Gleanings 15. Juli.)

Anerkendelse. Hr. Redaktør! I Nr. 5 for i Aar, Side 72, meddeler De i Brevkassen, at De gerne ser, at saavel Dagblade som Uge- og Maanedblade optager Artikler efter „T. f. B.“, og at De er glad ved al den Hjælp, der ydes Dem i Arbejdet til Biavls-sagens Fremme. Et Blad har ogsaa for kort Tid siden benyttet sig af Deres Tilbud i fuldeste Maal, har maaske sat en Rekord. Et Nummer af det indeholdt 5 (fem) af „T. f. B.“s Artikler. Det maa betragtes ikke alene som en god Hjælp, men tillige som en stor Anerkendelse af „T. f. B.“, at dets Artikler faar saa stor en Udbredelse. At Bladet ikke har anført, at Artiklerne er klippet af „T. f. B.“, er en anden Side af Sagen. E. L.

Ekko fra Staderne.

Aistrup, Hadsund, den 21. Juli.
Honninghøsten bliver ikke saa god som forventet. Kun de Egne, der har kunnet taale den langvarige Tørke, giver et godt Udbytte. Lyngen har allerede taget nogen Skade. Faar vi ikke snart Regn, er der ødelagt for i Aar. R. Krogsgaard.

Odense, den 24. Juli.
Her paa Midtfyn er Hovedtrækket forbi for i Aar. I nogle Bigaarde vil der opnaas et Udbytte af mellem 20—30 Pd. pr. udvintret Familie, men de fleste Bigaarde vil kun give et ringe Overskud. R.

Skiveegnen, den 27. Juli.
En Nabobiavler og jeg indførte de modtagne Dronninger efter Metoden „Miller“ i „T. f. B.“ Nr. 11, Side 156. Staderne er eftersete, Dronningerne og Følgebierne vel modtagne. Maaske kan det interessere Læserne, at en Sværm hos mig lagde sig i 5 adskilte Klumper i 2 Træer; der fandtes 4 Dronninger, og der har antagelig været 5. Baade brune Bier og Krainere har sværmet lidt rigeligt her. Familier, der ikke har sværmet, har givet tilfredsstillende Udbytte. Nogle stærke Familier ca. 80 Pd. K. Jensen.

Foreningsmeddelelser.

Gerlev m. fl. Herreders BF. afholder Møde Søndag d. 24. August Eftmd. Kl. 2 paa Dalbyover Afholdshotel. Lærer Joh. Jensen, Gug, holder Foredrag om Biavl, og der gives praktisk Undervisning i Landpost Jens Jensens Bigaard. Stor Tilslutning forventes, da Lærer Jensen er en fortrinlig Taler, og Mødet afholdes paa et centralt Sted. R. Krogsgaard.

Assens Amts BF. afholder Biavls-møde Søndagen den 10. August Kl. 2 Eftm. hos Savskærer Johansen, Assens, hvortil alle, som har Interesse for Biavl, indbydes. R. Chr. Hansen.

Frederiksborg Amts BF. Det nedsatte Noteringsudvalg afholdt Møde i Hillerød den 20. Juli d. A. Udvalget enedes om at fastsætte Prisen paa Honning for 1913 saaledes: indtil 5 kg à Kr. 1,50, over 5 kg Kr. 1,40 pr. kg. Eline Olsen, Helsingør. J. Jensen, Hillerød. V. Christiansen, Fredensborg.

Gerlev m. fl. Herreders BF. Ved Bestyrelsesmødet den 20. Juli vedtoges det at henstille til Medlemmerne at tage mindst 1 Kr. 20 Øre pr. kg Honning.

Biavlsmødet i Dalbyover vil blive afholdt paa Afholdshotellet den 24. Aug. Kl. 2 Eftm. med Lærer Joh. Jensen, Gug, som Taler.

Mødet i Dalbyneder vedtoges det at udsætte foreløbig under Hensyn til, at det forventes, at en Del Medlemmer vil overvære Diskussionsmødet i Mellerup den 3. August (Kl. 1—5).

Endvidere bedes Medlemmerne nu ved Udslyngningen huske paa, at der til Efteraaret ved Planteavlsudstillingen i Havndal bliver Lejlighed til at udstille Honning, Voks og øvrige Biavlsprodukter samt Redskaber.

Foreningen har nu 109 Medlemmer.

R. Krogsgaard.

Honningpris. Det af Holbæk Amts BF. nedsatte Udvalg til at foreslaa en Normalpris for Honning for 1913 ansætter denne til 70 Øre pr. 1/2 kg. R. Larsen.

Wedellsborg Birks BF. deltager i Udstillingen i Ejby den 27. Septbr. d. A. Nærmere Oplysninger om Udstillingen faas ved Henvendelse til Formanden. Honningglas fra Odense Glasværk faas hos Isenkræmmer Bay Petersen, Ejby St. J. Jørg. Pedersen, Lunge Skov, Gelsted.

Indhold af dette Nummer :

Et og Andet.....	184
Ekko fra Staderne.....	184
Fejessværm.....	174
Fra Gl. Københavns Amt.....	177
Fra Kredsene.....	182
Foreningsmeddelelser.....	184
Giv Bierne Vand.....	172
Gavnlig Vink.....	181
Honningbien.....	178
Kurmetode for amerikansk og europæisk Bipest.....	169
Kaukasiske Bier.....	171
Kan man sikre sig fuldstændig mod Sværming?.....	172
Kursus i Smidstrup.....	175
Salgsforeningen og dens Fremtid'.....	175

Bladet udgaar den 15: i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 13.

15. August 1913.

47. Aarg.

Centralmøde

for DBF. afholdtes Lørdag den 2. August d. A. i Randers. Præsidenten bød velkommen og mindedes afdøde Trafikchef F. Møller, der i en lang Aarrække havde været Foreningens Formand og Præsident.

Følgende var mødt: Præsidenten, Assurancebestyrer Carl Hansen, Holsteinsminde, Fuglebjerg. Vicepræsidenten, Torvcassistent P. Hansen, Jagtvej 59², København L., for Gl. Københavns Amt. Bestyrelsesmedlem, Bestyrer H. P. Hansen, Skovnæs, Maribo, for Maribo Amt. Bestyrelsesmedlem, Førstelærer M. M. Tarp, Harte, Kolding. Bestyrelsesmedlem, Førstelærer Joh. Jensen, Gug, for Aalborg Amt. Redaktør N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde, for Ramsø-Tune Herred. Stabssergent C. C. Bjerregaard, Fredericia, for Elbo m. fl. Herreder. For Gl. Københavns Amt: Bomforpagter S. Andersen, Vangede Bom, Gentofte; Grosserer Fritz Jørgensen, Kirkevej 32, Charlottenlund. Gl. Roskilde Amt: Proprietær H. Hansen, Ny-mølle, Hedehusene; Fabrikant J. Vedsø, Driftebrohus, Skensved; Gartner A. Larsen, Rørbæk, Frederikssund. Ramsø-Tune Herred: A. P. Andersen, Gadstrup. Frederiksborg Amt: Glarmester

P. Hansen, Hansensvej, Hillerød; Fru Eline Olsen, Helsingø. Holbæk Amt: Partikulier R. Larsen, Solhøj, Kilderup, Holbæk; Bødker H. K. Jørgensen, Ondløse, Mørkøv; Snedker Chr. Th. Laur-sen, Skaverup, Asminderup. Sorø Amt: Gaardejer Th. Jacobsen, Erdrup, Korsør; Købmand P. Chr. Pedersen, Havnegade, Korsør; Lærer Brøns, Gim-linge. Alsied m. fl. Herreder: Tømrer Fr. Jøhansen, Pedersborg, Sorø. Syd-sjælland: Lærer Chr. Nielsen, Villa Egesborg, Næstved; Fabrikant H. Han-sen, Lou; Frd. Rubert, Haslev. Møens Herred: Lærer Carsten Nielsen, Tjør-nemark, Stege. Bornholm: Førstelærer G. Josefsen, Østerlars Hovedskole, Rønne; Fru Margr. Petersen, Bygaden, Aakirkeby. De fynske Bivener: Læ- rer P. N. Rosenkjær, Bøgedalallé, Fruens Bøge. Skovby Herred: Landmand L. Olsen, Koterslev, Jullerup; Mejeribe- styrer Larsen, Skovby. Vends Herred: Landpost Jens Larsen, N. Aaby. Svend- borg Amt: Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg; Lærer H. P. Peder- sen, Simmerbølle, Rudkøbing; Detail- handler Vilh. Lund, St. Jørgensvej, Svendborg. Maribo Amt: Førstelærer R. Jensen, Vejringe, Stubbekøbing; Bi- avlslærer Aug. Petersen, Bregninge, Nysted. Aalborg Amt: Biavlslærer J. C. C. Bech, Aalborg; Træhandler A. S.

Stissing, Aars. Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Badskjær, Dybvad; Lærer J. P. Jensen, Elling, Frederikshavn. Lendum og Omegn: Gaardejer J. Jørgensen, Burholt, Sindal; Lærer Nielsen, Tolne. Morsø: Træhandler A. Hovmøller, Nykøbing Jyll. Sydthy: Gaardejer N. Sørensen Høy, Spolum, Bedsted. Han Herred: Bødker N. P. Christensen, Fjerritslev. Salling Herred: Gaardejer N. Dalsgaard, Dalby, Skive. Rinds Herred: Skrædder A. Heidelberg, Hvam; Lændmand Chr. Laursen, Østerbølle, Aalestrup. Aarhus og Omegn: Restauratør Th. C. Kramer, Aarhus. Hads Herred: Bestyrer N. Kristensen, Ørting; Fabrikant J. F. Nielsen, Assendrup. Horsens og Omegn: Skovfoged F. Lüders. Kærshus, Horsens. Skanderborg: Bøelsmand S. J. Nielsen, Stilling; Sædker N. Kold, Hørning. Randers Amt: Købmand J. S. Rasmussen, Auring; Fisker R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund; Biikkenslager N. Sørensen, Hadsten. Ribe Amt: Sergent J. Madsen, Tøhøl, Holsted; Lærer Novrup, Alslev, Varde. Anst m. fl. Herreder: Gaardejer A. Hansen, Gammelby, Vejen; Lærer H. Kr. Nissen, Skodborgshus. Nr. Bork og Omegn: Lærer J. Th. Andresen, Lundtang, Lunde, Jyll.; Gaardejer Chr. Andersen, Nr. Bork, Tarm; Husmand J. P. Pedersen, Nr. Nebel. Holstebro og Omegn: Tømrermester L. Lauritzen, Holstebro. Vejle Amt: Snedker V. Boesen, Vejle; Biavler Kr. Kristensen, Pilshuse. Elbo m. fl. Herreder: Gaardejer Edv. Pedersen, Taulov. Kolding og Omegn: Lærer P. Olsen, Ferup; Kolding; Træhandler S. P. Hansen, Kolding; Landpost Bajsner, Ejstrup. Jerlev m. fl. Herreder: Købmand L. P. Lund, Egtved.

Af 122 Delegerede var mødt 71.

Æresmedlem. Præsidenten foreslog paa Bestyrelsens Vegne, at Centralmødet optog den afgaaede Præsident, Kaptajn H. Schroll, Bækkelund, Højrup, som Æresmedlem af DBF. Forslaget vedtoges med Akklamation.

Regnskabet for 1912 fremlagdes til Godkendelse. Præsidenten henviste til Hovedregnskabet, som var optaget i „T. f. B.“ 1913 Nr. 8. Revisorerne og Decisors Bemærkninger blev oplæst, hvorefter Regnskabet enstemmig godkendtes.

Bipesten. Præsidenten gav en

Del Oplysninger om Bipestens Bekæmpelse i de forløbne Aar. Udvalget havde ikke ventet, at Bipesten kunde blive fuldstændig udryddet her i Landet i Løbet af 5 Aar, men paa den anden Side havde dei dog ventet, at man var naaet længere frem, end man var. Der kunde dog henvises til Egne, hvor Bipesten var helt udryddet, til andre, hvor den nu kun optraadte meget spredt, og tillige var der nu et stort Antal Biavlere, der havde Kendskab til, hvorledes Bipesten optræder, og hvorledes den skal bekæmpes. Den nye Bipestlov maa bygges paa Grundlag af den nuværende Lov.

Valg af et Bestyrelsesmedlem: Bestyrer H. P. Hansen, Skovnæs, genvalgtes enstemmig.

Valg af en Redaktør: N. S. Kristensen, Roskilde, genvalgtes enstemmig.

Valg af Sekretær og Kasserer: C. C. Bjerregaard, Fredericia, genvalgtes enstemmig.

Valg af en Revisor: Lærer S. Ditlevsen, Elsted, genvalgtes enstemmig.

Valg af en Decisor: Forstrelærer G. Josefsen, Østerlars Hovedskole, genvalgtes enstemmig.

Biavisskolen. Forstanderen, Redaktør N. S. Kristensen, aflagde Beretning om DBF.s Biavlskole, der i Aar afholdtes paa Fyns Stifts Husmandsskole i Dagene 14.—26. Juli og talte 39 Deltagere. Det vedtoges, at der ogsaa i 1914 skal afholdes Biavlskole i Odense paa samme Betingelser som i Aar og under Ledelse af Redaktør N. S. Kristensen.

Tidsskriftet. Redaktøren meddelte, at Tidsskriftet i 1912 havde 7066 Holdere ved Aarets Slutning, nu var Tallet steget til nærvæd 7400. Tilgangen af Holdere falder udelukkende paa anmeldte Eksp., bestilt igennem Kresene, og heraf falder omtrent $\frac{1}{3}$ paa Hoibæk Amt. Det vedtoges, at Tidsskriftet i 1914 udgives som i 1913, men at det skal trykkes i et noget større Oplag, samt at der maa anvendes indtil 400 Kr. til Forfatterhonorar, dog ikke over 3 Kr. pr. Spalte.

Virksomheden i 1914. I Lighed med de foregaaende Aar bevilgedes der i Tilskud til Amts- og Herredsforeningerne 60 Øre pr. Tidsskrift-

Deltagerne i Udflugten til Mellerup. Fotograferet i Højskolehotellets Gaard af Tømrer Fr. Johansen.

holder, anmeldt til Redaktøren inden 1. Maj 1914, og indtil 500 Kr. til Forskoler paa Betingelse af, at disse afholdes i 4 paa hinanden følgende Dage eller kun afbrudt 1 eller 2 Dage, og at Kursuset afholdes med samme Lærer og med samme Elever.

Centralmødet i 1914 skal afholdes i Slagelse.

2. Dag.

Til Søndagen var planlagt en Fremvisning af Seværdighederne i Randers By, og Kl. 8 var et større Antal af de Delegerede samlede paa Højskolehotellet for i Selskab at deltage i den af Udvalget for Randers Amt planlagte Tur. En Del kunde dog ikke deltage, da der samtidig skulde afholdes Generalforsamling i Salgsforeningen, hvor vigtige Sager var til Forhandling. Af Seværdighederne i Randers By vakte Niels Ebbesens Statue, Helligaandshuset og St. Knuds Kirke særlig Opmærksomhed. Byens Musæum var meget righoldigt og særlig interessant; tillige besaas Bryggeriet „Thor“, hvis Produkter har faaet en stor Udbredelse. Kl. 10 $\frac{3}{4}$ Formiddag samledes ca. 50 af Deltagerne i Højskolehotellet til

Frokost, hvor Skæmt og Alvor vekslede. Kl. 12 sejlede Isbryderen „Bjørn“ med ca. 70 af Deltagerne ud igennem Randers Aa med Traktørstedet Mellerup som Maal. Da Skibet stak for dybt, maatte det lægge til ved den modsatte Side af Fjorden, og Deltagerne blev sat over Fjorden, de fleste i Færge, nogle faa pr. Baad. Efter Ankomsten til Mellerup blev der drukket Kaffe, hvorefter der kun var $\frac{3}{4}$ Time til Foredrag og Diskussion. Da Tiden var for kort til, at begge paa Dagsordenen staaende Emner kunde komme til Diskussion, satte Vicepræsidenten under Afstemning, hvilket af Spørgsmaalene der skulde forhandles. Deltagerne valgte: „Biavlen i Danmark“. Efter Foredraget fulgte en kort Diskussion, hvorefter Mødet, som talte 80 Deltagere, blev hævet. Turen gik saa tilbage til Randers, og lidt inden Kl. 6 lagde „Bjørn“ til ved Bolværket, og Kl. 6,16 rejste mange af de Delegerede med Toget Syd paa, kun enkelte blev paa Aastedet til om Mandagen.

Den Randerstur var udmærket og Centralmødet priselig kort, sagde en af de Delegerede. Alle, som hørte det, sagde ja.

Salgsforeningen.

I det sidste Nr. af „T. f. B.“ har Hr. Kontrolassistent N. P. Hansen skrevet en Artikel om Salgsforeningen, for hvilken jeg herved beder ham modtage Bestyrelsens forbindtligste Tak. At det var nogle Ord i rette Tid, viser Referatet af Forhandlingerne paa Foreningens Generalforsamling i Randers den 3. d. M., paa hvilken der førtes en grundig Forhandling om de af ham rejste Spørgsmaal, som gav til Resultat:

1) at det vedtoges at tilvejebringe en Driftskapital til Brug for Bestyrelsen, saaledes at enhver, der ønsker det, deraf straks efter indsendte Honningpartier kan faa udbetalt et Beløb, svarende til, hvad der almindelig af Opkøberne paa Landet betales for ren Bihonning, som Forskud paa Partiet. Driftskapitalen agtes tilvejebragt midlertidig som Laan i en Bank, mod at Medlemmene tegner sig som Garanter for et Beløb af 1 Kr. for hvert Bifolk, vedkommende har;

2) at det vedtoges at stryge Bestemmelsen i Lovens § 4, jævnfør Deklarationens § 3, vedrørende de $2\frac{1}{2}$ %, der skulde svares som Kontingent til Foreningen, og i Stedet herfor af den til Kommissionæren indsendte Honning at fradrage 1 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg Honning til Administration og eventuelt opsparet Kapital;

3) at det blev overdraget til Bestyrelsen at søge etableret Filialer af Salgsforeningen i de fleste større Provinshyer i Landet.

Som Følge heraf vil der, saa snart Bestyrelsen har truffet de fornødne Forberedelser, blive udsendt Opfordring til hvert enkelt Medlem af Salgsforeningen om at tegne sig som Garant for 1 Kr. pr. Bifolk, og forventes det, at alle Medlemmer, ogsaa af Danmarks Biavlerforening, vil støtte Sagen ved at tegne sig som Garanter, da det jo kan gøres uden synderlig Risiko, idet der altid vil være rigelig Dækning i den indsendte Honning for det Beløb, der udbetales vedkommende i Forskud.

Det bemærkes, at Medlemmer af DBF., der tegner sig som Garanter uden at være Medlemmer af Salgsforeningen, altsaa uden at have underskrevet Selskabets Love, vil man søge at give Adgang til ved Kommissionæren at faa solgt deres

Honning under de samme Vilkaar som Salgsforeningens Medlemmer, men de kan selvfølgelig ikke faa Ret til at føre Foreningens indregistrerede Varemærke (Etiket), saa længe de ikke har paataget sig den i Lovene anførte Forpligtelse til at føre rent Flag (ren Honning).
P. Hansen.

Salgsforeningen.

(Referat.)

„De samvirkende danske Biavlere“ afholdt Søndag den 3. August Kl. 8 Formd. sin aarlige Generalforsamling paa Højskolehotellet i Randers.

Formanden, Torveassistent P. Hansen, bød velkommen og meddelte, at Mødet var indvarslet igennem Kundgørelse i „T. f. B.“ fra 15. Juli d. A. og i Henhold til Lovene beslutningsdygtigt. Formanden valgtes til Dirigent.

1. Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar.

Formanden henviste til Beretningen, som fandtes i „T. f. B.“ Nr. 11 d. A., hvorefter fremgaar, at Foreningen endnu langt fra var kommen over Børnesygdommene, men han haabede, at det skulde lykkes at faa Foreningens Virksomhed bragt ind i en god Gænge, saa den kunde naa fuldt ud at blive sin Opgave voksen, men dette Maal kunde ikke naas uden Medlemmernes Hjælp.

2. Regnskabet for 1912—13 fremlagdes. Det udviste en Indtægt af 98 Kr. og en Udgift af 142 Kr. 88 Øre. 89 Kr. 44 Øre var anvendt til Avertissementer og Resten, 53 Kr. 44 Øre, til Kontorudgifter. Regnskabet godkendtes enstemmig.

3. Forslag fra et Medlem om Tilvejebringelse af en Kapital, at anvende til Forskudsudbetaling for indsendt Honning.

Formanden: Ja, det har hele Tiden været en af Salgsforeningens svageste Sider, at den har manglet Midler, saa den ikke har kunnet udbetale Medlemmerne noget Forskud for indsendt Honning, men disse har maattet vente efter Penge, til efter at Honningen var solgt. De Biavlere, der ved Honning-

høstens Slutning havde Brug for Penge, fristes derfor til at sælge deres Honning til de Handlende til en lavere Pris, end de kan vente at faa igennem Salgsforeningen.

N. S. Kristensen: Der er indkommen to Forslag om at tilvejebringe en Driftskapital. Det ene Forslag er fra et Medlem paa Fyn og er tilsendt Foreningens Formand, det andet er fra et Medlem paa Sjælland og er tilsendt mig som Sekretær og er optaget i „T. f. B.“ for 1. August d. A. Det er to gode Indlæg i Sagen, og jeg vil anmode om Tilladelse til at oplæse dem. Tilladelsen gives. Indlægene oplæstes.

Chr. Th. Laursen foreslog, at Bestyrelsen bemyndiges til at laane den fornødne Driftskapital, mod at Medlemmerne garanterede for Beløbet, og at der laanes et saa stort Beløb, at der kan betales Forskud for al indsendt Honning.

Kommissionæren, cand. pharm. M. Meyer: At rejse en Kassekredit, hvor en for alle og alle for en kautionerer for Beløbet, var ubehageligt for den enkelte. Flere af Medlemmerne vilde sikkert ikke gaa med dertil.

Chr. Th. Laursen mente ikke, at der kunde være nogen Risiko for Medlemmerne, da Honningens Værdi i alle Tilfælde var større end det Beløb, der blev udbetalt i Forskud.

Formanden: Det er nødvendigt, at Foreningen bliver sat i Stand til at udbetale Forskud, i det mindste for en Del af den indsendte Honning; men en stor Del af Medlemmerne ønsker ikke at være solidariske for et saadant Laan.

M. Meyer mente ikke, at det var muligt at skaffe Penge ad den Vej. Biavlerne selv lagde Hindringer i Vejen for Salgsforeningen ved at sælge direkte til de Handlende til de Priser, som disse vilde give, i Stedet for at sende deres Honning ind til Salgsforeningen. Biavlerne burde i Juli Maaned meddele Kommissionæren, hvor megen Honning omtrent de vilde indsende, saa vidste Kommissionæren omtrent, hvor stort et Parti han kunde raade over. Mange Biavlere solgte til private til omtrent samme Pris, som Foreningen noterede, og hvad de ikke kunde sælge hjemme,

blev saa ved Lejlighed indsendt til Kommissionæren.

Chr. Th. Laursen anbefalede Oprettelse af Filialer rundt omkring i Landet. I Begyndelsen havde Salgsforeningen gavnnet meget. Kommissionæren maa ikke privat handle med Honning.

M. Meyer: Kommissionæren har i det sidste Aar slet ikke købt nogen Honning paa egen Regning.

R. Larsen: Salgsforeningen har gjort et stort Arbejde, men der bør nu oprettes Udsalg rundt om i Provinserne, helst et i enhver Købstad. Honningsprisen har tidligere været nede paa 45 Øre pr. Pd. for 1. Klasses Honning.

Joh. Jensen: Saa snart der høstes Honning, kommer Spørgsmaalet frem: „Hvad skal jeg gøre ved min Honning?“ Spis saa meget som muligt selv. Det, der skal sælges, bør sælges under gode Forhold; man bør ikke sælge til samme Pris til Forbrugerne som til de Handlende. Tag mindst 10 Øre mere for Pundet af den Honning, der sælges i Smaapartier i Hjemmet. Der bør oprettes Udsalg i Købstæderne, men om disse Udsalg skulde oprettes af Salgsforeningen eller af den stedlige Forening, kan der være delte Meninger om.

Kr. Pedersen: De Biavlere, der løber omkring og falbyder Honning, er ikke Medlemmer hverken af DBF. eller af Salgsforeningen, og det er dem, der skader Honningsalget. Men det Produkt, de har at sælge, er i Reglen langt fra at være en 1. Klasses Vare. Brug selv en Del Honning i Hjemmet, det betaler sig godt, og lær derigennem andre at sætte Pris paa Honningen.

Formanden: Bestyrelsen vil være meget taknemlig for enhver Anvisning paa at støtte Salgsforeningen. Sidste Aar havde Kommissionæren særlig manglet 1 og 2 Pd.s Vægte, da næsten al Honningen, der var indsendt, var i store Beholdere.

N. S. Kristensen: Mange har taget fejl af Salgsforeningen og troet, at det ved Salg igennem den var muligt at opnaa en meget høj Pris for Honningen. Salgsforeningens Formaal er: at sælge Honningen til en passende Pris for de Biavlere, der har vanskeligt ved at afsætte deres Honning, og at skaffe Forbrugerne en ægte, uforfalsket Hon-

ning samt tillige at søge at forhindre, at forfalsket og udenlandsk Honning sælges som ægte dansk Bihonning.

N. Christensen (Ørting) sætter sin Honning i Emballage paa 1—9 Pd. Salgsforeningen bør have en Driftskapital; denne maa kunne fremskaffes paa den Maade, at hvert af Foreningens Medlemmer garanterer med 1 Kr. for hver Bifamilie.

Chr. Th. Laursen: Det vil vist være mest fordelagtigt, om al Honning-handelen gik igennem Salgsforeningen. Men der var mange af Medlemmerne, der klagede over, at Betalingen for den indsendte Honning samt Emballagen kom Medlemmerne for sent i Hænde.

Joh. Jensen og R. Larsen anbefalede N. Christensens Forslag.

Chr. Th. Laursen foreslog, at der aarlig blev opkrævet et Kontingent hos Medlemmerne.

Kr. Pedersen foreslog, at Pengene indbetaltes kontant.

H. Hansen (Lou) havde tænkt paa Aktier, men fandt, at N. Christensens Forslag var bedre.

N. S. Kristensen anbefalede N. Christensens Forslag og anmodede Laursen om at tage sit Forslag tilbage.

Chr. Th. Laursen tog sit Forslag tilbage.

Det vedtoges enstemmig, at hvert Medlem garanterer med 1 Kr. pr. Familie, og at Bestyrelsen bemyndiges til at optage et Laan, som anvendes til Forskudsudbetaling for indsendt Honning.

H. Hansen: Kan Salgsforeningen ikke optage Medlemmer, uden at de yder 3 Kr. i Indskud. Salgsforeningen bør tjene noget paa den indsendte Honning.

N. Dalgaard foreslog, at der toges en højere Pris for Etiketterne.

Joh. Jensen gjorde opmærksom paa, at naar man benytter Salgsforeningens Etiket, skal man tage $33\frac{1}{3}$ pCt. over Foreningens en gros Pris, ellers maa man ikke benytte den.

H. Hansen: Etiketterne bør kun bruges af Salgsforeningens Medlemmer. Det vedtoges enstemmig, at der til Dækning af Administrationsudgifter tages 1 Øre pr. Pd. Honning, der sælges gennem Salgsforeningen.

Valg af Bestyrelse: De af-

gaaende Bestyrelsesmedlemmer, Fritz Jørgensen, S. Andersen og N. S. Kristensen, genvalgte enstemmig.

Valg af Noteringsudvalg: De afgaaende Medlemmer, Fritz Jørgensen, S. Andersen og N. S. Kristensen, genvalgte enstemmig.

Valg af en Revisor. Lærer N. Henriksen, Marstal, og Fisker R. Krogs-gaard foresloges, og ved Haandsoprækning fik de lige mange Stemmer. Ved Lodtrækning valgtes N. Henriksen.

DBF.s Biavlsskole i Odense.

Som det fremgaar af „T. f. B.“ for 15. Oktober 1912, blev der paa Centralmødet i Fjor af Mangel paa Midler vedtaget, at der i 1914 kun skulde afholdes én Biavlsskole, og at denne skulde afholdes i Odense. Skolen er i Dagene 14.—26. Juli afholdt paa Fyns Stifts Husmandsskole, der i flere Henseender egner sig godt til Afholdelse af et saadant Kursus; thi foruden et passende Lokale findes der ved Skolen en halv Snes Bifamilier paa de 2 almindeligst benyttede Rammemaal, 10×12 og Lavnormal, samt en stor Have med mange Biplanter og endelig, hvad der er af ikke ringe Betydning, billige Forhold for Kursusdeltagerne. Det største Beløb, nogen Deltager har betalt for Kost og Logi i de 13 Dage, Kursuset varede, er 18 Kr. 75 Øre, altsaa noget under 1 Kr. 50 Øre pr. Dag. Kursuset talte 39 Deltagere; af disse deltog dog de 4 kun i kortere Tid, 1 Uge og derunder. Af Deltagerne var 2 fra Norge og 1 fra Slesvig. 27 af Deltagerne fik Understøttelse gennem Landboforeningerne til Hjælp til Rejse og Ophold, nemlig 13 fra Jylland, 7 fra Fyn og 7 fra Sjælland, med et Beløb paa ialt 712 Kr.

Skolen aabnedes Mandag den 14. Juli Kl. 9 Formd. af Forstanderen, Redaktør N. S. Kristensen, der bød Deltagerne velkommen, hvorefter han i hjertelige Ord mindedes afdøde Trafikchef F. Møllers store og uegennyttige Arbejde for Biavlssagen. Med Hensyn til Undervisningen, saa blev den samme Plan fulgt som i de foregaaende

Danmarks Biavlerforenings Biavlsskole i Odense.

Hakonsen. G. Sørensen. V. Nielsen. H. C. Jacobsen. S. C. Sørensen. A. Pedersen. C. Rasmussen.
Bang. Søndergaard. N. Nielsen. J. Jensen. Christensen. J. Chr. Hansen. Chr. H. Nielsen. J. Knudsen. Kr. Jensen. P. J. Knudsen.
Kristensen. Aug. Petersen. Klaus Jensen. Christiansen. Skov. Diget. Parishus. Madsen. N. K. Rasmussen. Støtssel. Fosse.
N. Rasmussen. M. Olsen. L. Mortensen. K. Hansen. O. Jakobsen. M. Hansen. K. Hansen. M. Nielsen. L. Nielsen. Dyrhauge.

Aar. Der kunde maaske med nogen Grund siges, at der i Fjor var for lidt Materiale til Undervisning i Biernes Behandling, men denne Mangel var i Aar ikke til Stede, idet Egnens Biavlere i fuld Forstaaelse af Forholdene gav Biavlsskolen Adgang til deres Bigaarde. Særlig fortjener at nævnes d'Hrr. Lærerne P. Klausen og Banke, Odense, der begge gav os god Lejlighed til i deres Bigaarde at se, hvorledes Dronningavl praktiseres efter Doolittles, Prats og Roots System, og Snedker Jacobsen, Bestyrer L. Hansen, Vejmand Rasmussen, Væver Nielsen, Odense, o. m. fl. samt L. Olsen, Kosterslev, som stillede deres Bigaarde til Raadighed, og hvor der dreves Biavl med Honningproduktion for Øje.

Medens der i 1912 fandtes Pest to Steder tæt ved Odense, var man i Aar ikke saa heldig stillet paa det Omraade. Pesten var udryddet og maatte forskrives andet Steds fra, for at Deltagerne kunde blive bekendt med Sygdommen.

Vejret var godt under hele Kursuset, og Deltagerne var særdeles flinke; jeg tror, at Deltagerne ikke alene var tilfredse med Samværet, men ogsaa fik et godt Udbytte af de 13 Dage. Den 25. Juli om Eftermiddagen kom Præsidenten til Stede og overværede og deltog i det afsluttende Møde Lørdag den 26., hvor Forstanderen talte om DBF. og Biavlslærer Aug. Petersen om Herreds- og Amtsforeningerne.

Kirkesanger Fosse, Norge, takkede for det gode Udbytte, han havde faaet, særlig af Foredragene, og for det gode Samvær; han var glad over det gode Indtryk, han havde faaet af Befolkningens brede Lag i Danmark.

Snedker Rasmussen, Bedder, takkede saavel Lærerne som Eleverne for det gode, behagelige Forhold, der havde været til Stede under hele Kursuset.

Præsidenten gav en Del Oplysninger angaaende forskellige Forhold vedrørende Biavl og Biavlforeningen, hvorefter Forstanderen sluttede Biavlsskolen.

Biavlsskolen havde følgende Elever:

Mathæa Andersen, Syerske, Lønberg, Tarm, født 1874. C. Bang, Murer, Langelund, Filskov, f. 1876. Chr. Christensen, Landmand, Moseholm, Veflinge, f. 1886. Chr. Diget, Husmand, Bunken, Aalbæk, f. 1860. H.

Dyrhauge, Frue, Dyrhaugegaard, Assens, f. 1866. Fosse, Kirkesanger, Etne, Norge, f. 1867. P. Hakonsen, Husmand, Visborg, f. 1860. J. Ch. Hansen, Cyklehandler, Hindevad, f. 1872. Karen Hansen, Sygeplejerske, Jordløse, f. 1882. C. Hansen Nielsen, Husmand, Gammelby, Jellinge, f. 1866. H. C. Iversen, Væver, Magleby, Kiippinge, f. 1858. H. C. Jacobsen, Møller, N. Donnerup, Jellinge, f. 1874. Oline Jacobsen, Frøken, Lønholdt, Fredensborg, f. 1892. C. Jensen, Musiker, Højby F., f. 1878. Jens Jensen, Landmand, Fruegaard, Maa-løv, f. 1881. O. Kristiansen, Plejels, Hornbæk, f. 1884. P. J. Knudsen, Landmand, Balle, Vejle, f. 1871. F. Larsen, Kontorist, Assens, f. 1897. R. C. Madsen, Daglejer, Brændekilde, Holmstrup, f. 1885. Louise Mortensen, Frue, Mønge, Helsingø, f. 1881. L. Nielsen, Frue, Nybostrand, Frederikshavn, f. 1843. Marie Nielsen, Frue, Lyng, Sorø, f. 1865. N. Nielsen, Skomager, Granbjerg, Filskov, f. 1871. V. Nielsen, Gurrevejen, Helsingør, f. 1900. Marie Olsen, Frue, Nellerød, Helsingø, f. 1874. R. Parshus, Husmand, Grimsbjerg, Naarup, f. 1855. A. Pedersen, Arbejdsmand, Nr. Søby, f. 1843. Charles Rasmussen, Murersvend, Dyneved, Guderup, Als, f. 1881. N. Rasmussen, Skomager, Kjelstrup, Skalbjerg, f. 1858. N. K. Rasmussen, Snedker, Bedder, f. 1882. N. Rasmussen, Tømrer, Højme, Holmstrup, f. 1888. J. Skov, Gaardejer, Ebstrup, Silkeborg, f. 1851. A. J. Søndergaard, Husmand, Ebstrup, Silkeborg, f. 1854. G. Sørensen, Tømrer, Gyl-ling, f. 1881. S. C. Sørensen, Fangmester, Nordby, Fanø, f. 1854. Samt i nogle Dage: Biavlslærer Klaus Jensen, Lindknud, Holsted. Gaardejerske Maren Nielsen, Lundby, Beldringe. Marie Hansen, Frøken, Lønholdt, Fredensborg. Landbrugskand. Støttsel, Norge.

Da 1 Dags Kursuset, der tidligere er afholdt om Søndagen, i de senere Aar har været slet besøgt, blev Kursuset i Aar, ligesom Kursuset i Viborg i Fjor, forlagt til Lørdagen midt i Skoletiden. Der var mødt godt en Snes Biavlere fra forskellige Egne af Fyn.

Hvornaar begynder Biaaret?

Af P. N. Rosenkjær, Fruens Bøge.

Der er vist mange Biavlere, der regner med, at Biaaret begynder om Foraaret, fordi Bierne da vaagner til nyt og virksomt Liv efter en næsten dvaleagtig Tilstand om Vinteren. Det kan ogsaa være, at Bierne selv regner deres Aar fra den Tid.

Ved nøjere Eftertanke vil man imidlertid komme til det Resultat, at Biaaret maa begynde nu i disse Dage, eller naar Hovedtrækket er ophørt, hvilket under normale Forhold i Sommertrækegnene sker i Slutningen af Juli eller Begyndelsen af August Maaned.

Paa det Tidspunkt maa Biavleren have sin Opmærksomhed og Virken med Bierne rettet paa næste Foraars og Sommers Udvikling hos Bierne. Det sker undertiden, at alt Træk ophører allerede i Begyndelsen af August, og sker dette, ophører ogsaa Yngelansætningen hos Bierne. De forhaandenværende Bier naar da alle at blive Flyvebier inden Efteraaret og dermed det, som man kalder Markbier eller gamle Bier. Disse gamle Bier er ikke længere godt skikkede til at være Ammebier; de egner sig ikke godt til at tilberede Foder til de smaa Larver eller have Taalmodighed til at sidde og „ruge“, varme Yngelen. Deres Drift staar til at komme ud i Marken. Af den Grund vil Foraarsarbejdet i Bifamilien skride for langsomt frem. Skulde altsaa det uheldige Forhold indtræffe, at Trækket helt ophører først i August, gælder det om for Biavleren at gribe ind og ved Fodring lede Bierne til paany at yngle. Der behøves blot at gives Bierne en Tekopfuld af Foder, Honning- eller Sukkervand, hver anden eller tredje Aften, saa regner Bierne med, at der er Træk, og de anlægger et nyt Yngelleje. De Bier, der herefter kommer frem, naar ikke at blive Flyvebier, da der hængaar 35 Dage, fra Ægget er lagt, til Bien flyver i Marken. De Bier, som ikke naar at blive Markbier om Eftersommeren, bevarer Karakteren som unge Bier og er om Foraaret velskikkede til at fodre og var-

me Yngelen, da de endnu ikke føler Traug til at flyve i Marken. Naar dette Hold af unge Bier i Familien er tilstrækkelig stort, vil der blive en rig Udvikling om Foraaret, naar ellers andre nødvendige Betingelser er til Stede. Og en hurtig Udvikling om Foraaret er en afgjort Betingelse for en rig Honninghøst paa Fortrækegnene. Det lader sig udmærket godt gøre at faa Bierne til at yngle til noget ind i September Maaned ved Hjælp af Fodring.

Der er en anden Side af Sagen, som er lige saa nødvendig at have sin Opmærksomhed henvendt paa, naar Hovedtrækket ophører, nemlig Biernes Vinterleje. Der er to Ting, der maa paases. Nu om Dage bruger de fleste Biavlere Magasiner over Yngelrammerne. Og det er ikke saa sjældent at træffe disse staaende paa Bifamilierne til hen i September Maaned, hvilket er højst uheldigt; thi Bierne regner med den hele Bygning, som de raader over, altsaa ogsaa med Overbygningen. De er ikke saa fremsynede eller erfarne, at de ved, at Biavleren kommer og tager Overbygningen bort. De sidder maaske lunt inden Døre med 5—7 Tommer Honning over Biklyngen og tror sig derfor vel situeret for Vinteren, indtil den „slemme“ Biavler kommer en skønne Dag og tager det meste af det Forraad bort, som de regnede med. Han fjerner Magasinet, og Bierne beholder maaske næppe 1 Tomme Honning oven i de Rammer, de skal opholde sig paa om Vinteren, og samtidig fjernes alle de Tavler, som ikke er nødvendige for Bierne at have om Vinteren. Biavleren bliver maaske ogsaa betænkelig, og saa sætter han et Par fyldte Honningtavler ned bag ved Vinterlejet og tror saa at have klaret sine Sager godt. Men ak og ve, naar Foraaret kommer, saa finder han sine Bier sovet ind, død med to Tavler Honning bag i Huset eller bag ved Vinterlejet. Det gaar over hans Forstand. Det efterfølgende vil give Løsning paa Gaaden.

Magasinerne maa absolut fjernes ved Hovedtrækkets Slutning, og helst førend Trækket er ophørt. Saa ved Bierne, hvad de har at raade over, og de vil da indbære den sidste Honning, de samler, aflejre og forsegle den i Vinterlejet over Biklyngen; og man bør tillige lade

dem beholde en Del Honning i Tavlerne bag ved Vinterlejet, for at de derfra kan hente det, de mulig endnu mangler i at faa Vinterlejet nødvendig fyldt med Honning. Det er langt fra nødvendigt, at de behøver at have hele Vinterforraadet af Honning. Men naar nævnte Fremgangsmaade følges, saa kan man altid sikre sig, at Bierne faar 2 à 3 Tommer Honning øverst i Tavlerne, og denne Honning har de saa til at yngle paa om Foraaret. Honning er bedre at yngle paa end Sukkervand. Naar man saa synes, at Bierne har det nødvendige Forraad af Honning, kan man standse Tilførslen ved at fjerne den Honning, som er bag ved Vinterlejet, og man er da saa langt henne i Tiden, at der ikke indbæres noget fra Marken. Nu skal Biavleren saa til at skønne over, hvor meget Foder Bierne endnu skal have for at være forsvarlig indvintret. Gaar man ud fra 10×12 Stedet, saa er det nemt. 10×12 Rammer er 12 Tommer høj og rummer ca. 6 Pd. Foder, det bliver $\frac{1}{2}$ Pd. pr. Tm. Naar Familien f. Eks. er indvintret paa 10 Rammer, giver hver Tomme Foder i Tavlerne 10 Gange $\frac{1}{2}$ eller 5 Pd. Naar der regnes med, at en Familie skal have ca. 30 Pd. Foder eller mindst 25 Pd., saa maa der være 5 à 6“ Foder foroven i hver Tavle. Saaledes indvintrede Bifamilier gaar sikkert igennem Vinteren og over Foraaret, naar ikke noget ondt vederfares dem. Hvert Pd. Sukker (lyst Kandis) giver, opløst i 1 Pd. Vand, ca. $1\frac{1}{4}$ Pd. Forraad. Vil man være paa den sikre Side, saa kan man regne 1 Pd. Sukker for 1 Pd. Forraad og saa regne med 25 Pd. Foder til en Familie. Altsaa, naar der er i 10 Rammer 2“ forseglede Honning øverst i Rammerne, saa mangler der 3“ at fylde endnu, og disse 3“ fordrer 15 Pd. Sukker. Er der 3“ Honning, fordres der 2“ fyldt med Sukkervand eller 10 Pd. Sukker.

Det andet Spørgsmaal er Tiden, naar man skal ordne Biernes Vinterleje. Her gælder det ogsaa om at være nøjeregnende. Mange giver sig først til at ordne Vinterlejet sent paa Efteraaret, hen midt i September Maaned. Saa begynder de en hel Revolution inde hos Bierne; de flytter alle Tavler, og maaske de oven i Købet bytter om paa Tavlerne i Lejet for at faa nogle gode

Tavler frem til Flyvehullet. Alt dette Postyr foraarsager let, at Bierne forlader Tavlerne, der nu ikke indeholder Yngel, og løber ned paa Bunden. Under den Hvirvel kan det hændes, at Dronningen bliver jaget bort fra de unge Bier, som ellers gaar og sysler om hende, og hun kommer ud imellem Arbejderne. Hun bliver bange og løber ængstelig omkring uden at give nogen Lyd fra sig. Det kan blive skæbnesvangert for hende. Sagen er den, at der er kun forholdsvis faa Bier, der kender hende, ud over den lille Stab, der sysler om hende. Hun bliver da af Arbejderne antaget for en fremmed og overfalden og dræbt. Saa er Stedet drønningløst om Foraaret. Biavleren staar undrende og uforstaaende over for Kendsgerningen. Men kender man Forholdene, som her er fremført, saa ved man, at sligt er sket ved egen Uforsigtighed. Derfor er det tilraadeligt at ordne sit Vinterleje, samtidig med at man tager Magasinerne bort først i August. Paa den Tid er der Yngel, saa Bierne ikke saa let løber fra Tavlerne, og der er forholdsvis mange unge Bier, som ikke angriber Dronningen. Paa den Tid kan det godt gaa an at ordne noget om paa Yngellejets Tavler, om det skal være nødvendigt, naar det sker med den fornødne Ro, uden at drive Bierne ned paa Stadets Bund.

Paa dette Tidspunkt skal man ikke fjerne de Tavler, der staar bag ved Yngellejet, men rolig lade dem staa, indtil man først i September foretager den egentlige Indvintring og derefter fodrer Bierne. Fodringen maa ske saa tidligt, at man kan være færdig til Midten af September, for at Bierne kan faa det indbragte Foder inddampet og forseget, inden den egentlige Efteraarskulde indfinder sig. Bierne pakkes lunt og varmt til Vinters og staar derefter uforstyrret Vinteren igennem.

En god Dronning, mange unge Bier, tidlig Indvintring paa rigeligt Forraad er Hovedbetingelser for en god Overvintring.

Forbedring af Bierne.

Af C. C. Miller.

I enhver større Bigaard vil der i Reglen være stor Forskel paa Honningudbyttet af de forskellige Familier. I et Aar, hvor der haves et Gennemsnitsudbytte af 100 Pd. pr. Stade, giver det bedste Stade sandsynligvis 200 Pd. eller mere, medens det daarligste kun giver 20 Pd. eller endnu mindre. I mange Tilfælde er Grunden dertil, at Bierne tidlig paa Aaret har skiftet Dronning, eller at der har været andre Ting i Vejen; men naar alt muligt er forklaret, vil der sandsynligvis dog være en Forskel, som kun kan forklares ved, at der maa være en større Forskel paa Biernes Karakter og deres Evne til at indbære Honning. Der er ogsaa andre Forskelligheder, som enhver Biavler ved god Besked om; en Familie er i høj Grad stikkelysten, en anden meget fredelig, en forsegler Honningcellerne med smukke hvide Cellelaag, medens andre giver Cellelaagene et fedtet Udseende, og saa fremdeles.

Hvis Bierne faar Lov til at passe sig selv, vil Forholdene forværres i Stedet for at forbedres. De bedste Stader med Hensyn til Udbyttet er i Reglen dem, som sværmer mindst, medens de daarligste som oftest er hengivne til Sværmning. Heraf følger, at naar Bierne bliver overladte til selv at formere sig, saa kommer Sværmene fra de mindre gode Familier, Slægten forringes, og Udbyttet bliver Aar efter Aar mindre.

I Stedet for at tillade denne Forværing af Forholdene bør den kyndige Biavler tage Sagen i sin egen Haand, fjerne de daarlige Dronninger og sørge for, at hver Familie har en udsøgt Dronning af bedste Stamme. I mange Tilfælde vil det bedste være at købe en eller to italienske Dronninger fra en dygtig Dronningavl og saa selv avle Dronninger fra den. For 2 eller 3 Dollars kan faas en prøvet Dronning, en, hvis Afkom viser, at den er ægte befrugtet. Muligvis vil det være bedre at købe to eller flere uprøvede Dronninger, som kan faas for ca. 1 Dollar Stykket. Sandsynligvis er de ægte befrugtede, og i det Tilfælde er de lige saa gode som en prøvet Dronning. Men

husk, at jo nærmere man kommer til rent Blod, desto bedre er det. Hold Regnskab med hvert Stade. Muligvis Bierne i en Bigaard er saa gode, at det vil være unødvendigt at indføre nyt Blod. I alle Tilfælde, enten nyt Blod bliver indført eller ikke, saa maa der gøres et Arbejde i Retning af at undersøge og forbedre Bifamilierne. Det første Skridt i den Retning er at holde Regnskab over hver Familie, hvor mange Pd. Honning den har givet i Overskud, samt enhver Ting, som kan have haft Indflydelse paa Udbyttet, derunder ogsaa, om Stedet har afgivet eller har faaet Tavler med Yngel m. m. Hvis der ikke har været holdt noget Regnskab i 1912, saa er det den høje Tid at begynde nu for ikke at miste et Aars Resultater. Endnu vil det f. Eks. være i frisk Minde, at en eller anden Familie overgik alle de andre i Udbytte, medens en anden Familie var en fin Nummer to. Dette skal man skrive med det samme, thi ved Begyndelsen af 1914 vil det ikke være i saa frisk Erindring, som det er nu. Ved Siden af Honningudbyttet er der andre Ting, som skal tages med i Beregning. Det vil være i høj Grad uheldigt at formere fra et Stade, som er særlig stikkelysten, selv om det gav nok saa stort et Overskud. Hvis andre Ting er lige, vil det være bedst at formere fra en Familie, som ikke er meget tilbøjelig til at sværme, eller hvis Bigaarden er beregnet paa Tavlehonning, saa vil det være bedst at benytte en Familie, som forsegler sine Honningtavler med smukke hvide Cellelaag. Ved Kvægavl er Faderen af lige saa stor Betydning som Moderen, og Bierne gør ingen Undtagelse fra Reglen; men her er Ejeren uheldigvis daarlig stillet, idet han ingen Kontrol har over, hvem Dronningerne parrer sig med. Den unge Dronning møder Dronen højt oppe i Luften, naar hun er nogle faa Dage gammel, og Dronningen bliver ved denne ene Parring befrugtet for Resten af Livet. Det kan ske, at hun møder en Drone fra den Bigaard, hvorfra hun er, men det er lige saa sandsynligt, at hun møder en Drone fra en Bigaard en halv Mil borte eller muligvis en Drone fra en endnu længere bortliggende Bigaard. Biavleren skal imidlertid sikre sig, at hvis

den møder en Drone fra dens egen Bigaard, at det saa er fra en god Familie. Nogle faa af de bedste Familier i Bigaarden, men ikke de, som benyttes til Dronningavl, bør om Foraaret gives en Tavle, som indeholder Droneceller, og denne anbringes i Yngel-lejet. I alle de andre Stader bør der ikke findes Tavler, som indeholder Droneceller. Finder man i Sommerens Løb en Tavle i et af disse Stader, hvori der er Droneyngel, bør disse bortskæres og erstattes med Arbejderceller. Med Hensyn til Droner i Nabolaget, da vil det i Reglen lade sig gøre at faa Naboerne til at gøre det samme, da de, naar de bliver gjort opmærksom derpaa, kan indse, at der er Penge eller i hvert Tilfælde forøget Honningudbytte at vinde derved.

Dronningerne modnes hurtig. Trods det at Biavleren arbejder under denne betydelige Hindring, saa har han paa den anden Side den Fordel, som i høj Grad letter ham Vejen til Forbedring af Bierne, at i Stedet for, at det for Kvægavleren varer ikke alene Maaneder, men Aar, inden han kan naa noget Resultat, saa kan Dronningavleren hurtigt faa forbedret sin Bistamme. Den unge Dronning begynder at lægge Æg, naar den er ti Dage gammel. At avle udsøgte Dronninger saavel til Formering som til Fornyelse af alle de mindre gode Dronninger, har vel sine Vanskeligheder, men det er Vanskeligheder, som det betaler sig at overvinde. Tag f. Eks. en Bigaard — nej, lad os tage et virkeligt Tilfælde. Foran mig ligger Regnskabet fra en Bigaard, hvor Staderne gav fra 77 til 181 Pd. Gennemsnitsudbyttet af den bedste Halvpart var 159 Pd. og af den daarligste Halvpart 109 Pd. Hvis nu f. Eks. den daarligste Halvpart fik nye Dronninger fra det bedste Stade, som gav 181 Pd., saa vilde Resultatet ikke blive, at de i Gennemsnit gav 181 Pd., men det viide med Lethed bringe Gennemsnitsudbyttet op over Gennemsnitsudbyttet af den bedste Halvpart, 159 Pd. Det er en Forskel af 50 Pd. pr. Stade, hvilket, solgt for 10 Cents (35 Øre) Pundet, er 5 Dollars for hvert Stade. I en Bigaard paa 100 Stader vil det beløbe sig til 250 Dollars for den daarligste Halvpart, og denne Forbe-

dring vil til Dels strække sig ind i Fremtiden.

„Men“, siges der, „det er for vanskeligt for mig. Jeg forstaar mig ikke paa Dronningavl; alt, hvad jeg forstaar, er at faa en Sværm i Hus og tage Honningen bort.“ Dog, der er en Maade, hvorved det kan lade sig gøre at forbedre disse Bier, uden at det er nødvendigt at have nogen Forstaaelse af Dronningavl. Har man f. Eks. 4 Stader, og Nummer 1 er det bedste; naar Foraaret kommer, vil en af de andre Familier komme tæt op til Nr. 1. Kort Tid førend der er Fare for Sværmning, flyttes Nr. 2 til en ny Plads, 5 Alen eller længere bort. Bierne fra dette Stade vil den næste Dag flyve ud som sædvanlig uden at have nogen Anelse om, at deres Bolig er flyttet hen paa en ny Plads, og naar de kommer tilbage fra Marken vil de søge tilbage til den gamle Plads, da Bierne søger mere efter Pladsen end efter Udseendet af Stadet. Da Nr. 1 er nærmest ved den gamle Plads, vil de ikke have mange Betænkeligheder, men gaar ind i dette Stade og forener sig dermed. Nr. 1, som har alle sine egne Bier og alle Trækbierne fra Nr. 2, vil blive meget stærkt og vil hurtig komme til at sværme. Lad de 4 Stader være opstillet i denne Orden: 1—2—3—4. Naar den første Sværm (Nr. 5) kommer fra Nr. 1, anbring den saa i Hus og sæt den paa Nr. 1's Plads, sæt Nr. 1 paa Nr. 2's Plads og sæt Nr. 2 paa en ny Plads. Dette vil være Ordningen paa Staderne 5—1—3—4—2. Alle Trækbierne af Nr. 2 vil nu forene sig med Nr. 1, fordi Nr. 1 staar paa deres gamle Plads. Nr. 1 vil nu være stærkt igen. Omtrent 8—9 Dage efter, naar den første Jomfrudronning løber ud, vil Nr. 1 give en 2. Sværm, som vi vil kalde Nr. 6 i Hus Nr. 6, og sæt den paa Nr. 1's Plads, sæt Nr. 1 paa Nr. 3's Plads og sæt Nr. 3 paa en ny Plads. Staderne vil nu staa i følgende Orden: 5—6—1—4—2—3. Nr. 1 vil nu blive forstærket med Trækbierne af Nr. 3, og efter maaske to Dages Forløb vil den udsende en Eftersværm, Nr. 7, som vi vil sætte paa Pladsen, hvor Nr. 1 staar, efter at have flyttet Nr. 1 hen paa Nr. 4's Plads. Nr. 4 sættes paa en ny Plads. Staderne staar nu i følgende Orden: 5—6—7—1—2—3—4.

Efter en Dag eller to vil Nr. 1, som er bleven forstærket med Trækbierne fra Nr. 4, afgive endnu en Eftersværn, Nr. 8, som vi sætter paa Nr. 1's Plads og flytter Nr. 1 til en ny Plads, saaledes at Stadeordenen kommer til at se saaledes ud: 5—6—7—8—2—3—4—1.

Efter denne Omgang vil alle de nye Familier have Dronninger efter det bedste Stade.

Selvfolgelig kan denne Plan anvendes, selv om Bigaarden kun bestaar af to Familier, og den kan bruges til et større Antal end 4, hvor meget større kommer an paa Antallet af Dronningceller i Nr. 1. I Reglen er der fra 10 til 20 Dronningceller byggede, naar Bierne forbereder sig til Sværmning.

Honningbien.

V.

„Lige saa interessante Resultater fremkom, naar vi skar Følehornene af Droner og Arbejdsbier. Vi foretog dette Forsøg med 200 Arbejdere og 300 Droner; de første gav vi fri, og de vendte straks tilbage til deres Stade; men vi bemærkede, at de i Stedet for at gaa op paa Tavlerne og tage Del i Arbejdet holdt sig nede paa Flyvebrættet, hvor der igennem Flyvehullet faldt nogle Lysstråler; kun Lyset udøvede nogen Tiltrækning paa dem. Ikke længe efter forlød de Stedet og kom ikke mere tilbage.

De Droner, som vi havde behandlet paa samme Maade, vendte ligeledes tilbage til deres Stade, men de kunde ikke finde Vej i Stedet; de løb til en Side, hvor der faldt noget Lys ind. Vi saa, at nogle af dem strakte Tungen ud for at faa Føde af Arbejderne, men uden at faa noget. De vidste ikke længer, i hvad Retning de skulde vende Snabelen; i deres Ubehjælpssomhed rettede de den snart imod Arbejdernes Hoved, snart mod deres Bryst og fik ikke nogen Hjælp af dem. Vi lukkede nu Aabningen, og da de ikke længer saa Dagslyset, styrtede de ud af deres Bolig, skønt Klokken var seks om Aftenen, og ingen andre Droner fløj ud. De fløj altsaa bort, fordi de havde mistet deres Sans, der ledede dem i Stadets Mørke.

Jeg har bemærket, at Borttagelsen af det ene Følehorn ikke udøver nogen mærkelig Indflydelse hverken paa Dronningernes, Arbejdernes eller Dronernes Instinkt. Skar jeg en ringe Del af dette Organ, mistede de dog ikke Evnen til at kende Genstandene, hvilket de viste ved at forblive i Stedet og forrette deres almindelige Arbejder. Deres Adfærd, naar man har berøvet dem begge Følehornene, kan altsaa ikke tilskrives Smerten, men Umuligheden af at finde sig til Rette mellem og meddele sig til de andre Medlemmer af Folket.

Denne Formodning faar endnu større Vægt derved, at Bierne navnlig om Natten gør Brug af deres Følehorn. For at overbevise sig herom behøver man kun at følge deres Bevægelser, naar de i Maaneskin holder Vagt ved deres Flyvehul for at forhindre de omflyvende Voksmøl fra at trænge ind i Stedet. Det er interessant at lægge Mærke til, med hvilken Snildhed Møllet ved at drage Fordel af, at Bierne ikke kan se klart i Mørket, og med hvilken Aarvaagenhed Bierne stræber at tilintetgøre deres Fjenders Anslag. Som opmærksomme Skildvagter strejfer Bierne omkring deres Bolig med fremrakte Følehorn, der uafbrudt bevæger sig til Højre og til Venstre, og ve det Møl, der kommer i Berøring med dem. Møllet søger at snige sig igennem Vagten, idet det gør sig al Umage for at undgaa at blive berørt af dette bevægelige Organ; det er, som om det vidste, at dets Sikkerhed var afhængig deraf.“

Det fremgaar tydeligt af disse Forsøg, hvilken betydningsfuld Rolle Følehornene spiller for Bierne, og vi vil senere ved at omtale Sværmningen endnu blive yderligere bekendt med den Meddelelsesevne, der paa en saa gaadefuldsfuld Maade ligger skjult i dette Organ.

Man har ogsaa villet henlægge Hørelsens Sæde til Følehornene. At Bierne hører, er hævet over al Tvivl. Alle de forskellige Lyde, jeg ovenfor har omtalt, afgiver tilstrækkeligt Vidnesbyrd herfor. En vred Bis Summen gør ogsaa andre vrede, og en Bis Angst-raab (om jeg saaledes maa kalde den Lyd, en Bi, som er fangen i Haaret, eller som man holder i Vingen, giver fra sig) bringer de andre i Harnisk og

til at ile der til Undsætning; nogle Biers glade Brusen bringer straks samtlige Bier til at istemme Glæden osv. Kommer et fremmed Insekt eller en anden Fjende i Berøring med de om Natten vagthavende Biers Følehorn, farer de op, Tonen antager en Karakter, der er ganske forskellig fra den, Biene frembringer, naar de bruser eller flyver, og Fjenden angribes af flere Arbejdere, som styrter frem fra Stadets Indre. Men skønt det saaledes er utvivlsomt, at Biene kan høre, er det næppe rimeligt, at ogsaa denne Sans skulde findes i Følehornene. Dr. Barth paastaar at have fundet 2 smaa Aabninger ved Roden af Følehornene, bag ved hvilke der findes en vifteformig Samling af Hud- og Nervetraade, hvorpaa den ydre Luft kan virke. Disse har han anlagt for Lugtorganer, men det var maaske bedre begrundet her at søge Høreorganet. Da Biernes Legeme er ganske gennemvævet med fine Forgreninger af Aanderørene og derfor meget let paavirket af enhver Luftrystelse, er det maaske ikke umuligt, at de saa at sige hører med hele Legemet, at de altsaa nærmest igennem Følelsen, ved de forskelligartede Luftbevægelser, kommer i Rapport til Yderverdenen.

Naar man tænder Røgblæseren.

Af A. P. Andersen, Gadstrup.

„Nu er den stoppet godt.“ — „Saa stryger vi bare en Tændstik og sætter til.“ — Ph! Ph! Hva! vil den ikke trække? Jo'c, men ti bare stille et Øjeblik, for naar jeg blæser, kan jeg ikke snakke. Ph! — Saa, der slukkedes Tændstikken. Næste Gang stryger man to Tændstikker paa én Gang, men Resultatet bliver som Regel det samme, og det ender gerne med, at vedkommende siger adskillige mindre smigrende Ord om Røgblæseren, som imidlertid er spildt ligesom Tændstikkerne.

Paa nævnte Maade gaar det ofte til, naar adskillige Biavlere første Gang forsøger at tænde Røgblæseren, og jeg kender dem, der helt har kasseret dette Røgapparat som ubrugeligt, og som siger, at Røgblæserne er noget „Skidt“, fordi de ikke selv forstaar at bruge dem.

Røgblæseren er efter min Mening det bedste Røgapparat, man har, især for Ikke-Rygere, som helst vil være fri for at faa Røgen i Munden; men Røgblæseren maa, ligesom ethvert andet Biavlsredskab, bruges med Fornuft, hvis man vil have den fulde Nytte deraf; ellers faar man kun Ærgrelser i Stedet. I en Røgblæser bør man for det første aldrig „stoppe“ Tobakken, naar man „tænder op“, men kun ganske løst hælde Tobakken i Beholderen. Senere, naar der er kommen rigtig „Fyr“, kan man godt stoppe Tobakken ned overpaa. For det andet bør man sørge for, at Tobakken altid er godt tør, og endelig for det tredje bør man altid sørge for at holde Røgblæseren ren indvendig, saa der er ordentlig „Luft“ igennem den. Naar disse tre Ting overholdes, saa slaar Røgblæseren aldrig fejl.

Det var ogsaa noget at skrive om, hører jeg i Tankerne en og anden Biavler sige. Det er jo noget, som vi godt ved og altid gør, og til dem maa jeg sige: gaa saa kun let hen over disse Linjer, for de gælder ikke dig. Dette er kun et Par Ord til de „Begyndere“, der ofte spilder deres gode Vejr til ingen Nytte, og som skyder Skylden paa Røgblæseren, medens den virkelige Skyld ligger hos en selv.

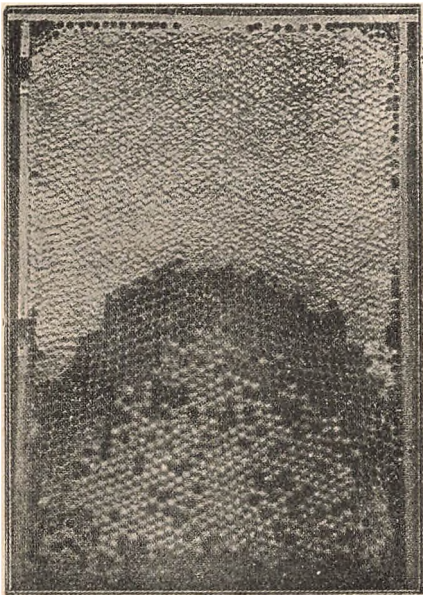
Røgblæseren fra Malling.

I flere Aar har jeg benyttet Dathes „Bipibe“ i min Bigaard. Sidste Sommer købte jeg en af de forbedrede Røgblæsere fra „Malling“, og disse vil jeg gerne give min bedste anbefaling. De er lavede af svært Messing, og der er i det hele godt „Tømmer“ i dem. De er lidt dyrere i Indkøbet, men det dyreste bliver ofte i Længden det billigste.

Gavnlige Vink.

Vejret (10. Aug.) har siden sidste Beretning vedblivende været varmt og tørt. Solskin og nogle Dage stærk Blæst. Dog er der i nogle Egne i den østlige Del af Landet faldet nogen Regn, særlig af Tordenbyger. Naar undtages enkelte Egne paa Øerne er Jorden meget tør. Hvidkløveren blomstrer kun sparsomt, og kun hvor der findes et større Stykke Lucerne i Blomst, er der endnu noget for Bierne at hente. Lyngen vil i de fleste Egne kun give et ringe Udbytte.

Fodring. Hvis en Bifamilie paa denne Tid af Aaret har tilstrækkeligt Forraad til Vinterbrug anbragt paa passende Maade i Tavlerne, da er det nemmest at lade den beholde dette Forraad urørt. Det vil dog efter endt Honninghøst meget ofte vise sig, at Forraadet enten er for lille eller er anbragt paa en uheldig Maade eller begge Dele. Bierne forstaar meget godt at anbringe Foderet paa passende Maade, men naar Biavlren borttager en Del af det, enten foroven eller paa Siderne, saa hænder det naturligvis meget let, at Resten bliver utilstrækkeligt eller uheldigt anbragt. Forraadet skal omgive Klyngen baade foroven og paa Siderne. Er dette

En Tavle med passende Forraad til Midten af Vinterlejet.

ikke Tilfældet, da bør Fejlen rettes snarest muligt i de Egne, der savner Eftertræk. Fejlen er oftest denne, at hele Forraadet findes paa de yderste og bageste Tavler og næsten slet intet paa de midterste. Den rettes ved at udslynge en Del af de yderste Tavler og i Stedet derfor fodre med Kandisopløsning. Da Prisen paa Honning er næsten 3 Gange højere end Prisen paa Sukker, vil man være stærkt fristet til at udslynge saa megen Honning som muligt af Stedet og erstatte det med

Kandisfoder. Vi vil dog advare imod at blotte Vinterlejet helt for Honning, da det let vil medføre en noget sildigere Udvikling af Yngelen til næste Foraar.

Droneslaget er i mange Bigaarde iagttaget allerede i Midten af Juli Maaned. Man maa lægge Mærke til, at man ved Droneslag tænker paa en Massevis Udslæben af Droner og Droneyngel. At Arbejderne daglig udsælber nogle enkelte Droner i Juli, er temmelig almindeligt. Herved betegnes dog just ikke Trækkets Ophør, men kun Afslutning af Biernes Forberedelser til at sværme. Droneslagets største Betydning for Biavlren ligger dog deri, at denne Udslæbning af Droner og Droneyngel tyder paa, at Familien har en befrugtet Dronning. De Stader i Sommertræegnene, som ikke senest i August udfører dette Arbejde, maa derfor betragtes som mistænkte for at have en slet Dronning eller for at mangle Dronning. De bør derfor undersøges. Saavel Dronningskifte som Dronningopklækning kan meget godt foretages endnu, naar det sker snart, da der endnu i 2—3 Uger vil findes en Del Droner tilbage i de fleste Bigaarde.

Fodring i det fri. Ifølge Landbrugsministeriets Skrivelse af 8. Maj 1909 er det i Henhold til Lov af 8. Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest forbudt:

at lade Fodring af Bier foregaa i det fri, at anbringe Tavler, Honningbeholdere eller lignende Genstande, gennem hvilke Smitte kan befordres, paa en saadan Maade, at Bier kan faa Adgang til dem.

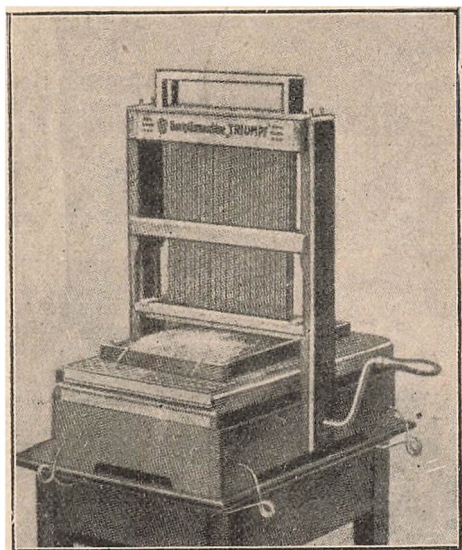
Svage Stader med gode Dronninger bør fremdeles opmuntres til at yngle ved Fodring, saa at de inden den 15. September kan belægge mindst 5 Tavler à 820 cm². Svage Stader med slette Dronninger bør derimod enten have nye, dygtige Dronninger eller torenes med andre Stader, der har gode Dronninger.

Forraad. Om August-Eftersynet har vi allerede udtalt os. Det er ganske vist muligt, at Hvidkløver, Lucerne og gul Sennep vil kunne afgive nogen Nektar i Slutningen af denne Maaned, men vi antager dog ikke, at dette Udbytte vil naa synderligt ud over det daglige Forbrug. Der vil i ethvert Tilfælde intet være at risikere ved i alle Sommertræegnene at afslutte dette Eftersyn i sidste Halvdel af denne Maaned.

Udslyngede Tavler bør stænkes med rent Vand og ved Solnedgang indhænges i Staderne for at afslikkes af Bierne og helst bag et Indskud med aaben Bivej torneden. De rene Tavler udtages senere for at indhænges i tætte Kasser eller Skabe, i hvilke man har strøet Naftalin for at holde Møl ude.

Røveri kan paa denne Aarstid blive meget farligt for svage Stader i Egne, der ikke længere tilbyder Træk. Derfor bør Indgangen hos saadanne Familier nu indskrænkes til 8—10 cm (3—4") Bredde, og hvis man mærker Angreb af fremmede Bier, bør Indgangene yderligere indskrænkes, saa kun én Bi ad Gangen kan passere.

Et og Andet.

Honningløsnemaskinen „Triumph“.

Honningløsnemaskinen „Triumph“. Lærer Ankersen i Borsmark, Slesvig, meddeler, at han nu i 2 Aar har brugt Honningløsnemaskinen „Triumph“ og finder, at den er meget brugbar, idet han ved at anvende den er i Stand til at udslynge den sejge Lynghonning, som han høster af sine 40–50 Bifamilier, han har staaende forskellige Steder paa Højderyggen i Midten af Landet, hvor Forholdene er omtrent som i Vestjylland. Ved Brugen af Maskinen beskadiges Tavlerne ikke i nogen væsentlig Grad, dog kan det nok hændes, at en fuldstændig ny udbygget Tavle gaar i Stykker ved Udslyngningen, især naar denne foretages i koldt Vejr. I det hele maa Udslyngningen helst foretages i varmt Vejr, har man erfaret. Pris M. 45,00.

Foreningsmeddelelser.

Salgsforeningen. 1. Kl. 1,30, 2. Kl. 1,10 Honningen fra i Fjor næsten udsolgt. For Tiden Mangel paa ny Honning, saavel i smaa som i store Vægte.

Hads Herreds B.F. afholder Møde og Eftersyn af Bifamilier, som i Fjor led af Bipest og blev tilsat italienske Dronninger. Mødested hos Schlucher, Vejlskoven, Søndag den 24. August Kl. 2 Eftmd.

N. Simonsen.

Hobro og Omegns B.F. afholder Møde Fredag den 29. August Kl. 12 hos Sogneraadsmlem Joh. Jørgensen, Hostruphuse, Hobro. Alle Medlemmer, og hvem der interesserer sig for Biavl, er velkomne. Til Stede kommer Biavls lærer Joh. C. Jensen, Barmer.

A. Pedersen.

Aalborg Amts B.F.s Biavlsskole afholder det sidste Møde i Aar Lørdag den 13. Septbr. d. A. fra Kl. 1–3 Eftmd. Der gives Undervisning i Indvintring. Mød talngt.

J. C. C. Bech.

Aalborg Amts B.F. Biavlsmøde afholdes i Gunderup Kreds Søndag den 7. Septbr. Kl. 1 Eftmd. hos Bestyrer C. Kragh, Ooppelstrup, Gidstrup St. Undertegnede giver Vejledning i Biernes Efteraarsbehandling. Eg-nens Bivenner bedes give Møde.

J. C. C. Bech.

Gerlev m. fl. Herreders B.F. afholder Møde Søndag den 24de August Eftmd. Kl. 2 paa Dalbyover Afholdshotel. Lærer Joh. Jensen, Gug, holder Foredrag om Biavl, og der gives praktisk Undervisning i Landpost Jens Jensens Bigaard. Stor Tilslutning forventes, da Lærer Jensen er en fortrinlig Taler, og Mødet afholdes paa et centralt Sted.

R. Krogsgaard.

Frederiksborg Amts B.F. Det nedsatte Noteringsudvalg afholdt Møde i Hillerød den 20. Juli d. A. Udvalget enedes om at fastsætte Prisen paa Honning for 1913 saaledes: indtil 5 kg à Kr. 1,50, over 5 kg Kr. 1,40 pr. kg. Eline Olsen, Helsing. J. Jensen, Hillerød. V. Christiansen, Fredensborg.

Honningpris. Det af Holbæk Amts B.F. nedsatte Udvalg til at foreslaa en Normalpris for Honning for 1913 ansætter denne til 70 Øre pr. 1/2 kg.

R. Larsen.

Wedellsborg Birks B.F. deltager i Udstillingen i Ejby den 27. Septbr. d. A. Nærmere Oplysninger om Udstillingen faas ved Henvendelse til Formanden. Honning-glas fra Odense Glasværk faas hos Isenkrammer Bay Petersen, Ejby St. J. Jørg. Pedersen, Lunge Skov, Gelsted.

Indhold af dette Nummer :

Centralmøde	185
DBF. Biavlsskole i Odense	190
Et og Andet.....	200
Forbedring af Bierne.....	195
Foreningsmeddelelser	200
Gavnlig Vink.....	199
Hvornaar begynder Biaaret.....	193
Honningbien	197
Naar man tænder Røglæseren	193
Salgsforeningen	188
— (Referat)	188

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

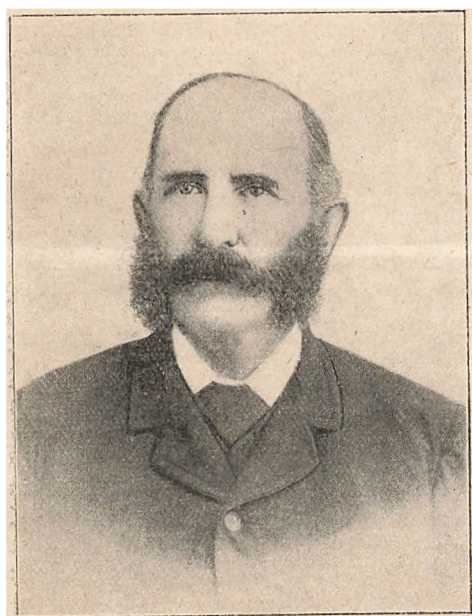

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 14.

1. September 1913.

47. Aarg.

Wm Mac Evoy

Der er næppe mange udenlandske Biavlere, hvis Navn er saa vel kendt inden for den danske Biavlerverden som den kanadiske Bipestinspektør W. Mac Evoy. Det er nemlig den efter ham benævnte Behandling af bipestsyge Bifamilier, som er det Hovedvaaben, med hvilket Kampen mod Bipesten har været ført ogsaa her i vort

Land. Budskabet om denne højt fortjente Mands Død vil derfor vække almindelig Deltagelse, ogsaa blandt danske Biavlere.

Mac Evoy, eller „Mac“, som han i fortroligere Tale kaldtes, var født i Kanada i Britisk Nordamerika i 1844. Han var som saa mange andre dygtige Mænd en „selvgjort“ Mand. Han mistede tidlig sin Fader og maatte fra da af selv arbejde sig frem. Men i denne haarde Skole udvikledes den Selvstændighed og Viljekraft, som gav hans senere Liv dets Præg.

Mac Evoy drev Biavl i stor Maalestok og blev en af de ledende Mænd i den kanadiske BF. Men allermest kendt er han bleven ved sit Arbejde for Bipestens Bekæmpelse. Det skyldes for en stor Del Mac Evoy's energiske Arbejde, at Kanada saa forholdsvis tidligt fik en Bipestlov. Selv blev han Statens første og i en Tidlang eneste officielle Bipestinspektør. For denne Stilling havde han ganske særlige Betingelser. Som vel de fleste Bipestinspektører har erfaret, er man i denne Egenskab ikke sjældent udsat for at faa med egensindige og vrangvillige Biavlere at gøre, som lægger Inspektøren alle mulige Hindringer i Vejen. Men Mac Evoy havde en egen lun Maade at tage saadanne Biavlere paa, saa at det næsten

i alle Tilfælde endte med, at de lod ham gøre, hvad han vilde med deres Bier.

Som Bipestinspektør indførte han den Metode for Behandlingen af bipestsyge Familier, som er kendt under Navnet „Mac Evoy's Metode“. Denne Metode viste saa særdeles tilfredsstillende Resultater, at den snart blev almindelig brugt langt udenfor Kanadas Grænser. Det kan vistnok uden Overdrivelse siges, at det er Mac Evoy's Metode, som har muliggjort en systematisk Bekæmpelse af Bipesten, denne Biavlens farligste Fjende.

Mac Evoy var i en Række af Aar den eneste Bipestinspektør i den store Provins Ontario. Men det viste sig i Aarenes Løb, at Arbejdet langt oversteg en enkelt Mands Kræfter; nu er der i Ontario flere Bipestinspektører. Men som det ikke sjældent er Tilfældet med stærke Personligheder, havde Mac Evoy en stærk Tilbøjelighed til at ville gøre alting selv, og han havde vanskeligt ved at dele Arbejdet med andre. Da det viste sig nødvendigt at ansætte flere Bipestinspektører, havde han vanskeligt ved at finde sig deri, og det endte med, at han trak sig tilbage fra Stillingen som Bipestinspektør. I det sidste Aar af sit Liv syslede han udelukkende med sine egne Bier.

I Biavlsmøderne var han en næsten uundværlig Deltager. Naar Mac Evoy var med, kom der altid Liv i Forhandlingerne, og han forstod altid at føre Diskussionen ind paa saadanne praktiske Spørgsmaal, som var til virkelig Nytte for Biavlerne.

Centralmødet.

(Referat.)

Meddelelse fra Bipestudvalget. Udenfor Dagsordenen gav Præsidenten, som det ses af „T. f. B.“ Nr. 13 Side 186 en Del Oplysninger om Bipestens Bekæmpelse.

Kramer: Det staar daarligt til med nogle af Tilsynsmændenes Arbejde. En Tilsynsmand undersøgte Staderne i min Bigaard og erklærede den fri for Bipest, men ikke desto mindre har det vist sig, at der nogle Dage efter fandtes Bipest alligevel. Nogle Egne er

endnu ikke eftersete, andre er efterset 2 Gange. Vi maa have bedre Tilsynsmænd, og der bør føres et skarpt Tilsyn med dem.

Krogsgaard: Tilsynsmændenes Arbejde er ofte meget vanskeligt, men udføres Arbejdet ikke, som det bør udføres, saa meddel det til Udvalget, at vedkommende Tilsynsmand kan blive fjeinet.

S. J. Nielsen: Det var ikke nok at udkaste en Paastand; gør en Tilsynsmand ikke sin Pligt, bør det anmeldes til Udvalget. Han ønskede at vide Navnet paa Tilsynsmanden.

Heidelback ønskede at faa unge, kraftige Mænd udnævnt til Tilsynsmænd; de ældre Tilsynsmænd ser ikke saa godt og arbejder derfor ofte ikke tilfredsstillende, ligesom de tit ikke var deres Gerning voksen.

Præsidenten: Det var en meget stærk Anke, Hr. Kramer fremkom med. En Del er vi dog enige om, nemlig at der er mindre gode Tilsynsmænd, men disse findes lige saa vel blandt de unge som blandt de gamle. Der er ingen Tvivl om, at det var bedst, om disse daarlige Tilsynsmænd blev fjernede. Der bør føres en skarp Kontrol, og den bør føres af den stedlige Forening. Finder man, at en Tilsynsmand ikke gør sin Pligt, klag saa til Udvalget; men kom saa med Beviser, saa Udvalget kan skride ind. At en Tilsynsmand har undersøgt en Bigaard uden at finde Pest i den, og at der saa kort Tid efter viser sig at være Pest i et Stade, kan ikke i alle Tilfælde lægges Tilsynsmanden til Last. Det er der mange Beviser for. Jeg har selv erfaret det.

J. Madsen: Saa vidt jeg har mærket det, har der været mest Kritik over de yngre Tilsynsmænd, men det er jo ogsaa galt, naar Tilsynsmanden er for gammel. Tilliden har meget at sige. Jeg blev et Sted modtaget med stor Venlighed, medens min Forgænger, en ung Mand, havde betroet mig, at det var ubehagelige Folk at have med at gøre. De daarlige Tilsynsmænd bør fjernes.

Kramer: Det er ikke Udvalget, jeg kritiserer. Det er nogle af Tilsynsmændene. Pengene bliver misbrugt, naar de bliver givet til Folk, der ikke udfører deres Arbejde ordentligt.

Præsidenten: Aarhus Amt er først fornylig (i 1912) kommen ind under Bipestloven, derfor er hele Amtet ikke undersøgt endnu. Gør en Tilsynsmand ikke sin Pligt, saa meddel det til Udvalget.

N. Sørensen: Vi bør ikke hænge vor Hat paa den enkelte. En Mand er ikke gammel, fordi han bruger Briller; han kan derfor nok gøre et godt Arbejde. Opdager vi, at en Tilsynsmand ikke udfører Arbejdet paa rette Maade, saa underret Udvalget derom.

P. H. Pedersen: Naar man kæmper for en Sag, saa maa man være klar over, om man gaar den rette Vej, der fører til Maalet. Er vi inde paa den rette Vej, der fører til Maalet: Bipestens Udryddelse?

Præsidenten: Jeg tror, at vi er inde paa Vegen; dog er Udsigten til, at vi faar helt udryddet Pesten, ikke lys, men vi kan i en meget væsentlig Grad begrænse Sygdommen. Der er ingen Grund til at opgive en Sag, som der er Udsigt til at føre igennem.

Chr. Andersen: Det er i Reglen ikke de ældre Tilsynsmænd, der er Grund til at klage over; de har mere Erfaring end de unge. I Nr. Borkegnen har de ældre Tilsynsmænd gjort et godt Arbejde.

Th. Jacobsen: Det, vi mangler, er Tilsyn; men hvorledes skal en Formand for en lokal Forening føre et virkeligt Tilsyn; det bliver ikke noget let Arbejde.

Aug. Petersen: Anken maa særlig rettes mod Biholderne, thi mange vil ikke se Bipesten. Biholderne har Anmeldelsespligt, og enhver Biholder skal vide, at man ikke maa have uddøde Stader med Tavlebygning staaende, men paa disse Punkter overtræder mange Biholdere Bipestloven. Der bør slaas ned paa de Biholdere, som overtræder Loven.

J. Madsen: I den Kreds, jeg er Formand for, tager jeg ud som Tilsynsmand, saa snart det bliver mig meddelt, at der menes at være Sygdom i et Stæde. Smitten kommer over Grænsen ind i vor Kreds, det har vi Eksempler paa.

J. S. Rasmussen slutter sig til Aug. Petersen. Ansvarer hviler lige saa godt paa den enkelte Biavler som paa Ledelsen.

M. M. Tarp: Jeg er sikker paa,

at de Penge, der er anvendt til Bipestens Bekæmpelse, er vel anvendt. Det gaar med Bipesten som med Tuberkulosen, Sygdommen er ikke let at udrydde. Det er at haabe, at Arbejdet med at bekæmpe Bipesten kan blive fortsat.

Præsidenten: Resultatet af Diskussionen bliver, at vi maa arbejde hen til at faa et bedre Tilsyn. Jeg vil derfor anmode saa vel Bestyrelsesmedlemmerne, de Delegerede som Biavlerne alle som en i det kommende Aar at gøre, hvad der ligger i deres Magt, herfor; sørg for at faa Foreningen udbredt saa meget som muligt, saa den har Grene i alle Egne af Landet. Den dygtige Biavler kan hjælpe godt til med at bekæmpe Pesten, den ukyndige breder Sygdommen ud.

Punkt 8. Biavlsskolen: Beretning for 1913. Plan for 1914. Forstanderen, N. S. Kristensen, aflagde Beretning (se „T. f. B.“ Nr. 13, Side 190) og foreslog, at DBF.s Biavlsskole i 1914 blev afholdt i Odense. Det er ikke heldigt at skifte. Det gaar altid bedst, naar man er bleven kendt med de lokale Forhold. Næste Aar, 1915, kunde vi maaske flytte andet Steds hen, f. Eks. til Aalborg, hvis de til den Tid vil have Skolen og kan byde paa gode Forhold.

Præsidenten foreslog, at Planen for Biavlsskolen i 1914 diskuteredes under Punkt 10. Hvilket vedtoges.

Punkt 9a. Tidsskriftet: Beretning for 1913. Plan for 1914. b. Forfatterhonorar.

N. S. Kristensen: Tidsskriftet er et fast Punkt, der Aar efter Aar staar paa Centralmødets Dagsorden, og det er jo heller ikke saa mærkeligt. „T. f. B.“ er nemlig det Baand, som binder Biavlerne saammen i DBF., og det er tillige i Løbet af de senere Aar bleven Foreningens største Indtægtskilde. Bladets Regnskab (se „T. f. B.“ Nr. 8, Side 116) for i Aar viser en Indtægt paa 10,700 Kr., medens DBF.s samlede Indtægt kun er 13,464 Kr., altsaa ca. $\frac{5}{6}$ af Foreningens samlede Indtægt. „T. f. B.“s virkelige Overskud er nu steget saa højt, at det udgør $\frac{3}{5}$ af den Sum, Foreningen raader over til andre Formaal, f. Eks. Tilskud til Kredsene (til Møder og Kursus), Sekretærløn, Biavlsskolen og Bestyrelsesmøder m. m.

Naar dette Overskud er blevet saa stort, som det er, saa er det af to Grunde, nemlig: at Udgifterne til Bladets Trykning og Administration er meget smaa, og at vi har naaet saa stort et Holderantal. Vore Bestræbelser maa i Foreningens Interesse vedblivende gaa ud paa ikke alene at støtte Foreningen saaledes, at Holderantallet kan bevares, men tillige maa der arbejdes videre paa at forøge det. Jo større Medlemsantal DBF. har, des bedre kan den arbejde, og vi har fra de forskellige Egne af Landet talrige Beviser paa, at det er nødvendigt, at „T. f. B.“ kommer til ethvert Hjem, hvor der holdes Bier. Trykningsudgifterne maa vi søge at holde saa langt nede, som det kan forenes med godt udført Arbejde. Med Hensyn til selve Bladet, saa er vi for det kommende Aar paa den sikre Side, idet Bogtrykkeren vil levere os Bladet i 1914 til samme Pris som hidtil + Betaling for det Antal Ekspl., vi udvider Oplaget med. For Omslagets Vedkommende stiller Sagen sig anderledes. Fra Nytaar 1911 gik Bogtrykkeren ind paa at lægge Bladet i Omslag og at hefte det mod at faa Indtægten for de Kundgørelser, der optages paa Omslaget. Denne Affære gjaldt for Aarene 1911—1913; særlig de to første Aar har givet Underskud. Nogle af de Delegerede mente den Gang, at det var en særdeles god Forretning for Bogtrykkeren, men det har det ikke været. Grunden til, at Omslaget vanskeligt kan betale sig, er det store Oplag, hvori Tidsskriftet trykkes. Omslaget skal trykkes i 7500 Ekspl., disse skal falsses og heftes, det koster altsammen Penge, Timerne skal betales. Dertil kommer, at mange af dem, der averterer i andre Blade, siger: ja, Biavlerne holder jo ogsaa andre Blade, som vi averterer i, der er ikke noget ved at avertere i et Fagblad. Det er nu en stor Fejtagelse. „T. f. B.“ er netop et udmærket Blad at avertere i; det udgaar jo i et stort Antal Ekspl., der spredes over hele Landet, og er et Blad, der kun holdes af den besiddende Klasse. Vi maa søge at give de Handlende det rette Syn herpaa. Jeg har intet at ønske med Hensyn til „T. f. B.“ i 1914 ud over dette, at jeg nødvendig vil undvære Omslaget. Skal Bladet igen udgaa uden Omslag, saa har

vi ikke alene en Del Kundgørelser i hvert Nummer og mindre af belærende Læsning, men Bladet kommer ogsaa frem til Læserne i mindre god Stand, og vi har større Tab af Ekspl. ved Forsendelsen.

Vi sluttede Aaret 1912 med 7066 Holdere; nu er Tallet steget til 7374, altsaa en Fremgang siden Nytaar paa over 300 Holdere. Men vi kan heller ikke vente ret stor Tilgang af Medlemmer efter 1. August. Bladet trykkes nu i 7500 Ekspl., som næsten alle bliver uddelt. Hvor stort et Antal Ekspl. Bladet skal trykkes i for 1914, kan ikke bedømmes, før Ordrene fra Kredsene er indkomne i Begyndelsen af det nye Aar. men det bliver vel 7800 eller 8000 Ekspl.

Jeg foreslaar, at det som sædvanlig overlades Præsidenten og Redaktøren i Forening at bestemme Oplagets Størrelse samt tillige at træffe den billigste og bedste Ordning med Hensyn til Omslaget.

J. Vedsø: Da der nu er Tale om, at Foreningen skal betale til Omslaget, vilde jeg gerne have Opiysning om, hvor meget der skal betales for Annoncer, der optages i Omslaget. Prisen, der betales nu, er betydelig højere end for 3 Aar siden.

N. S. Kristensen: Vedsø klager over, at Kundgørelserne i Omslaget er langt dyrere, end de i sin Tid var i „T. f. B.“. Aarsagen dertil maa søges i, at Kundgørelserne nu sættes med større Typer. Forlang Kundgørelserne indrykket med Petit paa samme Maade som f. Eks. i „T. f. B.“ i 1910, saa vil Prisen blive langt billigere. I et Blad med saa faa Kundgørelser som „T. f. B.“s Omslag skal Annoncen nok blive set, selv om den ikke fremtræder med centimeterstore Bogstaver. Men jo større Oplag et Blad trykkes i, desto dyrere bliver Kundgørelserne, det ene er en Følge af det andet, Papir og Trykning koster Penge.

A. P. Andersen: Det Emne, som jeg her vil tillade mig at tale lidt om, er Forfatterhonoraret. Sagen var til Forhandling paa Centralmødet i Fjor, men blev ikke drøftet ret meget. Som Forholdene nu er, betales der højst 2 Kr. pr. Spalte, hvilket ikke er ret meget i Forhold til, hvad andre Blade betaler. Jeg synes, at et Billede af en

eller anden veldreven Bigaard med lidt Tekst til er ganske udmærket. Et saadant Billede siger undertiden meget mere end mange Ord. Men det er nu engang saaledes, at enhver vil gerne have sin Ulejlighed og sin Tid betalt, men det faar man ikke ved den lave Betaling, „T. f. B.“ for Tiden betaler for indsendte Artikler. Jeg foreslaar derfor at forhøje Forfatterhonoraret for det kommende Aar.

N. S. Kristensen: Jeg vil fortsætte der, hvor jeg slap i Fjor, da denne Sag var til Forhandling. Pengene har tabt meget i Værdi, siden Forfatterhonoraret i 1904 sattes til 300 Kr. Der vanker ikke saa meget for dem nu som den Gang, og overalt betales der nu ogsaa højere Lønsatser; der er derfor ogsaa god Grund til at forhøje det Beløb, der anvendes til Forfatterhonorar. Dertil kommer, at Kundgørelserne er udgaaet af Hovednumret til Omslaget. Der er mere belærende Tekst nu, end der var i 1904. Biavls-Ordbogen, som det en Gang i det samme bliver Alvor med, vil ogsaa helt igennem blive trykt med Petit. Det fordrer ogsaa yderlig mere Stof. Som det ogsaa iremgik af mine Udtalelser i Fjor, vil jeg sætte megen Pris paa, at Forfatterhonoraret bliver forhøjet for 1914 og indtil videre. Jeg foreslaar, at der bevilges indtil 400 Kr. til Forfatterhonorar. At jeg ikke anvender et større Beløb til Forfatterhonorar, end nødvendigt, har jeg tidligere vist.

Aug. Petersen: Jeg vil gerne have at vide, hvor meget vi kan faa pr. Spalte, da det jo navnlig er det, der har Interesse. Det er her, Tampen brænder. Tidligere er der bevilget indtil 2 Kr. pr. Spalte, men ofte er der ikke betalt mere end 1 Kr. 60 Øre.

Fritz Jørgensen: Biavlerforeningen arbejder under altfor trykkende Forhold. Det vilde vist ikke være urimeligt, om Kontingentet blev forhøjet lidt, blot en 25 Øre pr. Medlem, det vilde give omtrent 2000 Kr. om Aaret; saa ringe en Forhøjelse vilde sikkert enhver finde sig i at betale. Det er jo en kendt Sag, at en Virksomhed, ligegyldig hvilken, bliver stærkt trykket, naar den har for ringe Midler at arbejde med.

H. P. Hansen: En 25 Øre spiller ingen Rolle for en Mængde af Biav-

lerne, men for en Del Biavlere siger det ikke saa lidt endda. Kontingentet bør ikke forhøjes, det bringer let Medlemsantallet ned, og da „T. f. B.“ gaar saa godt, bør vi lade det gaa, som det gaar, thi man skal ikke røre ved en Sag, der gaar godt.

Nielsen (Tolne): Da jeg kun er ung som Biavler og endnu ikke har megen Erfaring, kan jeg ikke tale saa meget med; men jeg sætter alligevel megen Pris paa gode Artikler i Tidsskriftet, som jeg læser med megen Interesse. Det forekommer mig, at enkelte af Artiklerne er for storstilede, for amerikanske; jeg vilde sætte Pris paa, at der landtes nogle flere Artikler for Begyndere, skrevne af danske Biavlere.

Vilh. Lund: Det maa erkendes, at „T. f. B.“ er et godt Foretagende for DBF., og man maa sørge for, at de, der skriver til Bladet, kan være tjent med at skrive dertil; men paa den anden Side maa man ogsaa være varsom med at forhøje Kontingentet, da det let kan medføre, at Medlemsantallet bliver mindre.

N. S. Kristensen: Med Hensyn til Forfatterhonoraret er det ikke for meget at give indtil 3 Kr. pr. Spalte for belærende og virkelig originale Artikler, der optages saaledes, som de indkommer til Redaktøren; men nogle af de Artikler fra danske Forfattere, der optages i Bladet, har det rigtignok været nødvendigt at give en saadan Hovedbehandling, at der ikke er et megen Mening i at honorere dem med 3 Kr. pr. Spalte.

Præsidenten: Naar vi nu giver Tilskud til Omslaget og forhøjer Forfatterhonoraret, da maa vi, eftersom vi ikke har noget Overskud, trække fra paa andre Omraader. Jo større Beløb vi bevilger hertil, des mindre raader vi over til andre Formaal.

J. Vedso: Naar der er Tale om at spare, saa lyder det meget kønt, men kunde der ikke spares en Del ved at anvende mindre Billeder i „T. f. B.“ i Stedet for de store Billeder f. Eks. af Bigaarde.

A. P. Andersen ansaa 3 Kr. pr. Spalte for en passende Pris for originale Artikler, men kunde ønske, at der ogsaa blev ydet Honorar for Billeder af Bigaarde o. lign., som optages i Tidsskriftet.

Aug. Petersen: Ja, Forfatterhonoraret bør forhøjes for de virkelig vel-skrevne Artikler, der optages i Tidsskriftet. Det bør helt være Forfatterens eget Arbejde og ikke noget, som Redaktøren skal have et større Arbejde med for at gøre det tjenligt til at optages i Bladet.

N. S. Kristensen: Hvis „T.f.B.“ ikke indeholdt Artikler med nyt fra fremmede Biavlsblade, saa vilde der ingen væsentlig Fremgang finde Sted paa Biavlens Omraade her i Landet; saa vilde det gaa os med Hensyn til Biavlen, ligesom det er gaaet vor store Nabo mod Syd, Tyskerne, vi vilde komme bagefter. Vi maa ikke glemme, at hele vor moderne Biavl er kommen til os udefra. Det er den danske Biavlens Sag at afpasse det ny og fremmede efter de stedlige Forhold. Men lige saa nødvendigt det er, at Tidsskriftet indeholder nyt fra Udlandet, lige saa nødvendigt er det, at det indeholder vejledende, belærende Artikler, skrevet af vore egne Biavlere. Vedsø udtalte, at der kunde spares en Del ved at anvende mindre Billeder. Det, der kan spares herved, er kun ringe. Clichéerne er nu ret billige, ikke en Gang halvt saa dyre som for 10 Aar siden, og vor Tid fordrer Billeder i Bladene.

Præsidenten slutter Diskussionen. Det vedtoges, enstemmig:

at Tidsskriftet i 1914 udgives i Lignelse med i 1913, og Redaktøren og Præsidenten bemyndiges til at bestemme Oplagets Størrelse;

at overdrage til Redaktøren og Præsidenten at sørge for, at Tidsskriftet i 1914, som hidtil, udgaar heftet og i Omslag, samt at søge at opnaa saa gode Betingelser som mulig;

at lade Redaktøren anvende indtil 400 Kr. til Forfatterhonorar, saaledes at der betales indtil 3 Kr. pr. Spalte for originale Artikler.

Forening af Bier.

Af Rasmus Larsen, Kidserup.

Hvert Efteraar ved Indvintringen staaer der særlig hos Begyndere i Biavl flere smaa Bifamilier, der i Sommerens Løb

er bleven dronningløse. Saadanne Familier er tit saa svage, at det ikke kan betale sig at købe en Dronning til dem; de burde derfor forenes med en mindre Familie, eller hvis man har et Par sildige Smaasværme, kan man sætte to saadanne sammen. Er man saa meget Biavler, at man kan finde den ene af Dronningetne, kan man bruge den andet Sted, ellers ordner Bierne det selv, men saa gaar det tit ud over den Dronning, man helst skulde beholde. Forening af Bier burde anvendes i større Udstrækning, end det er Tilfældet, for sikkert er det, at en kraftig Familie overvintret mere sikkert end to smaa. Det er ikke altid saa let at faa samlet alle Bierne fra den Familie, man ønsker forenet med en anden, særlig hvis man har været saa uheldig at faa gjort Bierne urolige, saa kender Biavleren nok, hvordan Bierne kan løbe omkring i Husset. Jeg skal nu forsøge at forklare, hvorledes jeg flere Gange har baaret mig ad og paa den Maade faaet alle Bierne med uden Tab af nogen. Mit Rammemaal er Lavnormal. Jeg tager saa et Helmagasin til 5 à 6 Rammer, sømmer nogle tynde Brædder under Bunden paa den, og i Enden af Kassen laver jeg en ca. 5 cm lang og 1 cm høj Indgang. Hertil afpasser jeg en lille Træklods, som siden bliver brugt til at lukke Indgangen med. Naar jeg nu har to Familier at forene, tager jeg nævnte Kasse hen til den Familie, jeg ønsker at overføre, giver den lidt Røg for at berolige Bierne, fjerner Dækbrædderne og Vinduet. Tavlebygningen maa, forinden dette Arbejde foretages, være indskrænket til det mindst mulige. Saa sætter jeg Kassen ind i Bunden af Husset, med Indgangen vendt mod Husets Flyvehul, tager saa Tavlerne forsigtigt og hænger dem over i Kassen, driver saa Bierne ned med lidt Røg, dækker over Kassen og skyder den lidt frem i Husset, lukker Taget til, og Bierne samler sig hurtig i Kassen. Bierne faar saa Lov at staa saadan til næste Dag, til de har holdt op med at flyve. Det Hus, Bierne skal indføres i, maa saa ordnes: her fjerner jeg Vinduet og sætter et bitæt Traadvævsinds kud ind. Saa gaar jeg til det andet Hus, aabner Taget forsigtigt, tager saa den førnævnte Træklods og lukker for Udgangen i Kassen. Kassen tager jeg saa og sæt-

ter bag i Huset, modsat som den før stod, giver saa Bierne Røg ind under Tæppet, hvorefter dette fjernes, og hænger saa Tavlerne op imod Traadvævsindskudet. Naar Tavlerne er hængt ind, vendes Bunden i Vejret paa Kassen, og den gives et Slag, saa de faa Bier, der er tilbage, falder ned i Huset. Vinduet sættes paa Plads, og Bierne dækkes til. Saa staar de saadan i to Dage, inden man ved Aftentid fjerner Traadvævsindskudet. Denne simple Fremgangsmaade har jeg ofte anvendt med Held og har flyttet Bierne i omtalte Kasse fra den ene Bigaard til den anden.

Det betaler sig at avertere.

Af R. M. Spencer.

En Honningavler, som har anvendt flere Tusind Dollars paa Avertissementer.

Hvilken Betydning vilde det have for de Forenede Staters Biavlere, om det skulde lykkes at faa Honningpriserne til at stige en Cent pr. Pd.? Det vilde forøge Indtægterne af Biavlen med Tusinder af Dollars og i mange Tilfælde gøre Biavlen fordelagtigere, end den nu er. Mange vil indvende, at det er Tilbud og Efterspørgsel, som bestemmer Priserne. Dette er utvivlsomt rigtigt. Men det forhindrer ikke, at vi kan forøge Efterspørgslen. Dette kan vi gøre ved at frembringe en første Klasses Vare og ved at avertere.

For at opnaa højere Priser skulde alle Biavlere gøre sig Umage for at bringe en bedre og mere moden Honning paa Markedet, en Honning af den Slags, som faar Køberne til at bestille mere.

Al første Klasses Honning bør averteres under et Varemærke, saa at Køberne kan faa et Navn, som de kan erindre og benytte ved deres Bestillinger. Saa længe Honningens Kvalitet er uforandret, kan Biavleren da gøre Regning paa, at hans Salg vil omtrent fordoble sig hvert Aar.

Jeg har givet flere Tusind Dollars ud til Honningavertissemeter i Løbet af de fire sidste Aar, og jeg ved af Erfaring, at Efterspørgslen fra et Distrikt vil fordobles hvert Aar. Fru Jo-

nes bestiller en Kasse med 11 Tipundskrukker af min bedste Honning. Hun overlader Fru Brown og enkelte andre af sit Bekendtskab en af Krukkerne. Og hvis Honningen er, som den skal være, kan jeg være sikker paa, at disse Naboersker vil have mere af den.

Hvis man vil skaffe sig en sikker Af-sætning pr. Postordre, maa man gøre sig megen Flid for at gøre Køberne tilfreds. Priserne maa være jævne og Fragten forudbetalt, om muligt.

Det er af stor Vigtighed, at de Glas eller andre Beholdere, hvori Honningen sælges, har et saa tiltalende Udseende som muligt. Købere er altid villige til at betale lidt mere for Varer, som er smukt udstyrede.

Mange Biavlere i mit Naboskab paa-staar, at Avertering af Honning ikke er Smaakaarsmandens Sag. Men heri tager de fejl. Dersom Honningen er første Klasses Honning, kan man begynde med nogle faa Avertissementer og i Løbet af kort Tid skaffe sig en god Efterspørgsel. Læg Mærke til, hvorledes det er gaaet med nogle af de vigtigste Slags Fabrikater af Næringsmidler, som nu averteres og hvert Aar sælges for Millioner Dollars til høje Priser. Hvorledes er dette Resultat opnaaet? Jo, alene derved, at Fabrikanten har tilvirket en første Klasses Artikel og skabt en stor Efterspørgsel efter den. Han har faaet Kunderne til at ønske hans Varer og til at købe dem. Der vilde ingen Vanskelighed være ved at sælge Honning, hvis hver Biavler eller endog blot en Fjerdedel af de ledende blandt dem vilde forene sig om hvert Aar at ofre 10 Cent pr. Stude for Avertering for at skabe en god Efterspørgsel efter Honning. Da vilde baade Honningsalget og Honningpriserne vokse, og det vilde blive en meget lønnende Forretning. I Samarbejde er der Styrke, og aldrig er det hændet, at Averteringsfeltet for saa god en Vare som Honning er mislykkedes, hvis man blot bar sig rigtigt ad.

Lad os sætte, at en Biavler har en Høst af f. Eks. 10 Tons (20,000 Pd.) Honning gennemsnitlig pr. Aar og sælger den for 140 Dollars pr. Ton. Dersom han nu ofrer 100 Dollars pr. Aar paa Avertissementer og derved opnaar at faa 150 Dollars pr. Ton netto, saa vil han sandsynligvis regne, at han har

faaet sit Udlæg for Avertissementerne betalt, men selv intet tjent derved. Dette vil være rigtigt, hvad det første Aar angaar, men ikke naar han tager det næste og de følgende Aar med i Regningen. Næste Aar vil han fremdeles faa sine Bestillinger, og hvis han det Aar øfrer 50 Dollars paa Avertissementer, vil han faa solgt mere Honning, end han solgte det første Aar. Saaledes vil Forretningen vokse Aar for Aar, og i det femte Aar kan han sælge fem Gange saa megen Honning som i det første uden større Udlæg for Avertering end da.

Naar man har noget at sælge, er det en Hovedsag, at man gør det saa let som muligt for Kunderne at købe. Jeg tror ogsaa, at det er en stor Fordel at have saa faa Slags Honning som muligt. Dersom alle Sorter Honning kunde blandes sammen til en lys Honning, vilde man slippe for at sende Prøver af de forskellige Sorter, og Kunderne vilde altid vide, hvad Slags Honning de vilde faa.

Jeg sender hvert Aar Prøver til 10 Cents pr. Stk. i Tusindvis og større Prøver paa 1 Pd. pr. Stk. til Kunder, som ønsker at sælge Honningen efter Prøve. Jeg har ogsaa ladet trykke Honningsedler, hvor jeg beskriver min Honning.

Der er en stor Fremtid for Salg af første Kiasses Honning, som med Letthed kan forøges, hvis man gaar rigtigt frem, og jeg haaber at opleve den Dag, da Honningen bliver solgt paa denne Maade.

Nøgne Bier.

Kan det betale sig?

Hvert Aar i August og September Maaned fremkommer det Spørgsmaal fra flere Biavlere: kan det betale sig at købe „nøgne Bier“? Ved nøgne Bier forstaas udtrommede Kubefamilier uden Tavlebygning. Spørgsmaalet er ikke let at besvare; i nogle Tilfælde kan det godt betale sig, i andre ikke. Det beror paa saa meget, paa Forholdene, paa Biavlerens Dygtighed, paa, naar Bierne kan faas, hvad de koster, hvortil de anvendes, paa Vejrliget o. m. m.

Det er en Selvfølge, at har man en

Familie, som er viserløs eller har en slet Dronning og maaske lidt knapt med Bier, men ellers er i god Stand til Indvintring, har maaske 8 kg Forraad, fordelt i 9 Tavler, saa betaler det sig en Ertermiddag at afse et Par Timers Tid til at udtromme en Bifamilie hos en Kubebivler, som ellers havde svovlet Bierne, samt give ham 1 Kr. for Bierne eller at give en 2—3 Kr. for 1 kg nøgne Bier med Dronning. Naar denne Familie snarest gives for 2¹/₂ Kr. Foder (5 kg Sukker), saa vil den have et passende Vinterforraad. Det er saa en Familie, som efter al Sandsynlighed vil kunne klare alle Overvintringens Skær. Altsaa som Hjælp til at faa en Familie sat paa ret Køl vil disse nøgne Bier, naar alt er, som det bør være, nok betale sig.

Kan det da ikke betale sig at købe nøgne Bier, give dem Kunsttavler og fodre dem, til de bliver i god Vinterstand? Maaske, maaske ikke! Her har ikke alene Biavlerens Dygtighed, men ogsaa Vejret stor Betydning paa Resultatet. At Biavlerens Dygtighed i dette som i næsten alle andre Forhold har en stor Betydning, er en Selvfølge; men derefter følger: naar kan Bierne faas, og Vejret. For alle Egne med Sommertræk vil Hovedtrækket i Reglen være endt med Juli Maaned, efter den Tid bliver der ikke indbaaret mere end knap nok til det daglige Forbrug; altsaa efter den Tid svinder Kuben i Vægt. 3 Uger efter kan Bierne „tages op“, saa er der kun lidt Yngel i Tavlerne, og der er ikke noget at vente efter. I Sommertrækegnene er det fordelagtigst at tage Kuberne op i Slutningen af August og i Eftertrækegnene i Midten af September. Der er ingen Grund til at vente længere. Nøgne Bier, der skal udbygge Kunsttavler, bør veje mindst 2 kg. I Reglen sættes 2 Familier sammen. Store Kubefamilier udtrommes, mindre Familier udtages ved, at Kuben vendes med Spidsen ned imod Jorden, og Tavlerne trykkes løse, hvorefter de udtages og Bierne børstes ned i en tom Kube eller Kasse. Køber man Bierne fra Udlandet, saa bestil dem snarest og gør Fordring paa at faa dem senest 20. Septbr. Det er af stor Betydning at faa Bierne saa snart som muligt, mens der endnu er nogen Varme i Vejret. Det er nu engang saaledes, at Biernes Arbejdsevne

er nedstemt paa den Tid af Aaret, da Dagene er korte, og naar det fryser om Natten, saa er Bierne ikke oplagt til at trække Kunsttavler ud eller svede Voks, selv om Stedet er pakket godt, og der bliver fodret med varmt Foder. Jo sildigere paa Aaret man faar Bierne, des vanskeligere er det at faa dem indvintret paa rette Maade. Har man udbyggede Tavler med en Kant af Honning foroven og fri for Bipest, er de langt at foretrække for Kunsttavler. Sæt Bierne i Hus ved Aftentid. Indsnævr Flyvehullet til 3 cm. Sørg for, at der ikke bliver Røveri (se Ledetraad i Biavl Side 58). Pak Stedet godt. Foder straks med varmt Foder i store Portioner, at Familien snarest kan komme i Vinterstand.

Hvad kommer en Familie nøgne Bier til at koste?

2 kg Bier med Dronning	Kr. 4,25
5 kg Honning i udbyggede Tav-	
ler à 1,20	6,00
8 kg Sukker à 0,50	4,00
	<hr/>
	Kr. 14,25

De udbyggede Tavler er ikke regnet til Udgift, dem har man jo i Behold. Faas Bierne gratis hos en Kubebiaavler, saa koster Familien kun 10 Kr. Faar man Bierne midt i September og giver dem tomme udbyggede Tavler eller Kunsttavler og indvintrer dem paa Sukker alene, saa bliver Udgiften til en saadan Familie endnu billigere. 13 kg Sukker à 50 Øre = 6 Kr. 50 Øre + Betalingen for Bierne. Hvorledes kan man vente, at en saadan Familie overvintrer? Ja, man er jo altid udsat for Vinterdab, og en saadan Familie er jo ikke i nogen Maade mere sikret derimod end enhver anden.

Bor man i en Egn, hvor det er let at faa tidlige Sværme at købe, saa foretrækker jeg disse frem for nøgne Bier. Kan en Sværm paa 2 à 2½ kg faas i Maj eller første Halvdel af Juni for 10 Kr., saa er det en langt bedre Handel. Bliver den passet, som den skal, saa giver den i det gode Biaar et Overskud af Honning, der er mere værd, end Sværmen har kostet; bliver det et slet Biaar, saa vil den uden væsentlig Udgift og Arbejde blive i Vinterstand. Men har man vanskeligligt ved at faa Sværme at købe, køb saa nøgne Bier.

Fra Honningindustrien.

Paa et nylig i Berlin afholdt Møde af tyske Biavlere behandledes i et Foredrag Emnet: Hvori bestaar Smudskonkurrencen paa Honningmarkedet, og hvorledes kan den reelle Honninghandel beskyttes derimod?

Foredragsholderen, Dr. Neumann, udtalte:

Mangen Gang kan Kemikerne ikke bevise, om Honning er forfalsket eller ikke, saaledes at Forretningen med Honning bliver en fuldkommen Tillids-sag. Amerikansk Honning, som med Told etc. kan indføres for 40 Pf. pr. Pd., bliver indvundet paa en mere primitiv Maade og mindre omhyggelig end det tyske Produkt.

Man maa stræbe efter, at Honning af udenlandsk Oprindelse ved Salg bliver betegnet som saadan. Staten straffer Forfalskning meget haardt. For at beskytte Biavleren og tillige Forbrugerne mod disse Forfalskninger maa det anbefales at stifte Biavlerforeninger.

Efter Resolution af det tyske Sundhedsvæsen skal i Fremtiden Honning, som ved Ophedning er berøvet sit Ferment, betragtes som forfalsket.

Det tyske Biavlerforbund har efter Beretningen 35 Forbund med 70,180 Medlemmer. Disse Medlemmer har 786,000 Bistader, som i forrige Aar leverede 23,370.68 Daaser Honning. Voksubdyttet beløb sig til 38,774.30 kg. Mange Forbund underholder Vandrelærere og har oprettet Biavlere skoler. Angaaende Biernes Fodring om Vinteren berettes om skattefrit Sukker, af hvilket der bevilges 5 kg til hvert Bistade. Alle Forbund er enige om, at kun ren Bihonning maa betegnes som Honning, og at Kunsthonning er udelukket herfra og kun maa forhandles under en bestemt Betegnelse.

I det tyske Rige bestaar nu 36 Kunsthonningfabriker. Af disse Fabriker leverer en alene 3 Gange saa megen Kunsthonning, som samtlige tyske Biavlere tilsammen høster af ren Bihonning!

Der maa stræbes hen til, at Staten overtager Kunsthonningfabrikerne, og til Deklaration af den fra Udlandet indførte Honning.

(Detailhandlerbladet.)

Deltagerne i Maribo Amts BF.s Biavlkursus; fotograferet i Bestyrer H. P. Hansens Bigård.

Maribo Amts BF. afholdt et 5 Dages Kursus i Maribo 11.—15. Juni i Aar. Kursuset lededes af Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge. Undervisningen bestod i Teori om Formiddagen og praktisk Arbejde i Bigaardene om Eftermiddagen. Alle 11 Deltagere fulgte Undervisningen med Lyst og Interesse og udtalte ved Afslutningen af Kursuset en Tak for det gode Udbytte, de havde haft at deltage deri. Kursuset blev afholdt i Bygmester Eriksens Bigaard; desuden besøgte Gartner Petersens og Bestyrer H. Hansens Bigaarde.

Min fuldkomne Fodrer.

Af Jay Smith.

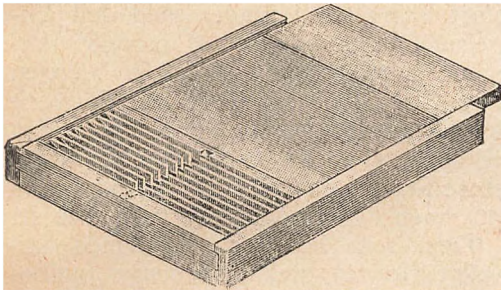
Der er intet af de i Bigaarden forefaldende Arbejder, som jeg har studeret mere omhyggeligt end Fodringen. I tidligere Aar prøvede jeg mange forskellige Fodringsapparater; jeg prøvede hvert eneste Apparat, som saa ud til at due noget, men jeg fandt en eller anden Mangel ved dem alle. Der var dog en Ting, som jeg under disse mine Forsøg lærte, og det var, at Familier, som bliver fodrede paa den rette Maade, altid slaar alle andre Familier af Marken. Men det var et svært Arbejde for mig at fodre 100 Familier, da min Tid er optaget af Skolearbejde; jeg kunde ikke afse den dertil nødvendige Tid, just naar Bierne skulde fodres. Saa sluttede jeg mig derfor til den store Skare af Biavlere, som siger, at naar Bierne blot har rigeligt Forraad, gaar det lige godt uden som med Fodring. I de fire følgende Aar gik det omtrent paa følgende Maade: Bier i store Stader med rigeligt Forraad gav

godt Udbytte, men omtrent Halvdelen af mine Familier havde ikke rigeligt Forraad.

Et Stade kunde f. Eks. sværme med den Følge, at baade Moderstadet og Sværmen kom til Vinteren med knapt Foderforraad. Naar saa Lønnetræerne blomstrede næste Foraar, kunde de ikke udnytte Trækket. Eller jeg formerede paa en saadan Maade, at min Formering var afhængig af det „Efteraarstræk“, som slet ikke kom. Eller der kunde være Stader, som havde en utilfredsstillende Dronning. Der kunde indtræffe mange saadanne Tilfælde i en Bigaard af ikke mere end 100 Familier. Efter at jeg en Tidlang havde prøvet denne Ikkefodringsmetode, blev det klart for mig, at jeg, hvis jeg vilde vedblive med at drive Biavl, maatte jeg fodre, hvad enten jeg havde Lyst dertil eller ikke.

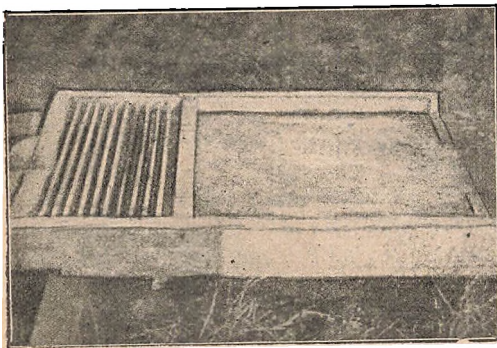
Af alle de Foderapparater, som da var paa Markedet, gjaldt Alexanders Fodrer for at være den ypperste. Men for mig havde den mange Mangler. Jeg ønskede en Fodrer, som altid befandt sig i Stadet, saa at jeg uden videre

kunde lave Sukkersirup og fodre hele Bigaarden, naar som helst jeg ønskede det, og gøre dette før eller efter Skoletid. Alexanderfodreren er vanskelig at faa anbragt i Stedet. Yngeltavlerne vil i mange Stader komme til at hvile paa Fodreren og spærre Gennemgangen for Bierne, og der vil blive Bier dræbt, naar Rammerne hænges ind i Stedet efter at være udtagne, da Tværstykket bag paa Stedets Bundbræt ogsaa kommer i Berøring med Rammerne. Dertil kommer, at der, hvis man ikke lader Fodreren blive i Stedet det hele Aar igennem, om Foraaret behøves længere Tid til at bringe Fodreren paa Plads, end jeg kan afse.

J. Smiths Fodrer færdig til Brug.

Efter mange Forsøg opfandt jeg til sidst den Fodrer, hvoraf der her er givet en Tegning. Jeg fik de smalle Lister forarbejdet i et Maskinhøvleri, og det hele Materiale til Fodreren kostede 5 Cents (ca. 18 Øre) pr. Stade. Det tog mig omtrent 40 Minutter at gøre en Fodrer færdig. Før at faa Listerne indsatte, lagde jeg ti Lister sammen, saaledes at de ikke kunde splittes under Boringen; derpaa borede jeg Huller for Naglerne i dem med et lille

En brugt Fodrer.

Drillebor. De kunde da nagles fast til Stedets Bundbræt uden at revne.

Der er $\frac{1}{4}$ " Afstand mellem Siderne og samme Afstand ved deres Ender, for at Sukkersiruppen kan komme til at flyde rundt om dem. I Undersiden af de fem Lister, som er nærmest ved Aabningen, er der gjort Indsnit, for at Sukkersiruppen skal kunne flyde igennem, og i den Klampe, som er fæstet bag paa Stedets Bundbræt, er der ogsaa gjort et Udsnit, saa at Sukkersiruppen kan flyde ind i Fodreren. Sukkersiruppen er ogsaa at se i dette Udsnit, saa at man med et eneste Blik kan se, hvor meget Foder der er i Fodreren. Hvis Foderet af en eller anden Grund bliver surt, behøver man blot at løfte Stedets forreste Ende op, saa vil Foderet flyde ud af Aabningen. Den øverste Del af Laaget er ogsaa udskaaret, for at man kan undgaa at knuse Bier, om nogen Bi skulde ville krybe ud, medens man hælder Siruppen i. Over Fodreren er der en Bivej (6 mm), saa at man ikke risikerer at knuse Bier under Behandlingen af Rammerne.

J. Smith i Færd med at fodre.

Denne Fodrer er altid færdig til Brug. Jeg har ofte fodret 100 Familier i mindre end 15 Minutter. Fodrereren rummer halvanden Pot. Hvis man skal fodre for Vinteren, kan man fylde Fodrereren to Gange daglig i fire til fem Dage; da vil Stedet være „propfuldt“. Jeg har 100 saadanne Fodrere i mine Stader, og jeg kan ikke finde nogen Mangel ved dem; jeg kalder derfor dette Fodringsapparat den „fuldkomne“ Fodrer. Bierne tætter det med Klæbvoks, og de klumper sig gerne nede mellem Listerne.

Aspinwall gjorde vistnok et heldigt Greb, da han fandt paa at fylde sine Stader med smaa Lister. Jeg hjalp en Gang til ved Husningen af en Sværm i et af hans Stader, og det gjorde et stærkt Indtryk paa mig at se, hvorledes Bierne slog sig ned mellem Listerne, ganske som om de selv skulde have gjort dem. Paa samme Maade klumper de sig i min fuldkomne Fodrer, naar den er tom.

Jeg tror ikke, Biavlerne i Reglen forstaar at vurdere Betydningen af Opnuntningsfodringen tilstrækkeligt. Hvis man har gode, kraftige Dronninger, rummelige Stader og giver lidt varm Sukkersirup hver Aften i en Maaned forud for Hovedtrækket, vil man faa en god Honninghøst, hvor andre intet faar. Og hvad der er endnu vigtigere, Bierne vil gaa i Vinterkvarter med et rigeligt Foderforraad, naar andres Bier sulter ihjel. Der kan ikke lægges for megen Vægt paa den Kendsgerning, at stærke Familier giver Overskud, naar Familier, som ikke er saa stærke, dør af Hunger.

Enkelte af de Biavlere, som læser „Gleanings“, vil vel erindre, at jeg for flere Aar siden skrev, at det almindelige Otterammestade er altfor lille for en god Dronning. I saadanne Stader var det ikke noget usædvanligt, at en mindre god Dronning gav større Udbytte end en god. Den gode Dronning fyldte Yngelrummet med Yngel og sværmede, medens den mindre gode ikke sværmede, og Følgen var, at Stedet gav mere Honning.

I omtrent seks Aar har jeg brugt et Danzenbækkerstade med et Honningmagasin over som Yngelrum (jeg glæder mig ved at se, at Udviklingen gaar

i Retning af større Stader). Dette Stade er godt, men i koldt Vejr gaar der værdifuldt Rum til Spilde, da Bierne maa opvarme en Bæreliste, en Bundliste, et Bimellemrum osv., som tilsammen ligger midt i Biklyngen, medens de med meget større Fordel kunde opføde Yngel der. Jeg foretrækker derfor et enetages stort Yngelrum for Produktion af udslynget Honning. Jumbostadet er slet ikke for stort. Bierne udvikler sig der hurtigere om Foraaret, da de arbejder bedre paa en enkelt stor Tavle end paa flere mindre Tavler. Mange Biavlere har utvivlsomt set Bierne holde sig til en Tavle og fylde denne heit ud til Listerne, før de gik over til Tavlen over den. Der er et stort Varmetab i Stader med delt Yngelrum, da Bierne for at udnytte Varmen bedst muligt maa pleje Yngelen i en Cirkelilade, og dette kan de alene gøre paa store, dybe Yngeltavler. Man vil sjældent se en Mand, som har brugt store Stader, gaa over til at bruge mindre, men det modsatte vil man ofte se.

Den, som bor i en Egn med tarveligt Honningtræk, bør bruge Jumbostadet eller et andet lige saa stort Stade. Hvis man da bruger den fuldkomne Fodrer eller en anden Fodrer af lignende Slags, vil man faa Honning, naar andres Bier dør af Hunger. (Glean.)

Et Tilfælde fra min Bigaard.

Af O. H. Olsen, Højstrupgaard, Høve.

I Sommeren 1912 havde jeg en Bifamilie, som i Slutningen af Maj Maaned blev stærkt angrebet af Bipest. Jeg behandlede Stedet efter Mac Evoys Metode, og det viste sig ogsaa senere, at Sygdommen var borte. Ved Indvintringen opdagede jeg imidlertid, at Familien atter var bleven smittet af Bipest, idet der i nogle af Tavlerne i Yngel-lejet fandtes en Del forseglede Celler, som ved nærmere Eftersyn viste sig at være ganuel forseglede Yngel. Flere af Cellelaagene var gennemhullede, og paa Cellens Bund fandtes en tør, sort Masse, som efter mit Skøn var et Bevis for, at den sidste Yngel i Stedet var bleven smittet af Bipest. Jeg lod Familien være i Ro for at prøve, om Pesten kunde forsvinde af sig selv i

Løbet af Vinteren. Jeg lod den nøjes med det Forraad, den havde, før, om det var muligt, at den kunde fortære al Honningen i Løbet af Vinteren. I Foraaret var Familien meget svag; der havde i Vinter været Mus i Stedet, og der var gaaet en Mængde Bier tabt. Da Stedet ikke var birigt i Efteraaret, saa kunde det i Foraaret ikke belægge mere end 5 Tavler 10×12. Jeg fodrede Bierne rigeligt i April Maaned, og de ynglede godt; der var mærkelig nok ikke Spor at se til Bipesten. Men i første Halvdel af Juni viste Bipesten sig atter; jeg opdagede en Del syge Larver, og enkelte forseglede Celler viste sig at indeholde den bekendte raadne Masse, Sygdommen var lige i sin Begyndelse. Da jeg havde læst, at man kunde helbrede Bierne ved at lade dem være dronningløse i nogen Tid, langede jeg Dronningen og satte hende i et Bur, som jeg anbragte mellem Tavlerne i Yngellejet for senere at slippe hende ud, naar Tavlerne var rensed for Bipest, og Yngelen var udløben. Familien besatte den Gang 7 Tavler med Bier og Yngel; jeg satte et Magasin paa med det samme. En skønne Dag, en Maanedstid efter, undersøgte jeg Stedet og blev meget forbavset ved at se, at der var Æg og Yngel paa den bageste Tavle; jeg tænkte, at Dronningen var sluppen ud af Buret og havde begyndt at lægge Æg igen. Jeg undersøgte Stedet og fandt Masser af sund Yngel, som var saa smuk, at den ikke kan være smukkere. Jeg greb ligegyldig Buret, men blev meget overrasket ved at finde Dronningen inde i Buret i bedste Velgaaende. Hvorledes var dette gaaet til? Jeg gættede paa: har Bierne flyttet Æg fra Buret og omkring i Cellerne? Der fandtes en Del Æg i det ene Hjørne af Buret. Jeg slap uvilkaarlig Dronningen ned til Bierne. To Dage efter, da jeg atter kommer til Stedet, finder jeg Dronningen liggende død uden for Flyvehullet. Det er altsaa en ung Dronning, som Familien har opfodt, der havde begyndt at lægge Æg, og som er Aarsag til, at Bierne har kastet den gamle Dronning ud af Stedet, da jeg slap den ud af Buret. Men hvorfor opfører Bierne en ny Dronning, naar de har en befrugtet Dronning i Stedet? Familien har gi-

vet 10 kg Honning i Magasinet og har 10 kg til i Tavlerne.

Gavnlige Vink.

Vejret. (26. Aug.) For lidt og for meget fordæver alt, siger et gammelt Ordsprog, og dette kunde passende anvendes paa Vejret i denne Maaned. Endelig den 11. August kom Regnen, som der saa længe var sukker elier, og det ustadige, mørke Vejr varede til den 23. Bierne faldt helt til Ro, kun undtagelsesvis saas der flyvende Bier ved Staderne. Nu er Vejret atter højt, Solen skinner, og Barometret stiger, saa nu er der Udsigt til stadigt Vejr. Honningudbyttet bliver ikke nær saa stort, som mange havde ventet. For Midtsjælland anslaaes Udbyttet til mellem 20 og 25 Pd. pr. udvintret Familie, og det vil saa være nødvendigt at fodre en Del Stader ret betydeligt, for at Bierne kan taa tilstrækkelig stort Vinterforraad.

Forening bør helst ske mellem 2 Familier, der staar ganske nær ved hinanden. Tæt bag ved den ene Bilklynge anbringes ved Solnedgang et bitæt Traadnetsindskud, og bag ved dette anbringes den anden Families Tavler med paasiddende Bier. Det er sikrest samtidig at borttage den ene Dronning, hvis den ene Familie ikke er dronningløs. Den følgende Aften lige før Solnedgang løftes Indskudet 5 mm i Vejret. Foreningen foregaar da i Løbet af den følgende Morgen.

Dronningløse Familier bør forenes med andre, der har gode Dronninger. Hertil kan benyttes udtrommede, „dødsdømte Bier“. Disse kan indbringes i det dronningløse Stade bag et bitæt Gitter, forsynede med en Honningtavle; efter 2 Døgns Forløb borttages Gitteret om Aftenen, og Foreningen foregaar da uden Kamp i Løbet af den følgende Morgen. Man kan ogsaa anbringe de udtrommede Bier i et andet Stade (uden Bier) paa saa mange Tavler, som Bierne kan belægge. Sent om Aftenen ved et Lygte-lys udtages disse Tavler varsomt en for en med paasiddende Bier og indhænges bagtil i det dronningløse Stade uden Gitter, men dog adskilte fra de dronningløse Bier ved en tom Tavle. Om Morgenens vil da Foreningen foregaa uden nogen Kamp.

Dødsdømte Bier. Endskønt Kubebiavlernes Tal aftager stærkt Aar for Aar, er der dog endnu mange Egne, i hvilke dødsdømte Bier kan faas enten uden Betaling, naar man vil udtromme dem, eller dog for en meget ringe Betaling (50—100 Øre). Disse Bier har jo slet ingen Værdi for Kubebiavleren, og han sparer oven i Købet Arbejdet med at dræbe dem, naar en anden Biavler paatager sig at tromme dem ud. Saadanne udtrommede „nøgne“ Bier (uden Bygning) kan dog ikke overvintres som selvstændige Familier, med mindre man kan give dem færdig Bygning, mindst 5 Tavler à 800 cm². Vi foretrækker dog i de fleste Tilfælde at sætte 2 saadanne udtrommede

Kubefolk sammen, for at det kan blive et godt Stade at indvintré. Jo større Folk, des flere Tavler gives det. Det er heldigst, naar der er nogen Honning foroven i Tavlerne. Det manglende Forraad gives ved Fodring med mindst 1 kg Sukkerfoder hver Aften.

Tagene bør nu efterses baade med Hensyn til Tæthed og Befæstelse. Zinktage behøver næsten intet Eftersyn, da de i en lang Aarrække kan holde sig tætte. Derimod bør Trætage hvert Efteraar udbedres med Kitning og Maling. Tagene bør naturligtvis være saaledes befæstede, at Efteraarstorme ikke kan rive dem af.

Kandisfoder laves af lys Kandis eller Kandisgrus, der opløses i samme Vægt kogende Vand, altsaa 1 l Vand til hvert kg Kandis. Foderet gives paa denne Aarstid helst med 1 kg hver Nat. For hvert kg Forraad, en Familie mangler, bør den gives 1 kg Sukker.

Vinterforraad. Ved Honninghøsten bør man bevare et tilstrækkeligt Antal forseglede Tavler i Staderne til Vinterforraad, idet man bør huske paa, at mindst $\frac{1}{3}$ af hver Families Vinterforraad yderst og øverst bør bestaa af Honning. Resten kan gives som Kandissirup.

Fodring. I alle Egne, hvor Trækket nu er sluttet, anser vi den første Halvdel af September for den bedste Tid at give Familierne det manglende Forraad. Fornylelsen af Foder i Fodrerne bør foregaa ved Solnedgang. Dog kan man nu ved Foderets Tilberedning tilsætte lidt mindre Vand for at fremskynde Foderets Forsegling i Cellerne. Vi fraaader dog at bruge mindre end $1\frac{1}{2}$ l Vand til 2 kg Sukker, da Sukkeret ellers let krystalliserer i Fodrerne i Løbet af de kolde Nætter.

Vinterlejet. Med Hensyn til selve Overvintringen har Vinterlejets Størrelse ringe Betydning. Vi har forsøgt, endogsaa i strenge Vintre, at lade nogle Familier beholde langt mere Bygning, end de behøvede, og disse har dog overvintret fortrinligt. Et saa stort Vinterleje har imidlertid i det tidlige Foraar store Ulæmper, fordi man derved nødes til, ofte i temmelig uheldigt Vejr, at foretage en Indskrænkning af Stadets Rum paa den Tid, da Yngelen er i rask Udvikling. Dette Forhold kan ofte bevirke en længere Standsning i Familiens Vækst. Vi tilraader derfor at indskrænke Vinterlejet til kun at omfatte saa mange Tavler, som rigeligt kan rumme baade Bierne og deres Forraad. Dog maa der hellere være 2—3 Tavler for meget end 1 for lidt.

ning. Der var en fortrinlig Plads til Bier, og i den prægtige Have stod opstillet 14 Kassestader med ca. en halv Snes Alens Afstand mellem Staderne. Det var en Fornøjelse at se, hvilken stor Mængde af Bier der havde deres Udflugt til Marken igennem de enkelte Aabninger, der fandtes mellem de høje Træer. A.

I. angellands B.F. afholdt den 5. Juni Møde hos Boelsmand R. Bendtsen, Stoense. 15 Deltagere. Bigaarden blev efterset; derefter Foredrag og Diskussion om Biracer, Dronningavl og Dronningskitte. I Dagene 25.—28. Juni afholdtes Forskole i Simmerbølle med Lærer P. H. Pedersen som Leder. 24. Deltagere. Den 26. Juli afholdtes Møde hos Karetmager Christoffersen, Tryggeløv, 15 Deltagere. Arbejde i Bigaarden under Ledelse af Chr. Kaae.

Det ved Generalforsamlingen nedsatte Noteringsudvalg har sat Detailprisen paa Honning til Kr. 1,20 à Kr. 1,40 pr. kg.

P. H. Pedersen.

Janderup Sogns B.F. afholdt Kursus i forskellige Bigaarde i Dagene 21.—25. Juli. Kursuset var gennemgaaende begyndt at gaa godt Vejr og var i det hele taget meget vellykket. Dets Leder var Biavlslærer Jeppe Bøvbjerg, Alslev, der med stor Sikkerhed og Dygtighed ledede baade den praktiske og teoretiske Undervisning. Der var daglig 13—20 Deltagere til Stede, og de fulgte den fængslende og lærerige Undervisning med stor Interesse. P. L. Schmidt.

Silkeborg og Omegns B.F. afholdt et 4 Dages Kursus i Dagene 4.—7. August. 1. Dag i Sorring, 2. Dag i Dallerup, 3. Dag i Toustrup, 4. i Laasby under Ledelse af Biavlslærer Chr. Bach. Der fandtes heldigvis ingen Bipest i de Stader, som blev eftersete. Der var hver Dag Tilslutning af 12—17 interesserede Biavlere, som fulgte de udmærkede Foredrag og den praktiske Undervisning med stor Interesse. N. Karl Rasmussen, Sorring, takkede Biavlslæreren for den udmærkede Maade, han havde forstaaet at fængsle Tilhørerne paa, og haabede, det maatte bære god Frugt, hvilket vandt Tilhørernes Bifald. K.

Lemvig og Omegns B.F. afholdt den 9. August ekstraordinær Generalforsamling for at bestemme Honningprisen for i Aar og muligvis faa oprettet et Honningudsalg i Lemvig. Honningprisen blev bestemt til 70 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg for fin udslyngt 1. Klasses Honning, og det overlodes til Bestyrelsen at søge at faa oprettet Honningudsalg i Lemvig. K. J. Borum.

Fra Kredsene.

Den fynske B.F. afholdt i Dagene 19.—22. Juli d. A. et Kursus hos Gaardejer J. P. Albretsen, Fjellerup, under Ledelse af Biavlslærer C. Bjerregaard, Fredericia. Der blev paa Kursuset vekslet med Foredrag om Biernes Røgt og Pleje og praktisk Vejledning i Bigaarden samt Udslyngning af Hon-

Et og Andet.

Insekternes Styrke. Den franske Naturforsker Plateau har ved Hjælp af en sindrigt konstrueret lille Vogn, hvis Vægt efterhaanden kunde forøges ved paalagte Gramlodder, maalt en Oldenborres Styrke. Han fandt, at Oldenborren i Forhold til sin Legemsvægt kunde trække 21 Gange saa me-

get som en Hest. Oldenborren trak en Vægt, som var 14 Gange større end dens egen, medens en Hest ikke trækker saa meget som sit eget Legemes Vægt. Oldenborren udvikler i Forhold til sin Vægt næsten samme Kraft som et Lokomotiv. Bierne er endnu meget stærkere. En Bi kan trække det tyvedobbelte af sin egen Vægt eller forholdsvis 30 Gange saa meget som en Hest og kan følgelig sammenlignes med en Dampmaskine paa 30 Hestes Kraft.

Honningens Behandling. Maage Biavlere kender altfor lidt til Honningens Behandling og har derfor en daarlig Vare at sælge. De sælger i Reglen Honningen til smaa Priser, 45 à 50 Øre pr. Pd., og det gælder for dem at sælge straks efter Udslyngningen, mens Honningen endnu er frisk. Fejlen er næsten altid at søge i daarlig Behandling og et slet Lokale. Honning er stærkt modlagelig og kan let faa Afsmag af stærkt lugtende Genstande og af Luften i Lokalet. Man bør derfor altid udslynge og hensætte Honningen i et rent og tørt Lokale, og den bør straks efter Udslyngningen hensættes i Blikbeholdere, ikke i Zinkspande, da den saa let tager Skade. Naar Honningen har sat sig, kømmes den i Glas, Krukker eller Blikspande, hvori den skal sælges. For 1. Klasses Honning kan let opnaas højeste Pris. J. C. C. Bech.

Ekko fra Staderne.

Guderup, Als, 21. August.

1913 har ikke været noget godt Aar for Biavlen. Udviklingen gik kun langsomt i Foraaret; som en Følge deraf faldt der kun faa tidlige Sværme. I det hele taget kom der ikke mange Sværme i Aar. Til langt hen imod Midsommer havde vi tit Nattefrost med nordlige Vinde. Nogle meget varme Dage havde vi afvekslende med koldt Væjr. Hvidbleveren gav ikke megen Honning, og Lindetrækket var i Aar kun kort. Udbyttet her paa Egnen kan vist kun anslaaes til 20 à 30 Pd. pr. Stade.

Hans Petersen.

Fredericia, den 15. August.

Her har det, begrundet paa den meget tørre Sommer, været et daarligt Bjaar. Gennemsnitsudbyttet er kun ca. 20 Pd. pr. Stade.

F. V. Hansen.

Spørgsmaal og Svar.

Ekisterer der nogen Overenskomst mellem DBF. og Postvæsenet angaaende Forsendelse af Dronninger og levende Bier som „Vareprøve uden Værdi“, naar samtidig Beløbet for Dronningen, 3 à 4 Kr., opkræves? Har Postvæsenet givet DBF. en saadan Indrømmelse?

F.

S.: Der findes formentlig ingen saadan Overenskomst mellem Postvæsenet og DBF.

Men til Oplysning tjener, at der paa „Vareprøver“ ikke alene her i Landet, men ogsaa i Udlandet kan tages Postopkrævning. En saadan Forsendelse her i Landet imellem 2 Postkontorer koster altsaa 4 Øre for Vareprøven og 15 Øre for Opkrævningen, naar Beløbet ikke overstiger 10 Kr.

Om en Genstand vil kunne forsendes som Vareprøve eller ikke, beror paa „vedkommende Posthus Skøn efter samtlige foreliggende Omstændigheder“. Men i alle Tilfælde kan en Dronning i et almindeligt Forsendelsesbrev forsendes som Brev med Postopkrævning. 10 Øre for Brevet og 15 Øre for Opkrævningen.

Brevkasse.

„T. f. B.“ udkommer som sædvanlig kun 1 Gang maanedlig (den 15.) i Vinterhalvaaret, Oktober—Marts.

„T. f. B.“ Nr. 15 vil som sædvanlig først udkomme den 21. September.

„T. f. B.“. Paa Grund af det store Oplæg (7500 Ekspl.), hvori Bladet nu trykkes, tager Ordningen (Trykning, Falsning, Heftning og Pakning) af Bladet langt mere Tid end tidligere; som en Følge deraf bør Foreningsmeddelelser, Kundgørelser o. m. m. indgaa mindst 7 Dage, inden det Nummer skal udgaa, hvori man ønsker Stykket optaget. Red.

Foreningsmeddelelser.

Vesterhæsinge og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 7. Septbr. Eftmd. Kl. 11^{1/2} hos P. Iversen, Vesterhæsinge Mark. A. Nielsen.

Aalborg Amts B.F.s Noteringsudvalg har sat Prisen saaledes: Til Forhandling: store Partier 60 Øre; til Salg til Forbrugere i større eller mindre Vægte 65 Øre pr. Pd. Aalborg, d. 18. August 1913.

J. C. C. Bech.

Sorø Amts B.F. Noteringsudvalget foreslaar en Pris af 60 til 70 Øre pr. 1/2 kg efter Kvalitet og Kvantum.

Noteringsudvalget.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 7. Septbr. Kl. 2 Eftm. hos Skovfoged Hansen, Bredemidste, Svindinge. Der gives praktisk Vejledning i Bienes Indvinning. Alle, som har Interesse for Biavl, indbydes. Vilh. Lund.

Lemvig og Omegns B.F. har oprettet en Honning-Salgforening, hvorfra Honning sælges i Kommission hos Købmand Beadtsen og i Centralgaardens Kaffehandel i Lemvig til Foreningens Pris, 70 Øre pr. 1/2 kg for fin udslyngt 1. Kl. Honning. Honningen maa være fast krystalliseret og Biavlerens Navn samt Vægtangivelse paa hver Daase. De af Lemvig og Omegns

BF.s Medlemmer, som ønsker at blive Medlemmer af Salgsforeningen, maa indmelde sig til undertegnede Formand.

Det meddeles, at Honningen ikke kunde sælges i fast Pris til Købmand Bendtsen.

K. J. Borum.

Faaborg og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 14. Septbr. Kl. 2 Eftm. hos Husmand H. J. Hansen, Skovvejen, Millinge St. Da H. J. Hansen ikke har Tid til at passe alle sine Bier, vil han sælge 3 Stader ved Mødet, og Beløbet, der indkommer, tilfalder Foreningens Kasse. H. J. Hansen vil være med Køretøj ved Millinge St. Kl. 2 Eftmd. Honningudbytte og Staalental bedes opgivet, og de Medlemmer, som ikke møder, bedes sende Meddelelse til Foreningens Sekretær, Møllebygger J. Andersen, Kristines Minde, Faaborg. Alle, der interesserer sig for Biavl, er velkommen.

Bestyrelsen.

Vends Herreds og Wedellsborg Birks BF. deltager i Udstillingen i Ejby den 27. Septbr. og følgende Dage d. A. Nærmere Oplysninger om Udstillingen faas ved Henvendelse til Formændene, Jens Larsen. Nr. Aaby, og J. Jørg. Petersen, Lunge Skov, Gjelsted.

NB. Honningglas fra Odense Glasværk faas hos Isenkræmmer Bay, Ejby St.

Allested og Omegns BF. afholder Indvintringsmøde Søndag den 14. Septbr. Eftmd. Kl. 2 hos Skrædder H. Hansen, Allested Enhver, som interesserer sig for Biavl, er velkommen. De, som resterer for Bladet, bedes betale det senest den Dag.

H. Hansen.

Gerlev m. fl. Herreders BF. Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at uanertegnede anviser, hvor der kan faas ca. 10 Stkr. Udtromningsfamilier næsten gratis i første Hælvdel af September.

R. Krogsgaard.

Ribe Amts BF. Det af Foreningen nedsatte Noteringsudvalg har ansat Normalprisen for Honning 1913 saaledes: Mindre Partier 75 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg, større Partier 70 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. Udvalget.

Skern og Omegns BF. afholder Generalforsamling paa Skern Missionshotel Tirsdag den 9. Septbr. Kl. 3 Eftmd. Til Forhandling: 1. Fastsættelse af Prisen paa Honning for 1913. 2. Lovændring. 3. Eventuelt.

N. Chr. Nielsen.

Auning og Omegns BF. holder Møde Søndag den 7. Septbr. Kl. 3 Eftmd. pr. hos Frederik Thisted, Thorsager. Smed Jensen, Kristrup, kommer til Stede og holder Foredrag om Biavl. Der tages Bestemmelse, om der maa anvendes et Beløb af Foreningens Kasse til Udtugt, og i saa Tilfælde hvor meget.

J. S. Rasmussen.

Seiskabet „De fynske Bivener“ holder Møde Søndag den 7. Septbr. Kl. 3 Eftmd. hos F. Hansen, Dalumvej ved Fruens Bøge. Bestyrelsen.

De Tilsynsmænd, som har arbejdet i Fyns Stift Aar, og som ikke har til-

sendt mig deres Arbejdsbog, bedes snarest at tilsende mig samme, for at Regnskabet kan blive afsluttet. A. Zinglensen, Formand.

Aars og Omegns BF. afholder Møde Mandag den 15. Septbr. Kl. 1 Eftmd. i Træhandler S. A. Stissing's Bigaard i Aars. Biavlslærer Joh. Chr. Jensen, Barmer, giver praktisk Vejledning i Efteraarsbehandling samt Indvintring. Alle Biavlere indbydes vellyst.

S. A. Stissing.

Maribo Amts BF. har sat Normalprisen for Honning i 1913 til 85 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

H. P. Hansen.

Medlemmer af Maribo Amts BF. kan faa Honningetiketter og Strimler til Honningglas og Honningbeholdere ved Henvendelse til d'Her. Kredsformænd. Prisen er 25 Øre pr. 100 Stkr.

H. P. Hansen.

Aalborg Amts BF.s Biavlsskole afholder det sidste Møde i Aar Lørdag den 13. Septbr. d. A. tra Kl. 1—3 Eftmd. Der gives Undervisning i Indvintring. Mød talrigt.

J. C. C. Bech.

Aalborg Amts BF. Biavlsmøde afholdes i Gunderup Kreds Søndag den 7. Septbr. Kl. 1 Eftmd. hos Bestyrer C. Kragh, Ooppelstrup, Gidstrup St. Undertegnede giver Vejledning i Biernes Efteraarsbehandling. Egens Bivener bedes give Møde.

J. C. C. Bech.

Salgsforeningen. Paa et Par Partier nær er al Honningen fra i Fjor udsolgt.

Notering for ny Honning:

Kl. 1 Kr. 1,30 — Kl. 2 Kr. 1,10 pr. kg.

Ekstra fin Honning Kr. 1,40 pr. kg.

For Tiden stærk Efterspørgsel efter Honning i saavel mindre som større Vægte.

Honningpris. Det af Holbæk Amts BF. nedsatte Udvalg til at foreslaa en Normalpris for Honning for 1913 ansætter denne til 70 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

R. Larsen.

Indhold af dette Nummer :

Brevkasse	215
Centralmødet	202
Det betaler sig at avertere	207
Et Tilfælde fra min Bigaard	212
Et og Andet	214
Ekko fra Staderne	215
Forening af Bier	106
Fra Honningindustrien	209
Fra Kredsene	214
Foreningsmeddelelse	215
Gavnlig Vink	213
Maribo Amts BF.	210
Min fuldkomne Fodrer	210
Nøgne Bier	208
Spørgsmaal og Svar	215
W. Mac Evoy	201

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 15.

15. September 1913.

47. Aarg.

Salgsforeningen.

Jeg fremkom paa Salgsforeningens Generalforsamling i Aar i Randers med den Tanke, at de Medlemmer, der vilde afsætte Honning gennem Salgsforeningen, sidst i Juni skulde sende Kommissionæren en Meddelelse om, hvor megen Honning de omtrent agtede at indsende. Tidspunktet sidst i Juni var maaske nok noget for tidligt valgt, men jeg tror sikkert, at det først i August er de fleste Biavlere muligt at opgive — selvfølgelig ikke nøjagtigt, men tilnærmelsesvis —, hvor meget de ønsker at afsætte gennem Salgsforeningen, hvilket vilde lette Kommissionærens Arbejde betydeligt og samtidig gavne Medlemmerne. Sagen er nemlig den, at de fleste, saavel Grossister, Apotekere som Købmænd, i August og September køber deres aarlige Forbrug, og senere, naar deres Beholdning slipper op, køber de kun smaa Partier for ikke at ligge med gammel Honning, naar den nye kommer. Som en Følge heraf var der i Aar i Maj Maaned megen Honning paa Lager, idet af de indsendte 102 Partier Honning kun 22 var indkomne i August og September, medens de 80 Partier indkom i Oktober, November, Februar og Marts.

For vort Vedkommende tør vi ikke

sælge paa senere Levering, naar vi ikke ved, hvor megen Honning vi omtrent disponerer over, thi gaar vi hen og sælger mere Honning, end vi faar ind, har vi paataget os en Forpligtelse, som jeg ikke kan se, hvorledes vi skal klare. Vi har f. Eks. i Aar endnu 2500 kg Honning i Ordre, men vi har nu maattet standse vort Salg, da vi ikke tør forpligte os yderligere. Havde vi nu først i August vidst, hvor meget vi omtrent fik indsendt, havde vi maaske kunnet fortsætte Salget.

Heri ligger altsaa en af Salgsforeningens største Fejl, at Medlemmerne sælger først privat, hvad de kan, og saa indsender de i Oktober—November Resten til Salgsforeningen og forlanger, at den straks skal kunne afsætte Resten paa en Tid, hvor der saa godt som intet Honningsalg en gros finder Sted.

Og mærkværdigt er det, at det er konstateret, at mange sælger deres Honning privat under Salgsforeningens Noteringspriser, ligesom der er Medlemmer, der til Salgsforeningens Kunder har solgt Honning til en lavere Pris, end Kommissionæren har budt dem i fast Regning. Og skulde Salgsforeningens Pris en enkelt Gang være 5 Øre lavere, end den eventuelt vilde være blevet ved Salg til private, saa er

det dog en stor Fordel at sælge Partiet samlet, at faa Pengene samlet og at være garanteret Pengene.

Kun ved at støtte Salgsforeningen vil Biavlerne komme Salget af den udenlandske Honning og Kunsthonningen til Livs og derigennem gøre Markedet for dansk Honning større, og dette er lykkedes Salgsforeningen over Forventning, naar man tager i Betragtning, at den kun har eksisteret saa kort Tid.

Jeg vil derfor indtrængende tilraade de Medlemmer, der i Aar ønsker at benytte Salgsforeningen, og som ønsker deres Honning solgt hurtigt, om gaaende enten at indsende deres Honning eller meddele Kommissionæren, hvor meget omtrent de agter at indsende.

Cand. pharm. Magnus Meyer,
København.

Centralmødet.

(Referat.)

II.

10. Virksomheden: Beretning for 1913. Plan for 1914.

C. Bjerregaard aflagde Beretning om Virksomheden i 1913. (Se Bevillingerne i „T. f. B.“ 1913, Side 53 og 97.)

Præsidenten gav en Oversigt over Anvendelsen af det Beløb, Foreningen ventede at kunne raade over i 1914. Vi bør søge at faa Balance. Giver vi som hidtil 60 Øre i Tilskud pr. Tidsskriftholder, kan vi kun anvende 500 Kr. til Forskoler.

Rosenkjær: Jeg synes, at Forholdene, som DBF. arbejder under paa Husmandsskolen i Odense, er saa gode, at der er ingen Grund til at skifte. Forskolerne har vedblivende stor Tilslutning. De har en Fremtid for sig. Vi bør ikke beskære Bidraget til Forskolerne, da det i saa Fald ikke kan undgaas, at Antallet af Forskoler vil blive indskrænket, og det bør ikke ske, tværtimod.

Joh. Jensen: Angaaende Spørgsmaalet om Skoler, da har der jo rundt om i Landet været Strid om disse. Der skal jo stilles meget paa Benene for at faa en Skole i Gang, og for at den kan gaa godt. Gode Lærere, godt Ma-

teriale, Kost og Logi til billig Pris, og som vi fornylig hørte, saa skal der ogsaa Bipest til. DBF.s Hovedskole har gjort og gør endnu megen Gavn, men Skoien bør ikke Aar efter Aar holdes paa samme Sted. Den bør flyttes, for at saa mange som mulig kan komme til at nyde Gavn af den. Forskolerne har absolut min Sympati; jeg mener, at de gavner overmaade meget. Angaaende Tilskudets Størrelse, da kan det ifølge min Mening ikke godt være under 20 Kr., det bør snarere være lidt højere. Jeg mener ikke, at de større Foreninger skal have Tilskud til 3 à 4 Kursus om Aaret, medens de mindre Foreninger intet Tilskud faar.

J. Madsen: I den Tid, jeg har været Formand i min Kreds, er Medlemsantallet steget ret betydeligt, ligesom Kendskabet til Biavl er gaaet stærkt fremad. Dette skyldes Virksomheden i Kredsen og ikke mindst Afholdelsen af Forskoler.

G. Josefsen: Jeg stiller mig absolut paa Forskolens Side. Jeg synes blot, at naar Skolen holdes i 4 Dage efter hinanden, vil mange Husmødre være udelukket fra at komme med. Dette er maaske en af Grundene til, at der er faa Kvinder i BF. Jeg vil tillade mig at foreslaa, at Forskolen som hidtil skal holdes i 4 Dage, men at der maa være en eller to Dages Mellemrum mellem de 2 første og de 2 sidste Dage. Altsaa 2 Dage ad Gangen med 2 Dages Mellemrum.

H. P. Hansen: Forskolerne skal være virkelige Kursus i Biavl med fortløbende Undervisning og faste Deltagere og ikke 4 Biavlsmøder med forskellige Deltagere hver Dag. Der var ingen Grund til at give Tilskud til mere end én Forskole i hver Forening. Man kunde jo indrette sig paa samme Maade som i Maribo Amts BF.

Chr. Nielsen: Det er glædeligt, at der er Trang til Kundskab, men Tilslutningen til Forskolerne er i mange Tilfælde ikke nær saa god, som den burde være, selv om Deltageres Antal er ret stort. Deltagerne møder ikke hver Dag. En Del af dem, der var mødt den 1. Dag, kommer ikke den 2. Dag, og flere af dem, der var til Stedet den 2. Dag, kommer ikke den 3. Dag osv. Med Hensyn til, hvor Hovedskolen skal afholdes, da mener jeg, at det

kan være ret ligegyldigt, naar kun der er gode Forhold til Stede, da de, der søger Skolen, i Reglen faar Tilskud til Hjælp til Rejsen og gerne rejser fra den ene Ende af Landet til den anden for at skaffe sig de fornødne Kundskaber angaaende Biernes Pasning. Det vil dog være vanskeligt for Forstanderen, naar der kommer et halvt Hundrede Deltagere paa Skolen, at hjælpe sig med de samme Lærere.

Heidelberg: I nogle Egne af Landet bor Biavlerne saa spredt, at det vil være vanskeligt at samle dem paa et Sted hver Dag. Under saadanne Forhold var det heldigst at holde Kursuset 2 Dage hvert Sted.

Joh. Jensen: Hvad er en Skole? Det er en bestemt Plan; men hvad enten man vælger at tage alle 4 Dage i Træk eller med Mellemrum, mener jeg, det er det samme, og med Hensyn til Stedet, da mener jeg ikke, at vi skal tage det saa nøje. Sluttes sig i det hele til Josefsens Udtalelser, at hverken Tid eller Sted har saa meget at sige.

G. Josefsen: Det er jo ikke de samme Forhold, vi arbejder under, som den øvrige Del af Landet. Det koster langt mere for os at faa en Lærer til Bornholm. Det, jeg ønsker, er, at naar vi har faaet en Lærer derover, da kan vi lade ham undervise i 2 Dage i Sydlandet, derefter 2 Dage i Nordlandet og saa 2 Dage i Sydlandet, 2 Dage i Nordlandet. Hvert af Stederne 4 Dage, men med 2 Dages Mellemrum.

Th. Jacobsen: Da det ofte er vanskeligt at holde Kursus i 4 efter hinanden følgende Dage, slutter jeg mig til Josefsens Forslag om et Mellemrum paa et Par Dage.

M. M. Tarp: Paa Forskolerne, hvad enten de holdes i 4 Dage i Træk eller med et Mellemrum, da sker det, at Manden undertiden ikke har Tid til at komme, men saa kommer Konen i Stedet, og det er meget godt, thi netop derved faar ogsaa hun noget Begreb om Sagerne. Den bedste Tid for Afholdelse af Forskoler er sikkert i Juli Maaned, og saa gælder det om at have dygtige Lærere.

Fra Pedersen slutter sig til Josefsens Forslag; der er mange Kvinder, der daarligt kan være borte fra Hjemmet i 4 paa hinanden følgende Dage.

Novrup: Jeg er nær ved at tro, at Tiden er inde til at ophøre med at give Tilskud til korte Kursus. Det Beløb, der er til Raadighed til Kursus, kunde anvendes som forøget Tilskud til Foreningerne, saa kunde disse anvende Tilskudet paa den Maade, som de mente, Sagen var bedst tjent med.

Vicepræsidenten: Jeg vil ogsaa anbefale, at vi stryger Tilskudet til disse Kursus og giver Foreningerne et større Tilskud. Grunden hertil er, at jeg mener, at det i flere Foreninger er umuligt at samle et tilstrækkeligt Antal Medlemmer i 4 Dage. Vi kan det ikke i Gl. Københavns Amts BF. For at De ikke heraf skal faa Indtryk af, at vi ligger paa den lade Side, og at vor Forening staar stille, vil jeg meddele, at vort Medlemsantal i Løbet af faa Aar er steget fra 30 til 230 Medlemmer. Naar der var Tilslutning nok, saa vilde han anbefale, at der afholdtes 2 Biavlsskoler, 1 paa Øerne og 1 i Jylland.

Vilh. Lund slutter sig til Josefsens Forslag. Foreningerne maa søge at faa saa dygtige Lærere, som det er dem muligt, til at lede Forskolerne, men det er jo ikke saa let endda, da Tallet paa de dygtige Lærere ikke er ret stort i Forhold til Foreningernes Antal. Jeg selv regner mig ikke for udlært, skønt jeg dog har været Biavler i en lang Række af Aar; jeg mener, at jeg kan lære meget endnu.

N. S. Kristensen: Jeg vil kun henlede de Delegeredes Opmærksomhed paa, at Bipestloven udløber med dette Aar. Spørgsmaalet Forskoler, som vi drøfter saa indgaaende i Dag, faar maaske kun Betydning for Sommeren 1914; til næste Centralmøde foreligger der maaske helt andre Forhold.

Edv. Pedersen finder, at Kredse er for bundne, for afhængige af Hovedforeningen. Han mente, at de vilde arbejde nok saa godt, naar de fik mere Selvstyre. Anbefalede Afholdelse af Forskoler.

Præsidenten: Kredse har fuldstændigt Selvstyre, staar frit i alle Maader og kan bestemme, hvorledes de vil anvende de bevilgede Midler.

Chr. Nielsen foreslaar at stryge Tilskudet til Forskolerne og give 6 $\frac{3}{4}$ Øre mere i Tilskud pr. Tidsskriftholder.

H. P. Hansen mener, at 4 eller 5 Dage kan enhver være borte fra sit Hjem, naar han da vil og har Interesse for Biavl.

R. Krogsgaard hævder, at Forskolen har stor Betydning, og da navnlig for den mindre Biavler, der ikke saa godt har Tid og Raad til at søge til Hovedskolen.

Aug. Petersen: De smaa Foreninger har langt større Nytte af Tilskudene til Afholdelse af Forskoler end de store Foreninger, fordi de ikke, saaledes som disse, selv har Midler til at kunne afholde Skole for. Afholdelsen af Forskole i en mindre Forening giver i Reglen ikke alene Vækst i Foreningen, men giver ogsaa Biavlen i den Egn et Stød fremad. Fordeles hele Beløbet i Forhold til Tidsskriftholderne, vil det skade de smaa Foreninger. Gives der yderligere 6 Øre i Tilskud pr. Tidsskriftholder, bliver det for en Forening paa 400 Medlemmer 24 Kr., men en Forening paa 30 Medlemmer faar kun 1 Kr. 80 Øre.

Chr. Th. Laursen sluttede sig til Aug. Petersens Udtalelser.

Chr. Nielsen: De Møder eller Kursus, der kun varer 1 à 2 Dage, kan ogsaa gøre stor Gavn og være meget belærende, naar Deltagerne i Mødet samtidig følger Arbejdet i deres Bi-gaard.

Novrup anbefalede at stryge Tilskudet til Forskolerne og give Kredsene et større Tilskud til Virksomheden. Bedre en stor end mange smaa Foreninger.

R. Larsen anbefalede Forskolen i Henhold til sine tidligere Udtalelser.

Aug. Petersen: Det er en Misforstaaelse, naar man mener, at jeg arbejder for at oprette smaa Foreninger. Jeg arbejder derimod for, at de smaa Foreninger kan faa saa gode Forhold at arbejde under, at de kan vokse sig store.

Præsidenten: Vi bør ikke danne smaa Foreninger paa Bekostning af de store Foreninger.

N. Sørensen anbefalede Forskolerne; de er absolut til stor Nytte. Forskolens Maal er at skabe dygtige Biavlere, og det, mener jeg, er en god Maade at fremme Biavlen paa.

Nielsen (Tolne) tillægger Forskolerne stor Betydning. Til disse Kursus kan netop de smaa Biavlere komme med og faa Vejledning i Biavl.

Præsidenten sætter Spørgsmaalene under Afstemning.

Det vedtoges med 34 Stemmer for, 14 Stemmer imod at afholde Forskoler i 1914. I Tilskud til disse bevilgedes 500 Kr. Forskolerne afholdes i 4 paa hinanden følgende Dage eller med en Afbrydelse af 1 à 2 Dage, og at hele Kursuset afholdes af samme Lærer og med de samme Deltagere.

Der bevilgedes 300 Kr. til Afholdelse af en Biavls-skole i Odense under Ledelse af Redaktør N. S. Kristensen.

I Tilskud til Amts- og Herredsforeningerne vedtoges det at anvende 60 Øre pr. Tidsskriftholder, anmeldt til Redaktøren inden 1. Maj 1914.

Den baltiske Udstilling i Malmø 1914. Vicepræsidenten meddelte, at han fornylig havde modtaget en Skrivelse fra Sverige med Indbydelse til DBF. om at deltage i den store baltiske Udstilling i Malmø, som omfatter Sverige, Tyskland, Rusland og Danmark, og som vil blive afholdt i Tiden fra 15. Maj til 15. Septbr. Til denne Udstilling er der i Sverige truffet særdeles store Foranstaltninger, og paa Udstillingen vil Danmarks Industri og Landbrug blive repræsenteret.

Præsidenten: Hvad den baltiske Udstilling angaar, da er Indbydelsen kommen meget for sent, og en anden Side af Sagen er, at vi ikke har Penge til vor Raadighed. Skulde DBF. deltage i Udstillingen, maatte vi have et Beløb til Dækning af de med Udstillingen forbundne Omkostninger, og det har vi ikke.

Kr. Pedersen: Jeg mener, at Udstillingerne gavner Biavlen meget, ikke fordi jeg selv personlig føler Udstillingslyst, men fordi jeg tror, at DBF. vil blive mere bemærket, naar den deltager i Udstillingerne. Det er kun beklageligt, at Foreningen ikke raader over tilstrækkeligt med Midler, saa den kan deltage i en saadan Udstilling. Jeg var i Fjor i Oktober Maaned sammen med flere Biavlere fra Danmark til en Udstilling i Flensborg, som kun omfattede Slesvig og Holsten, og dog var det en Udstilling, der havde stor Betydning.

Præsidenten: Fordi DBF. dels ikke har Tid, dels ikke har Raad til at deltage i Udstillingen i Malmø 1914, er det jo ikke udelukket, at Fabrikkerne kan deltage i Udstillingen.

vi kan ikke tage DBF. som Helhed som Deltager i Udstillingen.

11. Stedet for næste Centralmøde.

Th. Jacobsen: Da Centralmødet i de sidste 2 Aar har været afholdt i Jylland, maa det være Sjællands Tur. Jeg tillader mig at foreslaa Slagelse som et Sted, der har mange Betingelser for Afholdelsen af et saadant Møde.

Nielsen (Tolne): Naar Centralmødet har været 3 Gange paa Øerne, synes jeg ogsaa, at vi kan gøre Fordring paa at faa det 3 Gange i Jylland. Jeg foreslaar, at vi i 1914 holder Centralmøde i Skagen. Det er et dejligt Sted, en prægtig Strand og gode Lokaler.

N. S. Kristensen anbefaler at holde Centralmøde i Slagelse i 1914; i 1916 er det 50 Aar, siden DBF. blev stiftet, saa bør vi holde Centralmøde i Nyborg; i 1915 kan der jo holdes Centralmøde i Jylland.

Chr. Nielsen: Det er for dyrt at tage til Jylland hvert Aar; vor Kasse tillader ikke de store Rejsseudgifter; det er vist rigtigst at flytte lidt om paa det, saa at vi tager til Slagelse i 1914.

H. P. Hansen: Naar Jylland nu har haft Centralmøde 2 Aar i Træk, saa synes jeg, at de skulde være beskedne og ikke fordre det en Gang til, og naar der oven i Købet bliver foreslaet Skagen, saa synes jeg, at det kulminerer. Foreslaar Slagelse.

Kr. Pedersen foreslaar Slagelse.

Aug. Petersen anbefaler Slagelse; endvidere vil jeg tillade mig at foreslaa, at vi, naar vi i 1916 skal fejre DBF.s 50-aarige Jubilæum, at vi da vælger at holde Centralmøde i den By, hvorfra den første Spire til Foreningen er opstaaet, nemlig Nyborg.

A. P. Andersen anbefalede Slagelse.

Præsidenten foreslaar Afstemning.

Slagelse valgtes med stor Majoritet. Skagen fik 11 Stemmer.

Hvorefter Protokollen oplæstes.

Præsidenten takkede derefter de Delegerede for Mødet, hvis Beslutninger han haabede vilde blive til Gavn for Biavlssagen.

Mødet sluttedes Kl. 8¹/₂ Aften.

Avl af ægte Dronninger.

Vi har allerede tidligere haft Anledning til at omtale de schweiziske Dronningavlsstationer. Schweiz's Eksempel er senere blevet efterfulgt af Tyskland og Østrig, i hvilke Lande der nu skal findes et stort Antal Dronningavlsstationer. Vi skal her give den schweiziske BF.s Arbejde for Renavl af Dronninger paa afsides liggende Dronningavlsstationer en nærmere Omtale.

Det er nu omtrent 15 Aar, siden den udmærkede organiserede og vel ledede schweiziske BF. paa Initiativ af sin Præsident, Dr. Ulrich Kramer, optog Arbejdet for at skabe en forbedret, ublandet, indfødt schweizisk Birace. Den ukontrollerede Indførsel af Bier og Dronninger af fremmede Racen, der i 1870—80-Aarene havde taget Overhaand i Schweiz som i de fleste andre biavlsdrivende Lande, havde nemlig vist saa uheldige Resultater, at Kramer besluttede at gøre et Forsøg paa at frembringe en for Landets særlige Forhold passende Birace, hvis gode Egenskaber ved et omhyggeligt Avlsudvalg kunde antages at ville holde sig konstante. Det gjaldt da først at udfinde, hvilken Birace man helst burde lægge til Grund for Avlen, og Resultatet af de anstillede Undersøgelser blev, at den oprindelige brune eller sorte schweiziske Bi var den, som passede bedst for Landets Forhold. Men i næsten alle Bigaarde var Bierne saa blandede med fremmed Blod, at det var vanskeligt at finde Bifamilier, i hvilke det schweiziske Blod endnu fandtes ublandet. Det lykkedes dog tilsidst at finde nogle Familier, som paa Grund af Bigaardenes Beliggenhed langt borte fra alle andre Bigaarde havde bevaret deres Renhed, og af disse blev det første Avlsmateriale taget. Men nu gjaldt det ogsaa at holde Racen ren under Avlen, og for at opnaa dette gik man til Anlæg af særlige Dronningavlsstationer, som laa saa langt borte fra alle andre Bigaarde, at man kunde gøre Regning paa, at de der avlede Dronninger kun vilde møde Stationens egne Droner under deres Parringsudflugt. Det har været en almindelig Antagelse, at Dronning og Drone vilde kunne mødes i en Afstand af indtil ca. 8 km fra deres

respektive Stader. En Avlsstation skulde altsaa ligge i en Afstand af ca. 16 km fra alle andre Bigaarde. Man har dog, i alt Fald for en Del Stationers Vedkommende, anlagt disse i en Afstand af ca. 5 km. Men da bliver dog en Del, om end en forholdsvis liden Del, af Dronningerne uægte befrugtede. Jo flere Droner Avlsstationen selv kan lade flyve, desto bedre Resultater opnaas ved Befrugtningen.

Hvad de paa Stationerne avlede Dronninger angaar, stilles der meget strenge Fordringer ved Valget af de Dronninger, hvoraf de avles. „Jeg forlanger“, siger Dr. Brännich, som i en lang Række af Aar har været medvirkende ved den schweiziske Raceavl, „af den Dronning, af hvis Afkom der skal avles, at hun er mindst tre Aar gammel, og at hendes Stade i alle disse Aar har været det bedste af alle Stader i Bigaarden. Yngelen maa staa regelmæssigt og tætsluttet i Tavierne, og det samme gælder ogsaa om Blomsterstøvbæltet. Hendes Bier maa ikke være stikkelystne. Hendes Stammødre og hendes Søstre maa have de samme udmærkede Egenskaber, og Biernes Farve maa være ensartet og mørk. Helst bør der ikke være den mindste gule Plet paa Bagkroppens Ringe. Den Familiie, som skal skaffe Dronerne, maa udvælges med den samme Omhyggelighed, og paa Dronningens Alder ligger der, naar det gælder Dronerne, endnu større Vægt end ved Valget af den Dronning, af hvis Afkom de nye Dronninger skal avles.“

De schweiziske Dronningavlsstationer tager ogsaa imod ubefrugtede unge Dronninger fra andre Biavlere, men kun Dronninger af den indfødte schweiziske Race. Naar Dronningerne er befrugtede, bliver de sendt tilbage til deres Ejere.

I 1912 var der 41 Dronningavlsstationer i Virksomhed i Schweiz. Fra 457 Biavlere blev der sendt dem 4013 ubefrugtede Dronninger; af disse blev 3162 (79 pCt.) sendt tilbage befrugtede. Den heldigste Avlsstation havde 94 befrugtede Dronninger af hver 100 tilsendte ubefrugtede, den mindst heldige kun 58 af hvert 100. Skylden for det mindre gode Resultat tilskrives den ualmindelig stærke Varme, som herskede i Sommeren 1912.

De schweiziske Dronningavlere, som tidligere i stor Udstrækning benyttede amerikanske Dronningavlsmetoder, især Doolittles, bruger nu en af dem selv udfundet Metode, som synes at give gode Resultater. Dr. Kramer, som er Lederen af den schweiziske BF.s Dronningavlsafdeling, har udgivet et Skrift, hvori han nærmere gør Rede for denne Metode.

For Begyndere.

Forseglede Honningtavler og deres Opbevaring.

Af Jan Greve.

Alle ældre Biavlere ved, hvor stor Nytte man kan have af fyldte, forseglede Honningtavler, som man sætter til Side det ene Aar for at bruge dem det næste. Men for Begyndere kan det vel have sin Nytte, at de bliver gjort udtrykkelig opmærksom paa den store Fordel, de kan have af saadanne Tavler. Jeg for min Del er bleven saa glad ved disse overgemte Honningtavler, at det vilde blive et stort Savn for mig, om jeg skulde undvære dem.

Der vil i Løbet af et Bjaar indtræffe mere end et Tilfælde, da man har god Brug for en saadan Honningtavle. Selv om man om Efteraaret ikke har været kneben med Vinterfoderet, vil der, naar Foraaret, hvad der saa ofte hænder, har sængere Perioder af ugunstigt Vejr, da enten Regn og Blæst eller kold, skarp Luft hindrer Bierne i at flyve ud, altid findes et eller andet Stade, som ikke er saa rigelig forsynet med Forraad, som det burde være, om Yngelopamningen ikke skal lide noget Afbræk. Har man da en Del forseglede Honningtavler i sit Forraadskammer, er den Mangel snart afhjulpen. En Honningtavle eller to hængt ind i Stedet, og Bierne har igen Overflod, og Æglægning og Yngelopamning kan igen komme i flot Gang. En lettere og bedre Maade at fodre paa gives der næppe. Eller man danner en lille Aflægger for at forebygge Sværmning eller for at faa en ung Dronning befrugtet eller i et andet Øjemed (for saadanne smaa Aflæggere, som senere igen opløses og forenes med et andet Stade, har jeg i Løbet af Sommeren 1912

Brug), og man vil ikke gerne berøve Moderstødet noget af dets Forraad — en Honningtavle fra Forraadskamret indhængt i Aflæggeren, og den Sorg er slukt. Eller der bliver i Løbet af Sommeren paa Grund af langvarig Tørke eller andre Forhold en saa lang Afbrydelse i Honningtrækket; at der bliver Stilstand i Bifamiliernes Udvikling, maaske endog enkelte af dem trues med Hungersnød. Hvor let er det da ikke at komme Bierne til Hjælp, saa længe man endnu har overgemte Honningtavler at tage af. Jeg tvivler ikke paa, at det vil gaa de fleste andre, som det er gaaet mig — er de først en Gang bleven vant til at have et Antal Honningtavler at tage til, naar det tiltrænges, saa vil de meget nødtigt undvære dem.

Jeg vil her benytte Løjligheden til at fortælle, hvorledes jeg plejer at behandle mine overgemte Tavler for at beskytte dem mod Støv og hindre Voksmøttet fra at faa Adgang til dem. Naar Honninghøsten er afsluttet, pakker jeg alt, hvad jeg har af Vokstavler, i Hølsom i Halvrammer, ind i Avispapir og opbevarer dem paa et tørt og luftigt Sted. Dels lægger jeg Tavlerne enkeltvis ind i en Avis og lægger denne tæt sammen om Tavlen, saa at den omslutter denne saa tæt som muligt. Dels hænger jeg Magasinkasserne fulde af Tavler, pakker den hele Magasinkasse ind i en eller et Par Aviser og fæster Avisens Ender med et Par smaa Stifter til Kassens Vægge.

Jeg har en Gang set en Notits, som, hvis den er rigtig, kan give Forklaringen til, at Avispapir kan beskytte mod Møl. Det hed der, at Avispapir skyes af Møl, fordi Bøgtrykkersværten virker paa en noget lignende Maade som Kamfer. Pelsværk, Klæder og deslige, indsvøbt i Avispapir, angribes ikke af Møl. Et er i alt Fald sikkert, jeg har i Aarenes Løb haft Hundreder af Vokstavler med og uden Honning indpakket i Avispapir Vinter som Sommer, og endnu har jeg aldrig en eneste Gang set nogen af dem angreben af Møllarver. Jeg anser det dog for en Selvfølge, at Tavlerne maa være fri for Møllarver før Indpakningen.

For Fuldstændigheds Skyld bør jeg vel tilføje, at der her hos mig ikke synes at være meget af frygte fra det

store Voksmøls Side. Hertil kan dog vel den Forsigtighed, jeg i det hele har udvist, have bidraget.

Hvorledes kan man med mindst Besvær tilintetgøre Bifamilier i Rammestader?

Af W. Herrod.

Dette er en Opgave, som, skønt den synes at være meget enkel, dog er meget vanskelig at løse paa en tilfredsstillende Maade, og dette ikke blot for Begyndere, men ogsaa for gamle, øvede Biavlere. Hvis disse nemlig ikke har haft Sygdom i deres Bigaarde, har de aldrig haft nogen Anledning til at udføre dette Arbejde.

Til stort Tab for Biavlens har „Øen Wights Sygdommen“ gjort det nødvendigt at dræbe Bifamilier i Tusindvis i Løbet af de sidste Aar. Denne Sygdom er, som enhver Biavler ved, en frygteligere Sygdom end Bipesten. Denne sidste kan nemlig, hvis den angriber stærke Familier, helbredes, uden at Bierne dræbes. Hvis en Familie angribes af Øen Wights Sygdommen, har man derimod intet andet med Tryghed at gøre end at tilintetgøre den hele Familie uden Hensyn til, hvor stærk den er.

Den letteste Maade at gøre dette paa er at dræbe Bierne ved Hjælp af Cyankalium. Den eneste Ulempe ved Brugen af dette Middel er, at det er en meget stærk Gift og derfor vanskelig at faa købt. For Brugen kan der gives følgende Anvisning:

Tag et almindelig stort Medicinglas og læg ind i det for hver Familie, som skal dræbes, et Stykke Cyankalium af omtrent $\frac{1}{2}$ Tommes Gennemsnit og dertil 15 Gram Vand. Lad dette staa, til Cyankaliumstykkerne er opløste, hvad der kun sker langsomt, hvis man ikke ofte ryster Glasset. Glasset maa holdes omhyggelig tilproppet, for at Dampene ikke skal undvige, og Vædsken bør ikke tillaves, før den skal bruges; hvis den staaer færdiglavet i længere Tid, kan der ske en Ulykke derved, at en eller anden kan komme til at drikke af den ved en Fejltagelse. Varmt Vand fremskynder Smeltningen.

Man bør aldrig bruge Cyankalium i fast Form i et Stade.

Naar Cyankaliumopløsningen skal bruges, ser man, mens det endnu er Dag, efter, at Voksdugen slutter godt til over Rammerne i det dødsdømte Stade, og indskrænker Flyvehullet til 5 cm. Ved Aftentid lægges en Spade fugtig Jord over Flyvehullet og trykkes saa fast til, at hverken Bier eller Danpe kan undvige. Et Hjørne af Voksdugen løftes op, saa der bliver en Aabning netop saa stor, at man kan faa Glassets Munding ind og hælde 15 Gram af Vædsken ned i Stadet; derefter lægges Voksdughjørnet igen omhyggeligt paa Plads. Paa denne Maade behandler man alle de Stader, hvis Befolkning skal dræbes. Efter 10 til 15 Minutters Forløb er alle Bierne døde, og man kan nu behandle Bierne, Tavlerne osv. saaledes, som senere skal blive omtalt. Naar det sidste Stade har faaet sin Portion, bør man sætte Glasset ned paa Jorden og knuse det i Smaastykker for at sikre sig mod, at det bliver benyttet til noget andet.

Hvepsereeder kan tilintetgøres blot ved at hælde 15 Gram af Cyankaliumopløsningen ned i Redens Aabning; det er ikke engang nødvendigt at tilstoppe Aabningen.

Bierne kan ogsaa dræbes ved Svovldampe. Der er herved blot en Ulempe, nemlig Vanskeligheden ved at faa Svovlet til at brænde. Det gaar lettest, naar man bruger en „Svovl-Sværmer“. Som Dreng, da jeg endnu var for ung til at bruge Krudt, har jeg ødelagt Hvepsereeder i Hundredvis ved Hjælp af saadanne Svovl-Sværmere.

Til en Underkop fuld af varmt Vand tager man en Spiseske Salpeter og rører om, indtil Salpeteret er opløst. Derpaa skaffer man sig brunt Papir af Middeltykkelse og med en ru Overflade, ikke glat. Papiret klippes i Strimler, 15 cm lange og 10 cm brede. Naar man vil lave en Svovl-Sværmer, dypper man en af disse Strimler i Salpeteropløsningen og lader den ligge deri, indtil den er vel mættet, hvorpaa man lader den tørre. Den tørre Strimmel rulles sammen omkring en Blyant og ombindes med Traad, saaledes at der bliver 3 cm Mellemlum mellem hver Ombinding, for at den ikke skal rulle sig op igen. Derpaa trækkes

Blyanten ud, og det hule Papirrørs ene Ende lukkes med en Papirprop. Røret fyldes med fintstødt Svovl, og dets anden Ende lukkes ogsaa med en Prop af Papir. Salpeterpapiret bliver ved at brænde, naar det først er antændt, og kan ikke slukkes, saa at Svovlet brænder med. Stadets Flyvehul tillukkes ved Aftentid som ovenfor beskrevet, og den antændte Svovl-Sværmer stikkes ned imellem Tavlerne, efter at Voksdugen er løftet lidt op.

Naar Bierne er bleven dræbte paa den ene eller den anden af disse Maader, bliver vor næste Opgave at brænde Tavlerne paa en saadan Maade, at der ikke opstaar nogen Fare for ny Sygdomssmitte ved spildt Honning eller brændt Voks. Hvis man har et Drivhus med Ildsted eller et andet lignende Ildsted udenfor Huset, er det en let Sag at kaste Tavler, Bier, Voksdug osv. ind i Ildstedet. Hvis man forsøger at brænde dem inde i Huset, vil man vække stor Utilfredshed hos Husets Kvinder paa Grund af det frygtelige Søleri, man derved afstedkommer. Hvis man brænder dem paa et Baal i det fri, udsætter man sig, hvor forsigtig man end er, for, at der kan flyde mere eller mindre Honning ud under Branden, og naar saa denne Honning bliver slikket op af Bier fra andre Stader, har man snart Sygdommen i fuld Gang igen. I de fleste Tilfælde er den aabne Mark eller Have det eneste Sted, hvor man kan faa udført Brændingen, og følgende Fremgangsmaade kan anbefales som en let og sikker Maade at udføre den paa: Grav et Hul i Jorden, en Meter i Gennemsnit og en halv Meter dybt, læg noget Halm midt i Hullet, stil Tavlerne paa Enden rundt om Halmen og læg de døde Bier, Voksdugen og hvad andet der kan have været i Berøring med Bierne, oven paa den. Sæt Ild paa Halmen, og alt vil blive fortæret. Naar alt er opbrændt, tilkastes Hullet og tildækkes saa vel, at der ikke opstaar nogen Fare for, at Bierne kan komme til den Honning, som er flydt ud, eller som ikke er brændt med. Hvis Bifamilien har været angrebet af Øen Wights Sygdommen, maa alle de døde og døende Bier, som ligger paa Jorden i Nærheden af Stadet, fejjes sammen og brændes. Hvis Stadet staar paa en Græsplæne, maa Græsset oversprøjtes

med Petroleum og antændes, saa at alle de døde Bier kan blive opbrændte. Brændingen bør udføres, medens det er mørkt, for at ikke Bier fra andre Stader skal lokkes til.

Det lønner sig ikke at forsøge at bevare Rammerne, hvad mange gør. De koster saa lidt, at det er bedre og billigere at brænde dem og købe nye.

Stadet kan desinficeres ved Hjælp af en saadan Afbrændingslampe (Blæselampe), som Malerne bruger. Man gaar med den omhyggeligt over hele Stadets Indrevægge, saa at Træværket bliver svagt forkullet; derved sikrer man sig, at alt Smitstof bliver tilintetgjort. Hvis man ikke har en saadan Lampe, kan man overstryge Stadets Vægge med Petroleum eller Paraffin, antænde denne og lade den brænde, indtil Overfladen er afbrændt overalt. Ilden slukkes saa ved Hjælp af en vaad Sæk. Hvis en af disse Fremgangsmaader bliver benyttet, kan Stadet bruges igen, saa snart det er blevet koldt, det vil sige efter omtrent en kvart Times Forløb. Hvis man bruger flydende Desinfektionsmidler, maa man vente, indtil Stadet er tørt, og det tager adskillige Dage. Honning ira Stader, som har haft Øen Wights Sygdommen eller Bipest, kan uden Fare bruges som Føde for Mennesker, men man maa da udvise den størst mulige Forsigtighed, for at der ikke skal blive nogen Mulighed for, at Rovbier kan komme til den. Naar man har brugt Cyankalium til at dræbe Bjerne med, maa man ikke bruge Honningen, thi Cyankalium er en meget farlig Gift.

Kunstigt og naturligt Læ.

Af J. L. Byer.

Jeg har fornylig læst en Artikel af Hr. Holtermann om „Gærder til Beskyttelse af Staderne om Vinteren“, og da jeg er uenig med min Ven H. paa dette Punkt, læste jeg naturligvis denne Artikel med mere end almindelig Opmærksomhed. Lad mig benytte Lejligheden til at meddele, at vi i Almindelighed er enige i alt, hvad der angaar Biavl, og at naar vi, som her i dette Tilfælde, ikke kan være enige, saa kan vi i alt Fald være enige om at være

uenige og være lige gode Venner for det.

Hvad Vinterbeskyttelse angaar, taler min Erfaring i saa høj Grad til Gunst for naturlige „Vindbrydere“, som f. Eks. levende Hegn, Træer o. lign., at jeg ikke rigtig skønner, at nogen kan anbefale Plankeværk, Gærder el. lign. Et Plankeværk eller et Gærde kan vel standse Vinden fuldstændigere, men jeg har altid opnaaet de bedste Resultater ved et Læ, som vistnok bryder Vindens Magt, men paa samme Tid lader den blæse svagt ind igennem Bigaarden.

Jeg har fire Bigaarde, i hvilke Bjerne overvintret ude i det fri, og jeg vil i Korthed meddele, hvorledes de forskellige Slags Læ synes at have virket i Løbet af de sidste syv til otte Aar.

Markham Bigaarden er mod Nord, Vest og Øst beskyttet af Æbletræer og andre Frugttræer, Buske osv. Paa Nordsiden ligger der Bygninger; Beboelseshuset ligger i 25 m Afstand fra Bigaarden. I denne Bigaard har jeg altid haft en fortrinlig Overvintring med Undtagelse af en enkelt Vinter, da der var en betydelig Mængde Honningdug i Staderne. Bjerne har ikke alene overvintret godt, men de har ogsaa altid udviklet sig godt om Foraaret. Staderne flyder altid over af Bier, naar Frugttræerne blomstrer.

Min anden Bigaard, Cashel Bigaarden, har mod Nord Læ af en stor Del høje stedsegrønne Planter. Mod Vest og Øst har den Læ af en Æblehave og mod Syd af Bygninger. Ogsaa her overvintres Bjerne fortrinligt, og naar jeg undtager den Vinter, da der var saa store Mængder af Honningdug, er det en Sjældenhed, at der er en eneste Familie, som ikke er i Live om Foraaret. Denne Bigaard har nu 105 Familier og har i de sidste seks Aar haft 80 Familier og derover, og Overvintringen har altid været udmærket.

Min 3. Bigaard har just den Slags Læ, som min Ven Holtermann anbefaler, nemlig et Plankeværk. I denne Bigaard overvintret Bjerne aldrig saa godt som i de to foran nævnte. Det er fornemmelig i det tidlige Foraar, at Plankeværket gør Skade. Paa Solskinsdage med kold Vind flyver Bjerne ud og falder i Tusindvis ned paa Jorden paa Steder, hvor der er Sne, medens

Sneen ellers er borte i hele Bigaarden, og naar Solen ikke skinner paa dem, omkommer de i stort Antal. Denne Bigaard er omtrent den eneste, hvori jeg har noget Foraarsvind, og jeg tror, at det er dens Beliggenhed, som bærer Skylden derfor. Jeg har tænkt paa at tage Plankeværket bort, men da jeg bruger Tæppe over Yngelrummet, er det en stor Behagelighed at have en Beskyttelse mod Vinden, hvori alle vil være enige, som har forsøgt at arbejde med Bier i det fri, naar det blæser en stærk Vind.

Min 4. Bigaard er Sovering Bigaarden, 100 Mile Nord for mit Hjem. Denne Bigaard er anlagt i den sidst forløbne Sommer, saa jeg har ingen Erfaring for, hvorledes Bierne vil overvinde i denne. Men efter min Opfattelse har den en Beskyttelse, der er omtrent saa fuldkommen, som man kan faa den. Skønt Staderne har løse Laag eller Tage, er ikke et eneste af disse blæst af i Løbet af den hele Sommer. I Nord for Bigaarden hæver Klipperne sig efterhaanden til en temmelig betydelig Højde; paa alle Sider er den beskyttet af Skov. Bigaarden ligger i Virkeligheden helt inde i Skoven, i en temmelig bred Lysning i denne. Det er en ideal Beliggenhed for en Bigaard, da Træerne ikke staar nær nok til at give altfor megen Skygge. Den eneste Mangel, Pladsen i den forløbne Sommer viste sig at have, var, at den kunde blive for varm, da Staderne staar paa Klippegrund, og Skoven, som omgiver den, holder Vinden for meget ude. Om Vinteren vil derimod dette være en Fordel, da Termometret undertiden synker ned under 30 Gr. R.

Lysol som Lægemedel mod Øen Wights Sygdommen.

Af F. V. Hadlow.

Maa jeg faa Lov til at fortælle om de Erfaringer, jeg har gjort med Lysol? Min Opmærksomhed blev henledt paa dette Middel ved den vidunderlige og hurtige Maade, paa hvilken det kurerede en ondartet Blodbyld, som havde sat sig i min Nakke. Jeg tænkte straks, at det maatte være det bedste

antiseptiske Middel, som Verden nogen Sinde var bleven velsignet med, og da jeg er en gammel Biavler, prøvede jeg det paa Bierne.

For en Maaned siden forærede jeg min Mødhjælper en god Bisværn af sunde Bier og et Hus. Han opstillede Sværmen i sit Hjem, og i den første Tid udviklede den sig tilfredsstillende. En Morgen kom han og fortalte, at hans Bier viste en forunderlig Adfærd, og jeg fandt, at de var angrebne af Øen Wights Sygdommen. Jeg gav ham to Stykker af et godt og meget benyttet Lægemedel, men det hjalp ikke. Jeg bad ham da, at han skulde mætte et ikke altfor stort Træstykke med Lysol og lægge det ind i Stedet (Stedet var malet paa den indvendige Side). Det varede ikke længe, før han kunde fortælle, at Yngelen var kommen ud af Cellerne, og at alt syntes at være godt.

Jeg har ikke prøvet Midlet i nogen større Udstrækning paa mine egne Bier, men jeg har en Gang sprøjet et Hus, Bier og alt, med en Lysolopløsning af en Teske Lysol til en Gallon (lidt over $4\frac{1}{2}$ Pot) Vand. Denne Opløsning syntes at være saa stærk, at den dræbte Bierne. Jeg forsøgte derfor en Opløsning af en Teske Lysol til 2 Galloner Vand; denne Opløsning er dog maaske for stærk til den utildækkede Yngel. Sikrere er det at mætte et lille fladt Træstykke med Lysol og lægge det ind i Stedet nær ved Bagvæggen eller paa Stadets Bund, saa at det alene er Lysoldampene, som gennemtrænger Stedet.

Jeg har en instinktmæssig Følelse af, at jeg her har fundet et Lægemedel mod alle Slags Bisygdomme. Men det er vel forstandigt at vente og se.

Lysol kan købes i enhver god Drogeriforretning for 1 Shilling (89 Øre) pr. Flaske. Jeg haaber, at en eller anden af dem, som har Sygdom i deres Bigaarde, vil prøve dette Middel og offentliggøre Resultatet.

Lysol har jo i en Række af Aar været i Brug her i Danmark og anses for at være et udmærket Desinficeringsmiddel; men derfra og til at være et Universalmedel, et Mirakelmedel, der helbreder for alle Sygdomme, er et langt Spring. Men det er jo ogsaa godt, at vi i Lysol har et billigt, godt og ufarligt Desinficeringsmiddel, som kan faas i Haandkøb hos enhver Apoteker og Materialist.

Red.

Et Spørgsmaal.

Af Vald. Larsen.

I Anledning af Artiklen „Et Spørgsmaal af J. G. i „T. f. B.“ Nr. 9 d. A. vil jeg meddele om en Dronningindførelse, som jeg foretog for 2 Aar siden.

I 1911 havde jeg et Stade, hvis Dronning jeg vilde skifte. Jeg skrev til en Dronningavler efter en Dronning. Det var i Slutningen af August, og der var hverken Æg eller Yngel i Stedet. To Dage efter, at jeg havde afsendt min Ordre, fjernede jeg den gamle Dronning. Det varede tolv Dage, inden den nye Dronning kom mig i Hænde; i det Tidsrum blev der lagt en Mængde Æg af Arbejdere, og der blev bygget Dronningceller over Drone-larver. Disse Celler skar jeg bort, og da Dronningen kom, fjernede jeg de sidste. Dronningen blev ved Middagstid indført i Stedet tillige med sine Ledsagere, idet Fremsendelsesburet blev hængt imellem to Tavler midt i Stedet. Næste Dags Middag lod jeg Dronningen løbe ud paa Bunden af Stedet; jeg stod parat med et Pibedæksel for at fange hende, hvis hun blev indnøglet af Bierne. Bierne var meget arrige, derfor havde jeg Slør paa; som en Følge deraf slap Dronningen bort fra mig i Bivrimmen og var ikke til at finde mere. Alle de Bier, der ledsagede Dronningen, blev dræbt, og jeg troede, at det var gaaet Dronningen paa samme Maade, især da jeg ikke kunde finde hende i Stedet Dagen efter. Nu fik Stedet Lov at staa i Ro i 5 Dage; da jeg saa undersøgte det, fandt jeg Dronningen, og der var Æg og smaa Larver. Disse Biers Villighed til at modtage en ny Dronning kan maaske søges i den Omstændighed, at de vedblev at bygge Dronningceller, uagtet de kun havde Hanbiyngel, og altsaa følte Trang til at faa en Dronning.

Naar Enden er god, er alting godt, men vi vil dog raade Dem til næste Gang, De vil indføre en Dronning, saa at vente med at borttage den gamle Dronning, til De har modtaget den ny. Indfør den saa efter Roots Metode (se Ledetraad i Biavl Side 49). Arbejdet bør udføres ved Aftens-tid, ikke ved Middagstid. Red.

Biaaret og Biavlens.

Da det i flere Henseender har stor Interesse at vide, hvorledes Biaaret har været i de forskellige Egne af Landet, samt hvorledes det i det hele taget staar til med Biavlens, har vi til Belysning heraf samlet nogle Meddelelser fra forskellige af „T. f. B.“s Læsere.

Tune, Roskilde.

Her paa Egnen har Biaaret vel nok været ca. 50 pCt. over Middelhøst. Mit Udbytte er 31 kg pr. Stade. Min Pris paa Honning er Kr. 1,20 pr. kg i $1\frac{1}{2}$ og 1 kg Vægt, i større Vægt 10 Øre mindre pr. kg. Halvdelen af Biernes Vinterforraad gives i Kandis, ca. $7\frac{1}{2}$ kg pr. Stade. Sidst paa Sommeren i Aar har der vist sig Bipest i 2 af mine Stader, men i saa ringe Grad, at det ingen væsentlig Indflydelse har haft paa Udbyttet. Forrige Aar fandt jeg i Løbet af Sommeren Bipest i 6 Stader. En Biholder her i Byen havde 3 Familier, der alle løde at Pest, den ene i 1911 og de 2 andre i 1912. 2 andre Biholdere havde i 1912 hver et Stade, hvor der var Pest. Hos dem begge blev Bierne dræbt om Efteraaret; i 1914 naaber jeg, at vor By er fri for Bipest.

Befrugtningen af unge Dronninger er i Aar lykkedes usædvanlig godt.

Ole Hansen.

Græsted (Nordsjælland).

Biaaret har her paa Egnen været langt under middel. Staderne var overalt kraftige ved Hovedtrækkets Begyndelse, men paa Grund af Tørken gav Agerkaal og Kløver kun ringe Udbytte, og den stærke Blæst hørrede Bierne i at udnytte Trækket fuldt ud. Der er faldet mange Sværme; men Honningudbyttet er kun $7\frac{1}{2}$ —10 kg pr. Stade. Det vil være nødvendigt at fodre med mindst 6 kg Kandis pr. Stade for at faa dem i god Vinterstand. Prisen pr. kg Honning til Hjemmesalg er Kr. 1,50 à 1,60. Her er stærk Efterspørgsel efter Honning. Den almindelige Bipest synes at aftage noget men den saakaldte „lille Bacille“ er overordenlig meget udbredt.

Skrællegafflen er god, den fremmer Arbejdet meget, naar Tavlerne er jævne; den fortjener en større Udbredelse.

Peter Jørgensen.

Solhøj, Kidserup, Holbæk.

Biaaret her paa Egnen har ikke været godt. Først paa Tiden, da Agerkaalen stod frodigt, og Hovedtrækket skulde tage sin Begyndelse, fik vi en Uges stærk Blæst og Kulde, saa det var umuligt for Bierne at flyve; de var nær ved at dø af Sult trods Velstanden paa Marken. Trækket her har kun været ca. 10 Dage. Udbyttet pr. Stade er omkring $17\frac{1}{2}$ kg med et Tilskud af 8 kg Sukker. Honningprisen ved Hjemmesalg har været Kr. 1,30 pr. kg. Bipesten her paa Egnen er i Aftagende; i Aar er der kun fundet Pest to Steder.

Rasmus Larsen.

Magleby, Klippinge (Østsjælland).

Udbyttet af Bierne her paa Egnen har i Aar været under Middelhøst. Gennemsnitsudbyttet for 9 Bigaarde har været 11 kg pr. Familie, og hver Familie er fodret med $7\frac{1}{2}$ kg Kandis for at faa dem i god Vinterstand. Prisen paa Honning ved Hjemmesalg har været Kr. 1,30—1,50 pr. kg. Stevns har i Aar kun faaet lidt Regn i Tiden fra Marts til August, saa Blomsterne er visnet hen. I den sydlige Del af Stevns er Trækforholdene ellers gode. Nordstevns har mindre godt Træk, men er til Gengæld fri for Bipest medens den træffes ret hyppig i den sydvestlige Del af Stevns. Der er i Aar af Tilsynsmændene behandlet 17 Familier, i 1912 31 for Bipest. Det synes, som om Pesten er i Aftagende, ligesom det Omraade, hvor den findes, synes at være begrænset til nogle faa Sogne. Hvis blot Biavlerne vil være paapasselige ved Indkøb af Bier og brugte Biboliger fra andre Egne og indskrænke Laanen betydeligt imellem hverandre af Biavlssredskaber, Udslyngere osv., er der Haab om, at Bipesten i Stevns kan udryddes i Løbet af et Par Aar. Og netop der, hvor den nu optræder, er der gode Betingelser for at kunne drive en rentabel Biavl.

Jeg har prøvet „direkte Indførelse“ af Dronninger efter Arthur Millers i „T. f. B.“ beskrevne Metode og fundet den god.

S. Sørensen.

Tessebølle, Herfølge (Køge).

Ved en Telefonsamtale med „T. f. B.“s Redaktør den 19. Marts i Aar meddelte han mig, at der fra forskellige Steder var meddelt ham, at Bierne var ved at sulte ihjel. Paa Foranledning heraf undersøgte jeg straks mine Stader, og det viste sig til min Forundring, at de gennemgaaende havde for-tåret alt deres Forraad, og at 3 Familier var døde. Hver Familie havde i Vinterens Løb forbrugt i Gennemsnit ca. 15 kg Forraad, fordelt i 6 Tavler □'. Jeg begyndte straks at fodre, og i Løbet af kort Tid havde de en Mængde Yngel og udviklede sig derefter helt godt. Honningudbyttet har her paa Egnen kun været ringe. Sværme har været en stor Sjældenhed. Jeg har faaet 15 kg Honning i Gennemsnit og samtidig forøget Familiernes Antal med 5 ved Dan-nelse af Kunstsværme; men for de fleste Biavlere Vedkommende har Udbyttet været langt ringere. Enkelte har ikke alene ingen Honning høstet, men har maattet fodre Bierne en Del, for at de kan blive indvintret med tilstrækkeligt Vinterforraad.

Efter Belæring fra sidste Aars Overvintring har jeg i Aar givet hver Familie 7 Tavler (□') fulde af Forraad, ca. 14 kg Honning og 5 kg Kandisopløsning (10 l Vand til 9 kg Kandis, tilsat lidt Salt). I Tavlerne er der meget Blomstestøv.

Prisen paa Honning ved Hjemmesalg er her paa Egnen meget forskellig. Jeg kender Biavlere heromkring, der har hver sin af følgende Priser: Kr. 1,70, 1,60, 1,50, 1,40, 1,30 og 1,20 pr. kg. Det vilde være meget ønskeligt, om Egnens Biavlere for Fremtiden nedsatte et Udvalg til at fastsætte en

passende Normalpris og forsøge, om vi der-ved kunde enes om nogenlunde samme Pris.

Angaaende Bipesten kan jeg meddele, at vi for Tiden har Overtaget. Den fandtes i Sommer kun i 4 Nabobigaarde, af hvilke de 2 ved Forglemmelse var forbigaaet ved Tilsynsmændenes Eftersyn i Fjor.

C. Arnkjær.

Burholt, Sindal.

Biaaret her paa Egnen har været godt. I sidste Halvdel af Juni Maaned var der udmærket Træk paa Hvidkløveren. Juli gav ikke ret megen Honning, men i August var der ret godt Træk paa Lyngen. Gennemsnitsudbyttet her paa Egnen er nok 25—37 $\frac{1}{2}$ kg pr. Stade, en enkelt Bigaard er oppe paa 55 kg i Gennemsnit. En Del af Honningen er solgt til Kr. 1,00 pr. kg, men Prisen stiger. Bipesten er ikke særlig slem her paa Egnen; den lille Bacille forekommer i en Del spredte Tiltælde.

Jørgen Jørgensen.

Spolum, Bedsted.

Aaret 1913 maa for Sydthys Vedkommende betegnes som et meget godt Biaar. Hovedtrækket begyndte ca. 10 Dage tidligere end sædvanlig og vedvarede (med nogle Dages Afbrydelse paa Grund af stærk Blæst) i ca. 4 Uger. Af Sværme er der falden en Del ogsaa af Husene, som var meget bistærke. Udbyttet pr. udvintret Stade er jo noget forskelligt, men kan vist i Gennemsnit sættes til 37 $\frac{1}{2}$ kg pr. Stade. Fodring er i Aar unødvendig maaske med Undtagelse af en enkelt sildig Sværm. Honningprisen er i Aar her paa Egnen ved Salg til Forbrugere Kr. 1,00 à 1,20 pr. kg. Bipesten er ikke helt udryddet her paa Egnen, men jeg tror, at det Arbejde, Tilsynsmændene har tidført til dens Bekæmpelse, har hæmmet den meget.

N. Sørensen Høy.

Skovshoved, Skive.

I Juni 1912 fik jeg mine Stader eftersat for Pest, og det viste sig ved dette Eftersyn, at 2 Familier led af den almindelige Bipest. Disse blev behandlet efter Mac Evoy's Metode, og paa Grund af indtrædende ustadigt Vejr og utilstrækkeligt Tilsyn døde en Del af Bierne, og Resten var Døden nær. 3 Familier havde sur Yngel, og Tilsynsmanden raadete mig til at anskaffe italienske Dronninger til disse. Dette gjorde jeg, og alle 5 Familier arbejdede ret godt Resten af Sommeren og gav lidt Honning foruden tilstrækkeligt med Vinterforraad. I Sommer har disse 5 Familier arbejdet godt. De 2, som blev sat paa Ledere, har samlet 45—60 kg i Aar, og de 3, som fik italienske Dronninger, har samlet 30—47 $\frac{1}{2}$ —75 kg. De har ikke sværmet, og jeg har ikke fundet Sygdom hos dem i Aar. Honningen er væsentlig samlet af Agerkaal og Hvidkløveren inden Midten af Juli Maaned. Efter dette Tidspunkt var alt visnet hen paa Markerne. Jeg synes, Resultatet er saa godt, at der er Grund til at komme frem med det i Aar, da der klages over den lille Høst.

Erik Daugaard.

Karup St. (Midtjylland).

Aaret 1913 har været et ret godt Biaar

her paa Egnen. Trækket her er mest paa Boghvede og Lyng. For Boghveden var det temmelig tørt, saa den gav ikke saa megen Honning som i Fjor, men saa gav Lyngen til Gengæld saa meget mere. Vejret var godt i den Tid, der var Træk paa Lyngen. Jeg har af 11 Stader høstet 274½ kg, saa jeg er nu ved at naa frem til at blive en hel Stor-Biavl, hvilket jeg skylder min Deltagelse i Bipestkursuset i Næstved i 1911. Underrummet i Staderne er godt fyldt med Honning, saa jeg behøver kun at give hver Familie ca. 3 kg Kandis for at faa dem i god Vinterstand. Prisen paa Honning ved Hjemmesalg er meget forskellig, fra Kr. 0,90 til 1,20 pr. kg.

Ja, Viborg Amt og det store Ringkøbing Amt er jo ikke nær efterset overalt for Bipest, og desværre er de 5 Aar nu gaaet, hvor Staten gav Tilskud. Vi maa haabe, at det nye Ministerium og den nye Rigsdag vil vise sig lige saa velvillige som de gamle og hjælpe Biavleren med at faa udryddet Bipesten; thi Biavl er en god Indtægtskilde for mange og en god Hjælp herude paa den jydsk Hede, hvor andre Indtægter er smaa.

N. M. Kristensen.

Kærshus, Horsens.

Forarseltersynet udviste mange dronningløse Familier, og som en Følge deraf blev Stadeantallet formindsket. Forsommeren bragte god, nærmest kraftig Udvikling af alle velplejede Familier; men den derpaa følgende lange Tørke — i 17 Uger ingen virkelig Rodbløde — bevirkede, at Udbyttet i Gennemsnit kun blev 10—15 kg pr. Familie. Et Aar som dette viser klart Betydningen af Yngellejets Begrænsning. Hvor længe mon den gamle Driftsmaade kan blive ved at være den dominerende? Fra det nævnte Nettoudbytte maa for alle Bigaardes Vedkommende trækkes Udgiften til 5 kg Sukker. Honningens Pris ved Hjemmesalg er omkring Kr. 1,40 pr. kg, men der findes her som andre Steder en Del Biavlere der skynder sig at sælge den friske Honning for 1 Kr. pr. kg. Bf. yder i Aar et Tilskud af 100 Kr., og for dette Beløb Statsbidraget er bleven undersøgt 712 Familier. Sygdomsprocenten er kun ca. 2 til megen Forbavelse for Bestyrelsen, da Bipesten for nogle Aar siden var stærkt udbredt over en stor Del af det undersøgte Omraade.

F. Lüders.

Aistrup, Hadsund.

Udbyttet har været noget over middel her paa Egnen i Aar, men for min nærmeste Omegns Vedkommende, der har Hovedtræk paa Lyng, har Udbyttet været under middel. Gennemsnitsudbyttet for alle Foreningens Medlemmer kan anslaaes til ca. 25 kg pr. Stade. En stor Del Biavlere her fodrer aldrig Bierne for at faa dem i god Vinterstand, skønt Honningen — baade den lyse og den mørke — ofte har krystalliseret om Vinteren, saa Bierne er døde. Der er dog nogle imellem, der altid, selv i gode Honningaar, efteraarsfodrer Bierne med ca. 10 kg Kandis pr. Familie.

De allerfleste tager 60 Øre pr. ½ kg Honning. Jeg tager 65 Øre og har let

ved at sælge min Honning, lettere end de enkelte, der sælger under 60 Øre. Skønt der ikke findes særlig megen Bipest i Randers Amt, saa er her dog et stort Landomraade, som ikke er renset endnu. Det ser ud til at der arbejdes temmelig grundigt og omhyggeligt her i Amtet i Modsætning til visse andre Egne.

R. Krogsgaard.

Tobøl, Holsted (Sydjylland).

Biaaret 1913 blev her paa Egnen til en stor Skuffelse for alle. Ved første Udslyngning var Husene fulde, men ved anden Udslyngning var Honningen flyttet fra Underrummet op i Magasinerne, saa der fandtes ikke en Tavle, der egnede sig til Vinterbrug. Boghvedetrækket fik vi slet intet af. Jeg tænker, at Gennemsnitsudbyttet er ca. 17 kg pr. Stade, men der skal nærmest bruges 6 à 8 kg Sukker til hvert Stade for at være sikker paa, at de kan staa Vinteren over. Prisen paa Honning er meget forskellig. Der er flere, der har solgt deres Honning for Kr. 1,00 à 1,10 pr. kg. Andre har naaet Kr. 1,30—1,35 pr. kg. Her er ikke megen Bipest igen. Jeg har i Aar behandlet 2 Familier og svovlet 1. De 2 af dem var tilflyttet Egnen.

J. Madsen.

Nr. Bork, Tarm.

1913 kan nærmest betegnes som et godt Bjaar med rigeligt med Sol og Varme, hvorfor Bierne har udviklet sig godt og var kraftige til Hovedtrækket; men paa Grund af den stærke Tørke og megen Nattefrost samt vedblivende Nordenvind blev Udbyttet af Honning vel nærmest en Middelhøst, for mit eget Vedkommende 10 kg pr. Stade. Prisen for god, velbehandlet Honning er Kr. 1,50 pr. kg i smaa Partier. Forøvrigt sælger jeg ikke af min Honning uden i Sygdomstilfælde, hvor vedkommende benytter Honningen som en Slags Medicin. Derimod køber jeg en Del Honning hvert Aar. Vi er ikke saa lille en Husholdning, og siden jeg iik „Brystsye“, spiser jeg selv ca. 100 kg aarlig. Jeg nyder Honning i Grød, paa Brød, i Te, Kaffe og Mælk. Det første, jeg nyder om Morgen, naar jeg er staaet op, er en Spiseskefuld Honning, opløst i en Kop kogt Vand, og det sidste, jeg nyder om Aftenen, er et raat Hønsæg, pisket sammen med en Spiseskefuld Honning. Jeg tror selv, at denne stærke Honningspising i Forbindelse med et regelmæssigt Levnet og en stærk gennemført Luftkur er den væsentligste Aarsag til min forbedrede Tilstand. Jeg plejer at indvintre mine Familier med 15 kg Forraad, deraf ca. Halvdelen Honning og Resten Sukker. I Aar har jeg slynget Honningen ud i Slutningen af August, og da vi i de sidste Dage af Maanedens havde nogle rigtig varme Dage med godt Lyngtræk, har det bevirket, at Bierne har samlet saa megen Honning, at de saa at sige har Vinterforraad nok, hvilket jeg ved et grundigt Eftersyn har overbevist mig om. Jeg vil dog give hver Familie nogle faa kg Sukkerfoder, som de kan have at tære paa i Vinterens Løb, hvilket jeg synes er bedre for Bierne end den sejge Lynghonning. Derimod foretrækker jeg Honningen til Bierne, naar de er kommen over Vinteren og begynder at

at flyve ud efter Vand, altsaa i Yngletiden; da er Honningen ikke alene drøjere end Sukkerfoderet, men Bierne udvikler sig bedre derved. Det er min Erfaring.

P. Jensen Pedersen.

Nørre Bork, Tarm.

Biaaret i Aar betragter jeg for at være noget under middel. Foraaret tegnede særlig godt, men paa denne Egn har det været stærk Tørke hele Sommeren, og det har skadet Udbyttet meget. Gennemsnitsudbyttet er ca. 10 kg pr. Stade. Prisen ved Hjemmesalg er Kr. 1,40 à 1,50 pr. kg. For at faa Staderne saa godt indvintrede som muligt, anser jeg det for nødvendigt at lade Bierne beholde ca. 10 kg Honning pr. Stade. Derudover giver jeg mindst 8 kg hel, stor lys Kandis som Foder til en almindelig stor Familie. Naar der lyder Røster, at Bierne ikke vil tage Foderet, saa er det i Reglen Biaavlerens egen Skyld. Naar jeg er færdig med Udslyngningen først i September faar mine Bier 2 à 3 Flasker Foder i varm Tilstand hver Aften. Imellem Vinduet og Indskudet anbringe jeg et Blikæskelaag, som jeg anbringer Flaskens Munding i; jeg bruger ingen Prop, men anbringer en Finger over Mundingen, medens jeg vender Flasken. Jeg dækker godt over Rummet, for at Bierne kan faa det saa varmt som muligt. I den sydlige Del af N. Bork og Omegns BF. er der enkelte Steder Bipest endnu. Derimod er vistnok Sognene S. Bork, Nr. Bork. Hemmet og en stor Del af Lønborg fri for Pest. S. Vium, Lyne, Strælev, Ølgod og lidt af Lønborg er endnu ikke efterset.

Chr. Andersen.

Tim St.

Biaaret her paa Egnen har, saa vidt jeg kan skønne, været jævnt godt; trods det, at vi har haft megen Tørke og Nattefrost, saa har Bierne i Aar snart kunnet arbejde næsten hver Dag fra det tidlige Foraar til Slutningen af August. Lyngtrækket har været godt. Velpassede Familier har givet 20 à 25 kg. Jeg giver ikke mine Familier mere end ca. 2 kg Foder pr. Stade. Resten lader jeg dem beholde i Honning, saa jeg er vis paa, at de har nok til Begyndelsen af Maj, saa giver jeg dem et Opmuntringsfoder paa 1 à 1½ kg. Honningsprisen er Kr. 1,20 à 1,30 pr. kg, men Prisen stiger hen ad Tiden. Her er ikke megen Bipest paa Egnen, men vi har dog ingen Grund til at være trygge, thi i Nahosognene er det slemt nok somme Steder.

J. K. N. Jensen.

S. Omme.

Udbyttet her paa Egnen blev ikke saa godt, som det saa ud til i Sommer; det blev for tørt, saa der var i lang Tid ikke noget for Bierne at hente i Marken. Nu har vi nok Lyngen i Blomst, og Bierne flyver ogsaa godt, naar Vejret tillader det, men det fylder ikke rigtig i Husene. Der er ikke noget rigtig at slynge fra dem endnu, og det ser ud til, at der kun bliver et lille Overskuud, naar Bierne skal have nok til Vinterfoder. Her paa Egnen er der ikke ret mange, der fodrer med Sukker.

Christian Jacobsen.

Gavnlig Vink.

Vejret. (18. Septbr.) Det har i de sidst forløbne 3 Uger været smukt og stadigt Vejr, kun en enkelt Dag, som den 16., afbrudt af Regn, men derefter atter stille Vejr med Sol. Nætterne er nu lange, og Nattefrosten kan komme pludselig; sørg derfor for snarest at faa Staderne i god Vinterstand, inden den stærke Nattefrost begynder. For at faa en god Overvintring bør Familien ved Indvintringen være rig paa Bier, have en god Dronning og rigeligt med Forraad. Sørg for, at ingen Familie kommer til at lide Nød, selv om Foraaret 1914 skulde komme usædvanlig sent.

Fodring. Det er i Reglen sikrest at afslutte Biernes Efteraarsfodring i Sommertrækegnene i den første Halvdel af September Maaned. Det kan dog ikke godt undgaas, at der paa denne Tid findes enkelte Familier rundt omkring i vore Bigaarde, der endnu mangler en Del af deres Vinterforraad. Dette gælder saaledes om svage Stader i Eftertrækegnene og om sent udtrommede, dødsdømte Bier eller om saadanne Familier, der nylig har faaet tilsat en Dronning. Det kan da ogsaa endnu lade sig gøre at fodre Bierne med flydende Foder. Betingelsen for denne Slags Fodring er nemlig kun den, at Bierne kan flyve ud og rense sig uden altfor mange Dages Mellemlum. Efter vor Erfaring bør Foderet dog paa denne Aarstid ikke være saa tyktflydende, som vi ofte har set det tilraadet; thi derved besværliggøres Hentningen af Foderet i høj Grad for Bierne, og man udsætter sig desuden for, at det i meget koldt Vejr stivner i Foderredskaberne. Vi anvender derfor omtrent samme Tilberedning til Efteraarsfoder som til Foraarsfoder, nemlig 1 l Vand til hvert kg Kandis. Foderet maa ikke gives for langsomt om Efteraaret, thi derved fremkalder man en ny Yngelansætning, og er Vejret koldt, kan Bierne slet ikke forsegle det. Gives det derimod hurtigt (1—2 kg hver Nat), da frembringes en saa stærk Varme i Vinterlejet, at baade Foderets Fordampning og Forsegling kan foregaa endnu paa denne sildige Aarstid. Det er dog en Selvfølge, at man ved denne sildige Fodring bør pakke Stadet omhyggeligt, for at Varmen kan vedligeholdes i Biernes Klynge.

Røveri kan paa denne Aarstid meget let opstaa, naar flere Familier i Bigaarden fodres. Fornyelsen af Foderet bør derfor foretages ved Solnedgang. Hos den øvede og paapasselige Biaavler vil Røveri dog ikke saa let tage Overhaand, fordi han søger for at standse det i Tide, dels ved at overbruse Røverne med Vand og dels ved Indskrænkning af det angrebne Stades Indgang. Hos den mindre øvede Biaavler, eller naar Bierne i Fodringstiden ikke tilses tilstrækkeligt, kan Røveri undertiden tage saadan Overhaand, at der skal stærkere Midler til at standse det. Vi bruger saa at dyppe en Fjer i Petroleum, som smøres paa Stadets Flyvebræt og det ovenover værende Jalouisbræt, hvorved der frembringes en meget stærk og ubehagelig Lugt. Derpaa sættes et Stykke Glas, som er en

15—20 cm. bredt og 10—15 cm. højt, op foran Flyvehullet, saa at der ved hver Side kun er 2,5 cm. Plads til Ind- og Udgang for Stadets egne Bier.

Tomme Tavler indhænges i Kasser eller Skabe, paa hvis Bund man strør noget Naftalin, saa at der vedligeholdes en stærk Lugt deraf lige til Oktober Maaned. Er nogle Tavler stærkt angrebne af Møl, bør de svovles, inden de hengemmes, for at de ikke skal blive ødelagt af Møllet, inden de til Foraaret kan blive smeltede i Solvoksmelteren.

I Eftertrækeegnene bør Staderne nu ordnes til Indvintringen ved Indskrænkning af Bygningen til et saadant Antal Tavler, som rigeligt kan rumme Bierne og deres Forraad; men husk paa, at hver af de midterste Tavler i Vinterlejet bør indeholde mindst 1 kg Forraad og hele Vinterlejet 13—17 kg.

Pakning. Det kan ganske vist lade sig gøre at ordne Bistadernes indvendige Pakning endnu i Oktober Maaned, men der er ikke Tvivl om, at det er heldigst for Bierne, om dette Arbejde fuldføres i September. I de Egne, der savner Eftertræk paa Boghvede og Lyng, tilraader vi derfor at ordne hele Pakningen i de hule Vægge og over Biernes Sæde allerede i den første Halvdel af September. Hertil udkræves naturligvis først, at Familien har det fornødne Vinterforraad (13—17 kg efter Familiernes Størrelse). Hvad der mangler i dette Forraad, maa gives snarest ved Fodring med Kandisfoder. Denne Fodring bør snarest være tilendebragt.

Dernæst efterses Pakningen i de hule Vægge. Det vil ofte vise sig, at Hakkelsen er sunken sammen, saaledes at der mangler Pakning i et Rum af 2—5 cm foroven. Dette Rum bør da opfyldes. Undertiden er den gamle Pakning vaad eller muggen. Dette hidrører fra Utætheder i de ydre Vægge. I det Tilfælde bør hele Pakningen i Væggene fornyes og Ydervæggene kittes og males. Oven over Vinterlejet lægges derpaa Dækket, et enkelt Lag Voksdug med den malede Side nedad eller ogsaa Dækbrædder. Midt i Dækket maa være udskaaret en rund Aabning, ca. 5 cm bred. Oven paa Tæppet eller Dækbrædderne lægges et Par Lag Aviser, som lægges saaledes, at de kan bøjes ned over Vinduet eller Indskudet, og der maa passes paa, at Papiret slutter tæt ind i Falsen og tæt op til Husets Sider. Det er netop foroven imellem Vinduet og Falsen, at det er saa vanskeligt at faa tætnet ordentligt, og der kan gaa megen Varme tabt ved en lille Aabning paa det Sted. Vi har prøvet at overvintre med Glasdøren løftet 3 mm op fra Stadets Bund, men da vore Bihuse som Regel er tørre, har vi ingen Fordel mærket ved det. En Del Biavlere bruger at pakke Rummet saa vel bag Vinduet som over Vinterlejet med „løs“ Hakkelse; vel er det et godt Pakmateriale, men Huset er meget besværligt at faa gjort rent om Foraaret. En Pakramme eller en passende stor Pose, der er fyldt med Hakkelse, er langt renligere at anvende bag i Huset, og til at

pakke med oven paa Aviserne over Vinterlejet anvendes en passende stor Sæk, der er godt halvt fyldt med Hakkelse; man bør sørge for, at Pakningen falder godt til overalt. Det har sin store Betydning, at dette Arbejde udføres paa en Tid, da Bierne endnu jævnlig flyver ud, da de saa henter Klæbvoks og dermed tætner alle Revner og Sprækker, særlig foroven i Vinterlejet, som derved bliver lunere, end hvis Voksdugen eller Dækbrædderne først ordnes paa en Tid, da Biernes Flugt er helt eller næsten helt ophørt, Pakningen bag ved Vinduet behøver dog ikke at anbringes før i Slutningen af September eller i Begyndelsen af Oktober, naar Natteforsten begynder.

Fra Kredsene.

S. Ommé B.F. afholdt et 4 Dages Kursus den 29.—30. Juni og 1. og 2. Juli, som daglig var besøgt af 20—30 Medlemmer; 10 af Deltagerne mødte hver Dag, blandt disse nogle unge Husmødre. Biavlslærer Grønning, Vejrup, ledede Kursuset paa en jævn og ligefrem Maade, og var der noget, Deltagerne ønskede yderligere Oplysning om, saa fik de fyldigt Svar af den erfarne Biavlslærer. Jeg er sikker paa, at dette Kursus har gavnet Biavlten meget her i Egnen.
Christian Jacobsen.

Skern og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling paa Skern Missionshotel den 9. ds. Det vedtoges at henstille til Medlemmerne, at de ikke sælger deres Honning under 65 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg; endvidere vedtoges en Lovændring, saa der i Lovens § 5 efter første Punktum indsættes: Hvis der foreligger Grunde derfor, kan der gives fri eller delvis fri Medlemsret. N. Chr. Nielsen.

Holbæk Amts B.F. afholdt et 4 Dages Kursus ved Mørkov hos Biavlere Lorentzen i Dagene 2.—5. Juli. Der var indtegnet 21 Deltagere, men paa Grund af Dyrskuet i København var Tilslutningen ikke saa god, som det kunde ønskes. Til Gengæld var de mødte saa meget mere tilfredse, da der faas mere Udbytte af Undervisningen i Bigaarden, naar Antallet er mere begrænset. Ligeledes afholdtes et 4 Dages Kursus i Jerslev hos Lærer S. P. Sørensen i Dagene 9.—12. Juli. Der var indtegnet 29 Deltagere, som med levende Interesse fulgte Undervisningen. Foruden Foredrag og almindelig E-handling af Bierne gaves der Undervisning i Dronningavl, Støbning af kunstige Celler og Omlarvning m. m., hvilket vakte særlig Interesse. Begge Kursus ledes af Biavlslærer S. Hansen, Tølløse. R. L.

Holbæk Amts B.F. afholdt Møde den 16. Juli paa Høng Højskole. Forstander Jørgensen havde beredvillig stillet sin Bigaard til Raadighed. Der gaves Vejledning i Biernes Behandling, hvorefter de 14 Deltagere samledes i Forstanderens hyggelige Stue om Chokoladebordet, hvorefter Biavlslærer S. Hansen, Tølløse, i korte Træk gav forskellige Oplysninger om Biavlten. Der indmeldtes et nyt Medlem.
R. L.

Et og Andet.

Landmands-Almanakken 1914, der udgives og redigeres af Lærer J. Gr. Pinholt, Hove, Klinkby St., indtager blandt de danske Almanakker en meget fremragende Plads. Den er smukt udstyret med mange Billeder, trykt paa godt Papir, og saavel det bclærende som det underholdende Stof er godt. 160 Sider. Pris 75 Øre. Skal forudbestilles inden 1. Oktober d. A. hos Udgiveren.

Foreningsmeddelelser.

Aalborg Amts B.F.s Noteringsudvalg har sat Prisen saaledes: Til Forhandling: store Partier 60 Øre; til Salg til Forbrugere i større eller mindre Vægte 65 Øre pr. Pd. Aalborg, d. 18. August 1913.

J. C. C. Bech.

Sorø Amts B.F. Noteringsudvalget foreslaar en Pris af 60 til 70 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg efter Kvalitet og Kvantum.

Noteringsudvalget.

Lemvig og Omegns B.F. har oprettet en Honning-Salgforening, hvorfra Honning sælges i Kommission hos Købmand Bendtsen og i Centralgaardens Kaffehandel i Lemvig til Foreningens Pris, 70 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg for fin udslynget 1. Kl. Honning. Honningen maa være fast krystalliseret og Biavlerens Navn samt Vægtangivelse paa hver Daase. De af Lemvig og Omegns B.F.s Medlemmer, som ønsker at blive Medlemmer af Salgsforeningen, maa indmelde sig til undertegnede Formand.

Det meddeles, at Honningen ikke kunde sælges i fast Pris til Købmand Bendtsen.

K. J. Borum.

Vends Herreds og Wedellsborg Birks B.F. deltager i Udstillingen i Ejby den 27. Septbr. og følgende Dage d. A. Nærmere Oplysninger om Udstillingen faas ved Henvendelse til Formændene, Jens Larsen. Nr. Aaby, og J. Jørg. Petersen, Lunge Skov. Gjelsted.

NB. Honningglas fra Odense Glasværk faas hos Isenkræmmer Bay, Ejby St.

Ribe Amts B.F. Det af Foreningen nedsatte Noteringsudvalg har ansat Normalprisen for Honning 1913 saaledes: Mindre Partier 75 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg, større Partier 70 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. Udvalget.

Maribo Amts B.F. har sat Normalprisen for Honning i 1913 til 85 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. H. P. Hansen.

Medlemmer af Maribo Amts B.F. kan faa Honningetiketter og Strimler til Honningglas og Honningbeholdere ved Henvendelse til d'Hrr. Kredsformænd. Prisen er 25 Øre pr. 100 Stk. H. P. Hansen.

Salgsforeningen. For Tiden stærk Eiterspørgsel efter Honning i saavel mindre som større Vægte.

Notering for ny Honning:

Kl. 1 Kr. 1,30 — Kl. 2 Kr. 1,10 pr. kg.

Ekstra fin Honning Kr. 1,40 pr. kg.

Indmeldelse i Salgsforeningen modtages af Foreningens Formand, Torveassistent P. Hansen, Jagtvej 59 $\frac{1}{2}$, København L. Medlemsbidraget er 3 Kr. en Gang for alle, der betales ved Indmeldelsen. Beløbet bedes indsendt pr. Postanvisning.

Honningpris. Det af Holbæk Amts B.F. nedsatte Udvalg til at foreslaa en Normalpris for Honning for 1913 ansætter denne til 70 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. R. Larsen.

Skovby Herreds B.F. afholder Møde Søndag den 5. Oktober Kl. 2 Eftmd. paa Særslev Afholdskro. Laurits Olsen.

Lendum og Omegns B.F. afholder Biavlsudstilling i Sindal den 10., 11. og 12. Oktober. Alle Medlemmer af Sindal og Omegns B.F. har Ret til at udstille. Anmeldelse til Udstillingen maa ske til undertegnede inden den 1. Oktober d. A. De udstillede Genstande skal være leverede paa Sindal Afholdshotel senest den 10. Oktober Kl. 8 Formd. og være forsynede med et Mærke, ikke med Navn. Af Honning skal der udstilles mindst 2 kg, af Voks 1 kg.

Burholt, Sindal, den 10. Septbr. 1913.

Jørgen Jørgensen.

Gerlev m. fl. Herreders B.F. Plan-teavlsudstillingen i Havndal afholdes den 17., 18. og 19. Oktober. Biavlsprodukter er ikke nævnt som særligt Hold i Planen, men der er valgt Dommere, og der vil blive Lejlighed til at udstille Honning, Voks o. lign. Indmeldelserne skal sendes til Just Nielsen, Havndal, senest 14. September, men paa Biavlerens Vegne har jeg bedt ham om at strække sig saa vidt som muligt med at modtage Indmeldelser over den fastsatte Tid.

Udstillerne faar tilsendt Mærkesedler. Genstandene skal leveres fragtfrit enten i Udstillingslokalet eller paa Havndal Banegaard senest Torsdag den 16. Oktbr. Kl. 12 Middag. Biavlerne bør i deres egen Interesse udstille. R. Krogsgaard.

Indhold af dette Nummer:

Avl af ægte Dronninger.....	221
Biaaret og Biavlen.....	227
Centralmødet.....	218
Et og Andet.....	232
Et Spørgsmaal.....	227
Foreningsmeddelelser.....	232
Fra Kredsen.....	231
For Begyndere.....	222
Gavnlig Vink.....	230
Hvorledes kan man med mindst Besvær tilintetgøre Bifamilier i Rammestader?....	223
Kunstigt og naturligt Læ.....	225
Lysol som Lægemedel mod Øen Wights Sygdommen.....	226
Salgsforeningen.....	217

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 16.

15. Oktober 1913.

47. Aarg.

Diskussionsmødet i Mellerup den 3. August 1913.

Biavlen i Danmark.

N. S. Kristensen: Ved enhver Forretning, man har med at gøre, er det nødvendigt, at man har en Oversigt over dens Gang, saa man ved, om den er i Fremgang eller Tilbagegang, samt om den giver Udbytte eller Tab. Saaledes ogsaa ved Biavlen, og det gælder ikke alene for den enkelte Biavler, men ogsaa for hele Biavlen her i Landet. Jeg mener derfor, at det er paa sin Plads, at jeg i Dag har taget dette Emne op til Diskussion. Lige saa snart man kommer til at tænke paa Biavlens Stilling i Danmark, kommer Spørgsmaalet frem: Er Biavlen her i Landet i Fremgang, eller gaar den tilbage, og hvad Udbytte giver Biavlen? Spørgsmaalet er ikke saadan ligetil at besvare, og de Udtalelser, der er fremkomne, er meget forskellige; men dette beror ogsaa paa, at ingen endnu, saa vidt mig bekendt, har skænket denne Sag den fornødne Opmærksomhed. Nogle Udtalelser gaar ud paa, at Biavlen er i stærk Fremgang, og henviser til de store Fremskridt, der i Løbet af de sidste 50 Aar er sket paa Biavlens Omraade, de gode Biboliger og Redskaber, det store Udbytte, der i de gode

Biaar naas af en Mængde Biavlere. Andre mener, at Biavlen er i Tilbagegang, idet de skønner, at Bistadernes Antal nu er langt ringere end tidligere, og henviser til, at deres Fader, Bedstefader eller Oldefader engang havde et meget stort Antal Kubestader i Haven, og nu er der ingen. En Veteran paa Biavlens Omraade har fremsat den Paastand, at Biavlen er i stærk Tilbagegang her i Landet, og henviser til Bistadetællingen, der jo, som det vel nok er alle de tilstedeværende bekendt, foretages sammen med Kreaturtællingen. Og nægtes kan det ikke, at Tal i alle Tilfælde er udmærkede til at belyse Forholdene med; men her er de ikke ligetil at anvende. Vi har her det kedelige Forhold, at Tællingen finder Sted den 15. Juli, umiddelbart efter, at Sværmingen har fundet Sted, saa Stadenantallet er i meget høj Grad paavirket af, hvor godt et Sværmeaar det har været. De Tal, Tællingen udviser, er hvor mange Stader man fandt den Dag, men det, der har Værdi for os at vide, er, hvor mange Stader der overvintret her i Landet i de forskellige Aar; men det viser Tællingerne ikke. Det maa vi paa Grundlag af det Kendskab, vi har til Biavlen, regne os til. Hvis Tællingen f. Eks. var foretagen den 15. Maj, saa viste den os de overvintrede Familiers

Antal, saa var den et solidt Udtryk for Stadeantallet her i Landet, men det er den ikke nu.

Tællingerne viser:

Aar	Bifamilier	i Kube	i Hus	Antallet af Biholdere
1837	135,500			
1861	78,600			
1866	139,000			
1871	119,900			
1876	121,000			
1881	132,900			
1888	125,771	95,327	30,444	
1893	122,482	67,564	54,618	
1898	119,194	47,303	71,891	
1903	104,670			33,559
1909	100,330	23,517	76,816	29,998

Ved Tællingen i 1888 var det første Gang, at Huse og Kuber blev talt hver for sig. Tallene viser 95,327 Familier i Kuber og 30,444 i Huse. Altsaa knap $\frac{1}{4}$ af Familierne var i Huse. I Løbet af 10 Aar, 1898, er Forholdet fuldstændig forandret, kun 47,303 Familier er i Kuber, 71,891 i Huse, altsaa $\frac{3}{5}$ af Familierne er i Huse. Ved sidste Tælling, i 1909, er kun 23,517 Familier i Kuber og 76,816 i Huse, altsaa $\frac{3}{4}$ af Familierne i Huse. At saa stort et Antal Familier er i Huse, har i nogen Maade gjort Tallene noget mere solide at regne med. Skønt saaledes som vor Biavl staar i nogle Egne, lader den endnu meget tilbage at ønske. Vi ser af Tællingerne, at Stadeantallet har forandret sig meget i Aarens Løb. Tallet er lavest i 1861 med 78,600 Familier og højest i 1866 med 139,000. Stadeantallet er næsten fordoblet i Løbet af de 5 Aar, hvorefter det igen i Løbet af de næste 5 Aar synker med 19,000 til 119,000 i 1871. Dette viser, hvilken betydelig Indflydelse et godt Sværmeaar og gode Honningaar har haft paa Stadetallet.

Tællingen for 1837 er den ældste, jeg kender; den viser 135,500 Stader, selvfølgelig i Kuber, den Gang brugte man ikke nogen anden Bibolig her i Landet. Tællingen i 1909 viser kun 100,333 Familier, hvoraf kun knap $\frac{1}{4}$ er i Kuber. Altsaa er Antallet af Stader i Løbet af de 72 Aar sunket med $\frac{1}{4}$. Men det gaar dog ikke an heraf at drage den Slutning, at Biavl i Løbet af den Tid er gaaet betydelig tilbage, og at Biavl nu ikke nær har den Betydning som tidligere, vi tror derimod, at det modsatte er Tilfældet. Vi maa erindre, at i 1837 var alle Bifamilier i Kuber,

og at Tællingerne er foretaget, efter at Staderne har sværmet. Vi ved jo alle, at Kubebiavl var Sværmebiavl, hvor i de nogenlunde gode Biaar der regnes med en Sværm for hver Kube, og i de rigtig gode Sværmeaar kan der regnes med mindst 3 Sværme for hver 2 overvintrede Kubefamilier. Naar vi nu regner, at hver overvintret Kube har givet 1 Sværm, saa har der her i Landet i Foråret 1837 kun været ca. 65,000 eller højt regnet 70,000 overvintrede Bifamilier. Tællingen den 15. Juli 1909 viser ialt 100,000 Familier, deraf 23,500 i Kuber 76,800 i Huse. Jeg mener nok, at vi nogenlunde træffer det rigtige, naar vi regner, at 20,000 af disse Familier er Sværme. Altsaa regner vi, at der i 1909 er udvintret ialt 80,000 Familier; af disse antager jeg, at 10,000 var i Kuber og 70,000 i Huse. Vi tænker, at hver Kube ligesom i 1837 har givet én Sværm, saa er det 10,000 Sværme af Kuberne, og af de 70,000 Huse faar vi ogsaa 10,000 Sværme (hvert 7. Hus giver en Sværm), saa naar vi Tallet 100,000 Familier ved Midsommertid i 1909.

Dette viser, at Bistadeantallet, naar vi for at komme saa nær det rigtige, som det er os muligt, regner med overvintrede Stader, saa er disses Antal højere i 1909 end i 1837. Ja, de overvintrede Staders Antal var i 1909 endog højere end det Tal, som Tællingen for 15. Juli 1861 udviser. Vi kan heraf fastslaa, at Biavl ikke er gaaet tilbage i Stadeantal i de 72 Aar, der er forløbne, siden den første Tælling afholdtes i 1837. Er Kuberne forsvundne fra en Have, saa er der i Stedet for kommen Huse i en anden.

Inden jeg forlader Tællingen, vil jeg dog ikke undlade at bemærke, at jeg med Sikkerhed kan udtale, at Tællingen udføres langt mere nøjagtigt og grundigt, siden der blev indført Tællingskort, end tidligere, da Tællingen blev foretaget langt mere skønmæssig.

Om Udbyttet i tidligere Tid og nu vil jeg ikke drage nogen Sammenligning. Jeg vil kun med det Tal af overvintrede Stader, vi regner med for 1909, vise, hvad Udbytte vor Biavl giver i Gennemsnit pr. Aar. Vi tør vel regne, at hver overvintret Kubefamilie giver, naar alt regnes med, et Udbytte af 5 kg Honning, og at der af hvert Hus høstes 13 kg Honning, altsaa:

10,000 Kuber à 5 kg =	50,000 kg
70,000 Huse à 13 - =	910,000 -
80,000 Familier	960,000 kg

Regner vi Honningens Værdi til Kr. 1,10 pr. kg, giver det en samlet Indtægt af Kr. 1,056,000. Nogle mener maaske, at Indtægten er regnet for lavt, at den er langt større i de rigtig gode Biaar og hos de mange dygtige Biavlere. Det skal ogsaa villig indrømmes; men der er desværre i Reglen nogen Tid imellem de rigtig gode Biaar, og der er endnu mange Biholdere, som ikke er dygtige Biavlere.

Af Voks høstes der vel aarlig ca. 15,000 kg til en Værdi af 3 Kr. pr. kg. Men jeg har ikke regnet Vokset til Indtægt, da der købes Sukker til Bifoder for et lige saa stort Beløb, som der kan faas for Vokset, naar det blev solgt. Af de kasserede Tavler og af Affaldet, som fremkommer ved Behandlingen af Staderne, kan der faas langt mere Voks end 15,000 kg, naar kun Biavlerne var omhyggelige, saa der ikke gik saa meget tabt, som det for Tiden er Tilfældet.

Til Slut vil jeg anmode de tilstedeværende om, hver i sin Egn, at gøre, hvad de kan, for at Bierne bliver indvintret med rigeligt Forraad, saa Overvintringen kan blive god. Er en Familie visserløs om Foraaret, saa bør den forenes med en anden, som har Dronning. Begræns Yngelreden i rette Tid, saa vil Bierne ikke alene være lettere at indvintre, men ogsaa give Udbytte i de mindre gode Biaar, og endelig, sørg for, at Bipesten bliver udryddet. Den kan udryddes, men saa maa vi have alle Biholdere med. Læg Arbejde ind paa at faa alle Biavlere ind i DBF., saa vil ikke alene Stadeantallet stige her i Landet, men Udbyttet af Biavlens vil ogsaa blive langt større, end det er for Tiden.

J. Madsen: Der er en Forbindelse imellem Biernes Udvikling og den lille Bacille. Man maa søge at komme Biernes Naturliv saa nær som muligt. Yngelspredningen, som var moderne i 90'erne, skader i høj Grad Bierne. Hvad kan Yngelspredning ikke forarsage, naar en kold Tavle i det tidlige Foraar skydes ned i Midten af et Stades Yngelleje. Hvor der kun ses en Gang om Maaneden til Bierne, faar disse altfor stort et Antal Tavler ad Gangen. Herved fremkommer forkølet Yngel, og derefter kommer Bipesten. Den lille

Bacille er meget smittefarlig og kan paa forskellig Maade spredes omkring i Bigaardene.

C. Bjerregaard mente ikke, at Antallet af Stader var 20,000 mindre om Foraaret end ved Tællingen den 15. Juli.

Chr. Nielsen var af modsat Mening som J. Madsen; han troede ikke, at Sygdommen „den lille Bacille“ var en Følge af Yngelspredning. Den lille Bacille er meget smitsom. Men hvorledes Smitten overføres, er vanskeligt at paa-vise. Sygdommen forekommer i mange Stader, hvor der ikke har været foretaget Yngelspredning. Denne Slags Pest kan uden stort Arbejde helbredes ved Indførelse af en anden Dronning. Stader, som er helbredet paa denne Maade, kan samme Sommer give Overskud af Honning. Yngelspredning er det samme som at støde en Kniv i Hjertet paa Stadet.

Novrup mente, at Antallet af Sværme var regnet for højt. Der er vistnok Plads i Danmark, som er overbefolket af Bier, saa Tallet paa Familier paa nogle Steder af den Grund ikke kunde blive højere.

Aug. Petersen var enig med Nielsen i, at Bipesten ikke opstod af Yngelspredning. Indtil den allersidste Tid har der ikke været Bipest paa Lolland, derimod har Sygdommen været stærkt udbredt paa Falster, og dog har de lollandske Biavlere sikkert begaaet lige saa mange Dumheder paa Biavlens Omraade som Biavlerne paa Falster. Det sker ikke saa sjældent, at der er en Biavler, som mener, at hans Egn er overbefolket med Bier, naar der f. Eks. findes en 80 Stader indenfor samme Flyvekreds, men saa kommer der et Aar imellem, der vælter alle Tanker derom over Bord.

Vicepræsidenten: I Udkanten af København, hvor jeg bor, er der et godt tidligt Træk, men vi savner det egentlige Hovedtræk. Jeg tror, at under saadanne Forhold bliver en Egn let overbefolket af Bier.

J. Madsen: Hvorfra stammer enhver smitsom Sygdom, hvad er Aarsagen til, at den bryder ud? Den stammer fra Forkølelse. Forkølelsen hos Yngelen gaar over til den lille Bacille, og Smitten føres maaske fra Stade til Stade eller fra Bigaard til Bigaard af en flyvende Bi.

N. S. Kristensen: Kendskabet til de Baciller, der foraarsager Bipest, er for Tiden endog hos Videnskabsmændene kun ringe, men vi maa trøste os med, at der findes anerkendte Metoder, som, udført paa rette Maade, kan helbrede de syge Familier.

Derefter havde forskellige Talere Ordet for en kort Bemærkning, hvorefter Vicepræsidenten sluttede Diskussionsmødet med en Tak til Talerne.

Biavlsudstillingen i Flensborg 1912.

Det var meget koldt og taaget, da Toget Kl. 5 Morgen den 4. Oktober rumlede ind paa Flensborgs lille Banegaard. Jeg søgte straks hen til det store Jærnbanehotel for at faa Logi, men man meldte alt optaget. En Jærnbanefunktionær, som saa, jeg blev afvist, var saa venlig at følge mig hen til Flensburger Hof, hvor der var Plads. Efter et Par Timers Søvn var Trætheden overvunden, og efter at have faaet Morgenkaffe med Smør og Honning gik Turen ud i Byen. Flensborg har en smuk Beliggenhed paa de stejle Bakker, der vender mod Fjorden, og omgivet af mindre Skove, der i Oktober Maaned staar prydet med sine farvede Blade. Byen er allerede i Historien nævnt i det 12. Aarhundrede og har i flere Aarhundreder haft en stor Handelsflaade. Men det er dog først i de sidste Par Menneskealdrer, at den ligesom flere af de andre Sø-købstæder paa Halvøens Østkyst har taget stærkt til i Folkemængde. Før 50 Aar siden havde den knap 20,000 Indvaanere, nu er Tallet nær 65,000. 11,000 iever af Arbejdet paa Skibsværftet. Butikerne paa Byens Hovedgader er meget pragtfulde, og der findes mange smukke og stilfulde Bygninger. Af Bygninger under Opførelse var blandt andre en meget stor Skole. En besøgende kan ikke undgaa at lægge Mærke til de to store Kirker Mariekirke og Nicolajkirke, den sidste Taarn er 90 m højt. Kampen har ofte raset haardt i Nærheden af Byen; de mange Krigergrave vidner og minder derom. 2 Batailloner Infanteri har Kaserne i

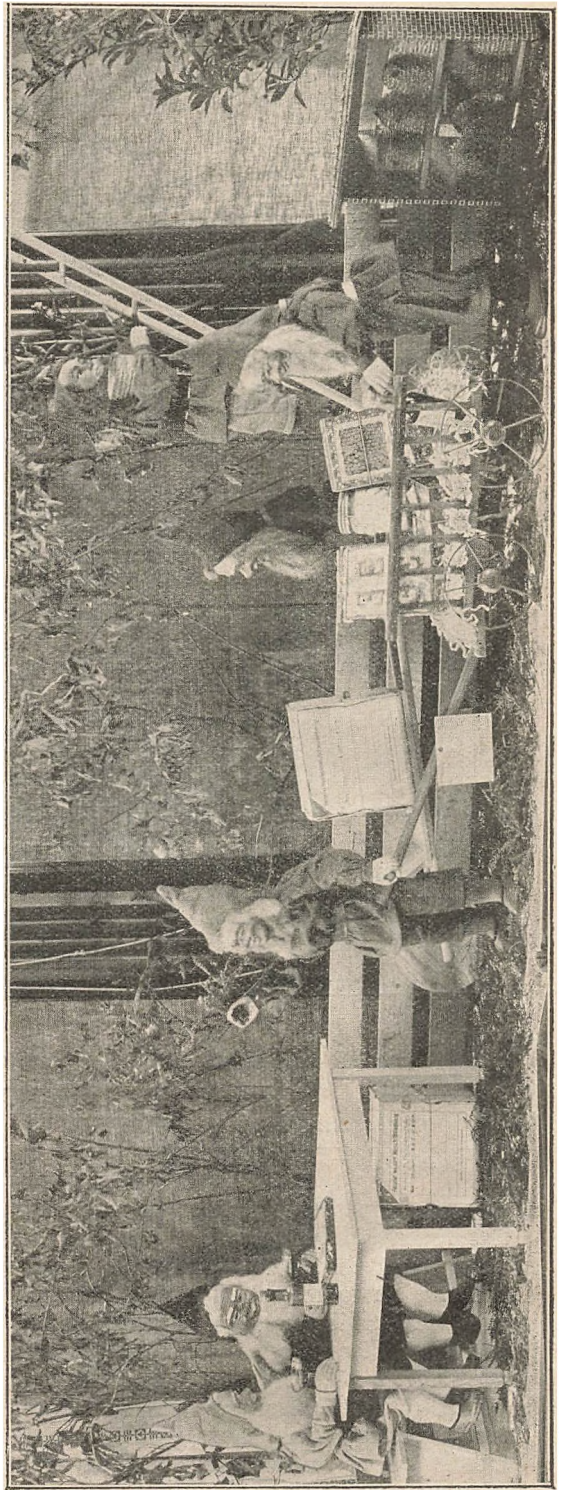
Byen, men Soldater saas der ingen af, de var paa Manøvre. Rejsens Maal var den slesvig-holstenske BF.s Udstilling i „Colosseum“ i Flensborg.

Denne Forening holder, ligesom i sin Tid DBF., en Gang imellem en stor Biavlsudstilling, i Reglen hvert 2. eller 3. Aar og skiftende imellem Købstæderne. I 1894 besøgte jeg Foreningens Udstilling i Tønder („T. f. B.“ 1895 Side 56), saa Udstillingen i Flensborg fik forhøjet Værdi for mig ved de Slutninger, der kunde drages ved en Sammenligning mellem de to Udstillinger.

„Colosseum“ er et ældre, meget stort Bygningskompleks; det er beliggende mellem Hovedgaden og Pladsen, hvor Flensborger Dampbaadene lægger til. Kun faa Minutters Gang fra Banegaarden. Det har Facade til Hovedgaden, en lang og stor Sidebygning, en stor Teatersal og i Baggaarden ved den ene Side et stort Halvtagshus, aabent mod Gaarden, og ved den anden Side flere Lysthuse og en meget stor Pavillon ud imod Havnegaden og Skibsbroen, med Indgang fra begge Gader. Over Indgangen paa Hovedgaden fortalte et prunkløst Skilt, 2 m², uden Dekoration, at der var Biavlsudstilling, et andet Skilt, kun 1/4 saa stort, var anbragt paa Pavillonen ud mod Havnegaden. Udstillingen var paa Grund af de lokale Forhold delt i 3 Hovedafdelinger, nemlig Udstillingen i en større Sal ved Siden af Teatersalen, som omfattede Honning, Voks og forædlede Produkter; af Udstillingen i Gaarden var noget i en Musikpavillon, Resten dels i det fri, dels i Halvtagshuset og bestod saavel af befolkede som tomme Biboliger og Biavlsredskaber, og endelig Udstillingen i Pavillonen af Honning, Voks og forædlede Produkter samt Udsalgssted for Honning. I Udstillingslokalerne var anbragt Borde langs Væggene samt et bredt Bord i Midten af Lokalet. Bordene var dækket med hvidt Bordpapir, og paa Bordkanterne var anbragt Tøj med de nationale Farver, rødt, hvidt og sort, med en Roset for hver 3 m. Paa Bordene blandt de mange Opsatser var en Mængde Blomster, dels afskaarne og dels i Potte. Trods det at Udstillingen kun omfattede Slesvig og Holsten, var Udstillingen meget fyldig. Det udstillede Værdi ansloges til 20,000 Mk. Det udstillede var delt i:

5 Grupper. I Gruppe Ia, levende Bier, var af 55 Udstillere anmeldt 215 Familier, deraf 137 Familier i Huse og 78 i Kube. Ib 16 Udstillere af befolkede Dronningavlsstader og Observationsstader. II a, Honning, 233 Udstillere. II b, Voks, 116 Udstillere. II c 1, Kunsttavler, 30 Udstillere. II c 2, Mjød, Vin, Likør 38 Udstillere; Kager 16 Udstillere. III, tomme Biboliger, 31 Udstillere med 100 Biboliger, deraf kun lidt over Halvdelen Huse med bevægelige Rammer. IV. Redskaber med 21 Udstillere. V. Læremidler, 8 Udstillere.

Det var nok smukt Vejr, og særlig den 1. Udstillingsdag var det meget varmt i Forhold til Aarstiden, men den stærke Frost om Natten havde gjort Virkning. Bierne forholdt sig rolige inde i Boligerne, kun en enkelt fløj ud. De Familier, vi kiggede i, havde alle, hvad enten de var i Hus eller Kube, smuk og regelmæssig Tavlebygning. Saa vidt vi erfarede, var alle Familierne kommen frem til Udstillingen uden at have lidt nogen Skade ved Forsendelsen. Saavel de befolkede som de tomme Boliger repræsenterede omtrent alle Slags Biboliger lige fra Midten af det forrige Aarhundrede og næsten op til vore Dage. Det var et historisk Musæum. Lüneborgkuben med 5 cm tykke Vægge og Flyvehul, hvor Kuben runder. Bogenstyperen med sine 9 buede Rammer med 8 cm Plads mellem Rammens Underlist og Bundbrættet. Højstader saavel til en som til flere Familier og med Rammer i flere Etager. Højnormalstader til at staa i Biskul samt Trugstader 10×12 baade med 1 og 2 Lag Magasiner, men kun med 7 mm bred Fals. Det var ikke gaaet op for Stadefabrikanterne, hvilken betydelig Fordel den fuldkomne Fals byder. Der synes at være af Grund til at lægge alt ind paa at fastslaa bestemte Former for Biboligerne med bevægelige Rammer og at være Trang til dygtige Stadefabrikanter, hvorfra der altid kunde faas tidssvarende Biboliger. Biavlsredskaber var Udstillingens daarligste Afdeling. Af nyt saa vi kun Honningløseren „Triumph“ fra Heidenreich i Sonnenborg. Derimod savnede vi af det nye, som er kommen frem i de senere Aar: Afspærringsgitteret af Staaltraad, Grazesstade, og her, hvor saa megen „dunkler“ Slynghon-

Gnomer (Nisser) som Biavlere. Øverst paa Vognen ses en kunstig Deling. En Tavle med forsejlet Honning i Papæske.

Et Hjørne af det midterste Bord i Pavillonen. Bag den nærmeste Opsats ses Biavlslærer Grønning.

ning“ var udstillet, vilde Dathes Lyng-honningudsllynger have været paa sin Plads. Der var kun udstillet to Udslyngningsmaskiner, som begge var slet forarbejdede. Soldene var ikke en Gang afstivede. Der fandtes 3 Vokspresser, de to meget store af Træ, den ene lille af Blik; Tegn paa, at der endnu indenfor Foreningens Ramme er megen Kubebiaavl. Honning og Voks var Udstillingens Glansnummer. Der fandtes kun faa smaa, men mange store Udstillere af Honning; vi talte over 70 store Opsatser med Honning. Honningen tog sig særdeles godt ud imellem Blomsterne og de grønne Planter, som fandtes paa Bordene. Medens der i 1894 i Tønder var udstillet omtrent lige saa megen Honning i Blikdaaser

paa fra $\frac{1}{2}$ til 4 kg som i Glas, saa var der paa Udstillingen i Flensborg kun Honning i Blikdaaser fra en Udstiller, ellers var al Honningen udstillet i Glas med Laag; nogle af Laagene var fortinnede, men de fleste var enten af Aluminium eller forniklede. Glassene var forsynede med smukke Etiketter. Det Glas, der syntes at være mest praktisk, var et lige Glas uden Kant; det var til at lukke med et forniklet Laag. Al Honningen, saavel den lyse Sommerhonning som den mørke Efteraarshonning, synes at være særdeles godt behandlet. Der saas ingen Glas med broget, stribet eller gæret Honning. Det udstillede Voks var en 1. Klasses Vare. De fleste havde udstillet fra $1\frac{1}{2}$ til 4 kg, kun faa havde

Udstillingen i Halvtagshuset i Colosseums Baggaard. Forrest en Del af de udstillede befolkede Stader. Af Billedet kan ses, at de udstillede Stader er af meget forskellige Typer: Træstader baade til en og til flere Familier og af forskellig Udseende og med forskellige Rammemaal, samt Kuber med og uden Flalmringe med Flyvehul foroven, og en enkelt Bogenstylper Staderne var godt forarbejdede, særlig var Straaarbejdet udmærket udtørt. Ved Væggen findes en Del tomme Boliger og Redskaber opstillede. Biavleren med den lyse Overfrakke er Lærer Chr. Rasmussen, Sønderborg; bag ham ses Fabrikant Kr. Pedersen, Tved.

udstillet 10 kg og derover. Kunsttavlerne var næsten alle godt prægede, de fleste saa ud til at være støbte paa Rietsches Tavleform; der saas ingen valsede Tavler. Af Drikkevarer fandtes kun lidt. De fleste havde kun udstillet fra 1 (en) til 8 Flasker. Den største Udstiller i denne Afdeling havde kun 16 Flasker Mjød. Kagerne var udmærkede, og de var i saa godt som alle Tilfælde anbragte enten i Glas med Laag over eller i Montrer, saa de blev hverken fyldt med Støv eller befigrede af de besøgende, saaledes som det ofte er Tilfældet paa vore Udstillinger. Afdelingen for Læremidler var ikke ret fyldig, men der fandtes flere særdeles gode Ting; særlig maa fremhæves 12 Billeder af Bisygdomme, udstillet af Lærer A. Hartz, Skovby, en Montre med Præparater om Biernes Udvikling af Rud. Behrens, Schönefeld. En Gruppe Nisser som Biavlere, Figurer paa ca. 60 cm Højde (udstillet af Organist Otto, Hemme), som stadig samlede et interesseret Publikum om sig ikke alene af de unge, men ogsaa af de ældre besøgende.

Udstillingskomitéen raadede over et ret betydeligt Beløb til Præmier; af dette var over 1000 Mk. Gaver. En af Udstillerne, Lærer Chr. Rasmussen, Sønderborg, fik ca. 200 Mk. i Præmie, deriblandt en 1. Præmie for 4 Familier i 10×12 Trugstader.

Om Lørdagen, Udstillingens 2. Dag, afholdtes der Kl. 10 Formd. Foredrag over Emnerne „Indvintring“ og „Foreningslivet“. Kl. 2 Eftmd. Festmiddag og Kl. 8 Aften Foredrag om Honningens Betydning for Mennesket, ledsaget af Lysbilleder. Søndag, den 3. Dag, Udflugt, Seiltur ud gennem Flensborg Fjord til Glücksborg Slot.

Udstillingen var særlig den 1. og 3. Dag godt besøgt af Foreningens Medlemmer rundt om fra. Derimod var Besøget fra Flensborg kun ringe; Byboerne synes nu en Gang ikke at interessere sig for Landboernes Specialudstillinger.

Det var et interesseret lille Selskab nordenfra, der blev samlet i Flensborg, og som alle 3 Dage studerede Udstillingen, nemlig Fabrikant V. Boesen og Frue fra Vejle, som den sidste Dag havde Besøg af deres Søn, der er bosat i Hamborg, Fabrikant Kr. Peder-

sen, Tved, og Biavlslærer Grønning, Vejrup. G. havde paa 1 $\frac{1}{2}$ Dag trods Oktober-Kulden cyklet 16 Mil for at komme til Udstillingen. Vi 5 smeltede hurtigt sammen til et sluttet Selskab, der tilbragte Dagen paa Biavlsudstillingen og mange fornøjelige Aftentimer paa Hotellet eller i Gnomerkælderens.

For den Venlighed og Imødekommenhed, der vist os saavel af Foreningens Bestyrelse, af Udstillingskomitéen som af Udstillerne, bringer vi herved vor bedste Tak. De Timer, vi tilbragte paa Udstillingen i Flensborg, vil vi altid mindes med Glæde.

N. S. Kristensen.

Fra Centralmødet i Randers.

Af Tilsynsmand J. Andersen, Herning.

Ved at læse Referatet fra Centralmødet i Randers i „T. f. B.“ Nr. 14 for 1. Septbr. d. A. ser jeg, at der er rettet nogle til Dels stærke Angreb paa Tilsynsmændenes Arbejde ved Behandling af Bipest, og man mener, at det i nogle Tilfælde er udført mindre tilfredsstillende. Jeg skal i den Anledning tillade mig at fremdrage nogle Eksempler af, hvad jeg som Tilsynsmand har erfaret under mit Arbejde (mulig andre Tilsynsmænd har erfaret noget lignende). Det er jo ikke hos alle Biholdere, at Tilsynsmanden er velset eller velkommen; disse Biholdere er jo saa tilbøjelige til at omtale Tilsynsmanden og hans Arbejde paa en mindre fordelagtig Maade, uagtet vedkommende Biejer ved sin Adfærd viser, at han har grumme lidt, for ikke at sige slet ingen, Forstaaelse eller Kendskab til at drive Biavl og dog vil gøre sig langt klogere end alle andre. Desuden har jeg mange Steder truffet Stader i en saadan Tilstand af Griseri af forskellig Slags, saa det har været et meget besværligt Arbejde at komme igennem det, da Bierne ikke har været efterset i et halvt eller helt Aar. I andre Tilfælde er Staderne halvt eller helt raadne og utætte; naar nu et saadant Stade skal behandles for Bipest, og der intet andet Stade er at sætte Bierne i, kan det jo meget let

hænde, at Dronningen kan gaa tabt, ved at hun forsvinder ind i Sidepakningen, hvorfra det jo er umuligt at faa hende ud; ja, jeg har truffet Tilfælde, hvor der slet ikke har været pakket ved Siderne, og hvor der har været omtrent lige saa mange Bier der som i Yngelrummet; naar dertil saa kommer, at nogle Biejere er vrangvillige og uforstaaende overfor Tilsynsmanden og hans Arbejde, kan det jo let have til Følge, at Arbejdet bliver udført mindre godt, naar der, hvad tit er Tilfældet, ingen Hjælp er at faa ved Udøvelsen deraf.

Kunde der naas saa vidt, at enhver Biholder var venligsindet og havde Forstaaelse af Arbejdets Betydning og Nødvendighed for Biavlens Fremme samt havde sine Biboliger i nogenlunde god Orden, vilde dette i høj Grad lette Tilsynsmandens Arbejde, og der vilde som Følge deraf ogsaa blive mindre Grund til Klage end der nu maaske i nogle Tilfælde er.

Med Hensyn til, hvad Aug. Petersen udtalte paa Mødet angaaende Biejernes Pligter til at gøre Anmeldelse, naar der findes Bipest, da finder jeg, at dette bør fremhæves atter og atter; ligeledes dette med, at der er nogle, som lader uddøde Stader henstaa med Tavlebygning i, saaledes at Bier har Adgang til dem, træffes jo adskillige Steder, og det er jo vanskeligt for Tilsynsmanden at finde saadanne; paa Steder, hvor der ingen BF. er, der er det jo næsten umuligt at finde dem.

Ved at læse Referaterne fra Centralmødet i Vejer 1912 og Randers 1913 kan man ikke undgaa at lægge Mærke til, at det ikke er Tilsynsmændene i Almindelighed, der klages over, det er kun over nogle faa, der føres Klage, dog uden at der nævnes Navne. Det er en Selvløge, at der fra de uvillige Biholdere let fremkommer Klage over Tilsynsmændenes Arbejde, men disse Klager kommer næppe længere end til vedkommendes Omgangskreds; men Hjemmesnakken og Hjemmeaavneheden kan jo ogsaa gøre Skade og være ubehagelig nok. Det, der særlig ankedes over paa Centralmøderne, var, at enkelte Tilsynsmænd ikke gennemsøgte Egnen, hvori de arbejdede, omhyggeligt nok, saa de fandt alle Biboliger, hvori der var Tavlebygning, saavel befolkede som uddøde, at de ikke i alle Tilfælde gik grundigt nok til Værks, naar de undersøgte Staderne og de udbyggede Tavler, at de ikke greb haardt nok ind i Bigaarde, hvor der fandtes Pest eller at de ikke udførte Arbejdet paa en fuldt ud betryggende Maade.

Men overfor Anker af den Natur er løs Snak ikke nok. Mener nogen, at der er Grund til Klage saa er det hans Pligt at sende Meddelelse om Sagen enten til Amtsorganisationen eller til Fællesledelsens Bipest-Udvalg, saa Sagen kan blive grundigt undersøgt. Hverken Tilsynsmændene eller Biavlsagen er tjent med, at der ankes over nogle af Tilsynsmændenes Arbejde, uden at der nævnes Navne, saa Sagen kan blive undersøgt. Red.

Fra Nordslesvig.

Af A. Hartz, Skovby.

Da vi nu staar ved Slutningen af Biaaret 1913, vil vi kaste et Blik tilbage og se, hvad Udbyttet det forløbne Aar har bragt os. I nogle Egne var Udbyttet godt, andre Steder taler man om en Middelhøst, og enkelte Steder naaede man ikke at faa noget Udbytte. Man kan vistnok sige, at Udbyttet i Gennemsnit ikke har været over 12—15 kg pr. udvintret Stade. Mærkeligt er det, at Boghveden paa nogle Steder gav et fortrinligt Træk. En Biavler fra Højdedraget ved Flensborg har f. Eks. af sine 20 Familier høstet 600 kg Boghvede-Honning, som blev samlet i Løbet af et Par Uger. I Øst-Holsten gav Boghveden ikke Spør af Honning. Det samme har været Tilfældet med Hvidkløveren. I Angel var den fortrinlig, de fleste andre Steder gav den ingen Honning. Aarsagen maa vistnok søges i de forholdsvis kolde Nætter i Hvidkløverens bedste Blomstringstid.

Hvor Trækket har været daarligt, er der mange Familier, som kun har et ringe Forraad; dem maa Biavleren forsyne med det manglende, saa de kan blive indvintret med rigeligt Forraad. Erfaringen har vist, at Bierne udmærket kan overvinde paa Forraad, som delvis bestaar af Sukker. Der er sikkert ingen Tvivl om, at Bierne om Foraaret, naar Folket skal formere sig, ikke kan faa noget bedre Foder end de naturlige Produkter: Honning og Blomstestøv. Men som Opholdsfoder om Vinteren kan det naturlige Foder meget godt erstattes med Sukker. Ved Siden af, at det er billigere end Honning, opnaar man den Fordel, at man tillige kan beskytte sine Bier for Tørstnød, da Tørstnød ikke saa let indtræder, naar Bierne om Vinteren har Adgang til det mere vandholdige Sukkerforraad. Man

regner sædvanlig $12\frac{1}{2}$ kg Forraad pr. Stade, heraf kan de 5 kg være Sukker. Regeringen har i de to sidste Aar støttet Biavlen, ved at Biavleren kan faa 5 kg skattefrit Sukker til Fodring af hvert Bistade. Dette Sukker er blandet med 5 pCt. Sand. Vi har kunnet købe Bisukker for 28—30 Pf. pr. kg. Dette er i sin Helhed at betragte som en ikke ubetydelig Fordel, da der paa hvert kg Sukker er en Afgift af 14 Pf.

Prisen paa Honning er i Løbet af de sidste Aar stegen i Lighed med Prisen paa andre Varer. I mange Foreninger er man bleven enig om ikke at sælge Honning under 2 Mk. pr. kg. Om end denne Pris ikke opnaas alle Steder, saa kan man dog paastaa, at der nu næppe sælges godt behandlet Honning for mindre end Mk. 1,80 pr. kg ved Hjemmesalg.

Det er beklageligt, at Biavleren endnu mange Steder har svært ved at kæmpe med Bipesten. Denne Sygdom findes endnu hyppigt i Aabenraa og Tønder Kreds. Det synes, at den ogsaa faar mere Udbredelse i de sydlige Kredse. I hvert Tilfælde er der i den senere Tid flere Steder bleven konstateret Bipest i Angel. Det er meget betegnende, at der f. Eks. i Angel gives en hel Del Bigaarde, hvor Bipesten har hersket, uden at Biavlerne er bleven opmærksomme derpaa. Nu, da Sygdommen optræder saa voldsomt, har man faaet Øjnene op for dens Farlighed. Der arbejdes nu paa at bekæmpe Sygdommen. Landsforeningen saavel som Kredsforeningerne stiller hvert Aar et Beløb til Raadighed til Bipestens Bekæmpelse, et Beløb, hvis Størrelse svarer til Sygdommens Udbredelse. Man sætter store Forhaabninger til den nye Bipestlov, der nu er fremlagt i Udkast.

Honningens Anvendelse.

Mjød. Man tager 60 kg blødt Vand, 10 kg Honning; denne Blanding koges i en Kedel under flittig Afskumning, til den er inddampet til 40 kg, hvorpaa den hældes i et Kar, hvor den henstaar til Afkøling. Naar Blandingen er afkølet til Lunkenhed, tages et Stykke Pressegær af Størrelse som et Hønseæg; det udrøres, hvorefter det kommes

i Blandingen; denne fyldes derefter i en Tønde af Egetræ, som har været benyttet til Vin eller Rom. Tønden maa være saa stor, at den rummer 40 Flasker Vin (ca. 30 l). Resten af Blandingen fyldes paa Flasker og benyttes til at fylde i Tønden, efterhaanden som det under Gæringen synker i denne; thi saa længe Gæringen varer, maa Tønden stadig holdes fyldt. Forinden Tønden henlægges til Gæring i en kølig Kælder, anbringer man gennem det aabne Spundshul en lille Lærredspose i Tønden. Posen bør indeholde Kanel, Paradiskorn, Peber, Ingefær og Nelliker, 15 g af hver Slags, samt en Haandfuld tørrede Hyldeblomster. Mjøden skal i mindst 6 Uger henligge til Gæring, men pas paa, at Tønden altid er fyldt. Naar Mjøden er bundfældet, bør den forsigtig omtappes paa en anden Tønde, hvis Spundshul dækkes med en Lærredsklud. Naar Gæringen er fuldstændig ophørt, er Mjøden klar og færdig til at bruges. Den tappes med fornøden Forsigtighed paa Flasker, som tilproppes. Det i Tønden værende Bundfald gemmes til næste Gang.

Mjød tilberedt paa denne Maade er holdbar og velsmagende, gylden af Farve og klar. Den kommer i Udseende og Smag den spanske Druevin meget nær.

Honning-Eddike. Den Honning, der faas af gamle Tavler fra pest-behandlede Stader er en mindre appetitlig Vare, som Biavleren i Reglen ikke ved, hvorledes den skal anvendes for at komme til Nytte. Vi tror, at den bedste Maade at anvende en saadan Honning paa er ved at benytte den til Eddike. Man kommer Honningen i et Kar, hældes kogende Vand paa, omrører det og lader det henstaa et Par Dage. Derpaa sies Blandingen, og det rene Honningvand hældes paa et Fad (Anker eller Tønde), som henlægges paa et varmt Sted med aaben Spunds. Gæringen indtræder efter et Par Dages Forløb, og Tønden maa stadig være saa fuld, at der er Afløb gennem Spundshullet. Tønden efterfyldes enten med god Vineddike eller lunkent Vand. Naar Blandingen hældes paa Tønden, blandes den med Vineddike, 1 l til 30 l Honningvand, hvorved den sure Gæring hurtigere indtræder. Naar Gæringen efter ca. 14 Dages Forløb er færdig, tilspundes Fa-

det, og Eddiken er færdig til Brug efter ca. 1 Maanedes Forløb. Jo mere Honning der findes i Blandingen, desto stærkere og skarpere bliver den. Naar Eddiken er klar, kan den tappes paa Flasker, hvorved den vinder i Godhed. Denne Honningeddike er meget ofte bedre og mere velsmagende end den bedste Vineddike.

Arthur Millers Metode for Dronningindførelse.

M. T. Pritchard, Leder af en af A. I. Roots Dronningavlsbigaarde, meddeler, at han har prøvet A. Millers Metode (se T. f. B. 15. Juli, Side 156) og fundet den særdeles tilfredsstillende. Han skriver:

„Arthur Millers Artikel om Dronningindførelse er efter min Mening den værdifuldeste Artikel om Biavl, jeg har læst i Løbet af mange Maaneder. Jeg har adskillige Gange forsøgt at indføre Dronninger efter denne Metode under de vanskeligste Forhold, og den har ikke slaaet fejl i et eneste Tilfælde.

En meget stærk Familie, som var dannet af de Bier, som fløj tilbage efter Flytningen af en Del Bifamilier, havde to Gange nægtet at tage imod en Dronning, som blev givet den i Bur. Men da jeg tilsidst en Lørdag Aften lod en Dronning løbe ind til den gennem Flyvehullet efter A. Millers Metode, gik alt godt. Allerede Tirsdagen derefter havde den lagt Æg i tre Tavler. Hvis den var bleven indført i Bur og vel modtagen af Bierne, vilde den til den Tid næppe være kommen ud af Buret. Jeg har efter denne Metode indført Dronninger i Familier, som havde været dronningløse i mere end 30 Dage; i et Tilfælde var der æglæggende Arbejdere i Stedet. At kunne indføre Dronninger til enhver Tid og under alle mulige Forhold uden at behøve at kludre med Dronningbur og Honningdejg er et uvurderligt Gode.“

En anden Biavler, J. Marchant, som har 500 Familier at tilse i 6 Bigaarde, skriver:

„Jeg har prøvet mange Indførelsesmetoder, men kender ikke nogen, som staar ved Siden af A. Millers. Jeg har prøvet den paa alle Slags Familier, fra

saadanne, som lige er gjort dronningløse, til saadanne, som har haft æglæggende Arbejdere, og Resultatet var altid fortrinligt. Jeg er vis paa, at jeg indfører flere Dronninger end nogen anden Biavler, men jeg vil ikke mere bruge nogen anden Metode end denne.“

Biaaret og Biavl.

II.

Østerlars, Bornholm.

Paa den østlige og nordlige Del af Bornholm har Bierne i Aar kun givet et ringe Udbytte, antagelig 5–10 kg pr. Stade, ganske enkelte Steder lidt mere, men ogsaa ikke faa Steder slet intet. Hvor meget Foder det er nødvendigt at give for at faa Staderne i god Vinterstand, er ogsaa temmelig forskelligt; men jeg tror, at man kommer Sandheden nær, naar man siger $2\frac{1}{2}$ –3 kg gennemsnitlig. Honningprisen er 75–85 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg, men Prisen vil ganske sikkert stige. Jeg har høstet $6\frac{1}{2}$ kg pr. Stade og solgt, hvad jeg kan undvære, til 75 Øre samt givet $2\frac{1}{2}$ kg Sukker. Det er langt den ringeste Honninghøst, jeg kan huske de 20 Aar, Bornholms BF. har bestaaet. Derimod er det glædeligt, at vi stadig er fri for Bipest. I hvert Fald har jeg ikke hørt om noget Tilfælde her paa Øen.

Georg Josefsen.

Rønne, Bornholm.

Honninghøsten i 1913 blev afsluttet ualmindelig sent, da det gode Vejr stadig gav Forhaabninger om, at der samledes mere Lynghonning. Til Trods for at Lyngen var meget rigtblomstrende, tror jeg, at det kun var lidt, der blev samlet i sidste Halvdel af September; den gav i det hele ikke megen Honning. Paa Grund af den vedvarende Tørke var der kun faa Blomster under Hovedtrækket. Lucernen har næsten ikke blomstret i Aar, uagtet den fik Regn nok til 2. Slæt. Aaret kan derfor kun betegnes som under middel og Udbyttet ikke sættes højere end $7\frac{1}{2}$ –10 kg pr. Stade, selv om enkelte Stauer har givet baade 25 og 35 kg. Der skal anvendes 3–5 kg Sukker for at faa Staderne i god Vinterstand.

Prisen paa Honning er Kr. 1,50 pr. kg i Vægt paa mindst 5 kg og Kr. 1,70 udvejet i $\frac{1}{2}$ kg Glas. Der er megen Stemming mellem Biavlerne for en nogenlunde ensartet Honningpris.

Honningforbruget er i stadig Fremgang, men der forlanges gennemgaaende en fin, smuk og holdbar Vare, noget, Honningproducenterne burde lægge sig meget mere efter at levere, end de for Tiden gør.

Foranstaaende gælder kun for den sydlige og til Dels vestlige Del af Øen. Bornholm er endnu ikke opdaget af Bipesten.

Anna Sommer.

Nr. Aaby.

Honninghøsten her i Vestfyn kan næppe sættes højere end til $12\frac{1}{2}$ kg i Gennemsnit

pr. Familie, og maaske det endda er rigelig. Prisen er 1 Kr. 30 Øre—1 Kr. 40 Øre pr. kg. Vi har hidtil her i Kredsen savnet en Tilsynsmand for Bipest. Dette Savn har vi nu faaet afhjulpet, idet en yngre Mand, A. Buch, Skrillinge, i Sommer deltog i Bipestkursuset i Ringsted. Det viste sig ogsaa, at vi straks havde Brug for ham, for i de første Dage, efter at han var kommen hjem, maatte han behandle flere pestsyge Familier.

Jens Larsen.

Hillerslev Bro, Højrup (Sydfyn).

Det er et meget daarligt Biaar paa denne Egn; Honningudbyttet er kun 7—10 kg pr. Stade. For at faa Staderne i god Vinter-tilstand maa der fodres med 5—8 kg pr. Stade. Honningen, vi har avlet i Aar, sælges til en Pris af Kr. 1,30, 1,40, 1,50 pr. kg. Bipesten er stærkt paa Retur her paa Egnen. Bipestloven har gjort god Virkning. I 1908 var ca. 25 pCt. af Familierne angrebne af Pest, nu skal man gaa langt, før man træffer en Bigaard med Pest.

A. Nielsen.

Vejringe, Stubbekøbing.

Honningudbyttet i 1913 har været Middel-høst. Bierne udviklede sig godt i det gunstige Foraar; men da det derefter blev koldt og blæsende, samledes der i den egentlige Træktid kun til Husbehov. Kort før Høst blev Vejrforholdene gunstigere, og der indsamledes Honning af Lucerne, Alsike, sil-digsaaede Vikker og gul Sennep. Honningen er solgt paa Egnen til Kr. 1,50 pr. kg. Jeg har i Aar haft Bipest i 3 Familier, der efter Mac Evoy's Metode forenedes til en. Sidst i Træktiden svækkedes Bierne meget af Flyvelamhed, som før første Gang viste sig her i Egnen. Da det paa den Tid ikke lader sig gøre at fodre eller overstænke Bierne med Sukkeropløsning, stærkt tilsat med Salt, lagde jeg en Haandfuld Køkkensalt paa hvert Flyvebræt. Ved Nattefugtighed og Uddunstning fra Bierne opløstes Saltet lidt efter lidt og opsugedes af Bierne. Ca. 14 Dage efter ophørte Sygdommen, men om dette skyldtes Saltet eller forandrede Trækforhold, kan jeg ikke afgøre.

Til at supplere Vinterforraadet har jeg anvendt lyst Kandis fra Kjerulf, København, et fortrinligt Produkt à 21 Øre pr. Pd. Under og efter Fodringen har Vejret været fortrinligt. Ved Indvintringen og Bedømmelsen af Forraadet sidst i August havde de fleste Familier en større eller mindre Mængde Yngel. Skønt Fodringen foretoges i Løbet af 1aa Dage, har Bierne, tilskyndet af dette og det varme Vej, begyndt ny Yngelansætning; dette Ekstraforbrug af Forraadet vil sikkert give sig til Kende ved Udvintringen og foranledige, at en Del Familier maa fodres i Foraaret, særlig hvis Trækket paa Stikkelsbær indtræffer sent.

R. Jensen.

Bregninge, Nysted.

Det blev jo ikke saa stort med Honning-høsten denne Gang; jeg har solgt 125 kg Honning og købt 82½ kg Kandis, saa Netto-gavinsten er jo kun lille. Jeg har solgt til 1 Kr. 50 Øre pr. kg, og saa vidt jeg ved, har alle her i Egnen kun faaet et ringe Udbytte i Aar. Den 14. Septbr. 1909 fik jeg en ægte italiensk Dronning fra „T. f. B.“s Red., en

Datter af denne Dronning viste saa udmærket Resultat i de følgende Aar: 1911 ca. 27 kg mere end den bedste derefter; i 1912 gav den 38½ kg mere end den næstbedste (ialt 77½ + 12½ kg til Vinterforraad), og i 1913 gav den 42½ kg, medens den næstbedste gav 16 kg og en Sværm den 26. Juli. Jeg har i Aar faaet opfodt en Datter af den og venter nu i 1914 paa Resultatet. Hvad om jeg havde haft ene af den Stamme i disse 3 Aar; det havde maaske drejet sig om tusinde Kroner mere for mig at Bierne.

Aug. Petersen.

Aalborg.

Honningudbyttet har været godt i Aar i Aalborg Amt, ca. 20—25 kg pr. Stade. Flere af de præmierede Bigaarde har naaet 35 kg, et enkelt Stade 50 kg foruden tilstrækkeligt med Vinterforraad, ca. 15 kg. Jeg har i Efteraaret alholdt 12 Møder rundt om i Amtet og ikke et Sted fundet, at Bierne har for lidt Forraad i Vinterlejet. Enkelte Biavlere i Sommertræknene har fodret med 2 kg Kandis for at faa Bierne til at yngle i September, da de unge Bier i det kommende Foraar plejer Yngelen langt bedre end de gamle, og Stedet bliver derfor fyldt med Bier inden Hovedtrækket. I Lyngtræknene er det ikke nødvendigt at fodre for at faa mere Yngel i Efteraaret, da der altid findes en Del i September Maaned. Lyng-honning er ikke altid heldig at indvintré paa, da Bierne let faar Bugløb og gaar til Grunde; men bliver de todret med 5 kg Kandis i Stedet for Lynghonningen, saa overvintré de godt. Ved Hjemmesalg af Honning er Prisen 50—55 Øre pr. ½ kg, enkelte har faaet 60—65 Øre. Indenfor Foreningen findes der ikke megen Bipest. Jeg har i Aar ved Bigaardenes Bedømmelse kun fundet 7 Familier med Pest. Ogsaa paa dette Omraade har Præmiering af hele Bigaarde gjort sin Nytte. Hvis alle Biavlere vilde lade deres Bigaard bedømme, saa vilde Bipesten snart forsvinde. Som Tilsynsmand ved Løgstør-Egnen har jeg i Aar efterst 372 Familier, og at disse var 39 angrebne af Pest. De 32 Stader fandtes udenfor min Kreds.

J. C. C. Bech.

Gjøl, Østerkjær, Limfjorden.

Her paa Egnen har det været et udmærket Biaar i Aar. Det er mange Aar, siden det har været saa godt. Trækket baade Foraar, Sommer og Efteraar har været godt. Mine Stader har givet 45 kg i Gennemsnit, det bedste gav 80 kg, og de er alle indvintrede med rigeligt Forraad uden at være foørede. Jeg er kommet til det Resultat, at det er fordelagtigst for mig at indvintré Bierne paa det, de selv har samlet.

Chr. Jensen Christensen.

Silkeborg.

Vi har af 5 Familier, hvoraf den ene var uden Dronning en Tid i Sommer, haft et Udbytte af 72 kg Honning, hvoraf 43½ kg i første Honningtræk, Resten til Dels af Lyng-trækket, der dog ikke har været saa godt som ventet, begrundet paa flere Dages Regn-vejr i den bedste Tid af Lyngens Blomstring. Den først udslængede Honning var i Aar meget fin, Lynghonningen som sæd-

vanlig ikke til at slynge ud uden Honning-løser.

J. H. Bak.

Laven St.

1913 kan for vor Egns Vedkommende regnes for et godt Bjaar. Mine Bifamilier overvintrede godt, men at Sværme har jeg ingen faaet, og Lynghonning fik vi saa godt som ingen af; Dagen efter, at Lyngtrækket var begyndt, blev det ustadigt Vejir i en halv Sned Dage, og da Vejret atter blev godt, var det bedste over med Lyngen. Da vi nu ikke mere bruger Vandrebiavl, har vore Bier maaske ogsaa vel langt til Lyngen. Da jeg udslyngede 2. Gang, indskrænkede jeg Pladsen i Staderne, hvor jeg kunde, saavel Yngellejet som Magasiner; det virkede, som jeg ønskede, at Bierne samlede rigeligt i Yngellejet, saa jeg i min Udbigaard blev fri for at masselodre. Til min Udbigaard har jeg ca. 20 Minuters Gang. Honningen har jeg solgt for 1 Kr. 20 Øre pr. kg. Den er let at afhænde her paa Egnen.

Bipesten kan udryddes, naar blot Biavlerne vil, men ellers ikke. I de allerfleste Tilfælde kan det paavises, hvor Smitten kommer fra, og hvordan den bliver ført fra den ene Bigaard til den anden. I en By har jeg i Sommer af samtlige 35 Bifamilier fundet de 24 angrebne af Pest.

A. H. Rhiger.

Stilling.

Aaret 1913 maa for Skanderborg-Egns Vedkommende vel nærmest betegnes som et Middelaar. Enkelte Stader har givet 30 à 35 kg, men i Gennemsnit kan der ikke regnes med mere end 10 à 15 kg pr. Familie. Desuden skal de fleste Biavlere bruge en Del Kandis for at faa Bierne indvintrede med tilstrækkeligt Foder.

Prisen paa Honning er her 1,30—1,50 pr. kg. En Købmand i Skanderborg har fortalt mig, at han har købt Honning for 85 Øre pr. kg af Biavlere paa Fyn; jeg kan ikke forstaa, at Fynboerne sælger Honning til den Pris, naar Honningen er, som den bør være, ren og velbehandlet.

Jeg har en Familie, som i flere Aar — jeg husker ikke hvor mange, men det er ca. 10 Aar — udelukkende er indvintret paa Honning; denne Familie har Aar efter Aar givet størst Udbytte, saa jeg tror, Honning er bedst at indvintre paa, og at det betaler sig at lade Bierne beholde rigelig Honning. Kandis kan jo bruges, og vi maa jo desværre tit anvende dette. — Af Bipest findes der ikke meget her paa Egnen; ude i Silkeborg-egnen findes en Del.

Af Tilsynsmændene, som arbejder her i Aarhus Amt, har jeg kun faaet 2 Arbejdsbøger tilsendt, og de udviser, at der er tilset 645 Familier, hvoraf 16 har været angrebne af Pest. Aarhus Amt var jo som bekendt tildelt 5 Tilsynsmænd; en af dem blev hjemme, endda uden at meddele mig dette. Fra de andre to har jeg trods Opfordring endnu ikke hørt noget, men det kommer vel.

S. J. Nielsen.

Tinghøj, Varde.

Biaaret 1913 har for Vardeegnens Vedkommende ikke været godt. Tørke først paa Sommeren ødelagde for en Del Hvidkløvertrækket. Tidlig Frost har hindret Lyngblom-

sterne i at udsondre Nektaren rigelig, saa Lyngtrækket har ogsaa givet for lidt Honning.

I Gennemsnit pr. Stade kan der sikkert ikke regnes med mere end 5 kg.

Svage Stader og sildige Sværme er det nødvendigt at give 2—3 kg Foder for at faa dem i god Vinterstand.

Ved Fjennesalg af Honning opnaas 60—75 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

Bipesten er endnu langt fra udryddet her i Ribe Amt. Alt, hvad der ligger Syd for en Linie fra Varde til Faaborg, er renset for Bipest af Tilsynsmænd, men det øvrige af Ribe Amt er eller har for Størstedelen været haardt medtaget af Pesten. Flere Kredse, f. Eks. Tjørstrup, og mange Biavlere har gjort prisværdige Forsøg paa at udrydde Bipesten; men det har ikke været nogen let Sag, thi 1) den nordlige Del af Ribe Amt — Vardeegnen — har i Sammenligning med det øvrige Land vistnok været værst smittet. 2) Midlerne, man har haft til Raadighed, har været smaa. 3) De udenfor Foreningen staaende Biavlere vil som Regel intet ofre for at faa renset; men flere af dem lægger endog-saa Hindringer i Vejen for en grundig Rensning.

Vi haaber derfor paa, at Staten fremdeles vil træde hjælpende til, saaledes at hele Landet kan blive renset. I modsat Fald vil det tilendebragte Arbejde sikkert være omsonst, i alt Fald for Jyllands Vedkommende.

M. Rasmussen.

Ulkind, Filskov.

Det har været et daarligt Bjaar her paa Egnen. Jeg har slynget ud fra ca. 75 Familier, og kun i et eneste Tilfælde var der et Stade, som gav 20 kg, ellers har det varieret imellem 5 à 8 kg. Det er snart, ligesom der Aar efter Aar bliver mindre med Honning; men hvad skal de stakkels Bier gøre, de kan jo dog ikke samle Honning af visseit Græs. Det var jo en lang Tid i Sommer, at Markerne saa ud, som om de var svedne af, og Lyngen, som vi jo altid sætter vort Haab til, mislykkedes ogsaa i Aar paa Grund af nogle Nætters Frost.

J. P. Kristoffersen.

Grillby, Sverige.

Biaaret er nu til Ende. Udbyttet er blevet under middel paa Grund af, at det regnede i hele den Tid, Hovedtrækket varede. Sværmens Antal har været tilfredsstillende. Bierne er næsten gaaet til Vinterro, og Udflyvning er næsten hørt op. J. H. Søderlund.

Etne, Sindhardland, Norge.

Kløvertrækket blev i Aar ganske godt her paa Egnen, men Lyngtrækket mislykkedes fuldstændig paa Grund af Tørken. Magasinkasserne blev derfor borttaget midt i August. Gennemsnitsudbyttet pr. Familie blev 20 kg Kløverhonning. Staderne behøver hver 2 kg Sukker for at komme i god Vinterstand. Honningprisen hos mig er 1 Kr. 50 Øre pr. kg for Honning i Krukker eller i Spande og 1 Kr. 60 Øre for Honning paa Glas. Her paa Egnen er ingen Bipest.

Fosse.

Seine-et-Oise, Frankrig.

Udbyttet af Bierne har i Aar været endnu

mindre end i Fjor, som dog betegnedes som saa slet, at ingen havde kendt noget lignende i de sidste 60 Aar.

J. P. Olsen.

Gavnlig Vink.

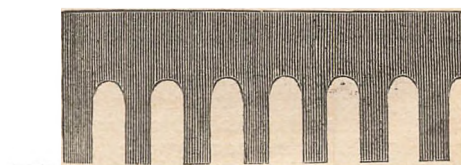
Vejret (14. Oktober) har ogsaa i de sidst forløbne 26 Dage været usædvanlig stadig i Forhold til Aarstiden, kun en Dag er der falden lidt Regn. Luften er dog med Oktober Maaned bleven koldere, enkelte Nætter har det ogsaa frosset ret stærkt. Bierne er nu gaaet i Vinterro; selv i de varmeste Timer midt paa Dagen ses kun nu og da en Bi udenfor paa Flyvebrættet. Nu er det saa koldt, at der ikke kan fodres med flydende Foder; skulde der endnu være et eller andet Stade, som mangler Forraad, saa bør det gives en Kandiskage.

Pakning. Saa snart Familierne er forsynede med tilstrækkeligt Vinterforraad, er der ikke længer nogen Grund til at udsætte den egentlige Indvintring længere, da stærk Kulde ikke sjældent kan indtræffe allerede i Oktober. Vi antager, at Pakningen i de hule Vægge allerede for længe siden er efterset og fornyet eller forøget. Nu bør man da særlig lægge Mærke til Pakningen foroven, som man ikke let kan gøre for lun. Vi bruger altid ovenpaa Dækbrædderne eller Tæppet at lægge et Par Aviser, som vi anbringer saaledes, at de kan bøjes ned over Vinduet eller Indskudet, og vi passer nøje paa, at Papiret slutter tæt ind i Falsen og tæt ind til Husets Sider. Det er netop foroven imellem Vinduet og Falsen, at det er saa vanskeligt at faa tætnet ordentligt, og der kan gaa megen Varme tabt ved en lille Aabning paa dette Sted. Vi har prøvet at overvintre med Glasdøren løftet 3 mm op fra Stadets Bund, men da vore Bihuse som Regel er tørre, har vi ingen Fordel mærket ved det. En Del Biavlere bruger endnu at pakke Rummet, saavel bag Vinduet som over Vinterlejet, med løs Hakkelse. Vel er det et godt Pakmateriale, men Huset er meget besværligt at faa gjort rent om Foraaret. En Pose med Hakkelse eller en Pakramme er langt renligere at bruge bag i Huset, og til at pakke med oven paa Aviserne over Vinterlejet anvender vi en passende stor Sæk, der er godt halvt fyldt med Hakkelse. Man bør sørge for, at den slutter godt til overalt.

Fodring. I enhver velpasset Bigaard er dette Arbejde nu endt for dette Aars Vedkommende. Der findes imidlertid uden Tvivl her i Landet ogsaa et Antal mindre velpassede Bigaarde, i hvilke der endnu saa sent paa Aaret kan være Grund til at fodre, fordi Familierne ikke har det nødvendige Vinterforraad. Dette burde være mindst 13 kg hos hver Familie. Er det dog 10 kg, da vil vi helst foretrække at opsætte Fodringsen til det tidlige Foraar. Er det derimod endnu mindre, f. Eks. kun 7 kg, eller Honningen er krystalliseret, da vil vi tilraade at sikre Familiens Overvintring ved Hjælp af en Kandiskage over Tavlebærerne.

Kandiskage. I en Gryde hældes $\frac{3}{4}$ l varmt Vand og deri under Omrøren 3 kg lyst Kandis og helst tillige 250 g Honning. Det smeites under jævnlig Omrøren over en svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at blive lysere er den ved at stivne. Den røres da endnu en Gang og hældes derpaa i Træforme, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. 2 Timer senere har man da en sprød Kandiskage. Saadanne Træforme kan passende være 4 cm høje, 15 cm brede og have samme Længde som Dækbrædderne i Huset (til 10×12" og \square Stadet 38 cm lang og til Lavnormal 43,5 cm. Formen med den deri værende Kandiskage anbringes umiddelbart paa Tavlebærerne lige over Biernes Sæde, og det er let at tætte saavel foran som bag ved Formen enten med Tæppet eller med Dækbrædderne. Kandiskage kan kun anvendes til stærke Familier, da kun disse er i Stand til at udvikle saa megen Varme at Kandiskagen ikke opløses og bliver flydende.

Mus. Naar Indgangene i Træstader kun er 1 cm høje, kan hverken Husmus eller Markmus trænge ind i Staderne. Er Indgangene derimod højere, da bør man ved Forsatsblik (skydes paa samme Maade som de almindelig brugte Zinkskydere) indskrænke Indgangens Højde til 7 mm. I Skovegne kan man dog være udsat for Angreb af den lille Spidsmus (Angelmusen). Denne kan kun udelukkes ved Brugen af en Skyder, som er lavet af Zinkafspærringsgitter.

Gitterskyder.

Indgangene. Saa snart Biernes daglige Udflugter ophører, hvilket meget ofte sker i November Maaned, bør Indgangene aabnes i en Bredde af 10–20 cm efter Familiens Styrke, hvis man om Efteraaret har indskrænket denne af Hensyn til Røveri. Savnes Læ i Bigaarden, bør dog Stadernes Indgang indskrænkes noget. Er man udsat for Angreb af Mejsler, da kan man omgive Indgangen og Flyvebrættet med et Stykke gammelt Fiskenet eller med et Jærtraadsnet med 2 Masker paa hver Tomme.

Fas paa, at Biernes Vinterro ikke forstyrres ved Stød mod Husene, samt at Indgangene ikke tilstoppes af Vokssmuld, nedfaldne døde Bier eller af fast sammenfrosset Sne.

Staderne bør staa fast og vedligeholdes med Maling og Kitning. Tagene bør være tætte og godt befæstede.

Maling af Bistader kan nu foretages paa en blæsende Dag lidt før Solnedgang.

Fra Kredsene.

Vends Herreds B.F. har i Sommer ladet afholde 2 Møder. Det første afholdtes den 24. Maj hos Skomager N. Hansen, Bubbøl, hvor forskellige Bifamilier blev grundig efterset og deres Tilstand forklaret af Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia. Efter at der var drukket Kaffe, holdt B. Foredrag om Biavlens og dens Betydning. Dagen efter afholdtes Møde hos Gmd. H. Chr. Jeppesen, Viby. Der fandtes kun to Bifamilier, som tilsyneladende begge var kraftige. Men ved nærmere Undersøgelse viste det sig, at de begge to var angrebne af Bipest. Der var dog ikke Tid til at behandle dem den Dag, men dette blev med godt Resultat foretaget faa Dage efter af Ejeren og H. J. Haasen, Ramlund. Efter Kaffebordet holdt Stabssergent Bjerregaard Foredrag om Bipesten og dens Bekæmpelse. Begge Møder var begunstiget af smukt Sommervejr og godt besøgte. Jens Larsen.

Vends Herreds og Wedellsborg Birks B.F. deltog i Dagene 27. Septbr.—7. Oktober i en Industri- og Landbrugsudstilling, der afholdtes ved Ejby Station. Det er første Gang, de to Foreninger har forsøgt at afholde Udstilling, og det viste sig da ogsaa, at Medlemmerne har været ængstelige for at udstille. De to Foreninger har tilsammen ca. 120 Medlemmer, men kun 13 havde votet sig til at udstille Honning og kun 5 Voks. Den 4. Oktober holdt Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, Foredrag om Honningen og dens Behandling samt om Biboliger. Om det sidste af disse Emner førtes der nogen Diskussion. Dommerne ved Biavlsudstillingen var: Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, Landmand L. Olsen, Kosterlev, og S. N. Sørensen, Lilliehøj. Der uddeltes kun Diplomer.

Præmieliste.

Honning.

Æresdiplom: Landpost Jens Larsen, Nr. Aaby.

Diplom af 1. Klasse: Snedker S. Rasmussen, Roerslev. Murer Kr. Henriksen, Gamborg. Skomager C. Madsen, Smejrup. Hmd. J. Jørgensen, Ultved. Pumpemager M. Jørgensen, Roerslev. Skrædder N. J. Larsen, Fjelsted.

Diplom af 2. Klasse: Skovfoged Hansen, Bakkehus. Hmd. J. J. Petersen, Lunge Skov. Landmand A. Buch, Skrillinge. Gartner Jørgensen, Smejrup. Hmd. R. Elkjær, Ejby Mark.

Voks.

Diplom af 1. Klasse: Landmand A. Buch, Skrillinge. Snedker S. Rasmussen, Roerslev.

Diplom af 2. Klasse: Hmd. R. Elkjær, Ejby Mark. Pumpemager M. Jørgensen, Roerslev.

Bihuse.

Diplom af 1. Klasse: Fabrikant J. Vedsø, Driftebrohus. Fabrikant Kr. Pedersen, Tved. Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia. (Da disse 3 Udstillere bor udenfor Vends Herred og Wedellsborg Birk, faar de intet Diplom.)

Diplom af 2. Klasse: Snedker S. Rasmus-

sen, Roerslev. Snedker Jensen, Aalsbo. Hjulmand J. Thiel, Ejby St.

Udslyngere.

Diplom af 1. Klasse: Fabrikant Kr. Pedersen, Tved. Fabrikant J. Vedsø, Driftebrohus.

Diplom af 2. Klasse: Hmd. R. Elkjær, Ejby Mark. Jens Larsen.

Et og Andet.

Fra Centralmødet i Randers. Et Fotografi, Billedets Størrelse 12×29 cm, med 60 af Deitagerne i Mødet faas à 1 Kr. pr. Stk. hos Tømrer F. Johansen, Pedersborg. Sorø.

„Om Biavl“ af Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, Nysted. Slagelse 1913. 35 Sider. Pris 35 Øre, frit tilsendt fra Forfatteren.

„Om Biavl“ er udkommen som et Hefte af „Husmanden“, der er Medlemsblad for de sarvirkende sjællandske, lollandske, falsterske, fynske og bornholmske Husmandsforeninger, idet disse Foreninger for at kunne skaffe de af Medlemmerne, som er Holdere af „Husmanden“, en god Haandbog for 3 Aar siden begyndte Udgivelse af Smaaskrifter paa fra 24 til 40 Sider (Størrelse alm. Bogformat), som omfatter de forskellige Spørgsmaal vedrørende det mindre Jordbrug, saasom: Staldgødningen, dens Opbevaring og Anvendelse, Frøavl, Skadedyr og deres Bekæmpelse, Fjerkræavl, Frugthaven, Husdyrholdet, Lucernedyrkning, Ukrudtsplanter og deres Bekæmpelse m. fl. Disse Skrifter er forfattet af iremragende Mænd paa de forskellige Omraader. „Husmanden“s Haandbog“ er et Værk, som ikke alene har Værdi for Husmanden, men for alle, som beskæftiger sig med Landbruget eller dets Bierhverv. „Om Biavl“ er det 31. Skrift i Rækken; det er ligesom sine Forgængere et velskrevet Af-snit af Haandbogen. Saavel Begynderen som den almindelige Biavler vil herigennem kunne faa god Vejledning i de ved hans Biavlsdrift almindelig forefaldende Arbejder. Forfatterens Navn er jo en Borgen for, at der ikke tages fejl ved at følge de i Skriftet givne Anvisninger.

Fra Norge. Bipesten har ogsaa i Aar vist sig som en meget slem Sygdom og har forarsaget store Tab, særlig i Smaalenene — Norges største Biavlsamt. Selskabet for Norges Vel har derfor sammen med en Del andre Landbrugssammenslutninger bevilget et større Beløb til et ihærdigt Arbejde for Bipestens Udryddelse, som er iværksat af den norske B.F. (Smaabrug og egne Hjem.)

Underlige Spøgelser. „Gaulois“ fortæller følgende Historie: I Mægler Blombom's Hus i New York hørte man nu og da en hemmelighedsfuld Lyd, en mærkelig Summen, som syntes at komme fra Murværket; til visse Tider, baade Nat og Dag, blev den stærkere og stærkere, og saa ophørte den pludselig for efter nogen Tids Forløb at begynde paany. Det hele var aldeles

uforklarligt. Husets Ejer lod Huset undersøge fra Tag til Kælder, men man fandt intet, som kunde forklare den underlige Lyd. Uger og Maaneder igennem hørte man den, uden at de gentagne Undersøgelser var i Stand til at kaste det allermindeste Lys over Sagen. B. anskaffede sig et Gevær og en Revolver og holdt nu og da Vagt om Natten, men intet Spøgelse viste sig. En Aften havde han Besøg af nogle Venner. I det Øjeblik, da man skulde sætte sig til Bords, begyndte Uvæsenet paany. Igen blev Huset undersøgt, men uden Resultat. Nu lod B. Politiet hente. Det foretog en grundig Undersøgelse, men atter uden Resultat, og var just i Færd med at forlade Huset, da man pludselig fik Øje paa en Bisværn bag ved Huset. Nu fik Politikommissæren en lys Idé. Han lod Haandværkere hente, som brød Gulvet op, og nu opdagede man en hel Del Bifamilier, som havde bygget deres Tavler mellem Bjælkerne og samlet en Mængde Honning. Gennem en Aabning i Ydervæggen havde Bierne skaffet sig Adgang til Rummet og i mange Maaneder holdt Husets Beboere i Spænding.

Birøgter og Bipest. For nogen Tid siden besøgte jeg en Mand i Slesvig, som havde Bier, men som desværre for ham ikke havde Kendskab til, hvorledes Bierne skulde passes, men overlod dette til en Birøgter, der tillige passede Bierne for mange af Egnens Bieiere. Ved hans Tiltrædelse af „Embedet“ var der ca. 100 Bifamilier i Omegnen, nu var Tallet kun 2 (to) sølle Familier, der var Døden nær. Han havde ført Pesten fra Bigaard til Bigaard. Denne Røgter plejede at tilse Bierne 2 Gange aarlig, og saa kom han om Efteraaret og slyngede Honning ud og fik sin Betaling for sin Embedsførelse, Halvdelen af Honningen. Jeg raadede Mænden til at melde sig ind i BF., selv at passe sine Bier og at jage Birøgteren ud af Gaarden. F. V. H.

Foreningsmeddelelser.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholder Delegeretmøde paa Forsamlingsbygningen i Fredericia Mandag den 10. November d. A. Kl. 2 Eftm. Dagsorden:

1. Regnskabet 1912 fremlægges til Godkendelse. 2. Valg af Formand i Stedet for Gdr. Edv. Pedersen, der afgaar efter Tur. 3. Valg af Næstformand i Stedet for Gaard ejer P. Henriksen, Børkop, der afgaar efter Tur. 4. Valg af en Revisor i Stedet for Bogholder Tüchsen, Fredericia, der afgaar efter Tur. 5. Valg af Delegerede til DBF's Centralmøde 1914. 6. Virksomheden 1914 (Møder, Tidsskrifter, Udstilling). 7. Eventuelt.

Kræsformændene og de Delegerede bedes give Møde. Edv. Pedersen.

Horsens og Omegns BF. afholder Generalforsamling paa Afholdshjemmet, Nørregade 44, Horsens, Torsdag den 6. November Kl. 12. Dagsorden: 1. Den sædvanlige aarlige Bortlodning. 2. Regnskabet fremlæg-

ges. 3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer og en Revisor. 4. Forslag angaaende Bestillingstiden for Tidsskriftet. 5. Biavlskursus. 6. Eventuelt. Bestyrelsen.

Selskabet „De fynske Bivener“. Medlemmer af Selskabet kan deltage i Udstillingen, som Haandværker- og Industriforeningen afholder i November Maaned i Odense. Til Præmier er bevilget 60 Kr. Med Udstillingsgenstandene skal følge en Fortegnelse over Genstandene og Pris samt Udstillerens Navn og Adresse. Paa selve Genstandene maa Udstillerens Navn ikke være anført. Genstandene kan tilsendes Formanden, som da sørger for Opstillingen. Genstandene modtages fra 1. November i Formandens Hjem, Allégade 59, Odense. For at Udstillingen kan blive saa smuk og fyldig som muligt, anmodes alle Medlemmerne om at deltage. En af Udstillingsdagene vil der blive holdt Foredrag om Biavl.

A. Zinglarsen, Formand.

Hvetbo Herreds BF. afholder den 25.—27. Oktober sammen med Hvetbo Herreds Husmandskreds en Udstilling i Pandrup Afholdshotel. De udstillede Produkter og Redskaber maa ikke mærkes med Ejerens Navn, før efter at Bedømmelsen har fundet Sted. Dommere ved Udstillingen er: Lærer Joh. Jensen, Gug, Biavlslærer Chr. Bach, Stenum, Husmand S. Jensen, Kvorum Mark, og Chr. Ottosen Christensen, Ingstrup. Der holdes Foredrag af Konsulent Calundan, Hjørring, Lærer Jensen, Gug, Forstander Nielsen, Aaby, og Konsulent Henriksen, Beder. Udstillingen holdes aaben fra Kl. 1 til 10 alle tre Udstillingsdage. J. O. Mathiasen.

Salgsforeningen. For Tiden stærk Efterspørgsel efter Honning i saavel mindre som større Vægte undtagen 1 kg Vægte.

Notering for ny Honning:

Kl. 1 Kr. 1,30 — Kl. 2 Kr. 1,10 pr. kg.

Ekstra fin Honning Kr. 1,40 pr. kg.

Indmeldelse i Salgsforeningen modtages af Foreningens Formand, Torveassistent P. Hansen, Jagtvej 59², København L. Medlemsbidraget er 3 Kr. en Gang for alle, der betales ved Indmeldelsen. Beløbet bedes indsendt pr. Postanvisning.

Forsendelser bedes adr. til Hr. Cand. pharm. Magnus Meyer & Co., Kong Georgsvej 57, Frederiksberg St. NB. I Provision fradrages 12½ pCt. Altsaa for Honning, der er sat til Kr. 1,30 pr. kg, vil der, naar Provision og Fragt er fradraget, kunne ventes Kr. 1,10 hjem pr. kg.

Indhold af dette Nummer:

Arthur Millers Metode for Dronningindførelse	243
Biavlsudstillingen i Flensborg 1912.....	236
Biaaret og Biavlens.....	243
Diskussionsmødet.....	233
Et og Andet.....	247
Foreningsmeddelelser.....	248
Fra Kredsen.....	247
Fra Centralmødet i Randers.....	240
Fra Nordslesvig.....	241
Gavnlig Vink.....	246
Honningens Anvendelse.....	242

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 17.

15. November 1913.

47. Aarg.

Beretning

fra

Fællesledelsen for Danmarks Biavlerforeninger om Arbejdet til Bipestens Bekæmpelse

ifølge Lov af 8. Maj 1908 i Aarene
1909—1912.

Loven traadte i Kraft den 16. November 1908, men da de fornødne Pengemidler i Overensstemmelse med Lovens § 1 først blev stillet til Landbrugsministerens Raadighed paa Finansloven for 1909—10, kunde det egentlige Arbejde ikke tage sin Begyndelse før Sommeren 1909. Danmarks Biavlerforening havde dog i Forventning om Lovens Gennemførelse og ved Hjælp af det i disse Aar bevilgede ekstraordinære Statstilskud ladet afholde 3 Kursus — i Marstal og Varde i 1907 og i Ringkøbing 1908 — til Uddannelse af Tilsynsmænd. Disse Kursus fik god Tilslutning, og Foreningen, der som den eneste bestaaende Landsorganisation af Biavlere havde opnaaet Landbrugsministeriets Anerkendelse som Fællesledelse ifølge Lovens § 2, blev derved sat i Stand til at sende et ret stort Antal Tilsynsmænd ud allerede i det første Aar.

I Efteraaret 1908 nedsatte Danmarks Biavlerforening et Udvalg, bestaaende af Assurancebestyrer Carl Hansen, Holsteinsminde, Redaktør Kristensen, Roskilde, og Lærer Rosenkjær, Studsdal, til at organisere Arbejdet og i snævrere Forstand repræsentere Fællesledelsen i alt, hvad der vedrører Bipestloven, og dette Udvalg, der valgte Carl Hansen til Formand, har siden forestaaet Arbejdet og administreret de ifølge Loven bevilgede Midler.

Ved de af Foreningen anstillede Undersøgelser havde det vist sig, at der fandtes Bipest i alle Landets Amter med Undtagelse af Bornholms Amt, og det blev da Udvalgets første Opgave at tilvejebringe saadanne Organisationer i Amterne, som forudsattes i Lovens § 2. Men da der de fleste Steder kun fordredes en Sammenslutning af de alt bestaaende Lokalforeninger, for at det fordrede Medlems- og Staaental kunde være til Stede, var det ikke vanskeligt at tilvejebringe disse Organisationer. I Løbet af Vinteren 1908—09 dannedes der 5 saadanne Organisationer, nemlig:

- 1) Nordsjællands Forening til Bipestens Bekæmpelse, omfattende Københavns, Frederiksborg og Holbæk Amter;
- 2) Sydsjællands Forening til do., omfattende Sorø og Præstø Amter;

3) Maribo Amts Biavlerforening;
 4) Foreningen til Bipestens Bekæmpelse i Fyns Stift og
 5) Foreningen til do. i Vejle og Ribe Amter,
 og disse Foreninger opnaaede Landbrugsministeriets Anerkendelse, saaledes at de paagældende Dele af Landet ved Ministeriets Bekendtgørelse af 8. Maj 1909 blev erklæret for smittede af Bipest, hvorved Loven blev virksom i disse Landsdele.

I det efterfølgende Aar blev der dannet 3 lignende Foreninger, nemlig:

6) Foreningen til Bipestens Bekæmpelse i Randers Amt;

7) Foreningen til do. i Aalborg Amt, omfattende Aalborg Amt med Undtagelse af Kjær Herred, og

8) Nørjyllands Forening til do., der omfatter Thisted og Hjørring Amter samt Kjær Herred,
 og disse Foreninger anerkendtes, og de paagældende Egne erklæredes for bipestsmittede ved Landbrugsministeriets Bekendtgørelser henholdsvis af 20. September 1909 (Nr. 6 og 7) og 14. April 1910 (Nr. 8).

Under 10. April 1911 anerkendtes

9) Foreningens til Bipestens Bekæmpelse i Ringkøbing Amt, og endelig blev der ved Bekendtgørelse af 26. Marts 1912 meddelt Anerkendelse til de tilsvarende Foreninger i

10) Aarhus Amt og

11) Viborg Amt.

Hermed var Loven bragt i Anvendelse i hele Landet med Undtagelse af Bornholm, der stadig har holdt sig fri for Sygdommen.

Som tidligere omtalt stod der et nogenlunde tilstrækkeligt Antal uddannede Tilsynsmænd til Fællesledelsens Raadighed, og da de i Aarene 1905 og 1906 paa Falster udførte Forsøg med Bekæmpelse af Bipest paa større Omraader (se Bilagene til det i Rigsdagssamlingen 1907—08 forelagte Lovforslag om Bekæmpelse af Bipest) havde givet værdifuld Vejledning med Hensyn til Maaden, paa hvilken Arbejdet burde organiseres, fandt Fællesledelsen det rigtigst at iværksætte en Bekæmpelse af Sygdommen i alle de anerkendte Amtskredse. Kredsbestyrelserne tilstilledes derfor en Meddelelse om, hvor stort et Beløb der kunde anvendes i hver enkelt Kreds, og om, hvilke Til-

synsmænd der kunde stilles til Raadighed, samt opfordredes til at udarbejde Planer for Arbejdet i den tilstundende Sommer. Opmærksomheden henleddes derhos paa, at Arbejdet maatte planlægges saaledes, at alle de Egne, hvor der havde vist sig Bipest, eller hvor den formodedes at være til Stede, kunde blive eftersete og rensede i Løbet af den 5-aarige Periode, i hvilken Bipestloven uden Ændringer kunde antages at være i Virksomhed. Endvidere meddeltes det Kredsbestyrelserne, at de ikke kunde vente større Tilskud fra Fællesledelsen end det, der var stillet dem i Udsigt, hvorimod det stod dem frit for at anvende af egne Midler, hvad de saa dem i Stand til at afse i dette Øjemed, samt at Reglen maatte være den, at kun de direkte Udgifter: Vederlag til Tilsynsmændene, disses Rejsseudgifter, for saa vidt det gjaldt længere Rejser til og fra Arbejdsstedet, og Udlæg til Hjælpemidler godtgjordes af Fællesledelsen, hvorimod andre Administrationsudgifter maatte afholdes af Kredsenes egne Midler. Ligeledes fastsattes der bestemte Regler for Beregningen af Vederlaget til Tilsynsmændene.

Efter at Arbejdsplanerne derefter var godkendte af Fællesledelsen, paabegyndtes Arbejdet i Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni i alle de anerkendte Kredse. Hver Tilsynsmand fik anvist sit bestemte Omraade, som han skulde efterse, og disse Omraader var saa vidt muligt lagt saaledes, at de stødte op til hinanden og indenfor den paagældende Amtskreds dannede et samlet Hele, hvorfra der saa det følgende Aar kunde gaas videre. For Kontrollens Skyld medførte hver Tilsynsmand en Arbejdsbog, hvori de besøgte Biavlere med deres Navns Underskrift attesterede, at det i Bogen opførte Arbejde i deres Bigaard var udført.

I de følgende Aar fortsattes Arbejdet paa tilsvarende Maade, idet de ny tilkomne Amtskredse toges med. For at kunne faa et tilstrækkeligt Antal Tilsynsmænd til Raadighed, blev det nødvendigt at fortsætte med aarlige Kursus til Uddannelse af Tilsynsmænd. Saa-danne Kursus afholdtes i 1909 i Hesselager, 1910 i Hillerød og 1911 i Næstved. Disse Kursus var godt be-

søgte, og kun derved blev Fællesledelsen i Stand til at udsende Tilsynsmænd i nogenlunde tilstrækkeligt Antal, men ogsaa kun nogenlunde, da den Omstændighed, at de fleste Tilsynsmænd af let forstaaelige Grunde var utilbøjelige til at arbejde uden for den hjemlige Kreds, hindrede Fællesledelsen i at sætte saa stor Kraft ind paa Arbejdet i de senest tilkomne Amtskredse, som den kunde have ønsket. For at naa saa vidt som muligt med de Midler, der stod til Raadighed, fastholdtes det som Regel, at kun ca. $\frac{1}{8}$ af det Beløb, der stillede til Raadighed for de enkelte Amtskredse, maatte anvendes til Arbejdet i de Omraader, der var eftersete i tidligere Aar. Disse Omraader skulde ved Kredsbestyrelsernes Foranstaltning efteres af lokale Biavlere, som saa skulde tilkalde Tilsynsmænd til Behandling af antrufne pestsmittede Stader. Herved blev det muligt Aar for Aar at udvide det af Tilsynsmændene gennemgaaede Omraade saaledes, at naar indeværende Aars Arbejde lægges til, vil i de fleste Amtskredse saa godt som alle de Egne, hvor Bipest vidstes at være til Stede eller kunde ventes at forekomme, være eftersete af de autoriserede Tilsynsmænd og de antrufne pestsyge Bifolk helbredede eller tilintetgjorte. Kun i de sidst tilkomne Amtskredse, navnlig i Ringkøbing, Aarhus og Viborg Amter, vil der endnu efter Udløbet af indeværende Aar være større Omraader tilbage, som ikke er eftersete. Ved at stille forholdsvis større Beløb til Raadighed for de sidstnævnte Amter har Fællesledelsen ganske vist søgt at bøde paa Følgerne af, at de saa sent fik deres Organisationer i Orden, men den foran omtalte Mangel paa Tilsynsmænd er Skyld i, at Arbejdet endnu staar en Del tilbage i de nævnte Amter.

De af Tilsynsmændene foretagne Undersøgelser har godtgjort Rigtigheden af de Oplysninger om Bipestens Udbredelse, der forud for Lovens Ikrafttræden var tilvejebragte af Danmarks Biavlerforening. Der fandtes Bipest i alle Landets Amter — Bornholm stadig undtaget. Men Pesten var langtfra ligeligt udbredt. Værst har den været udbredt i Ribe Amt, hvor næsten ingen Egn har været fri. Men ikke synderligt bedre var Forholdene i Vejle Amt, paa Fyn og store Dele af Sjælland. Ikke

nær saa udbredt har den været i Nordjylland, Aalborg, Aarhus, Viborg og Randers Amter. Paa Lolland er kun forekommet enkelte sporadiske Tilfælde, sandsynligvis hidførte ved Smitte fra Falster, og Møen, en Del af Sydsjælland og større Dele af Holbæk Amt har været fri for Pest. Hele Billedet viser — ligesom i sin Tid paa Falster —, at Sygdommen har sine Arnesteder, hvorfra den udbreder sig forholdsvis langsomt til de omliggende Egne. Der findes gerne et større eller mindre Omraade — en By eller et Sogn —, hvor saa godt som alt er angrebet, medens Hyppigheden af angrebne Bifolk aftager jævnt udefter.

Saadan var Forholdet, da Loven traadte i Kraft. I hosstaaende skematiske Oversigt er der givet en talmæssig Redegørelse for Omfanget af det udførte Arbejde og over Bekostningen derved. Oversigten er et Sammendrag af de aarlige til Landbrugsministeriet indgivne skematiske Beretninger, og den omfatter kun det Arbejde, der er udført af Tilsynsmændene og deres Medhjælpere, og som er indført i Tilsynsmændenes Arbejdsbøger, samt de Pengemidler, der staar i direkte Forbindelse med Tilsynsmændenes Uddannelse og Arbejde. Det ingenlunde ubetydelige Arbejde, der i Tilslutning til Tilsynsmændenes Arbejde er udført af Lokalforeningerne ved andre Mænd og for egne Midler, er ikke medtaget. Om det egentlige Omfang af dette Arbejde foreligger der ikke for Fællesledelsen fuldstændige Oplysninger, og det er altsaa her ladet ude af Betragtning. Tallene viser dog tydeligt nok, at der i de forløbne 4 Aar er udført et næsten hele Landet omfattende meget betydeligt Arbejde for de ca. 38,000 Kr., der er tilskudt af Staten, i Forbindelse med de ca. 4000 Kr., Kredsene har tilskudt af egne Midler.

Hovedsagen bliver imidlertid, om Bipesten er trængt saaledes tilbage, som det var forudsat ved Lovens Vedtagelse. Men til en talmæssig Paavisning af Sygdommens Aftagen savner Fællesledelsen imidlertid Midler, og af Hensyn til, at den 5-aarige Periode, som var en af Lovens Forudsætninger, først udløber med indeværende Aar, er der ikke endnu søgt tilvejebragt saadanne Oplysninger om Bipestens Udbredelse for

Tiden, som er nødvendige for at anstille en Sammenligning med Tiden forud for Arbejdets Paabegyndelse. Tiden til at anstille en saadan Sammenligning vil først være inde i Sommeren 1914, og antagelig vil Fællesledelsen da overveje, om det lader sig gøre ved Undersøgelse af Forholdene i forskellige snævrere Omraader -- en Slags Stikprøver -- at tilvejebringe et nogenlunde brugbart Materiale til en saadan Sammenligning.

Hvad der for Tiden foreligger til Bedømmelse af Værdien af det udførte Arbejde, er kun de fra Kredsen indløbne noget sparsomme Beretninger om Forholdene i de i tidligere Aar eftersete Omraader. Men disse Beretninger lyder højst forskellige. Der er Egne, hvor Pesten er fuldstændig opført allerede efter det første Aars Arbejde, men til Gengæld er der enkelte andre Egne, hvor der findes forholdsvis mange nye Tilfælde. De fleste Beretninger gaar dog ud paa, at der kun forekommer faa Tilfælde, som navnlig falder paa saadanne Bigaarde, hvor Sygdommen har været til Stede i det foregaaende Aar. Dette turde være det almindeligste, og det passer godt med Erfaringen fra Falster i 1905—06, hvor Sygdomsprocenten i det første Aar var 30,3, medens den som Følge af Behandlingen i dette Aar i 1906 var gaaet ned til 8,6 (Rigsdagstid. for 1907—08, Till. A, Sp. 4535). En nøjagtig Undersøgelse vil efter al Sandsynlighed opvise et tilsvarende Resultat, en Tilbagegang omtrent efter Forholdet 4:1. At der stadig forekommer nye Tilfælde Aaret efter det første Gennemsyn, har sin Aarsag i, at selv den nøjagtigste Undersøgelse ikke er i Stand til at paavise Pestens Tilstedeværelse i dens allerførste Stadier. Saa længe et Bifolk er kraftigt, fjerner det alle syge Larver, og først naar de syge Larvers Antal bliver saa stort, at Bierne ikke kan overkomme Arbejdet med at fjerne dem, kan Sygdommen opdages ved Undersøgelsen. Passes der derfor ikke nøje paa i de første Aar, vil Sygdommen atter brede sig i den enkelte Bigaard før senere at vandre ud til Naboigaardene.

Det er Fællesledelsens Opfattelse, at Loven i det store og hele har virket som forudsat. Pesten er aftaget stærkt, samtidig med at Interessen for og Kend-

skabet til dens Behandling er udbredt til alle de Egne af Landet, hvor Bipest er forekommet. Men der fordres endnu mange Aars Arbejde, hvis den skal endelig udryddes, om dette overhovedet vil kunne opnaas. Hvad der derimod kan naas, er at indskrænke den til enkelte sporadiske Tilfælde, som Biavlernes Organisationer med Lethed kan bekæmpe, og det bliver den nærmeste Fremtids Opgave at føre Sagen videre, til dette Maal er naat.

Om et Punkt vil alle, der har haft med Arbejdet at gøre i de forløbne Aar, være enige: En Lovgivning, der giver Ret til at skride ind mod Sygdommen, hvor den forefindes, med eller imod de paagældende Biejerens Ønske, vil stadig være nødvendig. Erfaringen i de forløbne Aar har vist, at om end den største Part af Biavlerne med Forstaaelse og Beredvillighed er kommet Tilsynsmændene i Møde, og de Tilfælde, hvor det har været nødvendigt at paakalde Politiets Hjælp for at faa Lov at undersøge og behandle modvillige Ejers Bifolk, kun er ganske faa, saa har der dog været mange Tilfælde, hvor kun den Omstændighed, at Tilsynsmanden om fornødent kunde tilvinge sig Adgang, har været i Stand til at overvinde vedkommende Ejers Modvilje.

Fællesledelsen for Danmarks Biavlerforeninger, Oktober 1913.

Carl Hansen,
Formand.

Bipestens Bekæmpelse i Henhold til Lov om Bipest af 8. Maj 1908 er ved Fællesledelsens Foranstaltning paabegyndt. 1909 i Københavns, Frederiksborg, Holbæk, Sorø, Præstø, Maribo, Odense, Svendborg, Ribe og Vejle Amter.

1910 i Randers, Aalborg, Thisted og Hjørring Amter.

1911 i Ringkøbing Amt.

1912 i Aarhus og Viborg Amter.

Oversigt

over

Udgifterne ved Bipestens Bekæmpelse i Aarene 1909—1912.

	Tilsynsmændenes Arbejde Kr.	Kursus for Tilsynsmnd. Kr.	Andre Udgifter Kr.	Ialt Kr.	Udredet af	
					Staten Kr.	Kredsene Kr.
1909	6743,88	930,80	581,83	8256,51	7389,35	867,16
1910	9075,65	571,16	337,14	9983,95	9269,00	714,95
1911	11243,69	619,37	386,24	12249,30	11352,82	896,48
1912	10947,18		215,37	11162,55	9705,76	1456,79
Ialt	38010,40	2121,33	1520,58	41652,31	37716,93	3935,38

Arbejdsoversigt.

	Arbejdsdage	Bifolk				Desinficeret Biboliger
		undersøgte	dræbte	behandlede for Pest	efterbehandlede	
1909	840	12668	126	1588	1242	544
1910	1208	19558	150	1714	1444	929
1911	1338	18776	165	2090	1822	1026
1912	1289	18111	218	1857	1737	883
Ialt	4675	69113	659	7249	6245	3382

Ved Indvintringen lægges Grunden til Udbyttet i det kommende Aar.

For at være sikker paa at faa saa godt et Udbytte af Bierne som muligt i det kommende Aar bør Bierne indvintres med saa stort et Vinterforraad, at det ikke alene er tilstrækkeligt til den egentlige Vinter, men at det er saa rigeligt, at det kan strække til et godt Stykke ind i Foraaret eller helst til den Tid, da Egnens Hovedtræk begynder. Thi selv paa den Tid, da Bierne under almindelige Forhold kan samle nok til det daglige Forbrug, bør Vinterforraadet ikke være sluppet op; hvis Bierne mangler Forraad i Tavlerne, saa vil Familierne ikke udvikle sig ret stærkt. Biernes Vinterforraad bør være anbragt saaledes, at Klyngen ikke behøver at flytte sig i Løbet af Vinteren for Foderets Skyld, men har nok i de Tavler, hvorpaa de er lejrede. I den kolde

Vintertid, naar Bierne trækker sig sammen og danner en tæt Klynge, besætter et jævnt stærkt Bifolk ofte ikke mere end 3 à 4 Tavlegader. Bierne vælger altid til Vintersæde de Tavler, som sidst har været belagt med Yngel, men i Boliger med Rammer er der altid mindst Honning i disse. Er Honningtrækket ophørt meget tidligt, eller er Magasinkasserne ikke fjernet fra Stedet før efter Trækkets Slutning, findes der i disse Tavler altfor lidt Forraad til at indvintre Bierne paa. I de Tavlegader, hvori Bierne har trukken sig sammen, skal der være saa meget Forraad, at det strækker til for den egentlige Vinter. Hvad der ligger her udenfor, kan de ikke komme til om Vinteren. Vinterforraadet skal være lagret saavel over som paa Siderne af Biernes Vinterklynge og lige ind til denne. De 3.—4 midterste Rammer skal hver indeholde mindst 1 kg Forraad og de yderste Rammer noget mere; naar Vinterlejet er ordnet saaledes, er Bi-

folket med Hensyn til Forraadet indvintret paa rette Maade. Er Bierne overladt til sig selv, saa vil de i næsten alle Tilfælde ordne deres Vinterleje paa denne Maade, men naar Biavleren ved Hovedtrækkets Slutning eller endnu senere ødelægger det af Bierne dannede Vinterleje, saa maa der ved Fodring raades Bod herpaa. Folket maa da gives en tilstrækkelig stor Mængde af godt Foder i rette Tid, at Bierne kan blive indvintret overensstemmende med deres Natur. Begynderen bør nøje skelne imellem det Forraad, som findes i hele Stedet, og det, som findes i det egentlige Vinterleje. Hvad der er udenfor dette, er der Brug for om Foraaret og Forsommeren, men i den egentlige Vinter, i den koldeste Tid, maa Bierne nøjes med Forraadet i de Tavler, hvorpaa de er indvintret. Tavlebygningens Størrelse bør være i Forhold til Biernes Mængde og ikke ret meget større, end at Bierne i første Halvdel af September kan dække alle Tavlerne. Et Bifolk, som paa den Tid ikke kan dække Tavlebygningen i 5 Rammer à ca. 800 cm², maa regnes for at være for svagt til at overvintrere i det fri. Vel bør man sørge for, at Tavlebygningen ikke bliver for stor, men man maa dog heller ikke indskrænke den saa meget, at Bierne om Vinteren nødes til at sidde paa Boligens Vægge og Bund. Et saa stærkt sammenpresset Bifolk falder ikke i Vinterro og overvintrer daarligt. Alt Forraadet i de yderste Rammer, som Bierne ikke besætter ved Indvintringen, bør være forseglet, ellers vil det gære i Cellerne. Derimod skader det ikke, om noget af Forraadet i de midterste Tavler er uforsegleet.

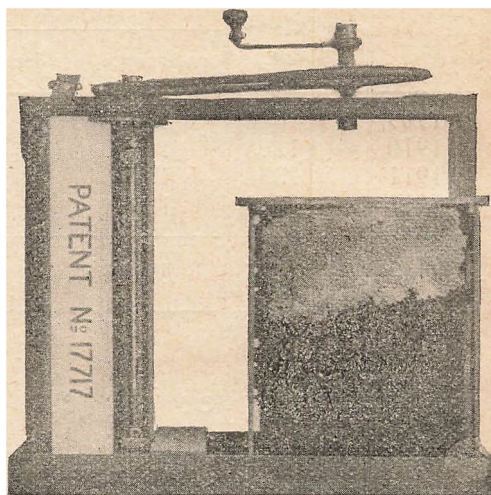
Sukkersirup af lyst Kandis eller Demerara er et udmærket Vinterfoder, naar det gives Bierne i rette Tid. Indvintret alene paa Lyng- og Bladlushonning overvintrer Bierne ofte daarligt. Men hvorledes forholder det sig? Bierne trives jo godt paa denne Honning om Sommeren! Ja, men Forholdene er meget forskellige. Den Honning, som Bierne bliver syge af om Vinteren, vil ogsaa foraarsage dem Sygdom om Sommeren, hvis Forholdene var ens, men det er de ikke. Men Erfaringen har lært os at overvinde denne Vanskelighed ved Overvintringen. Ethvert Stade, som i rette Tid om Efteraaret bliver fodret

med 4—5 kg Sukker, overvintrer altid godt, trods det at der findes Lyng- eller Bladlushonning i Tavlerne.

(Frit efter Bitidn.)

Afskrællemaskinen.

Som tidligere meddelt har Biavler N. P. Christoffersen, Haarlev, opfundet en Maskine, der skal være i Stand til i en Fart at kunne udføre Afskrælingen af de forseglede Honningtavler. Det er jo nok Honningen, der i Almindelighed giver Indtægten ved Biavl, men Skrælingen betragtes dog af de fleste som et ret ubehageligt Arbejde.

Billedet viser, hvorledes Maskinen ser ud, set fra Siden. Den lille Genstand, der ligger oven paa Maskinen, er en Knivholder, som sættes paa Akselen og fastholdes der med to Møttriker; den er skæv, saaledes at den bringer Afskrælingen tilbage med Bagkanten. Der findes to lodrette Brædder paa hver Side af Knivene til Støtte for Tavlen. Tavlen holdes med begge Hænder; samtidig bliver Maskinen sat i Gang, og Skrælingen foregaar. De to lodrette Brædder er til at stille, eftersom man vil have, at Maskinen skal skrælle tykke eller tynde Tavler. Patentet er at faa til Købs hos Opfinderen.

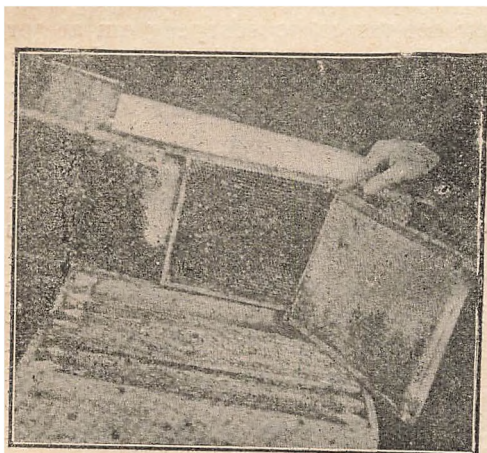
Øen Wights Sygdommen.

Af Jos. Tinsely.

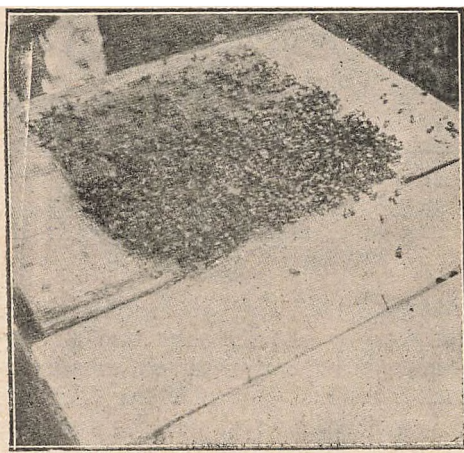
Biavlen paa de britiske Øer har faaet en farlig Fjende i Øen Wights Sygdommen, som endnu ikke viser noget Tegn til at aftage. Den raser Vinter lige saavel som Sommer.

Dens Kendetegn, naar den optræder om Sommeren, er vel kendte. I Juli Maaned d. A. blev jeg kaldt til en Biavler, som havde et Dusin Bifamilier i fortrinlig Stand. De bragte Honning ind i Mængde. Hver Familie havde

mindst 60 Pd. i Honningmagasinerne. Da, som ved Trolddom, blev de anfaldet af Øen Wights Sygdommen. Det var et ejendommeligt Syn. Tusinder af Bier kravlede rundt om Staderne, ude af Stand til at holde deres Vinger sammen. Omkring paa Græsstraaene laa de sammenklumpede i større og mindre Klynger. Deres Legenter var opsvulmede, og naar der blev trykket stærkt paa dem, sprødede Ekskrementerne ud, som om deres Legemer intet andet indeholdt. Svovl og andre Lægemidler blev forsøgt, men alt forgæves, og Familierne svandt ind med rivende Hurtighed.

Tavler udtagne af et Stade, der er angreben af Øen Wight Sygdommen.

Bundbrættet af et Stade, hvis Bier er angrebne af Øen Wight Sygdommen.

Der er i England stor Meningsforskel med Hensyn til Spørgsmaalet, om Sygdommen kan helbredes. Enkelte har opnaaet gode Resultater med visse Midler, medens de samme Midler i andres Hænder ikke har hjulpet. De Undersøgelser, som er sat i Gang af Landbrugskontoret, har hidtil kun ydet ringe Hjælp til Sygdommens Udryddelse. I Kontorets officielle Meddelelser hejlder det, at det endelige Resultat af de gjorte Forsøg er, at Sygdommen ikke kan helbredes, og der tilraades Opbrænding. Indtil det sidst forløbne Aar var vi i mit Grevskab ikke alvorligt hjemsogte af Sygdommen, skønt den hærgede i de tilgrænsende Grevskaber. Tabene er paa enkelte Steder overordentlig store. Jeg ved, at mere end 500 Familier er gaaet til Grunde alene i et Grevskab.

Endnu mere foruroligende er Sygdommens Optræden om Vinteren. Bierne gaar i Vinterkvarter i tilsynela-

dende god Forfatning. Men naar saa Biavleren foretager sit tidlige Foraars eftersyn for at se, hvorledes det staar til i Bigaarden, finder han en stor Mængde døde Bier. I Februar blev jeg budsendt af en Biavler, som havde mistet Halvdelen af sine Familier af Øen Wights Sygdommen. Ved Undersøgelsen af Staderne var der i et Stade lidt Yngel i en Tavle, et Bevis paa, at Dronningen havde udført sin Pligt til det sidste. Det er en Ejendommelighed ved denne Sygdom, at Dronningen er den sidste, som dør. Jeg fandt let den døde Dronning; hendes Krop saa ganske frisk ud, og det var næppe mere end en Dag, siden hun døde. Bierne var stærkt opsvulmede, og hele Stadets Indre, Tavler og Vægge, var tilsøled med Ekskrementer.

Ejeren af denne Bigaard er en af de dygtigste Biavlere, vi har. Alt, hvad der havde kunnet blive gjort for Bierne, var bieviet gjort. Staderne

lede paa en ren, tør og beskyttet Plads, og Bierne havde godt Vinterfoder i rigelig Mængde og god Pakning. Bipest har intet at betyde i Sammenligning med Øen Wights Sygdommen. I dette Aar har jeg indtil nu set ikke mindre end 10 Bigaarde, som var gaaet til Grunde som en Følge af Sygdommen.

De mørke Pletter er Ekskrementer paa Bundbrættet af et Stade, der er angreben af Øen Wight Sygdommen.

Mærkeligt er det, at der blandt de Familier, jeg har set angrebne af Sygdommen, ikke har været en eneste italiensk Familie. Jeg taler her blot om det, jeg selv har set, men jeg har stor Tiltro til Italienernes Evne til at modstaa Sygdom.

Jeg har studeret denne Sygdom, siden den først viste sig i England, og jeg staar i daglig Forbindelse med de ledende Bimænd paa de britiske Øer. Jeg haaber derfor snart at kunne give videre Oplysninger.

Udstillingen i Berlin 1913.

I det mægtige Etablissement „Neue Welt“ i Berlin afholdtes i Dagene 24.—30. Juli d. A. en Biavlsudstilling, som omfattede ikke blot Tyskland, men ogsaa Østrig og Ungarn, og det er da paa Forhaand givet, at den i sin Helhed fremviste et helt andet Billede og havde et helt andet Præg end en Udstilling for et snævrere Omraade. Der var da ogsaa stor Forskel baade med Hensyn til de udstillede Produkter som ogsaa til Biboliger, Metoder og desl., og det var meget interessant at se al den Forskellighed, som Biavlsdriften

afføder paa et saa vidt udstrakt Gebet. Udstillingen i sin Helhed var vel ikke meget større end Provinsudstillingen i Fjor i Flensborg, men dette tør vel ogsaa delvis have sin Grund i det vel tidlige Tidspunkt for en saadan Udstilling. Derimod virkede den mere imponerende, da det hele var anbragt i en stor Sal og meget smukt ordnet. Især var det Slesvig-Holstens Gruppen, som vandt stor Anerkendelse, og Landsforbundet fik da ogsaa tilkendt en Ærespræmie for det smukke Arrangement.

Vi Biavlere her fra Provinsen var særlig repræsenteret med Honning og Voks, og det var os hovedsagelig om at gøre at bringe vor krystalliserede Honning til Anerkendelse. Man er nemlig længere Syd paa for Størstedelen af den Mening, at Honningen bør holdes i flydende Tilstand, hvad der jo ogsaa let lader sig gøre ved at opvarme den flere Gange. Men da det jo er Honningens egentlige Natur, at den efter nogen Tid skal krystallisere, og det alene er i den krystalliserede Tilstand, man skal præsentere den for Publikum, er det paa Tide, at der her banes Vej. Det lykkedes os da ogsaa i Berlin at vinde Sejr, en Sejr, som vi ikke havde turdet haabe paa. Af Statsmedaljerne var 4 Sølv- og 2 Broncemedaljer udsat som højeste Præmier i Honningafdelingen. Den Kendsgerning nu, at disse 6 Medaljer, altsaa samtlige 6 Statsmedaljer, tildeltes vor Honning, beviser, hvorledes vi slog igennem, og man vil vel nu mere og mere komme dertil overalt at behandle Honningen paa rette Maade og lade den forblive fast.

I det hele har de 29 Udstillere her fra Landet bragt 40 Præmier hjem, deriblandt foruden de 6 Statspræmier 9 Ærespræmier og flere 1. Præmier. Her fra Nordslesvig var vi kun 2 Udstillere, nemlig Førster Wehding fra Molkjær ved Aabenraa, som fik Sølvmedalje, og undertegnede, som fik Broncemedalje og en Ærespræmie. Organist Otto, Hemme, fik Sølvmedalje og Diplom. De to nævnte Herrer ses paa det store Billede af Udstillingen i Flensborg (Side 239), Otto som Nr. 6 fra venstre Side og Wehding foran Manden med den lyse Overfrakke. Chr. Rasmussen.

Yngelspredning.

Af J. Madsen, Tilsynsmand, Tobøl, Holsted.

Ifølge en Artikel i „T. f. B.“ af 1. April d. A. af en ung Biavler vil jeg til Hr. N. N. sige følgende:

Af Deres Artikel kan jeg forstaa, at De maa være blandt de unge; men et Spørgsmaal kan jeg nok have Lyst til at rette til Dem: „Hvem har lært Dem at drive Biavl, eller er det egen Opfindelse?“ De skriver, det er lykkedes saa godt for Dem, og det er Yngelspredningen, De har at takke derfor. Jeg har imidlertid erfaret det modsatte: „Yngelspredning er en Fordærvelse for vor Biavl.“ Dette Emne skal jeg komme nærmere ind paa en Gang senere. Vi skal ikke ødelægge, men fremme vor Biavl, det er mit Formaal. Saafremt Yngelspredningen ikke var bleven benyttet, havde Biavlen her i Landet set helt anderledes ud, saa jeg vil raade Dem til aldrig mere at bruge Yngelspredning. Dette har ødelagt Tusinder og atter Tusinder Stader her i Landet, hvad jeg har haft Anledning til at se i de senere Aar; og jeg vil fraraade enhver Biavler at bruge det, hvad enten han boer i Jylland eller paa Øerne.

Artiklen, hvortil foranstaaende sigter, er skrevet af en ung amerikansk Biavler, Murer C. D. Benton. I sin Artikel meddeler B. bl. a., at han bygger sine Biboliger af 3 Lag Brædder med 2 Mellemrum, hvoraf det inderste er fyldt med Korksmuld, det yderste er tomt, samt at han i det tidligere Foraar indskrænker Pladsen i alle sine Stader, saa Bierne ikke har flere Tavler, end de kan dække fra Tavlbæreten til Bundlisten. Han udvider Pladsen i Yngellejets Midte ved Indhængning af Tavler. Her er altsaa 2 Forhold til Stede, som ikke findes hos Biavlerne i Almindelighed, nemlig: den usædvanlig lune Bolig og det stærkt sammenpressede Bitolk. Yngelspredningen foregaar hos ham under helt andre Forhold end den Yngelspredning, som i Reglen er praktiseret her i Landet, og som Hr. J. M. sigter til, og som vi er enig med ham i at fordømme.

Yngelspredning anvendes dog ogsaa meget endnu, og det særlig af de dygtigste Biavlere, om end paa en anden Maade, f. Eks. ved Opflytning af Yngeltavler fra Hovedrummet til Honningmagasinet ved Hovedtrækkets Begyndelse, ved Dannelse af Kunstsværme og Smaastader m. m. Red.

Vore Bigaarde.

Af Lærer Chr. Rasmussen, Sønderborg.
I.

For at fremme Biavlen havde de stedlige BF. her paa Egnen i Aar foranstaltet en Præmiering af velpassede Bigaarde. Vel havde en større Deltagelse været ønskelig, men det var dog et glædeligt Tegn paa stigende Interesse, at der meldte sig op imod næsten 3 Gange saa mange Konkurrenter som for 6 Aar siden. Vi ved nok, at der er nogle, som ser paa saadanne Foranstaltninger med Modstanderens Øjne og mener, at Hensigten hermed er fejlet, at Præmierne blot kommer enkelte tilgode, samt at det overhovedet er betydningsløst at tage Del i slige Foranstaltninger som Udstillinger og deslige. For slige Folk er Præmieringen naturligvis ikke, de staar paa et altfor højt Stade til, at vi endnu vil indlade os paa at komme til dem med gode Raad. Men deres Tal er dog nu ikke stort, og vi har ved vore Besøg fundet, at Deltagerne i Konkurrencen havde faaet Øje paa det rette Formaal, idet de havde givet deres paarørende Paalæg om at hente dem hjem fra Arbejdet, hvis de ikke skulde være hjemme, for at de kunde være til Stede ved Eftersynet af Staderne. Begge Gange vilde de være med for at modtage Raad og Belønning. Det er rigtigt saaledes. Meget glædeligt har vi set paa vor Rundrejse, og mangt et Fremskridt har kunnet optegnes. Men der er ogsaa meget, der ikke er, som det skulde være. Det er sagt den enkelte paa Stedet, men for at ogsaa andre kan faa Gavn deraf, skal det ogsaa fremsættes her.

Efter at vi med et „God Dag“ har anmeldt os, lader vi os af Bifar eller Bimor føre ud til Bigaarden, der som Regel findes i Haven. Bigaarden skal være en Pryd i Haven, derfor maa den have et lunt Hjørne, fri for Ukrudt. Rent og pænt maa der desuden være omkring Bihusene. Dette var ogsaa for det meste Tilfældet. Blot var i enkelte Bigaarde Staderne for stærkt udsatte for Solheden. Nogen Skygge er af stor Værdi, kun skal der ikke være lutter Skygge, som jeg fandt det i en Bigaard for nogle Aar siden. I et Havehjørne

bag nogle høje Tjørne stod 5—6 Bihuse hogstavelig talt begravede i Nælder og Kørvel; saa man ikke kunde se Bihusene i faa Meters Afstand. Skal Bigaarden være en Pynt med i Haven, og det kan den være, da maa Staderne ogsaa være pænt malede. Det hører med i den rationelle Drift. Efterladenhed i dette Stykke hævrer sig snart; ligeledes lader et pænt Ydre slutte paa et pænt Indre.

Vi kommer nu ind i Bigaarden for at undersøge Staderne. Vi hindres deri i første Omgang, fordi Bihusene staar for tæt paa hinanden. De maa mindst have en Afstand af 50 cm, hvis man skal have Plads nok til Raadighed. Hvorfor? En Grund er allerede anført. For det andet flyver Bierne ikke saa let fejl, naar de vender hjem fra Marken; især gælder dette Dronningen, naar hun kommer tilbage fra Parringsudflugten, og det giver sjældnere viserløse Stader. For det tredje formindskes Røveriet, og derved nedsættes tillige Faren for Bipestens Udbredelse.

Vi løfter Taget af. Hvad var det? Et Dyr skjulte sig i en Revne. Ud med det. Det var en Edderkop, og endnu en. Kniven frem og ind i Hjørnet. En Edderkopperede hales ud, en hel Æggekump. Hist og her hænger en død Bi i Spindelvævet. Ud med Morderne af dine Kasser, kære Ven! Et Par Strøg med en Fjervinge i Hjørner og Sprækker, saa ofte du mærker noget, og snart vil du være denne dine Biers Fjende kvit. Betænk, at selv en enkelt Bi's Død bringer Tab, og du er dog ellers saa paapassende med dine Bier.

Saa, nu Pakningen bort! Atter noget, noget flagrende, et Møl. Hvorfra og hvorfor? Fra den gamle Pude eller den gamle Frakke med det mugne Indhold, der som Fjer og Uld byder et fortrinligt Rugested for disse Bifjender. Derfor væk med disse gamle Sager som Pakning! Vel maa Bifolket om Sommeren ikke være uden et beskyttende Tæppe, men et Par udvaskede Klidsække gør her fortrinlig Tjeneste som Isoleringstæppe. De holder den brændende Sæthed borte om Dagen og hindrer for stærk Afkøling om Natten. Om Vinteren pakker man med Sække, hvis man har rigeligt deraf, eller med Hakkelsepuder.

Bier taaler ikke den sorte Farve.

Af W. G. Davis.

Her i Sydafrika, hvor Biavlen endnu befinder sig i sin Barndom, er der en hel Del Biholdere, som har deres Bier i Tønder, Kasser og i det hele i alt muligt, hvori Bier blot kan leve. Naar de skal høste Honningen, skærer de fleste af dem Yngelen ud med. Der bliver da altid spildt nogen Honning med den Følge, at Bierne i Naboskabet begynder at røve, og snart er alt i Oprør. Mere end en Ko, Høne osv. gaar hvert Aar tabt paa Grund af disse saakaldte Biavlernes Skødesløshed. Naar saadant hænder, bliver jeg altid kaldt til Hjælp, og jeg kunde fortælle adskillige Historier om den Skade, Bierne har anrettet.

Første Gang, man bad mig hjælpe, havde jeg en sort Dragt paa. Da jeg kom til Skuepladsen for Ødelæggelsen, blev jeg øjeblikkelig anfaldet af Bierne, som gav sig til at stikke i min Klædning, og jeg er vis paa, at der sad Bibraadder i Hundredvis i mine Klæder, da Bierne endelig var bragt til Ro.

Blandt de Dyr, Bierne havde stukket ihjel, var der sorte Svin og Høns og en sort Hund. Derimod havde en anden Hund af graagul Farve ikke faaet et eneste Stik. Dette vakte min Opmærksomhed, og jeg besluttede, at jeg næste Gang vilde gøre et Forsøg med en lysere Dragt. Lejligheden lod ikke længe vente paa sig; thi en Uge efter fik jeg Bud om, at en Bisværn havde dræbt en Del Høns og en værdifuld Ko. Jeg tog min nye Dragt, en khakifarvet Klædning og et Slør af samme Farve paa. Da jeg kom til Stedet, laa de 22 Høns, 2 Kalkuner og en sort og hvid Ko døde. Bierne var i et frygteligt Oprør og stak forfærdeligt, men de gjorde intet Forsøg paa at anfælde mine Klæder eller mit Slør, uagtet min Medhjælper, som havde et sort Slør, fik en hel Del Stik i Nakken. Der var ni gule Orpington-Høner i Gaarden sammen med de andre. Efter Bataljen undersøgte jeg dem omhyggeligt, men kunde ikke finde mere end tre Bibraadde i disse gule Fugle, medens de, som var dræbte, bogstavelig talt var bedækkede med Braadde. Jeg har senere brugt den samme Dragt ved adskillige Lejligheder, men Bierne har aldrig forsøgt at stikke mig, naar jeg har haft den paa.

Biavlen og Biaaret.

III.

Vejstrup, Sydfyn.

Det har været et slet Biaar her paa Egnen i 1913. Der er kun høstet ca. 5—10 kg pr. Stade. Men for at faa dette Udbytte har der bagefter maattet en Fodring til af 8—14 kg Sukker pr. Stade. Bierne var ellers i Forsommeren i en langt bedre Stand end i Fjor, men Kløveren gav — vistnok paa Grund af for megen Tørke — saa godt som ingen Honning, og naar denne Plante slaar fejl, bliver Udbyttet i Reglen daarligt, da her kun findes ubetydeligt med Agerkaal.

I min Udbigaard, hvor jeg sidste Aar høstede ca. 1200 kg Honning, fik jeg i Aar kun ca. 450 kg. I denne Bigaard har jeg nu i Efteraaret maattet give Bierne 700 kg Sukker for at faa dem i en god Vinterstand. Der var saa godt som ikke Honning i de underste Tavler, da jeg tog Magasinerne bort.

Jeg har i dette Efteraar udelukkende brugt dansk Puddersukker (Farin) til Fodring. Den Slags Sukker koster kun ca. 31 Øre pr. kg og er meget let at opløse. Nu vil jeg se, om Bierne befinder sig lige saa godt derpaa som paa Kandis. Til Foraarsbrug og Sommerfodring lader det til at være meget godt. Jeg overvintrer i Aar 108 Familier.

Vejret har i den forløbne Sommer været temmelig gunstigt for Dronningavl. Af ca. 400 Smaastader har jeg faaet noget over 800 befrugtede Dronninger. Det er det største Antal, jeg nogen Sommer har haft. Efterspørgslen efter Dronninger har været meget stor, saa det har ikke været muligt at tilfredsstille alle dem, der har villet købe.

Af Bipest findes der, saa vidt jeg ved, nu kun meget lidt her i Sydfyn. Honning sælges her i Smaavægt til 130 og 140 Øre pr. kg.

A. Nielsen.

Sønderborg, Als.

Honninghøsten er her paa Als og Sundeved falden meget daarligere end i Fjor. Hvor Bierne i Maj ikke har haft Kaalrabi-frømarker i Nærheden, er Udbyttet langt under middel, 10 kg gennemsnitlig imod 25—30 kg i 1912. Hvem der har kunnet udnytte fornævnte Træk, har naaet en Gennemsnitshøst af 17—18 kg pr. Stade. Hvidkløveren løvede i Begyndelsen af Juni godt, men de kolde Nætter, delvis endogsaa med Nattefrust, ødelagde næsten alt, og Linden gav kun noget i et Par Dage. Af Sværme faldt der gennemgaaende kun faa, da der jo drives Biavl i Trugstader, og Sværmingen forebygges saa meget som muligt. Man kan vel antage, at hvert 8.—10. Folk under normale Forhold giver en Sværm, og den behønder Biavleren for det meste selv. Efterspørgslen efter Sværme har derfor i Sommer været stærk, og der er i Sommerens Løb bleven indforskrevet en hel Del Sværme og i Efteraaret nøgne Bifolk. Det er et Bevis paa stigende Interesse for Biavlen og paa den stigende Udbredelse, som

vi ogsaa mærker af Nyindmeldelser i Foreningen. — Vi har her i Aar for første Gang indvintret paa skattefrit Sukker, og der er af Foreningens Medlemmer brugt ca. 3000 kg. Det er en betydelig Besparelse, og Bierne tager gerne Sukkeret, som er denatureret med Sand. Foreningerne Als og Sundeved har i Sommerens Løb udfoldet følgende Virksomhed: Der er blevet afholdt 3 Møder, nemlig i Svenstrup, i Lysabild og i Ullerup. Ved Siden af Udførelsen af praktiske Arbejder i Bigaarden holdt Biavlslæreren Søndergaard fra Ribe Foredrag om Dronningskifte, Dronningavl og om Bipest. Især paa Sundeved er Smitten slemt udbredt. En hel Bigaard paa 20 Stader behandlede efter Mac Evcoys Metode, og ligeledes behandlede med godt Resultat efter samme Metode en hel Mængde Stader hos forskellige Biavlere paa samme Egn. Sundeved BF.s Formand, Landmand Poulsen i Ullerup, har i Aar gjort et godt Arbejde paa dette Felt. Ogsaa i Hørup paa Als har Smitten hærgnet slemt, men der er nu ogsaa delvis ryddet op af Brandt, Tangsholm. Desværre viser sig altid her og der enkelte Biavlere, som er modvillige, til deres egen og andres Skade.

Der fandt en Præmiering af Bigaarde Sted i Sommer. 19 Deltagere havde meldt sig til Konkurrencen. I Maj og Juli blev de anmeldte Bifolk synede, og i Eftersommeren blev Præmierne uddelt. 1. Præmie blev tilkendt Bødkermester Joh. Nielsen, Stevning, en Mand paa over 70 Aar. 2. Pr. fik Mejeribestyrelsen Christensen, Broballe. 3. Pr. Chr. Vrang, Adserballe. 4. Pr. Mejeribestyrelsen Rigelsen, Svenstrup. 5. Pr. Landmand Nielsen, Blæsborg, Augustenborg. 6. Pr. Skomagermester Matthiesen, Sundsmark.

Chr. Rasmussen.

Bøvl, S. Ommе.

1913 er for denne Egn et slet Biaar. Bierne var godt udviklet fra Foraaret, men saa blev det for tørt, saa der blev ikke samlet mere end til Husbehov. I August Maaned blev der udbaaret en Del Yngel, ikke alene Dronningyngel, men ogsaa Arbejdyngel. Da der faldt nogen Regn omkring ved 1. September, begyndte Dronningerne at beægge Tavlerne med Æg. Boghveden gav slet intet Udbytte paa Grund af Tørken. Da Lyngtrækket havde været i 8 Dage, saa begyndte Nattefrosen, og saa var Trækket forbi. Ved Indvintringen viste det sig, at der var en hel Masse Yngel; der var Stader, hvori der var 9 Tavler med Yngel, men der var kun faa gamle Bier i Staderne. De fleste Familier gav lidt Overskud, de bedste 10 kg, men langt de fleste kun 5 kg. Vi lader Familierne beholde saa megen Honning, at det kan række Vinteren over. Prisen paa Honning er her 70 Øre pr. 1/2 kg, men der er ikke ret megen at sælge, de fleste bruger Honningen selv. Vor Forening tæller 85 Medlemmer med lidt over 300 Stader. Men desværre, Bipesten huserer stærkt her paa Egnen. Vi fik sidste Sommer undersøgt 85 Stader; 33 af disse havde Pest; 29 blev behandlet og 4 svovlede. Det viste sig, at de, der var behandlet Aaret forud, var mest syge, men

vi har ogsaa faaet de mest mistænkelige undersøgt. Vi har da ogsaa Strækninger, som vi betragter som fri for Pest. Men det ser ud, som om Sygdommen breder sig.

Christian Jacobsen.

Nykøbing Jyll.

Biaaret 1913 har været et af de bedste i Mands Minde her paa Egnen. Af gode, velbehandlede Stader har Udbyttet mange Steder været fra 50 kg og opefter; nogle Stader har givet op til 100 kg Honning. Men Traktorholdene har ikke været lige gode overalt paa Øen, og Biernes Pasning er desværre heller ikke alle Steder saa god, som den burde være, saa en Del Biholdere har maattet nøjes med meget mindre. Gennemsnitsudbyttet af Øens 1400 Stader kan vist sættes til 30 kg pr. Stade. Biavlen her paa Øen er i god Fremgang og Hvidkløveren paa Morsø ligeledes, og det er den, vi kan takke for det gode Udbytte.

Jens Henriksen.

Kosterslev, Jullerup.

Prisen paa Honning er her paa Egnen ca. Kr. 1,30 pr. kg, men de Handlende og Løveapoteket i Odense byder kun Kr. 1,10 pr. kg. Honninghøsten har været under middel, ca 15 kg pr. Familie. Nogle enkelte lidt mere, men mange har vist faaet mindre.

Laurits Olsen.

Dalmose.

Honningudbyttet her paa Egnen blev ikke nær saa stort, som det saa ud til; det gode Træk ophørte meget tidlig paa Grund af Tørken; jeg har af 9 udvintrede Familier høstet 212 kg og formeret til 12 Familier; en Familie er senere bleven dronningløs, og efter et mislykket Forsøg paa at indføre en Dronning er den bleven forenet med en anden Familie. Jeg har fodret med 65 kg Kandis. Enkelte af Familierne har faaet indtil 8 kg.

P. Pedersen.

Viborg.

Biaaret 1913 har for Viborgs og nærmeste Omegns Vedkommende været ret godt. Der er høstet gennemsnitlig 12 à 15 kg Honning, foruden at Staderne ved Hjælp af et Tilskud paa 4 à 5 kg Sukker har kunnet bringes i god Vinterstand. Om de overalt har faaet dette Tilskud, turde dog maa ske være tvivlsomt, thi Mennesket er jo ikke altid saa godt, som det burde være — selv over for sine Bier. Prisen paa Honning er her meget variabel. Enkelte slynger ud, før Honningen er forseglet, og sælger den til 40 à 45 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. Produktet er jo fornuftigvis heller ikke mere værd. Prisen paa god Honning er 65—75 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

Viborg Amt blev jo desværre ikke i sin Helhed tilset for Bipest i denne Omgang. Dog maa Viborg og nærmeste Omegn, som iøvrigt ikke var meget haardt angrebet, i det hele og store betragtes som pestfrit.

J. Werner.

Idom, Holstebro.

Her paa Egnen har vi haft et godt Honningaar; jeg har saaledes høstet henved 750 kg af 28 Stader og kun fodret med 62 $\frac{1}{2}$ kg

Sukker. Foraaret var ogsaa gunstigt for Udviklingen i Aar, og Trækket paa Hvidkløveren var udmærket; rig Sol i lange Tider. Lyngen var ikke rig paa Blomster i Aar paa Grund af Tørken, men alligevel samlede mine Bier ikke saa lidt Lynghonning, da her er en Mose tæved. Saadan et godt Biaar sætter altid Liv i Biavlen; det mærkes paa Bestilling af Stader til næste Aar.

Knud Knudsen.

Gavnlig Vink.

Vejret. (11. Novbr.) Vel har Vejret i de sidst forløbne 4 Uger været mildt og varmt i Forhold til Aarstiden, men det mærkes dog, at Sommeren er forbi, Dagene er korte og ofte ret mørke, kun nu og da kigger Solen lidt frem. Kun nogle faa Dage har det været noget koldt og blæsende, ellers som Regel stille Vejr og en Dag imellem lidt Regn. Aaret har været ret mærkeligt med Hensyn til Udbyttet. Medens der fra nogle faa Egne berettes om et godt Udbytte, lyder de fleste Meddelelser paa, at Udbyttet i Aar, trods det at Staderne var birige i Foraaret, er under et Middelaar. Nu er Tiden inde til Plantning af Buske og Træer. Ved Køb af Planter bør man vælge saadanne, som tillige har Betydning for Bierne. Gode Biplanter er jo Frugtbuske og Frugttræer, Ahorn, Røn, Hestekastanie, Akacie, Lind, kortbladet Pil, Snebærbusken, Leugstrum, Mirabeller o. m. fl.

Sørg for, at Staderne er pakket, saa Bierne har det lunt, men hos de birige Familier som staar lunt, bør Indgangen nu være mindst 20 cm bred for Luftfornylsels Skyld.

Fra Kredsene.

Stouby og Omegns Husmandsforening afholdt den 18. og 19. Oktober en Mark- og Havebrugsudstilling i Forbindelse med en Bivavlsudstilling. Følgende tilkendtes Præmie:

Honning.

1. Kl. Diplom: Gaardejer A. Laursen, Stouby; Landpost Chr. Vestergaard, Stouby.
2. Kl. Diplom: Husmand J. Sørensen, Stouby Skov; Købmand J. Petersen, Stouby.

Voks.

1. Kl. Diplom: Lærer Holbech, Belle; Landpost Chr. Vestergaard, Stouby.
2. Kl. Diplom: Husmand J. Sørensen, Stouby Skov; Husmand S. Madsen, Belle.

Biavlsredskaber.

1. Kl. Diplom: Fabrikant V. Boesen, Vejle; Husmand S. Madsen, Belle.

Ved Planteavlsudstillingen i Havndal den 17.—19. Oktober uddeltes følgende Præmier for Bivavlsprodukter:

Krystalliseret Honning.

1. Pr.: R. Krogsgaard, Aistrup.

2. Pr.: Ant. Jensen, Kastbjerg; J. L. Mikelsen, Havndal; Bolette Kjeldsen, Kastbjerg; K. Degn, Udbyneder.

3. Pr.: Maler Laurberg, Gerlev; N. C. Hansen, Gerlev; Chr. Degn, Udbyneder.

Flydende Honning.

2. Pr.: C. Degn, Udbyneder; Bolette Kjeldsen, Kastbjerg; Markus Jensen, Dalbyneder.

Voks.

1. Pr.: Bolette Kjeldsen, Kastbjerg; R. Krogsgaard, Ajstrup; Markus Jensen, Dalbyneder.

2. Pr.: K. Degn, Udbyneder.

3. Pr.: Anton Jensen, Kastbjerg.

Vokstavler.

1. Pr.: R. Krogsgaard, Ajstrup.

Syltetøj.

1. Pr.: R. Krogsgaard, Ajstrup.

Udstillingen, der omfattede over 200 Numre forskellige Landbrugsprodukter, var om Søndagen særdeles godt besøgt.

Kvaliteten af det udstillede Voks var særdeles god, naar undtages et enkelt Nummer.

Meget af den udstillede Honning var ligeledes en fortrinlig Vare. Naar kun 1 Nummer naaede at faa 1. Pr., skyldtes det den Omstændighed, at flere Udstillere havde opbevaret Honningen utilstrækkelig tildækket, saa den havde indsuget Fugtighed af Luften og var bleven blød oven i Glasset.

For en Fuldstændigheds Skyld skal notes, at Honning — selv om den er fortrinlig af Kvalitet — altid lider en Del i Holdbarhed og Udseende ved at blive taget op af en større Beholder og sat i Glas, efter at den er krystalliseret.

Udstillerne faar tilkendt Diplomer, som bedes afhentet ved Landbo- og Husmandsforeningernes Generalforsamlinger.

R. Krogsgaard.

Hvetbo Herreds BF. Udstillingen i Pandrup den 25.—27. Oktober sammen med den stedlige Husmandskreds' Planteavlsudstilling var godt besøgt. Udstillingen var en Del fyldigere end i Fjor, og de udstillede Produkter var gennemgaaende bedre end i Fjor. Lærer Jensen, Gug, og Biavlslærer Bach, Stenum, fungerede som Dommere. Jensen holdt paa sin ejendommelige Maade et godt og klart Foredrag om Biernes Arbejde uden for Kuben. Efter Foredraget rettedes en Del Forespørgsler angaaende praktisk Biavl, der besvaredes af Chr. Bach og Joh. Jensen. Der uddeltes følgende Præmier:

Honning.

1. Pr.: Chr. Ulrich, Truslev Kjær, Løkken; G. Pedersen, Ingstrup; N. Bærntsen, Mærgelsbæk, Kaas; J. Andersen, Pandrup; M. Pedersen, Hunetorp, Pandrup; J. Søborg, Engesgaard, Pandrup; P. Andersen, Risager, Pandrup; Chr. Rasmussen, Rendbæk, Saltum; J. O. Matthiasen, Rendbæk, Saltum.

2. Pr.: J. P. Jensen, Skjulsmark, Ingstrup; Johan Christensen, Alstrup, V. Hjermslev; N. Bærntsen, Mærgelsbæk, Kaas; O. Larsen, Rendbæk, Saltum; J. Larsen, Rendbæk, Saltum; M. Larsen, Helledi, Pandrup; E. Holmsgaard, Mærgelsbæk, Kaas; N. Aug. Børgesen, Tranekær, Kaas.

Voks i Blokke.

1. Pr.: J. P. Jensen, Skjulsmark, Ingstrup; Chr. Ulrich, Truslev Kjær, Løkken; G. Pedersen, Ingstrup; N. Bærntsen, Mærgelsbæk, Kaas; J. Larsen, Rendbæk, Saltum; M. Larsen, Helledi, Pandrup; M. Pedersen, Hunetorp, Pandrup; Chr. Rasmussen, Rendbæk, Saltum; E. Holmsgaard, Mærgelsbæk, Kaas.

2. Pr.: N. Aug. Børgesen, Tranekær, Kaas; J. Larsen, Rendbæk, Saltum; N. Bærntsen, Mærgelsbæk, Kaas; Chr. Ulrich, Truslev Kær, Løkken.

Vokstavler.

1. Pr.: J. P. Jensen, Skjulsmark, Ingstrup.

Mjød.

1. Pr.: J. O. Matthiasen, Rendbæk, Saltum; N. Aug. Børgesen, Tranekær, Kaas; Chr. Rasmussen, Rendbæk, Saltum; Marinus Pedersen, Hunetorp, Pandrup.

2. Pr.: G. Pedersen, Ingstrup; N. Aug. Børgesen, Tranekær, Kaas.

3. Pr.: J. Larsen, Rendbæk, Saltum.

Syltetøj.

1. Pr.: M. Larsen, Helledi, Pandrup.

Biboliger.

1. Pr.: J. Larsen, Rendbæk, Saltum.

Bikuber.

1. Pr.: J. P. Jensen, Skjulsmark, Ingstrup.

Ved Produktudstillingen i Frederikssund den 28.—29. September 1913 blev følgende Præmier uddelt for Biavlsprodukter:

Honning.

1. Pr.: Gartner A. Larsen, Rørbæk; Husmand O. S. Nielsen, St. Rørbæk.

2. Pr.: Afbygger H. Chr. Hansen, Oppesundby; Tømmer P. Mathiasen, Hjørlande.

3. Pr.: Biavler Vilh. Nielsen, Sundbylille.

Voks.

1. Pr.: Gartner A. Larsen, Rørbæk.

2. Pr.: Afbygger H. Chr. Hansen, Oppesundby.

Honningkager.

1. Pr.: Fru Christiane Larsen, Rørbæk.

Redskaber.

1. Pr.: Gartner A. Larsen, Rørbæk.

I Forbindelse med Planteavlsudstillingen afholdtes der i Dagene 11. og 12. Oktober en Biavlsudstilling i Mørke. Udstillingen, der var meget righoldig, var godt besøgt. Følgende Præmier uddeltes for Biavl:

Honning.

1. Pr.: Jensen, Vorre; Simonsen, Dagstrup; Jørgensen, Rosenholm.

2. Pr.: Th. Rasmussen, Termestrup; Eriksen, Uggelbølle; Jørg. Jensen, Kærsvang; Rasmussen, Rosenholm; Joh. Grønneberg, Hornslet; Organist Hvorslev, Hørning; Mejerist Jensen, Hornslet; Peder Rasmussen, Termestrup; A. Jensen, Termestrup; Andrea Mikkelsen, Lime.

3. Pr.: Lærer Eeg, Termestrup; Karoline Andersen, Stampen; A. Marie Ulrichsen, Lemmer; Lærer Lund, Søby.

Voks.

1. Pr.: Mejerist Jensen, Vorre; Skrædder Simonsen, Dagstrup.

2. Pr.: Grønneberg, Hornslet; Mejeribestyrelse Jensen, Hornslet; Lærer Lund, Søby; Jørgensen, Rosenholm.

3. Pr.: Lærer Eeg, Termestrup; Jørg. Jensen, Kærsvang; Skovfoged Rasmussen, Rosenhoim; Organist Hvorslev, Hørning; Peder Rasmussen, Termestrup; Karoline Andersen, Stampen; Ane Marie Ulriksen, Lømmer.

I Hadsten afholdtes den 8.—9. Oktober en Planteavlsudstilling, som begge Dage var godt besøgt. Følgende blev tilkendt Præmie for Biavisprodukter:

Honning.

1. Pr.: Mogens Pedersen, Vithen; Maler N. Andersen, Hadsten; N. Strunge, Thostrup.

2. Pr.: P. Knudsen, Vithen; P. Sørensen, Kollerup Skov, N. Sørensen, Hadsten.

3. Pr.: H. Pedersen, Svejstrup; A. Sørensen, Svejstrup; N. Kristensen, Tanghuset.

Voks.

1. Pr.: N. Strunge, Thostrup; H. Pedersen, Svejstrup; P. Knudsen, Vithen.

2. Pr.: N. Kristensen, Tanghuset; P. Kr. Rasmussen, Hadsbjerg.

3. Pr.: M. Pedersen, Vithen; J. Pedersen, Lerberg; Bødker Laursen, Hadsbjerg; N. Sørensen, Hadsten.

Præmieliste fra Planteavlsudstillingen i Ørsted 11. og 12. Oktober:

Honning.

1. Pr.: J. Laursen, Virring; Mejeribestyrer P. Rasmussen, Ørsted; Bluhmensaadt, Udby.

2. Pr.: Landpost Christoffersen, Ørsted.

Voks.

1. Pr.: Bluhmensaadt, Udby; Mejeribestyrer P. Rasmussen, Ørsted.

2. Pr.: J. Laursen, Virring.

Ny Mjød.

1. Pr.: Fru Rasmussen, Ørsted Mejeri.

Rinds Herreds B.F. har i Sommer afholdt Bedømmelse over Bigaardene. I Konkurrencen deltog ialt 20 Biavlere med tilsammen 98 Stader. Ved Undersøgelsen fandtes Pest i 4 Bigaarde og Møl i 10, saa Bedømmelsen har altsaa gjort Nytte paa mere end en Maade. Tillige er afholdt en Forskole i Klejtrup, som var godt besøgt. Derimod har Foreningen ikke ladet afholde Biavls møder i Aar.

Horsens og Omegns B.F. holdt den 6. November Generalforsamling i Afholdshjemmets Sal. Formanden, Skovfoged Lüders, gav Meddelelse om Aarets Virksomhed, særlig Arbejdet for Bipestens Bekæmpelse. Kassereren, Bødker Møller, Hornsyld, fremlagde Regnskabet, der viste en Indtægt og Udgift paa henvend 500 Kr. og en Beholdning paa henvend 200 Kr. Regnskabet blev enstemmig godkendt. Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes Skovfoged Lüders og nyvalgte Husejer Carl Norup, Tvingstrup. Som Revisor genvalgte Lærer Kirkeskov, Gedved. Som Delegeret til Delegeretmødet i Slagelse valgtes Formanden med Næstformanden, Erik Kristensen, Tolstrup, som Suppleant. Rejsegodtgørelsen for den Delegerede fastsattes til 3 Kr. plus 3. Kl. Jærnbanebillet. Kassererens Løn fastsattes til 25 Kr. som hidtil.

For Tiden har Foreningen to Slags Medlemmer. Nogle, der betaler 50 Øre i Med-

leniskontingent, og nogle, der foruden de 50 Øre betaler 1 Kr. 50 Øre i Abonnement for „T. f. B.“. Efter en længere Forhandling foretoges der en ikke forbindende Afstemning, der gav stort Flertal (12 St.) for at sætte Kontingentet for alle til 1 Kr. 25 Øre, heri indbefattet Abonnement for Tidsskriftet, der paa den Maade vilde blive tvungen til Medlemsblad.

Det vedtoges, at der i kommende Aar skal holdes et Biavlskursus. Stedet for dets Afholdelse overlodes det Bestyrelsen at bestemme; dog skal det være saa centralt beliggende som muligt. Kassereren henstillede, at Kontingent og Betaling for Tidsskriftet indbetales tidligst muligt. Til Noteringsudvalget valgtes Stationsmester Rath, Tvingstrup, Sadelmager Hansen, Raarup, Skovfoged Lüders, Frk. Hjerrild, Gedved, N. P. Petersen, Lund, og Skrædder Jørgensen, Rask Mølle.

Et og Andet.

Udenrigsministeriet har i Skrivelse, dateret København d. 5. November 1913 meddelt „T. f. B.“s Red., at den kgl. Konsul i Gøteborg har indberettet, at indværende Aars svenske Honninghøst, efter hvad Fagnæmd paa Biavlens Omraade har opgivet ham, ventes at blive endog særdeles ringe.

Deltagerne i DBF.s Bipestkursus i Ringsted i 1913 bedes herved modtage min Hilsen og Tak for det modtagne Fotografi. Falder Vejen i Nærheden, saa kom ind og besøg mig igen.

Ringsted, 5. Novbr. 1913. H. Lønberg.

Aarhus Amt. Jeg undersøgte i Aar 55 Bigaarde med 130 Stader, og jeg fandt Pest i 15 Stader. Undersøgelsen tog vel lang Tid — 14 Dage —, Grunden var uheldigt Vejr. Jeg eftersaa nemlig kun Bier i saadant Vejr, som jeg kunde ønske mine egne Bier behandlet i. I Fjor var jeg i 74 Bigaarde med 233 Stader. Det er mig ikke bevidst, at jeg nogen Sinde er gaaet en Bigaard forbi.

Jeg takker Biavlerne for udvist Gæstfrihed, da de faa Stader i Forhold til Bigaardene ellers havde gjort Undersøgelsens økonomiske Side mindre glædelig.

Stouum, Brønderslev. Chr. Bach.

Honning og Margarine. Herom udtalte L. Nielsen, Vejborg, sig saaledes paa Planteavlsudstillingen i Sindal:

Biavlen er en Sag, som har den største Betydning, og navnlig synes jeg, at det er irriterende at tænke paa, at Smaakaarsfolk herhjemme giver Millioner af Kroner ud til Margarine, naar der ligger Tusinder af Pd. Honning i Blomsterne paa vore Marker, og denne vilde være en fortrinlig Erstatning for Margarine. Desuden gør Bierne jo Planteavlens uvurderlig Nytte som Hjælpere ved Bestøvningen.

Spørgsmaal og Svar.

Paa hvilket Sted skal jeg til Foraaret indhænge de Tavler, jeg vil udvide Yngellejet med? Spørgsmaalet fremkommer, fordi jeg har Flyvehullerne paa Siden af Staderne.

A. N.

S.: Naar Flyvehullet er paa Siden af Stedet, bør Udvidelsen af Pladsen i Yngellejet ske ved, at den nye Tavle anbringes imellem Blomsterstøvtavlen og Yngeltavlen ved det ene Indskud. Naar den først indhængte Tavle er fuldt besat med Æg og Yngel, indhænges igen en Tavle paa samme Plads. Naar Tavlerne anbringes paa det Sted i Stedet, faar De i Løbet af 2 à 3 Aar fornyet Tavlebygningen i Yngellejet af Deres Stader. Sørg for, at Bierne har rigeligt med Forraa, og at Staderne er pakket godt.

Jeg har i Reglen altid den Ulempe ved Indvintringen, at Yngellejet er altfor stort, ofte paa 12—14 Tavler ved sidste Udslyngning, og det er jo for stort et Antal Tavler at indvintre en Familie paa. Hvorledes skal jeg undgaa dette? Vil De raade mig til at bruge Afsfærringsgitter?

A. N.

S.: Ja, umiddelbart inden Hovedtrækkets Begyndelse bør De, ved saavel lodret som vandret Afsfærringsgitter, begrænse Yngellejet i Deres Stader til et passende Antal Tavler (7—9 i Forhold til Rammernes Størrelse og Familiernes Udvikling).

Her paa Egnen bruges mest 10×12 Stedet, og Magasinrammerne laves af 1½" brede Lister. Var det ikke bedre, om Rammerne kun var 1" brede, og man saa lod Bierne forlænge Cellerne, indtil Tavlen blev 1½" tyk, ved at Tavlerne flyttedes længere fra hinanden, naar Kunsttavlen var udbygget?

A. N. H.

S.: Rammer af 1" brede Lister anses for at være de bedste ikke alene i Hovedrummet, men ogsaa i Magasinerne, idet Honningen i disse lader sig udslynges, uden at Tavlen brækkes i Stykker, selv om den kun er af normal Tykkelse (1"). Naar Kunsttavler skal udbygges, bør hver Ramme kun have normal Plads, 3,8 cm; først naar Kunsttavlerne er udbygget, og der er Honning i de fleste Celler, men inden disse er forsegledede, givès hver Ramme fra 1 til 1,5 cm mere Plads.

I Sommer købte jeg hos en Handlende en Del skarpe Hjørneklodser af Træ, men disse viste sig at være af meget forskellig Længde. Foran mig har jeg liggende 2 Klodser, den ene er 3,3, den anden 4 cm. Hvilken af disse Længder er den rigtige, og kan jeg bruge begge Længder?

L.

S.: Den rigtige Længde paa Hjørneklodserne til Rammer i Yngellejet er 3,8 cm. Alle Klodser, som er kortere eller længere, bør sorteres fra og maa ikke benyttes til Rammer, som vil blive anvendt i Yngellejet. Hjørneklodser, som er under 3,8 cm, bør ikke anvendes som Afstandsmaalere.

Er Fremtidsstatet 10×12 bedre end det almindelige 10×12 Stade?

A. N. H.

S.: Fremtidsstatet, 80 cm langt, er til 17 à 18 Rammer i Hovedrummet, og da det har Plads til 2 Lag Magasiner til Honning, saa er det et Stade, der ikke bliver for lille selv i et rigtig godt Biaar, hvad et almindeligt 10×12 Stade kan blive.

Jeg har forstaaet det saaledes, at naar „T.f.B.“ før 1. Maj bestiltes hos Redaktøren gennem vor BF., saa kostede Bladet 1 Kr. 50 Øre, men bestilt efter 1. Maj koster det 2 Kr. pr. Ekspl. Er det rigtigt? E. K.

S.: Naar „T.f.B.“ bestilles gennem en Forening, som har mindst 10 Tidsskriftholdere, koster Bladet 1 Kr. 50 Øre pr. Kalendarjaar for hvert Ekspl., uanset paa hvilken Tid af Aaret Bladet bestilles. For de Ekspl., som bestilles hos Redaktøren inden 1. Maj, faar Foreningen et Tilskud af DBF. af 60 Øre pr. Ekspl. (Altsaa koster „T.f.B.“ bestilt inden 1. Maj kun den lokale BF. 90 Øre pr. Ekspl.) For Ekspl. bestilt efter 1. Maj gives intet Tilskud. Kun naar „T.f.B.“ bestilles af BF. paa under 10 Tidsskriftholdere eller af Biavlere, som ikke er Medlemmer af nogen Forening, koster det 2 Kr. pr. Ekspl.

I den Forening, hvoraf jeg er Medlem, er Medlemsbidraget 50 Øre pr. Aar, og enhver, som vil holde „T.f.B.“, skal yderligere betale 1 Kr. 50 Øre for det. Da jeg har erfaret, at DBF. giver et Tilskud til vor Forening af 60 Øre pr. Tidsskrift og desuden giver Tilskud til et kort Kursus, saa fremgaa heraf, at vi, der holder „T.f.B.“, betaler 1 Kr. 10 Øre i Medlemsbidrag til den lokale Forening, medens de, der ikke holder Bladet, kun betaler 50 Øre. Kan den Maade, hvorpaa dette er ordnet her i Foreningen, anses for heldigt eller retfærdigt?

L. J. H.

S.: Da alle Medlemmerne i Deres Forening har samme Rettigheder og nyder samme Goder i denne, bør deres Ydelse til Foreningen ogsaa være af ens Størrelse; men som det nu er, betaler et Medlem, som er Tidsskriftholder, mere end dobbelt saa meget i Medlemsbidrag som et Kredsmedlem. Forholdet kan ordnes paa 2 Maader, enten ved 3 Størrelser paa Medlemsbidraget, nemlig 50 Øre for dem, der kun er Medlemmer af Foreningen, 1 Kr. 40 Øre for dem, der vil holde „T.f.B.“ og bestiller det inden 1. Maj, og endelig 2 Kr. for dem, der bestiller Bladet efter 1. Maj; eller ved at sætte Medlemsbidraget til 1 Kr. 50 Øre før 1. Maj og 2 Kr. efter den Dag og sende „T.f.B.“ til alle Foreningens Medlemmer.

Foreningens Indtægt af Medlemmerne har i Aar været:

50 Tidsskriftholdere à 1,10	Kr. 55,00
60 Kredsmedlemmer à 0,50	— 30,00
	Kr. 85,00

Er Medlemsbidraget 1 Kr. 50 Øre, og alle faar „T.f.B.“, saa vil Foreningens Indtægt af 110 Medlemmer à 60 Øre kun blive 65 Kr. Den ny Ordning paa en af foranførte Maader vil bringe Foreningen en mindre Indtægt i Medlemsbidrag à 20 Kr. aarlig, men dette Beløb vil dog ikke formindskes Foreningens Arbejdsevne, idet Foreningen, naar alle dens

Medlemmer faar „T. f. B.“, paa en enkelt Undtagelse nær kan avertere alle sine Møder i dette Blad i Stedet for som hidtil i 3—4 lokale Blade, hvortil der hidtil aarlig er anvendt 30 à 40 Kr. At Medlemsantallet skulde formindskes ved den nye Ordning, er der ingen Sandsynlighed for. Foruden „T. f. B.“ faar jo enhver ny tiltrædende Holder gratis et Eksp. af Ledetraad i Biavl.

Foreningsmeddelelser.

Holstebro og Omegns B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling paa Højskolehjemmet i Holstebro Lørdag den 13. December Kl. 4 Eftmd. Dagsorden: Fremlæggelse af Regnskabet for 1913. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Vorbeck, Carl Uhre og Poul Krogh, som alle afaar efter Tur. Valg af en Repræsentant og Delegeret for 1914. Virksomhedsplanen for 1914. Medlemskontingentet betales for 1914, og nye Medlemmer optages i Foreningen. Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at de, som ikke ifølge Foreningens Love har skriftlig udmeldt sig af Foreningen før 1. December, betragtes som Medlemmer for det kommende Aar og maa altsaa betale Kontingent før 1. Januar. L. Lauritzen.

Vends Herreds B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag den 7. December Kl. 5 Eftmd. paa Nr. Aaby Gæstgivergaard. Dagsorden:

Regnskabet for 1913 fremlægges til Godkendelse. Virksomhedsplan for 1914. Valg af Bestyrelse. Efter Tur afaar J. Thiel, H. P. Rasmussen og Jens Larsen. Valg af Revisorer og Delegerede til Centralmødet.

Jens Larsen.

Gerlev m. fl. Herreders B.F. afholder Søndag den 30. Novbr. Kl. 1 $\frac{1}{2}$ Eftmd. sin aarlige Generalforsamling paa Dalbyover Afholdshotel med følgende Dagsorden:

1. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. 2. Valg af Bestyrelse, Valg af Revisor. 4. Valg af 3 Delegerede til Mødet i Randers. 5. Meddelelse om Virksomheden i 1913. 6. Plan for 1914. 7. Beretning fra Delegeretmødet og Centralmødet. 8. Eventuelt.

Umiddelbart efter at Generalforsamlingen er sluttet, afholder Smed P. C. Jensen, Kristrup, Foredrag om Biavl, og det forventes, at Tilslutningen i den Anledning maa blive stor. R. Krogsgaard.

Vallø og Omegns B.F. afholder Generalforsamling paa Vallø Gæstgivergaard Søndag den 23. Novbr. Eftmd. Kl. 3.

1. Regnskabet fremlægges. 2. Valg af Bestyrelse, Kredsformand og Revisor. 3. Bevilling af et Beløb til Bortlodning i 1914 samt Valg af Indkøbere til denne. 4. Valg af Indkøbere af Vokstavler og Bihuse. 5. Forhandling om Nedsættelse af et Udvalg til i det kommende Aar at fastsætte en Normalpris paa Honning og eventuelt Valg af dette.

Tessebølle Skole, den 6. Novbr. 1913.

C. Arnkjær.

Vejle Amts B.F. afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 29. November d. A. Kl. 2 Eftmd. paa Vejle Højskolehjem. Dagsorden: 1. Regnskabet Fremlæggelse.

2. Bestemmelse af Virksomheden i 1914. 3. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 4. Valg af Delegerede til Centralmødet. 5) Eventuelt. Medlemmerne bedes møde talrigt.

NB. De Kredsformænd, som endnu ikke har sendt mig det resterende Medlemsbidrag for 1913, bedes sende dette pr. omgaaende.

A. M. Jensen.

Sorø Amts B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling i Højskolehjemmet i Slagelse Lørdag den 22. Novbr. Kl. 4 Eftmd. Dagsorden: 1. Regnskabet Fremlæggelse. 2. Valg af Bestyrelsesmedlemmer og Revisor. 3. Valg af Delegerede. 4. Valg af Noteringsudvalg. 5. Planen for næste Aars Virksomhed. 6. Eventuelt. Medlemmerne bedes møde talrigt. Th. Jakobsen.

Randers og Omegns B.F. afholder Generalforsamling Lørdag den 6. Decbr. Kl. 1 Eftmd. paa Østergades Afholdshotel. Dagsorden: Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer. Bestilling af Tidsskriftet. Nye Medlemmer optages. Eventuelt Jens Jakobsen.

Svendborg Amts B.F. holder Delegeretmøde Lørdag den 22. Novbr. Kl. 10 Formd. hos Gæstgiver Chr. Petersen, Torvet, Svendborg. Dagsorden: Beretning om Virksomheden i 1913. Valg af Delegerede og Bestyrelse. Plan for 1914. Eventuelt.

Kr. Pedersen.

Gl. Roskilde Amts B.F. afholder Generalforsamling i Højskolehjemmet i Roskilde Søndag den 14. December Kl. 1 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Dagsorden:

Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for J. Vedsø og N. S. Kristensen, der fratræder efter Tur. Valg af en Revisor i Stedet for Skolebetjent Sørensen, der fratræder efter Tur. Beretning om Bipestens Bekæmpelse i Amtet i 1913. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Salgsforeningen. Vedblivende stærk Efterspørgsel efter Honning i saavel større som mindre Vægte.

Noteringen vedblivende:

Kl. 1 Kr. 1,30 — Kl. 2 Kr. 1,10 pr. kg.

Ekstra iin Honning Kr. 1,40 pr. kg.

Forsendelser bedes adr. til Hr. Cand. pharm. Magnus Meyer & Co., Kong Georgsvej 57, Frederiksberg St.

Indhold af dette Nummer :

Afskrællemaskinen	254
Beretning fra Fællesledelsen for Danmarks Bivlerforeninger	249
Bierne taaler ikke den sorte Farve	258
Biavlen og Biaaret	259
Et og Andet	262
Fra Kredsen	260
Foreningsmeddelelser	264
Gavnlig Vink	260
Spørgsmaal og Svar	263
Udstillingen i Berlin 1913	256
Ved Indvintringen lægges Grunden til Udbytet i det kommende Aar	253
Vore Bigaarde	257
Yngelspredning	257
Øen Wights Sygdommen	255

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 18.

15. December 1913.

47. Aarg.

Læplantning.

Læplantning omkring Have og Bi-gaard har en overordentlig stor og gavnlig Betydning overalt i hele Landet; men i den vestlige Del af Jylland har Læplantning dog langt den største Betydning, fordi Vindstyrken kun brydes lidt eller slet ikke, da Egnen er meget flad og fattig paa Skove og andet, som giver Læ. Læplantning er derfor den første Hovedbetingelse for, at Havebrug og Biavl kan give gode og tilfredsstillende Resultater. Er Læbæltet ikke allerede til Stede og i god Grøde, da er Efteraarstiden den bedste Tid til at forberede Jorden dertil ved at reolgrave og maaske ikke, som det tidligere har lydt, at kulegrave Jorden. Hvilke af de to Behandlingsmaader man vil benytte, bør dog meget paa Jordens Beskaffenhed, om den er svær og muldrig eller let og muldfattig; om den er ren eller fyldt med Frø- eller Rodukrudt; i saa Fald maa der helst kulegraves, naar Underbunden ikke er for daarlig. Skal Plantning lykkes, da maa Jorden fremtidig holdes fri for Ukrudt og Græs; dette lader sig jo lettere gøre, naar Jorden før Tilplantningen er ren. For Biavlens Skyld maa helst vælges Løvtræer, og da saa-

danne, der i en ung Alder kan blomstre, og som søges stærkt af Bierne. Af saadanne Træer, der tillige er haardføre, bør i første Række nævnes Akselrøn, Ahorn, Elm og maaske Lind — alle disse i Rækker med mindst 3 Alens Afstand paa hver Led og saaledes, at næste Rækkes Hovedtræer kommer til at staa i Mellemrummene af de første. For at skaffe det saa nødvendige Underlæ frem bør der som Mellembestand plantes Pil, Hvid-El, Hyld og Hassel, der alle taaler at nedskæres, dog ikke alle paa en Gang, men skiftevis i Aarenes Løb — dog først efter 2 Aars Forløb efter Plantningen. Yderst i Læbæltet og som Hegn bør plantes Hvidtjørn, der i andet Aar nedskæres til nær Jorden; de vil da buske sig og blive tætte. Der klippes to Gange i Sommerens Løb med spids og skarp Kant foroven. Som inderste Række i Læbæltet bør vælges en Plante, der foruden at danne en tæt Hæk kan yde Træk for Bierne, og som saadanne vil jeg først nævne Snebærbuske, Mirabelle og Hassel, der alle taaler at klippes paa Siderne, men maa ikke klippes i Tøppen for Blomstringens Skyld. Er Jorden meget tør og let, bør helst plantes Hvidgran og Bjergfyr, hvoraf inderste og yderste Række holdes under Saks, naar de først er kommen godt i Grøde.

Forøvrigt bør man plante saa mange Frugttræer og Frugtbuske, som der nogenlunde kan blive Plads til, uden at de dog derfor kommer til at staa for tæt. Det mest fordelagtige vil derfor være at plante Frugttræer paa Vildstamme med 12 Alens Afstand og imellem hver af disse at plante et Dværgtræ og i Mellemrummene og Rækkerne en Frugtbuskerække, særlig Stikkelsbær, Solbær og Ribs. Kan der blive en passende Plads til Hindbær, da bør de medtages. Glem ikke at give Haven og Plantningen et godt Lag kalkrig Mergel. Gangenes Indfatning bør tilsaas eller tilplantes med de forskellige Krydderurter, saasom Timian, Salvie, Isop og Lavendel, allesammen gode Biplanter, der søges meget stærkt af Bierne. Læbæltet bør være stærkest i de vestlige og nordlige Retninger og iøvrigt gaa rundt om Haven, dog med Undtagelse af den østlige og sydlige Side, der til Dels bør holdes aaben eller kun bestaa af lave Buske.

Det ideelle Læbælte vilde for Bier være en Plantning af saadanne Træer og Buske, der nogenlunde kunde holdes i Højde med et voksent Menneske, altsaa kunde taale at blive topbeskaaret, naar de voksede for meget i Vejret og derved forhindrede Trækbierne i deres frie Udflugt.

Er det i gamle Haver med mange og høje Træer, særlig i Sydsiden, at der holdes Bier, da maa det absolut tilraades at fælde eller nedskære saadanne Træer, da disse baade for Bierne og Havens Frembringelser er meget skadelige. Staar der Bier under saadanne Forhold, og man ikke paa nogen Maade kan eller vil skaffe dem Luft og fri Udflugt, da find en anden Plads, og det lader sig godt gøre paa denne Tid af Aaret at flytte Bierne til det nye Sted; dog bør det paases, at Bøligerne kommer til at staa i samme Nummerorden som tidligere. Er Læforholdene mindre gode, da kan og bør der raades Bod paa dette ved at lave en Halm-, Rør- eller Lyngvæg i Mands-højde omkring Staderne, men dog saa langt fra disse, at man frit og uhindret kan bevæge sig og udføre de nødvendige Arbejder bag Staderne. Og endnu kun dette lille, men ikke desto mindre betydningsfulde Vink: Stil dog endelig ikke Bistaderne saaledes, at man tvin-

ges til at passere Biernes Flugtlinie, naar man gaar til og fra Staderne, men derimod saaledes, at man bagfra kan komme til dem og som Regel kan passere uhindret for dem.

Biavlslærer C. J. Grønning.

Om Lyngtrækket.

Af Biavlslærer C. J. Grønning.

Der har været, og er for Resten endnu, Egne, hvor Lyngen saa at sige er den eneste Hovedhonningplante, dog ikke saaledes at forstaa, at denne er den eneste honningydende Plante paa saadanne Steder; nej, der kan være og er sine Steder et rigt Mylder af vilde Smaabuske, Vidieris, Gyvel, Enebær, Krusbær, Tyttebær, Blaabær o. a., samt mange urteagtige Vækster. Alle disse forskellige Planters Blomster søges ivrigt af Bierne, og i Forhold til disses større eller mindre Antal yder de især et rigt Blomstestøvtræk, hvorimod Nektarydelsen ikke er saa stor, at der bliver samlet noget til Overskud til Biavlere. Biernes Yngelvirksomhed holdes dog derved i jævn og fremadskridende Virksomhed, naar kun Vinterforraadet er rigeligt til Stede. Det egentlige Hovedtræk giver derimod kun Lyngen.

Vi har to Arter af Lyng, nemlig Klokkelyngen, Karbostlyngen eller Kopatten, som den i enkelte Egne kaldes, og den almindelige Lyng. Klokkelyngen, som vokser baade paa høj, tør Hede og paa moseagtige Steder, dog særlig paa Steder, hvor Lyngen er afbrændt eller paa anden Maade er fjernet, giver et rigt Træk af udmærket god og mørkegul Honning; den er maa-ske endnu mere sejt og derfor mere vanskelig at udslynge end den almindelige Lynghonning; denne er noget lysere i Farven. I gunstige Forsomme kan Klokkelyngen allerede staa i Blomst i Slutningen af Juni Maaned, og dens Blomstringstid varer længe. Helt ind under den almindelige Lyngs Blomstring finder man Klokkelyng i Blomst; dog foretrækker Bierne i langt højere Grad den almindelige Lyng; er denne først i Blomst, da ser man sjældent en Bi paa Klokkelyngen. I gunstige Aar kan

den almindelige Lyng allerede begynde sin Blomstring sidst i Juli Maaned; den egentlige Blomstringstid er dog i August og kan i enkelte Aar vare ved helt hen i sidste Halvdel af September. Nu tror man maaske, at fordi Lyngen er en fuldstændig stedvant Plante og i sig selv er en meget haardfør Busk, at den da hvert Aar giver en rig Honninghøst; men dertil maa desværre svares bestemt Nej. Grunden er for det første, at Lyngen kun rigtig udfolder sit skønne og rige Blomsterflor med 2 à 3 Aars Mellemrum, og for det andet, at ømendskønt den er akklimatiseret, er dens Blomst saa sart og ømfindelig, at den ikke taaler hverken stærk Blæst og Slud eller Nattefrost, noget, Boghvedens Blomst er lige saa ømtaalelig for. Dette er der vel for Resten ikke mange Planters Blomster, der taaler, men de fleste kommer dog igen til Hægterne, naar Vejret atter bliver godt, hvorimod hverken Lyngen eller Boghveden taaler en saadan Overhaling, og Trækket paa disse elers saa rige Honningplanter er saa forbi. Og med Hensyn til Honningydelsen i det hele taget, da fordrer disse to, lige saa vel som alle andre, Varme, stille og fugtig Luft med passende Væde, rigelig Dug om Natten og helst 15 à 20 Gr. R. med sydlige Vinde, med andre Ord: et Vejr, hvor Vegetationen staar i kraftig og rig Grøde, og først da yder Blomsterne en rig Høst for Bierne. Der findes desværre vistnok endnu Biavlere eller Biholdere, der ikke skænker Vejret en Tanke, om det er af den Beskaffenhed, at Blomsterne yder Nektar og Blomsterstøv, men slaar sig til Rø med at se Mark og Have fulde af Blomster og mener, at nu kan da Bierne let finde Føde til sig og Yngelen, ja, maaske endog samle Overskud, mens Sandheden er den, at under ugunstige Vejrforhold dør maaske baade Yngel og Bier. Kig derfor ind til Spisekammeret hos Bierne; er dette godt forsynet, vent da kun rolig paa bedre og passende Vejr. Jeg skrev ovenfor, at der endnu fandtes Egne, hvor Lyngen saa at sige er den eneste Hovedhonningplante; dette er nu for Tiden helt ved at forandre Karakter, idet der alt i flere Aar er sat stor Kraft ind paa at forvandle Heden til dyrkede Marker, idet

der skaffes god kalkrig Mergel til Veje; ogsaa denne Egn faar i Nutiden tilkørt flere Tusind Kubikfavne Mergel ved Hjælp af Dampkraft og Skinnevej, og saaledes er det overalt i det kalkfattige Vestjylland. Lyngen vil derved mere og mere forsvinde; men for Biernes Skyld bør man haabe paa, at de dyrkede Arealer giver Kulturplanter, som i nogen Maade kan erstatte Lyngtrækket. Af Hensyn til Biavl vil jeg dog ret ønske, at der hist og her freddes et Stykke Hedejord af den Grund, at Lynghonning som bekendt skal være særlig god og lægedomsvirkende for de Mennesker, der nyder Honning enten imod Sygdom eller for Helbredets og Sundhedens Skyld.

Svar paa Spørgsmaal.

Af R. Larsen, Kidserup, Holbæk.

Som Svar paa Førespørgsel om Aarsagen til den store Fremgang, Holbæk Amts BF. har haft i de 3—4 sidstforløbne Aar, skal jeg søge at forklare, hvorledes vi her i Amtet i de senere Aar har arbejdet for at skaffe BF. Tilgang af nye Medlemmer og udbrede Kendskab til en lønnende Biavlsliteratur.

Her i Amtet fandtes for faa Aar siden flere store og „døde Punkter“, særlig i Arts, Skippinge og Løve Herred, hvor der saa godt som ingen Medlemmer fandtes. Vi forsøgte saa med Held at oparbejde disse Egne ved at udsende vore Biavlslærere som Vandrelærere paa en Tid af Aaret, hvor der kunde arbejdes noget med Bierne, for paa den Tid er Biholderne lettet at faa i Tale. Ledetraad i Biavl gjorde her god Nytte. Paa en Egn, hvor „T. f. B.“ ingen Biholdere har, er det kun sparsomt med Biavlsliteratur, og Biholderne er derfor glade for det gode lille Skrift. Og enhver, som indmeldte sig i BF., fik med det samme et Ekspl. af Ledetraad i Biavl udleveret. Naar Indmeldelsen er sket inden 1. Maj, saa har Foreningen tjent 1 Kr. 10 Øre paa hvert Medlem (Tidsskriftholder) og derved faaet sine Udgifter rigeligt dækkede og samtidig faaet forøget sit Medlemsantal. Oplysende Artikler om Biavl i Dagbladene og om, hvorledes BF. virker, har ogsaa gavnet Biavlssagen meget.

Paa Generalforsamlingen i Foraaret 1913 vedtog vi, at der skulde foretages et Forarsseftersyn af Medlemmernes Bitamilier; hvert Medlem fik herved Ret til, hvis de ønskede det, at faa to Familier eftersat gratis; hvis de ønskede flere Familier eftersat, skulde de betale 10 Øre for hver. Denne Del af Virksomheden er dog ikke udført saa godt, som vi kunde ønske det, da det Distrikt, hver Tilsynsmand fik tildelt, for de flestes Vedkommende var temmelig stort. Vi naaede dog at faa Eftersynet udført i god Tid undtagen i Odsherred. Foreningen betalte for Eftersyn af de omtalte to Familier pr. Medlem 50 Øre; behandlede Vandrelæreren flere Familier, indkasserede han selv de 10 Øre pr. Familie. Tiden for Arbejdets Udførelse var fra 15. April til 15. Maj, saa Arbejdet kunde lægges til Grund for Bipestarbejdet. Af Arbejdsbøgerne fremgaar det saa, hvor der findes Pest, og hvor der er mistænkelige Familier. Tilsynsmanden behøver saa ikke at spille den korte Tid, der egner sig til Bipestarbejdet, ved at undersøge en Mængde Stader i Egne, hvor der ingen Pest er, og kan som en Følge deraf tage bedre fat paa Bipesten. Fra flere Sider har jeg hørt Udtalelser om, at det er det bedste, der endnu er vedtaget indenfor vor Forening, og sikkert er det, at Bipesten vil vi lettere og bedre komme til Livs, naar Biavlerne slutter sig til Foreningen. Naar der udsendes kyndige Folk, vil det ogsaa straks have Betydning for Biavlen og særlig for den mindre øvede Biavler. Ved dette Eftersyn vil der altid falde et eller andet Vink af, som vil være til Gavn for vedkommende Biavler, og en Del Familier, som mangler Forraad, vil blive reddet fra Undergang. Det kan betale sig at være i Foreningen, selv om vedkommende kun har faa Familier. Ved vort Forarsseftersyn blev der, foruden at Medlemmernes Bier blev tilset, tillige lagt an paa at udvide Foreningen; vi har i Aar naaet det smukke Resultat af 115 nye Medlemmer; i de to sidste Aar har vi haft en Fremgang paa 200 Medlemmer. Foreningen har for Tiden 403 Tidsskriftholdere, men da der her i Amtet ifølge Tællingen af 1909 er 1200 Biholdere, saa er der endnu meget Arbejde tilbage at udføre.

Flere Dronninger i en Familie.

Af J. Werner, Viborg.

IV.

I Fortsættelse af mine tidligere Meddelelser i „T. f. B.“ 1912 Side 181, 212 og 267 angaaende min lille Familie i Observationsstaden, hvori der siden den 27. Juni 1912 var 2 Dronninger, vil jeg, da det maaske interesserer en Del af Tidsskriftets Læsere, meddele, hvorledes det siden er gaaet den lille Familie.

Familien forholdt sig langtfra rolig Vinteren ud. Uafbrudt var Bierne i Virksomhed, og en forbavsende Mængde Forraad blev forbrugt; men nogen Trang til Udflugt syntes der til Trods herfor ikke at have været til Stede, idet der, saa sent som 24. Marts, endnu ikke havde været Bier ude af Staden. Sundhedstilstanden havde hele Tiden været god. Intet Bugløb og saa godt som ingen døde Bier i Staden. Alleerede ved Nytaarstid var der udløbende Yngel. Den 25. Marts besluttede jeg at anbringe Familien i et ledigt Smaastade, dels fordi den allerede havde formeret sig ret stærkt, og dels fordi jeg ønskede at erfare, om den vilde taale den gamle Dronning, naar den kom under større Forhold. Jeg anbragte Tavlen, hvorpaa Familien opholdt sig, foran en tom udbygget Tavle og begge disse mellem 2 delvis forseglede Honningtavler. Der blev altsaa ialt 4 Tavler i Staden. Jeg fodrede ganske smaat Morgen og Aften.

Den 8. April undersøgte jeg Staden og fandt, at begge Dronninger endnu var til Stede, og at der var Yngel i to Tavler. Jeg gav den endnu en tom udbygget Tavle og fortsatte med at smaafoadre. Den 3. Maj undersøgte jeg atter Staden. Det var forholdsvis birigt og havde tre tæt besatte Yngeltavler. Jeg har naturligvis ikke kunnet konstatere, om den gamle Dronning (som forøvrigt havde en lille Legemssvaghed, idet hun trækker det ene af de bageste Ben efter sig) deltager i Æglæringen, men hun var jo dog under alle Omstændigheder taalt i Staden, hvilket synes mig ret mærkeligt paa en Tid, hvor Udviklingen begynder at tage Fart. Ved Undersøgelsen opholdt begge

Dronningerne sig paa den samme Side af den mellemste Yngeltavle. Herefter udviklede Familien sig meget stærkt.

Den 13. Maj Yngel i 4 Tavler.

— 22. — — - 5 —

— 2. Juni — - 7 —

— 10. — havde Stedet 12 Tavler, hvoraf der var Yngel i 8.

Jeg saa den Dag begge Dronningerne og tænkte paa at tage den ene, fordi jeg havde Brug for en Dronning til en viserløs Familie, men opgav det dog. Jeg paasatte nu det første Magasin efter at have forsynet Stedet med Dronningitter.

Efter den 10. Juni har jeg ingensinde set den gamle Dronning i Stedet.

Den 22. Juni paasat 2. Magasin.

— 1. Juli — 3. —

Denne Familie (Krainer), som saaledes i Løbet af 3 Maaneder havde udviklet sig fra at være en Haandfuld Bier, der næppe kunde besætte en Tavle, til at omfatte 12 fuldt besatte Tavler i Underrummet, hvoraf 10 med Yngel, samt 3 Magasiner à 8 Tavler, gav i Løbet af Sommeren 40 kg Honning og blev den 21. August indvintret paa 10 Tavler med 15 kg Forraad, hvoraf de 5 kg var Honning.

Som et Kuriosum kan jeg yderligere meddele, at jeg den 10. Juni udtog af Stedet en Yngeltavle med Bier for at danne et Smaastade. Jeg ventede netop i de Dage en Dronning, som skulde sættes deri. 2 Dage senere, da jeg fik Dronningen, viste det sig, at Bierne paa denne Tavle havde anlagt 4 Dronningceller. De fik saa Lov til selv at frembringe en Dronning. Den 20. August blev denne lille Familie indvintret paa 7 Tavler. Et Bevis for, at Stammen er god.

Tavlesporen.

Tavlesporen, det Apparat kender jo alle Biavlere; er det noget at skrive om, og særlig paa denne Tid af Aaret? Vi har jo ikke Brug for et saadant Redskab før om $\frac{1}{2}$ Aars Tid, og saa er det, vi i Dag læser om den, forlængst glemt. Saaledes tænker jeg, at flere af „T. f. B.“s Læsere udtaler sig, naar de faar Øje paa denne Artikel i De-

cember-Nummeret. Jeg maa dog straks trøste med det gamle Ord: „Vinteren er aldrig saa lang, det bliver dog Sommer en Gang“, og inden Sommeren kommer, naar Kirsebærtræet staar med sine hvide Blomster, saa er der Brug for Tavlesporen, og „T. f. B.“ er jo ingen Døgnflue. Det er et Blad, der vel som alle andre Blade er beregnet paa at blive læst, naar det kommer ind ad Døren, men det bør derefter gemmes, og naar Aaret er omme, saa bør det enten heftes eller indbindes; en meget stor Del af dets Indhold har blivende Værdi. Derfor er Artiklen Tavlesporen ogsaa paa sin Plads i December-Nummeret.

Selv midt i den første og stærke Begejstring for Kunsttavlerne viste der sig alligevel at være forskellige Ulemper ved Brugen af dem; de var meget tilbøjelige til at række sig under Udbygningen, Cellerne blev meget for store paa den ene Led, saa de ikke egnede sig til Yngel. Ja, i mange Tilfælde gik Kunsttavlen helt over omtrent 5 cm under Tavlebæreren; den faldt ned paa Rammernes Underliste og Stedets Bund, hvor den laa og havde antaget Skikkelse som et Kræmmerhus, der var lavet af rynket Indpakkingspapir. Og særlig var det rent galt, hvor man brugte tynde Kunsttavler til de store (10×12“) Rammer. Det var derfor en Opfindelse af stor Betydning for Biavlens, da Schweizeren Woiblet mødte frem med et Redskab, der i meget lignede en Kagerulle, som kunde anvendes ved Fastgørelsen af Kunsttavlen. Hjulet var af Messing, ca. 2,5 cm i Diameter og i Randen forsynet med 26 spidse Tænder, som var ca. 3 mm tykke og havde et V-formet Indsnit paa tværs af deres Spids. Man anbefalede at anbringe Apparatets Hjul i en Spiritusflamme, til det blev varmt, og derefter føre det med en passende Hurtighed og Tryk hen over Staaltraaden, hvorved den trykkes ned i den underliggende Kunsttavle, og noget af Vokset i denne smeltes og omslutter Traaden. Fulgte man nøje ovenstaaende Anvisning, gjorde denne Tavlespore god Nytte. De pressede Kunsttavler havde ikke Cellevægge, de havde kun Cellebund, og Navnet kunstige Mellemvægge bar de med Rette. Det varede dog ikke længe, før den smukke udenlandske

Tavlespore med filede Tænder.

Spore med sit svære Hjul blev fortrængt dels af tyske og dels af indenlandske Sporer, de sidste med haandfilede Savtænder i et tyndt, slingrende Hjul. Den tilfredsstillende ikke, men den var i Handelen og blev købt i god Tro. Den kunde bruges, men var langt fra god. Pressede Mellemvægge findes ikke mere; for ca. 30 Aar siden afløstes Pressepladerne hos Tavlefabrikanterne af Kunsttavlevalserne, hvorpaa fremstilles Kunsttavler med Cellevægge, og i de senere Aar har tillige de støbte Tavler, som fremstilles paa Reitsches Tavleform, vundet betydelig Udbredelse, men ogsaa de støbte Tavler har Cellevægge. Medens Sporen med Tænderne egnede sig ret godt til den pressede Mellemvæg uden Cellekanter, er det modsatte Tilfældet, naar den skal bruges til Kunsttavler med Celler, thi her til egner den sig ikke.

Spore uden Tænder i Hjulet.

Hvilken Fordring bør der da for Tiden stilles til en billig Tavlespore? Tavlesporens Hjul skal være mindst 0,5 mm tykt, for at det længere kan holde sig varmt, og anbragt paa en ret tyk Aksel, saa det har en fast Gang. Hjulets Kant, der er ca. 1 mm tyk, skal være uden Tænder med en passende dyb Rille. Denne Tavlespore vil, naar den er passende varm, langt bedre end en Spore med Tænder smelte Vokset om Staaltraaden. Den har en Fejl, dens Hjul er for stort, det kan ikke komme Tavlebæreren nærmere end 1 cm, men for dem, der lodder Kunsttavlen fast til Tavlebæreren, medfører det jo ingen Ulempe; anderledes forholder det sig jo, naar Kunsttavlen kun fastgøres i Rammen ved at spores fast til Traaden.

„Vestkysten“.

Af de Tavlesporer, vi har prøvet, synes vi dog bedst om „Vestkysten“, der er fremstillet af Urmager P. Nielsen, Lemvig. Den ligner en lille Hammer paa Messingskaft. Hovedet er 5 cm langt, ca. 2 cm tykt og er, som Billedet viser, tilspidset i den ene Ende, hvori findes en ca. 6 mm dyb, 1,5 mm bred Rille, hvori løber et Hjul, ca. 8 mm i Diameter. Det store tunge Hoved kan holde sig varmt længe, og det lille Hjul kan trænge næsten lige op til Tavlebæreren. Hvorfor „Vestkysten“ ikke har naaet almindelig Udbredelse, skyldes dels den højere Pris, den koster, men særlig, at den ikke er kommen i Handelen.

Biavlen og Biaaret.

Haasum Torp, Skive.

I Foraaret havde jeg 8 Familier, og de har givet mig 8 Sværme, men deraf var de to drønningløse i Efteraaret. Honningudbyttet var i Gennemsnit 27 kg pr. Familie. Den 30. Oktober fløj Bierne saa stærkt, som om det var midt paa Sommeren, og mange kom hjem med Blomsterstøv. Milter Torpdahl.

Gl. Ladegaard, Nordslesvig.

Honningudbyttet her paa Egnen var 25—30 kg pr. Stade. I Foreningens vestlige Del, hvor der er mere Eftertræk paa Boghvede og Lyng, var Udbyttet betydeligt større. Honningprisen er god her paa Egnen; Foreningen satte den til 2 Mk. pr. kg, og dog er omtrent alt solgt.

Biernes Foraarsudvikling var god, og Hvidkløveren blomstrede usædvanlig godt; at Udbyttet ikke blev større, skyldtes uheldigt Vejr med Blæst og Regn.

Chr. Andresen.

Gavnlig Vink.

Vejret (11. Decbr.) har i den sidst forløbne Maaned vedblivende været mildt og varmt i Forhold til den sildige Aarstid. Kun et Par Nætter har Frosten været ret stærk, ellers September-Vejr. Af Regn er der kun faldet lidt og af Sne endnu mindre, saa lidt, at Jorden ikke engang har været dækket deraf. Bierne har holdt sig stille inden Døre, trods det at Solen enkelte Dage har skinnet ret stærkt.

Sørg for, at Biernes Vinterro ikke forstyrres ved Stød mod Husene. For Fugle beskyttes Staderne ved, at der anbringes et Stykke Fiskenet eller Staaltraadsvæv med 1" Masker for Indgangene. Pas paa, at Indgangene ikke tilstoppes af Vokssmuld, nedfaldne døde Bier eller af fast sammenfrossen Sne. Se Gavnlig Vink for 15. Januar 1913.

Fra Kredsene.

Eibo m. fl. Herreders B.F. afholdt den 10. November sit aarlige Delegeretmøde i Fredericia. Regnskabet 1912 fremlagdes og godkendtes. Bestyrelsesvalg: Formanden, Gaardejer Edv. Pedersen, Tavlov, og Næstformanden, Gaardejer P. Henriksen, Børkop, genvalgte. Til Revisor genvalgte Bogholder Tüchsen, Fredericia. Som Delegerede til DBF.s Centralmøde 1914 genvalgte: Formanden Edv. Pedersen og Sekretæren C. Bjerregaard. Som Suppleanter genvalgte Bogholder Tüchsen og Skrædder Hansen, Børup. Virksomhedsplan for 1914. Det overlodes til Bestyrelsen at tage Bestemmelse om der skal afholdes Udstilling (Stedet Fredericia), 1 Forskole, Møder i Kredsen og Eftersyn af Bifamilier vedrørende Bipest. Det vedtoges i Lighed med foregaaende Aar at uddele gratis Tidsskrifter til mindre bemidlede Medlemmer med 1 Eksp. for hver 10 Kredsmedlemmer efter Kredsformændenes Indstilling.

Bestyrelsen.

Vallø og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling den 23. Novbr. Regnskabet godkendtes; det udviste et Overskud paa 18 Kr. 41 Øre. I Aarets Løb var der indmeldt 12 nye Medlemmer. Medlemsantal 113. De fratrædende Bestyrelsesmedlemmer, Skovfoged Dixen, Skomager Petersen og Skomager H. Olsen, genvalgte. Til Revisor valgtes Fyrbøder Christoffersen, Haarlev, i Stedet for Gdr. Kr. Petersen, Vedskølle. Til Bortlodning i 1914 bevilgedes 30 Kr. Indkøbere til denne: Gdr. Kr. Petersen og Skomager Petersen, Vedskølle. Til Indkøbere af Vokstavler og Bihuse valgtes: Malermester Westphal og Lærer Arnkjær (Telf. Herfølge 3).

Forslag fra Vilh. Larsen om, at hvert Medlem skulde have sit Tidsskrift, imod at Kontingentet blev fastsat til 1 Kr. 50 Øre aarlig, vedtoges enstemmig.

Af Foreningens 113 Medlemmer har 9 Medlemmer faaet Bladet selv og betalt i Kontingent 2 Kr., de øvrige 104 Medlemmer har været 2 om Bladet og betalt i Kontingent 1 Kr. Fremtidig skal hvert Medlem have sit Blad, og for alle Medlemmer bliver Aarskontingentet 1 Kr. 50 Øre. Foreningens Merudgift for 52 Tidsskrifter à 90 Øre vil blive 46 Kr. 80 Øre, dens Tab ved, at de 9 Medlemmer, der har faaet Bladet selv, kun skal betale 1 Kr. 50 Øre, vil blive 4 Kr. 50 Øre. Ialt bliver Merudgiften for Foreningen 51 Kr. 30 Øre.

Foreningens Indtægtsforøgelse ved Kontingentforhøjelse af 50 Øre for de 104 Medlemmer beløber sig til 52 Kr. Heraf fremgaar, at Indtægten ved nævnte Kontingentforhøjelse temmelig nøje dækker Merudgiften og desuden giver en lille Rest paa 70 Øre.

Ved Valg af Udvalg til Fastsættelse af Normalpris paa Honning i 1914 valgtes Sparekassebogholder Heger, Køge, og Lærerne Hansen, Valløby, og Arnkjær, Tesebølle.

C. Arnkjær.

Vismarlunds B.F. afholdt den 19. November sin aarlige Generalforsamling

paa Gl. Ladegaard St. Regnskabet blev revideret og godkendt. Det udviste en Indtægt af Mk. 131,16 og en Udgift af Mk. 105,75. Sekretæren, Chr. Andersen, blev genvalgt for de næste 3 Aar. Medlemskontingentet blev forhøjet til Mk. 1,50. Angaaende Virksomheden i 1914 blev Møde i Maj tilbudt af J. K. Lindholm, Rugbjerg, og et i August af Hans Gram, Skrydstrup. Da Generalforsamlingen var godt besøgt, blev en betydelig Sum indbetalt i Medlemsbidrag.

Chr. Andersen.

Svendborg Amts B.F. afholdt den 22. November Repræsentantmøde i Svendborg. Formanden, Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, oplæste Regnskabet, der udviste en Indtægt af 461 Kr., Udgift 359 Kr., i Overskud 102 Kr. Regnskabet godkendtes enstemmig. Til Formand genvalgte Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, og til Delegerede til DBF.s Centralmøde genvalgte Detailhandler Vilh. Lund, Svendborg, for de kommende 3 Aar.

Der har i Aarets Løb været afholdt 22 Møder, der ialt har været besøgt af 268 Deltagere. Paa Møderne har dels været holdt Foredrag, dels Forevisning og Forklaring af Biernes Behandling og Levesæt. Der er undersøgt 589 Bifamilier, hvoraf 101 var angrebne af Pest. De blev derefter behandlet efter Mac Evoy's Metode. Endvidere har der været afholdt et Kursus paa Langeland med 24 Deltagere; Lærer Pedersen, Simmerbølle, var Leder. I Forbindelse med Husmandsforeningens Udstilling i Faaborg holdtes en Biavlsudstilling, der var godt besøgt.

Der vedtoges en Resolution, der gik ud paa at søge Bipestloven af 8. Maj 1908 fornyet. For saa vidt Statens Tilskud vil bortfalde eller blive nedsat, anses det for nødvendigt, at den enkelte Biavler ved Lov forpligtes til at betale et Beløb pr. Stade til Undersøgelsen. Sluttelig vedtoges det til Foraaret at nedsætte et Honningnoteringsudvalg.

Selskabet „De fynske Bivenner“ afholdt Biavlsudstilling sammen med Haandværker- og Industriforeningen den 15.—23. November i Odense. Deltagelsen fra Medlemmernes Side var ikke saa stor som ved de tidligere afholdte Udstillinger. Den udstillede Honning var ikke saa smuk, som man kunde vente. Af Voks fandtes der flere gode Stykker. Pens, Lærer P. N. Rosenkjær, Fruens Bøge, holdt om Søndagen et velformet Foredrag om de udstillede Genstande og paapegede de Fejl, som han havde fundet. Følgende tilkendtes Anerkendelse for Biavl.

Honning.

1. Anerkendelse med Præmie: M. J. Hansen, Fangel Mark; R. Chr. Madsen, Brændkilde.

1. Anerkendelse: P. A. Kruse, Odense; Partikulier A. Zinglersen, Odense.

2. Anerkendelse m. Pr.: H. Nielsen, Odense; N. P. Nielsen, Odense; A. J. Madsen, Villeshøje.

Voks.

1. Anerkendelse m. Pr.: J. Andersen, Næsbyhoved Broby; R. C. Madsen, Brændkilde.

2. Anerkendelse m. Pr.: Snedker Chr. Jacobsen, Tarup; H. P. Pindstofte, Højme.

Honningkager.

1. Anerkendelse m. Pr.: Fru Andersen, Odense.

Bihuse.

1. Anerkendelse m. Pr.: Snedker Chr. Jacobsen, Tarup.

Udslyngere.

2. Anerkendelse m. Pr.: N. Rasmussen, Højme.

Dommere var: D'Hrr. Lærer Klausen, Odense; pens. Lærer Rosenkjær, Fruens Bøge, og Fru Aarstrup, Odense.

Skov Amt B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling paa Højskolehjemmet i Slagelse d. 22. November. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Af de 4 efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer genvalgte de 3, og som nyt Bestyrelsesmedlem valgtes Pastor Lund, Magleby. Til Revisorer valgtes Lærer Mathiasen, Forlev, og Skomager P. Nielsen, Hemmeshøj. Til Delegerede valgtes Th. Jakobsen, Erdrup, Pastor Lund, Magleby, og Lærer Brøns, Gimlinge. Som Supplæanter: Købmand P. Chr. Petersen, Korsør, Skomager H. Nielsen, Stude, og J. Vejlager, Høve. Til Noteringsudvalg: Postkører Rasmussen, Boslunde; Tømmer Grøndal, Bendtslev; Pastor Lund, Magleby, og Smed Hansen, Lindebjerg. Noteringsudvalget vil faa tilsendt Skemaer, som skal være tilbagesendt Sekretæren, Gartner Petersen, Slotsalléen, Slagelse, i udfyldt Stand første Gang den 10. Juli og anden Gang den 10. August. Det vil blive ordnet saaledes, at Medlemmerne kan faa Kandis til Foderbrug i Købstæderne til billigste Pris. Endvidere vil der i Forsommeren blive holdt en Række Møder omkring i Kredsen. De Biavlere, som ønsker et Møde, maa i rette Tid henvende sig derom til Formanden. Bestyrelsen beymyndigedes til at anvende de nødvendige Midler til Centralmødets Afholdelse og til Bipestens Bekæmpelse. Om hvor der findes Bipest bedes meddelt til undertegnede. Lerkestensgaard, Erdrup, Skelskør. Th. Jakobsen.

Lendum og Omegns B.F. afholdt i Dagene 10.—12. Oktober sammen med Husmandsforeningernes Have- og Planteavlsudstilling en Biavlsudstilling i Sindal. Biavlsudstillingen var særdeles righoldig, idet den talte over 50 Numre. Besøget var ogsaa godt. Den første Udstillingsdag talte Lærer Joh. Jensen, Gug, om „Honningens Betydning som Læge- og Næringsmiddel“. Dommere var Biavlslærer Chr. Bach, Stenum, og Lærer Joh. Jensen, Gug.

Præmieliste:

Honning.

1. Pr.: Lars Nielsen, Hmd., Hedehuset; Kbm. Hansen, Pedersgave, Lendum; Rolf Madsen, Skoven, Hørmested; Jørg. Jørgensen, Burholt, Lendum; Ejner Jacobsen, Grims-have; Fotograf Christensen, Sindal; Lærer Jacobsen, Skoven Skole; Lærer Nielsen, Tolne, Kristen Studsholt, Hørmested; Anton Jensen, Høgholt; Flor Nielsen, Lendum.

2. Pr.: Niels P. Nielsen, Kringelhede; Lau-

rids Nielsen, Vejborg; Alfred Jørgensen, Bølleholt; Smed M. Johansen, Lendum.

3. Pr.: Kommis Fr. Nielsen, Pedersgave, Lendum.

Voks.

1. Pr.: Anton Jensen, Høgholt; Laurids Nielsen, Vejborg; Ejner Jacobsen, Grims-have; Jørg. Jørgensen, Burholt; Lærer Nielsen, Tolne.

2. Pr.: Lærer Jacobsen, Skoven; Niels P. Nielsen, Kringelhede; Flor Nielsen, Lendum; Kbm. Hansen, Pedersgave; Kristen Studsholt, Hørmested.

Vokstavler.

1. Pr.: Gaardejer Jørg. Jørgensen, Lendum.

Mjød.

1. Pr.: Alfred Jørgensen, Bolleholt; Lærer Nielsen, Tolne.

Bihuse.

1. Pr.: Snedker C. Christensen, Tolne; Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg; Fabrikant J. Vedsø, Dрифtebrohus, Køge.

Udslyngere.

1. Pr.: Kr. Pedersen, Tved; J. Vedsø, Dрифtebrohus.

Gerlev m. fl. Herreders B.F. Den 30. Novbr. afholdtes Generalforsamling i Dalbyover Afholdshotel. Regnskabet, der balancerede med 213 Kr. 95 Øre, oplæstes og godkendtes. R. Krogsgaard afgik som Formand ved Lodtrækning og genvalgte enstemmigt. Tillige genvalgte A. Jensen, Kastberg, Løffigen, Hadsund, og Hansen, Gerlev, som Bestyrelsesmedlemmer. Til Revisor genvalgte N. Ejlersen, Vindblæs, Som Delegerede til Mødet i Randers første Lørdag i April valgtes A. Juul, Vindstrup; Nikolaj Nielsen, Granholdt, Udbyneder, og Chr. Dahl, Sødring, med J. Jensen Poulsen, Ilshøj, som første, og M. Mortensen, Raaby, som anden Supplæant.

Formanden afgav Beretning om Virksomheden. Medlemsantallet er 110. Bekæmpelse af Bipesten er indenfor Foreningens Omraade fortsat længere ind i Landet. Der er arbejdet i 20 Dage og undersøgt 176 Bifolk, hvoraf 19 var angrebne af Bipest. 17 blev helbredede og 2 dræbte. Øster Torslev og Dalbyneder samt enkelte Udflyttere ved Kastberg naaede ikke at komme med, men der vil allertørst blive taget fat disse Steder til næste Aar. Endnu er der langt tilbage, inden hele Foreningens Omraade er eftersat for Bipest, og det er en tvingende Nødvendighed, at vi atter faar en Bipestlov med de fornødne Midler til Raadighed.

Paa Forslag af Bestyrelsen vedtoges det, at der i 1914 baade skal afholdes Møder med Foredrag og som sædvanlig gives praktisk Undervisning i Biavl i Biavlernes egne Bigaarde. Det overlodes til Bestyrelsen at bestemme, i hvor stor en Udstrækning den praktiske Undervisning skal gives. M. Mortensen, Raaby, foreslog at holde Møder i velpassede Bigaarde og ikke, hvor der ses noget daarligt. Paa dette Omraade bør Biavlerne lære af Husmændene. Det vedtoges til Sommer at afholde Møde i Øster Torslev, helst en Søndag, med C. Bjerregaard, Fredericia, som Taler. Til at give praktisk Undervisning i Biavl valgtes M. Mortensen,

Raaby, og Lars Nielsen, Assens, med P. Ferslev, Gerlev, og N. C. Hansen, Gerlev, som Suppleanter. Medlemmerne skal selv bestemme, hvilken af nævnte Lærere de ønsker. Johansen, Enslev, og Poulsen, Ils-høj, ankede over, at de, der foretog den praktiske Undervisning, burde komme noget tidligere paa Dagen, hvilken Anke toges til Efterretning. Paa Forslag af J. Jensen, Dalbyover, vedtoges det at fortsætte med Indkøb af Stader og Redskaber i Fællesskab. Som Mødested for næste Aars Generalforsamling valgtes Dalbyover. Angaaende et mulig fremkommet Forslag om, at Randers Amt ikke skal sende 3 Delegerede til Centralmødet, havde flere Talere Ordet for varmt at anbefale, at Amtet vedblivende repræsenteres. Formanden afgav Beretning fra Delegeretmødet og Centralmødet og anbefalede Medlemmerne at deltage i Biavlsskolen ved Odense.

Efter Generalforsamlingen holdt Smed Jensen, Kristrup, Foredrag om Biavl og fremhævede særlig, at det kun kunde betale sig at drive Biavl, naar den blev drevet med Fornufl. Der afsluttedes med fælles Kaffeord, ved hvilket der førtes en livlig Diskussion, hvorefter Formanden sluttede med en Tak til Foredragsholderen og de mødte Medlemmer.

R. Krosgaard.

Vejle Amts BF. afholdt Generalforsamling den 29. Novbr. paa Højskolehjemmet i Vejle. Formanden, Landinspektør Jensen, Vejle, aflagde Beretning og fremlagde Regnskab for det forløbne Aar.

Formanden oplyste, at en Del af Kredsformændene undlod at indsende Medlemsbidraget i rette Tid, hvilket voldte en Del Vanskelighed, navnlig overfor Mellemsregningen med Hovedforeningen. Det vedtoges at rette en Anmodning til Kredsformændene om at indkræve og indsende Medlemsbidraget i rette Tid. Foreningens Regnskabsaar gaar fra 1. November til 1. November, og Medlemsbidraget skal efter Lovene være opkrævet og indsendt til Formanden inden 1. December. Betaling af Medlemsbidraget skal saaledes ske i November Maaned forud.

Bipesten var i Aarets Løb bekæmpet i Sognene: Tyregod, Vester, Ø. Nykirke og Give.

I Lighed med tidligere Aar vedtoges at holde saa mange Forskolekursus i Kredsen, som der kunde faas Penge til. Det bestemtes at holde et Kursus i Give, ligesom det vedtoges at yde et Tilskud til et Kursus for Medlemmerne i Hover og Vejle-Kredsen, saaledes at der holdes Kursus to Dage i Hover og to Dage i Vejle. Det drøftedes at faa afholdt en Amtsudstilling i Vejle 1915 ved Ungskuet, for saa vidt DBF. ikke selv vil holde Landsudstilling i Vejle samme Tid.

Til Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes Landinspektør Jensen og Forretningsfører Andersen. Til Revisorer genvalgtes Snekker Boesen og Skotøjsfabrikant Larsen. Til Delegerede foruden Formanden valgtes Snekker Boesen og Musiker Jes Mortensen, Baastlund; til Suppleanter Forretningsfører Scharnowsky, Bryggeriet Vejle, og Murer Møller, Vejle Nørremark.

Et og Andet.

Sækynge l. Fra Amerika berettes der om en ny Biyngelsygdom, som har faaet Navnet „Sækynge l.“. De af Sygdommen døde Larver er fyldte med en vandagtig, grumset, lugtløs Vædske. Den Hud, som omgiver Pupperne, rives ikke saa let i Stykker. Den døde Larve kan derfor let trækkes hel ud af Cellen og skal da i Udseende ligne en lille Sæk. De døde Larvers Farve er for det meste brun, dog findes der forskellige Afændringer af Farven, som endog kan være graa. Man har endnu ikke fundet nogen Bacille som Sygdomsaarsag, men Sygdommen overløres let til sunde Familier. I den angrebne Familie udbreder Sygdommen sig kun langsomt, og sunde, kraftige Familier viser sig temmelig modstandsdygtige mod den.

Spørgsmaal og Svar.

Naar man ikke kan lide eller taale Tobaksrøg, findes der saa ikke et andet Stof, som man kan brænde i Røglæseren og dermed „tumble“ Bierne lige saa godt som med Tobak? X.

S.: R. P. Rasmussen, Haarby, skriver i „T. f. B.“ 1910 Side 30: Jeg vil hermed meddele Tidsskriftets Læsere, hvad jeg sidste Aar har brugt som Røgmateriale, og som jeg finder fuldt ud kan erstatte det nu temmelig dyre Tobak. I Efteraaret indsamlede jeg en Del Kirsebærblade og gemte dem til Foraaret for at forsøge at benytte dem sammen med lidt Tobak. Det gik uømt, og da den Smule Tobak, jeg havde, slap op, brugte jeg udelukkende Kirsebærblade, og jeg har derfor ikke benyttet andet hele Sommeren. Jeg maa hertil bemærke, at det er en Dathes Røglæser, jeg bruger. Det sparede mig i Sommer for ca. 4 Pd. Tobak, og det, der er sparet, er først forjent.

Den 14. September Kl. 2—3 Eftermiddag stod jeg og betragtede Færdselen af Bier paa Flyvebrættet af et af mine Stader. Jeg syntes, de hjembar for lidt Blomsterstøv i Forhold til de andre Familier. Medens jeg staa der og ser paa Mylderen, for der var jævn god Flugt efter Aarstiden, ser jeg, at en kraftig Dronning kommer ud af Flyvehullet og løber 10—15 cm ud paa Flyvebrættet, hvorefter den stiger til Vejs; mine Tanker steg ogsaa til Vejs; hvad kunde det dog betyde? Men mine Øjne rettede jeg stadig paa Flyvebrættet. Jeg antager, at ca. 20 Sekunder efter var Dronningen igen tilbage paa Flyvebrættet og løb hurtig ind i Stedet. Samme Familie havde midt i August bygget Dronningceller, som jeg bortskar. Hvorledes mener De, at det forholder sig hermed? E. L.

Da De i Midten af August Maaned har bortskaaret Dronningcellerne i Stedet, har en Dronningcelle undgaaet Deres Opmærksomhed, og det er den unge Dronning derfra,

som De har set foretage en Udflugt for at søge Parring, som det dog er meget tvivlsomt, om den har opnaaet. Er den unge Dronning ikke bleven befrugtet, vil den kun lægge ubefrugtede Æg, og Stedet vil, hvis den gamle Dronning ikke er til Stede, lever Vinteren over og lægger Æg i det kommende Foraar, gaa til Grunde i Løbet af Sommeren.

Hvorledes kan jeg undgaa at faa hvidplet-tet, stribet og grovkornet Honning? A. G.

S.: Kan undgaaes ved at følge Anvisningen til Honningens Behandling, som findes i Ledetraad i Biavl Side 36.

Kan og bør det ikke betegnes som Dyr-plageri at svovle Bier og Dronning i Kuber om Efteraaret, og bør det ikke ved Lov forbydes at dræbe Bier ved Svovlning? J. A. L.

S.: At dræbe Bier og Dronning ved Svovlning kan næppe betegnes som Dyr-plageri. Det Tilfælde vil ogsaa nu og da indtræffe, at det, selv hvor der kun drives Biavl i moderne Stader, vil være nødvendigt at benytte Svovlpraasen. For Eks. hos en Biavler, der kun har en svag Familie, der er stærkt angreben af Bipest, og som ikke har Bier nok, saa den kan behandles. En Lov, der forbyder al Svovlning af Bier, vil af den Grund ikke kunne overholdes. At lade Bierne dø af Sult er Dyrplageri.

Optræder Bipesten ens i alle Tilfælde eller under forskellige Former? J. A. L.

S.: Bipesten optræder i to Hovedformer, og i begge Tilfælde raadner Yngelen og danner enten en sejg slimet Masse eller en sur grødet Klut paa Cellens Bund. Begge Former optræder her i Landet.

Mener De, at der findes Bifamilier, som fortjener Navn af Rødkløverbier, eller tror De, at det om Rødkløverbier er rent og skært Humbug? A.

S.: Ja, nogle af de amerikanske Biavlere har Bistammer, der er bedre til at samle Honning af Rødkløveren end Bier i Almindelighed, men de har endnu ikke naaet det Maal, de stræbte efter, nemlig at faa opdrættet Stammer af Bier, der kunde samle Honning af Rødkløveren under alle Forhold.

Hvad er Guldbierne for en Slags? Er det almindelige italienske Bier? A.

S.: De saakaldte Guldbier er Italienerne. Flere amerikanske Biavlere har ved Avlsudvalg stadig søgt de mest gule Dronninger ud og er naaet til at faa en Bi, hvis hele Bagkrop er gul; ellers maa man i Almindelighed nøjes med Bier med kun 3 gule Bagkropsringe.

Brevkasse.

DBF.s Medlemmers Opmærksomhed henledes paa, at „T.f.B.“ ifølge Lovene skal bestilles og betales inden Nytaar. Alle Medlemmer anmodes derfor om at bestille og betale Bladet saa betids til Amts- og Herredsforeningerne, at Ordren kan være Redaktionen i Hænde inden Nytaar.

DBF.s Bogsamling. Da Aftenerne nu er meget lange, hidsættes her Reglerne for Udlaan af Bøger fra DBF.s Bogsamling i Haab om, at mange vil benytte sig af denne lette Adgang til at udvide sine Kundskaber om Biavl.

1. Bøgerne laanes kun ud til Amts- eller Herredsforeningsformænd, der senere igen udlaaner dem til de enkelte Medlemmer.
2. Hver Forening kan erholde 5 Bøger paa en Gang til Laan.
3. Foreningen er DBF. ansvarlig for de laante Bøger, hvis fulde Værdi betales, naar de bortkommer, og en passende Erstatning betales, hvis de lider betydelig Skade.
4. Udlaanet til Foreningerne sker paa højst 6 Maaneder.
5. Formændene skal føre en Liste over Laanene i deres Forening og er pligtige at opgive, hvilke Bøger Foreningen har til Udlaan, naar som helst Red. kræver det.
6. Portoen for Bøgernes Forsendelse udredes af Foreningerne.

Udlaante Bøger. De Bøger, der er udlaant før 1. Maj 1913 og endnu ikke er tilbagesendt, bedes tilsendt „T.f.B.“s Redaktion snarest.

Medlemskort. Foreninger, som benytter DBF.s Medlemskort, kan faa disse Kort ved Henvendelse til Redaktøren. Kortet bør kun benyttes til de Medlemmer af Foreningen, som er Holdere af „T.f.B.“.

Ledetraad i Biavl. Enhver ny Holder af „T.f.B.“ faar ved Henvendelse til sin Kredsformand gratis et Eksp. af Ledetraad i Biavl.

Tidsskrift for Biavl bestilles og betales samtidig til Redaktøren, N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde.

Kredsformændene anmodes om ved hver Bestilling af „T.f.B.“ at opgive Foreningens Nummer og Bogstav efter Listen i „T.f.B.“ Side 64—70 og 166 samt at sørge for, at Navn, Stilling, Bopæl og Posthus er aldeles nøjagtig paa de Medlemmer, Bladet bestilles til. Mangelfuld eller fejlagtig Adresse volder Uorden i Bladets Uddeling samt forøget Arbejde saa vel for Redaktøren som for Postvæsenet og kan medføre ret betydelig Korrespondance, inden Sagen kommer i Orden. Derfor: er en Adresse ufuldstændig eller fejlagtig, da bør Kredsformanden sørge for at faa den berigtiget, inden Bladet bestilles til vedkommende Medlem.

Udebliver Bladet, klag da skriftlig, ved Brev, til det Posthus, hvorfra De faar Deres Post. Hjælper det ikke, saa meddel det til Redaktøren, saa vil Sagen i Reglen blive ordnet i Løbet af faa Dage.

Bladet vil i Aaret 1914 udgaa den 15. i hver Maaned samt den 1. i hver Maaned i Sommerhalvaaret. Prisen paa „T.f.B.“ er for Aaret 1914 uforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Eksp. første Gang bestilles gennem en Amts- eller Herredsforening og forudbetales til Redaktøren, 150 Øre pr. Eksp., paa Posthusene 2 Kr. I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles og forudbetales hos Redaktøren paa en Gang, 2 Kr. pr. Eksp., paa

Posthusene i Slesvig 2 Kr. 90 Øre pr. Eksp. I Sverrig og Norge under Korsbaand 2 Kr. 90 Øre, men paa svenske og norske Posthuse 1 Kr. 93 Øre. I alle Postforeningens Lande under Korsbaand 2 Kr. 90 Øre pr. Eksp. hos Redaktøren.

Bestil „T. f. B.“ snarest! „T. f. B.“ er i 1913 udsendt i 7400 Eksp.; af disse var omtrent 7000 anmeldte Eksp. og Korsbaand. For hvert anmeldt Eksp. (bestilt hos Redaktøren) skal Redaktøren indføre vedkommende Holders Navn og fuldstændige Adresse i en Anmeldelsesbog og desuden paa 2 Blanketter, hvorefter Tallet indføres i Sorteringsbogen, og Blanketterne tillige med Porto for Bladets Forsendelse afleveres derefter til Postvæsenet. Dette tilsammen er et meget betydeligt Arbejde, som fordrer baade Nøjagtighed og Tid. Det vil derfor være nødvendigt, at Bestillingerne paa Bladet indsendes saa snart som muligt, for at det første Nummer for 1914 kan komme Medlemmerne i Hænde i rette Tid.

Til Kredsformændene. For at kunne bestemme Oplagets Størrelse for 1914 anmodes Kredsformændene om inden den 31. Decbr. at meddele Redaktøren, hvor mange Eksp. af Bladet der ventes, at Kredsen faar Brug for i det kommende Aar.

Hold „T. f. B.“! Vi beder alle „T. f. B.“s Læsere om ogsaa i det kommende Aar at holde Bladet. Og vi haaber, at saa vel Læserne som særlig Kredsformændene og Tilsynsmændene vil virke for dets Udbredelse til Biavlsagens Fremme, saa det kan komme til ethvert Hjem, hvor der holdes Bier. Enhver, som har et Bifolk, bør holde „T. f. B.“, et lille Vink af Bladet i rette Tid har ofte bragt Biavleren saa stor en Fordel, at han derfor har kunnet holde Bladet i mange Aar. Men der er endnu mange, der har Bier, som ikke kender „T. f. B.“; se at faa dem ind i DBF. til Fordel baade for dem selv og for Biavlsagen.

Til Læserne! Samtidig med, at vi med dette Nummer slutter „T. f. B.“s 47. Aargang, kan vi ikke undlade at kaste et Blik tilbage paa den Tid, der er gaaet. „T. f. B.“s Hoiderantal er, siden vi i 1898 overtog Redaktionen, steget til det tredobbelte. „T. f. B.“ har nu Læsere i alle Egne af Landet, og DBF. er i Aarens Løb bleven en stor Forening, hvori en Fjerdedel af Landets Biejere er Medlemmer.

For den Venlighed og Støtte, der er vist os, bringer vi hermed vor hjerteligste Tak. Vi haaber ogsaa i det kommende Aar fra alle Biavlsagens mange Venner at møde Velvilighed og Støtte. I dette Haab slutter vi uddette Nummer og ønsker alle vore Læsere en rigtig glædelig Jul og et heldbringende Nytaar. Red.

Foreningsmeddelelser.

Rinds Herreds B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling Mandag den 29. December Kl. 2 Eftmd. paa Afholdshotellet i Aalestrup. Dagsorden: Beretning fra Formanden. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Arbejdsplan for 1914. Valg af Repræsentanter til Amts- og Centralmødet i 1914. Eventuelt.

Kredsbestyrelsesmedlemmerne anmodes om at opkræve Medlemskontingentet for 1914 og bestille Bladet paa Generalforsamlingen, for at der ikke skal blive Standsning i dets Forsendelse.

De Medlemmer, hvis Bigaarde er bedømt i 1913, anmodes om at møde paa Generalforsamlingen for at modtage den tilkendte Præmie eller sende Fuldmagt med en anden, da Præmien ellers tilfalder Foreningens Kasse. A. Heidebach.

Auning og Omegns B.F. holder Generalforsamling paa Afholdskaféen i Auning den 28. December Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Dagsorden: Regnskabet fremlægges. Valg af Bestyrelse. Valg af Delegerede til Delegeretmødet i Randers. Plan for 1914. Kontingentet betales. Alle, som vil have Tidsskriftet i 1914, anmodes om at bestille det hos undertegnede, helst inden Nytaar. I. S. Rasmussen.

Maribo Amts B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling Lordag den 17. Januar Formd. Kl. 10 paa Hotel „Harmonien“ i Nakskov. Dagsorden: 1. Regnskabet for 1913 fremlægges til Godkendelse, og Meddelelse ang. Foreningen gives. 2. Valg af Bestyrelse i Stedet for Gaardejer Johannes Nielsen, Hejringe, Gaardejer Rasmus Sørensen, Hoby, Gartner Petersen, Idestrup, og Bestyrer Hansen, Skovnæs, som efter Tur fratræder. 3. Valg af Revisor. 4. Foreningens Viksomhed for 1914 bestemmes. 5. Eventuelt. 6. Tidsskriftet bestilles.

Skovnæs, d. 4. Decbr. 1913. H. P. Hansen.

Skern og Omegns B.F. Kredsformændene erindres om, at Medlemsbidragene skal være indsendt til Formanden inden 1. December, og at Medlemmer, der ikke har udmeldt sig af Foreningen inden 1. December, regnes som Medlemmer i det kommende Aar. N. Chr. Nielsen, Formand.

Horns Herreds B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling i Dalby Kro Søndag den 21. December Kl. 2 Eftmd. Dagsorden: Forhandlingsprotokollen fremlægges til Godkendelse. Valg af fem Bestyrelsesmedlemmer, som efter Tur afgaar. Eventuelt. NB. De, som ikke ønsker Tidsskriftet i Aaret 1914, maa skriftlig henvende sig til undertegnede inden 1. Januar. M. Petersen.

Salgsforeningen. Vedblivende stærk Efterspørgsel efter Honning i saavel større som mindre Vægte.

Noteringen uforandret:

Kl. 1 Kr. 1,30 — Kl. 2 Kr. 1,10 pr. kg.

Ekstra fin Honning Kr. 1,40 pr. kg.

Forsendelser bedes adr. til Hr. Cand. pharm. Magnus Meyer & Co., Kong Georgsvej 57, Frederiksberg St.

Nørre Bork og Omegns B.F. De Medlemmer, som ikke udmelder sig inden den 24. December 1913, betragtes som Tidsskriftholdere i 1914 og maa betale Kontingentet. Generalforsamling afholdes i Nr. Bort den 4. Febr. Kl. 5½ Eftmd. hos Frands Jensen. Dagsorden: Regnskabet aflægges. Valg af Bestyrelse: Chr. J. Christensen, Houstrup, S. Chr. Madsen, Oksbøl, og Lærer J. Th. Andresen afgaar efter Tur. Sidstnævnte tager ikke mod Genvalg. Valg af Revisor: L. Thomsen afgaar efter Tur. Plan for 1914. Valg af Delegerede. Forskelligt.

Bestyrelsesmøde afholdes samme Dag og Sted Kl. 5,15 Eftmd., hvortil alle Bestyrelsens Medlemmer indvares. Medlemmerne bedes give talrigt Møde. J. Th. Andresen.

Wedellsborg Birks B.F. afholder Generalforsamling Søndag den 21. Decbr. Kl. 2 Eftmd. hos undertegnede. Kontingent for 1914 bedes betalt paa Mødet. P. Hansen, Skovfoged, Bakkehus, Gelsted.

Faaborg og Omegns B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 21. Decbr. Kl. 2 paa Madsens Hotel.

Bestyrelsen.

Rougsø Herreds B.F. afholder Generalforsamling Mandag den 22. Decbr. Kl. 3 Eftmd. paa Gæstgivergaarden i Ørsted. Dagsorden: Regnskabet fremlægges. Bestyrelse vælges. Eventuelt. Chr. Didriksen.

Tobøl B.F. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Udmeldelse af Foreningen skal ske til Formanden inden 1. Januar; i modsat Tilfælde er de ifølge Foreningens Love forpligtede til at være Medlemmer i 1914.

J. Madsen, Formand.

Hobro og Omegns B.F. Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at „T.f.B.“ ifølge Lovene skal bestilles og betales inden Nytaar til undertegnede, hvis man vil undgaa Standsning i Bladets Forsendelse. Samtidig gøres Medlemmerne opmærksom paa, at nu er Tiden, om der er Venner og Bekendte, som har Bier, og af opfordre dem til at indmelde sig i Foreningen. A. Pedersen.

Vester Tørslev og Omegns B.F. afholder Generalforsamling hos undertegnede Tirsdag den 30. Decbr. Eftmd. Kl. 2. Regnskabet for 1913 fremlægges. Valg af Formand og Næstformand. Valg af en Delegeret til Mødet i Randers. Plan for 1914. Tidsskriftet for 1914 betales. Nye Medlemmer optages.

Byrial Nielsen.

Ringø og Omegns B.F. afholder Generalforsamling Søndag den 21. Decbr. Kl. 1½ hos Skomager P. Hansen, Espe. 1. Regnskabet fremlægges. 2. Valg af Formand. 3. Valg af 2 Delegerede til Svendborg. 4. Tidsskriftet bestilles. Husk at bestille Tidsskriftet til 1. Januar. J. P. Rasmussen.

Skanderborg Omegns B.F. afholder Generalforsamling Søndag den 28. December d. A. Eftmd. Kl. 1 paa Afholdshotellet ved Stilling St. Dagsorden: Regnskabet fremlægges. Bestemmelse af Virksomheden i 1914 Valg af Bestyrelse og Revisorer. Valg af Delegeret. Eventuelt. Da vigtige Spørgsmaal vil komme til Forhandling under Punkt 2, bedes Medlemmerne give talrigt Møde. Stilling, i Decbr. 1913. S. J. Nielsen.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Aarsmøde Søndag den 4. Januar Kl. 2 hos Vilh. Lund, St. Jørgensvej, Svendborg. Regnskabet fremlægges. Der foretages Valg af Bestyrelse. Medlemsbidraget bedes indbetalt. Nye Medlemmer optages. Vilh. Lund.

Lemvig og Omegns B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling i Lemvig Afholdshjem Lørdag den 3. Januar Kl. 2 Eftm. med følgende Dagsorden: Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Valg af Bestyrelsesmedlemmer og Krædsformænd i Stedet for Cyklefabrikant A. Jepsen, Lemvig, Lærer Kirkegaard, N. Nissum, Lærer Jensen, Engberg, Gaardejer K. J. Borum, Faberg, Klemmen Davidsen, Klinkby, og Stationsforstander Wittrup, Beksmarksbro, der alle afgaar efter Tur. Valg af Delegeret og Suppleant til DBF.s Centralmøde 1914. Valg af 2 Revisorer. Virksomhedsplan for 1914 bestemmes. Meddelelse fra Honning-Udsalget i Lemvig. Eventuelt. Kontingent for 1914 modtages. Medlemmerne bedes møde talrigt. Bestyrelsen.

Ramsø-Tune Herreds B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling Mandag den 29. Decbr. Kl. 5 Eftmd. i Gadstrup Kro med følgende Dagsorden: 1. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. 2. Beretning om Virksomheden 1913. 3. Plan for 1914. 4. Valg af en Revisor. 5. Valg af Delegerede til Centralmødet i Slagelse. 6. Eventuelt.

A. P. Andersen.

Selskabet „De fynske Bivener“. De Medlemmer, som ønsker Tidsskriftet i 1914, anmodes om at bestille det hos Formanden inden 1. Januar.

Generalforsamling afholdes den 20. Januar Kl. 2 Eftmd. paa „National“.

A. Zinglersen, Fmd.

Malt og Omegns B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling hos undertegnede Lørdag den 20. December Kl. 2 Eftmd. Dagsorden: Kontingentet betales. Forskellige Sager vedrørende Biavlssagen foreligger til Forhandling. S. H. Bech, Langeskov.

Viborg og Omegns B.F. Medlemmerne anmodes om at betale Medlemsbidraget, 2 Kr., for 1914 til Sogneformændene eller til undertegnede Formand inden 24. Decbr. d. A. De Medlemmer, som ikke inden samme Dato har udmeldt sig af Foreningen, vil blive betragtet som Medlemmer for det kommende Aar, og Tidsskriftet vil blive bestilt til dem. Chr. Kjær, Fmd.

Indhold af dette Nummer :

Biaflen og Biaaret	270
Brevkasse	274
Et og Andet,	273
Flere Dronninger i en Familie	267
Fra Kredsen	271
Foreningsmeddelelser	275
Gavnlig Vink	270
Om Læplantning	265
Om Lyngtrækket	266
Svar paa Spørgsmaal	267
Spørgsmaal og Svar	273
Tavlesporen	269